ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL IV

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

Vol. IV

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECŢIA DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

acad. ŞTEFAN PASCU, ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROŞU, AUREL RĂDUŢIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA"

B. ŢARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL IV

(1536 — 1550)

VOLUM ÎNTOCMIT ÎN CADRUL SEMINARULUI
DE PALEOGRAFIE SLAVĂ
CONDUS DE
DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1981

www.dacoromanica.ro

MEMBRII SEMINARULUI
(În ordinea contribuției)

MARIETA ADAM
RUXANDRA CĂMĂRĂȘESCU
CORALIA FOTINO
IANCU BIDIAN
OLIMPIA DIACONESCU

Alcătuitorii indicilor

MARIETA ADAM
RUXANDRA CĂMĂRĂȘESCU
DAMASCHIN MIOC

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R. 79717, București, Calea Victoriei 125

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Volumul de față, al IV-lea al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documentele interne ale Țării Românești din anii 1536—1550.

Însemnătatea volumului constă în bogăția datelor de istorie economică, socială, instituțională și politică pe care le conține, ca și în ineditul unora din ele. Reținem aici doar două aspecte, pe care le vom și exemplifica cu unele citate:

a) Multe din actele volumului ilustrează un însemnat proces social-economic al vremii, cu dublu aspect: de o parte, îmbogățirea clasei stăpînitoare, de alta, sărăcirea maselor populare. Boierimea caută, pe diferite căi, să-și întărească puterea economică. Or, cea mai la îndemînă și cea mai lesne de realizat, în condițiile epocii, era extinderea treptată a domeniului în dauna proprietății țărănești libere.

Marii boieri, unii din ei și dregători, dețin în stăpînire zeci de sate, multe adăugate domeniului preexistent chiar în această vreme. Astfel, bunăoară, Detco marele armaș este stăpînul unui domeniu ce numără 21 de sate întregi, 4 jumătăți de sate, cîte o cincime în trei sate și părți în alte trei sate. În toate satele în care stăpînea parțial avea cale deschisă ca prin cumpărări sau cotropiri să pună stăpînire pe întreg satul. Era un fenomen obișnuit și un procedeu întîlnit adesea; întîi infiltrare în ocina devălmașă a moșnenilor, apoi trecerea ei în întregime în stăpînire boierească. Detco mai stăpînea și trei bălți pentru pescuit și 45 de sălașe de robi țigani (v. doc. nr. 144). Drăghici spătarul și familia lui stăpîneau 18 sate întregi, 6 jumătăți de sate, o siliște, locuri de exploatare a sării, vii, mori, bălți și 87 de sălașe de robi (v. doc. nr. 65).

Procesul acesta, de creștere a domeniului boieresc, ca de altfel și a celui mănăstiresc, era facilitat de fragilitatea gospodăriei țărănești libere, care, la cele mai ușoare zguduiri economice, provocate fie de apăsarea fiscală, fie de unele calamități naturale, se desfăcea cu ușurință. După cum actele o mărturisesc, la vînzarea parțială sau totală a ocinei sale moșneanul era silit de „multe nevoi" sau de „grea foamete"; pentru întregi regiuni, foametea devenise endemică și cronică (v. doc. nr. 102, 113, 129, 152, 173, 181, 280). Este de-a dreptul zguduitoare relatarea unuia din documente, care, pomenind o vînzare de ocine, precizează că ea s-a făcut „pe vreme de foamete, cînd oamenii își vindeau fiii turcilor" (v. doc. nr. 173).

b) Concentrînd în mîinile sale o însemnată putere economică, dublată de una politică, boierimea reprezenta o forță în stat, de care domnul era nevoit să țină seama; facțiuni boierești, dornice de a obține privilegii și mai însemnate, dar și de a întîrzia sau chiar opri mersul firesc al dezvoltării statale, spre desăvîrșirea centralizării, nu arareori se ridică împotriva puterii domnești, creînd o stare de adevărată anarhie feudală. Numai pe parcursul cîtorva ani, împotriva voievodului Radu Paisie se ridică patru pretendenți la tron: Drăghici Gogoașă,

www.dacoromanica.ro

Ivan Viezure, Laiotă Basarab şi Şerban banul din Izvorani. Fiecare, pe rînd, cu grupul său de susţinători, caută să ocupe domnia. Încălcîndu-şi principala îndatorire vasalică faţă de domnul ţării, „dreapta şi credincioasa slujbă", aceşti boieri devin „hicleni" şi-şi pierd averea şi adesea şi capul. Cei credincioşi domnului, cei ce stau alături de el în atari împrejurări, sînt răsplătiţi cu moşii şi dregătorii. Iată cîteva exemple:

1) În 1538, Radu Paisie răsplăteşte pe un boier cu o moşie „pentru slujba pe care mi-a slujit-o, cu dreaptă slujbă, cînd a venit Laiotă Băsărabă şi cu Stroe la Fîntîna Ţiganului, de s-au bătut cu domnia mea" (doc. nr. 69).

2) Acelaşi domn, în 1543, întărind sate, moşii şi robi unui mare boier şi dregător, luate de la Şerban banul, aminteşte că acesta „a pierit cu rea hiclenie, căci s-a ridicat asupra capului domniei mele" (doc. nr. 144).

3) Un act din 1546, amintind însă evenimente anterioare, menţionează că un mare boier, Ivan, „şi-a pierdut capul şi averile sale, pentru că Ivan s-a ridicat domn, iar Radul voievod l-a prins şi i-a tăiat capul şi cu averile lui a miluit pe" ... alţii (doc. nr. 194).

4) Ca o adevărată filă de cronică redă asemenea aspecte actul datat ‹1542—1543› octombrie 23. Domnul dăruieşte unui boier credincios trei sate, arătînd împrejurările şi motivul pentru care o face: „domnia mea am miluit pe Radul vistierul pentru credincioasa şi dreapta slujbă pe care mi-a slujit-o, cînd a fost cea dintîi luptă cu Stroe Pribeagul şi ne-a doborît Stroe şi s-a spart oastea şi s-au împrăştiat toţi şi au fugit toţi şi au lăsat vistieria domniei mele şi au început să jefuiască vistieria domniei mele şi au spart căruţele. Iar Radul vistierul nu a lăsat vistieria domniei mele, ci a scos-o cu bărbăţia sa şi a dres căruţele şi a adus toată vistieria la domnia mea la Turnu Nicopolului. Atunci domnia mea foarte m-am bucurat şi m-am veselit pentru slujba pe care mi-a slujit-o Radul vistierul" (doc. nr. 133).

5) Pentru acelaşi fenomen, dar şi pentru raporturile cu turcii, mai citǎm un document din volum. În 1539, domnul, răsplătind pe un dregător cu un sat pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, aminteşte că trei fii ai unui mare boier „au pierdut toate livezile şi satele şi ţiganii cu rea hiclenie către domnia mea, pentru că s-au ridicat asupra capului domniei mele cu Şerban banul, de au fugit peste Dunăre, în Ţara Turcească. Iar turcii i-au prins şi le-au luat toate averile şi satele şi ţiganii. Iar domnia mea, întru aceea, am plătit aceste mai sus-zise sate şi ţigani ai tuturor hiclenilor de la blestemaţii şi agarenii turci cu 785 000 aspri gata" (doc. nr. 87).

Frămîntările acestea prilejuiesc amestecul mai des al Porţii în ţară; turcii sînt, în această vreme, mai interesaţi să sprijine puterea centrală, care le asigura vărsarea la timp şi regulată a tributului, decît a susţine anarhia boierească.

Volumul numără 298 de documente autentice; cu 55 de documente mai mult faţă de vechea colecţie „Documente privind istoria României", pentru aceeaşi perioadă, din care 44 sînt inedite. Tot acum se publică pentru prima oară textul slav a 227 de documente (89%).

După limba în care s-au păstrat actele, 255 sînt slave (240 originale şi 15 copii) şi 43 traduceri vechi româneşti.

Din cele 240 de acte originale, 79 au fost scrise pe pergament şi 161 pe hîrtie.

În copleşitoare majoritate, anume 291, actele sînt emise din cancelaria domnească şi numai 7 sînt de altă proveniență.

Documentele au fost culese din următoarele fonduri: 183 de la Arhivele Statului Bucureşti, 82 de la Biblioteca Academiei R.S.România (în curs de predare Arhivelor Statului), 10 după publicaţii, 7 de la Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, 5 de la Arhivele Statului Craiova, 3 de la Muzeul

www.dacoromanica.ro

județean Gorj, 2 de la Institutul de istorie „Nicolae Iorga", cîte unul de la Biblioteca Centrală de Stat, Arhivele Statului Rîmnicu Vilcea, Muzeul de Artă al R.S.R., Muzeul „Porțile de Fier" din Drobeta-Turnu Severin, din Arhivele Statului din Sremski Karlovci (R. S. F. Iugoslavia) și Arhivele Statului Budapesta. Conducătorilor acestor instituții și colaboratorilor lor le aducem mulțumirile noastre pentru înlesnirile create și, îndeosebi, pentru ajutorul primit la depistarea documentelor achiziții noi.

Toate documentele din volum au fost transcrise și traduse, după metodele adoptate de colecție, de către membrii seminarului de paleografie slavă al Institutului de istorie „Nicolae Iorga", ca și de către conducătorul seminarului, care a asigurat și revizia transcrierilor și traducerilor.

La unele traduceri de documente slave și traduceri românești vechi au mai colaborat parțial Matei Cazacu, Alvina Lazea și Jan Sykora.

Pregătirea tehnică pentru tipar au efectuat-o Marieta Adam, Ruxandra Cămărășescu și Damaschin Mioc.

În anexă sînt prezentate și 20 de fotocopii după unele documente din volum, pentru ilustrarea grafiei.

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Arh. Olt.	= „Arhivele Olteniei", II (1923).
Bălan-Cernovodeanu, *Doc. inedite*	= Bălan, C. şi P. Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Ţara Românească din veacurile al XVI-lea şi al XVII-lea*, în „Romanoslavica", XI (1965).
Berechet, *Cojurătorii*	= Berechet, Şt., *Particularităţile cojurătorilor la romîni, după documente slave*, în „Spicuitor în ogor vecin", III (1924) (extras, Chişinău, 1925).
Busuioceanu, *Două documente*	= Busuioceanu, Andrei, *Două documente inedite din Ţara Românească din secolul al XVI-lea*, în „Studii şi materiale de istorie medie", IX, 1978.
Cipariu, *Archivu*	= Cipariu, T., *Archivu pentru filologia şi istoria*, Blaj, 1869.
Danielescu, *Doc. Scundu*	= Danielescu, C., *Documente din comuna Scundu-Vîlcea*, în „Arhivele Olteniei", XVIII (1939).
D. I. R., B	= *Documente privind istoria României, B, Ţara Românească*, Veac. XVI, vol. II (1526—1550), Bucureşti, 1951.
Ghibănescu, *Surete*	= Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade, documente slavo-române*, VI, Iaşi (1909) şi XVIII (1927).
Ghibănescu, *Codrescu*	= Ghibănescu, Gh., *Documente*, în „Teodor Codrescu" Iaşi (1934) şi IV (1935).
Grecianu, *Şirul voievozilor*	= Grecianu, Şt. D., *Şirul voievozilor cu divane şi note*, Bucureşti, 1907.
Grecianu, *Genealogiile*	= Grecianu, Şt. D., *Genealogiile documentate ale familiilor boiereşti*, I, Bucureşti, 1913.
Ionaşcu, *Ep. Buzău*	= Ionaşcu, I., *Din documentele Episcopiei Buzău sec. XVI*, în *„Ingerul", XVI* (1944).
Ionaşcu, *Doc. Olt.*	= Ionaşcu, I., *Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt*, în „Arhivele Olteniei", XIV (1935), nr. 77—78.
Ionescu, *Drăgăeşti Ungureni*	= Ionescu, G. T., *În legătură cu Drăgăeştii Ungureni din judeţul Dîmboviţa*, în „Revista istorică română", XVII (1947).
Ionescu-Nişcov, *Documente inedite*	= Ionescu-Nişcov, Traian, *Două documente inedite din prima jumătate a secolului al XVI-lea*, în „Romanoslavica", V, Bucureşti, 1962.
Iorga, *Doc. argeşene*	= Iorga, N., *Documente mai ales argeşene ale Eforiei Spitalelor Civile*, partea I, în „Buletinul Comisiei istorice a României", III, Bucureşti, 1924.
Iorga, *Ep. Buzău*	= Iorga, N., *Începuturile Episcopiei de Buzău*, în „Revista istorică", IX (1923).
Iorga, *Doc. Urlăţene*	= Iorga, N., *Documente Urlăţene*, în „Buletinul Comisiei istorice a României", V (1927).
Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş*	= Leonăchescu-Năndraşu, N., *Stroeşti-Argeş. Documente şi mărturii*, Bucureşti, 1971.
Miletič	= Miletič, L., *Дакорумънитя и тяхната славянска писменость*, în „Sbornik", Sofia, XIII (1896).

www.dacoromanica.ro

Nicolaescu, *Radu Paisie*	= Nicolaescu, St., *Domnia lui Radu Vodă Paisie şi a fiului său Marcu voievod*, în „Arhivele Olteniei, XVII (1938), nr. 97—100.
Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*	Nicolăescu-Plopşor, C., *Monografia judeţului Dolj*, în „Oltenia", V (1944).
Sacerdoţeanu, *Acte*	= Sacerdoţeanu, Aurelian, *Două acte haţegane şi unul vîlcean*, în „Analele Academiei Române", Mem. Secţ. Ist., s. III, t. XVII (1936).
Sacerdoţeanu, *Aşezămîntul*	= Sacerdoţeanu, Aurelian, *Aşezămîntul lui Radu Paisie pentru Episcopia Buzăului*, în „Revista istorică", XXII (1936).
Sacerdoţeanu, *Aref*	= Sacerdoţeanu, A., *Aref, un vechi sat argeşan*, în „Studii şi Comunicări ale Muzeului din Piteşti", II, Piteşti, 1969.
Stănciulescu, *Hrisoave ...*	= Stănciulescu, I. St., *Hrisoave privind comuna Aref*, în „Argeşul", I (1942), nr. 34.
Ştefulescu, *Gorjul ist.*	= Ştefulescu., Al., *Gorjul istoric şi pitoresc*, Tg. Jiului, 1904.
Ştefulescu, *Polovragii*	= Ştefulescu, Al., *Polovragii*, Tg. Jiului, 1906.
Ştefulescu, *Strîmba*	= Ştefulescu, Al., *Strîmba*, Tg. Jiului, 1906.
Ştefulescu, *Doc. sl. -rom.*	= Ştefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj (1406—1665)*, Tg. Jiului, 1908.
Ştefulescu, *Tismana*	= Ştefulescu, Al., *Mănăstirea Tismana*, ed. a III-a, Bucureşti, 1909.
Şucu, *Doc. inedite*	= Şucu, I. I., *O seamă de documente medievale inedite din Ţara Românească*, în „Studii şi materiale de istorie medie", IX.
Tuţescu, *Catanele*	= Tuţescu, Şt. Şt. şi P. Danielescu, *Monografia satului Catanele din judeţul Doljiu*, Craiova, 1906.
Venelin	= Venelin, I., *Влахо-болгарскія или Дако-славянскія грамоты*, St. Peterburg, 1840.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1536 (7044) ianuarie 4, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Tatul logofătul şi lui Ţalapi logofătul selişti şi bălţi.

2. 1536 (7044) ianuarie 7, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Glavacioc mori la Cîmpina.

3. ⟨1536—1538⟩ ianuarie 8. Radu Paisie scuteşte satele mănăstirii Tismana, anume Tismana, Pîriul, Topeştii, Pocruia şi Podenii de dări şi slujbe.

4. ⟨1536 februarie — martie⟩. Radu Paisie dăruieşte mănăstirii Sf. Gheorghe de la Athos un obroc anual de 5 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

5. 1536 (7044) februarie 14, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Mihnea vistierul şi fiilor lui Balaur logofătul ocine în Bădeni, în urma unei judecăţi.

6. 1536 (7044) februarie 23, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Turnul Sfîntului Sava din Careia un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 300 aspri.

7. 1536 (7044) februarie 24, Tîrgovişte. Radu Paisie dăruieşte mănăstirii Dohiar de la Athos un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 400 aspri.

8. ⟨1536⟩ martie 3. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Sf. Pavel de la Athos un obroc anual de 5 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

9. ⟨1536—1540⟩ aprilie 7. Radu Paisie porunceşte judeţului şi pîrgarilor din Buzău să hotărnicească o branişte a Episcopiei Buzăului.

10. ⟨1536⟩ aprilie 18, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Tismana satele Tismana şi Pocruia, în urma unei judecăţi.

11. 1536 (7044) aprilie 30, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Neagoe şi Gîndea ocină în Stăneşti, în urma unor judecăţi.

12. 1536 (7044) mai 1, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Radu postelnicul ocină şi vie în Viţicheşti.

13. 1536 (7044) mai 16, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Iovan şi altora ocine la Cruici, Strîmba şi Olov.

14. 1536 (7044) mai 28, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stroe mare spătar satul Padina, care-i fusese luat de Toma ban pentru o datorie.

15. 1536 (7044) iunie, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Glavacioc muntele Prislop, în urma unei judecăţi.

16. ⟨1536—1540⟩ iunie 2. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Glavacioc satul Cernăteşti.

17. 1536 (7044) iunie 8, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Săbian o vatră de casă în Mihăeşti şi ocine în Jilişte, Băteşti, Jugureni şi Văcăreşti.

18. 1536 (7044) iunie 23. Radu Paisie întăreşte lui Neagomir şi altora ocine cumpărate în Pietrari, Bîrzeşti şi Bodeşti.

19. ⟨1536⟩ iunie 28, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Vuia grămăticul şi fratelui său Luca ocină şi vie în Popeşti.

20. 1536 (7044) iulie 1, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Drăgoi, Mihăilă şi Pătru ocina Ungureii, în urma judecăţi.

21. 1536 (7044) iulie 7. Radu Paisie întăreşte lui Fîrtat vornicul ocine în Giuleşti şi Găvăneşti.

www.dacoromanica.ro

22. 1536 (7044) iulie 7, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Radomir vornicul şi fiului său Drăghici scriitorul, ocine în Pietrosul, Mereni, Cîrtojani şi Birzeşti, precum şi ţigani.

23. 1536 (7044) iulie 10, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Buciaci şi fratelui său Micul ocine în Mirileşti şi Cirpoi, precum şi înfrăţirea dintre ei.

24. 1536 (7044) iulie ⟨10—22⟩, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte jupaniţei Marga, ginerelui ei, Radul portarul şi soţiei acestuia, Neacşa, satele Cepari şi Căzăneşti şi părţi la Bumbueşti, Clocotici, Şuici, Verneşti, Tigveni, Ciofrîngeni şi în alte sate, precum şi ţigani.

25. 1536 (7044) iulie 17, Bucureşti. Radu Paisie dăruieşte mănăstirii Snagov un mertic anual de grîu, orz, vin, miere, peşte brînză şi bani.

26. 1536 (7044) iulie 20, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Snagov podgoria Valea Călugărilor, cu vinăriciul şi perperii, partea domnească.

27. 1536 (7044) iulie 28, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte Mitropoliei din Tîrgovişte vinăriciul boieresc de la viile din dealul Ştefăneştilor, dăruit de Baldovin şi soţia lui, Maria.

28. ⟨1536—1539⟩ septembrie 6. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Valea trei sălaşe de ţigani.

29. 1537 (7045) ianuarie 3, Tirgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stoica şi altora moşie la Ruseneşti şi Celiani.

30. 1537 (7045) ianuarie 14, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stanciul şi lui Bădilă cu ceata lor ocină la Văsălaţi.

31. 1537 (7045) ianuarie 15. Radu Paisie întăreşte doamnei Anca ocină în Pătrăreşti şi o moară, în urma unei judecăţi.

32. 1537 (7045) aprilie 22, Tîrgşor. Radu Paisie întăreşte lui Stan a treia parte din hotarul satului Drăgăieşti.

33. 1537 (7045) aprilie 26, Tîrgşor. Radu Paisie întăreşte lui Gago şi altora ocine în Gîrbovi şi în Nişcoveni.

34. 1537 (7045) mai 10, Mănăstirea Nucet. Egumenul Teodor de la mănăstirea Nucet vinde o vie ieromonahului Efrem, care o dăruieşte Mitropoliei din Tîrgovişte.

35. 1537 (7045) mai 10. Radu Paisie întăreşte lui Drăghici şi lui Stanciul ocine la Bălăceşti, Glogova şi Mănăstirea, pe care ei s-au înfrăţit.

36. 1537 (7045) iunie 2. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Cozia balta Mamina şi satul Orlea, în urma unei judecăţi.

37. 1537 (7045) iunie 9, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Lăudat paharnicul ş.a., satele Grădiştea de la Cimpulung şi Guleşti, precum şi înfrăţirea dintre ei.

38. 1537 (7045) iunie 17, Cornăţeni. Radu Paisie întăreşte lui Baico şi altora ocină la Turbureşti, în urma unei judecăţi.

39. 1537 (7045) iunie 18, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora ocine la Frăsinetul de Cîmpie, Gura Băldăluiului, Cioroi şi Rediul lui Florea.

40. 1537 (7045) iunie 18, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stoica şi altora moşie la Broşteneasca.

41. 1537 (7045) iunie 20, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora ocine la Rediul lui Florea şi la Frăsinetul de Cîmpie.

42. 1537 (7045) iulie 2, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Dratu armaşul şi fratelui său Vlaicu nişte ţigani, în urma unei judecăţi.

43. 1537 (7045) iulie 3, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Firtat pîrcălabul ocina Ostrovul, în urma unei judecăţi.

44. 1537 (7045) iulie 15, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Oprea pitarul şi fraţilor săi, Cirstian logofătul şi Dumitru ocină la Nănăşeşti.

45. ⟨1537 septembrie 1—1538 august 31⟩ 7046, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Drăghiceşti ocine în Negovani şi Rătunda.

46. 1537 (7046) noiembrie 24. Radu Paisie întăreşte lui Dan paharnicul şi altora satele Ciurileşti şi Zgădeşti.

47. 1537 (7046) decembrie 4, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora ocină la Rediul lui Florea.

www.dacoromanica.ro

48. 1537 (7046) decembrie 16, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește lui Șerbu și altora ocine în Groși.

49. 1538 (7046) ianuarie 10, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește mănăstirii Bistrița satul Ceuri, după un schimb cu mănăstirea Tismana.

50. 1538 (7046) ianuarie 16, Tîrșor. Radu Paisie întărește Mitropoliei parte din muntele Bucceciul.

51. 1538 (7046) ianuarie 28, Tîrgșor. Radu Paisie întărește Mitropoliei satul Aninoasa, cu podgoria.

52. 1538 (7046) martie 7, București. Radu Paisie întărește lui Lebu și rudelor sale ocine în Groșani.

53. ⟨1538⟩ martie 19. Radu Paisie poruncește lui Staico din Groșani și altora să nu mai încalce hotarele ocinei Piscul Cocorului a lui Cîrstian logofătul.

54. 1538 (7046) aprilie 23, București. Radu Paisie întărește mănăstirii Argeș satul Șeoașul.

55. 1538 (7046) aprilie 23. Radu Paisie dăruiește mănăstirii Govora venitul din pește de la balta Mamina, pe care să-l împartă cu alte mănăstiri.

56. 1538 (7046) aprilie 24. Radu Paisie întărește lui Stoian cu fiii săi și lui Stănilă cu frații săi părți în Cîmpul Turcilor, Trestioara, Stîrcii de la Ceplea și Pietrari, în urma unei judecăți.

57. 1538 (7046) aprilie 25, București. Radu Paisie întărește mănăstirii Glavacioc ocină în Tătărăști.

58. 1538 (7046) mai, Mislea. Radu Paisie întărește lui Stănilă și altora o ocină și pădure.

59. 1538 (7046) mai 5, Cornățel. Radu Paisie întărește lui Vlaicu marele logofăt ocină lîngă Deag, în urma unei judecăți.

60. 1538 (7046) iunie 8, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește lui Stan pitarul și lui Dobromir spătarul ocină în Tătarul, în urma unei judecăți.

61. 1538 (7046) iunie 15, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește lui Motan și ceței lui ocină la Turburești, în urma unei judecăți.

62. 1538 (7046) iulie 2, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește mănăstirii Govora satul Curtișoara de pe Olt, în urma unei judecăți.

63. 1538 (7046) iulie 4. Radu Paisie întărește mănăstirii Mușetești niște țigani.

64. 1538 (7046) iulie 14, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește lui Cană și ceata lui ocină la Negoșina, în urma unei judecăți.

65. 1538 (7046) iulie 16, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește lui Drăghici spătarul, fratelui său Udrișie marele vistier și vărului lor primar Vintilă comisul mai multe sate, părți de sate și țigani.

66. 1538 (7046) august 28, Tîrgșor. Radu Paisie întărește călugăriței Sara și surorii sale Ana sate și țigani, în urma unei judecăți.

67. ⟨1538 septembrie 1 — 1539 august 31⟩ 7047. Radu Paisie întărește lui Oprea paharnicul și lui Cîrstian logofătul satul Pleșoi, în urma unei judecăți.

68. ⟨1538⟩ septembrie 23. Radu Paisie întărește mănăstirii Govora ocină la Nănășești.

69. 1538 (7047) noiembrie 17, Tîrgoviște. Radu Paisie dăruiește lui Radu vistierul siliștea Bistrețul și jumătate din Poiana Urîții pentru slujbă credincioasă în lupta împotriva lui Laiotă Basarab la Fîntîna Țiganului.

70. 1538 (7047) noiembrie 21. Radu Paisie întărește lui Neagu o ocină la Moșăști.

71. 1539 (7047) ianuarie 8, Tîrgoviște. Radu Paisie întărește mănăstirii Cozia sate, bălți, vama de la Genune, vinăriciul, găletăritul din Vîlcea și 300 sălașe de țigani.

72. 1539 (7047) ianuarie 20, Tîrgoviște. Radu Paisie dăruiește mănăstirii Rîncăciov mertic anual de grîu, fîn, vin și sare.

73. 1539 (7047) februarie 22, București. Radu Paisie întărește lui Stan ocină în Mănești, în urma unei judecăți.

74. ⟨1539⟩ februarie 23, București. Radu Paisie întărește mănăstirii Meteore un obroc anual de 3 000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 300 aspri.

www.dacoromanica.ro

75. 1539 (7047) aprilie 25. Radu Paisie întăreşte lui Detco clucerul satul Recica Dabului în urma unei judecăţi.

76. 1539 (7047) mai 18. Radu Paisie întăreşte lui Oprea şi altora ocine la Buneşti şi Muşcel, în urma unei judecăţi.

77. 1539 (7047) mai 27, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Dolofan vătaful şi altora ocină în Berislăveşti.

78. 1539 mai 27. Radu Paisie întăreşte lui Slav şi altora moşie la Săcşori.

79. ⟨1539⟩ august 23, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Gonţea Sterpul şi nepoţilor săi ocine la Găvăneşti.

80. 1539 (7048) septembrie 10. Radu Paisie întăreşte lui Tatul vornicul şi nepoţilor săi jumătate din satul Purcăreni.

81. 1539 (7048) septembrie 10. Radu Paisie întăreşte nepoţilor lui Tatu vornicul ocine la Purcăreni, iar fratelui său, Radu vornicul, nişte mori.

82. 1539 (7048) septembrie 14, Bucureşti. Radu Paisie dăruieşte Episcopiei de Buzău satul Pîrscoveni.

83. ⟨1539—1540⟩ septembrie 18. Radu Paisie scuteşte de vinărici pe episcopul de Buzău, Paisie.

84. 1539 (7047) octombrie 16, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora satul Nănişeşti, în urma unei judecăţi.

85. 1539 (7048) octombrie 21, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Radu vătaful, lui Mihai logofătul şi soţiilor lor satele Şerbăneşti, Cucuteni şi Mîndreşti.

86. 1539 (7048) noiembrie 20, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Boşca pitarul ocine în Berislăveşti.

87. 1539 (7048) decembrie 18, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Detco marele armaş satul Rogova.

88. ⟨1540⟩ ianuarie 16. Stanciul banul porunceşte lui Pîrvu să lase în pace satul Comanii, al mănăstirii Tismana.

89. 1540 (7048) februarie 18, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte mănăstirii de la Muntele Sinai un obroc anual de 10 000 aspri.

90. 1540 (7048) martie 4. Iarciul vinde şi dăruieşte mănăstirii Govora părţi de ocină, casă şi vie la Mihăeşti.

91. 1540 (7048) martie 4, Tîrgşor. Radu Paisie întăreşte lui Radu Dîrman şi Semca moşie la Dălbăneşti, în urma unei judecăţi.

92. ⟨1540⟩ martie 12. Radu Paisie întăreşte Voicăi şi altora ocină în Dăneşti, în urma unei judecăţi.

93. 1540 (7048) martie 23, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Mititelu paharnicul ocină în Urichesti.

94. 1540 (7048) aprilie 17, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Pîrvul, Bojin şi Ivan ocine în Sălcuţa.

95. 1540 (7048) iunie 22, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Mihnea vistierul părţi în muntele Florei.

96. 1540 (7048) iunie 22, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stanciu postelnicul şi soţiei sale, Moma, sate, averi şi ţigani, ce au agonisit împreună.

97. ⟨1540⟩ septembrie 1, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Chircă şi surorii sale, Dragolea, ocine la Bumbueşti şi Clocotici.

98. 1540 (7049) septembrie 14. Radu Paisie întăreşte Neacşei ocină în Vădenii de Sus şi Preajva.

99. 1540 (7049) octombrie 13, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stoica marele paharnic şi altor boieri, rude ale sale, ocine în Bojorani, Ulita şi Copăcel, în urma unei judecăţi.

100. 1540 (7049) octombrie 15, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Drăghici spătarul şi lui Udrişte marele vistier vinăriciul domnesc şi perperii din satele Mărgineni şi Filipeşti.

101. ⟨1540 octombrie 15—1541 iunie 2⟩. Radu Paisie întăreşte jupanului Datco marele armaş siliştea Băileştilor.

102. ⟨1540⟩ noiembrie 20, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Lupea ocine la Băbeni şi Măteşti.

www.dacoromanica.ro

103. 1540 (7049) decembrie 9, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Vlad şi lui Frăcea ocină în Stăneşti, în urma unei judecăţi.

104. 1541 (7049) ianuarie 26, Slatina. Radu Paisie întăreşte Deicăi şi fiicelor sale, pe care le-a înfrăţit, moşie la Blaj.

105. 1541 (7049) februarie 6. Radu Paisie întăreşte lui Tatomir şi altora ocină în Cilceşti.

106. 1541 (7049) februarie 10, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Detco marele armaş satul Piscul Voevodului.

107. 1541 (7049) martie, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Argeş nişte ţigani daţi de doamna Despina în schimbul unei datorii către mănăstire.

108. 1541 (7049) aprilie 27. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Snagov ocină în Circiumari.

109. ⟨1541—1544⟩ aprilie 29. Radu Paisie întăreşte lui Borcea şetrarul şi lui Radu vistierul satele Vierăşul şi Mărăcinenii.

110. 1541 (7049) iunie 1, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte Caplei ocine în Goleşti, Bălteni şi Mărăcineni, precum şi ţigani.

111. ⟨1541—1544⟩ iulie 4. Radu Paisie împuterniceşte mănăstirea Argeş să-şi stăpînească ocina de la Corbi şi de la Domneşti, pe unde s-a hotărnicit cu 12 boieri.

112. ⟨1541—1543⟩ iulie 4. Radu Paisie întăreşte lui Radul postelnicul un ţigan, în urma unei judecăţi.

113. 1541 (7049) august 13. Radu Paisie întăreşte lui Nenul şi altora ocine în Cîrlomăneşti.

114. 1542 (7050) ianuarie 10, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Argeş ocine în Tigveni şi Ciofrîngeni.

115. ⟨1542 ianuarie 10—1544 mai 4⟩, Bucureşti. Radu Paisie închină mănăstirea Fîntînele mănăstirilor Snagov şi Mărgineni, ca să le fie metoh.

116. 1542 (7050) ianuarie 25, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Dragu clucerul ocină în Pietrari.

117. 1542 (7050) februarie 17, Argeş. Radu Paisie întăreşte lui Ion, Radu, Neag şi Stoica ocină în Săcuieni, în urma unei judecăţi.

118. ⟨Înainte de 1542 februarie 20⟩, Curtea de Argeş. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Argeş satul Futeşti.

119. 1542 (7050) februarie 20, Curtea de Argeş. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Argeş satul Futeşti.

120. 1542 (7050) martie 15. Radu Paisie întăreşte întocmirea făcută de Pătru pîrcălabul pentru moştenirea satului Bîrca şi a altor sate şi ţigani.

121. 1542 (7050) martie 20, Colani. Radu Paisie întăreşte lui Detco marele armaş seliştea Nedeia mare şi mai multe bălţi.

122. 1542 (7050) aprilie 16, Bucureşti. Radu Paisie scuteşte Episcopia Buzăului de vinăriciul din Dealul Verneştilor.

123. 1542 (7050) mai 4. Radu Paisie întăreşte lui Ion şi altora ocină în Clocotici.

124. ⟨1542—1544⟩ mai 20. Radu Paisie întăreşte lui Coman şi lui Dragotă ocine la Urseni.

125. 1542 (7050) iunie 16, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte întocmirea făcută de Vlad între fiii săi buni şi cei vitregi pe ocina din Studina lui Sturzea.

126. 1542 (7050) iunie 30, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora satul Strîmbele.

127. ⟨1542—1543⟩ iulie 1. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora jumătate din vama de peşte de la balta Mamina.

128. 1542 (7050) iulie 13. Radu Paisie întăreşte lui Dan şi fiilor săi ocină la Fărcăşeşti şi la Teleşti.

129. ⟨1542—1543⟩ iulie 20. Radu Paisie întăreşte lui Pătru şi altora ocine în Trestia şi Grabicina.

130. 1542 (7050) august 11, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Mihăilă ocine în Popeşti şi în Poeni.

131. 1542 (7051) septembrie 17. Radu Paisie întăreşte lui Stan şi fratelui său Nan ocine în Fiiani şi Fîntînele.

www.dacoromanica.ro

132. ⟨1542 septembrie—1543 august⟩ 25, 7051. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Snagov ocină în Dealul Circiumarilor.

133. ⟨1542—1543⟩ octombrie 23. Radu Paisie dăruieşte lui Radu vistierul satele Poenarii, Cheianii şi Căpăţînenii, pentru credincioasă slujbă.

134. 1542 (7051) noiembrie 20, Plăviceni. Radu Paisie întăreşte lui Dragomir marele spătar moşie în Deduleşti.

135. 1543 (7051) februarie 1. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Argeş jumătate din vama de la Vadul Vidinului.

136. 1543 (7051) martie 7, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Nucet a treia parte din vama de peşte de la Balta Doamnei.

137. 1543 (7051) martie 20, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Mircea ocină în Poienile Zlătariului, în urma unei judecăţi.

138. 1543 (7051) aprilie, Mănăstirea Mislea. Radu Paisie întăreşte jupanului Chera ocine in Găneasa şi Sadova.

139. 1543 (7051) aprilie 24, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Radu şi lui Dragomir cu fiii şi fraţii lor ocine la Pădureţi, in urma unei judecăţi.

140. 1543 (7051) mai 18, Ocnele Mari. Radu Paisie întăreşte lui Dragul clucerul ocine în Trestenic.

141. 1543 (7051) mai 19, Rimnic. Radu Paisie întăreşte lui Oprea livadă şi vie în Rădăcineşti.

142. 1543 (7051) mai 20, Rimnic. Radu Paisie întăreşte jupanului Teodosie postelnicul şi fratelui său Neagoe, ocină in Budeşti, in urma unei judecăţi.

143. 1543 (7051) mai 25, Rimnic. Radu Paisie întăreşte lui Oprea vornicul o vie în Dealul Bujoranilor.

144. 1543 (7051) iunie 15, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Detco armaşul, soacrei sale Neacşa şi soţiei sale Calea mai multe sate, bălţi şi ţigani.

145. 1543 (7051) iunie 30, Mănăstirea Mislea. Radu Paisie întăreşte lui Dragu stolnicul şi altora satul Orboeşti, în urma unor judecăţi.

146. 1543 (7051) iulie 17, Tirgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Stanciul şi rudelor sale ocine in Sibiceu, în urma unei judecăţi.

147. 1543 (7051) iulie 25, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Vlican şi altora moşie la Plăviceni.

148. ⟨1543 septembrie—1544 august 31⟩ 7052. Radu Paisie întăreşte jupanului Colţea ocine la Blagodeşti.

149. 1543 (7052) septembrie 5. Radu Paisie întăreşte lui Detco vornicul şi fiilor lui ocină la Bogdăneşti.

150. 1543 (7052) septembrie 17, Tirgovişte. Radu Paisie întăreşte Episcopiei de Buzău dreptul de judecată in judeţele: Buzău, Rimnicul Sărat, Brăila şi Săcueni.

151. 1543 (7052) septembrie 27. Radu Paisie întăreşte lui Drăghici portarul ocină în Greci, în urma unei judecăţi.

152. 1543 (7052) octombrie 7, Greci. Radu Paisie întăreşte jupanului Mihnea vistierul moşie la Futeşti.

153. 1543 (7052) noiembrie 7, Tirgul de Floci. Radu Paisie întăreşte Episcopiei Buzăului ocină în Răgăneşti.

154. 1543 (7052) decembrie 7, Bucureşti. Radu Paisie întăreşte lui Vlaicu şi Ratea jumătate din satul Miceştii de Sus.

155. 1544 (7052) ianuarie 5, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Vlad portarul, fiilor şi nepoţilor lui ocină la Morăşti.

156. 1544 (7052) februarie 9, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Detco marele armaş satul Odobeştii.

157. ⟨1544⟩ februarie 23, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte fiicelor lui Dumitru ocine in Prislop şi Pereni.

158. 1544 (7052) martie 7, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Oncea şi lui Şerban ocină in Bucicăneşti.

159. 1544 (7052) martie 15, Tîrgovişte. Radu Paisie dăruieşte lui Drăghici spătarul şi lui Udrişte marele vistier părţi din satele Căpăţîneni, Hrastu şi Craiova.

www.dacoromanica.ro

160. 1544 (7052) mai 5, Vadul Nicopolei. Radu Paisie întăreşte lui Stan ocine în Supţireni şi Prădăliceşti.

161. ⟨1544⟩ mai 14. Radu Paisie întăreşte lui Drăgoi şi lui Pătru ocine în Strîmba şi Fundeiu.

162. ⟨1544⟩ iunie 2, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Manul şi altora ocine la Peştişani şi Goreani.

163. 1544 (7052) iunie 22, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Oprea vornicul ocină la Clocotici.

164. 1544 (7052) iulie 7, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Stroeşti, în urma unei judecăţi.

165. 1544 (7052) august 29, Mănăstirea Mislea. Radu Paisie întăreşte lui Stănilă şi fiilor săi ocină în Stejarul Bilţului.

166. 1544 (7053) octombrie 6. Radu Paisie întăreşte lui Stan Papa ocine în Cuneşti şi Crăceşti.

167. 1544 (7053) octombrie 16, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Bistriţa nişte mori pe Rîul Doamnei.

168. 1545 (7053) ianuarie 16, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte mănăstirii Govora satul Stoiceanii de pe Olt, în urma unei judecăţi.

169. 1545 (7053) ianuarie 19, Tîrgovişte. Radu Paisie întăreşte lui Radu logofătul şi lui Oprea postelnicul ocine în satul Veţel.

170. 1545 (7053) martie 25, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Neacşu şi altora ocină în Popeşti, în urma unei judecăţi.

171. 1545 (7053) aprilie, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Voico şi altora ocine în Brătianii de Sus şi în Groşi, în urma unei judecăţi.

172. ⟨1545⟩ aprilie 8. Mircea Ciobanul întăreşte satului Hareşul vechile hotare, împresurate de satele Căpăţîneni şi Cheiani.

173. 1545 (7053) mai, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stan şi altora ocine în Micşani, Bălegoşi şi Deleşti.

174. 1545 (7053) mai 27, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Bistriţa jumătate din satul Celei, în urma unei judecăţi.

175. 1545 (7053) mai 27, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Celei cu gîrlele Cusmiţa şi Seliştioara.

176. 1545 (7053) mai 28, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Glavacioc satul Călineşti.

177. 1545 (7053) mai 28, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Glavacioc ocină în Neagra, în urma unei judecăţi.

178. ⟨1545⟩ mai 29, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Vlaicu vistierul şi altora satul Ţigăneşti, în urma unei judecăţi.

179. 1545 (7053) mai 30, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Bogdăneşti, în urma unei judecăţi.

180. 1545 (7053) iunie 1, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Bistriţa satele, bălţile, ţiganii şi privilegiile anterioare de scutire.

181. 1545 (7053) iunie 6. Mircea Ciobanul întăreşte lui Cană cu ceata lui ocine în Negoşina, în urma unor judecăţi.

182. ⟨1545⟩ iunie 14, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Mărgineni satul Negovanul.

183. 1545 (7053) iunie 16. Mircea Ciobanul întăreşte jupaniţei Caplea moştenirea lăsată de soţul ei, Badea pîrcălabul, la moartea lui.

184. ⟨1545⟩ iulie 25, Craiova. Teodosie marele ban al Craiovei întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Muşcelul.

185. ⟨1545 septembrie 1 — 1546 august 31⟩ 7054. Mircea Ciobanul întăreşte lui Lumotă cu fraţii săi moşia Cuca.

186. ⟨1545 septembrie — 1546 august⟩ 7, 7054, Bucureşti. Mircea Ciobanu întăreşte Neagăi ocină la Alexeni, pe care a înfrăţit pe Ivan şi pe Voico.

187. 1545 (7054) septembrie 14, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stan şi altora moşie la Soreşti, Gîrbovi şi Frăsinet.

www.dacoromanica.ro

188. 1545 (7053) septembrie 24. Mircea Ciobanul întăreşte lui Radu marele logofăt şi fraţilor săi ocină in Voinigeşti.

189. 1545 (7054) octombrie 3, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte Hăreşanilor ocina lor, în urma unei judecăţi.

190. ⟨1545—1547⟩ octombrie 4. Mircea Ciobanul dăruieşte mănăstirii Govora loc de grădină şi livadă în Piteşti.

191. 1545 (7054) noiembrie 4, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Danciu pîrcălabul ocină în Dobruşa, pentru credincioasă slujbă.

192. 1545 (7054) decembrie 6, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Preda postelnicul satul Gura Dilgei.

193. 1545 (7054) decembrie 9, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Şerban ocină în Buneşti, precum şi înfrăţirea cu Vîlcu logofătul.

194. 1546 (7054) ianuarie 10. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Cozia ocină în Lieşti şi muntele Lupeşti, în urma unei judecăţi.

195. ⟨1546⟩ ianuarie 20, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte din nou mănăstirii Bistriţa ocina Muşcelul, în urma unei judecăţi.

196. ⟨1546⟩ ianuarie 20. Mircea Ciobanul împuterniceşte mănăstirea Bistriţa să stăpînească o ocină în Şeoaş, pe vechiul hotar.

197. 1546 (7054) ianuarie 29, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Toader şi lui Cazan ocine în Mileşti.

198. ⟨1546⟩ februarie 25. Mircea Ciobanul întăreşte lui Oncea vătaful şi altora satul Popeşti, în urma unei judecăţi.

199. ⟨1546⟩ aprilie 26, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Tismana satele Tismana, Pocruia, Godineşti, Sîrbşori şi Ohaba, în urma unei judecăţi.

200. 1546 (7054) mai 23, Tîrgovişte. Mircea Ciobanul întăreşte lui Dragotă şi lui Stanciul ocină la Homneşti.

201. ⟨1546⟩ iunie 17, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Duma vornicul, lui Danciu şi lui Freja ocină în Mîrşa, în urma unei judecăţi.

202. 1546 (7054) iunie 22, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Dumitru logofătul ocină în Poganu.

203. 1546 (7054) ⟨iunie 22—iulie 5⟩, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stroe ocină la Stoineşti.

204. ⟨1546⟩ iunie 25. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Argeş ocină în Nucşoara, în urma unei judecăţi.

205. ⟨1546⟩ iunie, ⟨înainte de 30⟩. Dumitru marele ban al Craiovei împuterniceşte pe Stanciu din Crasna să stăpînească ocina fratelui său Arca, pe care l-a împrumutat cu bani şi vite pentru a-şi plăti nişte datorii.

206. 1546 (7054) iunie 30. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stanciu ocină în Crasna.

207. ⟨1546⟩ (7055) iulie 2, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora satul Chinteşti, în urma unei judecăţi.

208. ⟨1546—1547⟩ iulie 3. Mircea Ciobanul împuterniceşte mănăstirea Tismana să-şi stăpînească satul Topeşti.

209. ⟨1546⟩ iulie 4, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Miclea, Căzan, Dumitraşco şi Voicilă ocină la Măniaci, în urma unei judecăţi.

210. 1546 (7054) iulie 5, Buzău. Mircea Ciobanul întăreşte lui Mihnea pîrcălabul, Badea sulgerul şi Vlaicu ocine în Ageşti, în urma unei judecăţi.

211. 1546 (7054) iulie 7, Buzău. Episcopul Paisie mărturiseşte că Ţintea marele armaş a lăsat Episcopiei de Buzău, la moartea sa, satele Rihov şi Cozleci.

212. 1546 (7054) iulie 20, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte Mitropoliei din Tîrgovişte satul Aninoasa.

213. ⟨1546⟩ august 9. Mircea Ciobanul întăreşte lui Vlad ocină în Zlătărei.

214. ⟨1546⟩ august 27, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Cutlumuz satul Uda, în urma unei judecăţi.

215. ⟨1546⟩ septembrie 11, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora un vad de moară.

216. ⟨1546⟩ septembrie 20, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Radu marele logofăt jumătate din satul Goleşti, în urma unei judecăţi.

www.dacoromanica.ro

217. 1546 (7055) octombrie 5. Mircea Ciobanul întăreşte doamnei Despina şi doamnei Roxanda satul Găneasa.

218. ⟨1546—1551⟩ noiembrie 28. Mircea Ciobanul scrie marelui ban al Craiovei într-o pricină pentru o ocină din Padeş.

219. 1546 (7055) decembrie 31, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte doamnei Despina şi doamnei Ruxandra jumătate din satele Brăgăreşti, Ueşti, Drăgoeşti şi Copăcelul, precum şi ţigani.

220. 1547 (7055) ⟨ianuarie — august⟩. Mircea Ciobanul întăreşte lui Neagoe ocină la Pruni.

221. 1547 (7055) ianuarie 10, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Muşcelul, în urma unei judecăţi.

222. 1547 (7055) ianuarie 11, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Tismana satele: Vodiţa Mare, Bahna, Vîrful lui Vlad şi Bucina, în urma unor judecăţi.

223. 1547 ⟨ianuarie — iulie⟩ 21, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Dumitru logofătul ocină la Birseşti.

224. ⟨1547⟩ aprilie 10. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Tismana vama de la Calafat.

225. ⟨1547 după aprilie 26⟩. Radul marele logofăt reînnoieşte mănăstirii Tismana, satul Tismana, dania socrului său, Drăghici vornicul.

226. 1547 (7055) aprilie 30, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Oprea şi rudelor sale ocine în Spinul din Lovişte, în urma unor judecăţi.

227. 1547 (7055) mai 8, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Vădastra Mare, în urma unei judecăţi.

228. 1547 (7055) mai 18, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Bîrcă pitarul şi soţiei lui Erina satele Băneştii de pe Neajlov şi Sîrbii de pe apa Argeşului, precum şi ocine la Românești de Jos.

229. 1547 (7055) iunie 1, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Tismana seliştea Potocetul, în urma unei judecăţi.

230. 1547 (7055) iunie 5, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte înfrăţirile dintre Anca, fiica lui Badiul şi ginerii acestuia, Neagoe şi Stoia, precum şi Coman, pe ocinele lor din Găvăneştii de Coastă şi Periaţi.

231. ⟨1547⟩ iunie 5, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Trunchea şi fraţilor săi ocină în Vrabeţi.

232. 1547 (7055) iunie 6, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Tismana toate satele, seliştele, bălţile şi vămile pe care le-a avut de mai înainte vreme.

233. 1547 (7055) iunie 19, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora un ţigan.

234. ⟨1547⟩ iunie 19, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora satul Stoiciani, în urma unei judecăţi.

235. 1547 (7055) iunie 20, Bucureşti. Mircea Ciobanu întăreşte lui Tatul ocină în Stăneşti.

236. 1547 (7055) iunie 30, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Cuciulat spătarul ocine la Balta, Ţeroveţ, Smileşti, Peştera ş.a.

237. 1547 (7055) iulie 1, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Dumitru ocină în Nămăeşti.

238. ⟨1547⟩ august 13, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte din nou mănăstirii Cozia ocină în Lieşti şi muntele Lupeşti, în urma unei judecăţi.

239. ⟨1547 septembrie 1 — 1548 august 31⟩ 7056. Mircea Ciobanul întăreşte lui Coman şi altora moşie la Beceni, în urma unui judecăţi.

240. 1547 (7056) decembrie 1, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte fiicelor lui Danciu, Neacşa, Stanca şi Voica ocină la Iaşi.

241. 1547 (7056) decembrie 8. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stanciul cu fraţii săi ocină în Fărcăşeşti, în urma unei judecăţi.

242. 1548 (7056) ianuarie 10, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora satul Stoiceani, în urma unei judecăţi.

243. 1548 (7056) ianuarie 12, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Radu şi altora moşie la Zlătari.

www.dacoromanica.ro

244. 1548 (7056) ianuarie 18, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Tudor ocinele Prundul şi Călinetul, în urma unei judecăţi.

245. 1548 (7056) aprilie 2, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Neag şi altora ocine în Pănăteşti, lîngă Colentina.

246. 1548 (7056) aprilie 5, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte Episcopiei de Buzău vie la Săseni şi ţigani.

247. 1548 (7056) aprilie 18, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte fiicelor lui Stoica şi fiicelor Buicăi satul Tomeni şi jumătate din Svinteşti.

248. 1548 (7056) mai 4. Mircea Ciobanul întăreşte lui Miclea şi altora ocine în Coasta Rîului, Valea Largă, Viişoara şi Plaiul.

249. ⟨1548 mai 4 — iulie 2⟩. Mircea Ciobanul întăreşte lui Mihăilă şi fratelui său Mănea ocine în Blădeşti şi Mărgineni, în urma unei judecăţi.

250. ⟨1548 mai 4 — iulie 2⟩, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte jupaniţei Voica o ocină.

251. 1548 (7056) mai 7, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Detco din Drăgoeşti jumătate din satul Topeşti, în urma unei judecăţi.

252. 1548 (7056) mai 8, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stănimir şi altora ocine în Goleşti.

253. ⟨1548⟩ august 19, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stănilă şi altora ocine în Stejaru.

254. 1548 (7056) mai 20, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora ocină la Plopul, în urma unei judecăţi.

255. 1548 (7056) mai 26, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Neagoe şi altora ocine la Crîngeni.

256. 1548 (7056) iunie 3, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Vlad şi altora ocine la Zlătărei.

257. ⟨1548—1549⟩ iunie 10. Mircea Ciobanul întăreşte lui Vlad din Sîrbi ocină în Zlătărei.

258. 1548 (7056) iunie 12. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stoica ocină în Mileştii de Sus.

259. ⟨1548—1552⟩ iunie 13. Mircea Ciobanul întăreşte lui Tocsabă şi lui Danciul muntele Meruol.

260. 1548 (7056) iunie 24, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Cozia satul Sălătrucul, în urma unei judecăţi.

261. 1548 (7056) iunie 29. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stepan şi lui Dragobrat ocine în Bădeni, în urma unei judecăţi.

262. 1548 (7056) iulie 2, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Mihăilă piseţul şi fiilor săi ocine în Fata şi ţigani.

263. ⟨1548—1552⟩ iulie 7. Mircea Ciobanul întăreşte lui Frăţilă marele postelnic şi fratelui său Vlaicul satul Ţigăneşti, în urma unei judecăţi.

264. 1548 (7056) iulie 11, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Vitan şi fiilor lui ocină în Bunesti.

265. ⟨1548 iulie — 1552 iulie⟩ 14. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stanciul şi altora ocină în Homeşti.

266. 1548 (7057) octombrie 7, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Cuciulat piseţul şi rudelor sale ocină la Izvorul Călugăresc, în urma unor judecăţi.

267. 1548 (7056) octombrie 20. Mircea Ciobanul întăreşte lui Radul şi Dragomir moşie în Păduret.

268. ⟨1549—1550⟩. Răvaş de jurătorii lui Vlad din Micesti.

269. ⟨1549—1550⟩. Răvaş de jurătorii lui Stan Birs din Mircesti.

270. 1549 (7057) ianuarie 5, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte fraţilor Radu şi Ilie ocine în Lipia şi Soreşti, precum şi înfrăţirea cu Dumitru, cumnatul lor.

271. ⟨1549⟩ ianuarie 5. Mircea Ciobanul întăreşte lui Dragomir şi fraţilor săi ocină în Chiojd, în urma unei judecăţi.

272. ⟨1549 ianuarie 5 — 1552 iulie 16⟩. Mircea Ciobanul întăreşte mai multora ocină la Coteniţa, precum şi înfrăţirea dintre ei.

www.dacoromanica.ro

273. ⟨1549—1552⟩ martie 3, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stanciul, Zîrnă şi Stan ocine la Sibiccu.

274. 1549 (7057) martie 5, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Badea comisul şi fratelui său Vlaicu paharnicul ocină în Ştefăneşti.

275. ⟨1549—1552⟩ aprilie 10. Mircea Ciobanul întăreşte lui Pătru armaşul şi lui Dicu armaşul moşii în Mihăeşti şi Şeoaş.

276. ⟨1549—1552⟩ aprilie 25, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Mihnea pîrcălabul şi fratelui său Vlaicu logofătul satul Cetăţenii, în urma unei judecăţi.

277. 1549 (7057) aprilie 26, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Petru şi Bratco ocine în Certeji şi Jermoneşti.

278. 1549 (7057) mai 3, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Draghiţibă şi altora ocine la Hirlşeşti, munţi şi ţigani.

279. 1549 (7057) mai 8, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Radu din Peşciana şi altora ocine la Bujoreşti, în urma unei judeăcţi.

280. ⟨1549—1552⟩ mai 22, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Neagu şi Ivan ocine în Cîmpeni şi Tîmboeşti, precum şi ţigani.

281. 1549 ⟨7057⟩ iunie 6, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Gulea şi lui Tudor ocină în Bădeni, în urma unei judecăţi.

282. 1549 (7057) iunie 9. Mircea Ciobanul întăreşte lui Mitrea şi lui Grozea ocină în Drăghiceni, în urma unei judecăţi.

283. 1549 (7057) iunie 22, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Vlad şi altora ocine în Strîmba şi în Lovu.

284. ⟨1549 septembrie 1 — 1550 august 31⟩ 7058, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Albul şi altora ocine în Cîrstieneşti, în urma unei judecăţi.

285. 1550 (7058) februarie 21, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Albotă şi Idrea ocină la Ruşeţu, în urma unei judecăţi.

286. 1550 (7058) martie 9. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stepan şi altora ocine la Alunu, Baia, şi Polovragi.

287. 1550 (7058) aprilie 9, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mănăstirii Govora ocină la Nănăşeşti, în urma unei judecăţi.

288. 1550 (7058) aprilie 10. Mircea Ciobanul întăreşte Episcopiei Buzăului ocină în Groşăneasa, în urma unei judecăţi.

289. 1550 (7058) aprilie 25. Mircea Ciobanul întăreşte fiilor lui Staneţ, ai lui Dobrotă şi ai lui Daroslav, ocină în Cocorăşti, în urma unei judecăţi.

290. 1550 (7058) mai 11, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Albul şi Dara satele Voiceşti, Cacaleţi şi parte din Pleşeşti.

291. 1550 (7058) iunie 10, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Tihul şi lui Moş, cu fiii lor, ocine în Plăseni, Cerăt şi Gurbăneşti.

292. 1550 (7058) iunie 13. Dumitru marele ban al Craiovei întăreşte mănăstirii Bistriţa mori pe Olteţ.

293. 1550 (7058) iunie 17, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mai multora ocine în Bătieşti.

294. 1550 (7058) iunie 20. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stoia şi altora ocină în Cucuteni.

295. 1550 (7058) iulie 3. Mircea Ciobanul întăreşte lui Neag şi nepoţilor săi ocine în Băiaşi, în urma unei judecăţi.

296. 1550 (7058) iulie, 5, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte mai multora ocine în Cruşov.

297. 1550 (7058) iulie 28, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Tatul şi lui Lumotă ocine în Stăncşti, precum şi înfrăţirea dintre Tatul şi sora sa Slaviţa.

A. ⟨1546⟩ august 21, Bucureşti. Mircea Ciobanul întăreşte lui Stan şi altora părţi la Vaideeşti, Ioneşti şi Cernăteşti, în urma unei judecăţi.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉ DES DOCUMENTS

1. 4 janvier 1536 (7044), Bucarest. Radu Paisie confirme aux logothètes Tatul et Ţalapi des emplacements d'anciens villages et des étangs.

2. 7 janvier 1536 (7044), Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère de Glavacioc des moulins à Cîmpina.

3. 8 janvier ⟨1536—1538⟩. Radu Paisie exempte d'mpôts et obligations les villages du monastère de Tismana, à savoir ceux de Tismana, iPîriul, Topeştii, Pocruia et Podeni.

4. ⟨Février-mars 1536⟩. Radu Paisie fait don au monastère Saint-Georges du Mont Athos d'une somme annuelle de 5 000 aspres, et aux moines qui viendront l'encaisser, d'une somme de 500 aspres.

5. 14 février 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au trésorier Mihnea et aux fils du logothète Balaur des terres à Bădeni, après jugement.

6. 23 février 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère Turnul Sfintului Sava de Careia une somme annuelle de 3 000 aspres, et aux moines qui viendront l'encaisser, 300 aspres.

7. 24 février 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie fait don au monastère de Dohiar du Mont Athos d'une somme annuelle de 3 000 aspres, et aux moines qui viendront l'encaisser, d'une somme de 400 aspres.

8. 3 mars ⟨1536⟩. Radu Paisie confirme au monastère Saint-Paul du Mont Athos une somme annuelle de 5 000 aspres, et aux moines qui viendront l'encaisser, d'une somme de 500 aspres.

9. 7 avril ⟨1536—1540⟩. Radu Paisie ordonne au maire et aux échevins de Buzău de délimiter un taïllis de l'Evêché de Buzău.

10. 18 avril, ⟨1536⟩. Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère de Tismana les villages de Tismana et de Pocruia, après jugement.

11. 30 avril 1536 (7044). Bucarest. Radu Paisie confirme à Neagoe et à Gindea une terre à Stăneşti, aprés jugements.

12. 1 mai 1536 (7044), Bucarest. Radu Paisie confirme au „postelnic" Radu une terre et une vigne à Viţicheşti.

13. 16 mai 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Iovan et autres des terres à Cruici, à Strîmba et à Alov.

14. 28 mai 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au grand spathaire Stroe le village de Padina, que lui avait pris le „ban" Toma à cause d'une dette.

15. Juin 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère Glavacioc le mont de Prislop, après jugement.

16. 2 juin ⟨1536—1540⟩. Radu Paisie confirme au monastère Glavacioc le village de Cernăteşti.

17. 8 juin 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Săbianu un emplacement de maison à Mihăeşti et des terres à Jilişte, à Băteşti, à Jugureni et à Văcăreşti.

18. 23 juin 1536 (7044). Radu Paisie confirme à Neagomir et autres des terres achetées à Pietrari, à Bîrzeşti et à Bodeşti.

19. 28 juin ⟨1536⟩, Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au copiste Vuia et à son frère Luca une terre et une vigne à Popeşti.

www.dacoromanica.ro

20. 1 juillet 1536 (7044). Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Drăgoi, à Mihăilă et à Pătru la terre d'Ungurei, après jugement.

21. 7 juillet 1536 (7044). Radu Paisie confirme au „vornic" Fîrtat des terres à Giuleşti et à Găvăneşti.

22. 7 juillet 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au „vornic" Radomir et à son fils, le copiste Drăghici des terres à Pietrosul, à Mereni, à Cîrtojani et à Birzeşti, ainsi que des tziganes.

23. 10 juillet 1536 (7044), Bucarest. Radu Paisie confirme à Buciaci et à son frère Micul des terres à Mirileşti et à Cîrpoi, ainsi que leur affrérissement.

24. ⟨10—22⟩ juillet 1536 (7044), Bucarest. Radu Paisie confirme à la „joupanitza" Marga, à son gendre, le portier Radul et à l'épouse de celui-ci, Neacşa, les villages de Cepari et de Căzăneşti ainsi que des parts à Bumbueşti, à Clocotici, à Şuici, à Verneşti, à Tigveni, à Ciofrîngeni et en d'autres villages, ainsi que des tziganes.

25. 17 juillet 1536 (7044). Bucarest. Radu Paisie fait don au monastère de Snagov, d'une redevance annuelle en blé, orge, vin, miel, poisson, fromage et en espèces.

26. 20 juillet 1536 (7044), Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère de Snagov le vignoble de Valea Călugărilor, avec la dime sur le vin, et les revenus des vignobles dus au voïévode.

27. 28 juillet 1536 (7044), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à la Métropolie de Tirgovişte la dîme due aux boyards sur les vignes de Dealul Ştefăneştilor, don de Baldovin et de son épouse, Maria.

28. 6 septembre ⟨1536—1539⟩. Radu Paisie confirme au monastère de Valea trois familles de tziganes.

29. 3 janvier 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Stoica et autres un domaine à Rusenești et à Celiani.

30. 14 janvier 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Stanciul et à Bădilă avec leur groupe une terre à Văsălaţi.

31. 15 janvier 1537 (7045). Radu Paisie confirme à la princesse Anca une terre à Pătrăreşti et un moulin, après jugement.

32. 22 avril 1537 (7045), Tîrgşor. Radu Paisie confirme à Stan le tiers du domaine du village de Drăgăieşti.

33. 26 avril 1537 (7045), Tirgşor. Radu Paisie confirme à Gago et autres des terres à Girbovi et à Nişcoveni.

34. 10 mai 1537 (7045), Monastère de Nucet. L'hégoumène Teodor du monastère de Nucet vend une vigne au hiéromoine Efrem, qui l'offre à la Métropolie de Tirgovişte.

35. 10 mai 1537 (7045). Radu Paisie confirme à Drăghici et à Stanciul des terres à Bălăceşti, à Glogova et à Mănăstirea, sur lesquelles ils se sont affrérés.

36. 2 juin 1537 (7045). Radu Paisie confirme au monastère de Cozia l'étang de Mamina et le village d'Orlea, après jugement.

37. 9 juin 1537 (7045), Tirgovişte. Radu Paisie confirme à l'échanson Lăudat et autres les villages de Grădiştea de Cîmpulung et celui de Guleşti, ainsi que leur affrérissement.

38. 17 juin 1537 (7045), Cornăţeni. Radu Paisie confirme à Baico et autres une terre à Turbureşti, après jugement.

39. 18 juin 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora des terres à Frăsinetul de Cîmpie, à Gura Băldăluiului, à Cioroi et à Rediul lui Florea.

40. 18 juin 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Stoica et autres un domaine à Broşteneasca.

41. 20 juin 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora des terres à Rediul lui Florea et à Frăsinetul de Cîmpie.

42. 2 juillet 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au prévôt Bratu et à son frère Vlaicu des tziganes, après jugement.

43. 3 juillet 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au „pîrcălab" Fîrtat la terre d'Ostrovul, après jugement.

44. 15 juillet 1537 (7045), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au pannetier Oprea et à ses frères le logothète Cirstian et Dumitru une terre à Nănăşeşti.

www.dacoromanica.ro

45. ⟨1 septembre 1537 — 31 août 1538⟩, 7046, Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Drăghiceşti des terres à Negovani et à Rătunda.

46. 24 novembre 1537 (7046). Radu Paisie confirme à l'échanson et autres les villages de Ciurileşti et de Zgădeşti.

47. 4 décembre 1537 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora une terre à Rediul lui Florea.

48. 16 décembre 1537 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Şerbu et autres des terres à Groşi.

49. 10 janvier 1538 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Bistriţa le village de Ceuri, après un échange avec le monastère de Tismana.

50. 16 janvier 1538 (7046), Tîrşor. Radu Paisie confirme à la Métropolie une part du mont de Bucecîul.

51. 28 janvier 1538 (7046), Tîrgşor. Radu Paisie confirme à la Métropolie le village d'Aninoasa, avec le vignoble.

52. 7 mars 1538 (7046), Bucarest. Radu Paisie confirme à Lebu et à ses parents des terres à Groşani.

53. 19 mars ⟨1538⟩. Radu Paisie ordonne à Staico de Groşani et autres de ne plus empiéter sur les limites de la terre de Piscul Cocorului, du logothète Cîrstian.

54. 23 avril 1538 (7046), Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş le village de Şeoaşul.

55. 23 avril 1538 (7046). Radu Paisie fait don au monastère de Govora du revenu provenant des poissons de l'étang de Mamina, qu'il doit partager avec d'autres monastères.

56. 24 avril 1538 (7046). Radu Paisie confirme à Stoian et à ses fils, ainsi qu'à Stănilă et à ses frères des parts à Cîmpul Turcilor, à Trestioara, à Stîrcii de Ceplea et à Pietrari, après jugement.

57. 25 avril 1538 (7046), Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère de Glavacioc une terre à Tătărăşti.

58. Mai 1538 (7046), Mislea. Radu Paisie confirme à Stănilă et autres une terre et une forêt.

59. 5 mai 1538 (7046), Cornăţel. Radu Paisie confirme au grand logothète Vlaicu une terre aux alentours de Deag, après jugement.

60. 8 juin 1538 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au pannetier Stan et au spathaire Dobromir une terre à Tătarul, après jugement.

61. 15 juin 1538 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Motan et à son groupe une terre à Turbureşti, après jugement.

62. 2 juillet 1538 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora le village de Curtişoara sur l'Olt, après jugement.

63. 4 juillet 1538 (7046). Radu Paisie confirme des tziganes au monastère de Muşeteşti.

64. 14 juillet 1538 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Cană et à son groupe une terre à Negoşina, après jugement.

65. 16 juillet 1538 (7046), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au spathaire Drăghici, à son frère, le grand trésorier Udrişte et à leur cousin, l'écuyer Vintilă plusieurs villages, des parts de villages et des tziganes.

66. 28 août 1538 (7046), Tîrgşor. Radu Paisie confirme à la religieuse Sara et à la soeur de celle-ci, Ana, des villages et des tziganes, après jugement.

67. ⟨1 septembre 1538 — 31 août 1539⟩ 7047. Radu Paisie confirme à l'échanson Oprea et au logothète Cîrstian le village de Pleşoi, après jugement.

68. 23 septembre (1538). Radu Paisie confirme au monastère de Govora une terre à Nănăşeşti.

69. 17 novembre 1538 (7047), Tîrgovişte. Radu Paisie fait don au trésorier Radu de l'emplacement d'ancien village de Bistreţul et de la moitié de Poiana Urîţii, pour l'avoir fidèlement servi dans la lutte contre Laiotă Basarab à Fîntîna Ţiganului.

70. 21 novembre 1538 (7047). Radu Paisie confirme à Neagu une terre à Moşăşti.

www.dacoromanica.ro

71. 8 janvier 1539 (7047), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Cozia des villages, des étangs, les droits de douane de Genune, la dîme sur le vin, la dîme sur les grains de Vîlcea et 300 familles de tziganes.

72. 20 janvier 1539 (7047), Tîrgovişte. Radu Paisie fait don au monastère de Rincăciov d'une redevance annuelle en blé, foin, vin et sel.

73. 22 février 1539 (7047), Bucarest. Radu Paisie confirme à Stan une terre à Mănești, après jugement.

74. 23 février ⟨1539⟩, Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère de Meteore une somme annuelle de 3 000 aspres, et aux moines qui viendront l'encaisser, 300 aspres.

75. 25 avril 1539 (7047). Radu Paisie confirme au „clucer" Detco le village de Recica Dabului, après jugement.

76. 18 mai 1539 (7047). Radu Paisie confirme à Oprea et autres des terres à Buneşti et à Muşcel, après jugement.

77. 27 mai 1539 (7047), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à l'intendent Dolofan et autres une terre à Berislăveşti.

78. 27 mai 1539. Radu Paisie confirme à Slav et autres un domaine à Săcşori.

79. 23 août ⟨1539⟩, Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Gonţea Sterpul et à ses neveux des terres à Găvăneşti.

80. 10 septembre 1539 (7048). Radu Paisie confirme au „vornic" Tatu et à ses neveux la moitié du village de Purcăreni.

81. 10 septembre 1539 (7048). Radu Paisie confirme aux neveux de Tatu „vornicul" des terres à Purcăreni, et à son frère, Radu „vornicul", des moulins.

82. 14 septembre 1539 (7048), Bucarest. Radu Paisie fait don à l'Evêché de Buzău du village de Pîrscoveni.

83. 18 septembre ⟨1539–1540⟩. Radu Paisie exempte l'évêque de Buzău, Paisie, de la dîme sur le vin.

84. 16 octobre 1539 (7047), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora le village de Nănişeşti, après jugement.

85. 21 octobre 1539 (7048), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à l'intendent Radu, au logothète Mihai et aux épouses de ceux-ci les villages de Şerbăneşti, de Cucuteni et de Mîndreşti.

86. 20 novembre 1539 (7048), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au pannetier Boşca des terres à Berislăveşti.

87. 18 décembre 1539 (7048), Bucarest. Radu Paisie confirme au grand prévôt Detco le village de Rogova.

88. 16 janvier ⟨1540⟩. La „ban" Stanciul ordonne à Pîrvu de ne plus importuner le village de Comanii, appartenant au monastère de Tismana.

89. 18 février 1540 (7048), Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère du Mont Sinaï une somme annuelle de 10 000 aspres.

90. 4 mars 1540 (7048). Iarciul vend et offre au monastère de Govora des terres, une maison et une vigne à Mihăeşti.

91. 4 mars 1540 (7048), Tîrgşor. Radu Paisie confirme à Radu Dîrman et à Semca un domaine à Dălbăneşti, après jugement.

92. 12 mars ⟨1540⟩. Radu Paisie confirme à Voica et autres une terre à Dăneşti, après jugement.

93. 23 mars 1540 (7048), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à l'échanson Mititelu une terre à Uricheşti.

94. 17 avril 1540 (7048), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Pîrvul, à Bojin et à Ivan des terres à Sălcuţa.

95. 22 juin 1540 (7048). Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au trésorier Mihnea des parts du mont de Florea.

96. 22 juin 1540 (7048), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au „postelnic" Stanciu et à son épouse, Moma, des villages, des biens et des tziganes qu'ils ont acquis ensemble.

97. 1 septembre ⟨1540⟩, Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Chircă et à la sœur de celui-ci, Dragolea, des terres à Bumbueşti et à Clocotici.

www.dacoromanica.ro

98. 14 septembre 1540 (7049). Radu Paisie confirme à Neacşa une terre à Vădenii de Sus et à Preajva.

99. 13 octobre 1540 (7049), Tîrgovişte. Radu Paisie cofirme au grand échanson Stoica et à d'autres boyards, parents de celui-ci, des terres à Bojorani, à Uliţa et à Copăcel, après jugement.

100. 15 octobre 1540 (7049), Tirgovişte. Radu Paisie confirme au spathaire Drăghici et au grand trésorier Udrişte la dime due au voïèvode sur le vin et des revenus provenant des vignobles de Mărgineni et de Filipeşti.

101. ⟨15 octobre 1540— 2 juin 1541⟩. Radu Paisie confirme au „joupan" Datco, grand prévôt, l'emplacement de l'ancien village de Băileşti.

102. 20 novembre ⟨1540⟩, Tirgovişte. Radu Paisie confirme à Lupea des terres à Băbeni et à Măteşti.

103. 9 décembre 1540 (7049), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Vlad et à Frăcea la terre de Stăneşti, après jugement.

104. 26 janvier 1541 (7049), Slatina. Radu Paisie confirme à Deica et à ses filles, qu'il a affrérées, un domaine à Blaj.

105. 6 février 1541 (7049). Radu Paisie confirme à Tatomir et autres une terre à Cilceşti.

106. 10 février 1541 (7049), Bucarest. Radu Paisie confirme au grand prévôt Detco le village de Piscul Voevodului.

107. Mars 1541 (7049), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş des tziganes offerts par la princesse Despina en échange d'une dette due au monastère.

108. 27 avril 1541 (7049). Radu Paisie confirme au monastère de Snagov une terre à Circiumari.

109. 29 avril ⟨1541—1544⟩. Radu Paisie confirme à Borcea „şetrar" et au trésorier Radu les villages de Vierăşul et de Mărăcineni.

110. 1 juin 1541 (7049), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Caplea des terres à Goleşti, à Bălteni et à Mărăcineni, ainsi que des tziganes.

111. 4 juillet ⟨1541—1544⟩. Radu Paisie confère au monastère d'Argeş le droit de possession sur ses terres de Corbi et de Domneşti, délimitées par 12 boyards.

112. 4 juillet ⟨1541—1543⟩. Radu Paisie confirme au „postelnic" Radul un tzigane, après jugement.

113. 13 août 1541 (7049). Radu Paisie confirme à Nenul et autres des terres à Cirlomăneşti.

114. 10 janvier 1542 (7050), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş des terres à Tigveni et à Ciofrîngeni.

115. ⟨10 janvier 1542— 4 mai 1544⟩, Bucarest. Radu Paisie consacre le monastère de Fintinele aux monastères de Snagov et de Mărgineni.

116. 25 janvier 1542 (7050), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au „clucer" Dragu une teree à Pietrari.

117. 17 février 1542 (7050), Argeş. Radu Paisie confirme à Ion, à Radu, à Neag et à Stoica une terre à Săcuiani, après jugement.

118. ⟨Avant le 20 février 1542⟩, Curtea de Argeş. Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş le village de Futeşti.

119. 20 février 1542 (7050), Curtea de Argeş. Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş le village de Futeşti.

120. 15 mars 1542 (7050). Radu Paisie confirme l'acte rédigé par le „pîrcălab" Pătru pour l'héritage du village de Bîrca, d'autres villages et de tziganes.

121. 20 mars 1542 (7050), Coiani. Radu Paisie confirme au grand „prévôt" Detco l'emplacement de l'ancien village de Nedeia Mare et plusieurs étangs.

122. 16 avril 1542 (7050), Bucarest. Radu Paisie exempte l'Evêché de Buzău de la dime sur le vin de Dealul Verneştilor.

123. 4 mai 1542 (7050). Radu Paisie confirme à Ion et autres une terre à Clocotici.

124. ⟨20 mai 1542—1544⟩. Radu Paisie confirme à Coman et à Dragotă des terres à Urseni.

www.dacoromanica.ro

125. 16 juin 1542 (7050), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme l'acte de partage de Vlad pour ses fils et ses beaux-fils concernant la terre de Studina lui Sturzea.

126. 30 juin 1542 (7050), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora le village de Strîmbele.

127. ⟨1 juillet 1542—1543⟩. Radu Paisie confirme au monastère de Govora la moitié des droits de douane sur le poisson de l'étang de Mamina.

128. 13 juillet 1542 (7050). Radu Paisie confirme à Dan et à ses fils une terre à Fărcăşeşti et à Teleşti.

129. 20 juillet ⟨1542—1543⟩. Radu Paisie confirme à Pătru et autres des terres à Trestia et à Grabicina.

130. 11 août 1542 (7050), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Mihăilă des terres à Popeşti et à Poeni.

131. 17 septembre 1542 (7051). Radu Paisie confirme à Stan et à son frère Nan des terres à Fiiani et à Fîntînele.

132. 25 ⟨September 1542—août 1543⟩ 7051. Radu Paisie confirme au monastère de Snagov une terre à Dealul Circiumarilor.

133. 23 octobre ⟨1542—1543⟩. Radu Paisie fait don au trésorier Radu des villages de Poenari, Cheiani et Căpăţîneni, pour l'avoir fidèlement servi.

134. 20 novembre 1542 (7051), Plăviceni. Radu Paisie confirme au grand spathaire Dragomir le domaine de Deduleşti.

135. 1 février 1543 (7051). Radu Paisie confirme au monastère d'Argeş la moitié des droits de douane de Vadul Vidinului.

136. 7 mars 1543 (7051), Bucarest. Radu Paisie confirme au monastère de Nucet le tiers des droits de douane sur le poisson de Balta Doamnei.

137. 20 mars 1543 (7051), Bucarest. Radu Paisie confirme à Mircea une terre à Poienile Zlătariului, après jugement.

138. Avril 1543 (7051), Monastère de Mislea. Radu Paisie confirme au „joupan" Chera des terres à Găneasa et à Sadova.

139. 24 avril 1543 (7051), Bucarest. Radu Paisie confirme à Radu et à Dragomir avec leurs fils et leurs frères des terres à Pădureţi, après jugement.

140. 18 mai 1543 (7051), Ocnele Mari. Radu Paisie confirme au „clucer" Dragul des terres à Trestenic.

141. 19 mai 1543 (7051), Rîmnic. Radu Paisie confirme à Oprea un verger et une vigne à Rădăcineşti.

142. 20 mai 1543 (7051), Rîmnic. Radu Paisie confirme au „joupan" Teodosie „postelnicul" et au frère de celui-ci Neagoe, une terre à Budeşti, après jugement.

143. 25 mai 1543 (7051), Rîmnic. Radu Paisie confirme au „vornic" Oprea une vigne à Dealul Bujoranilor .

144. 15 juin 1543 (7051), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au prévôt Detco, à sa belle-mère Neacşa et à son épouse Calea plusieurs villages, étangs et tziganes.

145. 30 juin 1543 (7051), Monastère de Mislea. Radu Paisie confirme au „stolnic" Dragu et autres le village d'Orboeşti, après jugements.

146. 17 juillet 1543 (7051), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Stanciul et à ses parents des terres à Sibiceu, après jugement.

147. 25 juillet 1543 (7051), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Vlăican et autres un domaine à Plăviceni.

148. ⟨1 septembre 1543— 31 août 1544⟩, 7052. Radu Paisie confirme au „joupan" Colţea des terres à Blagodeşti.

149. 5 septembre 1543 (7052). Radu Paisie confirme au „vornic" Detco et à ses fils une terre à Bogdăneşti.

150. 17 septembre 1543 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à l'Evêché de Buzău le droit de jugement dans les districts de Buzău, Rîmnicul Sărat Brăila et Săcueni.

151. 27 septembre 1543 (7052). Radu Paisie confirme au portier Drăghici une terre à Greci, après jugement.

152. 7 octobre 1543 (7052), Greci. Radu Paisie confirme au „joupan" Mihnea le trésorier un domaine à Futeşti.

www.dacoromanica.ro

153. 7 novembre 1543 (7052), Tîrgul de Floci. Radu Paisie confirme à l'Evêché de Buzău une terre à Răgăneşti.

154. 7 décembre 1543 (7052), Bucarest. Radu Paisie confirme à Vlaicu et à Ratea la moitié du village de Miceştii de Sus.

155. 5 janvier 1544 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au portier Vlad, aux fils et aux petits-fils de celui-ci une terre à Morăşti.

156. 9 février 1544 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au grand prévôt Detco le village d'Odobeşti.

157. 23 février 1544, Tîrgovişte. Radu Paisie confirme aux filles de Dumitru des terres à Prislop et à Pereni.

158. 7 mars 1544 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Oncea et à Şerban une terre à Bucicăneşti.

159. 15 mars 1544 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie fait don au spathaire Drăghici et au grand trésorier Udrişte des parts des villages de Căpăţîneni, de Hrastu et de Craiova.

160. 5 mai 1544 (7052), Vadul Nicopolei. Radu Paisie confirme à Stan des terres à Supţireni et à Prădăliceşti.

161. 14 mai ⟨1544⟩. Radu Paisie confirme à Drăgoi et à Pătru des terres à Strîmba et à Fundeiu.

162. 2 juin ⟨1544⟩, Tîrgovişte. Radu Paisie confirme à Manul et autres des terres à Peştişani et à Goreani.

163. 22 juin 1544 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au „vornic" Oprea une terre à Clocotici.

164. 7 juillet 1544 (7052), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Bistriţa le village de Stroeşti, après jugement.

165. 29 août 1544 (7052), Monastère de Mislea. Radu Paisie confirme à Stănilă et à ses fils une terre à Stejarul Bilţului.

166. 6 octobre 1544 (7053). Radu Paisie confirme à Stan Papa des terres à Cuneşti et à Crăceşti.

167. 16 octobre 1544 (7053). Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Bistriţa des moulins au bord de la Rivière de Doamna.

168. 16 janvier 1545 (7053), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au monastère de Govora le village de Stoiceani sur l'Olt, après jugement.

169. 19 janvier 1545 (7053), Tîrgovişte. Radu Paisie confirme au logothète Radu et au „postelnic" prea des terres dans le village de Veţel.

170. 25 mars 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Neacşu et autres une terre à Popeşti, après jugement.

171. Avril 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Voico et autres des terres à Brătianii de Sus et à Groşi, après jugement.

172. 8 avril ⟨1545⟩. Mircea Ciobanul confirme au village de Hareşul ses anciennes limites, sur lesquelles avaient empiété les villages de Căpăţîneni et de Cheiani.

173. Mai 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stan et autres des terres à Micşani, à Bălegoşi et à Deleşti.

174. 27 mai 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistriţa la moitié du village de Celei, après jugement.

175. 27 mai 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistriţa le village de Celei avec les rivières de Cusmiţa et de Seliştioara.

176. 28 mai 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère Glavacioc le village de Călineşti.

177. 28 mai 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère Glavacioc une terre à Neagra, après jugement.

178. 29 mai ⟨1545⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au trésorier Vlaicu et autres le village de Ţigăneşti, après jugement.

179. 30 mai 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistriţa le village de Bogdăneşti, après jugement.

180. 1 juin 1545 (7053), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistriţa les villages, les étangs, les tziganes et les privilèges d'exemption antérieurs.

www.dacoromanica.ro

181. 6 juin 1545 (7053). Mircea Ciobanul confirme à Cană avec son groupe des terres à Negoşina, après jugements.

182. 14 juin ⟨1545⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Mărgineni le village de Negovanul.

183. 16 juin 1545 (7053). Mircea Ciobanul confirme à la „joupanitza" Caplea les biens légués par son époux, le „pîrcălab" Badea, à sa mort.

184. 25 juillet ⟨1545⟩, Craiova. Le grand „ban" de Craiova, Teodosie confirme au monastère de Bistriţa le village de Muşcelul.

185. ⟨1 septembre 1545— 31 août 1546⟩ 7054. Mircea Ciobanul confirme à Lumotă et à ses frères le domaine de Çuca.

186. 7 ⟨Septembre 1545— août 1546⟩, 7054. Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Neaga une terre à Alexeni, sur laquelle il a affrété Ivan et Voico.

187. 14 septembre 1545 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stan et autres un domaine à Soreşti, à Girbovi et à Frăsinet.

188. 24 septembre 1545 (7053). Mircea Ciobanul confirme au grand logothète Radu et à ses frères une terre à Voinigeşti.

189. 3 octobre 1545 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme sa terre à la famille des Hăreşani après jugement.

190. 4 octobre ⟨1545—1547⟩. Mircea Ciobanul fait don au monastère de Govora d'un emplacement de jardin et d'un verger à Piteşti.

191. 4 novembre 1545 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au „pîrcălab" Danciu une terre à Dobruşa, pour l'avoir fidèlement servi.

192. 6 décembre 1545 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au „postelnic" Preda le village de Gura Dîlgei.

193. 8 décembre 1545 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Şerban une terre à Buneşti, ainsi que l'affrérissement avec le logothète Vîlcul.

194. 10 janvier 1546 (7054). Mircea Ciobanul confirme au monastère de Cozia une terre à Lieşti et le mont de Lupeşti, après jugement.

195. 20 janvier ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul reconfirme au monastère de Bistriţa la terre de Muşcelul après jugement.

196. 20 janvier ⟨1546⟩. Mircea Ciobanul confère au monastère de Bistriţa le droit de possession sur une terre de Seoaş, dans les anciennes limites.

197. 29 janvier 1546 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Toader et à Cazan des terres à Mileşti.

198. 25 février ⟨1546⟩. Mircea voïévode confirme à l'intendant Oncea et autres le village de Popeşti, après jugement.

199. 26 avril ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana les villges de Tismana, Pocruia, Godineşti, Sîrbşori et Ohaba, après jugement.

200. 23 mai 1546 (7054), Tîrgovişte. Mircea Ciobanul confirme à Dragotă et à Stanciul une terre à Homneşti.

201. 17 juin ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au „vornic" Duma, à Danciul et à Freja une terre à Mirşa, après jugement.

202. 22 juin 1546 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au logothète Dumitru une terre à Poganu.

203. ⟨22 juin — 5 juillet⟩ 1546 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stroe une terre à Stoineşti.

204. 25 juin ⟨1546⟩. Mircea Ciobanul confirme au monastère d'Argeş une terre à Nucşoara, après jugement.

205. ⟨Avant le 30⟩ juin ⟨1546⟩. Le grand „ban" de Craiova Dumitru confirme à Stanciul de Crasna le droit de possession sur la terre de son frère Arca, auquel il a emprunté de l'argent et du bétail pour qu'il puisse payer des dettes.

206. 30 juin 1546 (7054). Mircea Ciobanul confirme à Stanciul une terre à Crasna.

207. 2 juillet ⟨1546⟩ (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora le village de Chinteşti, après jugement.

208. 3 juillet ⟨1546—1547⟩. Mircea Ciobanul confère au monastère de Tismana le droit de possession sur le village de Topeşti.

209. 4 juillet ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Miclea, à Căzan, à Dumitraşco et à Voicilă une terre à Măniaci, après jugement.

210. 5 juillet 1546 (7054), Buzău. Mircea Ciobanul confirme au „pîrcălab" Mihnea, au „sluger" Badea et à Vlaicu des terres à Ageşti, après jugement.

211. 7 juillet 1546 (7054), Buzău. L'évêque Paisie atteste que le grand prévôt Ţintea a légué à sa mort à l'Evêché de Buzău, les villages de Rîhov et de Cozleci.

212. 20 juillet 1546 (7054), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à la Métropolie de Tîrgovişte le village d'Aninoasa.

213. 9 août ⟨1546⟩. Mircea Ciobanul confirme à Vlad une terre à Zlătărei.

214. 27 août ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Cutlumuz le village d'Uda, après jugement.

215. 11 septembre ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora un gué à moulin.

216. 20 septembre ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au grand logothète Radu la moitié du village de Goleşti, après jugement.

217. 5 octobre 1546 (7055). Mircea Ciobanul confirme à la princesse Despina et à la princesse Roxanda le village de Găneasa.

218. 28 novembre ⟨1546—1551⟩. Mircea Ciobanul écrit au grand „ban" de Craiova au sujet d'un procès concernant une terre à Padeş.

219. 31 décembre 1546 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à la princesse Despina et à la princesse Ruxandra la moitié des villages de Brăgăreşti, Ueşti, Drăgoeşti et Copăcelul, ainsi que des tziganes.

220. ⟨Janvier — août⟩ 1547 (7055). Mircea Ciobanul confirme à Neagoe une terre à Pruni.

221. 10 janvier 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistriţa le village de Muşcelul, après jugement.

222. 11 janvier 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana les villages de Vodiţa Mare, Bahna, Vîrful lui Vlad et Bucina, après jugements.

223. 21 ⟨janvier — juillet⟩ 1547, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au logothète Dumitru une terre à Birseşti.

224. 10 avril ⟨1547⟩. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana les droits de douane de Calafat.

225. ⟨Après le 26 avril 1547⟩. Le grand „logothète" Radul reconfirme au monastère de Tismana le village de Tismana, don de son beau-père, le „vornic" Drăghicî.

226. 30 avril 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Oprea et à ses parents des terres à Spinul de Lovişte, après jugements.

227. 8 mai 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Bistriţa le village de Vădastra Mare, après jugement.

228. 18 mai 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au pannetier Bircă et à son épouse Erina les villages de Băneşti sur le Neajlov et de Sirbi sur l'Argeş, ainsi que des terres à Romăneştii de Jos.

229. 1 juin 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana l'emplacement de l'ancien village de Potoceţul, après jugement.

230. 5 juin 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme l'affrérissement entre Anca, fille de Badiul, les gendres de ce dernier, Neagoe et Stoia, ainsi que Coman, sur leurs terres de Găvăneştii de Coastă et Periaţi.

231. 5 juin ⟨1547⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Trunchea et à ses frères une terre à Vrabeţi.

232. 6 juin 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Tismana tous les villages, les emplacements d'anciens villages, les étangs et les droits de douane qu'il possédait depuis longtemps.

233. 19 juin 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme un tzigane au monastère de Govora.

234. 19 juin ⟨1547⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora le village de Stoicani, après jugement.

235. 20 juin 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Tatul une terre à Stăneşti.

www.dacoromanica.ro

236. 30 juin 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au spathaire Cuciulat des terres à Balta, à Ţeroveţ, à Smileşti, à Peştera et autres.

237. 1 juillet 1547 (7055), Bucarest. Mircea Ciobanu confirme à Dumitru une terre à Nămăeşti.

238. 13 août ⟨1547⟩. Bucarest. Mircea Ciobanul reconfirme au monastère de Cozia une terre à Lieşti et le mont de Lupeşti, après jugement.

239. ⟨1 septembre 1547—31 août 1548⟩, 7056. Mircea Ciobanul confirme à Coman et autres un domaine à Beceni, après jugement.

240. 1 décembre 1547 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme aux filles de Danciu — Neacşa, Stanca et Voica — une terre à Iaşi.

241. 8 décembre 1547 (7056). Mircea Ciobanul confirme à Stanciul et à ses frères une terre à Fărcăşeşti, après jugement.

242. 10 janvier 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora le village de Stoiceani, après jugement.

243. 12 janvier 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Radu et autres un domaine à Zlătari.

244. 18 janvier 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Tudor les terres de Prundul et Călinetul, après jugement.

245. 2 avril 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Neag et autres des terres à Pănăteşti, aux alentours de Colentina.

246. 5 avril 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à l'Evêché de Buzău une vigne à Săseni et des tziganes.

247. 18 avril 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme aux filles de Stoica et aux filles de Buica le village de Tomeni et la moitié de Svinteşti.

248. 4 mai 1548 (7056). Mircea Ciobanul confirme à Miclea et autres des terres à Coasta Rîului, à Valea Largă, à Viişoara et à Plaiul.

249. ⟨4 mai — 2 juillet 1548⟩. Mircea Ciobanul confirme à Mihăilă et à son frère Mănea des terres à Blădeşti et à Mărgineni après jugement.

250. ⟨4 mai — 2 juillet 1548⟩. Bucarest. Mircea Ciobanul confirme une terre à la „joupanitza" Voica.

251. 7 mai 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Detco de Drăgoeşti la moitié du village de Topeşti, après jugement.

252. 8 mai 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stănimir et autres des terres à Goleşti.

253. 19 août ⟨1548⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stănilă et autres des terres à Stejaru.

254. 20 mai 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora une terre à Plopul, après jugement.

255. 26 mai 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Neagoe et autres des terres à Crîngeni.

256. 3 juin 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Vlad et autres des terres à Zlătărei.

257. 10 juin ⟨1548—1549⟩. Mircea Ciobanul confirme à Vlad de Sîrbi une terre à Zlătărei.

258. 12 juin 1548 (7056). Mircea Ciobanul confirme à Stoica une terre à Mileştii de Sus.

259. 13 juin ⟨1548—1552⟩. Mircea Ciobanul confirme à Tocsabă et à Danciul le mont de Meruol.

260. 24 juin 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Cozia le village de Sălătrucul, après jugement.

261. 29 juin 1548 (7056). Mircea Ciobanul confirme à Stepan et à Dragobrat des terres à Bădeni, après jugement.

262. 2 juillet 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Mihăilă „piseţul" et à ses fils des terres à Fata et des tziganes.

263. 7 juillet ⟨1548—1552⟩. Mircea Ciobanul confirme au grand „postelnic" Frăţilă et à son frère Vlaicul le village de Ţigăneşti, après jugement.

264. 11 juillet 1548 (7056), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Vitan et à ses fils une terre à Buneşti.

www.dacoromanica.ro

265. ⟨14 juillet 1548—juillet 1552⟩. Mircea Ciobanul confirme à Stanciul et autres une terre à Homeşti.

266. 7 octobre 1548 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Cuciulat" piseţul" et à ses parents une terre à Izvorul Călugăresc, après jugements.

267. 20 octobre 1548 (7056). Mircea Ciobanul confirme à Radul et à Dragomir un domaine à Pădureţ.

268. ⟨1549—1550⟩. Acte désignant les jureurs de Vlad de Micești.

269. ⟨1549—1550⟩. Acte désignant les jureurs de Stan Birs de Micești.

270. 5 janvier 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme aux frères Radu et Ilie des terres à Lipia et à Soreşti, ainsi que l'affrérissement avec leur beau-frère Dumitru.

271. 5 janvier ⟨1549⟩. Mircea Ciobanul confirme à Dragomir et à ses frères une terre à Chiojd, après jugement.

272. ⟨5 janvier 1549—16 juillet 1552⟩. Mircea Ciobanul confirme à plusieurs une terre à Coteniţa, ainsi que leur affrérissement.

273. 3 mars ⟨1549—1552⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stanciul, à Zirnă et à Stan des terres à Sibiceu.

274. 5 mars 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à l'écuyer Badea et à son frère, l'échanson Vlaicu, une terre à Ştefăneşti.

275. 10 avril ⟨1549—1552⟩. Mircea Ciobanul confirme au prévôt Pătru et au prévôt Dicu des domaines à Mihăeşti et à Şeoaş.

276. 25 avril ⟨1549—1552⟩. Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au „pircălab" Mihnea et à son frère le logothète Vlaicu le village de Cetăţenii, après jugement.

277. 26 avril 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Petru et à Bratco des terres à Certeji et à Jermoneşti.

278. 3 mai 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Draghiţibă et autres des terres à Hirişeşti, des monts et des tziganes.

279. 8 mai 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Radu de Peşciona et autres des terres à Bujoreşti, après jugement.

280. 22 mai ⟨1549—1552⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Neagu et à Ivan des terres à Cîmpeni et à Timboeşti, ainsi que des tziganes.

281. 6 juin 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Gulea et à Tudor une terre à Bădeni, après jugement.

282. 9 juin 1549 (7057). Mircea Ciobanul confirme à Mitrea et à Grozea une terre à Drăghiceni, après jugement.

283. 22 juin 1549 (7057), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Vlad et autres des terres à Strîmba et à Lovu.

284. ⟨1 septembre 1549—31 août 1550⟩, 7058, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Albul et autres des terres à Cîrstieneşti, après jugement.

285. 21 février 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Albotă et à Idrea une terre à Ruşeţu, après jugement.

286. 9 mars 1550 (7058). Mircea Ciobanul confirme à Stepan et autres des terres à Alunu, à Baia et à Polovragi.

287. 9 avril 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme au monastère de Govora une terre à Nănăşeşti, après jugement.

288. 10 avril 1550 (7058). Mircea Ciobanul confirme à l'Evêché de Buzău une terre à Groşăneasa, après jugement.

289. 25 avril 1550 (7058). Mircea Ciobanul confirme aux fils de Staneţ, de Dobrotă et de Daroslav, une terre à Cocorăşti, après jugement.

290. 11 mai 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Albul et à Dara les villages de Voicești, de Cacaleţi et une partie de Pleşeşti.

291. 10 juin 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Tihu et à Moş, avec leurs fils, des terres à Plăseni, à Cerăt et à Gurbăneşti.

292. 13 juin 1550 (7058). Le grand „ban" de Craiova Dumitru confirme au monastère de Bistriţa des moulins au bord de l'Olteţ.

www.dacoromanica.ro

293. 17 juin 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à plusieurs des terres à Bătieşti.

294. 20 juin 1550 (7058). Mircea Ciobanul confirme à Stoia et autres une terre à Cucuteni.

295. 3 juillet 1550 (7058). Mircea Ciobanul confirme à Neag et à ses neveux des terres à Băiaşi, après jugement.

296. 5 juillet 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à plusieurs des terres à Cruşov.

297. 28 juillet 1550 (7058), Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Tatul et à Lumotă des terres à Stănceşti, ainsi que l'affrérissement entre Tatul et la sœur de celui-ci, Slaviţa.

A. 21 août ⟨1546⟩, Bucarest. Mircea Ciobanul confirme à Stan et autres des terres à Vaideeşti, Ioneşti et Cernăteşti, aprés jugement.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1 1536 (7044) ianuarie 4, Bucureşti.

† Милостїю божиеїю, Iw Радꙋл воевода и господинъ въсои земли Ꙋгровлахискои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воеводе. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми болѣрини господства ми, жѫпанѫ Татѫлѫ логофетѫ и жѫпанѫ Цалапи логофетѫ и съ них синови, елици им Богъ припѫстит, такоже да им ест силище преко Жилю, що се зовет Стрѫмбеле, съ въсѣми шпашем и селищѣ Бънлещом и съ въсѣми селищем и Дѫмбрава и Пискѫл Нжсипѫлѫи. И хотар да се хотарисат съ Хрьстѣнї. И шт здоли хотар да се знает, да си хотарисат със монастира шт Тисмана и шт Тѫтана шт къ Кълѫгърѣни.

И влате, да се знает, на име Качовѫл[1], шт тои вниіе, дори ѫ велика Котлова[1] и мала Котлова[1] и по сѫхо и по водѫ, дори ѫпадает въ Дѫнавѫ, понеже сїа селище и влате били сѫт местове господске, ешеже шт при дьни покоиного и старога Мирча воеводе а господство ми помиловах слѫгѫ господства ми жѫпан Цалапи логофет радї слѫжбѫ що ми ест послѫжил господствѫ ми.

Ѩ потом, приинде Цалапи логофет пред господства ми, тере ѫложи и побрати над въсе сїа вниіе речени шчине и селище и влатох над пол, по жѫпан Татѫл логофет, како да сѫт врати нераздѣлени едни како и дрѫг шт своим добром воле и еще и достигоше шт къ господство ми съ правом и верном слѫжбом.

Сего радї, им дадох и господство ми жѫпанѫ Татѫлѫ логофетѫ и жѫпанѫ Цалапи логофет сиа въсѣ вниіе речене шчине и селище и влате такоже да им ест шчине и шхабъ ним и синовом им и внѫком и превнѫчетом им, а прѣдалике да нѣст. И ни шт когоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелне поставлѣем господство ми: жѫпан Драгич дворник и жѫпан Θеѡдѡр логофет и жѫпан Шерван велики ван Жилски и жѫпан Енитилъ велики дворник и жѫпан Еланкѫл велики логофет и жѫпан Тома ван и Строе спатар и Ѫдрище виетиар и Радꙋл пехариик и Станко комис и Драгѫл столиик и Бадѣ Ѩиаз велики постелиик. Исправиик, Еланкѫл пръкалаб.

И аз исписах, Тѫдоран, въ столни град Бѫкѫрещи, мѣсѣца генар $\overline{\text{д}}$ дьни в лѣт $\overline{\text{ҳзмд}}$.

† Iw Радꙋл вшеводa, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Tatul logofătul şi jupanului Ţalapi logofătul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie siliştea de peste Jiu, care se numeşte Strîmbele, cu toate cozile şi seliştea Băileştilor şi cu toate siliştile şi Dumbrava şi Piscul Năsipului. Şi hotarul să li se hotărnicească cu Hristenii. Şi din hotarul de jos, să se ştie, să se hotărnicească cu mănăstirea de la Tismana şi de la Tutana, dinspre Călugăreni.

www.dacoromanica.ro

Şi bălţile, să se ştie, anume: Baciovul,[1] de aci în sus pînă la Cotlova Mare[1] şi Cotlova Mică[1] şi pe uscat şi pe apă, pînă cade în Dunăre, pentru că aceste selişti şi bălţi au fost locuri domneşti, încă din zilele răposatului şi bătrînului Mircea voievod, iar domnia mea am miluit pe sluga domniei mele jupan Ţalapi logofătul, pentru slujba pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Iar după aceea a venit Ţalapi logofătul înaintea domniei mele de a aşezat şi a înfrăţit pe toate aceste mai sus-zise ocine şi selişti şi bălţi, pe jumătate, pe jupan Tatul logofătul, ca să fie fraţi nedespărţiţi, unul ca şi altul, de a lui bunăvoie. Şi încă a şi dobîndit şi de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceea, le-am dat şi domnia mea jupanului Tatul logofătul şi jupanului Ţalapi logofătul aceste toate mai sus-zise ocine şi selişti şi bălţi, ca să le fie ocine şi ohabe, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, iar prădalice să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Theodor logofăt şi jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Ţoma ban şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul pîrcălab.

Şi am scris eu, Tudoran, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 4 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn,

Arh. St. Buc., S.I., nr. 421 (Govora, X/2). Orig., hîrtie (32×20,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: din 1797 şi 1912; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 198—199. 447, f. 203v. şi 463, f. 302.

EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, V, p. 53—54; *D.I.R.*, *B*, 189.

1 „Baciovul", „Cotlova Mare" şi „Cotlova Mică" şterse cu chinovar.

2 1536 (7044) ianuarie 7, Bucureşti.

† Мілостїю божїею, Іw Радꙋл воєвода и господинъ вѣсон земле Ѳггровл<а-хїнское>, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дакат господство ми сїе повелѣнїе господства мн <свѣтомꙋ и> божественомꙋ wвнтѣл, монастнр глаголемн Глъвъчов, еже ест хрaм прѣсвѣтѣн, ч<нст>ѣн и прѣблагословенѣн владꙋчице нашон Богородїцн и прнсно девѣ Марїе и честно ея благовѣщенїе, шкоже дa мꙋ ест wт воденнце еже wт Кѫмпнна половнно. Понеже тѣх воденнце покꙋпнли нх ест жꙋпан Строе великога спатара wт Костѣ wт Кѫмпнна, бродꙋ воденнцwм за т̃ аспрн и пакн дрѣво въс за воденнце за дрꙋзе т̃ аспрн, пакн wт Костѣ, кꙋпно чннит аспрн х̃. Тако, жꙋпан Строе великн спатар, да егда сътворн тех воденнце wн wбѣщa се къ Богꙋ и прнложн сїе внше рече воденнце половнно свѣтомꙋ монастнрꙋ wт Снѣгов, а дрꙋго половнно свѣтомꙋ монастнрꙋ wт Глъвъчов, <шкоже> да ест свѣтнем монастнрам въ пнцꙋ н въ по<крѣ>пленїе и чьстненшим нноком въ ꙋстрадꙋ и емꙋ и родїтелем емꙋ вѣчное въспомнинанїе.

Сего радї, нм дадох и господство мн, шкоже да нм ест въ wчннꙋ и въ wхабꙋ и нн wт когоже непотѫкновенно, по реч господства мн.

Исправнпк, Татѫл логофет,

И аз, Ѳпрѣ, нспнсах въ столнн град Кѫкꙋрещн, мѣсеца генарїе з̃ дьни, в лѣт ,ѕмд.

† Іw Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunul Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ⟨sfîntului⟩ şi dumnezeiescului lăcaş, mănăstirii numite Glăvăciov, care este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei Blagoveştenii, ca să-i fie din morile cele de la Cîmpina jumătate. Pentru că acele mori le-a cumpărat jupan Stroe marele spătar de la Costea din Cîmpina, vadul morilor pentru 300 aspri şi iarăşi lemnul tot pentru mori, pe alţi 300 aspri, iarăşi de la Costea, împreună fac 600 aspri. Astfel, jupan Stroe marele spătar, cînd a făcut acele mori, el a făgăduit lui Dumnezeu şi a dăruit acele mai sus-zise mori, jumătate sfintei mănăstiri de la Snagov, iar cealaltă jumătate sfintei mănăstiri de la Glăvăciov, ⟨ca⟩ să fie sfintelor mănăstiri de hrană şi de întărire şi preacinstiţilor călugări de folosinţă şi lui şi părinţilor lui de veşnică pomenire.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Oprea, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 7 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 422 (Glavacioc, XXIV/1). Orig. hîrtie (30,5 × 21) rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1848; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 109.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 199.

3 ⟨1536—1540⟩ ianuarie 8.

† Милостїю божїю, Іw Радꙋл воевода и господинь. Дават господство мн свѣтомꙋ монастирꙋ wт Тисмана, шкоже да мꙋ сѣт села по име: Тисмана и Пърѫѵл и Топещїн и Покрꙋя и Подѣнїн мирни и слободни wт вѣсѣх слꙋжбе и дажбе и работе господства мн, како не на едно послъ господства мн да не работает нигдеже, нн глобе, нн дешꙋгꙋбине да не терает, нн человѣка свезана да не водит, нн конн за wлак да нм се не ꙋзимает, понеже нꙋ съм простил господства мн.

Сего радї, ничто да нм не смѣет бантовати нли въ нꙋ ꙁлезити, нн велнцже, нже мали вътаси, нн нн бани, нн слꙋзе бански, нн слꙋзе велкомꙋ дворник нн нн ничто wт слꙋзе нли wт правителн господства мн, анꙋ тъчїю послꙋшниці свѣтѣи монастир. И сам wтцꙋ егꙋмен да нꙋ сꙋдит, а дрꙋги никтоже, понеже тко се би покꙋснл бантовати, тога человѣка зло ке патит. Инако не ке бити, по рѣч господства мн.

Исправник, Еланкꙋл велнки лwгwфет.

Пис мѣсеца генарїе ѩ дни, въ лѣт ×ѕд[1].

† Іw Радꙋл wевода, молостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea, sfintei mănăstiri de la Tismana, ca să-i fie satele anume: Tismana şi Pîrîul şi Topeştii şi Pocruia şi Podenii în pace şi slobode de toate slujbele şi dăjdiile şi muncile domniei mele, ca la nici o treabă a domniei mele să nu lucreze niciodată, nici gloabe, nici deşugubine să nu tragă, nici om legat să nu care, nici cai de olac să nu li se ia, pentru că i-am iertat domnia mea.

De aceea, nimeni să nu cuteze să-i tulbure sau să intre la ei, nici vătafii mari, nici cei mici şi nici banii, nici slugile băneşti, nici slugile marelui vornic, nici nimeni altul dintre slugile sau dintre dregătorii domniei mele, ci numai poslușnicii sfintei mănăstiri. Şi singur părintele egumen să-i judece, iar altul nimeni, pentru că cine s-ar încumeta să-i tulbure, acel om rău va păţi. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în luna ianuarie 8 zile, anul 7004 ⟨1496⟩[1].

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 423 (Tismana). Orig., hîrtie (21 ×32), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII; altă traducere ms. 329, f. 78 v-79.

EDIŢII. Slav şi trad., Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 87—88 (sub a. 1526). Trad. *D.I.R.,B*, 199—200. Facs. *ibidem*, 474.

[1] Anul, adăugat ulterior, greşit.

4 ⟨**1536 februarie — martie**⟩.

Hrisovul mării sale Radului voevod din leat 7040 ⟨1532⟩ tot pentru această milă a Sfetagorii, de bani 5 500.

În lege au poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israil ca să dea zeciuială din toate cîte va cîştiga. Această zeciuială aducem domnului Dumnezeu nostru, întru ertarea păcatelor noastre, că aşa ne-au spus noao sfinţii apostoli şi de Dumnezeu purtătorii părinţi, ca să ne învrednicim noi a auzi acelaşi glas ce zice: veniţi la mine toţi cei ce osteniţi şi însărcinaţi şi eu vă voi odihni pre voi şi vă învăţaţi de mine, că bun iaste şi blîndu şi smerit cu inima. Luaţi jugul mieu la voi că jugul mieu iaste bun şi sarcina mea uşoară şi întraceasta — şi chip veţi afla odihnă sufletelor voastre. Şi să vă învredniciţi a auzi glasul ce zice: veniţi blagosloviţii părintelui de moşteniţi împărăţia care e gătită vooa din-ceputul lumii că am înflămînzit şi am însetoşat, gol şi bolnav, în temniţă am fost şi m-aţi cercetat şi mi-aţi slujit mie.

Pentru aceasta, văzîndu cei ce au fost mai nainte de noi stăpînitori, acestea auzind şi văzînd noi, m-am milostivit, cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi am făgăduit la Sfîntul Munte al Athonului, la sfîntul ⟨a⟩cel hram sfîntului, marelui mucenic şi purtătoriul de biruinţă al lui Hristos, Gheorghie şi hrisov am făcut, ca în tot anul să dau cîte 5 000 mii de bani şi spenţă fraţilor cincisute de bani şi să vie să ia merticul sfintei mănăstiri la luna...[1] şi să ne slujească într-o săptămînă leturghie, într-o zi pomenindu numele noastre. Şi noi peste tot anul să dăm aceste mărtice mai sus zise pînă sîntem în viiaţă.

Încă şi după noi, pre care va alége domnul Dumnezeu în stăpînirea aceasta din fraţii noştri sau din feciorii noştri sau din rudeniia noastră, de va întări şi va înplini această făgăduială şi va urma, aşa să aibă milă de la Dumnezeu, [milă] cel ce au făcut ceriul şi pămîntul şi de la preacurata maica lui Dumnezeu şi de la sfîntul şi marele mucenic şi purtătoriul de biruinţă Gheorghie al lui Hristos şi de la toţi sfinţii cei ce au plăcut din veac lui Dumnezeu. Şi să-i întărească domnul Dumnezeu stăpînirea întru desfătări şi să-i dea biruinţă asupra vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi şi să moştenească viiaţa vécilor; iar de nu va înnoi şi nu va întări şi nu va urma cum am zis,

www.dacoromanica.ro

să dea răspunsu la judecata cea înfricoşată. Iar tu, sfinte şi mare mucenice, purtătoriule de biruinţă, Gheorghie, priimeşte acest puţintel dar de la noi nevrédnicii, precum au primit de la văduva céia cei doi dinari căreia cu tatăl şi cu fiul şi cu duhul sfîntu în vèci, amin.

Cu porunca domnului Io Radul voevod, am aşezat aceasta eu, multu păcătosul Theodor. Pentru aceasta ne rugăm ca să fim pomeniţi şi neuitaţi de sfînta voastră rugăciune, că vooa acest puţintel dar v-am adus, iar cu rugăciunea voastră, multă plată de la domnul Dumnezeu să dobîndim şi pre voi să vă pomenească întru înpărăţia sa.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 529v—530. Traducere.
Datat după alte acte de la acelaşi domn, cu danii către mănăstiri de la Athos.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 184—185 (sub data: ⟨1535 iulie — 1545 februarie⟩).

/ Loc alb.

5 1536 (7044) februarie 14, Tîrgovişte.

† Мнлостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ. Даваⷮ господство мн сїю повелѣнїю господства мн болѣрнн8 господства мн жѫпанꙋ Мнхне внстнарꙋ и анепснн емꙋ wт сестрꙋ, снновн Бълавр лwгwфет, на нме Радꙋл и Мнхнѣ и Бълавръ и съ нн҃х снновн, ꙗкоже да нм ест wчнн8 8 Бъдѣнн, дел Прѫнчев въса, каре колнко се ҳтет нзбратн. Понеже сїа wчнн8 внше речено бнw ест ѥтара и права wчнн8 Прѫнчев, ан8 ю ест заг8бнл Прѫнча със ҳнтлѣнство wт къ поконнаго Радꙋла воєводе, ере ест прнѣгнл Прѫнча 8 Молдова и тамо ест 8мерл. И със сїа wчнн8 помнловал ест Радꙋла воєвода по Бълавр лwгwфет и Мнхнѣ внстнарꙋ почто радї ю ест достнзал съ правдꙋ слꙋжбꙋ. И потом wн ю ест прнтеснил Тома бан без правдꙋ.

И къда бнст съда, wн се потꙋжнше Мнхнѣ внстнарꙋ пред господства мн и стоꙗли напред господства мн със едни снн҃ъ Прѫнчев, тере се преше пред господства мн за сїа wчнн8. И господство мн 8 том и нзнан[нан]доҳ господсто мн како Тома бан нн҃чтоже нѣст нмал метѣҳ над сїа wчнн8, ан8 wстал снн҃ъ Прѫнчев wт закон wт пред господства мн и еще нм съм раздрал и книге,

Сего радї, нм дадоҳ и господство мн жѫпанꙋ Мнхнѣ внстнарꙋ и снновн Бълавр лwгwфет, ꙗкоже да нм ест въ wчнн8 и wҳабꙋ и нним и снновнм нм и внꙋком и прѣкнꙋчнтом нм и нн wт когоже непотъкновено, по wрнзмо господства мн.

Сеже свєдетели поставлѣҳ господства мн: жѫпан Драгнч внеше дворнък и жѫпан Шербан велнкн бан Кралевскн и жѫпан Бнитнлъ вел дворнък и жѫпан Бланкꙋл велнкн лwгwфет и Ꙋдрнце внстнар и Строе спътар и Радꙋл пеҳарнк и Станко комнс и Драгꙋл столнък и Бадѣ постелнник. Исправник, Татꙋл логофет.

Пнсаҳ Бонко граматнк въ столнн град Тръговнще, мѣсеца февр҃варіе к҃д҃ї дънъ в лѣт ҳ҃змд.

† Їw Радꙋла wвєкwда, мнлостїм божїм господнн8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Mihnea vistierul şi nepoţilor lui de soră, fiii lui Balaur logofătul, anume Radul şi Mihnea şi Balaur şi cu fiii lor, ca săle fie ocină în Bădeni, partea lui Pruncea toată, oricît se va alege. Pentru că această ocină mai sus-scrisă a fost veche

www.dacoromanica.ro

şi dreaptă ocină a lui Pruncea, iar Pruncea a pierdut-o cu hiclenie faţă de răposatul Radul voievod, căci a pribegit Pruncea în Moldova şi acolo a murit. Iar cu această ocină a miluit Radul voievod pe Balaur logofătul şi pe Mihnea vistierul, pentru că au dobîndit-o cu dreaptă slujbă. Iar apoi a cotropit-o Toma banul fără dreptate.

Iar cînd a fost acum, s-a pîrît Mihnea vistierul înaintea domniei mele şi a stat înaintea domniei mele cu un fiu al lui Pruncea, de s-au pîrît înaintea domniei mele pentru această ocină. Iar domnia mea, întru aceasta, am aflat domnia mea că Toma banul nu a avut niciun amestec pe această ocină, ci fiul lui Pruncea a rămas de lege înaintea domniei mele şi încă i-am şi rupt şi cărţile.

De aceea, le-am dat şi domnia mea jupanului Mihnea vistierul şi fiilor lui Balaur logofătul, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Am scris, Voico grămăticul, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna februarie 14 zile în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 425 (Ep. Buzău XVI/2). Orig., hîrtie (33 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.,B*, 200—201. Facs. *ibidem*, 475.

6 1536 (7044) februarie 23, Tîrgovişte.

† Слава и благодѣт благодѣтелю и прѣблагомѹ иже въ троици славимомѹ Богѹ давшомѹ нам таковомѹ благо многими wбразн промислъникомъ бити wн своем спасенне и показавню разликню пѹти къ показанїю и wчищенїе съгрѣшенїем и желанїе пакн бнтна и своиѫ благъwбѣщнки бити, иже добрѣ подвизавшим се и заповѣдн его съблюдшинѫ, такоже божественое Писанне рече: праведен мѹжь милѹен и вьс дънь наслаждает се господовн. Сще видехом блаженнѫ и светинѫ wтць свѣтого Симеwна, нареченаго Немања и светителѣ Савѹ, елнки трѹди радї свѣтиѫ монастнре показали сѹт и въсакѹ славѹ мира сего wставившиѫ Бого спасенїнже пѹт тѣсни и въспрнемшиѫ иже въ вѣчнин живот въводецинн, въсакоеже попеченне wт свѣтиѫ цръвкаѫ нмевшиѫ и сиѫ елнкомоцно трѹдолюбнѣ ѹкраснвшиѫ и своимн хрнсовѹлн потръднвшиѫ. По снѫже, блаженѣншн глаголют н wсвѣщенн Сава себе wбнтѣл без млъвнѹ wбрѣтн въсаким ѹставом добрим и краснім потвръднв тѹ ѹбо настоещее житне сего врѣме прѣпроводнв къ прѣмирнин прѣшед въсакнеже wбразн еже къ голзн послѣдннім wставлѣ.

Се ѹбо н аз, въ Христа Бога благовѣрнн н Богомхраннми н самодръжавнн, Їw Радѹл воивода н господнинъ въсон земли Ѹггровлахинскон, синь великаго н прѣдобраго Радѹла воеводе видѣвше пачеже н wбснренне свѣтиѫ местеѫ wт благочестивиѫ н свѣтопочевшиѫ хтитореѫ, елнко моцно wт нам Богоданнаго нмѣнне съткончхом Пнргѹ свѣтого wтца нашего Савн, иже въ Карепаѫ, wброк ката годнне по ×Г̃ аспри, кроме спенза, а братиам кон хтет доходнти wброк радї спензѹ по т̃ аспри. Сего радї да приходет братне послана ката годнне съ хнландарци да ѹзнмает н wтнесет вниче речениh wброк ѹ тон свѣтое место тоган мѣсеца коега н хнландарци доходет за ниѫ wброк.

www.dacoromanica.ro

Ѥиже, wтци свѣтѣи, помнѧнте нн въ свѣтѣхъ вашехъ молитвахъ н молите Бога w нас, грѣшнѣхъ, ꙗко да вашемн молитвамн сподобит н нас господь Богъ славѣнти вѣчнѣхъ его благъ w Христѣ Исусѣ господн нашем емѫже съ господем н съ свѣтым дѫхом слава въ векн, амнн.

И аз, Мнсаил граматнк, еже напнсахъ въ град Тръговнще, мѣсеца февруарїе кг дньъ, въ лѣт ѯзмд.

† Iw Радул вwевода, милостїм божїм господнн.

† Slavă şi mulţumire binefăcătorului şi preabunului, lui Dumnezeu cel întru troiţă slăvit, care ne-a dăruit cu multe şi frumoase chipuri ale providenţei, el cu a lui mîntuire a arătat felurite căi, a fi pildă spre curăţirea păcatelor şi iubire şi să-i fim făgăduiţi, care cele bune mişcîndu-le şi poruncile lui păzindu-le, după cum zice dumnezeiasca Scriptură: "Omul drept miluieşte şi în fiecare zi se va desfăta întru domnul".

Astfel am văzut pe fericiţii şi sfinţii părinţi, sfîntul Simeon zis Nemania şi sfinţitul Sava, cîtă trudă au arătat pentru sfintele mănăstiri şi părăsind slava lumii acesteia şi primind calea strîmtă a mîntuirii lui Dumnezeu, care duce spre viaţa veşnică, au avut toată grija de sfintele biserici şi le-au înfrumuseţat cu cît au putut şi cu greutate şi le-au întărit cu hrisoavele lor. După aceea, preafericitul şi sfinţitul Sava şi-a aflat lăcaş fără zgomot şi l-a întărit cu legi bune şi frumoase; aci, dar, petrecîndu-şi viaţa de faţă o vreme, a trecut la cele paşnice şi a lăsat urmaşilor tot felul de pilde care să le fie de folos.

Iată dar şi eu, în Hristos Dumnèzeu, binecredinciosul şi de Dumnezeu păzitorul şi singur stăpînitorul, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, văzînd iarăşi sărăcirea sfintelor locuri de binecinstitorii şi sfinträposaţii ctitori, cît ne-a fos cu putinţă din averea ce ne-a dăruit Dumnezeu, am făcut obroc Turnului sfîntului părinte al nostru Sava, care este la Careia, în fiecare an cîte 3 000 de aspri, în afară de cheltuială, iar fraţilor care vor veni pentru obroc cîte 300 aspri cheltuială. Pentru aceasta să vină fraţii trimişi în fiecare an cu cei de la Hilandar, să ia şi să ducă mai sus-zisul obroc în acel sfînt loc, în acea lună în care vin şi cei de la Hilandar pentru obrocul lor.

Iar voi, părinţi sfinţi, pomeniţi-ne, în sfintele voastre rugăciuni şi rugaţi pe Dumnezeu pentru noi, păcătoşii, ca prin rugăciunile voastre, domnul Dumnezeu să ne învrednicească să dobîndim bogăţia lui veşnică, întru Hristos Iisus, domnul nostru, slavă lui cu domnul şi cu sfîntul duh, în veci, amin.

Şi eu, Misail grămăticul, care am scris în cetatea Tîrgovişte, luna februarie 23 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., Foto, LXXIII/19.
Fotocopie după un original aflat la Athos.

7 1536 (7044) februarie 24, Tîrgovişte.

† Ѥлнцн дѫхом божїнм водн, сїн сѣт снновє Божїн, ꙗкоже рече божественнн апостол, емѫже въ слѣд текѫще нже правда любителне н блаженн wн глас радованїе чающн ѯслншатн: „Прїндѣте благословенн wтца моего, наслѣдѫните ѯготованное вам царство wт сложенна мнр, възалка бо се н дасте мн ꙗсти, въждедѫдах се н напонсте ме, странен бѣх н въведосте ме, наг бѣх н wдѣисте ме, болен н въ темницн, послѫжисте ме". Сїн бо глас сладчаншн благатворецнм ест въкѫ-

www.dacoromanica.ro

пѣже и вънити въ царство небесное и наслѣдникомъ бити благимъ умемъ, яже око не видѣ и ухо не слыша и на срѣдце человѣкъ не въниде, яже уготова Богъ любещим его. Такожде и грѣшные отсылаемые въ огнь вѣчные слышати есть яко не съхранишим господа Бога заповед, ниже алчюща, ниже жѫдща, ниже болна, ни въ темници сѫща, ни посѣтившим, ни послѫжившим.

Сїа бо ми поминающи, не подобает отлагати врѣмена или час не вѣдеще въ кий час господь нашь приидет и въсако неготовыхъ и не имѫще свѣтилникы свое горѣщих ни вдещих отврѣщет ни. Нъ бо аще тежкым врѣменем одръжимы есмо и лютою стрелою грѣх ради язвѣномъ се, нъ господь нашь Їсусъ Христос щедръ и милостив ест къ въсем рѫце простирает, яко отьць къ възлюбленномъ сину, сам бо рече въсечьстнимъ и прѣсвѣтнимъ своимъ устъ, яко:„ Не хощѫ съмрѣти грѣшномъ, нъ яко отвратити сѧ, емъ живъ бити" и „Не приидох призвати праведные, нъ грѣшны въ покаание", якоже многы отбитѣли по мерѣ добродѣтелне, дображе дѣла многообразна, сирѣч: любов, милостыне, пост и въздръжание, вѣра, надежда и яко многы грѣшных и низъвлекомых милосрѣдїе възводит и милъет и сыноположенїе сподобляет, ради тъчїю отвращенїа, якоже рече: „Не хощѫ съмрѣти грѣшномъ, нъ яко отвратити сѧ емъ и живъ бити и въниты въ радости господа своего".

Сего ради, ныже прѣжде нас бывшы, владателїе и царїе и кнезы, сила слышеще, землѧна добре въ съмиренїи устроивши и сими небесна приобрѣтоше и царствїе небеснаго сподобише се, якоже пророкъ Давид глаголет: „Блажены имже отпѫстише се безаконые и имже прикрыше се грѣси, блажен мѫжь иже не въменитъ господь грѣха"; и паки: „Имже отразом желает елень на источникы водные, сице желает дѫше моа к тебе, Боже".

Сице въжделяхъ и възлюбих и аз, въ Христа Бога благовѣрны и Богомхранимы и самодержавны Їѡ Радул воевод и господинь въсея земли Оугровлахискыя, сынъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе; приимисмо съ въсем сръдцем и благим произволенїем, яко да бѫдемо новы ктиторы и хранителе и отновителе иже въ свѣтѣи горѣ Аѳонстѣи, перволѣ прѣчистые Богородице, царьскые всѣщенные отбитѣли великые монастыра Дохиара, храма бесплатныхъ архангела Михаила и Гаврила, его въздвигоше и съзидаше съ многыми и великым трѫдом и устроисмо отброк свѣтомъ монастырь ϡ аспры, тере да приидет братые ката годые да приимит выше речены отброк свѣтомъ монастырь, да ю отнесѫт целѣ и братыам приходещим спензъ ѱ аспры. И да приходет по Богоявленые, якоже выше рѣхом, да язимает, да ест свѣтомъ монастырь въ укрѣпленїе, а братыам въ пищь, а ми да се помѣнѣемо съ свѣтыми ктыроры въ въсах възглашенных въ цркви и на трапезѣ повъсѫдѫ и да ми се поет параклис въ сѫботѫ на вечерни и въ неделю литѫргыа съборно съ колывом и прилевком непрѣмѣно и да се вписемо въ свѣтѫю проскомидню и въ свѣтых помѣник до животъ господства ми. И по съмрѣти господства ми, да ми се учынит памет: колыво съборно и литѫргыю и трапеза, како но ест отычно за благочьстые царе творити неизменно, дондеже стоит свѣти монастыр.

И аз, грѣшныхъ и меншы Михаил, написах сии хрисовѫл въ град Тръговище, мѣсеца февруарїе ⓚⓓ день, в лѣт ϡⓩⓜⓓ.

† Їѡ Радул отевѡда, милостїю божїю господинь.

† Cîţi se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceştia sînt fii lui Dumnezeu, precum spune dumnezeiescul apostol, căruia călcîndu-i pe urmă cei iubitori de dreptate şi fericit acel glas al bucuriei mereu au auzit: „Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la facerea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m-aţi cercetat, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bol-

www.dacoromanica.ro

nav şi în temniţă m-aţi slujit". Acest deci glas prea dulce ce este pentru făcătorii de bine, precum şi a intra în împărăţia cerească şi moştenitori a fi acelor bunuri pe care ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu au pătruns, ceea ce Dumnezeu a pregătit celor care-l iubesc. De asemeni şi păcătoşii trimişi în focul veşnic vor auzi că n-au păzit porunca domnului Dumnezeu, nici pe cei flămînzi, nici pe însetaţi, nici pe bolnavi, nici cei ce sînt în temniţă nu i-au cercetat, nici nu i-au slujit.

Acestea deci noi amintindu-ne, nu se cuvine a pierde vremea sau ceasul, neştiind în care ceas domnul nostru va veni şi tot nepregătiţi vom fi şi neavînd sfeşnicele noastre arzînd, nici nu ne va găsi veghind. Deşi cu grele sarcini sîntem cuprinşi şi de crîncena săgeată pentru păcat sîntem răniţi, ci domnul nostru Iisus Hristos este darnic şi milostiv, către toţi întinde mîna, ca şi un tată către fiul iubit, că singur a zis prin atotcinstita şi preasfînta sa gură că: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu" şi „Nu am venit ca să chem pe cei drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă", căci multe lăcaşuri sînt după măsura faptelor bune, iar faptele bune sînt de multe feluri, adică: dreagostea, milostenia, postul şi înfrînarea, credinţa, nădejdea şi cum pe mulţi păcătoşi şi jos căzuţi cu milostenie îi ridică şi îi miluieşte şi a jertfit chiar pe fiul său, numai pentru îndreptare, căci a zis: „Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi viu să fie şi să pătrundă în bucuria domnului său".

Pentru aceasta şi cei care au fost înaintea noastră, stăpînitori şi împăraţi şi cnezi, acestea auzind, cele pămînteşti în bună smerenie au aşezat şi prin acestea cele cereşti au dobîndit şi de împărăţia cerească s-au învrednicit, precum proorocul David spune: „Fericiţi cei cărora li s-au iertat fărădelegile şi celor ce li s-au acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia domnul nu-i va socoti păcatul"; şi iarăşi: „În ce chip doreşte cerbul către izvoarele cu apă, aşa doreşte sufletul meu către tine, Dumnezeule".

Aşa am rîvnit şi am iubit şi eu, întru Hristos Dumnezeul binecredinciosul şi de Dumnezeu păzitorul şi singur stăpînitorul Io Radul voievod şi domn a toată ţata Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod; am primit cu toată inima şi bunăvoinţa, ca să fim noi ctitori şi păzitori şi înnoitori a acelei întru sfîntul munte Athos, grădina preacuratei născătoare de Dumnezeu, împărătescul sfinţit lăcaş, marea mănăstire Dohiar, hram al celor fără trup arhangheli Mihail şi Gavriil, pe care l-am ridicat şi zidit cu multă şi mare trudă. Şi am făcut obroc sfintei mănăstiri 3 000 aspri, ca să vie fraţii în fiece an să primească mai sus-zisul obroc al sfintei mănăstiri, să-l ducă întreg şi fraţilor care vor veni, cheltuială 400 aspri. Şi să vie la Bobotează, cum am zis mai sus, să ia, să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar fraţilor de hrană, iar noi să fim pomeniţi cu sfinţii ctitori în toate strigările în biserică şi la trapeză peste tot şi să mi se cînte paraclis sîmbătă la vecernie şi duminica liturghie sobornică cu colivă şi băutură neschimbat şi să fim scrişi în sfînta proscomidie şi în sfîntul pomelnic în viaţa domniei mele. Şi după moartea domniei mele, să mi se facă pomenire: colivă sobornică şi liturghie şi trapeză, cum este obişnuit pentru binecinstitorii împăraţi a se face neschimbat, cît va sta sfînta mănăstire.

Şi eu păcătosul şi mai mic, Misail, am scris acest hrisov în cetatea Tîrgovişte, în luna februarie 24 zile, în anul 7044 ‹1536›.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 426 (Slobozia I/4). Orig., perg. (55,5 × 40), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 201—202.

www.dacoromanica.ro

În lége au poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israil că în tot anul să dea zeciuială din toate cîte va cîştiga. Auzind de la purtătorii de Dumnezeu părinţi şi sfinţii apostoli ne-au vestit spre ajutor şi spre lucrarea de bine sufletelor noastre şi ne-au dat noao fiilor săi celor de pre urmă, unii cu rugăciune şi bdenie şi postori, alţii cu milosteniia pocaianii a să curăţi de tot răul, ca să fim gata a auzi glasul acela: „Veniţi la mine toţi cei ce vă osteniţi, încă cei însărcinaţi, şi eu vă voi odihni pre voi, luaţi jugul mieu la voi şi vă învăţaţi pre voi de la mine că blînd sîntu şi smerit cu inima şi veţi afla odihnă sufletelor voastre, că jugul mieu iaste bun şi sarcina mea iaste uşoară. Veniţi blagosloviţii părintelui mieu să moşteniţi împărăţiia care e gătită voao, că am înflămînzit şi mi-aţi dat de am mîncat, însetat şi m-aţi adăpat, striin am fost şi m-aţi cunoscut pre mine, gol am fost şi m-aţi înbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi cercetat pre mine, în temniţă am fost şi aţi venit la mine".

Aşijderea şi noă blagocestiv şi de Hristos iubitor şi singur stăpînitori Io Radul voivod şi domnŭ, feciorŭ marelui Radu voivod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînindu şi domnindu toată Ţara Rumânească, încă şi cea Ungurească, Amlajul şi Făgăraşul, Haţăgul[1], crez că cel ce iubeşte pre Dumnezeu întru bunătăţi să va sălăşlui, că înţălepciunea trupului moarte aduce, iar a duhului viiaţă, şi aducîndu-mi aminte domniia mea de acélea, de cuvintele lui David prorocul, ce zice : „Fericiţi cărora li s-au ertat fărădelegile, fericit omul căruia nu i-au socotit domnul păcatul. „Şi iarăşi: „În ce chip dorêşte cerbul de izvoarăle apelor, aşa şi sufletul mieu de tine, Dumnezeule".

Aşa au dorit şi domniia mea de sfîntul lăcaş al mănăstirii ce să zice Sfeti Pavel şi hramul sfîntului marelui mucenic al lui Hristos şi purtătoriul de biruinţă Gheor⟨ghe⟩[2] şi părintelui igumen chir Gavriil şi tuturor fraţilor ⟨întru⟩[2] Hristos ce lăcuescu într⟨r⟩[2]-acest sfîntu loc, pentru că veniră fraţii ⟨din⟩[2] această mănăstire, popa Pangratie i Tipicariul i stari ar⟨hiereu⟩[2] Theodosie i proci de ⟨au⟩[2] spus domnii mêle de sfînta ⟨mănăstire⟩[2] cum au rămas fără ctitori, aducîndu-mi scrisoare de la părintele igumen Gavriil. Şi am dat noi sfintei mănăstiri pe tot anul cîte cinci mii de aspri spenţa cinci sute de aspri pentru sufletele noastre şi pentru ale părinţilor noştri şi în toatele să slujească în sfînta mănăstire sfînta leturghie cu colivă şi cu privelică şi în tot anul să vie de la sfînta mănăstire să-şi ia merticul în luna lui octombrie ori în ce zi.

Încă şi jurămîntŭ am pus domniia mea: după moartea domnii mêle pre carele va alége domnul Dumnezeu a fi domnu Ţării Rumâneşti, sau din sămînţa inimii noastre sau de altu neam, de va cinsti şi va înoi şi a întări acest hrisov al domnii mêle pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzască şi să-l întărească întru domniia lui. Iar de va sfărîma şi va călca şi va strica, pre acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l ruşinéze şi să-i ucigă aici, trupul lui, iar în veacul ce va să fie, sufletul lui, şi preacurata născătoare de Dumnezeu şi sfîntul marele mucenic Gheorghie să-i fie asupritori la judecata cea înfricoşată şi nemitarnic. Şi să aibă parte cu Ariia şi cu Iuda care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitoriu nostru Iisus Hristos: sîngele lui asupra lor şi a feciorilor, lor care iaste în veac şi va ⟨fi⟩[1] amin.

Şi am scris eu, Triful logofătul, martie 3 dni.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 528—529. Traducere din sc.e XVIII. Datat din domnia lui Radu Paisie şi după alte întăriri făcute la m-rea de la Athos

EDIŢII: *D.I.R.*, *B*, 202—204 (sub data: ⟨1536—1545⟩ martie 3), cu unele deosebiri de lectură.

---

[1] În loc de: „herţeg".
[2] Loc rupt.

9 ⟨1536—1540⟩ aprilie 7

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинь. Пишет господство мн҃ сѣдцѣ и вїї тим пѣргарwм wт варош господства мн, wт тръг Бѣзъѣ и такозн ви говорим господство мн, како ѣ час еже ѣзрите сїю книгѣ господства мн, а ви ѣ томзи час да ѯодите кѣпно със wтцѣ епископѣ кꙋр Панснє ѣ бранище да гледатє ѣаре по кѣде ест бил дал покоиного Радꙋл воєводе, такождере и съда да ѯодите ѣ бранище да завележите ѣаре по кѣде ест дръжал wтцѣ епископѣ прѣжде. И съда да ест волен wтцѣ епископѣ ⟨п⟩, да си бранит бранище.

И нѧто да не смѣет ѣлѣзнти ѣ бранище, посѣцнти, понеже тога чловека цо ѯокет посѣцнти, а wтцѣ епископѣ да ест волен ѣченнти нм досадѣ и педепсѣ. И а нно да нѣст, по реч господства мн.

Испрaвник, Бланкѣл велнкн лwгwфет.

Пнс мѣсеца апрнлїе ѕ҃ дьнн.

† Їw Радоꙋл вwевwда, мнлостїѫ вожїѫ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Scrie domnia mea judeţului şi celor 12 pîrgari din oraşul domniei mele, din tîrgul Buzăului şi astfel vă vorbim domnia mea, ca în ceasul în care veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi în acel ceas să mergeţi împreună cu părintele episcop chir Paisie la branişte, să cercetaţi ori pe unde a dat răposatul Radul voievod, de asemenea şi acum să mergeţi la branişte, să puneţi semne pe oriunde a ţinut mai înainte părintele episcop. Şi acum să fie volnic părintele episcop să-şi apere braniştea.

Şi nimeni să nu cuteze să intre în branişte, să taie ⟨lemne⟩, pentru că acelui om care va tăia ⟨lemne⟩, iar părintele episcop să fie volnic să-i facă dojană şi pedeapsă. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în luna aprilie 7 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S. I., nr. 427 (Ep. Buzău LXXIX/2). Orig., hîrtie (21 × 31), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 181.
Datat după domn şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 204. Facs. *ibidem*, 476.

10 ⟨1536⟩ aprilie 18, Bucureşti.

† Милостню вожню, Їw Радꙋл воєвода и господинь въсен земли Ѹгровлахнско, снн велнкаго и прѣдобраго Радꙋл воєводе. Дават господство мн сїю повелѣнїю господства мн свѣтое монастнрѣ, еже ест храм свѣтога ѕспенїа, нже въ Тнсмѣна, молебнником господства мн, нгѹменѣ нермонахѣ Иларнwн и съсѣм бра-

www.dacoromanica.ro

тнмъ wбрѣтаещїм сѧ въ свѣтон wбитѣли тон, ѩко да нм соут wчнн8 на нме Тнсмѣна wт wбоѧ стране рѣки [тн] Тнсмѣне н Покрѹѩ, съ въсем хотаром.

И тако нмаше съпрѣнїе прѣд господства мн със калѹгери wт Бистрнцѧ над тон wчнн8 вншє писан8. И гледаχом н сѣдїχом господства мн съ въсн чьстнтнмн правнтелнм господства мн н нзнандоχ господство мн како сѣт тон wчнн8 стара н права н деднн8 свѣтое монастнр8 wт Тнсмѣна, а калѹгери wт Бистрнцѧ wсташе wт закон wт прѣд господства мн.

Сего радї, дадоχ н господство мн свѣто монастнр wт Тнсмѣна, ѩкоже да нм ест wчнн8 въ wχаб8, ѩкоже н прѣжде.

Єщеже н свѣдѣтелне поставлѣет господства мн: мнтрополнт Кнр Варлам н жѹпан Драгнч бнвше дворнник н жѹпан Шербан велнкн ван Кралевески н жѹпан Бнитилъ велнкн дворнник8 н жѹпан Блаик8л велнкн логофет н жѹпан Драгнч <сп>[1]атар н Ѹдрнще внстнар8 н Станко <ко>[2]мнс н Строе пеχарник8 н Драг8л столник8 н Бадѣ постелник8.

Пнс аз, Нан граматнк, въ столнн град Бѹкѹреци, мѣсеца апрнлїе нї.

Исправник, Татѹл логофет.

† Їw Радѹл вшевѡда, мнлwстїм божї господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri căreia îi este hramul sfînta uspenie, cea de la Tismana, rugătorilor domniei mele, egumenului ieromonah Ilarion şi tuturor fraţilor care se află în acel sfînt lăcaş, ca să le fie ocina anume Tismana din amîndouă părţile riului Tismana şi Pocruia, cu tot hotarul.

Şi astfel au avut pîră înaintea domniei mele cu călugării de la Bistriţa pentru acea ocină mai sus-scrisă. Şi am cercetat şi am judecat domnia mea cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că acea ocină este veche şi dreaptă şi dedină a sfintei mănăstiri de la Tismana, iar călugării de la Bistriţa au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de la Tismana, ca să-i fie ocină şi ohabă ca şi mai înainte.

Încă şi martori pune domnia mea: mitropolitul chir Varlam şi jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Drăghici spătar şi Udriste vistier şi Staico comis şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Badea postelnic.

Am scris eu, Nan grămăticul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 18 zile.

Ispravnic Tatul logofăt.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu. domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 428 (Tismana, I/9). Orig., hîrtie (29,5 × 22), pecete timbrată. Cu două traduceri din 1844 şi de la sfîrşitul sec. XIX; alte traduceri ibidem, ms. 329, f. 196v-170 şi 335, f. 11v-12.

Datat după divan.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl-rom.*, 101—102 (sub data: ⟨1535—1544⟩). Trad. *D.I.R.*, *B*, 204—205, Facs. *ibidem*, 477.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Іѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земли Ꙋгровлахинскон, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воевода. Дават господство мн сне повелѣнне господства мн слꙋзем господства мн, сновнм Ѧлъманов wт Стжнецн, по нме Нѣгое и Гѣндѣ и съ нмꙋ сновн, елнцн нм Богъ прнпѫстнт, ꙗкоже да нм сѫт wчнн8 8 Стжнецн, дел баць8 нм свꙋ, понеже нм ест стара и права wчнна и дѣдннa.

Ѧ потом, сѫт нмали сновн Ѧлъманов, Нѣгое и Гѣндѣ, прение пред поконнаго Блада воевода Ꙋдавшаго съе Манѣ Бѫлпарюл радї wчнна, дел Радꙋлов, брат Нѣгоев и Гждев. Ѧ негова господства даде закон сновнм Ѧльманѫ, к҃ї волѣрн, да заклет. И заклеше пред негова господствѫ, како Манѣ Бѫлпарюл нн една метѣхѫ не ест нмал съе wчнн8, дел Радꙋлов, анѫ е била прнтеснена wт Манѣ. И wсташе Манѣ Бѫлпарюл wт закона wт пред негова господства.

Ѧ потом, сновн Ѧлъманов, Нѣгое и Гѣндѣ, wнн нмаше съпрѣнїе и пред господства мн, пакн съе Манѣ Бѫлпарюл, радї сне вншe речена wчнна, дел Радꙋлов. Тако и господство мн гледах и сѫднхъ по правдѫ съ въсн правнтелне господства мн и даде господство мн пакн закон сновнм Ѧльманов в҃ї волѣрн, да заклет. И заклеше wт пред господства мн како веке Манѣ Бѫлпарюл нн една метѣхѫ да не нмат съе сне вншe речена wчнна, дел Радꙋлов, ере сновнм Ѧлъманов нм ест крнв да сѫт и съ братам сн Радꙋл загнинен и да мѫ дръжет Манѣ Бѫлпарюл и wчнна; анѫ wста Манѣ Бѫлпарюл wт закона wт пред господства мн.

Сего радї и господство мн дадох, ꙗкоже да нм сѫт въ wчнн8 и въ wхабѫ, нм и сновом нм и внѫком и прѣвнѫчетом нм. И въ нмꙋ прѫдалнка да нѣст, нѫ да сѫт wставшнм нм. И нмꙋ wт когоже непотѫкновено, по реч господства мн..

Сеже и свѣдетелне: жѫпан Драгнч бившн дворнк и жѫпан Шербан велнкн бан Кралевскн и жѫпан Бентнлъ велнкн дворнк и Драгнч бив спатар и Ѫдрнце внстїар и Строе спатар и Строе ‹велнкн›[1] пеҳарнк и Станко комнс и Драгѫл столнник и Бадѣ постелнник. Исправнник, Татѫл логофет.

Пнс 8 Бѫкѫрецн, мѣсеца апрнлїе к҃ дьнн, въ лѣт ҳ҃зм҃д.

† Іѡ Радꙋл вшевшда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, fiilor lui Alăman din Stăneşti, anume Neagoe şi Gîndea şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Stăneşti, partea tatălui lor toată, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut fiii lui Alăman, Neagoe şi Gîndea, pîră înaintea răposatului Vlad voievod Înnecatul cu Manea Vulpariul pentru ocină, partea lui Radul, fratele lui Neagoe şi al lui Gîndea. Iar domnia lui a dat lege fiilor lui Alăman 12 boieri, ca să jure. Şi au jurat înaintea domniei lui că Manea Vulpariul n-a avut niciun amestec cu ocina, partea lui Radul, ci a fost cotropită de Manea. Şi a rămas Manea Vulpariul de lege dinaintea domniei lui.

Iar apoi, fiii lui Alăman, Neagoe şi Gîndea, ei au avut pîră şi înaintea domniei mele iarăşi cu Manea Vulpariul pentru acea mai sus-zisă ocină partea lui Radul. Astfel şi domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate cu toţi dregătorii domniei mele şi a dat domnia mea iarăşi lege fiilor lui Alăman 12 boieri, ca să jure. Şi au jurat dinaintea domniei mele că mai mult să nu aibă Manea Vulpariul nici un amestec cu acea mai sus-zisă ocină, partea lui Radul, căci fiilor lui Alăman le este cu strîmbătate ca să fie şi cu fratele lor

www.dacoromanica.ro

Radul pierit şi să-i ţină Manea Vulpariul şi ocina; ci a rămas Manea Vulpariul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stroe ⟨mare⟩[1] paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea postelnic, Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris în Bucureşti, luna aprilie 30 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Stăneşti, judeţul Muşcel.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 429. Orig., perg. (35 × 32), pecete timbrată. Cu o traducere din 1842; altă traducere la Bibl. Acad., ms. 1 448, f. 134v-135.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 205—206.

[1] Loc rupt.

12 1536 (7044) mai 1, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋла воєводa и господинь вѣсон земли Ѹгровлахїнскон, сннъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводa. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн болѣрнн8 господства мн жѹпанъ Радꙋл8 постелнник8, ѩкоже да м8 ест wчнн8 8 Бицнкецї, половнн8 wт wчнна и wт дел Ѻнчеек, сннъ Балотъв, понеже прїнде сам Ѻнча, та 8ложи по жѹпан Радꙋл постелнник8 на неговъ дел, над половнн8, 8 полю и 8 дѣл, а жѹпан Радꙋл, wн дадоше Ѻнчеек трн дѹльмн ед<н>а wт кофтерїа, а два wт свнтъ.

Паки да м8 ест и дрꙋга половнна wт wчнна Ѻнчеек8, 8 полю и 8 дѣл, понеже падоше Ѻнча 8 една зла работ, ере 8краде едн8 хиж8, а жѹпан8 Радꙋл платнѫ по Ѻнча със дв҃ краве и дв҃ конн.

И паки да м8 ест жѹпан8 Радꙋлов wчнн8 8 Бицнкецин wт дел Радꙋлов, сннъ Балотъ половнн8, wт полю и 8 дѣл, понеже прннде сам Радꙋл пред господства мн, та 8ложи по жѹпан8 Радꙋл за неговъ доврwм волю, а жѹпан Радꙋл нзвадиѫ по Радꙋл wт бнр.

Паки да нмат жѹпан8 Радꙋл wчнн8 8 Бицнкецї wт wчнн8 Стонкев половнн8 и wт полю и wт дел, занеже прннде сам Стонка, та 8ложи по жѹпан Радꙋл wт пред господства мн за доврwмъ волю, а жѹпан Радꙋл <платн>ѹ по Стонка за с҃ годнне, wт тоболнце, докле нзвадпл и wт бнр.

Пак да ест жѹпан8 Радꙋл8 wчнн8 8 Бицнкецин, wчнна Ѩлѣ8лов, сннъ Балотъ, вса, и 8 полю и 8 дѣл, понеже прїнде Ѩлѣ8л та 8ложи по жѹпан Радꙋл wт пред господства мн за добром волю; и зарадї Ѩлѣ8л дадоше господство мн кон.

Потом, да ест жѹпан8 Радѹл8 wчнн8 8 Бицнкецин, wчнна Станен, жена Ѩлѣ8лов, половнн8 и 8 дѣл и 8 полю, алн wт дѣл Шкѣнлоръ, понеже покѹпн жѹпан Радꙋл wт Стана за с҃ аспрн и за два краве и за една гѹберъ.

И да ест жѹпан8 Радꙋл8 стара внноград Балотюв, понеже покѹпн wт жена Балот8 и wт снновн сн за т҃ аспрн.

Паки покѹпн лозїа wт Крьстоне 8 Бицнкецин за р҃ аспрн и дрꙋга лозїа wт Ратѣ 8 Бицнкецин за р҃ аспрн.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, дадоҳ и господство мн жѳпанѳ Радꙋлѳ постелникѳ, да мѳ ест въ wчинѳ и wҳабѳ, емѳ и синовом его и внѳком и <прѣ>[1]внѳчетом. И прѣдалника да нѣст.

Свѣдѣтелїе: жѳпанѳ Дръгич дворник и <жѳпан>[1] Шербан Кралевски бан и жѳпан Кентлъ вел дворникѳ и жѳпан Бланкѳл лwгwфет, Ѹдрище вистїар, Строе спатар, Станко комнс, Строе пеҳарник, Драгѳл столник, Баде вел постелник. Исправник, Бадѣ постелник.

И аз, Тѳдор, пнсаҳ ѳ Бѣкѳрещн, мн ѳ дѣнь, въ лѣт ҳ҃змд.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїѳ божїѳ господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Radul postelnicul, ca să-i fie ocină în Viţicheşti, jumătate din ocină şi din partea lui Oncea, fiul lui Balotă, pentru că a venit însuşi Oncea de a aşezat pe jupan Radul postelnicul peste partea lui, peste jumătate, în cîmp şi în deal. Iar jupan Radul, el a dat lui Oncea trei dulămi, una de cofterie, iar două de svită.

Iarăşi să-i fie şi cealaltă jumătate din ocină lui Oncea, în cîmp şi în deal, pentru că a căzut Oncea într-o treabă urîtă, că a furat o casă, iar jupan Radul a plătit pe Oncea cu două vaci şi doi cai.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Radul ocină în Viţicheşti din partea lui Radul, fiul lui Balotă, jumătate, din cîmp şi din deal, pentru că a venit însuşi Radul înaintea domniei mele de a aşezat pe jupan Radul de a lui bunăvoie, iar jupan Radul a scos pe Radul de la bir.

Iarăşi să aibă jupan Radul ocină în Viţicheşti din ocină lui Stoica jumătate şi din cîmp şi din deal, pentru că a venit însuşi Stoica de a aşezat pe jupan Radul dinaintea domniei mele, de bunăvoie, iar jupan Radul a plătit pe Stoica pentru şase ani, din pungă, pînă l-a scos şi de la bir.

Iar să fie jupanului Radul ocină în Viţicheşti, ocina lui Albul, fiul lui Balotă, toată şi în cîmp şi în deal, pentru că a venit Albul de a aşezat pe jupan Radul dinaintea domniei mele, de bunăvoie şi pentru Albul a dat domniei mele un cal.

După aceea, să fie jupanului Radul ocină în Viţicheşti, ocina Stanei, femeia lui Albul, jumătate şi în deal şi în cîmp, însă din Dealul Şcheilor, pentru că a cumpărat jupan Radul de la Stana, pentru 200 aspri şi pentru două vaci şi pentru un covor.

Şi să fie jupanului Radul via cea veche a lui Balotă, pentru că a cumpărat-o de la femeia lui Balotă şi de la fiii lui pentru 300 aspri.

Iarăşi a cumpărat via de la Cîrstoane, în Viţicheşti, pentru 100 aspri şi altă vie de la Ratea, în Viţicheşti, pentru 100 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Radul postelnicul, ca să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi prădalică să nu fie.

Martori: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul logofăt, Udrişte vistier, Stroe spătar, Staico comis, Stroe paharnic, Dragul stolnic, Bade mare postelnic. Ispravnic, Badea postelnic.

Şi eu, Tudor, am scris în Bucureşti, mai 1 zi, anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 430 (Valea XVI/6). Orig., hîrtie (31,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XX.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 206—207.

---

[1] Loc rupt.

13 1536 (7044) mai 16, Tîrgovişte.

† Мнлостїю божїю, Їw Радyл вонвода н господннь въсон з<емле Ѹгровлахїнское, снnъ в>елнкаго н прѣдобраго Радyла воевода. Дават господства мн сїе повелѣнїе <господства> мн Їwванѫ н братѫ емѫ Заχарїю н съ нnχ снновн, е<лн>цн нм Богъ даст, шкоже да нм сѫт wчнnѫ ѫ Кр<нч дел Данчюлов въса>, алн wт село ѫ доле със плаю за внноград, понеже ю покѫпн Їwванѫ н съ братѫ сн Заχарїю wт Данчюл за ф̃ аспрн. И пак сѫт дал за бнр до живота господства мн с̃н аспрн. <И пак да>ест една внноград със местом, понеже ю покѫпнχ wт Ѳнча за ѩ аспрн.

И пак Нанѫл със снновн сн, елнцн нм Богъ даст да нм ест wчнnѫ ѫ Стрънба н ѫ Ѳлwв wт дел Ѳпрѣ полоннnѫ по рѣкѫ н<по сѫχѫ> н посѣде, понеже ю покѫпн wт Ѳпрѣ за ѿн аспрн. И потом, прнnде Нанѫл пред господства мн, тере сн ѫложн дъщер<ре>м сн, по нме Станка н Бонка н Стана, над въсаχ свою wчнnѫ шкоже да нм ест въ место снновн н братн нераздѣленн със снnѫ своемѫ Станчюл.

И пак Стан със снновн сн, елнцн нм Богъ даст, да нм ест wчнnѫ ѫ Стрънба н ѫ Ѳ<лw>в <wт де>л <Данчюлов w>т <wч>нnѫ по шѣрѫ <!> н по рѣкѫ н посѣде понеже ю покѫпн wт Дан за χ̃а аспрн. И потом, прнде Стан пред господства мн, тере сн ѫложн дъщерем сн по нме Нѣкша < н Станка над въ>са негова wчнnѫ, шкоже да нм ест въ место снновн. И пак Стан със снновн сн н съ дъщерем сн внше речено да нм ест место за внноград wт дел М<н>кѫ<лов, понеже ю по>кѫпнл wт Мнкѫл за ѩ аспрн. И господства мн дадоше конь.

Сего радї, нм дадоχ н господство мн, шкоже да нм сѫт wчнnѫ н wχакѫ нм н снновwм нм н внѫкwм н прѣ<внѫчетwм нм>. И кого wт нnχ се прнлѫчнт съмрѣтъ, а wчнnѫ емѫ прѣдалнкѫ <да нѣст, а>нѫ да ест wставшнм. И нн wт когождо непо<тъкновено по реч господства мн>.

<Сеже н сведѣтелїе поставлѣем господство мн: жѫ>панѫ Драгнч внвше дворнnкѫ н жѫпанѫ Шербан велнкн бан Кралевскн н жѫпан Bнntнлъ велнкн дворнnк н жѫпанѫ Блankѫл велнкн лwгwфет н <Драгомнр б>нвше спатар н Строе велнкн спатар н Ѹдрнце велнкн внстнар н Станко комнс н Драгѫл столнnк н Строе пеχарнnк н Бадѣ Изкоранов велнкн постелнnк. <И неправнnк, Блank>ѫл лwгwфет.

Пнс въ настолнн град Тръговнце, мѣсеца мане ѩї дьнн въ лѣт χ̅зм̅д.

† Їw Радyл вwевwда, <мнлостїю божїю> господнnь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara ⟨Ungrovlahiei, fiul⟩ marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă ⟨a domniei⟩ mele lui Iovan şi fratelui său Zaharia şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Cru⟨ici toată partea lui Danciul⟩, însă din sat în jos, cu plaiul de vie, pentru că a cumpărat Iovan şi cu fratele său Zaharia de la Danciul pentru 500 aspri. Şi iar i-au dat pentru bir 250 aspri, cît va trăi domnia mea. ⟨Şi iar să⟩ le fie o vie cu loc, pentru că au cumpărat-o de la Oancea pentru 50 aspri.

Şi iar să-i fie lui Nanul cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ocină la Strîmba şi la Olov din partea lui Oprea jumătate, pe rîu ⟨şi pe uscat⟩ şi pretutindeni, pentru că au cumpărat de la Oprea pentru 850 aspri. Iar apoi, a venit Nanul

www.dacoromanica.ro

înaintea domniei mele de şi-a aşezat fiicele, anume Stanca şi Voica şi Stana, pe toată ocina lui, ca să fie în loc de fii şi fraţi nedespărţiţi cu fiul său Stanciul.

Şi iar să-i fie lui Stan cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ocină la Strîmba şi la Olov ⟨din⟩ partea lui ⟨Danciul⟩ de ocină şi prin pădure şi pe rîu şi pretutindeni, pentru că a cumpărat de la Dan, pentru 1000 aspri. Iar apoi, a venit Stan înaintea domniei mele de şi-a aşezat fiicele, anume Neacşa ⟨şi Stanca peste toată⟩ ocina lui, ca să-i fie în loc de fii. Şi iar să-i fie lui Stan cu fiii săi şi cu fiicele sale mai sus-spuse loc de vie din partea lui Micul ⟨pentru că⟩ a cumpărat-o de la Micul pentru 50 aspri. Şi domniei mele au dat un cal.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi ⟨strănepoţilor lor⟩. Şi oricăruia dintre ei i se va întîmpla moarte, iar ocina lor prădalică ⟨să nu fie⟩, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

⟨Iată şi martori am pus domnia mea:⟩ jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi ⟨Dragomir⟩ fost spătar şi Stroe mare spătar şi Udrişte mare vistier şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Badea al lui Izvoran mare postelnic. Şi ispravnic, ⟨Vlaic⟩ul logofăt.

S-a scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 16 zile, în anul 7044 ⟨1535⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCCV/1. Orig., perg. (41 × 28), deteriorat, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1820, după care s-au făcut completările.

14 1536 (7044) mai 28, Tîrgovişte.

† Мнлостню божнею, Їѡ Радꙋл воєвода н господннъ въсою землю Ꙋггрѡвлахннскою, снн҃ъ прѣдобраго н велнкаго Радꙋл воєводе. Дават господство мн сїе повелѣнне господства мн почтенномꙋ правнтелю господства мн жꙋпанꙋ Строе велнкомꙋ спатар н съ ннх҃ снновн, елнка мꙋ Богъ прнпꙋстнт, ѥкоже да мꙋ ест едно село что се зовет Падина, понеже мꙋ ест стара н права wчина н дедїна. Ѧ҆нꙋ ест бнл ꙋзнмал wт Тома бан радї едни длъг цю поставн Тома бан напаста, понеже ест рекълъ Тома бан како ест бнл wстал Калотъ дворнк Харбатꙋ лwгwфетꙋ.

Ѧ҆ потwм, прннде жꙋпан Строе пред господство мн н със жꙋпанца Нѣкша, дѫщера Харватwв лwгwфет, тере ест платнл све цю ест бнл длъг wт тон напаст н ꙋтѫкмнше се wт пред господство мн н ннцюже не wста длъг нн едни аспр҃. Ѧ҆ Тома бан нзбра се како не ест нмал нн едно метѣх҃ със тон село.

И дрꙋго, до ннн҃ѣ ест дръжал Тома бан того село, а wн ест покꙋпнл едно wчннꙋ wт некн ме<цна>[1]ш по нме Лазар. Ѧ҆ wт врѣме еже достнже жꙋпан Строе спатар тон село със право закон, а господство мн нх҃ дадwх҃ тере ест братнл аспрн ×р҃ снновн Томев бан за оною wчннꙋ, како да не нмат ннцюже метѣх҃ над того село.

Тогн радї нх҃ дадwх҃ н господство мн жꙋпанꙋ Строе спатар ѥкоже да мꙋ ест wчннꙋ н wхабꙋ немꙋ н снновом емꙋ н внꙋкwм н прѣвнꙋчетом емꙋ н нн wт котождо непоколѣбнмо, по wрнзмо господства мн.

Еже н свѣдѣтелне поставлѣем господство мн: жꙋпанꙋ Дрѫгнчю дворнк н жꙋпан Шербан велнкн бан Кралевскомꙋ н жꙋпан Бнитнлъ вел дворнк н жꙋпан Еланкꙋлꙋ бел лwгwфет, Ꙋдрнце внстнар, Строе спатар н Строе Дрѫгнчwв пеҳарнк, Станко комнс, Драгꙋл стwлнк, Бадѣ Изворанwв велнкн постелнк. Неправнк ...[2]

И аз, Стан граматнк Дꙗцꙋлwв, еже слово съпнсах҃ въ стwлнн град Тръговнце, мѣсеца мане к҃н дьнн, въ лѣт ×ѕмд҃.

† Їѡ Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господнн҃ь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Stroe marele spătar şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, că să-i fie un sat care se chiamă Padina, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Ci a fost luat de Toma banul pentru o datorie pe care a pus-o Toma banul năpastă, pentru că a spus Toma banul că a rămas Calotă vornic ⟨dator⟩ lui Harvat logofătul.

Iar apoi, a venit jupan Stroe înaintea domniei mele şi cu jupaniţa Neacşa, fiica lui Harvat logofătul, de a plătit tot ce a fost datorie din acea năpastă şi s-au întocmit înaintea domniei mele şi n-a rămas nimic datorie, nici un aspru. Iar Toma banul s-a ales că nu a avut nici un amestec cu acel sat.

Şi alta, pînă acum a ţinut Toma banul acel sat, iar el a cumpărat o ocină de la un oarecare megiaş, anume Lazăr. Iar din vremea cînd a dobîndit jupan Stroe spătarul acel sat cu lege dreaptă, iar domnia mea i-am dat de a înapoiat asprii, 2 000, fiilor lui Toma banul pentru acea ocină, ca să nu aibă nici un amestec peste acel sat.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Stroe spătarul, ca să-i fie ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt, Udrişte vistier, Stroe spătar şi Stroe al lui Drăghici paharnic, Staico comis, Dragul stolnic, Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic ...[2].

Şi eu, Stan grămăticul, al lui Duţul, care am scris cuvintele în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna mai 28 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 431 (Radu Vodă, XIII/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1902; altă traducere ibidem, ms. 256, f. 484.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 207–208.

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

15 1536 (7044) iunie, Tîrgovişte.

† Милостию божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсои земли Ѹгрровлахꙋїнскои, сїнъ добраго и великаго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн идеже ест храм и wбитѣли свѣтѣи, прѣчистѣи и прѣблаговоленїѣи владꙋчицѣ нашои Богородицѣ и присно деви Марїа и чьстное и славное ен Благовѣщенїе, свѣтомꙋ монастирꙋ рекоми Глъвъчог и wтцꙋ егꙋменꙋ и въсемꙋ w Христѣ братне живъщом въ свѣтѣмъ мѣстѣ томꙋ, такоже да мꙋ ест планина по име Прислопꙋл третаго дело, що ест била покꙋпила ещеже wт дедꙋ господства мн, wт Блада воеводa Калꙋгера, а потом и wт родїтелю господства мн Радꙋл воиводе wт е⟨гꙋ⟩менꙋ wт Бръдет, wт Лазар, радї едни Третоеꙋанггел и цено емꙋ била е ×ã аспр⟨н⟩.

⟨И пот⟩ом, видѣ господство мн книге дедꙋ господства мн Блад воевода Калꙋгера и рwдїтелю господства мн Радꙋла воиводa, како ⟨ест по⟩кꙋпил тон планин, Прислопꙋл, радї едни Троеꙋанггел за ×ã аспри.

www.dacoromanica.ro

Потом се ест <прѣ>лн пред господства мн, а его҃менѡ wт Брѣдет никакоже не ест дошел на сорок.

Сего ради, мѡ дадоⷯ и господство мн свѣ<томѡ монас>тирам wт Глъвъчог и божественним иноком въ пищ҃ и въ наслажденїе и господства мн и роⷣите<лю и йннмⷯ свѣ>топочившe господара въ вѣчное въспомнинаніе, шкоже да мѡ ест въ wчнѡ и въ wⷯабѡ <и нн wт когоже непотъкнове>но, по рѣч господства мн. И̑ wтцѡ его҃менѡ wт Брѣдет wста wт закона wт пред господства мн.

<Сеже и сведетелїе поста>влѣет господство мн: жѹпан Драгич вивше дворник и жѹпан Шербан велнки бан Жнлс<кн и жѹп>ан Ентналѡ велнки дворник и жѹпан Бланкѡл велнки лwгwфетъ и Ѹдрище внстїнр и Стрwе спатар и Станко кwмнс и Строе пеⷯарник и Драгѡл столник и Бадѣ Изворанѡл <велнки по>стелник. Исправник, Бншан логофет.

И аз, Борѣ, еже испнсаⷯ въ дивнн мѣсто Тръговнще, мѣсеца юнїе ... дьне, въ лѣт ⸗ѕмд.

† Їw Радѹл вwевwда, мнлостїм божїю господнн҃.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, unde este hramul şi lăcaşul sfintei, preacuratei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei blagoveştenii, sfintei mănăstiri numite Glăvăciog şi părintelui egumen şi tuturor celor întru Hristos fraţi, care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie muntele anume Prislopul, a treia parte, care a fost cumpărat încă de bunicul domniei mele, de Vlad voievod Călugărul, iar apoi şi de părintele domniei mele, Radul voievod, de la egumenul de la Brădet, de la Lazăr, pe un Tetraevanghel şi preţul lui a fost 1 000 aspri. ⟨Iar⟩ apoi, am văzut domnia mea cărţile bunicului domniei mele, Vlad voievod Călugărul şi ale părintelui domniei mele, Radul voievod, că au cumpărat acel munte, Prislopul, pentru un Tetraevanghel de 1 000 aspri.

Apoi, s-au pîrît înaintea domniei mele, iar egumenul de la Brădet nicicum n-a venit la soroc.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de la Glăvăciog şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi de îndulcire şi domniei mele şi părintelui ⟨domniei mele şi celorlalţi⟩ sfînt-răposaţi domni de veşnică pomenire, ca să le fie de ocină şi de obahă ⟨şi de nimeni⟩ neatins, după spusa domniei mele. Iar părintele egumen de la Brădet a rămas de lege dinaintea domniei mele.

⟨Iată şi martori⟩ pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Staico comis şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul ⟨mare⟩ postelnic. Ispravnic, Vişan logofăt.

Şi eu, Borea, care am scris în minunatul loc Tîrgovişte, luna iunie ... zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 433 (Glavacioc, XXV/1). Orig., hîrtie (29× 21,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1848; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 109v—110.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 208—209.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їw Радꙋл воєвода и господинъ. Дават господство мн свѣтомꙋ монастирꙋ wт Глъвъчоб и wтцꙋ егꙋменꙋ Сабе и калꙋгерwм wт свѣтон мѣсто, шкоже да сн дръжнт село на нме Чернѣтещи, еже сѣт бнли дѣдннꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ. Понеже ест промѣннл и дал Кръстнан дворнк село на нме Кълнещни пол свѣтомꙋ монастирꙋ зарадї Чернѣтещи.

И потом, Колошнн заклеше ꙋ многе редове и ꙋзе сн село Кълнещи. Тако, господьство мн съмотрнх със чьстнтнмн болѣрмн господства мн, тако вндех господство мн ере Чернѣтещїи сѣт свѣтомꙋ монастирꙋ.

Сего радї дадох господство мн wтцꙋ егꙋменꙋ Савен и калꙋгером, шкоже да сн мн wбладаетъ и гледатн и вечнин и воденице и све. И вн, вечнин, баре що кет бнти потребꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ да слꙋшате. И ннхто да не смѣет задръжатн нлн запрѣтнтн калꙋгерwм ⟨wт свѣтомꙋ мона⟩стирꙋ, понеже тоган човека зло кет ⟨пат⟩нтн. Инако не кет бнтн, по реч господства мн.

Исправнк, Еланкꙋл логофет.

Пнс юнїе к̃ дьнн.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod, şi domn. Dă domnia mea sfintei mănăstiri de la Glăvăciov şi părintelui egumen Sava şi călugărilor din sfîntul lăcaş, ca să-şi stăpînească satul anume Cernăteşti, care a fost dedină a sfintei mănăstiri. Pentru că a schimbat şi a dat Cîrstian vornicul satul anume Călineşti, jumătate, sfintei mănăstiri, pentru Cernăteşti. Iar apoi, Boloşin a jurat în multe rînduri şi şi-a luat satul Călineşti. Astfel, domnia mea am cercetat cu cinstiţii boieri ai domniei mele, astfel am văzut domnia mea că Cernăteştii sînt ai sfintei mănăstiri.

De aceea, am dat domnia mea părintelui egumen Sava şi călugărilor, ca să şi-l stăpînească şi să vadă şi de vecini şi de mori şi de toate. Iar voi, vecinilor, orice va fi nevoia sfintei mănăstiri, să ascultaţi. Şi nimeni să nu cuteze să reţină sau să oprească ceva călugărilor ⟨de la sfînta⟩ mănăstire, pentru că acel om rău va păţi. Altfel nu va fi, după spusa ⟨domniei mele⟩.

Ispravnic, Vlaicul logofăt.

S-a scris în iunie 2 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 432 (Glavaciоc, XVII/1). Orig., hîrtie (30× 20,5), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri din sec. XIX; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 71v. Datat după domn şi Vlaicu marele logofăt.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 209.

17 1536 (7044) iunie 8, Tîrgovişte.

† Милостню божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсон земле Ꙋгровлахїеское, снн велнкаго и прѣдобраго Радꙋл воєводе. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн Събнан със снновн с.л, ⟨ел⟩цн мѕ Богъ прнпѕстнт, шкоже да нм ест ѕ Мнхъещи седѣло wт кѣкю и със двор и със градине wколо, понеже ю покѕпн баць сн Конко wт Янка за т̃ аспри готовн.

И пак да ест Събнанѕ със снновн сн wчнн ѕ Жилице wт wчнна Днлкъи съ братнам сн к̃ паши въ широко, понеже ю покѕпн Събнан wт Днлка съ братнам сн за ỹ аспрї.

www.dacoromanica.ro

И пак покѹпи wт Блѣндѣ съ братїмам си wт Бътещи ѳ нива за р̃ аспри.

И пак покѹпи wт Мънѣ ѳ нива за р̃ аспри.

И пак покѹпи wт Минкѹл wт Жѹгѹрѣни ѳ нива за р̃ аспри.

И пак покѹпи wт Радѹл <wт> Бъкърещи ѕ погоане wт виноградѹ цѣлинъ за р̅к аспри.

И пак покѹпи wт Стонка wт Бъкърещи ѳ погон wт виноград за п̃ аспри готовь.

И пак покѹпи wт Бонка, дъщера тѹркѹлwв Ирвѹне, <wчина> ѹ дѣл въсѹ, варе ко хтет извърат, <за> хѕ̃ аспри[1].

Сего <ра>дї, им дадох и господство ми Събинанов със синовь си, такоже да им сѹт въси сїе вище писани wчине въ wчине и въ wхаб, ним и синовом им и внѹком и прѣвнѹчитом им. И варе комѹ се сълѹчит wт нїх напред съмрътъ, а въ нїх прѣдалика да нѣст, анѹ да сѹт паки wставшим им. И ни wт когоже да ест непотѫкновенно, по ѹнизмо господствѹ ми.

Сеже господство ми и свѣдѣтелїе поставлѣет: жѹпан Дръгнч <д>ворникѹ и жѹпан Шер<бан велн>ки ван Кралевски и жѹпанѹ Бинтилъ велики дворник и жѹпан Блаикѹл велики логофет и ж<ѹпан Ѹ>дрище вистиарѹ и жѹпан Строе спатарѹ и жѹпанѹ Драгѹл столникѹ и Строе пехарник и Станко Шинтескѹл комис и Бадѣ Изворанѹл постѣлник. Исправник, Дѹмбравъ портарѹ.

Писах аз, Филча, въ дивни град Тръговище, мѣсеца юнїе ѝ дань и wт Ѣдама текѹщаго лѣт хѕ̅мд̅.

† Їw Радѹл вwевwда, милостїм божїм, господинь.

[1] † Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Săbian cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie în Mihăeşti vatră de casă şi cu curte şi cu grădină împrejur, pentru că a cumpărat-o tatăl său Voico de la Anca pentru 300 aspri gata.

Şi iarăşi să-i fie lui Săbian cu fiii săi ocină în Jilişte din ocina lui Dilca cu fraţii săi 25 paşi în lăţime, pentru că a cumpărat-o Săbian de la Dilca cu fraţii săi pentru 400 aspri.

Şi iar a cumpărat de la Blendea cu fraţii săi din Băteşti un ogor pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat de la Mînea un ogor pentru 100 aspri.

Şi apoi a cumpărat de la Micul din Jugurani un ogor pentru 100 aspri.

Şi iar a cumpărat de la Radul din Văcăreşti două pogoane de vie în ţelină pentru 120 aspri. Şi iar a cumpărat de la Stoica din Văcăreşti un pogon de vie pentru 80 aspri gata. Şi iar a cumpărat de la Voica, fiica turcului Arbune toată <ocina> din deal, oricît se va alege, <pentru> 2 000 aspri[1].

De aceea, le-am dat şi domnia mea lui Săbian cu fiii săi, ca să le fie toate aceste mai sus-scrise ocine de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui dintre ei se va întîmpla mai înainte moarte, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie iar celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Udrişte vistier şi jupan Stroe spătar şi jupan Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Staico Şintescul comis şi Badea Izvoranul postelnic. Ispravnic, Dumbravă portarul.

Am scris eu, Filcea, în minunata cetate Tîrgovişte, luna iunie 8 zile şi de la Adam cursul anilor, 7044 (1536).

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Bibl. Acad., CVIII/9. Orig., perg. (23 × 40,5), rupt, pecete timbrată, căzută. EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 209—210.

[1] Pasajul: Ярѣвне ... аспри („Arbune ... aspri") este scris pe un text ras.

18 1536 (7044) iunie 23.

† Милостїю божїю, Їѡ Радул воивода и господинъ въсон земли Оугровлахискон, синъ прѣдобраго и великаго Радула воивода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Нѣгомирѫ и брат емѫ Коман и съ нихъ синови, елици им Богъ принѫстит, ꙗкоже да им ест wчинѫ ѫ Пинетрари, понеже покѫпише wт Стан за с̄ā аспри. И паки покѫпише wт Ѩлвъ за с̄ā аспри. И пак покѫпише wт Стонка за с̄и аспри. И пак покѫпише wт Стънилъ за т̃ аспри. И пак покѫпише wт Кладул за р̄и аспри. И пак покѫпише wт брат мѫ Ѿпрѣ за п̃ аспри. И пак покѫпише wт Стънислав за п̃ аспри. И пак покѫпише wт Радул за п̃ аспри, али wт матка рекѫ дори ѫ Кале Оурсѫлwв, а wт Кале Оурсѫлwв, ѫ слѣме ѫ мегю Келика Поꙗна и мегю Лазѫл Кръстїан. И паки покѫпише wт Радул за р̄к аспри, фалчи ѣ̃. И пак покѫпише wт Стонка ā фалче за ч̃ аспри. И пак покѫпише wт Стан ā место за нѣ<аспри>. И потом, се д<ниже>[1] Нѣгомир и със брат мѫ, Коман, тере променѫше със Радул wт Пинетрари и със нихъ братїе, та им дадоше место wт издол wт Кал̀ѣ Оурсѫлwв, а Радул и съ нихъ братне дадоше место Нѣгомирѫ и брат мѫ Команѫ wт изгор wт Кале Оурсѫлwв, wчинѫ радї wчинѫ и ѫ поле и ѫ горѫ със свеѫ.

И пак да им ест wчинѫ ѫ Кързещї, понеже покѫпише wт Станчюл и wт братїа его и wт днепсею им wт Стонка ā комат wт селиꙗце за р̄и аспри. И пак покѫпише wт Шѫа ā место за гѫминѫ за ā wброк прос за ї̃ аспри. И пак покѫпише wт Дан ā место за с̃ аспри, али тоин место да им ест със поле и със селиꙗце. И пак покѫпише wт Дан дрѫго место, пак със поле и със селиꙗце за р̄ā аспри. И пак покѫпише wт Дѫмитрѫ, синъ Драганов, ā фалче за р̃ аспри.

И пак да им ест wчинѫ ѫ Кодещи, понеже покѫпише wт Рафею ā место за ā̃г аспри. И так покѫпише wт Сърбѫл место за г̃ї аспри, али wт матка рекѫ, дори ѫ Кал̀ѣ Славнев. И пак покѫпише wт Фръцилъ и wт брат его Ѿпрѣ место за ѵ̄оз аспри, али wт Изгор Кодещи и wт Долне али и ѫ селиꙗце и ѫ дѣл. И пак покѫпише wт Миклеѫш wт Кързещї ā место за виноград за р̃ї аспри, али ѫ горѫ.

И пак дадe господство ми Миклеѫш и брат мѫ Дѫмитрѫ, ꙗкоже да им ест ѫчинѫ ѫ Пинетрари дѣл Нѣгомиров въса, каре елико се хоще избрати негов дел, понеже ю покѫпише за х̃ аспри. И пак да им ест wт дел Стонкев ā дел със горѫ, понеже покѫпише за м̄ѕ аспри. И пак покѫпише Миклеѫш] сам wт Мела и wт братїе его wт инѫнѫ дел пол за с̃к аспри, али wт Кал̀ѣ Оурсѫлwв горе и ѫ поле и ѫ горѫ. И пак покѫпише Миклеѫш wт Мела и wт братїе его ā место за виноград за ...[1] аспри. И пак покѫпише Миклеѫш и със брат его Дѫмитрѫ ѫ село wт Дан ā место за ѝ аспри. И пак покѫпише Миклеѫш сам wт Оутмеш wт инѫ дел четврът<аго>[1] дел за р̄и аспри ѫ селиꙗце и ѫ поле и ѫ горѫ.

<И пак дадe господство ми Мар>[1]ешѫ една фалче, понеже покѫпише wт Младин за п̃ аспри. И пак покѫпише wт Ѿпрѣ и wт Фръцилъ г̃ фалчи за с̃к аспри ѫ Грѫюл Скорцев. И пак дадe господство ми Радѫлов и със брат мѫ Дѫмитрѫ, ꙗкоже да им ест ѫ Пинетрари дел Га ... въ ...[1] wт Кал̀ѣ Оурсѫлwв горе, понеже ю покѫпише за ѵ̄м аспри. И да им ест wт дел Милев и братїе его пол, понеже ю покѫпише за с̃ аспри. И пак да им ест wт дел Радулwв пол, понеже покѫпише за ā̃ аспри. И кон дадe господство ми.

Сего радї, им дадоӽ и господство мн, ꙗкоже да им ест wчинѫ нним и синови им и внѫком и прѣвнѫчетом им и ни wт когоже непотъкновено, по рѣч господства ми.

www.dacoromanica.ro

Сєже свѣдѣтєлїє поставлѣєм господство мн: жѳпан Дрѣгнч дворнк н жѳпан Шєрбан велнкн бан Кралєвскн н Енитнлъ велнкн дворнк н жѳпан Еланкѳл велнкн лнгнфєт н Ѯдрнце внстнр н Строє спатар н Станко комнс н Драгѳл столнк н н Строє пєхарнк н Кадѣ Изворанньл велнкн постелнк. Исправнк, Еланкѳл велнкн лнгнфєт.

Шнс мѣсєца ю<нїє>[1] кг дьнн, в лѣт змд.

† Іw Радѵл вшєвшда, мнлостїм божїм господнньⷭ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negomir şi fratelui lui, Coman şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Pietrari, pentru că au cumpărat de la Stan pentru 260 aspri. Şi iarăşi au cumpărat de la Albu pentru 260 aspri. Şi iar au cumpărat de la Stoica pentru 250 aspri. Şi iar au cumpărat de la Stănilă pentru 300 aspri. Şi iar au cumpărat de la Vladul pentru 150 aspri. Şi iar au cumpărat de la fratele lui, Oprea, pentru 80 aspri. Şi iar au cumpărat de la Stănislav pentru 80 aspri. Şi iar au cumpărat de la Radul pentru 80 aspri, însă din matca rîului pînă la Valea Ursului, iar din Valea Ursului, pînă în culme, între Poiana Mare şi între Lazul lui Cîrstian. Şi iarăşi au cumpărat de la Radul pentru 120 aspri, 2 fălci. Şi iar au cumpărat de la Stoica o falce pentru 90 aspri. Şi iar au cumpărat de la Stan un loc pentru 55 ⟨aspri⟩. Iar apoi, s-a ridicat Negomir şi cu fratele lui, Coman, de au schimbat cu Radul din Pietrari şi cu fraţii lui. Astfel, i-au dat locul din jos de Valea Ursului, iar Radul şi cu fraţii lui au dat lui Negomir şi fratelui său Coman locul din sus de Valea Ursului, ocină pentru ocină şi în cîmp şi în munte, cu toate.

Şi iar să le fie ocină în Bîrzeşti, pentru că au cumpărat de la Stanciul şi de la fraţii lui şi de la nepotul lor, de la Stoica, o bucată de selişte pentru 150 aspri. Şi iar au cumpărat de la Şuia un loc de arie cu un obroc de mei de 10 aspri. Şi iar au cumpărat de la Dan un loc pentru 200 aspri, însă acel loc să le fie cu cîmp şi cu seliştе. Şi iar au cumpărat de la Dan alt loc, iar cu cîmp şi cu seliştе, pentru 160 aspri. Şi iar au cumpărat de la Dumitru, fiul lui Drăgan, o falce pentru 100 aspri.

Şi iar să le fie ocină în Bodeşti, pentru că au cumpărat de la Rafeiu un loc pentru 63 aspri. Şi iar au cumpărat de la Sîrbul loc pentru 13 aspri, însă din matca rîului, pînă în Valea Slavnei. Şi iar au cumpărat de la Frăţilă şi de la fratele lui, Oprea, loc pentru 777 aspri, însă din Bodeştii de Sus şi de Jos, dar şi în seliştе şi în deal. Şi iar au cumpărat de la Micleuş din Bîrzeşti un loc de vie, pentru 110 aspri, însă în deal.

Şi iar a dat domnia mea lui Micleuş şi fratelui lui, Dumitru, ca să le fie ocină în Pietrari, toată partea lui Negomir, oricît se va alege partea lui, pentru că au cumpărat-o pentru 600 aspri. Şi iar să le fie din partea lui Stoica o parte cu munte, pentru că au cumpărat pentru 46 aspri. Şi iar a cumpărat Micleuş singur de la Mela şi de la fraţii lui, din partea lor jumătate, pentru 220 aspri, însă din Valea Ursului în sus şi la cîmp şi la deal. Şi iar a cumpărat Micleuş de la Mela şi de la fraţii lui un loc de vie, pentru ...[1] aspri. Şi iar a cumpărat Micleuş şi cu fratele lui, Dumitru, în sat, de la Dan un loc pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Micleuş singur de la Utmeş din partea lui a patra parte pentru 150 aspri, în seliştе şi în cîmp şi în deal. ⟨Şi iar a dat domnia mea lui Mar⟩[1]eş o falce, pentru că a cumpărat de la Mladin pentru 80 aspri Şi iar a cumpărat de la Oprea şi de la Frăţilă 3 fălci pentru 220 aspri, la Gruiul lui Scoarţă. Şi iar a dat domnia mea lui Radul şi cu fratele lui, Dumitru, ca să le fie în Pietrari partea lui Ga ...[1] din Valea Ursului în sus, pentru

www.dacoromanica.ro

că a cumpărat-o pentru 440 aspri. Şi să le fie din partea lui Mile şi fraţilor lui jumătate, pentru că au cumpărat-o pentru 200 aspri. Şi iar să le fie din partea lui Radul jumătate, pentru că au cumpărat pentru 60 aspri. Şi au dat domniei mele calul.

Pentru aceasta, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Staico comis şi Dragul stolnic şi şi Stroe paharnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în luna iu⟨nie⟩[1] 23 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Fotografii, XI/6. Fotocopie după orig. slav.

EDIŢII. Slav şi trad. Sacerdoţeanu, *Acte*, 222—225. Trad. *D.I.R.*, *B*, 210—212.

[1] Loc şters.

19 ⟨1536⟩ iunie 28, Tîrgovişte.

† Милостїю божиею, Їw Радꙋл воевод и господинь въсон земли Ꙋгровлахиискон, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воеводе. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слꙋгꙋ господства ми жꙋпанꙋ Бꙋка граматикꙋ и съ синови си елиц мꙋ Богъ приподстит, якоже да мꙋ ест wчинꙋ ꙋ Попещи, ѣ ниве и със едни брод за воденицꙋ еже ест код хотарꙋл кwд Негоещи. И паки да мꙋ ест ꙋ Кржигꙋл Манев место за виноград, колико хтет может чловека възвръзн ꙋ четирем странам с кием, понеже нх покꙋпи Бꙋка граматик wт Драгомир и wт Бинтилъ за ѵ҃п аспри.

И паки да мꙋ ест Лꙋкев съ синови си ꙋ Попещи ѣ ниве, понеже им покꙋпи Лꙋка wт Станчюл и wт Бадюл за с҃ аспри. И господствꙋ ми дадоше кон.

Сего радї, им дадох и господство ми Бꙋевꙋ и врат емꙋ Лꙋкѫ и със нх синовн си елиц им Богъ даст, якоже да им ест въ wчинꙋ и въ wхабꙋ, ним и синовом им и внꙋком и превнꙋчетом им. И прѣдалнке да нѣст. И нн wт когождо непотжкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелие поставлѣем господство ми: жꙋпан Дрѣгич дворник и жꙋпан Шербан велики бан Жилски и жꙋпан Бинтилъ велики дворник и жꙋпан Блankꙋл лwгофет велики и Ꙋдрище вистиар и Строе спатар и Радꙋл пехарник[1] и Станко комис и Драгꙋл столник и Бадѣ Изворанов велики постелник. Исправник, Бадѣ комис.

И аз исписах, Тꙋдоран лwгофет, въ столни град Тръговищи, мѣсеца юніе к҃н дьни, в лѣт ×ѕ҃мѕ҃.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupanului Vuia grămăticul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Popeşti două ogoare şi cu un vad de moară care este lîngă hotarul de lîngă Negoeşti.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie în Crîngul lui Manea un loc de vie, cît va putea un om să să arunce în patru părţi cu băţul, pentru că l-a cumpărat Vuia grămăticul de la Dragomir şi de la Vintilă, pentru 480 aspri.

Şi iarăşi să-i fie lui Luca cu fiii săi două ogoare în Popeşti pentru că le-a cumpărat Luca de la Stanciul şi de la Badiul, pentru 200 aspri. Şi domniei mele i-au dat un cal.

De aceea, le-am dat şi domnia mea lui Vuia şi fratelui său Luca şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Radul paharnic[1] şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Badea comis.

Şi eu am scris, Tudoran logofătul, în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 28 zile, în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XX/214. Orig., perg. (14 × 29), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din a doua jumătate a sec. XVIII.
Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 229 (sub data: 1537 iunie 28).

[1] Fost mare paharnic.

20 1536 (7044) iulie 1, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсои земли Ꙋг<гро-вла>[1]хїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевѡда. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн слꙋзем господства мн, Дръгою и Мнхънлꙋ и Пътрꙋ, ꙗкоже да нм бꙋдет ѡчинꙋ Ꙋнгꙋрени въсн и съ въсом хотарѡм, понеже мꙋ ест стара и права ѡчинꙋ и дѣднꙋ, ещеже покꙋпенна въ дьни Блада воевѡда, еже нарицаемаго Дрькꙋлѣ, ѡт Маχера, тере ю ест покꙋпил Стоꙗ и Пътрꙋ за две чаше ѡт сребром и за едни поꙗс ѡт сребро и за едни кордꙋ ѡкованꙋ и за едни кон добрь.

И потомъ, имаше [имаше] Дръгою и Мнхънлъ и Пътрꙋ прѣнїе радꙋ сїе више писанна ѡчинꙋ съ келꙋгъри ѡт Тисмана. Тере преше келꙋгъри, како сѣт келꙋгъри покꙋпили сїе више писана ѡчинна ѡт Маχера. И Дръгою и Мнхънлъ и Пътрꙋ ꙁзеше ѣ҃ болѣри ѡт пред господство мн, тере мартꙋрисаше и заклеше пред господство мн. И ꙁ тем и господство мн изнандѡχ како ест стара и права ѡчинна сїемъ више писани болѣри, Дръгою и Мнхънлъ и Пътрꙋ. И келꙋгъри ѡт Тисмана ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства мн и ѡт пред болѣринχ господства мн.

Егѡ радꙋ, имъ дадѡχ и господство мн, ꙗкоже да имъ ест ѡчинꙋ и въ wχавꙋ, инмъ и синовѡм имъ и внꙋкѡм и прѣвнꙋчетом имъ. И варе комꙋ се ѡт инχ селючнт прѣжде съмрътъ, а въ инχ прѣдалинкь да нѣст, анꙋ да ест ѡставшим имъ. И ни ѡт когожде непотъкновѣно, по wрнзмо господства мн.

Егѡже свѣдетелїе поставлеем господство мн: жꙋпан Дръгнч внвшнχ велнкн дворинкь и жꙋпан Шьрван велнки бан Кралевскн и жꙋпан <Бен>[1]тилъ велнки дворинкь

www.dacoromanica.ro

и жѹпан Бланкѹл великии логофет и Строе спътар и Ѹдрище вистиар и Строе пеҳарник и Станко комис и Драгѹл столник и <Бад>[1]ѣ велики постелникь. Исправник, Шърбан велики ван Кралевскомѹ.

И азъ, Нанѹл слово<положител>, испсах въ град Тръговище, мѣсеца юлїе а̃ дьнь, въ лѣто ×ѕмд̃.

† Їѡ Радѹл вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Drăgoi şi lui Mihăilă şi lui Pătru, ca să le fie ocină Ungureii toţi şi cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, cumpărată încă din zilele lui Vlad voievod care se numea Drăculea de la Mahera, de au cumpărat-o Stoica şi Pătru pentru două cupe de argint şi pentru un brîu de argint şi pentru o spadă ferecată şi pentru un cal bun.

Iar apoi, au avut Drăgoi şi Mihăilă şi Pătru pîră pentru această ocină mai sus-scrisă cu călugării de la Tismana. Deci au pîrît călugării că au cumpărat călugării această ocină mai sus-scrisă de la Mahera. Iar Drăgoi şi Mihăilă şi Pătru au luat 12 boieri dinaintea domniei mele, de au mărturisit şi au jurat înaintea domniei mele. Şi întru aceasta şi domnia mea am aflat că este veche şi dreaptă ocină a acestor mai sus-scrişi boieri, Drăgoi şi Mihăilă şi Pătru. Iar călugării de la Tismana au rămas de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea boierilor domniei mele.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricăruia dintre dînşii i s-ar întîmpla mai înainte moarte, iar la dînşii prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan <Ven>[1]tilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi <Bad>[1]ea mare postelnic. Ispravnic, Şerban mare ban al Craiovei.

Şi eu, Nanul punătorul de cuvinte, am scris în cetatea Tîrgovişte, luna iulie, ziua 1, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/23. Orig., perg. (19,5 × 40) pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1731.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 212—213.

[1] Loc rupt.

21 1536 (7044) iulie 7.

† Милостїю божїю, Їѡ Радѹл вонвода и господинъ въсон земли Ѹггровлахиское, сннъ великаго и добраго Радѹла вонвода. Дават господство ми сїе повелѣї ▪ господства ми болѣрнѧ господства ми, жѹпанѹ Фрътатѹ дворникѹ, ѥкоже да мо ест wчнѧ ѕ Цюлецїї, дел Манчюлѡ въса, каре елнко се ҳтет из<бра>ти, понеже ю поклони Манчюл wт прѣд господства ми wт свою добрѹволю. И пак да мѹ <ест> жѹпанѹ Фрътатѹ дворникѹ wчнѧ ѕ Цюлецїї, дел Нѣгоек

www.dacoromanica.ro

вѣса, вяре елнка <се хтет> извратн, понеже ю покѫпн wт Нѣгое, за с̃ аспрн. И пак покѫпнχ дел Лоров wт Лора, за т̃ аспрн. И wт Мѣчюка покѫпнχ дел Лъдещовом вѣса, вяре елнка се хтет извратн, за ѵ̃ аспрн. И пак покѫпнχ дел Шербанов, за с̃ аспрн и дел Кѣзанов, за ч̃ аспрн и дел Костев, за р̃о аспрн. И wт Мѣчюка покѫпнχ дел Станов вѣса, вяре елнка се хтет извратн, за м̃ аспрн. И пак да мо ест жѫпанѫ Фрътатѫ дворникѫ дел Драгомиров, понеже ю поклонихχ wт свою добрѫволю. И пак покѫпнχ и дел Мънѫгов, покѫпнχ за сн̃ аспрн. И дел Банкѫлwв покѫпнχ за р̃ аспрн.

И пак да мо ест жѫпанѫ Фрътатѫ ѫ Гѣвънецин единъ брод wт воденицѫ и един нивѫ и wт дрѫго нивѫ половинѫ, понеже ю w дадѣ един чловекѫ по име Стънилъ, тере се платнχ wт дѣла цо ест ѫчинил.

Сего радї, дадоχ и господство мн жѫпанѫ Фрътатѫ, такоже да мо ест wчинѫ въ wхабѫ, нм и синовом и внѫком и прѣвнѫчетом и не wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Свѣдѣтелне: жѫпан Драгн<ч> бивше дворник и жѫпан Шербан велики бан и жѫпан Бинтилъ вел дворник и жѫпанѫ Бланкѫл велики лwгwфет и жѫпан Ѫдрище вистиар и Строе спатар и Станко комис и Драгѫл стольник и Строе пехарник и Бадѣ постелник. Исправник, Бланкѫл вел лwгwфет.

Пис мѣсеца юлїе з̃ днн, въ лѣт ѯ҃змд.

† Їw Радѫл вwевwда, мнлостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Fîrtat vornicul, ca să-i fie ocină în Giuleşti, partea lui Manciul toată, oricît se va alege, pentru că a închinat-o Manciul dinainteą domniei mele de a sa bunăvoie. Şi iarăşi să-i fie jupanului Fîrtat vornicul ocină în Giuleşti, partea lui Neagoe toată, oricît ⟨se va⟩ alege, pentru că a cumpărat-o de la Neagoe pentru 200 aspri. Şi iarăşi a cumpărat partea lui Lora, de la Lora, pentru 300 aspri. Şi din Măciuca a cumpărat partea Lădeştilor toată, oricît se va alege, pentru 400 aspri. Şi iarăşi a cumpărat partea lui Şerban pentru 200 aspri şi partea lui Căzan pentru 90 aspri şi partea lui Costea pentru 170 aspri. Şi din Măciuca a cumpărat partea lui Stan toată oricît se va alege, pentru 40 aspri. Şi iarăşi să-i fie jupanului Fîrtat vornicul partea lui Dragomir, pentru că a închinat-o de a sa bunăvoie. Şi iarăşi a cumpărat şi partea lui Mănugă, a cumpărat-o pentru 250 aspri. Şi partea lui Bancul a cumpărat-o pentru 100 aspri.

Şi iar să-i fie jupanului Fîrtat în Găvăneşti un vad de moară şi un ogor şi dintr-alt ogor jumătate, pentru că i ţe-a dat un om anume Stănilă, de s-a plătit pentru fapta pe care a făcut-o.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Fîrtat, ca să-i fie ocină de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martorii: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Badea postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în luna iulie 7 zile în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St.-Buc., S. J., nr. 434 (Ep. Rîmnic, LXXX/1). Orig., hîrtie (33 × 22,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la începutul sec. XIX; alte traduceri ibidem ms. 707, f. 258v şi 2 083, f. 176.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 213—214. Facs. *ibidem*, 479.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсон земли Ѹгровлахїнскон, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводѫ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слꙋгѫ господства мн, жѫпанѫ Радомирѫ дворникѫ и синѫ его Драгич писецѫ и съ нꙗ синовн, елнцн нм Богъ прнпѫстнт, ꙗкоже да нм ест wчннѫ ѫ Пнетросѫл и ѫ Мерѣнн и ѫ Крътожанн и ѫ Крꙗзецї, нꙗхне делове въсеχ, каре колнко се χтет нзбрати, и ацнганн на нме: Дѫлѣ съ децамн сн и Слъвѫлѣса съ децамн сн и Дода съ децамн сн, понеже нм сѫт старе и праве wчнне и дѣдїне.

Йнѫ кѣда ест бнл въ дънн Басарабе воєводѫ, а Радомирѫ дворникѫ ѫложнw ест и побратнw синъ Харватwѫ лwгwфетѫ, на нме Моцѣ, над въсеχ негове wчнне вншє речене. Й потом, сълѫчнw се ест Моцен съмрътн и wт тѣло его дѣтн нѣст wстал, нн синъ нн дъщерѫ.

Таже ѫбо съда, Радомнр дворнник нма прѫ пред господство мн със жѫпанице Томев бан, със Мара, дъщера Харватов лwгwфет и съ синѫ сн, съ Станчюл радї сїа вншє речене wчнне. Й господство мн, ѫ тем, гледаχ и сѫднχ по правдѫ и по закон съ въсѣмн честнтнмн правнтелне господства мн и нзнандоχ господство мн wт врѣме цо се е сълѫчнл съмрътн Моцен, а дѣтн wт тѣло его нѣст wстал, нн синъ, нн дъщереχ, а жѫпанца Мара и синъ сн нн една метѣχѫ не нмат над сїа вншє речене wчнне, занеже сѫт старе и праве и дѣдине жѫпанѫ Радомирѫ дворникѫ и синѫ его. Й жѫпанца Мара и синъ ен Станчюл wсташе wт закон wт пред господства мн.

Сего радї и господство мн дадоχ жѫпанѫ Радомирѫ дворникѫ и синѫ его, Драгнч писецѫ, ꙗко <да нм сѫт сїа въса> вншє речена въ wчннѫ и въ wχабѫ, нпм и снновом нм и внѫком и прѣвнѫчнтом нм и нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣет господство мн: жѫпан Драгнч дворник и жѫпан Шербан велнкн бан Кралевскн и жѫпан Бнитнлъ велнкн дворник и жѫпан Бланкѫл велнкн лwгwфет и Строе спатар и Ѹдрнце вистнар и Строе пеχарник и Станко комис и Драгѫл столник и Бадѣ постелник. Исправник, Татѫл лwгwфет.

И аз, Богдан, написаχ въ столни град Тръговнще, мѣсеца юлїе з̃ дънн, въ лѣт ×ѕмд.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupanului Radomir vornicul şi fiului său Drăghici piseţul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Pietrosul şi în Mereni şi în Cîrtojani şi în Bîrzeşti, părţile lor, toate, oricît se va alege şi ţiganii, anume: Dulea cu copiii săi şi Slăvuleasa cu copiii săi şi Doda cu copiii săi, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar cînd a fost în zilele lui Basarab voievod, Radomir vornicul a aşezat şi a înfrăţit pe fiul lui Harvat logofătul, anume Moţea, pe toate ocinele lui mai sus-zise. Iar apoi i s-a întîmplat lui Moţea moarte şi din trupul lui nu au rămas copii, nici fiu, nici fiică.

Deci, iată acum Radomir vornicul a avut pîră înaintea domniei mele cu jupaniţa lui Toma banul, cu Mara, fiica lui Harvat logofătul şi cu fiul ei Stanciul, pentru acele mai sus-zise ocine. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea din vremea în care i s-a întîmplat moarte

www.dacoromanica.ro

lui Moţea, iar copii din trupul lui nu au rămas, nici fiu, nici fiice, iar jupaniţa Mara şi fiul ei nici un amestec nu au pe aceste mai sus-zise ocine, pentru că sînt vechi şi drepte şi dedine ale jupanului Radomir vornicul şi ale fiului lui. Iar jupaniţa Mara şi fiul ei Stanciul au rămas de lege înainteą domniei mele.

De aceea şi domnia mea am dat jupanului Radomir vornicul şi fiului lui, Drăghici piseţul, ca ⟨să le fie aceste toate⟩ mai sus-zise de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Bogdan, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 7 zile în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LIX/27. Orig., perg. (29 × 45), rupt şi şters, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 214—215.

23 1536 (7044) iulie 10, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Іѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ѹгровлахиїскои, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн Бѣчачѣ със синови сн, елице мѣ Богъ принѣстит, такоже да мѣ ест wчинѣ ѕ Мирилецн, каре елика мѣ се ѯтет извратн негов дел половина, понеже мѣ ест стара и права wчинѣ и дѣднѣ.

И пакн да ест Мнкѣлов съ синови сн wчинѣ ѕ Кръпон, каре елика мѣ се ѯтет извратн негов дел, третн дел, понеже нм ест стара и права wчинѣ и дѣднѣ.

И потом, прнндє Мнкѣл, брат Бѣчачов wт по матн, пред господства мн, тере дадє и побратн Бѣчач над неговѣ wчинѣ wт Кръпон, над въса, и wт вечнин и wт полю и wт в<одѣ>, а Бѣчач седеже, тере дадє и побратн Мнкѣл над неговѣ wчинѣ wт Мирилецн, над въсаѯ, и wт вечнин и wт полю и wт виноградє и над въсѣѯ, како да сѣт два братне неразделени въ вѣкн.

И пакн да нм ест Бѣчач и Мнкѣлов wчинѣ ѕ Мирилецн, третн дел, понеже ю покѣпнше wт дѣцере Ганев за ѯ҃р ⟨аспрн⟩. И дадоше ⟨господства м⟩н кон.

Сего радї, нм дадоѯ и господство мн Бѣчачѣ и Мнкѣлѣ съ нн҃ синови, такоже да нм ест wчинѣ и wҳабѣ, нем и синовом нм и внѣком и прѣвнѣчетом нм. И ако мѣ се ѯтет ⟨прн⟩лѣчет wт нн҃ прѣжде съмрътъ, а прѣдалнка да нѣст, нѣ да ест wставшем нм. И нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и свидетелю поставлѣем господство мн: жѣпан ⟨Драгнч⟩ бнвше велнкн дворник и жѣпан Шербан велнкн бан Кралевскн и жѣпан Бнтнлѣ велнкн дворник и жѣпан Бланкѣл велнкн логофет и Ѹдрнце внстнар и Строе спатар и Стонка[1] комнс и Драгѣл столник и Строе пеҳарник и Баде Изворанов велнкн постелник. Ис<правнк>, Бланкѣ велнкн логофет.

Пнс ѕ Бѣкѣрецн, месѣца іюлїе і҃ дьнн в лѣт ѯ҃зм҃д.[2]

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Buciaci cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Mirileşti, oricît se va alege partea lui, jumătate, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să fie lui Micul şi cu fiii săi ocină în Cîrpoi, oricît se va alege partea lui, a treia parte, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, a venit Micul, fratele lui Buciaci după mamă, înaintea domniei mele, de a dat şi a înfrăţit pe Buciaci pe ocină lui din Cîrpoi, pe toată şi din vecini şi din cîmp şi din apă. Iar Buciaci s-a ridicat, de a dat şi a înfrăţit pe Micul pe ocina lui de la Mirileşti, pe toată şi din vecini şi din cîmp şi din vii şi pe toate, ca să fie doi fraţi nedespărţiţi în veci.

Şi iar să le fie lui Buciaci şi lui Micul ocină la Mirileşti a treia parte, pentru că au cumpărat-o de la fiica lui Ganea pentru 1 100 ⟨aspri⟩. Şi au dat ⟨domniei⟩ mele calul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea lui Buciaci şi lui Micul cu fiii lor, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi cînd i se va întîmpla unuia dintre dînşii mai înainte moarte, iar prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan ⟨Drăghici⟩ fost mare vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vitilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stoica[1] comis şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Bade al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în Bucureşti, luna iulie 10 zile, în anul 7044 ⟨1536⟩[2].

Bibl. Acad., LXXII/4. Orig., perg. (24 × 40), rupt pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 215.

[1] În loc de: „Staico".
[2] Peste monograma ilizibilă, încercări de desene în chinovar.

24 1536 (7044) iulie ⟨10—20⟩, Bucureşti.

† Ѣ҃ Христа Бога, благовѣрнїн и благочестивнн и Христолюбивнн и самодръжавнїн, Їw Радyл вонвода и господинъ въсон земле Оугровлахїнскон, синъ велнкаго и прѣдобраго Радyла вонвода милостнwм божиwм и божнем дарованїем wбладаещ҃ мн и господствyещ҃ мн въсон земле Оугровлахїнскон и ещеже и запланнинскнм странам, Ѩмлашѣ и Фагарашѣ херцег. Благопронзволн господство мн своnм благнм пронзволенїем, чистнм и свѣтлїем средцемъ господства мн и дарова съи въсечистнїи и благowбразни и прѣпочитанн, нже над вьсѣмн честнии даров настоещїи, сїи Хрнсовѣл господства мн почетенною жѧпанице Марге и зетѣ ен, жѧпанѣ Радyл портарѣ и жителнице емѣ, жѧпанице Нѣкша и съ снновн сн по нме Ѩлбѣл и Дѣмнтрѣ и еще елнцї нм Богъ прнпѣстнт, такоже да нм ест села по нме Чепарїи, еже по воде Тополовѣ въсн и съ въсwм хотаром и съ въсѣмн селнцамн и планнн зовомн Ѳланѣл и Пїетрнчѣwа, понеже нм ест стара и права wчнн и дѣдїнѣ, и покѣпено wт поконнога Ѩлбъ внстнтар wт Тѣдора, сестра Кортофлешова и wт братѣчедѣ сн, Дѣша, за хѵ̃ аспрн, еще прн дьнн деда господства мн Бладе вонводе Калѣгера, а дрѣге делове еже сѣт бнле wстале, а поконнога Ѩлбъ внстнтар, wн паки нχ ест покѣпнл wт Клъкан и wт братѣ емѣ, Радyл, за хѵ̃ аспрн.

И паки да нм ест Къзънещїн еже код Ѳкнѣ, въсн и съ въсом хотарwм и със вннарнчом; понеже нм ест стара и права wчнн и дѣдїнѣ и покѣпено Ѩлбъ внстнтар wт Станко логофета еще прн дьнн деда господства мн Бладе

www.dacoromanica.ro

воиводе Калѫгера и дал ест Ѩлбъ внстиар третн дел wт Рѫсн, еже сѫт вили Владѫлѡв дворникѫ, что иχ ест достнжал Ѩлбъ внстиар wт Влад воивода Калѫгера съ правѡм слѫжбѫ. Ѩ потом, таю третн дел wт Рѫсн, wи ю ест и покѫпил Ѩлбъ внстиар wт Влад воиводе Калѫгера за χ̄ē аспри. Тако ест дал Ѩлбъ внстиар таю третн дел wт Рѫсн и съ воденице что ест wи ѫчинил Станко логофетѫ, а Станко логофет, он ест дал Ѩлбѫлѫ внстиарѫ Къзънещїи вьси и еще ест попридал Ѩлбъ внстиар χ̄н аспри, тере иχ ест дал Станко логофетѫ, такоже да мѫ бѫде Къзънещїи вьси със покоѡм и без нпедно прѣ wт никогоже.

И паки <да> им ест ѫ Кѫнбѫещї дел Стънилѫ, сниѫ Корканевѫ вьса, понеже ест жѫпанице Марге стара и права ѫчинѫ и дѣдїнѫ и покѫпено Ѩлбъ внстиар wт Стънилѫ, сниь Корканѡв, за χ̄вѫ аспри и за едни кон добръ wт т̄ аспри, еще при дьни родителю господства мн, старомѫ Радѫл воивода.

И паки да им ест Клокотнчюл половино, али wт над въс место и със воденице понеже им ест стара и права ѫчинѫ и дѣднѫ и покѫпено Ѩлбъ внстиар wт Кладѫл за χ̄вф аспри, еже при дьни родїтелю господства мн Радѫла воиводе.

И паки да им ест ѫ Шѫнчи варе колнко ест дел поконномѫ Драгомирѫ дворникѫ и ѫ Подѣни колнко ест неговѫ дел и ѫ Плешещи колнко ест неговѫ дел и ѫ Кончещи и ѫ Гъѡжани и дел wт Кърбат и ѫ Крѫстѫроаса варе колнко ест инхнѫ дел и ѫ Шѫнка инхнѫ дел и ѫ Дънцещи под Козїю планинѫ и ѫ Стоенещи по рѣце Кониске, колнко ест инхнѫ дел, понеже въсе сїе вище речене делове еже се починает wт Шѫнчи биле сѫт старе и праве ѫчине и дѣдине поконномѫ Драгомирѫ дворникѫ.

И паки да им ест ѫ Кернещи и ѫ Тигвѣни варе колнко ест покѫпил Драгомир дворник и колнко мѫ сѫт поклонили мегнѫши, понеже мѫ сѫт продали и поклонили wт свонѡм добрѡм волном wт при дьни брата господства ми Радѫла воевода.

И ѫ Чеофрънцани, варе колнко ест покѫпил Драгомир дворник и колнко мѫ сѫт поклонили.

И паки да им ест ѫ тигвѣни варе елнка се χтет избрати дел калѫгерѡм wт Ѩргиш, въса, понеже калѫгерѡм продали им мегнѫши и поклонили сами wт свонѡм добром волнѡм. Ѩ потом калѫгери, wни ю продадоше жѫпанѫ Радѫлѫ портарѫ wт инхнѫ добром волнѡм за готовн аспри χ̄д. И паки да ест жѫпанѫ Радѫлѫ портарѫ ѫ Тигвѣни ѫчинѫ дил Коиков и Станов въса, варе елнка се χтет избрати и със кѫкѣми, понеже иχ покѫпи жѫпан Радѫл портар wт Коико и wт Стан за готовн аспри ѳ̄. И паки да мѫ ест ѫ Тигвѣни дел Кладѫлов, въса варе елнка се χтет избрати неговѫ ѫчинѫ и със кѫкѣми, понеже покѫпи жѫпан Радѫл портар wт Кладѫл за аспри сї̄. И паки да мѫ ест ѫ Тигвѣни дел Радѫлѡв и дрѫгомѫ Радѫл въса, варе елнка се χтет инхне ѫчине и със кѫкѣми си, понеже иχ покѫпи жѫпанѫ Радѫл портарѫ wт Радѫл и wт дрѫги Радѫл за готовн аспри χ̄. И паки да ест жѫпанѫ Радѫлѫ портарѫ ѫ Тигвѣни wт ѫчинѫ Бежанов едно фалчю, понеже ю покѫпи wт Бежан за н̄ аспри. Понеже wвне вище речени людїе, wни си продадоше въсеχ инхне ѫчине жѫпанѫ Радѫлѫ портарѫ и съ въс местом седалице wт село и със кѫкѣми си, али продадоше иχ сами си wт свонѡм добрѡм волнѡм.

И паки да им ест ѫ Крѫсещи wт дел Радѫлов Мермелѣ половино и wт ѫчинѫ и wт воденицѫ и wт wвощїе и wт над въс местѫ, понеже ю поклонил Радѫл Мермелѣ сам жѫпанѫ Драгомирѫ дворникѫ wт свою добро волю, еще при дьни Кѫсарабе воиводї.

И паки да им ест ѫ Крѫтѣ место wт пчеларство и със кладенецѫ и със горѫ колнко ест wколо таковомѫ местѫ, понеже им стара и права ѫчинѫ и дѣдїнѫ и поклонена wт Ѡсни wт Чѫмъщещї поконномѫ Драгомирѫ дворникѫ сам си, wт свонм добром волю, еще при дьни Кѫсарабе воивода.

www.dacoromanica.ro

И паки да нм ест ѕ Фъцецел варе колнко ест поклонил Стан Драгомирѕ дворникѕ.

И паки да нм ест винорад wт дѣлѕл wчинем и половино wт пимницѕ еже ест wт Wкиѕ и виноград wт Троган и със ливадѣми еже ест на хотар Рибнически, понеже нм ест стара и права wчинѕ и дѣдинѕ.

И паки да нм ест челѣди ацигаииии по име Дръган съ децами сн, Сава ... и Калiа съ децами сн и Енгѕл съ децами сн и ... децами сн и Пътрѕ съ децами сн и Коркиа съ децами сн и Драгомир Мѕтѕл съ децами сн и Камбѕр съ децами сн и Пътрѕ Хоцѕл... Коетѣ съ децами сн и Стрецѣн съ децами сн и Зъган съ децами сн и Костѣ Рантѣ съ децами сн и Дана съ децами сн и Бъдика съ децами сн и Нанѕл съ децами сн.

И паки да нм ест... и жѕпан Радул портар нз преко планинѕ и за него келтовал ест аспри w.

Понеже въсе сiе вниге речене комате, села и ацiганиии сѕт старе и праве wчине и дѣдине жѕпанице М<арге> и зетѕ ен, жѕпанѕ <Радул портар и> жителинце емѕ жѕпанице Нѣкше. Ѧ потом, прiинде жѕпаница Марга пред господства ми и жѕпанѕ Радул портар и жѕпанице емѕ, Нѣкша, тере сн ѕтакмниге wт пред господства ми въсе... wии ж... и да сн wбладѕет въсе нiхне вниге речене комате. Ѧ по своиwм прѣставленiе, въсе сiе вниге речене комате, да сѕт синовом жѕпанѕ Радулwв портарѕ и жѕпанице емѕ, Нѣкшев, а дъщ<ере... нѕ прикие wт сне вниге речене комате. Ѧ кьда не хтет се нанти синовн wт тѣлѕ жѕпанѕ Радулwв портарѕ и жѕпанице емѕ Нѣкшев, тон Богъ не даст, тъда да сѕт комате Каплен, дъщiце жѕпанице Нѣкшев и дрѕзем дъщере, елици нм Богъ прндаст wт тѣлѕ жѕпанѕ Радулwв портарѕ и жѕпанице емѕ Нѣкшев. Ѧ потом, ацелн не нандет се нн синовн, нн дъщере, тон Богъ не припѕстит, тъда прѣдалнце да нѣст сне комате, нѕ да сѕт конм се хтет изwврѣстн wт своиwм роднѕ, а нно никтоже да не метехат. Сице сн ѕтакмниге wт пред господства ми н wт пред въсем почетеиним правнтелнем господства мн.

Сего радi, дадох н господство мн, шкоже да нм сѕт въ wчинѕ н въ wхабѕ синовwм нм внѕком и прѣвнѕкчетом нм [нм]. И въ нiх прѣдалнце да нѣст въ вѣки, нѕ да сѕт wставшим нм. И нн wт когоже непотѫкновенно, по wрнзмѕ господства мн.

Ѥщеже и заклинанiе поставлѣем господство мн: како по съмрътню господства мн, кого изверет господь Богъ внти господарь и wладател Блашком Земле, нлн wт срьдечнаго плода господства мн нлн сродник господства мн нлн, по грѣсех нашнх, wт нно плѣменнк, да аще почетет и поновит и ѕтвръдит и съхранит сѣи хрисовѕл и повелѣнiе господства мн, того господь Богъ да почетет и съхранит и ѕтвръдит его въ госпоствѣ его и да нмат крѣпостъ и помощь wт господа Бога и спаса нашего Iнсуса Христа и да мѕ ест прѣдстателцѕ прѣчиста на страшнѣм и нелицемѣрнѣм сѣдище. Ѧ ацелн не почетет и не поновит и не ѕтвръдит и не съхранит сiе хрисовѕл и повелѣнiе господства мн, нѕ разорит и посрамит и поперет и распнет, того господъ Богъ да поразит и поперет и не съхранит... прѣчиста и тнi wци Никенски и да ѕвнет... его и да нмат ѕчестню съ Издою и съ тръклетим Ирнам и съ ннѣми Издеiе, еже в<ъзъпише..., крък его на нiх и на чедах нх, еже ест и вѕдет, <въ вѣки амнн>.

<Сеже и сведе>телне поставлѣем господство мн: жѕпан Драгнч дворник и жѕпан Шерван велнки бан Кралевски и жѕпан Енитилъ <велнки дворник и жѕпан Бла>нкѕл велнки лwгwфет и жѕпан... виеше спатар и жѕ<пан Ѫдрице велнки внстн>тар и Строе велнки спатар и Станко велнки комис и Драгѕл велнки столник и Строе вел<нки пехарник н> Бадѣ Изворанов велнки постѣлник. Исправник, Бланкѕл велнки логофет.

www.dacoromanica.ro

... ѕ грамат҃ицѣ, еже сѣписахъ сѣн хр҃сосѣл въ настолнн градѣ Бѣкѣрещї, мѣсеца Ізлїе... днѣ, текѣщїм лѣтѡм ѡт Ѧдама, въ лѣто ҂змд.

† Їѡ Радѵл вѡевѡда, мнлостїм божїм господннь.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi de sine stătătorul, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă cu inima curată şi luminată a domniei mele şi am dăruit acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care stă înaintea tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele cinstitei jupaniţe Marga şi ginerelui ei, jupanului Radul portarul şi soţiei lui, jupaniţei Neacşa şi cu fiii săi, pe nume Albul şi Dumitru şi încă cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul pe nume Ceparii de pe apa Topolovului, toţi, şi cu tot hotarul şi cu toate seliştele şi munţii numiţi Olanul şi Pietriceaoa, pentru că le sînt veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată de răposatul Alb vistierul de la Tudora, sora lui Cortofleş şi de la vărul său, Duşa, pentru 8 000 aspri, încă în zilele bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul, iar alte părţi, care au rămas, răposatul Alb vistierul, el iarăşi le-a cumpărat de la Vîlcan şi de la fratele lui, Radul, pentru 1 000 aspri.

Şi iar să le fie Căzăneştii, care sînt lîngă Ocna, toţi şi cu tot hotarul şi cu vinăriciul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată de Alb vistierul de la Staico logofătul, încă în zilele bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul şi a dat Alb vistierul a treia parte din Rusi, care a fost a lui Vlad vornicul, pe care a dobîndit-o Alb vistierul de la Vlad voievod Călugărul cu dreaptă slujbă. Iar apoi, acea a treia parte din Rusi, el a şi cumpărat-o, Alb vistierul de la Vlad voievod Călugărul pentru 5 000 aspri. Astfel a dat Alb vistierul acea a treia parte din Rusi şi cu morile pe care el le-a făcut lui Staico logofătul, iar Staico logofătul, el a dat lui Albul vistierul Căzăneştii toţi şi încă i-a mai încredinţat Alb vistierul 8 000 aspri, de i-a dat lui Staico logofătul, ca să-i fie Căzăneştii toţi cu pace şi fără nici o pîră de la nimeni.

Şi iar să le fie la Bumbueşti toată partea lui Stănilă, fiul lui Borcan, pentru că îi este jupaniţei Marga veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată de Alb vistierul de la Stănilă, fiul lui Borcan, pentru 2 500 aspri şi pentru un cal bun de 300 de aspri, încă în zilele părintelui domniei mele, Radul voievod cel Bătrîn.

Şi iar să le fie Clocoticiul jumătate, însă de peste tot locul şi cu morile, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată de Alb vistierul de la Vladul pentru 2 500 aspri, încă în zilele părintelui domniei mele Radul voievod.

Şi iar să le fie la Şuici oricît este partea răposatului Dragomir vornicul şi în Podeni cît este partea lui şi în Pleşeşti cît este partea lui şi în Voiceşti şi în Găojani şi parte de la Bărbat şi în Brusturoasa oricît este partea lor şi în Şuica partea lor şi în Dîngeşti, sub muntele Cozia şi în Stoeneşti, pe rîul Coinsca, cît este partea lor, pentru că toate aceste mai sus-zise părţi, care încep de la Şuici, au fost vechi şi drepte ocine şi dedine ale răposatului Dragomir vornicul.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să le fie în Vernești și în Tigveni oricît a cumpărat Dragomir vornicul și cît i-au închinat megiașii, pentru că i-au vîndut și i-au închinat de a lor bunăvoie din zilele fratelui domniei mele Radul voievod.

Şi în Ciofrîngeni oricît a cumpărat Dragomir vornicul și cît i-au închinat.

Şi iar să le fie în Tigveni oricît se va alege partea călugărilor de la Argeș, toată, pentru că au vîndut-o megiașii călugărilor și le-au închinat-o ei înșiși, de a lor bunăvoie. Iar apoi, călugării, ei au vîndut-o jupanului Radul portarul de a lor bunăvoie pentru 4 000 aspri. Şi iar să-i fie jupanului Radul portarul ocină în Tigveni toată partea lui Voico și a lui Stan, oricît se va alege și cu caselé, pentru că a cumpărat jupan Radul portarul de la Voico și de la Stan pentru aspri gata 500. Şi iar să-i fie în Tigveni toată partea lui Vladul, oricît se va alege ocina lui și cu casele, pentru că a cumpărat jupan Radul portarul de la Vladul pentru aspri 210. Şi iar să-i fie în Tigveni toată partea lui Radul și a altui Radul, oricît vor fi ocinele lor și cu casele lor, pentru că le-a cumpărat jupan Radul portarul de la Radul și de la alt Radul pentru aspri gata 600. Şi iar să-i fie jupanului Radul portarul în Tigveni din ocina lui Bejan o falce, pentru că a cumpărat-o de la Bejan pentru 50 aspri. Pentru că acești mai sus-zișI oameni, ei și-au vîndut toate ocinele jupanului Radul portarul și cu tot locul din vatra de sat și cu casele lor, însă au vîndut ei înșiși, de a lor bunăvoie.

Şi iar să le fie în Bîrsești jumătate din partea lui Radul Mermelea și din ocină și din moară și din pomet și de peste tot locul, pentru că a închinat-o jupanului Dragomir vornicul însuși Radul Mermelea, de a lui bunăvoie, încă în zilele lui Băsarabă voievod.

Şi iar să le fie în Brătea un loc de stupină și cu fîntîna și cu muntele cît este în jurul unui astfel de loc, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină și închinată de Osin din Ciumăgești răposatului Dragomir vornicul, de el însuși, de a lui bunăvoie, încă în zilele lui Băsarab voievod.

Şi iar să le fie în Făgețel oricît a închinat Stan lui Dragomir vornicul.

Şi iar să le fie via din dealul ocinei și jumătate de pivniță care este la Ocna și via de la Troian și cu livezile care sînt la hotarul Rîmnicului, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Şi iar să le fie sălașele de țigani pe nume: Drăgan cu copiii săi, Sava ... și Calia cu copiii săi și Vigul cu copiii săi și ... copiii săi și Pătru cu copiii săi și Corchia cu copiii săi și Dragomir Mutul cu copiii săi și Cambur cu copiii săi și Pătru Hoțul ... Costea cu copiii săi și Strețean cu copiii săi și Zăgan cu copiii săi și Costea Rantea cu copiii săi și Dana cu copiii săi și Bădica cu copiii săi și Nanul cu copiii săi.

Şi iar să le fie ... jupan Radul portarul de peste munte și a cheltuit pentru el aspri 800.

Pentru că toate aceste mai sus-zise averi, sate și țigani sînt vechi și drepte ocine și dedine ale jupaniței Marga și ale ginerelui ei, jupan Radul portarul și ale soției lui, jupanița Neacșa. Iar apoi, a venit jupanița Marga înaintea domniei mele și jupan Radul portarul și jupanița lui, Neacșa, de s-au întocmit înaintea domniei mele toate ... ei ... și să stăpînească toate averile lor mai sus-zise. Iar după moartea sa, toate aceste mai sus-zise averi să fie ale fiilor jupanului Radul portarul și ai jupaniței lui, Neacșa, iar fiicele ... zestre din aceste mai sus-zise averi. Iar cînd nu se vor afla fii din trupul jupanului Radul portarul și al jupaniței lui,Neacșa, aceasta Dumnezeu să nu dea, atunci să fie averile Caplei, fiica jupaniței Neacșa și altor fiice, cîte Dumnezeu va da din trupul jupanului Radul portarul și al jupaniței lui, Neacșa. Iar apoi, dacă nu se vor afla nici fii, nici fiice, aceasta Dumnezeu să nu lase,

www.dacoromanica.ro

atunci aceste averi să nu fie prădălice, ci să fie celor ce se vor afla din neamul lor, iar altul nimeni să nu se amestece. Aşa s-au întocmit dinaintea-domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie în veci, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul de inimă al domniei mele sau ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va păzi acest hrisov şi poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui şi să aibă tărie şi ajutor de la domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi să-i fie apărătoare preacurata la judecata cea straşnică şi fără făţărnicie. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări şi nu va păzi acest hrisov şi poruncă a domniei mele, ci va strica şi va batjocori şi va călca şi va risipi, pe acela domnul Dumnezeu să-l risipească şi să-l calce şi să nu-l păzească ... preacurata şi 318 părinţi de la Nicheia şi să-i ucidă ... lui şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, care au strigat ..., sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi ⟨în veci, amin⟩.

⟨Iată şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă ⟨mare vornic şi jupan Vla⟩icul mare logofăt şi jupan ... fost spătar şi jupan ⟨Udriste mare⟩ vistier şi Stroe mare spătar şi Staico mare comis şi Dragul mare stolnic şi Stroe mare ⟨paharnic⟩ şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

... între grămătici, care am scris acest hrisovul în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie ... zile, ani curgători de la Adam în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDXXXVII/15. Orig., perg. (58,5×53), rupt, pecete atîrnată, căzută.

Zilele, după localitatea de emitere a actului.

25 **1536 (7044) iulie 17, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воево<да и господ>динъ въсон земли Ѹггровлахинскон, снъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воево<да. Д>ава<т> господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ и божествънномꙋ монастирꙋ зовемаго Снѣгов, ндеже ест храм прѣсвѣтѣн, чистѣн, прѣблагословенѣн владичице нашон Богородице и присно дѣве Марне и честное еї рождество ндеже прѣбивает иноките, такоже да им ест мертик ката годїне къблове р̃ кѹке wт жито и wт ичмен wт сѹдство Слꙋгов и вино wт винарич господства ми wт подгорне р̅н ведре и една мажа wт рнбꙋ wт блата господства ми бѹдї wт кон место и сирен и сир и wт пивницꙋ господства ми и мед, ведре ї̃, паки wт пивницꙋ господства ми и спензо аспри ф̃ и сено въс wт више речене р̃ кѹке. И пак помиловаχ господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ да им ест въ дънъ празник мертик восък литре т̃ и wброке да имат wт жито, к̅, али wт житницꙋ господства ми и рнбꙋ к̅ шарани и кравꙋ а̅ и wвце s̃ и литръ wт пипер а̅ и една литрꙋ wт тъмжне, понеже ю помиловаχ господства ми, и приложиχ въсего свѣтомꙋ храмꙋ више речене мертик въ ѹкрѣпленїе и ѹтвръжденїе свѣтомꙋ мо<нас>тирꙋ иноките живꙋщиχ въ пицꙋ и за

www.dacoromanica.ro

потрабѣ свѣтомѹ мѣсто, а господства ми и родїтелю господства ми въ вѣчною въспомина<нїе и не wт>когоже непотъкновено, по wрнзмо господства ми.

Исправник, Блаикѹл велики лwгwфет.

Пис аз, Радѹл граматик, въ град Бѣкѹрещї, мѣсеца юлїе зї дьни в лѣт ×ѕмѯ.

† Їw Радѹл вwевwда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Snagov, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei naşteri, unde locuiesc călugăriţele, ca să le fie mertic în fiecare an de la 100 de case, găleţile de grîu şi de orz, din judeţul Ilfov şi vin din vinăriciul domniei mele din podgorie 150 de vedre şi o majă de peşte din bălţile domniei mele, fie din orice loc şi burdufe şi brînză din pivniţa domniei mele şi miere, 10 vedre, iarăşi din pivniţa domniei mele şi de cheltuială 500 aspri şi fînul tot de la cele mai sus-zise 100 de case.

Şi iarăşi am miluit domnia mea sfînta mănăstire, ca să-i fie în ziua praznicului mertic de ceară, litre 300 şi să aibă obroace de grîu 20, însă din jitniţa domniei mele şi peşte 20 de crapi şi o vacă şi 6 oi şi o litră de piper şi o litră de tămîie, pentru că am miluit domnia mea şi am adăugat toate sfîntului hram, cu mai sus-zisul mertic, de întărire şi împuternicire a sfintei mănăstiri şi de hrana călugăriţelor ce trăiesc acolo şi trebuinţa sfîntului loc, iar domniei mele şi părintelui domniei mele de veşnică pomenire ⟨şi de nimeni⟩ neatins, după porunca domniei mele.

Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Radul gramaticul, în cetatea Bucureşti, luna iulie 17 zile în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XX/69. Orig., hîrtie (20 × 30), rupt, pecete timbrată, căzută. Copie la Arh. St. Buc., M-rea Ţigăneşti, IX/1, f. 6.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 215—216.

26 1536 (7044) iulie 20, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Радѹл воевода и господинъ късон земли Ѹгровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воеводї. Дават господство ми сїю повелѣние господства ми свѣтомѹ монастирѹ и wбителн глаголемаго Снѣгwвѹ, идеже ест храм прѣсвѣтѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашон Богородице, присно дѣвѣи Марїа и чистное ен Въведение, якоже да мѹ и ест дѣл за виноградѹ wт Поганѹ еже зовеми wт Балѣ Калѹгерwм, понеже им ест стара и права wчинѹ и дѣл. Єщеже дадох и приложнх господство ми свѣтомѹ монастирѹ винарич и перпер, що се хтет избрати господски винарич, що ест достоание господства ми wт над въс дѣл еже ест внише вписано, како сѹт дали и приложили нинех господарїе прѣжде господство ми бившe, поконномѹ Въсърака воеводе и Радѹл воеводa и Блад воеводa. Такождере и господство ми приложнх и дадох господство ми свѣтомѹ и божественомѹ монастирѹ, да ест братиам живѹщим въ место сего въ пищѹ, а господство ми и родїтелїе господство мн въ вечное въспоминанїе.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, мѫ дадохъ и приложихъ господство ми свѣтомѫ монастирѫ, такоже да мѫ и есть въ wчинѫ и въ wхабѫ свѣтомѫ монастирѫ и wт никогоже непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже сведетелне поставлехъ господство ми: жѫпан Дръгич бивше вел дворник и жѫпан Шербан велики ban Кралевски и жѫпан Ѣентилъ велики дворник и жѫпан Кланкѫл велики лwгwфет и Строе велики спатар и Ѫдрище велики вистиар и Строе пехарник и Станко комис и Драгѫл столник и Бадѣ Изворанѫл велики постѣлник. Исправник, Кланкѫл велики логофет.

И аз, Стан Червен граматик, еже неписах въ столни градѫ Кѫкѫрещи, мѣсеца юлне к̃ дньъ, въ дьни свѣтаго пророка Ильѣ Ѳесвитенина, в лѣт ҳзмд.

† Iw Радѫл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri şi lăcaşului numit Snagov, unde este hramul preasfintei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria şi cinstitei ei vovidenii, ca să-i fie dealul de vie de la Poiana, care se chiamă de la Valea Călugărilor, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi deal.

Încă am dat şi am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri vinăriciul şi perperul cît se va alege vinăriciul domnesc, cît se cuvine domniei mele de la tot dealul care este mai sus-scris, cum au dat şi au dăruit alţi domni care au fost înaintea domniei mele, răposaţii Basaraba voievod şi Radul voievod şi Vlad voievod. De asemenea şi domnia mea am dăruit şi am dat domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, ca să fie fraţilor ce trăiesc în acest loc de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe mare spătar şi Udriste mare vistier şi Stroe paharnic şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Stan Roşul grămăticul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 20 zile, în ziua sfîntului prooroc Ilie Thesviteanul, în anul 7044 ⟨1536⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 435 (Snagov, XXIV/2). Orig., perg. (34 × 42), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 354, f. 83v—84, 458, f. 14 şi la Bibl. Acad., XX/282 (cu data: iulie 24).

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 216—217.

27 1536 (7044) iulie 28, Tîrgovişte.

† Милостню божїе, Iw Радѫл воєвода и господинъ въсон земли Ѫгровлахинскон, сннъ великаго и добраго Радѫл воєвода. Дават господство ми сне повелѣнне господства ми свѣтѣн, велицен цръкве Митрополню wт Тръговище, идеже есть храм господа Бога и спаса нашего Iѵсѵса Христа и свѣтѣн, славною его възне-

www.dacoromanica.ro

сенне и честномѣ и прѣосвещеномѣ митрополитѣ архиепископѣ, кир владїцѣ Варлам и братнем живѣщиⷯ въ свѣтон мѣсто, такоже да сѣт виноградє свѣтѣи великѣи цркве Митрополне, еже сѣт ѕ дѣл Щефънещом, слободне и мирне за радї винарич болѣ<р>ским.

Понеже пріде сам Балдовин и със жѣпаница его Марне на свѣтѣи цркве Митрополню, тере ѕложише ѕ дѣше ѕ великин помѣник. И потом паки пріде монахне Магдалина тере ѕложе еще г дѣше на свѣти великн помѣник радї винарич виноградем вніше писане, како дѣше еже вніше писане да се помѣнѣет, а винарич да ест свѣтон Митрополню въ ѕкрѣпленне и въ пицѣ братнем.

И със тъкмеже и великон клетвѣ клеше и ѕтакмише wт пред господство мн wтцъ владїка Варлам и със Балдовин и жѣпаница его вніше писана, како елнце дѣше вніше писане тне да се поменѣет, а веке да не приложит. И пак винарич вніше писано да ест свѣтѣи Митрополне непоколѣблено въ вѣкн и нитко wт синѫвн или wт анеѱен или wт сѫродникн Балдовинѣ и жѣпанице его да не сѣт волни раздерити сице тъкмеже вніше писане. И кон се ѫтет покѣсити раздерити, проклет да ест и да нѣст волен.

Сего радї, дадоⷯ и господство мн винарич вніше речено, да ест свѣтѣи Митрополне wчинѣ и ѯхавѣ, дондеже благоволит господъ Богъ тере стоит свѣтон цркве и нн wт когоже непотъкновено по wрнѕмо господства мн.

Сведетелне господства мн: жѣпан Дрѫгич бивше двѣорник и жѣпан Шербан велнкн бан и жѣпан Бнитилъ велнкн двѣорник и жѣпан Бланкѣл велнкн логофет и Ѯдрнце вистиар и Строе спатар и Станко комис и Строе пехарник и Драгѣл столник и Баде Изворанѣл вел постелник. Исправник, Татѣл логофет.

Пнс аз, Радѣл wт Бѣарн, въ днвнн град Тръговнще, мѣсеца юлїе кн дьнн, в лѣт ѯзмд.

† Їw Радѫл вшевшда, мнлостїм божїм господнне.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei marii biserici, Mitropoliei din Tîrgovişte, unde este hramul domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi sfintei, slăvitei lui înălţări şi cinstitului şi preasfinţitului mitropolit, arhiepiscop, chir vlădica Varlam şi fraţilor care trăiesc în sfîntul loc, ca să le fie viile sfintei, marii biserici a Mitropoliei, care sînt în dealul Ştefăneştilor, slobode şi în pace de vinăriciul boieresc.

Pentru că a venit însuşi Baldovin şi cu jupaniţa lui Maria la sfînta biserică a Mitropoliei, de au aşezat 6 suflete la marele pomelnic. Iar după aceea, iarăşi a venit monahia Magdalina de a aşezat încă 3 suflete la sfîntul marele pomelnic pentru vinăriciul viilor mai sus-scrise, ca sufletele care sînt mai sus-scrise să se pomenească, iar vinăriciul să fie sfintei Mitropolii de întărire şi de hrană fraţilor.

Şi cu întocmire şi mare blestem au jurat şi s-au întocmit înaintea domniei mele părintele vlădica Varlam şi cu Baldovin şi jupaniţa lui mai sus-scrisă, ca acele suflete cîte sînt mai sus-scrise, să se pomenească, iar mai mult să nu se adauge. Şi iarăşi vinăriciul mai sus-scris să fie sfintei Mitropolii neclintit în veci şi nimeni dintre fiii sau dintre nepoţii sau dintre rudele lui Baldovin şi ale jupaniţei lui să nu fie volnice să strice această întocmire mai sus-scrisă. Şi cine se va încumeta să strice, blestemat să fie şi să nu fie volnic.

De aceea, am dat şi domnia mea vinăriciul mai sus-zis, să fie sfintei Mitropolii ocină şi ohabă, pînă cînd va binevoi domnul Dumnezeu să stea sfînta biserică şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Martorii domniei mele: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Staico comis şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Am scris, eu Radul din Buari, în minunata cetate Tîrgovişte, luna iulie 28 zile, în anul 7044 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 436 (Mitrop. Ţ. Rom., XCIX/2). Orig., hîrtie (31 × 12,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. XVIII.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 217—218.

28 ⟨1536—1539⟩ septembrie 6.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повѣ<ле>нїе господства ми свѣтомꙋ <монас>тирꙋ wт Бале, ꙗкоже да мꙋ ест три челѣдї wт ацигани, по име: Чютѣ съ децами си и Шербꙋ съ децами си и Ѳпрѣ съ децами си, понеже нѫ ест поставила монахиа Магдалина тензи ацигани въ свѣтомꙋ монастирꙋ еще при дни Михнѣ воевода, како да сѫт свѣтомꙋ монастирꙋ въ вкрѣпленїе, а монахина Магдалине да мꙋ ест въ вечное въспоминанїе.

Сего радї, говорим господство ми и свѣтинѣ те, wче егꙋмене Саво, wт свѣтѣи монастире wт Ѩргиш и прочнем, въсем калꙋгерꙋм, како да wставите ꙁ мир ѥише речени комате и ацигани монастирꙋ wт Бале, ꙁ мир да стоит по место идеже нѫ ест поставила монахне Магдалина и помилꙋвала, идеже си ест постригла, д<а> бꙋдетъ тамо на свѣтою постриг и да стоит въ вѣки.

Сего радї, дадоҳ и господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ wт Бале, ꙗкоже да сѫт свѣтомꙋ монастирꙋ въ wчинꙋ и въ wхабꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ и нн wт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми. <Ина>ко да нѣст, <по реч гос-по>дства <ми>.

<Исправник, Блан>кꙋ<л велн>ки лwгwфе<т>.

Пис септемврїе ѕ̃ дни.

† Їѡ Радꙋл вwевwда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod, şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Valea, ca să-i fie trei sălaşe de ţigani, anume Ciutea cu copiii săi şi Şerbu cu copiii săi şi Oprea cu copiii săi, pentru că i-a aşezat monahia Magdalina pe acei ţigani în sfînta mănăstire, încă în zilele lui Mihnea voievod, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar monahiei Magdalina să-i fie de veşnică pomenire.

De aceea, îţi vorbim domnia mea şi sfinţiei tale, părinte egumene Savo, de la sfînta mănăstire de la Argeş şi celorlalţi, tuturor călugărilor, ca să lăsaţi în pace mai sus-zisele averi şi ţigani ai mănăstirii de la Valea, în pace să stea pe locul unde i-a aşezat monahia Magdalina şi a miluit, unde s-a tuns ⟨pentru călugărie⟩[1], să fie acolo la sfîntul postrig şi să stea în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de la Valea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele. Altfel să nu fie, ⟨după spusa⟩ domniei ⟨mele⟩.

www.dacoromanica.ro

⟨Ispravnic, Vlai⟩cu⟨l⟩ mare logofăt.
Scris în septembrie 6 zile.
† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 413 (Valea, XVIII/11). Orig., hîrtie (30 × 21), rupt, peceţe timbrată, stricată. Cu o traducere din 1906.
Datat după domn şi Vlaicul marele logofăt.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 218.

---

[1] Omis.

29 1536 (7045) ianuarie 3, Tîrgovişte.

Cu mila lui Dumnezeu, noi Radul voevod şi domnu a toată ţara Ungrovlahii, fiul preabunului şi marelui Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Stoica, ca să-i fie moşie în Rusenești, dintr-o sfoară jumătate, fiindcă a fost a lui veche şi dreaptă de moştenire.

Iar în zilele răposatului, bătrînului Radul voevod, moşul Stoichi, anume Bercea, el a pierdut această mai sus-numită moşie cu relele purtări ale lui, dar un unchiu al Stoichi, anume Barbu, a cîştigat această mai sus-numită moşie cu drepte şi credincioase slujbe, de către jupan Barbul banu al Craiovi. Apoi a venit Barbu, unchiul Stoichi, înaintea tatălui domnii mele, răposatului Radul voevod, de a aşezat pe Stoica, nepotu-său, ca să ţie Stoica moşia în Rusenești, dintr-o sfoară jumătate. Apoi au venit Drăgan şi Dobroslav înaintea domnii mele şi aşa pîra pe Stoica, că n-a avut Stoica moşie în Rusenești dintr-o sfoară jumătate. Aşadar, domnia mea am căutat şi am judecat cu cinstiţi boeri ai domnii mele şi am aflat domnia mea că a fost pus Barbu pe nepotu-său Stoica. Deci am dat domnia mea această mai sus-numită moşie lui Stoica şi cu fii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie de moştenire în veci, lor şi fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi neclintită de nimenea, după porunca domnii mele. Iar Drăgan şi Dobroslav au rămas de judecată înaintea domnii mele.

Şi iarăşi să-i fie Ursului cu fii săi şi cu vitregu său, anume Stan, moşie în Rusenești dintr-o jumătate de sfoară ...[1] paşi, fiindcă a cumpărat de la Drăgoi şi de la Doda drept 275 aspri.

Şi iarăşi să-i fie lu Dobre cu fii lui moşie în Celian, paşi trei, fiindcă a venit înaintea domnii mele Fătul de a pus şi a înfrăţit pe Dobre cu fii săi pe această moşie mai sus-numită. Şi iarăşi să fie Radului moşie în Celian paşi 5, fiindcă a cumpărat Radul de la Muşat drept 2 epe cu mînji şi un bou. Şi a dat şi domnii mele un cal.

Drept aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie moşia vecinică lor, fiilor nepoţilor şi strănepoţilor şi neclintită de nimenea, după porunca domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea pe: jupan Drăghici dvornic şi jupan Şerban vel ban Craiovi şi jupan Ventilă vel dvornic şi jupan Vlaicu vel logofăt şi Udriste vistier şi Stroe spatar şi Dragul stolnic şi Stroe peharnic şi Stoica comis[2] şi Badea Isvoranu vel postelnic. Ispravnic, Radul portar.

Şi am scris eu, Crăciun, ghenarie 3, leat 7045 ⟨1537⟩, Tîrgovişte.

† Io Radul voevod, milostiiu bojiu gospodinŭ.

S-a tîlmăcit din limba slovenească de dascălul Zaharia Nenovici.

www.dacoromanica.ro

Bibl. Acad., CCV/164. Traducere din sec. XIX. Cu o copie după trad.

EDIŢII: *D.I.R.*, *B*, 219.

---

[1] Loc alb.
[2] În loc de: „Staico".

30 1537 (7045) ianuarie 14, Tîrgovişte.

<† Мнлостїю бо>жїю, Їw <Радꙋл> воєвода <н> господинъ в<ъсо>ю земли Ꙋгр<овлахїнско>ю, сннъ пр<ѣдобр>аго <н велнкаго> Радꙋл воєвод. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства <мн ... > със снновн сн н със братїнм сн <... Стан>чюл със снновн сн <н със братїнм сн н ... > със снновн сн н Бъднлъ със снновн сн ... със снновн сн, елнцн нм Богъ <прнпꙋстнт>, шкоже да нм ест wчннꙋ ѕ Бъсълацї, дел. Мъкрецюм, <вдре> елнко нм се хтет нзбрат ... н ѕ горѣ н ѕ водѣ, понеже нм ест стара н права wчнна за <дѣдїнѣ, ере wни w ест> покꙋпили еще <wт прн дьн>н дедꙋ господства мн Блад воєвода Калꙋгерꙋл wт Мъкрецн за к̃ <за фло>рнни ѕгръскн.

И потом, <нмаше тан> внше ѕписанн четѣ пренїе пред господства мн със Борсѣ н със Др<ъгое н> със Бънеѣ, тере прѣше <се за лнцѣ пред господства мн. И снце прѣше Борсѣ н Дръгое н Бънеѣ как>о ест бнла залог тан wчнна, нѣст покꙋпена със свем. И господство мн гледа съ всемн правнтелїе <господства мн> н дадох Борсеѣ н Дръгоеѣ н Бънеwѣ закон в̃ї болѣрн, <да заклет> пред господства мн како ест бнла <тан wчн>на ѕ залог. И wни не възмогоше д<онесн>тн закон, <нѣ wсташе> wт закон пред господства мн ...

... порнзмѣ <господства> мн. И <вдре> комѣ слꙋчнте се прѣжде <съмрътъ, а> въ нну <прѣдал>нка <да нѣст, нѣ> да ест wс<тавшн>м нм.

Сеже свндетелїе поставлѣем <господство мн>: жѫпан Шербан велнки <бан> Кралевски н жѫпан Енитилъ велнки дворнник н жѫпан Елнк<ꙋл велнк>н логофет н Ꙋдрнще внстїер н Строе спатар н Станко комис н Драгѫ<л стол>ник н Строе лехарник н Бадѣ їѕ велнки постѣлннк. Исправник, Бадѣ wт Клежанн.

И аз, Тѫдор, <нсп>нсах въ градꙋ Тръговнще, въ мѣсеца генарїе к̃ї дьнн, въ лѣто текꙋщаго wт <їда>ма ѯ̃зме.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїм <божїм> господннь.

<† Din mila> lui Dumnezeu, Io <Radul> voievod <şi> domn a toată ţara Ungr<ovlahiei>, fiul preabunului <şi marelui> Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei <mele ...> cu fiii săi şi cu fraţii săi <... Stan>ciul cu fiii săi <şi cu fraţii săi şi ...> cu fiii săi şi Bădilă cu fiii săi ... cu fiii săi, cîţi Dumnezeu <le va lăsa>, ca să le fie ocină în Văsălaţi partea Măcreştilor, <ori>cît li se va alege ... şi în munte şi la apă, pentru că le este veche şi dreaptă ocină de <moştenire, căci ei o au> cumpărat încă <din zilele> bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul de la Măcreşti pentru 20 de florini ungureşti.

Iar apoi, <a avut acea> mai sus-scrisă ceată pîră înaintea domniei mele cu Borsea şi cu Dră<goe şi> cu Băneu, de s-au pîrît <de faţă înaintea domniei mele. Şi aşa pîrau Borsea şi Drăgoe şi Băneu> că a fost zălog acea ocină, nu a fost cumpărată de tot. Iar domnia mea am cercetat cu toţi dregătorii <domniei mele> şi am dat lui Borsea şi lui Drăgoe şi lui Băneu lege 12 boieri, <să jure> înaintea domniei mele că a fost acea ocină în zălog. Iar ei nu au putut aduce legea, <ci au rămas> de lege dinaintea domniei mele ...

www.dacoromanica.ro

... după porunca ⟨domniei⟩ mele. Şi oricui i se va întîmpla mai înainte ⟨moarte, iar⟩ la ei prădalică ⟨să nu fie, ci⟩ să fie celor rămaşi ai lor.

Iată martori punem ⟨domnia mea⟩: jupan Şerban mare ⟨ban⟩ al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udriste vistier şi Stroe spătar şi Staico comis şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Badea din Clejani.

Şi eu, Tudor, am scris în cetatea Tîrgovişte, în luna ianuarie 14 zile, în anul curgător de la Adam 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila ⟨lui Dumnezeu⟩, domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 21. Orig., hîrtie (34 ×22,5) rupt, pecete tîmbrată, stricată.

31 1537 (7045) ianuarie 15.

† Милостию божїю, Їw Радꙋл воєводa и господинъ въсои земле Ѹгꙋровлахїискои, синъ великаго Радꙋ воєводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми господжден Йикъи, мати покоиномꙋ Блад воєвод, шкоже да мꙋ ест wчинꙋ ѕ Пътръреци, дел Лъѕдатовꙋ въсаχ, понеже ю покѯпи госпожда. Йика wт Лъѕдатꙋ за ѯ аспри готовн.

Й потом, има госпожда прѣнїе пред господства ми със Радꙋл Сѯрдѧл и прѣ Радꙋл, како да вратит аспри госпожден. Й господство ми ѕ тем гледа и сѣдї съ въсиχ чьстнтнми правителн господства ми и изнандоχ господство ми како Радꙋл не едно метѣχ не има да вратит аспри госпожди, анꙋ да си дръжет Радꙋл негов дел, а госпожда да си дръжет такогере ен дел що ест покѯпил wт Лъѕдат. И wстал Радꙋл Сѯрдѧл wт закон wт прѣд господства ми.

Й потом, паки некои водѣници, еже си ест сътворил, а Радꙋл Сѯрдѧл не едно метѣχꙋ да не имат, анꙋ да си сътворит, ако мꙋ требоват, ере сѯт бродове.

Сего радї, дадоχ и господство ми господжден Йикъи сїе вишє писана wчинꙋ и водѣнице, шкоже да им сѯт въ wчинꙋ и wχабꙋ, докле ке внти жива. Й по негова съмрът, сїе више речено, wчинꙋ и водѣнице, да сѯт свѣтомꙋ монастирꙋ wт Дѣл, шкоже да сѯт господжден Йикев и синꙋ ен Млад Блад воєводе покоиномꙋ, въ вѣчное въспоминанїе и ни wт когоже да ест непотѫкновено, по ѯрнзмо господства ми.

Ѥщеже и свѣдѣтелїе поставлѣет господство ми: жѯпан Дръгич бившє дворник и жѯпан Шербан велики бан Кралевски и жѯпанꙋ Бинтилъ велики дворник и жѯпан Блаикѯл велики лwгwфет и жѯпан Ѹдрище вистиарꙋ и жѯпан Строе спатарꙋ и Строе пехарникꙋ и Драгѯл столник и Станко комис и Бадѣ постелник. Исправник, Блаикѯл велики лwгѡфет.

Пис аз, Филча писецꙋ, мѣсеца генарїе ѣї дньъ, wт Йдама текѯщи лѣто ѯзмѣ.

† Їw Радꙋл вwеwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele doamnei Anca, mama răposatului Vlad voievod, ca să-i fie ocină la Pătrăreşti, partea lui Lăudat toată, pentru că a cumpărat-o doamna Anca de la Lăudat, pentru 9 000 aspri gata.

Iar apoi, a avut doamna pîră înaintea domniei mele cu Radul Surdul şi pîra Radul, ca să înapoieze asprii doamnei. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că Radul nu are nici un amestec ca să înapoieze asprii doamnei,

www.dacoromanica.ro

ci să-şi ţină Radul partea lui, iar doamna să-şi ţină de asemenea partea ei pe care a cumpărat-o de la Lăudat. Şi a rămas Radul Surdul de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, iarăşi pe o oarecare moară, pe care ea şi-a făcut-o, iar Radul Surdul nici un amestec să nu aibă, ci să-şi facă, dacă-i trebuie, căci sînt vaduri.

De aceea, am dat şi domnia mea doamnei Anca acestea mai sus-scrise, ocină şi moară, ca să-i fie de ocină şi ohabă, pînă cînd va fi în viaţă. Iar după moartea ei, aceste mai sus-zise, ocină şi moară, să fie ale sfintei mănăstiri de la Deal, ca să fie doamnei Anca şi fiului ei, răposatul Vlad voievod cel Tînăr, de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic şi jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vinţilă mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Udrişte vistier şi jupan Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Ştaico comis şi Badea postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Filcea piseţul, luna ianuarie 15 zile, de la Adam anii curgători 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 437 (Dealul, XV/1). Orig., hîrtie (27 × 22), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri, din 1777 şi 1848; alte traduceri ibidem, ms. 462, f. 78 şi 217, f. 101.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 220.

32 . 1537 (7045) aprilie 22, Tîrgşor.

† Мнлостїю божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсеи земли Ѹггровлахїскоꙋ, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слꙋгꙋ господства мн Станꙋ wт Дрѫгѫещи и съ сыновн емꙋ, каре колнко емꙋ Богъ припꙋстнт, шкоже да мꙋ ест ѕ Дрѫгѫещи wт въс хотар третаго дело ꙋ полю и ꙋ горꙋ и ꙋ водꙋ и посвꙋде, каре колнко се хтет избратн, понеже мꙋ ест стара и права wчинꙋ, деднн, ецеже wт старех дѣнн. И видѣх господство мн и прочетах старе книге старїем господарне еже прѣжде нас бившн и изнандох господство мн како мꙋ ест стара и права wчинꙋ, дедїнꙋ емꙋже и дедwм и прѣдедwм емꙋ.

Сего радї и господство мн, дадох вниге реченномꙋ слꙋгꙋ господства мн, Станꙋ, вниге реченномꙋ <третн>[1] дело wт Дрѫгѫещи, шкоже да мꙋ ест въ wчинꙋ и въ wхабꙋ немꙋ <и сын>[1]овем емꙋ и внꙋкwм и прѣвнꙋчетwм емꙋ и въ нних прьдалнка да нѣст нꙋ да ест wста<вшим>[1] емꙋ [и въ нних прьдалнка да нѣст] въ вѣки и нн wт когоже непотъкновенно, по реч господства мн.

Сеже и сведетелне поставлѣет господство мн: жѹпан Шербан Кралевски велнки бан и жѹпан Бнитнлъ бнвшн дворник и жѹпан Станко велнки дворник и жѹпан Блнкꙋл велнки логофет и Строе спатар и Ѹдрнще вистнар и Драгꙋл столник и Строе пехарник и Карбꙋл комнс и Бадѣ Изворанов велнки постелник. Исправник, Блнкꙋл велнки логофет.

И аз, Тꙋдор wт Блждѣнн, еже написах ѕ Тръгшор, мѣсеца апрнлїꙋ $\overline{кв}$ дѣнн, ѧ лѣто ×$\overline{зми}$.

Їѡ Радꙋл воевода, мнлостїм божїм господинъ.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stan din Drăgăeşti şi cu fiii lui, oriciţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie în Drăgăeşti, din tot hotarul a treia parte, în cîmp şi în deal şi în apă şi pretutindeni, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină dedină încă din zile de demult. Şi am văzut domnia mea şi am citit vechile cărţi ale bătrînilor domni care au fost înaintea noastră şi am aflat domnia mea că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină lui şi moşilor şi strămoşilor lui.

De aceea am dat şi domnia mea mai sus-zisei slugi a domniei mele, lui Stan, mai sus-zisa a <treia>[1] parte din Drăgăeşti, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor [şi la ei prădalica să nu fie] în veci şi de nimenea neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Tudor din Vlădeni, care am scris în Tîrgşor, luna aprilie 22 zile în anul 7045 <1537>.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

După Ionescu, *Drăgăeşti Ungureni*, p. 132. Orig., perg. (26,40 × 39).

[1] Loc rupt.

33 **1537 (7045) aprilie 26, Tîrgşor.**

† Мнлостїю божїею, Їѡ Радꙋл воєводa и господнnъ вѣсон земли Ѵгґровлахїнскои, сннь велнкаго и добраго Радꙋл воєводa. Дават господство мн сїє повелѣнїє господства мн Гаго съ снновн сн, елнцн нм Богъ даст, шкоже да мѫ ест wчнннѫ ѫ Ґґръбови, варе колнко мѫ се хтет нзвратн негов дел, понеже мѫ ест стара и права и дедїнна wчннѫ.

И потом, прїнде Гаго пред господство мн, тере побратн и ѕложн пръвнн браточедн, Стан и Радꙋл и съ снновн сн над половннѫ wт дел емѫ wт Ґръбовн, да сн сѫт братне нераздѣленнн.

И паки да нм ест Стан и Радꙋл и Гаго wт дел Гагов колнко ест бнл продал Коннен и Елад. И потом, Стан и Радꙋл нзметнше аспрнн Коннен и Елад, тм аспрн. И потом, Гаго и Стан и Радꙋл паки се побратнше над таю wчннѫ, ѥже ѕзеше wт Конна и wт Елад.

И паки да мѫ ест Керчен съ снновн сн wчннѫ ѫ Ґґръ<бо>вн, wт дел Ґръмадов четврътаго дел, понеже ю покѫпн Керчѣ wт Ґръмадъ за тн аспрн. И паки да нм ест дъцером Ґръмадов, по нме Добра и Нѣга и Їнна и съ снновн сн wт дел бащѫ сн, Ґръмадов, трн делове.

И паки да нм ест Станен и Єншен и Мѫшен и Бобен и Еладе и Мънканнѫ и съ ннꙗ снновн сн ѫ Нншковѣннн wт Нншкwв и ѫ Нншковѣннн wт Клънъѫ дел Кръстилов въсе, варе колнко се хтет нзвратн, понеже нм ест стара и права и дедїнна wчннѫ. И кон дални сѫт пред Мнхнѣ воєводѫ.

Сего радї, нм дадоꙗ и господство мн внше реченном въсем, шкоже да нм ест wчннѫ и wхабѫ нним и снновем нм и внѫком и прѣвнѫчетом нм. И въ нихꙗ пръ-

www.dacoromanica.ro

далнка да нѣст, нѫ да нм ест wставшнм нм. И нн wт когоже непотъ<к>нновенно, по реч господства мн.

Сведетелне: жѫпан Енитнлъ бнвше дворник н жѫпан Станко велнкн дворник н жѫпан Бланкѫл велнкн логофет н Ѫдрнще внстнар н Строе спатар н Строе пеҳарник н Драгѫл столник н Барбѫл комнс н Бадѣ Изворанѫ велнкн постелник. Неправник, Татѫл лwгwфет.

И аз, Стоян граматнк, еже напнсаҳ ѫ Барош Тръгшор, мѣсеца апрнлїе ѯѕ дьнн, в лѣт ×ѕмѕ.

† Їw Рѧдѫл вwевwда, мнлостїм божї господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gago cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Gîrbovi, oricît i se va alege partea lui, pentru că îi este veche şi dreaptă dedină, ocină.

Iar apoi, a venit Gago înaintea domniei mele, de a înfrăţit şi a aşezat pe verii lui primari, pe Stan şi pe Radul şi cu fiii lor, peste jumătate din partea lui din Gîrbovi, ca să fie fraţi nedespărţiţi.

Şi iar să le fie lui Stan şi lui Radul şi lui Gago, din partea lui Gago, oricît a vîndut lui Voinea şi lui Vlad. Iar apoi, Stan şi Radul au lepădat asprii lui Voinea şi lui Vlad, 340 aspri. Iar apoi, Gago şi Stan şi Radul iarăşi s-au înfrăţit peste acea ocină pe care au luat-o de la Voinea şi de la Vlad.

Şi iarăşi să-i fie lui Bercea cu fiii săi ocină în Gîrbovi din partea lui Grămadă, a patra parte, pentru că a cumpărat-o Bercea de la Grămadă pentru 350 aspri. Şi iar să le fie fiicelor lui Grămadă, anume Dobra şi Neaga şi Ana şi cu fiii lor, din partea tatălui lor, a lui Grămadă, trei părţi.

Şi iar să le fie Stanei şi Vişei şi Muşei şi Bobei şi lui Vlad şi lui Măican şi cu fiii lor, în Nişcovenii de la Nişcov şi în Nişcovenii de la Cîlnău, partea lui Brătilă toată, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă şi dedină, ocină. Şi calul l-au dat înaintea lui Mihnea voievod.

De aceea, le-am dat şi domnia mea tuturor celor mai sus-zişi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi Badea Izvoranu mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Ştoian gramaticul care am scris în oraşul Tîrgşor, luna aprilie 26 zile în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 438 (Valea, XVI/7). Orig., perg. (27 ×40), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1911.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 220—221.

34 **1537 (7045) mai 10, Mănăstirea Nucet.**

† Ѣ имѣ wтца н снна н свѣтого дѫҳа. Пнше смѣренн нгѫмен wт Нѫчет, Їермонаҳ Θеwдwр н вася братїа ѩже w Хрнсте н даем на знанїе васакомѫ чловѣкѫ како продадоҳмо едни комат wт виноград, за ѿн аспрн, емѫже ҳотар да сѣ знает: wт разора Данчwв на wреҳ н wт wреҳа на ҳрастъ. И кѫпи wт нас вншє писанни вино-

www.dacoromanica.ro

градъ їермонахъ Ефрем. И приложи їермонахъ Ефрем више писанїи виноградъ свѣтѣи Митрополїи ѕ Тръговищи, за своихъ родителн дѹшѹ.

И семѹ више писанїимѹ, свѣдѣтелїе: влъдика Варлам и ѡт братїе владикине: дѹховникъ Іоаникїе, еклисїарха Гаврїил, иконѡм Іѡсїфъ, Дїонисїе, їермонахъ Лаврентїе, ещеже и ѡт клироса владикина: поп Стан, поп Кръстѣ, поп Никоаѧ, поп Калохна, поп Радивон и вса братїа ѡт монастир ѡт Нѹчет.

Къ лѣт ҳ҃зм҃е, маїа і҃ дьнь.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh. Scrie smeritul egumen de la Nucet, ieromonahul Theodor şi toţi fraţii cei întru Hristos şi dăm de ştire oricărui om că am vîndut o bucată de vie, pentru 950 aspri, al cărei hotar să se ştie: de la răzorul lui Danciul pînă la nuc, de la nuc pînă la stejar. Şi a cumpărat de la noi mai sus-scrisa vie ieromonahul Efrem. Şi a dăruit ieromonahul Efrem mai sus-scrisa vie sfintei mitropolii de la Tîrgovişte, pentru sufletul părinţilor săi.

Şi la cele mai sus-scrise martori: vlădica Varlam şi dintre fraţii vlădiceşti: duhovnicul Ioanichie, eclisiarhul Gavril, iconomul Iosif, Dionisie, ieromonahul Lavrentie; încă şi din clirosul vlădicesc: popa Stan, popa Cîrstea, popa Nicola, popa Calohna, popa Radivoi şi toţi fraţii din mănăstirea de la Nucet.

În anul 7045 ⟨1537⟩ mai 10 zile.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 439 (Mitrop. Ţ. Rom., LV bis/1). Orig., hîrtie (31×22) fără pecete. Cu două traduceri, din 1786 şi din 1862; alte traduceri ibidem, ms. 134, f. 534 şi 165, f. 1.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 222. Facs. *ibidem*, 480.

35 **1537 (7045) mai 10.**

† Мілостїю божїю, Їѡ Радѹл воевода и господинь въсон земле Ѹгґровлахїскою, синь великаго Радѹл воеводе. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн Дрьгнч, такоже да нм ест ѡт Бълъчецин и ѡт Глогова и ѡт Манастир, ере нм ест Дрьгничевѡм старе и праве ѡчине и дедине.

И а потом, прїнде Дрьгнч прѣд господства мн, тере се побратнт по Станчѹл над неговем ѡчине и ѡт Бълъчецин и ѡт Глогова и ѡт Манастир, над въсѣкѡ месте, над село и на полю и на гор и на вод, на бродове воденїце и на план виограде, такоже да си сѹт Дрьгнч и Станчюл братне неразделенн, въ вѣкн.

И а потѡм, Дрьгнч имаше много прѣнї за тем ѡчине и много мѹ требѹет комате и аспрї и конн, а Дрьгнч не имат нї комате, нї аспрї и нї конн и нїца. За тога радї браство Станчѹл дадоше и комате и аспрї и конн и скѹле сребре и със добре ѡдъжде и кошѹле и седле и ѹзде и ҳардове със виномъ. И за тем ѡчине, келтовал Станчѹл ҳ҃г҃т аспрї. И пакн имал Дрьгнч единъ брат по име зовал ест Стоган. Тере ест биль Стоган зелътворць, тере ест ѹкрал ҳижи и конн и много зло съткорнл и зло ест загїнѹл. И по смрьти Стоганомь, сваке съткорен Стоган падне на главѹ Дрьгничев и не има Дрьгнч цинм платит. И пакн платнл Станчѹл със неговем комате и дал ҳ҃ѕ҃ аспрн. И по съмрьтї Станчѹл нли Дрьгнч, ако съ ҳтет нмть ѡт нихъ нли синн нли дъщере, а сне више комате пърдалїче да нѣст; анѹ сами да си ѡбладѣет. И кон дадо Станчѹл добрн господства лиц.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, нм дадоҳ н господства мн, шкоже да нм ест въ wчнн8 н въ wҳабе н нним н сыновом нм н вн8ком н прѣвн8ком нм н нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже н свѣдѣтелїе поставлѣет: жѫпан Шербан велнки бан н Станко велнки дворнк н Бланкѫл велнки логофет н Ѫдрнще внстнар н Строе спатар н Драгѫл столнк н Строе пеҳарнк н Барбѫл комнс н Бадє постелнк.

Пнс мѣсеца маї ї дьнь, в лѣт ×ѕ҃мѳ.

† Їw Радѫл вwевwда, мнлостїм божїм господнь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăghici, ca să-i fie din Bălăceşti şi din Glogova şi din Mănăstirea, căci îi sînt lui Drăghici vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, a venit Drăghici înaintea domniei mele, de a înfrăţit pe Stanciul pe ocinele lui şi din Bălăceşti şi din Glogova şi din Mănăstirea, pe toate averile, peste sat şi peste cîmp şi la munte şi la apă, peste vadurile de moară şi la plaiul cu vii, ca să fie Drăghici şi Stanciul fraţi nedespărţiţi în veci.

Iar apoi, Drăghici a avut multă pîră pentru acele ocine şi a avut nevoie de multe averi şi aspri şi cai, iar Drăghici nu avea nici averi, nici aspri şi nici cai, nici nimic. Pentru acea frăţie Stanciul a dat şi averi şi aspri şi cai şi scule de argint şi cu îmbrăcăminte bună şi cămăşi şi şei şi frîie şi butoaie cu vin. Şi pentru acele ocine a cheltuit Stanciul 3 300 aspri. Şi iarăşi a avut Drăghici un frate, pe nume se chema Stoian. Deci Stoian a fost un răufăcător, de a furat case şi cai şi mult rău a făptuit şi rău a pierit. Iar după moartea lui Stoian, toate cele făptuite de Stoian au căzut asupra capului lui Drăghici şi nu a avut Drăghici cu ce plăti şi iarăşi a plătit Stanciul cu averile lui şi a dat 2 000 aspri.

Iar după moartea lui Stanciul sau a lui Drăghici, dacă se va afla dintr-înşii sau fii sau fiice, iar acele averi de mai sus să nu fie prădalnice, ci singuri să şi le stăpînească. Iar Stanciul a dat un cal bun domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem: jupan Şerban mare ban şi Staico mare vornic şi Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea postelnic.

S-a scris în luna mai 10 zile, în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDCLVII/9. Orig., perg. (24 × 39), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 221—222.

36 **1537 (7045) iunie 2, Tîrgovişte.**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod, domn a toată Ţara Românească, feciorul bunului şi marelui Radului voevod. Dat-am domnia mea acest hrisov al domnii méle sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să chiamă Cozia, unde iaste hramul sfintei şi de o fiinţă şi nedespărţitei Troiţe şi cinstitului părinte egumen Dionisie şi tuturor celor întru Hristos fraţi ce lăcuescŭ în sfînta mănăstire, pentrŭ ca să fie sfintei mănăstiri balta ce să chiamă Mamina cîtă ţine, cu toate gîrlele ei, pentru că iaste ocină a sfintei mănăstiri dată

www.dacoromanica.ro

şi cu satul ce să cheamă Orlea, de răpăosatul Mircea voevod ctitorul aceştii sfinte mănăstiri şi de alţi domni bătrîni.

Şi iar ca să fie sfintei mănăstiri din Codmeana, unde iaste hramul preasfintei, curatei şi prea blagoslovitei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoarei şi pururea fecioarei Mariei şi a cinstitei ei Bunevestire şi cinstitu[tu]lui părinte egumen Dosothei şi toţi fraţii carii ⟨locuiesc⟩ într-acest sfînt lăcaş, pentru ca să ia dintr-această baltă ce să cheamă Mamina, din trei bani un ban şi din patru peşti un pește, pentru că aşa o au fost miluit răpăosatul Mircea voevod şi au tot ţinut cu pace.

Iar după acéia, viind înaintea domnii méle egumenul Dionisie din Coziia şi egumenul Dosothei din Codmeana de s-au jeluit de jupan Vlaicu marele logofăt, cum că nu-i lasă în pace ca să-şi caute şi să-şi ţie precum au ţinut şi mai nainte, ci să scoală de le oprește venitul dintr-această baltă. Deci domnia mea văzînd cărţile altor cinstiţi şi bătrîni domni date de milă şi de întărire, domnia mea încă am dat şi am înoit această milă cu acest hrisov al domnii méle. Iar Vlaicul logofătul cel mare, văzînd că au rămas de judecată s-au împăcat cu egumenii de a lor bunăvoie înaintea domnii méle, şi au dăruit sfintei mănăstiri Cozia un păhar de argint drept 1 000 de aspri şi iar au dăruit sfintei mănăstiri din Codmeana un cal bun, ca să fie şi el ctitor.
Şi aşa s-au aşezat şi s-au înpăcat.

Pentru acéia şi domnia mea o am dat această baltă cu tot venitul ei dumnezeeştilor călugări, precum scrie mai sus, să o stăpînească şi să le fie ocină ohabnică în veci şi de către nimini nici o bîntuială să n-aibă, pentru că aşa iaste porunca domnii méle.

Încă şi mărturii am pus domnia mea pre toţi cinstiţii boiarii domnii méle pre: jupan Şerban marele ban al Craiovei i jupan Vintilă ce au fost dvornic mare i jupan Staico vel dvornic i jupan Vlaicu vel logofăt i Udrişte vistiar i Stroe spatar i Barbul comis i Stroe păharnic i Dragul stolnicul şi Badea Izvoranul vel postélnic.

Şi am scris eu, Badea logofătul, în scaunul cetăţii Tîrgovişteі, mesiţa iunie 2 dni, în cursul anilor ot Adama 7045 ⟨1537⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 440 (Cozia, XLVII/5). Traducere. Alte traduceri ibidem, ms. 209, f. 103 v, 212, f. 2 şi 215, f. 261v.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 223—224.

37 1537 (7045) iunie 9, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ꙋгровлахиискою, сннъ добраго и великаго Радꙋла воєводе. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн болѣрнн господства мн жѫпанн Лъѫдатѫ пехарникѫ и съ синовнм сн, ꙗкоже да мѫ ест село що се зовет Грѫдїщѣ wт Дългополе въс, съ к<ъс>ом хотарwм и съ воденице, понеже мѫ ест стара и права wчинѫ, дедїнѫ.

Й потом прїнде Лъѫдат пред господство мн, тере даде и побратн по болѣрнн господства мн жѫпан Бланкѫл пръкълаб и по братѫчедом сн, по жѫпан Станчюл сѫлунгар [1] и по жѫпанице Енша, тере нꙋ побратн над енше речено село, над половнн, а на дрѫго половнн да ест сам Лъѫдат пехарник. Йли вечнини wт Грѫдице да сѫт сам Лъѫдатѫ пехарник, а вечнини wт Гълецн да сѫт жѫпанн Бланкѫлѫ пръкълаб и Станчюл сѫлунгар [1] и жѫпанице Енша, за радї да се знает вечнини wсоѫ а над wчинѫ да сѫт на двое, ꙗкоже ест енше писан.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, нм [нм] дадохъ и господство мн wвем болѣрwм, еже сѣт вище писани и съ нимъ сновнм сн, wкоже да нм сѣт въ wчинѣ и въ wхабѣ и не wт когоже непотъкновенѣ, по wрнзмо господства мн.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Шербан велнки бан Кралевски и жѣпан Бнитнлъ бивше дворник и жѣпан Станко велнки дворник и жѣпан Блаикѣл велнки лwгwфет и Ѹдрнще вистнар и Строе спатар и Драгѣл столник и Строе пехарник и Барбѣл комнс и Бадѣ постелник. Исправник, Стан лwгwфет.

Испнсахмо ѕ Тръговнще, мѣсеца юнне $\bar{\theta}$ дньъ, въ лѣт $\overline{\text{ѯзмѕ}}$.

† Їw Радѵл вwевwда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Lăudat paharnicul şi cu fiii săi, ca să-i fie satul care se numeşte Grădiştea de la Cîmpulung, tot, cu tot hotarul şi cu morile, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit Lăudat înaintea domniei mele, de a dat şi a înfrăţit pe boierul domniei mele jupan Vlaicul pîrcălabul şi pe vărul său, pe jupan Stanciul sulgerul[1] şi pe jupaniţa Vişa, de i-a înfrăţit peste satul mai sus-zis, peste jumătate, iar peste cealaltă jumătate, să fie singur Lăudat paharnicul. Însă vecinii din Grădişte să fie numai ai lui Lăudat paharnicul, iar vecinii de la Guleşti să fie ai jupanului Vlaicul pîrcălabul şi ai lui Stanciul sulgerul[1] şi ai jupaniţei Vişa, pentru ca să se ştie vecinii deosebit, iar peste ocină să fie pe din două, cum este mai sus-scris.

De aceea, le-am dat şi domnia mea acelor boieri care sînt mai sus-scrişi şi cu fiii lor, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea postelnic. Ispravnic, Stan logofăt.

Am scris în Tîrgovişte, luna iunie 9 zile, în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 441 (Cîmpulung, I/2). Orig., perg. (39 × 53), pecete timbrată. Cu două traduceri din sec. XIX; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 3v- 4.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 224.

[1] Pasajele: „pe jupan Stanciul sulgerul" şi „ai lui Stanciul sulgerul", şterse cu chinovar.

38 1537 (7045) iunie 17, Cornăţeni.

† Мнлостїю божїю, Їw Радѵл вонвода и господинъ въсон земле Ѹггровлахнньско, сннъ велнкаго и прѣдобраго Радѵла вонвода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн слѣзнм господства мн, ...[1] Банко и Хрѣс и съ нимъ сновн, нлщї нм Богъ прнпѣстнт, wкоже да нѫ ⟨ест⟩[2] wчнн ѕ Тѣрговрещї по Клънъоу, дел Дарчюлов старога въса, баре колнко се нзбратъ нѫ дел, понеже мѣ нѫ стара и права wт дѣднн wчнн.

www.dacoromanica.ro

И потом, имаше ... [1] Банко и Хръс прѣніе пред господства ми със Мътан и със Коман. И тако прѣше Мътан и Коман како има и они оучинѣ дѣдинѣ .., [1] със Банко и със Хръс. И възимаше Мътан и Коман закон ѣї волѣри, да заклет. И они неможе донесошѣ болѣри прѣд господство ми, нѣ осташе Мътан и Коман от закона от прѣд господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми ... [1] Банко и Хръс, како да сѣт братіе неразделенн по сіе вишє речень оучинѣ, и такоже да ѫ сѣт въ оучинѣ и въ оцѣхѣ и синовнм и внѣком и прѣвночитомѣ. И варе комѣ се случит съмьртъ прѣжде от нѫ, а сіе вишє речень оучинъ да нѣст прѣдалнкъ, нѣ да ест осташим нм, кон осташе по трагѣ. И не от когоже непотъкновено, по орнзмѣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Шербан велнкн бан Кралевскн и жѣпан Бнитнлъ внше велнкн дворнк и жѣпан Станко велнкн дворникъ и жѣпан Бланкѣл велнкомѣ логофет и Ѹдр<нще> велнкн внстнар и Строе велнкн спатар и Строе велнкн пеҳарник и Драгѣл велнкн столник и Бадѣ Изворанов велнкн постелник. Исправник, Татѣл логофет.

И аз, Ѡнча дїак, нзчнртах въ село Корнъцѣнн, мѣеца юніе зї дань, текѣщаѫ лѣтом от Ѧдама даже до съда, ѯ҃зме.

† Їѡ Радѫл вшевѡда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele ...[1] Baico şi Hîrs şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le ⟨fie⟩[2] ocină în Turbureşti pe Clănău, toată partea lui Darciul cel bătrîn, oricît se va alege partea lor, pentru că le este veche şi dreaptă ocină de moştenire.

Iar după aceea, au avut ...[1] Baico şi Hîrs pîră înaintea domniei mele cu Mătan şi cu Coman. Şi aşa pîrau Mătan şi Coman că au şi ei ocină, dedină ...[1] cu Baico şi cu Hîrs. Şi au luat Mătan şi Coman lege 12 boieri, ca să jure. Iar ei n-au putut să aducă pe boieri înaintea domnei mele, ci au rămas Mătan şi Coman de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea ...[1] lui Baico şi lui Hîrs, ca să fie fraţi nedespărţiţi pe această mai sus-zisă ocină, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi oricăruia i s-ar întîmpla moarte mai înainte dintre dînşii, iar această mai sus-zisă ocină să nu fie prădalică, ci să fie celor rămaşi ai lor, care au rămas pe urmă. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost mare vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte mare vistier şi Stroe mare spătar şi Stroe mare paharnic şi Dragul mare stolnic şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Şi eu, Oncea diacul, am scris în satul Cornăţeni, luna iunie 17 zile, ani curgători de la Adam pînă acum, 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXXIX/57. Copie de la începutul sec. XX.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 224—225.

[1] Loc alb (nota copistului).
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Ѣ законѣ повелѣ господь Богъ сыномъ Їсраилевомъ, на въсѣко лѣто десетствовати, елика аще стежит и свѣдещи апостоли свѣти и богоносивии отци съвѣщаше на помощь и на благодетелство дѹшам нашим и прѣдаше нам, послѣдним чедом ѭ, ѡви молитвою и бдѣнием и постом, ѡви милостинѣми и покаанием отгребати се ѿт въсѣкыѭ злъ съ въсекою вѣрою, да готови бѹдем ѹслышати ѡи глас: Прїидѣте къ мнѣ вьси трѹждещиисѧ и ѡбременени и аз ѹво ѹпокоє ви, прїидѣте благословенне ѿца моего, наслѣдѹите ѹготованное вам царство ѿт сложенна мира. Ѣзалкаѭ бо сѧ и дасте ми ѣсти, ѹъжеждаѭ сѧ и напоисте ме, странен бѣѭ и ѹведосте ме, наг бѣѭ и ѡдеасте ме, болень бѣѭ, и посѣтисте ме, въ темнице бѣѭ и прїидосте къ мнѣ.

И аз, въ Христа Бога благовернїи и Христолюбивии и благо честивии и самодрьжавнїи, Іѡ Радѹл воевода, сынъ великаго и прѣдобраго Радѹл воеводы, божїею милостїю и божїемь дарованне ѡбладаѹщо ми и господствѹещо ми въсон земли Ѹггровлахїискон, еще же и запланинским странам, Ѩлмашѹ и Фагарашѹ херцег, древинѹи и послѣдовати древиним царем и господам иже земльна благодетелство и мирни прѣпроводиште и ньбесномѹ царствю сподобиште се, паки въспоменѹ господство ми слово пророка и царя глаголеща: „Блажени имже ѿтпѹстиште се беззаконїе и имже прикрыше се грѣси. Блажен мѫж невъменит господъ грѣха емѹ.“ И паки: „Имже желает ѣако елен на сточники водине, сице желаетъ и дѹше моа к тебе Боже.“

И сице въжделѣѭ и възлюбиѭ и господство ми къ божествена цьркѹ и монастирѹ глаголеми Говора и дадоѭ господство ми сне повелѣние господства ми свѣтомѹ монастирѹ виште рѣѭ господство ми и честнѣишомѹ ѡцѹ егѹменѹ кѵр Ѳеѡдѡрѹ и въсем братиам еже живѹщиѭ въ свѣтѣи ѡбители сеи, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владичице наше Богородице и присно дѣви Маріа и чьстное и славнон Ѹспенне, ѣакоже да им ест ѡчинѹ Фрѫсинетѹл ѿт Пшле, дел Комьнѣсев въса, варе колико се ѭтет избрати и съ селище и съ бранище и съ полю. И селище мѹ ест междо очинѹ Драгиев и междѹ ѡчинѹ Ненчюлецом. И ѭтар да мѹ се знаетъ. И полю и бранище ест над ѡдною странѹ падинин. И ѭтар мѹ дават съ глав даже до ѹже Дабѹлов и ѿт тѹа, све право по падинна Фрасинетов, дорн се ѹсрещитъ със ѭтар Бладїлен и ѿт ѭтар Бладилен даже до Могила Ѹрсѹлѡв и ѿт Могила Ѹрсѡв право пѹт, по кранце бранище Драгоев и ѿт тѹе мѹ излезе ѭтар по кран бранище Драгоев, дондеже се ѹсрещит съ глав, паки съ ѹже Дабѹлов.

И сне въсе ѹписанне ѡчинне приложили сѹт ѿт монаѭ Василие, ѡцъ Житиана столиика и Продана дворника, радї иѭин дѹши и за дѹше родителем си. И погреба се монаѭ Василие въ свѣтомѹ монастирѹ. Тоган радї, приложиѭ виште писанне ѡчинне, како да сѹт свѣтомѹ монастирѹ въ ѹкрѣ<пленїе> и братиам въ пицѹ, а иним и родителем им въ вѣчнюю въспоминанне. И паки се ѭтакмиште Продан дворник със ѡцѹ егѹмен и съ ини братие, како да ест Продан волен, дондеже живъ бѹдет, да се ѭранит и ѹ поле и ѹ бранище, а по съмрѣтъ его, паки да ест свѣтомѹ монастирю, дондеже стоит свѣта монастира.

И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ ѡчинѹ ѹ ѹста Бълдълѹюлов и Чорронии съ селицѣ, понеже видѣѭ господство ми книге и покоиним Блада воевода и Енитила воевода, како сѹт приложили виште ѹписана ѡчинѹ ѹ свѣтомѹ монастирѹ. И сице ѡбрѣтоѭ и господство ми како ест бил таю ѡчинѹ место господинѹ; тоган радї, приложиѭ и господство ми, да ест ѡчинѹ свѣтомѹ монастирѹ.

И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ ѡчинѹ ѹ Рѣдѣ Флореѭ, понеже покѹпише честнѣишомѹ ѿцѹ егѹменѹ кѵр Ѳеѡдор и съ въсем братиам ѿт Станчюл, сынъ Балдев, $\overline{мд}$ пашн ѹ широкѹ за $\overline{хѵ}$ аспри готови. И починае се ѡчинна, една

дел wт Мъгѹра Ѹрсѣлов, дорн до Лакѹл Далеѣ н ѕ широк мд пашн. И пакн wт Лакѹл Дален дорн до ѯотарѹл Соарев н ѕ широк мд пашн а wт къ wчнина Комънчанном wт кѣде се състанет wчнина Девеселѣном съ wчнина Ръзен Флорек, ѕз горе, дорн до междѹ wбем Ррѣзн н wт горе н wт доле н ѕ широк мд пашн. И пакн wт мегю Ръземѹ горе, дорн до кѣде се състанет съ wчнина Соарев, такогере ѕ широк мд пашн н ѕ селнце мд пашн н wт Белнка Ррѣде да мѹ ест въ две место по мд пашн, понеже ю продаде Станчюл, снн Балдев wт свою доброволю wт пред въсем мегнюшом кон сѹт дедннн.

Сего радї, дадоѯ н господство мн свѣтомѹ н божественномѹ монастнрѹ н честнѣншомѹ wцѹ егѹмен кѹр Θеѡдор н въсем братнем, такоже да мѹ ест свѣтомѹ монастнрѹ въ вѣчное въскрѣпленїе, wчннн н wѯабѹ н братнам въ тнцѹ дондеже стонт свѣта монастнр, н господство мн вѣчное въспомнанїе н да мѹ ест въ вѣки свѣтомѹ монастнрѹ непоколѣблено.

Ѳщеже н заклнннанне поставнѯ господство мн: варе кого по нас нзберит господъ Богъ бнтн господннъ н wбладател Блашкою Землю нлн wт нашега срѣдечнаго плода нлн wт наше сѹродннк нлн wт нноплеменнк, комѹ даст господь Богъ благочестїю, кто поновнт н ѹтвръднт сїю хрнсовѹл господства мн, а того господь Богъ да га почетет н поновнт н ѹтвръднт въ господствѣ его. Й ацелн не почетет н не поновнт н не ѹтвръднт сїю хрнсовѹл господства мн, того господь Богъ, да га поразнт н попернт. И да нмат ѹчастїю съ Нѹда н съ Йрна н съ ннѣмн Нѹден еже възъпнше на господа Бога нашего Ісѹса Хрнста н рекоше: „распеннн его, распеннн" н крьв его на нн̑ н на чеда нн̑ н ест н бѹдет въ вѣкн, амнн.

Сведетелне поставнѯ господство мн: жѹпан Шербан велнкн Кралевскн бан н жѹпан Енитнлъ бнв дворнк н жѹпан Станко велнкн дворнк н жѹпан Блаквл велнкн лwгwфет н Строе спатар н Ѹдрнце внстнар н Строе пан̑арнк н Драгѹл столнк н Барбѹл комнс н Бадѣ велнкн постелнк. Исправнк, Блаквл велнкн лwгwфет.

И аз, Стоян пнсец, рѹкѹ сѣ пнсавшаго, еже напнсан̑ въ настолнин град Зовомаго Тръговнце, мѣсеца юние нї дьнн wт Йдама текѹщнн, в лѣт ѯзме.

† Їw Радѹл вшевѡда, мнлwстїм божїм, господнн̑.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Izrael, ca pe fiecare an să dea zeciuială din cîte dobîndesc şi aceasta ştiind apostolii sfinţi şi părinţii purtători de Dumnezeu ne-au vestit pentru ajutorul şi pentru binefacerea sufletelor noastre şi ne-au lăsat moştenire nouă, ultimii fii ai lor, ca unii cu rugăciuni şi priveghere şi post, alţii cu milostenii şi pocăinţă, să ne curăţim de toate relele şi cu toată credinţa să fim gata de a auzi acel glas: „Veniţi către mine toţi cei care vă trudiţi şi sînteţi împovăraţi, căci eu vă voi împăca, veniţi binecuvîntaţii părintelui meu să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci am înfometat şi mi-aţi dat să mănînc, am însetat şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m-aţi cercetat, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi îngrijit, în temniţă am fost şi aţi venit către mine".

Şi eu, în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi binecinstitorul şi singur stăpînitorul, Io Radul voievod, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, rîvnind să urmez vechilor împăraţi şi domni care cele pămînteşti cu binefaceri şi în pace le-au cîrmuit şi s-au învrednicit de împărăţia cerurilor, iarăşi amintindu-mi domnia mea cuvîntul proorocului şi împăratului care spune: „Fericiţi cei cărora li se iartă fărădelegile şi cărora li se şterg păcatele. Fericit bărbatul căruia Dumnezeu nu-i

www.dacoromanica.ro

socoteşte păcatul lui". Şi iarăşi: „În acelaşi chip precum doreşte cerbul către izvoarele apelor, aşa doreşte şi sufletul meu către tine, doamne".

Şi astfel am dorit şi am iubit domnia mea dumnezeiasca biserică şi mănăstire numită Govora şi am dat domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri mai sus-zise a domniei mele şi preacinstitului părinte egumen chir Theodor şi tuturor fraţilor care trăiesc în acest sfînt lăcaş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei ei uspenii, ca să-i fie ocină în Frăsinetul de Cîmpie, partea Comăneasei toată, oricît se va alege şi cu selişte şi cu branişte şi cu cîmp. Şi seliştea le este între ocina lui Draghie şi între ocina Nenciuleştilor. Şi hotarul lor să se ştie. Şi cîmpul şi braniştea este pe această parte a padinei. Şi hotarul lor dă cu un capăt pînă la funia lui Dabul şi de acolo, de-a dreptul pe padina Frăsinetului, pînă ce se întîlneşte cu hotarul Vlădilei şi de la hotarul Vlădilei pînă la Movila Ursului şi de la Movila Ursului drept pe drum, pe marginea braniştei lui Dragoe şi de acolo le iese hotarul pe marginea braniştei lui Dragoe pînă unde se întîlneşte cu capătul ocinei, iarăşi cu funia lui Dabul.

Şi toate aceste ocine scrise au fost dăruite de monahul Vasilie, tatăl lui Jitian stolnicul şi al lui Prodan vornicul, pentru sufletele lor şi pentru sufletele părinţilor. Iar monahul Vasilie a fost îngropat în sfînta mănăstire. De aceea, au dăruit mai sus-zisele ocine, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor de hrană, iar lor şi părinţilor lor de veşnică pomenire. Şi iarăşi s-a întocmit Prodan vornicul cu părintele egumen şi cu ceilalţi fraţi, ca să fie volnic Prodan, pînă ce va fi viu, să se hrănească şi în cîmp şi în branişte, iar după moartea lui iarăşi să fie ale sfintei mănăstiri, pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri ocină la Gura Băldăluiului şi Cioronii cu seliştea, pentru că am văzut domnia mea cărţile şi ale răposatului Vlad voievod şi ale lui Vintilă voievod, că sînt dăruite ocinele mai sus-scrise sfintei mănăstiri. Şi aşa am aflat şi domnia mea că această ocină a fost loc domnesc: de aceea, am dăruit şi domnia mea, să fie de ocină sfintei mănăstiri.

Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri ocină la Redea lui Floarea, pentru că a cumpărat-o preacinstitul părinte egumen chir Theodor şi cu toţi fraţii de la Stanciul, fiul lui Baldea, 44 de paşi în lăţime, pentru 2 600 aspri gata. Şi se începe moşia, o parte de la Măgura Ursului, pînă la Lacul lui Dalea şi în lăţime 44 de paşi. Şi iarăşi de la Lacul lui Dalea pînă la hotarul lui Soare şi în lăţime 44 de paşi, iar dinspre ocina Comăncianilor, de unde se întîlneşte ocina Deveselenilor cu ocina Redei lui Florea, în sus, pînă între cele două rediuri şi în sus şi în jos şi în lăţime 44 de paşi. Şi iarăşi de la mijlocul rediurilor în sus, pînă unde se întîlneşte cu ocina lui Soare, de asemenea în lăţime 44 de paşi şi la selişte 44 de paşi şi de la Redea Mare să le fie în două locuri cîte 44 de paşi, pentru că a vîndut-o Stanciul, fiul lui Baldea, de a sa bunăvoie, dinaintea tuturor megiaşilor care sînt moşneni.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri şi preacinstitului părinte egumen chir Theodor şi tuturor fraţilor, ca să fie sfintei mănăstiri în veci de întărire, de ocină şi de ohabă şi fraţilor de hrană, pînă cînd va sta sfînta mănăstire, iar domniei mele de veşnică pomenire şi să-i fie în veci sfintei mănăstiri neclintit.

Încă şi blestem am pus domnia mea, ori pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie după noi domn şi stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii noastre sau din rudele noastre sau din alt neam, căruia i-ar da domnul Dumnezeu bună cinstire, cine va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele,

iar pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l înnoiască şi să-l întărească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos şi au spus: „răstigneşte-l, răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Stoian piseţul, scriitorul cu mîna, care am scris în cetatea de scaun numită Tîrgovişte, luna iunie 18 zile, de la Adam curgători, în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 442 (Govora XII/1). Orig., perg. (53 ×29), pecete atîrnată, căzută. Cu două traduceri; alte traduceri ibidem ms. 234, f. 225—227, 447, f. 239—240, 448, f. 2—4 şi 463, f. 51—52.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 225—227.

40 1537 (7045) iunie 18, Tîrgovişte.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Datam domnia mea această poruncă a domniei mele Stoicăi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor moşie la Broştenească din partea Fetii a treia parte, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină. Apoi după acéia au venit Stoica înnaintea domnii mele de au dat fetelor lui anume Stanca i Calea i Gaiţă dintru această mai sus-zisă moşie, din partea lui, însă de acum înainte să fie de o frăţie cu feciorii Stoicăi, iar după moartea părintelui lor, Stoicăi, nerămîindu-i feciori, iar această mai sus-zisă moşie şi toate bucatele să le stăpînească fetele Stoicăi ce s-au zis mai sus, Stanca şi Calea şi Găiţă, iar vînzătoare să nu fie.

Şi iar să fie lor înpreună cu feciorii moşie la Broştenească din partea Goicii a patra parte, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină. Şi iar să fie lor moşie înpreună cu feciorii de la Movila Oii pînă la Micudu, însă la silişte iarăşi a patra parte, afară de ce au dat Stoica la moartea lui cui i-au fost voia.

Şi iar să fie Tatului în Hoviză, însă la silişte din partea Sorii a şaptea parte, însă dupretutindenea şi la apă şi la munte şi la cîmpu ,pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Apoi, după aceia, au venit Tatul cu fraţii lui, anuma Nan i Dridih înnaintea domniei mele de s-au unit preste toate aceste mai sus-zise moşii, părţile lor, ca să fie aceşti trei fraţi nedăspărţiţi în veci, de a lor bunăvoé.

Apoi, după aceia, iar s-au tocmit aceşti trei fraţi ce s-au scris, Tatul i Nan i Tridih cum după moartea lor de nu va rămînea nici un fecior dentr-înşii parte bărbătească, iar cele mai sus-zise moşii să le stăpînească surorile lor, anume Sora i Vişa i Dobra, iar vînzătoare să nu fie.

Pentru aceasta, am dat şi domniia mea, ca să le fie lor moşiile ohavnice şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi oricăruia dintr-înşii i s-ar în-

www.dacoromanica.ro

tîmpla mai nainte moarte, vînzătoare să nu fie ci să fie a lor. Şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea pă: jupan Şărban ...[1] i jupan Vintilă biv dvornicu i jupan ⟨Staico⟩[1] vel vornicu i jupan Vlaicu vel logofăt i Udrişte vistiiar i Stroe spătar i Stroe paharnic i Barbul comis i Dragul stolnic i Badea Izvoranu i Badea marii postelnic. I ispravnic, Coadă vel cluceru.

Şi am scris eu, Vladul, în oraşul Tîrgovişstii, iunie 18 dni, de la Adam curgerea anilor leat 7045 ⟨1537⟩.

Bibl. Acad., DCCXXXIV/70. Traducere din sec. XVIII.

EDIŢII. Iorga, *Doc. Urlăţene*, 179—180.

[1] Loc alb.

41 1537 (7045) iunie 20, Tîrgovişte.

† Милостию божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земли Ѫгровлахїнскон, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомꙋ монастирꙋ зовемаго Говора, ндеже ест храм прѣсвѣтѣи, честѣи, прѣблагословенѣи владичице нашою Богородице и присно дѣви Маріа, чистное ен ѕспенїе и wтцꙋ егꙋменꙋ кꙋр Ѳеѡдор и въсем братнем живꙋщїх въ свѣтомꙋ мѣстѣ того, якоже да им ест wчинꙋ ѕ Рѣде Флорев, wт дел Станчюлов, сннъ Балдев, wт над въсех странех по м̄д̄ пашн, понеже ю покꙋпи wтцꙋ егꙋменꙋ Ѳеѡдор wт Станчюл, сннъ Балдев, и със волю въсем мегиташом и мощѣном, без нн едно силост, за ×в̄х̄ аспрн. И хотаре да им се знает покꙋде им ест wчина: wт Мъгꙋра Ѫрсꙋлов, дорн до Лакꙋл Далев и ѕ широтꙋ м̄д̄ пашн и wт Лак Далев, даже до хотар Горев и паки wт къ wчинꙋ Комънчаном, wт кꙋде се състанет wчинꙋ Девеселѣном със wчинꙋ Рѣзев Флорен, wт тꙋга горе, даже до двѣма рѣдема, по междꙋ ега горе и доле, паки м̄д̄ пашн. И паки wт двѣма рѣдема ѕ горѣ, до wчина Горев, паки м̄д̄ пашн и ѕ селнце паки м̄д̄ пашн и wт Белика Рѣдѣ на два мѣстѣ по м̄д̄ пашн. Понеже ю продаде Станчюл, сннъ Балдев, wт свою добро волю.

И паки да ест свѣтомꙋ монастирꙋ нарицаемаго Говора wчинꙋ ѕ Фръсинетꙋл wт Поле, дел Комънѣсев въса, каре колико се хощет избрати ею wчинꙋ wт посвꙋде и със силнце и със бранице и със поле. И силнцѣ мꙋ ест междꙋ wчина Драгиев и междꙋ Ненчюлеци. И поле и бра<нн>ца ест из wнен стране падине. Понеже ю покꙋпи калꙋгера Касилне, баща Житнанꙋ столник и Проданов дворник wт Комънѣса за ×ѕ̄ аспрн. И хотар да им се знает, понеже се състане със един главꙋ със ꙋжа Дабꙋлов и wт тꙋга нде све по падина Фръсинетꙋлов, дондеже и се състанит със хотар Кладилев, а wт хотарѣ Кладилев дори до Могилꙋ Ѫрсꙋлов, а wт Могилꙋ Ѫрсꙋлов ꙋзима по пꙋт, wт мегю бранища Драгоев, wт тꙋга излезит по кран бранищꙋ Драгоев, дон<де>же се състанит паки със ꙋжа Дабꙋлов.

И потом, калꙋгера Касилне, wтцъ Житнанов столник, и Проданов дворник, wн даде таю wчинꙋ више речена свѣтомꙋ монастирꙋ, wт своею доброволю и налиса се въ великое помѣникъ, на свѣтое проскомидне и погребе се въ свѣтое монастирꙋ. И въсѣх паметн его творѣцин его wт монастирꙋ, по закон Божїею и по чин калꙋгерскн.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, дадохъ и господство мн свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да им ест братиꙗм въ пищꙋ и монастирꙋ въ wкрѣпленнем, а дꙋшем кон ꙋкрѣпит сїе место, вѣчное въспоминанїе въ бꙋдещїх вѣце, непоколѣбимо, по wрнзмо господства мн.

, Сеже и сведетелне поставлѣх господство мн: жꙋпан Шербан вел бан Жнлски и жꙋпан Бнитнлъ вел дворник бивше и жꙋпан Станко велнки дворник и жꙋпан Бланкꙋл вел логофет, Ꙋдрище внстиар, Строе спатар, и Строе синъ Дръгнчов, пехарник и Барбꙋл, синъ Ꙋдрев, комис и Драгꙋл столник и Бадѣ Изворанꙋл вел постелник. Исправник, Бланкꙋл велнки логофет.

И аз, Негꙋнт, еже мазах ꙁ столни град Тръговище, мѣсеца конїе к̄ дьнн, в лѣт ⁘ꙁ̄мѣ.

Сего радї, wтцн свѣтн, не забиванте нас грѣшнн и недостоинн нꙁ поменнте, аще не веке: Богъ да просте да ест.

† Їw Радꙋл вшевꙋда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cinstitei ei uspenii şi părintelui egumen chir Theodor şi tuturor fraţilor care trăiesc în acel sfînt loc ca să le fie ocină la Redea lui Florea, din partea lui Stanciul, fiul lui Baldea, de peste toate părţile cîte 44 de paşi, pentru că a cumpărat-o părintele egumen Theodor de la Stanciul, fiul lui Baldea şi cu voia tuturor megiaşilor şi moşnenilor, fără nici o silă, pentru 2 600 aspri. Şi hotarele să li se ştie pe unde le este ocina: din Măgura Ursului pînă la Lacul lui Dalea şi în lăţime 44 de paşi şi din Lacul lui Dalea pînă la hotarul lui Soare şi iarăşi dinspre ocina Comăncianilor, de unde se întîlneşte ocina Deveselenilor cu ocina Redei lui Florea, de acolo în sus, pînă la două rediuri, printre ele în sus şi în jos, iarăşi 44 de paşi. Şi iarăşi de la cele două rediuri în sus, pînă la ocina lui Soare, iarăşi 44 de paşi şi în seliştе iarăşi 44 de paşi şi de la Redea cea Mare, în două locuri cîte 44 de paşi. Pentru că a vîndut-o Stanciul, fiul lui Baldea, de a sa bunăvoie.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri numite Govora ocină la Frăsinetul de Cîmpie partea Comănesei toată, oricît se va alege ocina ei de pretutindeni şi cu seliştе şi cu braniştе şi cu cîmp. Şi seliştea le este între ocina lui Drăghia şi între Nenciuleşti. Iar cîmpul şi braniştea este din partea aceasta a padinei. Pentru că a cumpărat călugărul Vasilie, tatăl lui Jitian stolnicul şi al lui Prodan vornicul de la Comăneasa pentru 2 000 aspri. Şi hotarul să li se ştie, că se întîlneşte la un capăt cu funia lui Dabul şi de aci merge tot pe padina Frăsinetului, pînă ce se întîlneşte cu hotarul Vlădilei, iar din hotarul Vlădilei pînă la Movila Ursului, iar de la Movila Ursului o ia pe drum, pe mijlocul braniştei lui Dragoe şi de aci curge pe marginea braniştei lui Dragoe pînă ce se întîlneşte iarăşi cu funia lui Dabul.

Iar apoi, călugărul Vasilie, tatăl lui Jitian stolnicul şi al lui Prodan vornicul, el a dat acea ocină mai sus-zisă sfintei mănăstiri de a sa bunăvoie şi s-a scris în marele pomelnic, la sfînta proscomidie şi a fost îngropat în sfînta mănăstire. Şi toate pomenile i s-au făcut de către mănăstire, după legea lui Dumnezeu şi după orînduiala călugărească.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să fie fraţilor de hrană şi mănăstirii de întărire, iar sufletelor care au întărit acest loc, veşnică pomenire în veacurile viitoare, neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă fost mare vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul

www.dacoromanica.ro

mare logofăt, Udrişte vistier, Stroe spătar şi Stroe, fiul lui Drăghici, paharnic şi Barbul, fiul lui Udrea, comis şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Neguit, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 20 zile, în anul 7045 ⟨1537⟩.

Pentru aceasta, părinţi sfinţi, nu ne uitaţi pe noi, păcătoşii şi nevrednicii, ci pomeniţi-ne, dacă nu mai mult, să fie: Dumnezeu să ierte.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 443 (Govora XII/2). Orig., perg. (43,5 × 33), pecete timbrată. Cu două traduceri din 1792 şi din 1847; alte traduceri ibidem, ms. 234, f, 227v—228, 447, f. 240v—241 (sub iulie 20), 448, f. 4—6 şi 463, f. 53.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 228—229.

42 1537 (7045) iulie 2, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсон земли Ѹгровлахискон синъ великаго и добраго Радꙋла воєвода. Дават господство мн сню повелѣнню господства мн слꙋгѹ и болѣрнѹ господства мн Братѹл армаш и брат емѹ Еланкѹл и съ нꙗ синовн сн елнци мѹ Богъ дасть, шкоже да мѹ сѣт ацнганнни по нме Радꙋл съ ацнганка сн и съ дѣцамн сн и Слав съ ацнганка сн и съ дѣцамн сн, понеже мѹ сѣт стари и правн ацнганн и даденн и помнловани wт поконнаго Влада воєвода Ѹдавленаго. Такождере дадоꙗ и господство мн.

И потwм ѕзе ацнганнн по нме Радꙋл и със челѣд wт Радꙋл лwгwфет w<т> Кѣарн. Тако нмаше прѣ прн господство мн Радꙋл лwгwфет със Братѹл армаш и със брат его, Еланкѹл, над ацнганнн внше писан. Ѹ тем, гледаꙗ и сѣднꙗ съ въсн честнтнмн правителн господства мн и нзнандоꙗ господство мн како сѣт ацнгани внше рѣꙗ жѹпан Братѹлwв армаш и брат его Еланкѹл, а Радꙋл лwгwфет нн едно метѣꙗ не нмат.

Сего радї дадоꙗ и господство мн Братѹл армаш и брат его, шкоже да мѹ сѣт въ wчинѹ и wхабѹ и нм и синовом нм и нн wт когоже непотъкновено, по wрнзмо господства мн.

Сеже и свѣдѣтелн поставлѣꙗ господство мн: жѹпан Шерван велнки бан Кралевски и жѹпан Ѣентнлъ внше дворник и жѹпан Станко велнкн дворник и жѹпанѹ Еланкѹл велнки лwгwфетѹ и Ѹдрнце внстар и Строе спътар и Драгѹл столник и Карвѹл комис и Строе пеҳарник и Бадѣ Изворанов велнкн постелник. Исправник, Станко велнкн дворник.

И аз, Ѣонко, нспсаꙗ въ столнн град Тръговнще, мѣсеца юлїе ѣ дънъ, въ лѣт ҳ҃зме.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii şi boierului domniei mele lui Bratul armaşul şi fratelui său Vlaicul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ţiganii, anume: Radul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi Slav cu ţiganca sa şi cu copiii săi, pentru că le sînt vechi şi drepţi ţigani şi daţi şi miluiţi de răposatul Vlad voievod Înnecatul. De asemenea le-am dat şi domnia mea.

Iar după aceea, au luat de la Radul logofătul din Buari pe ţiganul anume Radul şi cu sălaşul. Astfel au avut pîră înaintea domniei mele Radul logofătul cu Bratul armaşul şi cu fratele lui, Vlaicul, pentru ţiganul mai

www.dacoromanica.ro

sus-scris. Întru aceea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că ţiganii mai sus-zişi sînt ai jupanului Bratul armaşul şi ai fratelui său Vlaicul, iar Radul logofătul nici un amestec nu are.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Bratul armaşul şi fratelui său, ca să le fie de ocină şi ohabă şi lor şi fiilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi Stroe paharnic şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Staico mare vornic.

Şi eu, Voico, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 2 zile în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/135. Orig., hîrtie (22 × 30,5), pecete timbrată, căzută. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 588 (cu data 1 iulie).

EDIŢII. Slav. *Miletič*, p. 356. Trad. *D.I.R.*, *B*, 230. Facs. *ibidem*, 481.

43 1537 (7045) iulie 3, Tîrgovişte.

† Милостию божїею, Їw Радꙋл воєвѡда и господїнъ вьсон земле Ѹгровлахїнскоє, сннъ великаѧго и предобраѧго Радꙋла воєвѡде. Дакат господство ми сїю повелєнїю господства ми болѣрнѧ господства ми, жѹпанѹ Фрътатѹ паркалабѹ и съ снновн сн, ꙗкоже да нм ест wчннѹ Ѡстровѣл wт Ѡлтѹ, wт къ Пъдърѣнн, понеже покѹпн жѹпан Фрътат wт жѹпанннца Нѣкша Строєвнца, за ҳаф аспре, еще прн дьнн поконнога брата господства мн, Радꙋла воєвѡда.

И потом, нмаше пренїє жѹпан Фрътат пред господства мн със снновн Манев Негрѣл, със Манѣ дворнк. И тако прѣше Манѣ како сѫ wчннѹ Ѡстровѹ не w га ест кѹпнл жѹпан Фрътат, анѹ га ест бнла поставлена wт Манѣ Негрѣл залwг на Бадѣ пехарнкѹ. И господство мн нꙗ сѣдꙗ по правдѹ и дадоꙗ Манен закон ѕ болѣрн, да заклет како ест бнла поставлена залwг и поставнꙗ емѹ дьнъ и сорок, а wн не может донести болѣрн на дьнъ, анѹ wста Манѣ wт закон wт пред господство мн.

Сего радї, нм дадоꙗ и господство мн жѹпанѹ Фрътатѹ паркалабѹ, ꙗко да нм ест сїе внше речена wчнна Ѡстровѣл съ вьсwм хотаром и съ воденицами въ wчннѹ и въ wхабѹ, немѹ и синовом ⟨е⟩мѹ. И въ ннꙗ пърдалнке да нѣст, анѹ да ест wставшнм нм. И нн wт когоже непотѫкно, по wризмо господства мн.

Сеже и свєдѣтелїе поставлєѣм господство мн: жѹпан Шербан велнки бан Кралевски и жѹпан Бнитнлъ бнвше дворнк и жѹпан Станко велнки дворнк и жѹпан Бланкѹл велнки лwгwфет и Строе спатар, Ѹдрнце внстнар и Драгѹл столнк и Строе пехарнк и Барбѹл комнс и Бадѣ Изворанов велнки постелнк. Исправнк, Бланкѹл велнки лwгwфет.

Пнсаꙗ въ град Тръговнще, мѣсеца юлїе г̃ дьнъ, въ лѣт ҳзмѳ.

† Їw Радꙋл wєвєwда, милостїѫ божїѫ господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele jupanului Fîrtat

www.dacoromanica.ro

pîrcălabul şi cu fiii săi, ca să le fie ocină Ostrovul de la Olt, dinspre Pădureni, pentru că a cumpărat-o jupanul Fîrtat de la jupaniţa Neacşa a lui Stroe pentru 1 500 aspri, încă din zilele răposatului frate al domniei mele, Radul voievod.

Iar după aceea, a avut pîră jupanul Fîrtat înaintea domniei mele cu fiul lui Manea Negrul, cu Manea vornicul. Şi astfel pîra Manea că această ocină, Ostrovul, n-a cumpărat-o jupan Fîrtat, ci a fost pusă zălog de Manea Negrul la Badea paharnicul. Iar domnia mea i-am judecat după dreptate şi am dat lui Manea lege 6 boieri, să jure că a fost pusă zălog şi i-am pus zi şi soroc, iar el n-a putut să aducă pe boieri la zi, ci a rămas Manea de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, i-am dat şi domnia mea jupanului Fîrtat pîrcălabul, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină, Ostrovul, cu tot hotarul şi cu morile de ocină şi de ohabă lui şi fiilor lui. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar, Udrişte vistier şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Am scris în cetatea Tîrgovişte, luna iulie 3 zile, în anul 7045 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 444 (Ep. Rîmnic, LXVII/6). Orig., hîrtie (31,5 × 22), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere ibidem, ms. 707, f. 242v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 230—231. Facs. *ibidem*, 482.

44 1537 (7045) iulie 15, Tîrgovişte.

⟨† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воє⟩вода и господинъ въсѣи земле Ѳггровлахїюское, сннъ великаго Радꙋл воеводе. Дават господство мн ⟨сїе повелѣнїе господства мн бо⟩лѣрѡм господства мн жѕпанѕ Ѡпрѣ питарѕ и жѕпанѕ Кръстиганѕ логофетѕ ⟨и братѕ нм Дѕмитрѕ и съ⟩ синовн сн, елици нм Богъ припѕстнт, такоже да нм ест ѡчинѕ ⟨ѕ Нънъшецн, дел Дръгънѣсевѕ, варе елика се хтет избрати въсах, ѕ поле и ѕ гора и ѕ водѕ, ⟨понеже прнпде Дръгънѣса и⟩ дъщере ен ѕ пред Кентнлъ воєводе, тере се сѣт поклонпле негова ⟨дел за ѡчинѕ ѡт неговом д⟩обром волю болѣрѡм господства мн, еже сѣт внше писане. Й жѕпан Ѡпрѣ ⟨питарѕ и жѕпан Кръстига⟩нъ логофет и брат нм, Дѕмитрѕ, ѡнн мнловаше по Дръгънѣса ⟨и по дъщере ен със⟩ аспрн ЦП и съ много добнток и съ скѕлеще. И платнли ⟨сѣт сїе внше речени болѣр⟩ѡм господства мн над тонзн ѡчинѕ бнрове S и дрѕзех гаденїе. ⟨И дадоше ѡнн и кон⟩ господски. Такождере дадох и господство мн жѕпанѕ Ѡпрѣ питарѕ и жѕпанѕ ⟨Кръстиганѕ лого⟩фетѕ и брат нм, Дѕмитрѕ, по тъкмеж еже се сѣт ѕтъкмн⟨ли ѡт пред Книтлѕ воеводе⟩.

Сего радї ,нм дадох и господство мн, такоже да нм ест въ ѡчинѕ и въ ѡхабѕ ⟨и нн ѡт когоже непокол⟩ѣбимо, по реч господства мн.

Сеже сведетелїе поставлѣем господство мн: жѕпан ⟨Шербан вел бан Кралевскн и жѕ⟨пан Кентнлъ бившє дворник и жѕпан Станко вел дворник и жѕпан ⟨Бланкѕл вел логоф⟩ет и Строе спатар и Ѹдрнце внстнар и Строе пеҳарник и Барбѕл ⟨комис и Драгѕл стол⟩ник и Бадѣ постелник. Исправник, Бланкѕл велнкн логофет.

www.dacoromanica.ro

Н аз, Стан граматик, ⟨еже написах въ настолнн гр⟩ад Тръговищє, мѣсеца юлїє ѣї днн, в лѣт ⁘ѕмѕ.

⟨† Їw Радꙋл⟩ вwєвwда, мнлостїм божїм господннь.

† ⟨Din mila lui Dumnezeu, Io Radul⟩ voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea ⟨această poruncă a domniei mele⟩ boierilor domniei mele: jupanului Oprea pitarul şi jupanului Cîrstian logofătul ⟨şi fratelui lor, Dumitru şi cu⟩ fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină ⟨în Nănăşeşti, partea Drăgă⟩neasăi oricît se va alege, toată, în cîmp şi în deal şi în apă, ⟨pentru că a venit Drăgăneasa şi⟩ fiicele ei înaintea lui Vintilă voievod, de au închinat ⟨ocina lor de a lor⟩ bunăvoie boierilor domniei mele care sînt mai sus-scrişi. Iar jupan Oprea ⟨pitarul şi jupan⟩ Cîrstian logofătul şi fratele lor Dumitru, ei au miluit pe Drăgăneasa ⟨şi pe fiicele ei cu⟩ 980 aspri şi cu multe vite şi scule. Şi au plătit ⟨mai sus-zişii⟩ boieri ai domniei mele pentru acea ocină 6 biruri şi alte mîncături. ⟨Şi au dat ei şi calul⟩ domnesc. De asemenea am dat şi domnia mea jupanului Oprea pitarul şi jupanului ⟨Cîrstian⟩ logofătul şi fratelui lor Dumitru, după întocmirea cu care s-au întocmit ⟨înaintea lui Vintilă voievod⟩.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă ⟨şi de nimeni⟩ neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan ⟨Şerban mare ban al Craiovei⟩ şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi ⟨jupan Vlaicul⟩ mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Barbul ⟨comis şi Dragul⟩ stolnic şi Badea postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Stan gramatic, ⟨care am scris în cetatea de scaun⟩ Tîrgovişte, luna iulie 15 zile, în anul 7045 ⟨1537⟩.

⟨† Io Radul⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 445 (Govora VII/4). Orig., hîrtie, rupt, lipsindu-i treimea din stînga, pecete timbrată. Cu trei traduceri: din 1750, după care s-au făcut completările, din 1843 şi din sec. XX; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 132, 447, f. 165 şi 463, f. 153.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 231—232.

45 **⟨1537 septembrie 1 — 1538 august 31⟩ 7046, Tîrgovişte.**

Hrisovul răposatului Io Radul voevod pentru moşiia Neagovani de la leat 7046.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, fecior marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri care să cheamă Drăghiceştii, unde iaste hramul arhistratig Mihail şi Gavriil şi cinstiţilor părinţi lăcuitori acelui sfînt lăcaş, ca să ţie sfînta mănăstire moşiie în Negovani din partea lui Dan, feciorul Mîinii, jumătate.

Şi iar să ţie sfînta mănăstire moşiie în Rătunda, iar partea lui Dan, fecior lui Coman, toată, cîtă să va alége.

www.dacoromanica.ro

Pentru că acéste moşii ce s-au zis mai sus au fost ale lui Dan, fecior Miinii, vechi şi drépte moşii dă la moşi ...[1]. Iar după acéia, au venit Dan, fecior Miinii, înnaintea domnii méle de le-au dat şi le-au închinat sfintei mănăstiri, însuşi, de a lui bunăvoe, de niminea silit, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor şi dă hrană părinţilor, iar lui Dan să-i fie pomeană nesfîrşită în veci.

Drept acéia, am dat şi domniia mea, ca să ţie sfînta mănăstire acéste moşii ce s-au zis mai sus, moşie ohavnică şi dă niminea neclătită, după zisa domnii méle.

Pentru acéia, am pus domniia mea şi mărturii pre: jupan Şărban vel ban al Craiovii i jupan Vintilă biv vel vornec i jupan Staico vel vornic i jupan Vlaicul vel logofăt i jupan Udrişte vel vistier i jupan Stroe vel spătar i jupan Dragul stolnic i jupan Stroe păharnic i jupan Barbul comis i Badea Izvoran ⟨mare postelnic⟩ I⟨ispravnic⟩ Badea dăn Clejani postelnic.

Şi eu, Oprea logofătul, am scris în scaunul oraşului Tîrgovişteі.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 110 v-111. Traducere din sec. XVIII.

EDIŢII. *D.I.R., B*, 222—223.

[1] Loc alb.

46 **1537 (7046) noiembrie 24.**

† Мнлостню божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ѫггрровлахіеское, сннъ великаго Радꙋл воеводе. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн слꙋга господства мн Дан пехарник съ братнмам сн и съ сновн сн и Стан съ братнмам сн и съ сновн сн и Стоика съ сновн сн, ꙗкоже да нм ест Чюрнлецїн въсн, съ въсѡм хотаром и Зглждецїн въсн, съ въсом хотаром, понеже нм сѣт стари и правє wчнне и дѣдне. И вндѣх господство мн и книгѣ поконномѣ родїтел господства мн и книгѣ Влад воеводе Калѣгера и книгѣ Басарабе воеводе и книгѣ Радꙋла воеводе и книга Мосни воеводе и Бнитнлъ воевод и книгѣ Владꙋл воеводе Ѫдавленога.

Сего радї, нм дадох и господство мн, ꙗкоже да нм сѣт сїе внше речени wчнне и села въ wчнне и въ wхабе, нним и сновом нм и внѣком и прѣвнѣчитом нм и нн wт когоже непотъкновенно, по ѳрнзмо господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣет господства мн: жѣпан Шербан велнки бан и жѣпан Бнитнлъ бнвше велнки дворник и жѣпан Станко велнки дворник и жѣпан Бланкѣл велнки лwгwфет и Ѫдрнце внстнар и Строе спатарѣ и Драгѣл столникѣ и Строе пехарник и Барбѣл комис и Бадѣ постѣлник. Исправник, Драгѣл столник.

Пнс ноевріе к҃д днъ, въ лѣт ҳ҃зм҃ѕ.

† Їѡ Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dan paharnicul cu fraţii săi şi cu fiii săi şi lui Stan cu fraţii săi şi cu fii săi şi lui Stoica cu fiii săi, ca să le fie Ciurileştii, toţi, cu tot hotarul şi Zgădeştii toţi, cu tot hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine. Şi am văzut domnia mea şi cartea răposatului părintelui domniei mele şi cartea lui Vlad voievod

www.dacoromanica.ro

Călugărul şi cartea lui Basarab voievod şi cartea lui Radul voievod şi cartea lui Moisi voievod şi a lui Vintilă voievod şi cartea lui Vlad voievod Înecatul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie aceste mai sus-zise ocine şi sate de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Şerban mare ban şi jupan Vintilă fost mare vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea postelnic. Ispravnic, Dragul stolnic.

Scris noiembrie 24 zile, în anul 7046 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCMLXIII/1. Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete timbrată.

47 1537 (7046) decembrie 4, Tîrgovişte.

† Милостию божиею, Їѡ Радꙋл воевода и господинь вѣсои земли Ꙋнгровлахискои, сынь добраго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн болѣрнѫ господства мн жѫпанѫ Цюрев логофетѫ, ѣкоже да мѫ ест ѡчинѫ ѕ Рждѣ Флорев, цю ест бил дел Лепьдатов вьса, понеже мѫ ест ѡчинѫ, дѣднѫ и покѫпена ѡт Лепъдат.

И потом, принде жѫпан Цюра логофет пред господства мн, таже си даде и поклони сїю внише речена ѡчина Лепъдатов свѣтѣи монастира ѡт Говора, ѣкоже да ест свѣтомѫ мѣсто томѫ вь ѕтвръжденїе, а братнем живѫщим вь свѣтое мѣсто въ пищѫ, а немѫ вѣчное въспомнинаніе и ⟨да⟩ се пишет вь свѣти помѣник.

Сего радꙋ, мѫ дадоҳ и господство мн, ѣкоже да мѫ ест въ ѡчинѫ и ѡхабѫ въ вѣки вѣкѡм, амин. И нн ѡт когоже непоколѣбимо, по ѡризмо господства мн.

Исправник, ⟨Бланк⟩ѕл вел логѡфет.

Пис Ѳпрѣ ѕ Трьговище ⟨мѣсеца⟩ декемврне ѯ дьнь в лѣт ×ѕмѕ.

† Їѡ Радꙋл вшевѡда, милостїм божїм, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Giura logofătul, ca să-i fie ocină la Redea lui Florea, care a fost partea lui Lepădat toată, pentru că îi este ocină, dedină şi cumpărată de la Lepădat.

Iar după aceea, a venit jupan Giura logofătul înaintea domniei mele, de şi-a dat şi a închinat această ocină mai sus-zisă a lui Lepădat sfintei mănăstiri de la Govora, ca să fie acestui sfînt loc de întărire, iar fraţilor care trăiesc în sfîntul loc de hrană, iar lui veşnică pomenire şi să se scrie în sfîntul pomelnic.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi ohabă în vecii vecilor, amin. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Ispravnic, ⟨Vlaic⟩ul mare logofăt.

A scris Oprea, în Tîrgovişte, ⟨luna⟩ decembrie 4 zile, în anul 7046 ⟨1537⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 447 (Govora, XII/3). Orig., hîrtie (29,5 × 22), pecete timbrată. Cu două traduceri, din 1792 şi din prima jumătate a sec. XIX; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 229, 447, f. 241 v, şi 448, f. 6, Arh. St. Craiova, ms. 86, f. 5 v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 233. Facs. *ibidem*, 483.

www.dacoromanica.ro

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voivod şi domnu a toată Ţeara Rumânească, fiiul preabunului şi marelui Radul voivod. Dat-am domnia această carte a domnii mêle acestor oameni, anume Şerbu şi Semăn şi cu dînşii feciorii lor şi Iuga cu feciorii lui şi Stanciului şi lui Radomir cu feciorii lor şi Radului cu feciorii lui şi lui Şerbu şi Stanciului şi Manei cu feciorii lor şi lui Dan cu feciorii lui şi Pungăi cu feciorii lui şi lui Mihăilă şi lui Neagoe şi Cîrstei şi Stoicăi cu feciorii lor şi cu fêtele lor şi Ancăi, însă pe părţile lor şi lui Vlăduleţ cu feciorii lui, Radul şi cu fata lui, Sora şi Lotreanul, ca să le hie lor satul Groşii cu tot hotarul.

Şi hotarăle ca să să ştie din valea Cerniţei direpţ la piscul din jos de Purcăreţi şi pe piscu direpţ Toacă şi de la Toacă pe hotar pînă la Mlaca Păişeei ⟨şi⟩[1] din Mlacă pe piscu în sus direpţ pînă în drum şi peste cale tot pe piscu pînă pe supt coastă din sus de Lazul Onei şi de acolea pe supt coastă pînă unde iaste loc de hrană, pînă supt Peşteră şi pe vale la deal pînă la Strunga Radei şi de acolo pe gruiu pînă la Cetăţêle şi de la Cetăţêle pe gruiu în jos pînă la vîrhul Priporului şi din vîrf în jos pe unde s-au vîndut pe Vîlceaoa Podului pînă unde trêce calea valea şi de acolea pe vale în sus pînă la mal, de la mal pe piscu în sus pînă unde au fost ariia lui Moţotă şi de la ariia lu Moţotă pe piscu în sus pînă în Valea Sasului şi de acolea pe cale pînă pogoară în vîlceaoa Sihlelor în cale şi pe vîlceaoa Sihlelor în jos pînă în valea Cerniţei din jos de Purcăreţi, iarăşi acolo [înpreunîndu-să][2] de unde s-au început hotarul, pentru ce că iaste a lor bătrînă şi direaptă ocină şi moşie.

Iar după acêia au cumpărat Radul Văleanul ocină la Groşi din partea lui Radomir a patra parte derept 360 de aspri şi au dat Cîrstoae o livade 1 Radului Văleanul zêstre.

Şi iar au cumpărat Radul Văleanul ocină în Groşi la Valea Sasului din sus de cale de la Banco şi de la Drăghici, derept 266 de aspri gata.

Şi iar au cumpărat Săman ocină Lazul Oancei de la feciorii Voicului, derept 500 de aspri.

Şi iar au cumpărat Radul cu frate-său Stan un loc de livade la Tătar de la Dragomir, feciorul Scurtului, derept 160 de aspri. Şi iar au cumpărat Radul 1 livade de la Badea al Pipercului derept 330 aspri. Şi iar au cumpărat Radul cu frate-său o livade de la feciorii Pipercului, derept 440 de aspri. Şi iar au cumpărat Radul cu frate-său 2 livezi de la feciorii Pipercăi, derept 500 de aspri. Şi iar au cumpărat Radul 1 livade de la Oprea al Pipercului derept 80 de aspri. Şi iar au cumpărat Radul singur 1 livade peste vale de la Badea al Pipercăi, derept 55 de aspri.

Şi iar au cumpărat Radul singur la Priboiasa un loc de 2 livezi de la Banco şi de la Drăghici, derept 200 de aspri. Şi iar au cumpărat Radul cu frate-său la Priboiasa un loc de la Drăghici şi de la Banco şi de la Stanciul, derept 370 de aspri. Şi iar au cumpărat Radul cu frate-său Stan în faţa Sasului un loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 250 de aspri.

Şi iar au cumpărat Fetea la Vărateci o livade de la Dragomir, derept 150 de aspri. Şi iar au cumpărat Fetea de la Badea 1 livade, derept 130 de aspri. Şi iar au cumpărat Fetea singur în faţa Sasului 1 loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 300 de aspri. Şi iar au cumpărat Fetea peste vale un loc de la feciorii lui Vlasie, derept 460 aspri.

Şi au cumpărat Raşa un loc preste vale de la feciorii lu Vlasie, derept 250 aspri. Şi au cumpărat Tatul 1 loc preste vale de la feciorii lu Vlasie, derept 80 de aspri. Şi au cumpărat Stoica 1 livade ot Radul Pipercăi, derept 280

www.dacoromanica.ro

aspri. Şi iar au cumpărat Semen la faţa Sasului de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului un loc, derept 300 de aspri. Şi au cumpărat Semen un vad de moară la Priboiasa de la feciorii lui Vlasie, derept 100 [100] de aspri. Şi au cumpărat Semăn la Lazul 1 loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 70 de aspri. Şi au cumpărat Neagoe şi Cîrstea la dosul lazurilor un loc de la Scurtul, derept 220 de aspri. Şi au cumpărat Neagoe la valea Sasului de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului un loc derept 200 de aspri şi o cruce derept 100 de aspri.

Şi au cumpărat Mihăilă de la Dragomir şi de la feciorii Stanciului un loc, derept 200 de aspri. Şi au cumpărat Şerbu un loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 150 de aspri. Şi au cumpărat Stanca un loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 60 de aspri. Şi au cumpărat Radul un loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 50 de aspri. Şi au cumpărat Stanciul o livade de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului şi de la Dragomir, derept 70 de aspri. Şi au cumpărat Stanciul peşte vale de la Banco un loc derept 130 de aspri. Şi au cumpărat Stoica şi Neagoe un loc de la Draghici şi de la Stanciul, derept 260 de aspri. Şi iar au cumpărat aceştea la munte un loc de la Drăghici şi de la feciorii Stanciului, derept 140 de aspri. Şi au cumpărat Şerbu un loc de la feciorii lu Vlasie, derept 70 de aspri şi ca să fie Neacşa, fata lu Dan, pre o jumătate de partea lu Dan. Şi au cumpărat Dobrotă altă jumătate de la altă fată a lui Dan.

Şi au cumpărat Pungă pisculeţul de la Radul Vlăduleţei, derept 130 de aspri. Şi au cumpărat Fetea cu frate-său Raşa partea Sorei, toată, derept 300 de aspri. Şi au cumpărat Hrăbarul jumătate de partea Lotreanului, derept 300 atpri, iar céialalte parte o au cumpărat alţi oameni de sat, derept 300 de aspri şi ca să fie feciorii Hrăbariului şi fata lui, Stanca, pre acea jumătate a Hrăbariului.

Acéste cumpărături toate ce zice mai sus iaste cinul asprilor ce au mersu la mîna feciorilor lu Vlasie aspri 5 000 şi la mîna moşténilor iarăşi 5 000.

Direpţ acéia am dat domnia mea ca să fie lor moşie ohabnică lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strenepoţilor lor şi neclătită să fie, după zisa domnii méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea toţi boiarinii diregătorii domnii méle: jupan Harvat[3] marele ban şi jupan Vintilă marele dvornic şi jupan Staico vel pitariu[4] şi jupan Vlaicul vel logofet, jupan Udrişte vel vistiier i Stroe spătar i Dragul stolnic i Stroe, feciorul lui Drăghici, păharnic şi Bucur[5] comis şi Badea vel postélnic şi Vlaicul vel logofet.

Şi eu Stan Duţul, ce am scris în scaunul cetăţii în Tîrgovişte mésiţa dechemvrie 16 dni, v leat 7046 (1537).

Pis popa Andrei v leat 7212 ⟨1703—1704⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 448 (Cozia, XLVII/6). Traducere din 1704.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 233—235.

---

[1] Loc rupt.

[2] Aşa în text, cu paranteze.

[3] În loc de: „Şerban".

[4] În loc de: „vornic".

[5] În loc de: „Barbul".

www.dacoromanica.ro

† Къ законѣ повелѣ Богъ сиⷨм Їсраелевⷨм да на въсѣко лѣто десетстѧ́ет и елика аще стѣ́жит. И се вѣ́дѣще апостолы свѣ́ты и Богоносиⷨ wтцы наше прѣ́даше нам, послѣ́диⷨм чедⷨм иⷯ, wви молитвожⷣ и милостинеⷣ wгрѣ́бати сѧ wт въсѣⷯ злъ

Сеже и азъ, благовѣ́рниⷨ и Христолюбивⷨ и самодръжавниⷨ, Їw Радул воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахїнское, сиⷩ велика<го> и добраго Радула воеводы, поревноваⷯ въспомѣнⷭⷭ слово старца нѣкаго рекшаго: „досаждениѥ врѣмѣ прⷩиде и кⷭпⷩим цѣломѫдрїем и смѣренїем ползⷭ къ себе привести въ врѣмⷯ сѫда възданиѥ“.

Сеже и аз, жилаⷯ w десиⷨ wтца статими и припадаⷯ къ владⷩцѣ самомⷭ Христⷭ царю Богⷭ нашемⷭ и прⷱчистїе его матери, еже ест храм свѣ́тое оуспенїе ем, еже въ свѣ́томⷭ монастира глаголеми Бистрицⷯ и дароваⷯ съи въсѣчⷱстниⷨ, благо wвразниⷨ, прⷱпочтенїем, еже над въсѣми чⷱсти и даръⷨ настоѧ́ⷣ, съи хрисовⷭл господства ми, мольбникⷨм господства ми, егⷭмена Мисаила и въсⷯм братїе wбрѣтаѥщим сѧ въ свѣ́тою wбитѣли тои, ꙗко им ест села на име Чеоуръи съ въсем хотарⷨм. Понеже има сⷭ Тисмена прⷭ със монастир wт Бистрица ещеже на нии господари прѣ́жде бивьше wт господство ми ради пол wт Тисмѣ́на.

Ѩ къда ест сѫда, wни прⷩидⷨше пред господство ми тере прѣ́ше. Ѩ ⷭ тем, господство ми сⷭдиⷯ и гледаⷯ съ въсѣ́ми чⷱститими властелени господства ми и кⷭпно съ wтцⷭ владⷩка Карлам и wбрѣтохмо истино, како имат свѣ́та монастира wт Бистрицⷯ wт Тисмѣ́на пол, а монастирⷭ wт Тисмѣ́на дрⷭга пол. Тѣ́мже, прⷩидоше егⷭмени и вратїе wт wбе монастираⷯ пред господство ми тере се ⷭтъкмиⷯ и меньше село над село, wт негwво добро волю, тере дадоше Тисменѣкини село Чеⷭръи радї пол wт Тисмѣ́на монастир wт Бистрица, а Бистричаниⷨ wни дадоше пол wт Тисмѣ́на монастирев wт Тисмѣ́на радї село Чеⷭръи. Тако ⷭтъкмишⷯ се и меньше wт пред господство ми и wт пред wтцⷭ владика Карлам и пред въсѣ́м властелени господства ми и wт сѫда напред кого изберит господь Богъ бити жнб ,а въ ниⷯ съпренїе да нѣ́ст.

Сего радї, им дадоⷯ и господство ми, ꙗкоже да им ест въ wчинⷭ и wхабⷭ.

И закли<на>ниѥ поставлѣ́ем господство ми: по съмрѣти господство ми, кого изберит господь Богъ бити господинь Блашкое Земле или wт сръдничнаго плода господства ми или wт сърwдникы господства ми или, по грѣ́сеⷯ нашеⷯ, wт нио племеник, да аще почетит и оутвръдит и съхранит и поновит сїю више писана, того господь Богъ да оутвръдит и почтит и съхранит его въ господствѣ́; аще ли не почетит и не оутвръдит и не поновит, нⷯ разорит и поперит и посрамит и раздрати, того господь Богъ да разорит и поперит и посрамит его въ господствѣ́ и да ⷭбиет его зде телом, въ бⷯдеще вѣ́цѣ дⷭшеⷯ и да мⷭ ест съпостатница прⷱчиста Богомати на страшиим и неⷭмитном сⷯдѣщим, идеже лицемѣ́ри нѣ́ст и да имат <част> съ Їⷭда и съ Ирїа и съ нинѣ́ми їоуден иже възъпише на господа Бога, спаса нашего Їусⷭса Христа и рекоше: „кръв его на нас и на чедѣⷯ нашиⷯ“ иже и бⷯдет въ вѣ́ки ,амин.

Сеже и свѣ́<дѣ>телїе поставлѣ́ем господство ми: жⷭпан Шербан велики бан Жилски и жⷭпан Бинтилъ виⷨше дворник и <ж>ⷭпан Станко велики дворник и жⷭпан Бланкⷭл велики лwгwфетⷭ и Строе спатар и Ѹдрице виⷭтиар и Дра<г>ⷭл столник и Карвⷭл комис и Бадѣ Изворанⷭл велики постелник. Исправник, Бланкⷭл велики лwгwфет.

И аз, Цалапи wт Бълач, въ мали дньцеⷯ, еже начрътаⷯ въ дивнѣ́ки град Тръговище, мⷣеца генарїе ї дьни, wт Ѩдама до селѣ́ текⷭща в лѣто ⁘ⷵⷬⷭ.

† Їw Радул вшевшда, милостїм вожїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† În lege a poruncit Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cît vor agonisi. Şi aceasta ştiind-o sfinţii apostoli şi purtătorii de Dumnezeu părinţi, ne-au predat-o nouă celor din urmă copii ai lor, ca unii prin rugăciune şi milostenie să ne scăpăm de toate relele.

Iată şi eu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi-singur stăpînitorul, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod, am rîvnit amintindu-mi cuvîntul unui oarecare stareţ care spune: „vremea supărării a sosit, să cumpărăm prin înţelepciune şi smerenie folosul pe care trebuie să-l aducem către sine în vremea judecăţii şi a răsplăţii".

Iată şi eu, dorind a sta de-a dreapta tatălui şi căzînd la însuşi stăpînul Hristos, împăratul, Dumnezeul nostru şi la preacurata lui maică, care este hramul sfintei ei uspenii, ce este în sfînta mănăstire numită Bistriţa şi am dăruit acest întrutotul cinstit, cu frumoasă faţă, preacinstit, ce stă deasupra tuturor cinstelor şi darurilor, acest de faţă hrisov al domniei mele, rugătorilor domniei mele, egumenului Misail şi tuturor fraţilor care se află în acel sfînt lăcaş, ca să le fie satul anume Ceurii cu tot hotarul. Pentru că a avut Tismana pîră cu mănăstirea de la Bistriţa încă la alţi domni, care au fost înaintea domniei mele, pentru jumătate din Tismana.

Iar cînd a fost acum, ei au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat şi am cercetat cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele, dimpreună şi cu părintele vlădica Varlaam şi am aflat adevărul, că are sfînta mănăstire de la Bistriţa jumătate din Tismana, iar mănăstirea de la Tismana cealaltă jumătate. De aceea, au venit egumenii şi fraţii de la amîndouă mănăstirile înaintea domniei mele, de s-au întocmit şi au schimbat sat pentru sat, de a lor bunăvoie, de au dat tismănenii mănăstirii de la Bistriţa satul Ceurii pentru jumătate din Tismana, iar bistricenii, ei au dat mănăstirii de la Tismana jumătate din Tismana pentru satul Ceurii. Aşa s-au întocmit şi au schimbat înaintea domniei mele şi înaintea părintelui vlădică Varlaam şi înaintea tuturor vlastelinilor domniei mele şi de acum înainte, pe cine-l va alege domnul Dumnezeu a fi în viaţă, iar între ei pîră să nu fie.

De aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină şi de ohabă.

Şi blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va păzi şi va înnoi acestea mai susscrise, pe acela Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnie; iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va înnoi, ci va nimici şi va călca şi va batjocori şi va strica, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l calce şi să-l batjocorească în domnie şi să-l ucidă aici cu trupul, în veacul viitor cu sufletul şi să aibă potrivnică prea curata maică a lui Dumnezeu la înfricoşata şi nepărtinitoarea judecată, unde făţărnicie nu este şi să aibă ⟨parte⟩ cu Iuda şi cu Arie şi cu acei iudei care au strigat împotriva domnului Dumnezeu, mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au zis: „sîngele lui asupra noastră şi asupra copiilor noştri" ceea ce şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Ţalapi din Bălaci, dintre diecii cei mici, care am scris în minunata cetate Tîrgovişte, luna ianuarie 10 zile, de la Adam pînă acum curgător, în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 449 (Tismana, XXXVII/4). Orig., perg. (50,5 × 41), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1846; alte traduceri ibidem, ms. 329, f. 397 (cu data 7045 ian. 5) şi 336, f. 81—82.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 227—228. Trad. *D.I.R, B*, 236—237.

50 1538 (7046) ianuarie 16, Tîrşor.

† Милостню божнею, Іw Радꙋл воєвода и господинъ въсєю землю Ꙋгрровлахинскою, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋл воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнне господства мн Мирчен wт Шербънецн, ѡкоже да мѕ ест на планннѕ Кѕчѣчwв, варе колнко ест неговѕ дел wт планнн, понеже мѕ ест стара и права wчннѕ, деднѕ.

И потwм, прїнде Мирчѣ пред господства мн тере ю дяде и поклонн свѣтѣн Митрополнн, нджеже ест храм свѣтое възнесенне господа Бога и спаса нашего Іꙋсѕса Христа, сам wт своннм добрwм волю и нн wт едно снлwст.

Сего радї и господство мн нх дадwх свѣтѣн Митрополнн, ѡкоже да мѕ ест въ wчннѕ и въ wхабѕ въ вѣкн и нн wт когождо непотъкновенно, по wрнзмѕ господства мн.

Сеже свѣдѣтелне поставнх господство мн: жѕпанѕ Шербан велнкн бан Кралевскомѕ и жѕпан Вентнлъ бнвшн дворнк и жѕпан Станко вел дворнк и жѕпан Вланкѕл велнкн лwгwфет, Ѯдрнце внстнар, Строе спатар и дрѕг Строе пехарник, Барбѕл комнс, Драгѕл стwлнк, Бадѣ постелнк. Исправник, Вланкѕл вел логофет.

Испнса се ѕ Тръшwр, мѣсеца генара ѕ̄ї дьнн, в лѣт ⸗ѕ̄мѕ̄. Испнсах Стан Дѕцѕлwв граматнк.

† Іw Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господнннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Mircei din Şerbăneşti, ca să-i fie în muntele Buceciul, oricît este partea lui de munte, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, Mircea a venit înaintea domniei mele, de a dat-o şi a închinat-o sfintei Mitropolii unde este hramul sfintei înălţări a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, singur de a lui bunăvoie şi fără nici o silă.

De aceea şi domnia mea am dat sfintei Mitropolii, ca să-i fie de ocină şi de ohabă în veci şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt, Udrişte vistier, Stroe spătar şi alt Stroe paharnic, Barbul comis, Dragul stolnic, Badea postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în Tîrşor, luna ianuarie 16 zile în anul 7046 ⟨1538⟩. A scris Stan al lui Duţu grămăticul.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 450 (Mitrop. Ţ. Rom., XXIX/1). Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la mijlocul sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 127, f. 290 şi 134, f. 278 v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 237—238. Facs. *ibidem*, 484.

51 1538 (7046) ianuarie 28, Tîrgşor.

† Милостию божїею, Їw Радул воевода и господинъ късон земли Оугровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе. Дават господство ми сїе повелѣние господства ми свѣтое Митрополие, идеже есть храм свѣтое възнесенїе господа Бога и спаса нашего Їусоса Христа и wтцѫ нашемѫ, свѣтомѫ митрополитѫ архїепископѫ Варламѫ, такоже да мѫ ест село Йнноаса къса, съ късом хотаром и съ подгореи елнка ест wт wчинѫ Йнноасеѫ, понеже ест стара и права wчинѫ и дѣднинѫ свѣтое Митрополие. И сїю село вниие речено ест дал и прилоӂен wт покоиниҳ господ[а]ах прежде нас вневшеҳ wт Радула воеводе свѣтое Митрополие. И ѫ тем и господство ми, съ късон честитнми болѣри господства ми, сѫднҳ и гледаҳ по правдѫ и по закон божїею и изнандоҳ мѫ како ест сїю село вниие речено Йнноаса, съ късом хотаром, свѣтое Митрополие wчинѫ и дѣднинѫ.

Сего радї, дадоҳ и господство ми свѣтое Митрополїе и wтцѫ нашемѫ, свѣтомѫ митрополитѫ архїепископѫ Варламѫ, такоже да мѫ ест къ wкрѣпленне и къ пнце свѣтое Митрополие, како ест бил дан и прилоӂен и wт дрѫги господ[а]ах, прежде нас вневше.

<To>[1]ган радї ти, Владуле ване wт Макѭнм, ѫ час еже хокеш видити сїю книгѫ господства ми, а ти wт тог час да се варѫеши wт село свѣтое Митрополие, на име Йнноаса, нища wт съда напред метеҳѫ да не имаш, нѫ да идеш ти да си ѫзнмаш wт синовн Милков и wт Милкое цю знаш ере ест твое, а свѣтое Митрополие и wтцѫ владика Варлам ѫ мир да нҳ wстакниш. И а нно да не чниниш, по реч господства ми.

Сеже и сведетелне поставлѣет господство ми: жѫпан Шербан вел бан Жилски и жѫпан Енитилъ вневши дворник и жѫпан Станко вел дворник и жѫпан Бланкѫл вел логофет и Бланкѫ пръкалаб и Ѫдрице внстїар и Строе спатар и и Строе пехарник и Барбѫл комис и Драгѫл столник и Бадѣ Изворанѫл велики постелник. Исправник, Бланкѫл вел логофет.

И аз, Негѫнт, писах ѫ Тръгшор, мѣсеца генарїе $\overline{\text{кн}}$ дьнн, в лѣт $\times\overline{\text{змѕ}}$.

† Їw Радул вневода, <милостїѭ>[1] божїѭ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Mitropolii, unde este hramul sfintei înălţări a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi părintelui nostru, sfîntului mitropolit arhiepiscop Varlam, ca să-i fie tot satul Aninoasa, cu tot hotarul şi cu podgoria cîtă este din ocina Aninoasei, pentru că este veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei Mitropolii. Şi acest sat mai sus-zis a fost dat şi dăruit sfintei Mitropolii de răposaţii domni care au fost înaintea noastră, de Radul voievod. Şi întru aceasta şi domnia mea, cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele, am judecat şi am cercetat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi am aflat că acest mai sus-zis sat Aninoasa, cu tot hotarul, este ocină şi dedină a sfintei Mitropolii.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei Mitropolii şi părintelui nostru, sfîntului mitropolit arhiepiscop Varlam, ca să-i fie de întărire şi de hrană

www.dacoromanica.ro

sfintei Mitropolii, după cum a fost dat şi dăruit şi de alţi domni, care au fost înaintea noastră.

De aceea tu, Vladule bane din Maxim, în ceasul în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să te fereşti de satul sfintei Mitropolii, anume Aninoasa, nimic de acum înainte, nici un amestec să nu ai, ci să te duci tu să-ţi iei de la fiii lui Milco şi de la Milcoaie ceea ce ştii că este al tău, iar pe sfînta Mitropolie şi pe părintele vlădica Varlam să-i laşi în pace. Şi altfel să nu faci, după zisa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Vlaicul pîrcălab şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi alt Stroe paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Neguit, am scris în Tîrgşor, luna ianuarie 28 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voivod, ⟨din mila⟩[1] lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 451 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIV/3). Orig., hîrtie (32×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1862; alte traduceri ibidem, ms. 127, f. 271 şi 134, f. 11 v—12.

EDIŢII. Slav. *Venelin*, 163—165. Trad. *D.I.R.*, *B*, 238. Facs. *ibidem*, 485.

[1] Loc rupt.

52 1538 (7046) martie 7, Bucureşti.

† Мнлостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсон земле Ѹгровлахї<нское синъ прѣдобраго> и великаго Радꙋла воєвода. Дават господство мн сїю повелѣнїе <господства мн Лебѹлѡ и съ синь его> Ѡнча и съ сїновн сн и брат емѹ Радꙋл и съ сновн сн, елнце нм Богъ <прнпѹстнт, ѩкоже> да мѹ ест ѡчннѹ ѕ Грошанн третн дел и ѡт по вода <н ѡт по въсом хотаром> н посѣде третн дел, понеже нм ест стара и права <ѡчнна. И нмалн сѣт н> старн кннге ѡт нн господарн прѣжде бнеше господство мн.

<Сего радї, дадох и господство мн> Лебѹлѡ и синъ его Ѡнча и съ братом сн Радꙋл, ѩкоже да <нм ест ѡчннѹ и ѡхавѹ>, нним и сновом им и внѹком и прѣвнѹчнтом нм. И варе комѹ <ѡт нїх прилѹчнт> прѣжде съмрътъ, а въ нїх прѣдалнка да нѣст, нѹ да ест <ѡставшнм нм. И нн> ѡт когоже непотъкновено, порезмо господства мн.

<Сеже ѹво и сведетелїн поста>влѣем господства мн: жѹпан Шербан велнкн бан Жнлскн <н жѹпан Бентнлъ бнв дворнк> н жѹпан Станко велнкн дворнк н жѹпан Блнк<ѹл велнкн лѡгѡфет> н Ѹдрнце внстнар н Строе спатар н Драгѹл столнк н Строе пеҳарнк н Барбѹл комнс н Бадѣ Изворанѹл велнкн постелнк. Исправнк, Падꙋре лѡгѡфет.

И аз, Цалапн ѡт Брълецн дньк, еже начрътах въ дневѣн град Бѹкѹрецн, мѣсеца мартїе ѕ̄ дьнн в лѣт ҳ҃зм҃ѕ.

† Їѡ Радꙋл вшевѡда. мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul preabunului⟩ şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a ⟨domniei mele lui Lebul şi cu fiul lui⟩ Oncea şi cu fiii săi şi fratelui său Radul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va ⟨lăsa, ca⟩ să-i fie ocină

www.dacoromanica.ro

în Groşani a treia parte şi din apă şi ⟨de peste tot hotarul⟩ şi de pretutindeni a treia parte, pentru că le este lor veche şi dreaptă ⟨ocină. Şi au avut şi⟩ cărţi vechi de la alţi domni, care au fost înaintea domniei mele.

⟨De aceea şi domnia mea am dat⟩ lui Lebul şi fiului său Oncea şi cu fratele său Radul, ca să ⟨le fie ocină şi ohabă⟩ lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui ⟨dintre dînşii li se va întîmpla⟩ mai înainte moarte, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi. ⟨Şi⟩ de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

⟨Iată şi martori⟩ punem domnia.mea: jupan Şerban mare ban al Jiului şi ⟨jupan Ventilă fost vornic⟩ şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul ⟨mare logofăt⟩ şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Pădure logofăt.

Şi eu, Ţalapi diacul din Bîrleşti, care am scris în minunata cetate Bucureşti, luna martie 7 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 452 (Dintrunlemn, IX/1). Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), lipsă o treime, pecete timbrată. Cu trei traduceri: din 1741, 1859 şi 1912; alte traduceri ibidem, ms. 445, *f.* 25 şi 446, *f.* 8.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 239.

53 ⟨1538⟩ martie 19.

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воевода и господинь. Пишет господство мн тебе, Станчо wт Грошани и тебе, Лебѹле и тебе, Стонко и по сн҃х ѥи говорнм господства мн за радꙋ ѥдни хотар wт Пнскѹл Кокоров, що ест болѣрин҃ господства мн, жѹпанѹ Крѣстїанѹ логофет, старѹ и правѹ wчинѹ и дѣдинѹ; а ви сте сꙗда мнинѹли и нсхабнли сте и wралисте хотар и сено коси сте. Съ кое главѹ и съ кое исправѹ нсхабити ви старе хотаре? Тако господство мн, wт час еже смъ нашел како ви есте посекали старе хотаре, а господство мн вьсхотѣл смъ како да пошлю да ви вьзнмаем гривне и еще доста досаждѹ wт над главе ваше сътворити. Таже паки, ѕ тем, падоше вниже реченно болѣрин҃ господства мн пред господство мн, тере ви извадише wт сїе злочинение, еже ви есте сътворнле, без ни едно сѹдїе и закон.

Сего радꙋ, ѕ час що кете видїте книги господства мн, а ви ѕ томзи час да се варѹете wт тое старе хотаре, Пнскѹл Кокореѵ, како по веке да не wраете, нижи старе хотаре да не мнинѹте, анѹ да дрьжите покѹде сѣт биле старе хотаре поставлене, ецеже wт при дѣни деда господства мн поконнога Блада воевода Калѹгера. И такогере да дрьжите по старе хотаре и не едни педѹ wт земле да не мнинѹте през хотаре, анѹ да си дрьжит вниже реченно болѣрин҃ господства мн, жѹпан Крѣстан логофет, старе жилѣзе.

Сего радꙋ, нихто да не смѣет мнинѹти хотар нли wратн нли сено коснти пред сїю книги господства мн, понеже тога человека еже се хокет покѹснти бантовати нли хотар мнинѹти, а тога человека велнка, зла досаждѹ хокет патнт wт къ господство мн. И а нно да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Падѹре логофет.

Пнс мѣсеца мартне ѳ҃ї дьнь.

† Їѡ Радꙋла вшевѹда, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Scrie domnia mea ţie, Stanciule din Groşani şi ţie, Lebule şi ţie, Stoico şi prin aceasta vă grăiesc domnia mea pentru un hotar din Piscul Cocorului, care este al boierului domniei mele, al jupanului Cîrstian logofătul, veche şi dreaptă ocină şi dedină; iar voi acum aţi trecut şi aţi stricat şi aţi arat hotarul şi fînul l-aţi cosit. Cu care cap şi cu ce ispravă aţi stricat voi vechile hotare? Astfel domnia mea, din ceasul în care am aflat că aţi tăiat vechile hotare, iar domnia mea am vrut ca să trimit să vă iau grivne şi încă destulă certare să fac asupra capetelor voastre. Apoi iar, întru aceasta, a căzut înaintea domniei mele mai sus-zisul boier al domniei mele, de v-au scos de la această răutate, pe care voi aţi făcut-o, fără nici o judecată şi lege.

De aceea, în ceasul în care veţi vedea această carte a domniei mele, iar voi în acel ceas să vă feriţi de acele vechi hotare, Piscul Cocorului, ca mai mult să nu araţi, nici vechile hotare să nu călcaţi, ci să ţineţi pe unde au fost puse vechile hotare, încă din zilele bunicului domniei mele, răposatul Vlad voievod Călugărul. Şi de asemenea să ţineţi pe vechile hotare şi nici o palmă de pămînt să nu treceţi peste hotare, ci să-şi ţină mai sus-zisul boier al domniei mele, jupan Cîrstian logofătul, vechile înfierături.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să calce hotarul sau să are sau să cosească fînul în faţa acestei cărţi a domniei mele, pentru că pe acel om care va încerca să tulbure sau să treacă hotarul, acel om va păţi mare şi rea certare de la domnia mea. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Pădure logofătul.

Scris în lună martie 19 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CLXXXV/7. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 239—240.

54 1538 (7046) aprilie 23, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсою земли Ѹгрровлахїнскою. сынъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воєводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ монастирꙋ глаголемн Їргиш, ꙗкоже да мꙋ ест село по име Шеwашꙋл въс, съ въсwм хотарwм. Понеже wн прѣге бил ест wвое вниче речено свѣтѣи Митрополне wт Трѣговище. И потом, господство мн ѳтькмн тере паки дадwх село Їнноаса свѣтѣи Митрополне, а Шеwашꙋл господство мн дадwх свѣтомꙋ монастирꙋ wт Їргиш, ꙗко да мꙋ ест въ wчинꙋ и въ wхабꙋ. И нн wт когоже непотькновенно въ вѣки, по речи господства мн.

Сеже и сведетелне поставлѣем господство мн: жупан Шербан велики бан Кралевски и жупан Бнитнлъ вниче дворник и жупан Станко велики дворник и жупан Бланкꙋл велики лwгwфет и Ѹдриче вистиар и Строе спатар и Строе пехарник и Барбꙋл комис и Драгꙋл столник и Бадѣ велики постелник. Исправник, Блан<кꙋл> велики лwгwфет.

И аз, Кореси, еже написах въ на столнинград Бѣкѹрещи, мѣсеца април кг дьнн, въ лѣт ҳ҃зм҃s.

† Їw Радꙋл wевwда, мїлостїа божїа, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeş, ca să-i fie

www.dacoromanica.ro

satul pe nume Şeoaşul tot, cu tot hotarul, pentru că el, mai înainte a fost al acestei mai sus-zise sfinte Mitropolii din Tîrgovişte.

Iar apoi, domnia mea am aşezat, de am dat iarăşi satul Aninoasa sfintei Mitropolii, iar Şeoaşul l-am dat domnia mea sfintei mănăstiri de la Argeş, ca să-i fie de ocină şi de ohabă. Şi de nimeni neatins în veci, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnic şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti în luna aprilie 23 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 453 (Ep. Argeş, XXVII/1). Orig., hîrtie, (28,5 × 21), pecete timbrată, căzută. Traduceri ibidem, ms. 168, f. 353 şi 708, f. 375.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 240.

55 1538 (7046) aprilie 23.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь въсои земле Ѹгровлахїнскои, сннь великаго и прѣдобраго Радꙋл воєводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ глаголемне Говора, ѡкоже да сн ѹзнмает ѡт блата еже се зовет Мамнна ѡт въ сеѫ людїе еже ѫтет ловнти, третаго рнба, алн кѹпно със Козна и със Кодмѣна и със Мѹшетещїн, понеже тако съмотрнѫ господство мн, ере на дрѹге блатове и грѣле раздѣлеѫ рнба на двою и после възет десеток, дна блатѹ еже есть внше речена, Мамнна, да сѣт волнницн калѹгерн ѡт монастирѹ еже есть внше речена да ѹзнмает ѡт свака рнба трети рнб. И нѫто да нѫ не смѣет бантовати нлн запрѣтнти нлн съкрнти, понеже тогаи человека зло ке патнт.

Сего ради, дадоѫ и господство мн, ѡкоже да есть свѣтомѹ монастирѹ въ ѹкрѣпленїе, а калѹгером въ пицѹ, а господство мн и родїтелнм господства мн въ вѣчное въспомнненїе и непоколѣбнмо, по wрнзмо господства мн

Исправнпк Блаикѹл велнки логофет.

Пнс мѣсеца апрнл кг дьнн в лѣт ×ѕмѕ.

† Їѡ Радꙋл воєвѡда, милостїм божїм господнпь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să ia de la balta ce se numeşte Mamina de la toţi oamenii care vor pescui al treilea peşte, însă împreună cu Cozia şi cu Cotmeana şi cu Muşeteştii, pentru că aşa am socotit domnia mea, căci la alte bălţi şi gîrle s-a împărţit peştele în două şi apoi s-a luat zeciuiala, iar la balta ce este mai sus-zisă, Mamina, să fie volnici călugării de la mănăstirea mai sus-zisă să ia din tot peştele, al treilea peşte. Şi nimeni să nu îndrăznească a-i tulbura sau a-i împiedica sau a ascunde, pentru că acel om rău va păţi.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire şi neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.
Scris în luna aprilie 23 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.
† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 454 (Govora, XXV/5). Orig., hîrtie (31 × 21,5).Cu o traducere din 1797; alte traduceri ibidem, ms. 447, f. 302 v — 303 şi 463, f. 57 v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 241. Facs. *ibidem*, 486.

56 **1538 (7046) aprilie 24.**

⟨† Мілостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсон земле Ꙋгровлахїнское, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господста мн ... > Пътрꙋ и дъщера сн Стонкъ и Стъннлъ със синови ... Драгомирꙋ, Влад и Станчюл и Стъннслав и Стан и Слав, ꙗкоже да им ест ѡчннꙋ Ꙋста ⟨Жилц⟩лѡ ѿт Поле Тꙋрцем, ѿт половннꙋ, по ѣ-го дела и ѿт Трестюра ѣ-го д⟨ела и ѿт⟩ Стърчин ѿт Чѣпле ѣ-го дела и ꙋ Петрари ѣ-го дела, понеже им сꙋ старе и праве ѡчине, деднꙋ.

И потом, имаше прꙋ пред господство мн със Тꙋрчанꙋл и тако преше Тꙋрчанꙋл пред господство мн како не имат тан людїе цю сꙋт вниге писани нненднꙋ метѣхꙋ със тан ѡчине вниге речене. И господство мн, ꙋ тем, гледахꙋ и сꙋдї със въсн чьстнтнмн правнтелїе господства мн и дадохꙋ господство мн Стоган и Стъннлъ със братнам сн ѣї болѣрн да заклет над сїе вниге ре⟨че⟩не ѡчине над въсе. И заклеше пред господство мн.

Сего радї, им дадохꙋ и господство мн Стоган със синови сн и Стъннлъ със братнам сн, а Тꙋрчанꙋл ѡсташе ѿт законꙋ ѿт пред господство мн, ꙗкоже да им ест Стоганѡ със синови ⟨сн⟩ и Стъннлъ съ братнам сн къ ѡчинъ и ѡхабꙋ, нним и сновом емꙋ и внꙋк⟨ом и прѣвнꙋ⟩четом им и нн ѿт когожде непотъкновено, по реч господство мн.

⟨Сежке н⟩ сведетелїе поставнхꙋ господство мн: жꙋпанꙋ Шербанꙋ велнки бан Кралевскн и жꙋпа[па]н Бнитнлъ бивше дворнікꙋ и жꙋпанꙋ Станко вел дв⟨ор⟩никꙋ и Бланкꙋл вел лѡгѡфет и Ꙋдрице вистнар и Строе спатар и Ст⟨рое⟩ пехарник и Барбꙋл комнс и Драгꙋл столнікꙋ и Баде Изворанѡ велнки постелнікꙋ. Исправник, Радꙋл портар.

Пнс мѣсеца апрнлїе к҃д дьнн, в лѣт ×ѕмѕ.

† Їѡ Радꙋл воєвѡда, мнлостїм божїм господинъ.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele⟩ lui Pătru şi fiicei sale Stoica şi lui Stănilă cu fiii ... lui Dragomir, lui Vlad ... şi lui Stanciul şi lui Stănislav şi lui Stan şi lui Slav, ca să le fie ocină Gura ⟨Jilţ⟩ului din Cîmpul Turcilor, din jumătate, a 2-a parte şi din Trestioara a 2-a parte şi ⟨din⟩ Stîrcii de la Ceple a 2-a parte şi în Petrari a 2-a parte, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine, dedină.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu Turceanul şi aşa pîra Turceanul înaintea domniei mele că nu au aceşti oameni care sînt mai sus-scrişi nici un amestec cu acele ocine mai sus-zise. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Stoian şi lui Stănilă cu fraţii săi 12 boieri, să jure pe toate aceste mai sus-zise ocine. Şi au jurat înaintea domniei mele.

www.dacoromanica.ro

De aceea, le-am dat şi domnia mea lui Stoian cu fiii săi şi lui Stănilă cu fraţii săi, iar Turceanul a rămas de lege dinaintea domniei mele, ca să-i fie lui Stoian cu fiii ⟨săi⟩ şi lui Stănilă cu fraţii săi de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

⟨Iată şi⟩ martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi St⟨roe⟩ paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnic şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Radul portar.

Scris luna aprilie 24 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 455 (Tismana, XL/4). Orig., hîrtie, rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1845; alte traduceri ibidem, ms. 329, f. 537 şi 336, f. 170—171.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 241—242. Facs. *ibidem*, 487.

57 1538 (7046) aprilie 25, Bucureşti.

† Мнлостїю божїю, Їѡ Ꝓадꙋл воєвода и господинъ въсєи земле Ѹггрровлахїнскои, сннъ великаго и прѣдобраго Ꝑ⟨адꙋ⟩ла воєвода. Даваꙋ господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ глаголемн Глѧвъ⟨чов⟩, ндеже ест храм прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословенѣи влады́чицы нашеи Богородїце и чьстное ея благовѣщ⟨енїе⟩, ꙗко да ест свѣтомꙋ монастирꙋ wчинꙋ ѕ Тѧтѧрѧщи по воде Телеормань, дел Станев въса, ⟨в⟩аре елика се хтет извратн.

Понеже Стана дала ю ест жꙋпанꙋ Трнфе ключар, тере ⟨ю ест⟩ извадил wт бнр. И потом, жꙋпан Трнфа ключар прїнде пред господства мн, тере ю даде и ⟨пок⟩лонн свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да ест свѣтомꙋ монастирꙋ въ покрѣпленїе, ⟨а чьстнен⟩шнм нноком въ пищꙋ, а жꙋпанꙋ Трнфе ключарꙋ да мꙋ ест в⟨ъ вѣчное въспомнданїе⟩.

⟨Єго⟩ ради, дадох и господство мн свѣтомꙋ ⟨монастирꙋ, ꙗкоже да мꙋ ест въ wчинꙋ⟩ и въ wхабꙋ и нн ⟨wт когоже непот⟩жковенно, по реч господства мн.

С⟨еже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн⟩: жꙋпан Шербан велнкн бан и жꙋпан Станко велнкн дворнник и жꙋпан Блнкꙋл велнкн логофет и Ꙋдрнще в⟨нстнар⟩ и Строе спатар и Строе пехарник и Барбꙋл комис и Драгꙋл столник и Бадѣ Изв⟨оранꙋл⟩ велнкн постѣлник. Исправник, Блнкꙋл велнкн логофет.

И аз, Ѡпрѣ, нспсах въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца апрнлїе к҃ѣ дьнн, в лѣт ⸓ѕмѕ.

† Їѡ Ꝓадꙋл вшевода, мнлостїѧ божїѧ господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Glavaciov, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi cinstitei ei blagoveştenii, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în Tătărăştii de pe apa Teleormanului, toată partea Stanei, oricît se va alege.

Pentru că Stana a dat-o jupanului Trifa clucerul, de a scos-o de la bir. Iar apoi, jupan Trifa clucerul a venit înaintea domniei mele, de a dat-o şi a închinat-o sfintei mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar preacinstiţilor călugări de hrană şi jupanului Trifa clucerul să-i fie de ⟨veşnică pomenire⟩.

www.dacoromanica.ro

De aceea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ⟨ca să-i fie de ocină şi⟩ de ohabă şi de ⟨nimeni⟩ neatins, după zisa domniei mele.

⟨Iată şi martori punem domnia mea:⟩ jupan Şerban mare ban şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Oprea, am scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 25 zile, în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 456 (Glavacioc, XXVI/1). Orig., hîrtie (27× 20,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1848; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 112.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 242.

58 1538 (7046) mai, Mislea.

† Милостїю божїю, Їw ⟨Радꙋл⟩ воєвода и господинъ въсон земле Ѫгрровл лаχїи⟨скон, сннъ до⟩браго и великаго Радꙋла воєвода. Дават господство ⟨мн⟩ сїе повелѣнїе господства мн слꙋзем господства мн ... Стънилъ и Шефꙋл и Нѣгое и Стънислав и съ ннχ снновн и Балѣ със братнам сн ... Станꙋ и Татꙋл[1] и ещеже със ннχ снновн, елнцн нм Богъ прнпꙋстнт, шкоже ⟨да нм сѫт wчина цю се зовет Зърнѣска⟩, съ шꙋмо цю се зовет велнкн ...

И белѣге да нм се знает wколо: ... и wт тꙋн до Къска, и ѫста Мꙋртатов и wт тꙋн ꙋздол, по Къска, до Полѣна Съкꙋюлов и паки Къска ꙋздол до камен Карламов и пнскꙋл Карламов ꙋзгор до мегю Иванецнм и wт тꙋн, доле по Пръсковнл, до кꙋде се ... слѣме Кръещом и до желѣзе Крнвелещом и до Ѡславн Слъннк и wт тꙋн ꙋзгор ... камен Мꙋртатов.

Понеже снχ внше речени ⟨людїе⟩ прїндоше пред господства мн, тере ... мѣсто. ⟨И господство мн сам гледал⟩ със въснмн правителїе господства мн ... господство мн, како ест пꙋстнин мѣсто ... помновахχ господство мн внше речене слꙋзе господства мн ⟨със⟩ сего место, да сн wтворнχ съ трꙋдъ ... и ѫтакмн Стънилъ та сн ꙁложи по сестре сн, Сора и Рада и със снновн нχ да сѫт wколо, едни како и дрꙋго, али само на едно место, а над дрꙋге wчине, дъщере да се не метехат. И Балѣ със братнам сн ... ещнже дъщерем сн, елнце хтет wн нмат, да сѫт wколо съ снновн над сїе ... нне дъщере да не метехат. И господства мн дадоше кон.

Сего радї, нм дадохχ и господство мн ⟨шкоже да нм ест въ wчннъ⟩ и въ wχабъ, ннм и снновом нм и внꙋком и прѣвнꙋчетом нм и ннχ wт когоже неповтъкновено, по реч ⟨господства мн⟩.

⟨Сеже и сведетелїе поставнχ господство мн:⟩ жꙋпан Шербан бел бан Крадевски и жꙋпан Станко вел дворнпк и жꙋпан Еланкꙋл вел ⟨лwгwфет ... ⟩ и Ꙋдрнще внстїар и Строе пехарнпк и Карбꙋл комнс и Драгꙋл столнпк и Кадѣ постелнпк, ⟨Испавнпк, Драгꙋл⟩ велнкн столнпк.

Пнс ѫ Мнслѣ, ман ... дьнн, въ лѣт ×ѕмѕ.

† Їw Радꙋл вwевwда, ⟨мнлостїм⟩ божїм господнпь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io ⟨Radul⟩ voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul⟩ bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia ⟨mea⟩ această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele ... Stănilă şi Şteful şi Neagoe şi Stănislav şi cu fiii lor şi Balea cu fraţii săi ... Stan şi Tatul[1] şi încă şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să ⟨le fie ocina care se cheamă Zărneasca⟩ cu pădurea care se cheamă marele ...

www.dacoromanica.ro

Şi semnele să li se ştie împrejur: ... şi de aci pînă la Bîsca, în gura Murtatului şi de aci în jos, pe Bîsca, pînă în Poiana Săcuiului şi iarăşi Bîsca în jos, pînă la piatra Varlamului şi piscul Varlamului în sus pînă între Ivăneşti şi de aci, în jos, pe Pîrscovel, pînă unde se ... culmea Brăeştilor şi pînă în fiarele Criveleştilor şi pînă la Slănicul Sărat şi de aci în sus ... piatra Murtatului.

Pentru că aceşti mai sus-zişi ⟨oameni⟩ au venit înaintea domniei mele, de ... loc. ⟨Şi domnia mea am cercetat⟩ cu toţi dregătorii domniei mele ... domnia mea că este loc pustiu ... am miluit domnia mea pe mai sus-zisele slugi ale domniei mele cu acest loc, ca să şi-l deschidă cu trudă ... şi a întocmit Stănilă de şi-a alăturat pe surorile sale, Sora şi Rada şi cu fiii lor, ca să fie împreună, unul ca şi altul, însă numai pe un loc, iar pe celelalte ocine fiicele să nu se amestece. Şi Balea cu fraţii săi ... încă fiicelor sale, cîte el va avea, să fie împreună cu fiii pe aceste ... alte fiice să nu se amestece. Şi domniei mele au dat calul.

Pentru aceasta, le-am dat şi domnia mea, ⟨ca să le fie de ocină⟩ şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa ⟨domniei mele⟩.

⟨Iată şi martori am pus domnia mea:⟩ jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare ⟨logofăt ...⟩ şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnic şi Badea postelnic. ⟨Ispravnic, Dragul⟩ mare stolnic.

Scris în Mislea, mai ... zile, în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, ⟨din mila⟩ lui Dumnezeu, domn.

Biblioteca Centrală de Stat, LXXXVII/1. Orig., hîrtie (31 × 21), rupt şi şters, pecete aplicată, căzută. Două traduceri la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 38—39 şi f. 37 din 1911 şi 1941, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 242.

[1] Şters cu chinovar.

59 1538 (7046) mai 5, Tîrgul Cornăţel.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ ⟨късон земли Ꙋгровлахиское, сннъ⟩ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєводы. Дават господство ми сїе п⟨овел⟩ѣнїе господства ми почтенномꙋ правителю господства ми жѹпанꙋ Еланкꙋлꙋ ⟨велнки логофетꙋ⟩, ыкоже да мꙋ ест wчинꙋ код Дѣг, еже ю ест дръжал Станко логофета, wт ⟨рѣка⟩ Телорманова, на нме wт Рътꙋндꙋл, даже до бродо и wт тꙋн до матка Бꙋкова по Бꙋкова ... хотарꙋ Стежарюлшк и съ въси Поиана Гоева, понеже сїю wчинꙋ била ест ... wчинꙋ Станко логофетꙋ, али била ест wт над wчинꙋ Дѣговꙋ, что ест била пръво госп⟨одска⟩ хотарнсана wт него на белѣзи, еже сꙋт внше писане.

И потом, къда бил при дьни ⟨покоинаго⟩ Радꙋла воєводы, а Гюра логофет, wн ю испросил и рече како ест господска сїе внше речена wчинꙋ, а Радꙋл воєвода, wн га ест помиловал със сїю wчинꙋ. И село Ꙋнгѣнїн въкꙋпѣ със Плескърѣнїн, wни се днжаше тере ꙋзеше закон ѣї болѣри wт пред покоиномꙋ Радꙋла воєводы и заклеше како нѣст господска wчинꙋ, анꙋ ест била ннына wчинꙋ и заклели сꙋт тако, да ю претиснет ⟨н⟩ wни wбладꙋет и да ю дръжет wчинꙋ себе. И wни никакоже не възмогоше ꙋтакмити се над сїе внше реченꙋ wчинꙋ, анꙋ имаше съпрениє пред господства ми радї сїа wчинꙋ. И господство ми, ꙋ тем, сꙋдꙋ и гледꙋ им редꙋ

www.dacoromanica.ro

по правдѫ. И истино wбрѣтохѫ господство мн како ест била сїе више речена wчинѫ стара и права wчинѫ Дѣгѫлов, ꙗкоже прѣжде речена ест, а Ѹнгрѣнїн и със Плескърѣнїн wни сѫ заклели и сведетелствовали крво и wсташе wт закон wт пред господства мн, ере наѫходї и достиже се wчинѫ господска, еже ест wт над wчинѫ Дѣгова.

Того радї, помиловахѫ господство мн вѣрни болѣри господства мн жѫпанѫ Еланкѫл велики логофет и жѫпан Гюра логофетѫ. И потом, прїинде жѫпан Гюра логофет пред господства мн, тере даде и поклони въса свою дел, wт своимѫ добром волимѫ, а жѫпан Еланкѫл логофет, wн дарова по жѫпан Гюра логофет със единном добром коню влашки.

Сего радї, паки дадохѫ и помиловахѫ господство мн властеленѫ господства мн жѫпанѫ Еланкѫл великога логофета със въса сїа више речена wчинѫ, ꙗкоже да мѫ ест въ wчинѫ и въ wхабѫ немѫ и синовом емѫ и внѫком и прѣвнѫчетом нм и нн wт когоже непотѫкновенно, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлехѫ господство мн: жѫпан Шеркан велики ван Кралевски и жѫпан Енитилъ више дворник и жѫпан Станко велики дворник и Ѹдриче виститар и Строе спатар и Драгѫл столник и Строе пехарник и Барбѫл комис и Бадѣ Изворанѫв велики постелник. Исправник, Бадѣ Ѩаз, постелник.

И аз, Ѡпрѣ дїак, писахѫ в тръг Корнъцелѫ, мѣсеца мане ѣ дьни, в лѣт ×ѕмѕ.

† Їѡ Радѫл вшевѫда, мнлостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn ⟨a toată ţara Ungrovlahiei, fiul⟩ marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Vlaicul ⟨marele logofăt,⟩ ca să-i fie ocină lîngă Deag, pe care a ţinut-o Staico logofătul, din apa Teleormanului, anume din Rătundul pînă în vad şi de acolo pînă în matca Bucovului, pe Bucov ... hotarul Stejarului şi cu toată Poiana lui Goe, pentru că această ocină a fost ... ocina lui Staico logofătul, însă a fost din ocina lui Deag, care a fost la început domnească, hotărnicită de el pe semnele care sînt mai sus-scrise.

Iar apoi, cînd a fost în zilele ⟨răposatului⟩ Radul voievod, iar Ghiura logofătul, el i-a cerut-o şi a zis că această mai sus-spusă ocină este domnească, iar Radul voievod, el l-a miluit cu această ocină. Însă satul Unghenii împreună cu Plescărenii, ei s-au ridicat de au luat lege 12 boieri dinaintea răposatului Radul voievod şi au jurat că nu este ocină domnească, ci a fost ocina lor şi au jurat aşa, ca ei s-o cotropească ⟨şi⟩ s-o stăpînească şi să şi-o ţină ca ocină. Dar ei nicicum nu au putut să se întocmească peste această mai sus-zisă ocină, ci au avut pîră înaintea domniei mele pentru această ocină. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat şi am cercetat rîndul lor, după dreptate. Şi am aflat domnia mea cu adevărat că această mai sus-zisă ocină a fost veche şi dreaptă ocină a lui Deag, cum este şi mai înainte zis, iar Unghenii şi cu Plescărenii, ei au jurat şi au mărturisit strîmb şi au rămas de lege înaintea domniei mele, căci s-a aflat şi s-a deosebit ocină domnească, care este din ocina lui Deag.

De aceea am miluit domnia mea pe credincioşii boieri ai domniei mele jupan Vlaicul marele logofăt şi jupan Ghiura logofătul. Iar apoi, a venit jupan Ghiura logofătul înaintea domniei mele, de a dat şi a închinat toată partea sa, de a sa bunăvoie, iar jupan Vlaicul logofătul, el l-a dăruit pe jupan Ghiura logofătul cu un cal bun românesc.

De aceea şi domnia mea de asemeni am dat şi am miluit pe vlastelinul domniei mele jupan Vlaicul marele logofăt cu toată această mai sus-

www.dacoromanica.ro

zisă ocină, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Badea Aiaz postelnic.

Şi eu, Oprea diacul, am scris în tîrgul Cornăţel, luna mai 5 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 457 (Valea, XVII/1). Orig., hîrtie (21 × 31), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1906.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 243—244.

60 1538 (7046) iunie 8, Tîrgovişte.

† Мнлостню ⟨божню, Їѡ Радꙋл воєводa и господннь⟩ вьсон зємли Ꙋггровлахнн сннь велнкаго и прѣдобраг⟨о Радꙋл воєвод. Дават господство⟩мн сїю повелѣнние господства мн болѣрнннм господство мн жѫпанѫ Стан пнтар и жѫпан⟨ѫ Добромнр⟩ спатар ѥкоже да нм ест ѡчннѫ ѫ Тътарѫл ѡт Полю, понеже ест покѫпнт ⟨за⟩ ѯ̃ аспрн ѡт Стонка ѡт Тѫфецї сѣс братнем, ешеже ѡт прн дънн поконня⟨го⟩ Бъсърабa воєводa. И къдa бнл съдa, ѡнну нмал съпреннїе със Стан и със Зрънъ ѡт Тѫфецн радe таю ѡчннѫ пред господство мн. И ꙗщет Стан и Зрънъ да прнфатнше закон със ѢЇ-тн болѣрн, тере се заклелн како къдa кѫповатн Стан и Добромнр ѡчннна ѡт Тътарѫл, а ѡнн не знанте, не бнл съ свон знаннїе. И ѡнн не можнше да прнфатнл ѢЇ-тн болѣрн да заклелн нѫ ѡсташе Стан и Зрънъ ѡт закон ѡт пред господство мн.

Сего радн, дадоⷯ господство мн болѣрнннм господство мн еже ест внши пнсан Стан пнтар и Добромнр спатар и със ннм снновн нм елнцнⷯ Богъ дăст, ѥкоже да нм ест въ ѡчннѫ Татарѫл и въ ѡхабнннм и ннм снновн нм и внѫком и правномчетом нм. И варе комѫ се сълючнт прежде ѡт нⷯ съмрьтъ, а въ ннⷯ прѣдалнка да нѣст, нѫ да нм ѡставшнм. И ѡт ⟨не⟩когоже непотѫкновенном, порнзмо господство мн.

И сеже свидѣтелнем поставлѣем господства мн: жѫпанѫ Шербан велнки бан Кралювски и жѫпанѫ Кентнлъ бнвше дворнк и жѫпанѫ Станко вел дворнк и жѫпанѫ Еланкѫл велнкн лѫгѫфет и Ꙋдрнце внстнар и Строе спатар и Строе пеⷯарнк и Драгѫл столнк и Барбѫл комнс и жѫпанѫ Бадe Изворанном велнкн постелнк. Исправнк, Станчюл постелнк.

Пнс аз, Боболѣ днак, мѣсеца юнїе ѝ дънн, въ столнн Тръговнще, въ лѣт ѯ҃ѕмѕ.

† Їѡ Радꙋл вѫєвѫда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila ⟨lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn⟩ a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului ⟨Radul voievod. Dă domnia⟩ mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele jupanului Stan pitarul şi jupanului ⟨Dobromir⟩ spătarul, ca să le fie ocină în Tătarul de Cîmpie, pentru că au cumpărat ⟨pentru⟩ 9 000 aspri de la Stoica din Tufeşti cu fraţii încă din zilele răposatului Băsărabă voievod.

Iar cînd a fost acum, ei au avut pîră cu Stan şi cu Zîrnă din Tufeşti pentru acea ocină înaintea domniei mele. Şi au vrut Stan şi Zîrnă să apuce

www.dacoromanica.ro

lege cu 12 boieri, ca să jure că atunci cînd Stan şi Dobromir au cumpărat ocina din Tătarul, iar ei n-au ştiut, nu a fost cu ştirea lor. Iar ei n-au putut să apuce cei 12 boieri să jure, ci au rămas Stan şi Zîrnă de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierilor domniei mele, care sînt mai susscrişi, Stan pitarul şi Dobromir spătarul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie de ocină Tătarul şi de ohabă, lor, fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui dintre ei i se va întîmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Şi iată martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Ventilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi alt Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi jupan Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Stanciul postelnic.

Am scris eu, Bobolea diacul, luna iunie 8 zile, în scaunul Tîrgovişte, în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 458 (Radu Vodă, XI/1. Orig., hîrtie (30× 21), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1903.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 245. Facs. *ibidem*, 488.

61 1538 (7046) iunie 15, Tîrgovişte.

† Мнлостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинь въсон земли Ѫгꙋровлахїнскоє, сннь добраго и великаго Радꙋл воєвода. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн Мотан и Коман и Банко и Коман и Хръс и съ ннх сновн, елнцн нм Богъ дасть, шкоже да нм ест wчнн8 8 Тѣрв8рецї, дел Дарчилов и дел Добр8шев wт посв8де, понеже нм ест стара и права wчнн8, дѣдїн8, дн8 ест бнла притеснена wт Дѣлѣ и съ братїам его.

И потом, Мотан и Коман и Банко и Коман и Хръс, wни нмат съпрѣнїе пред господство мн със Дѣлѣ и със братїам сн. И тако прѣше Дѣлѣ како нн ест притнснена, н8 м8 ест дѣдїн8 тан вншє писано wчнн8. И 8 тем, господство мн гледах и сѣдн със честитнмн правнтелїе господства мн по кнеге нзнандох господство мн како Дѣлѣ съ братїам сн, wни сн дадоше дел wт wчнн8 въса Енитнлъ воєвода, а със дел Мьтан и др8жнн8 его, еже сѣт вншє писанн, веке Дѣлѣ съ братїам сн, вншє писанн, метѣх8 да не нмат, н8 wсташе Дѣлѣ съ братїам сн wт законъ wт пред господство мн.

Сеже и господство мн дадох Мьтанев и Коман и Банко и Коман и Хръс, шкоже да нм ест wчнн8 и wхаб8, нмм и сновем и вноком и прѣвночетом нм, нн wт когоже ннпотькновенно, по орнзм8 господство мн.

Сеже и сведїтелїе ⟨поставлѣем господство мн: жѣпа⟩[1]н8 Шербан велнкн ban ⟨Кралевскн⟩[1] и жѣпан ⟨Енитнлъ внеше велнкн двор⟩[1]ннк и жѣпан8 Станко велнкн дворнпк ⟨и жѣпа⟩[1]н8 Бланк8 велнкн логофет и Ѫдрнце вн⟨ст⟩їпар и Строе спатар⟩[1] и Барбѣл комнс и Строе ⟨пехарнпк⟩[1] и Драгѣл столнпк и Бадѣ Изворанѣл велнкн постелнпк. Исправнпк, Мъкан портар.

И аз, Драгомнр, напнсах в древнн стол Тръговнще, мѣсеца юнїе ѣї, в лѣт ×ѕ̅мѕ̅. ѳ

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм, господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Motan şi Coman şi Baico şi Coman şi Hîrs şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Turbureşti, partea lui Darciul şi partea lui Dobruşa de pretutindeni, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină, ci a fost cotropită de Dulea şi cu fraţii lui.

Iar apoi, Motan şi Coman şi Baico şi Coman şi Hîrs ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Dulea şi cu fraţii săi. Şi aşa pîra Dulea că nu este cotropită, ci îi este dedină acea mai sus-scrisă ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea după cărţi că Dulea cu fraţii săi, ei şi-au dat toată partea lor de ocină lui Vintilă voievod, iar cu partea lui Motan şi a cetei lui, care sînt scrişi mai sus, Dulea şi cu fraţii săi mai sus-scrişi mai mult amestec să nu aibă, ci au rămas Dulea şi cu fraţii săi de lege dinaintea domniei mele.

Deci şi domnia mea am dat lui Motan şi Coman şi Baico şi Coman şi Hîrs, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori ⟨punem domnia mea:⟩[1] jupan Şerban mare ban ⟨al Craiovei⟩[1] şi jupan ⟨Vintilă fost mare vor⟩[1]nic şi jupan Staico mare vornic ⟨şi jupan⟩[1] Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi ⟨Stroe spătar⟩[1] şi Barbul comis şi Stan ⟨paharnic⟩[1] şi Dragul stolnic şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Măican portar.

Şi eu, Dragomir, am scris în vechiul scaun Tîrgovişte, luna iunie 15, în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXXIX/58. Copie din sec. XX, după orig. perg.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 245—246.

[1] Loc rupt.

62 1538 (7046) iulie 2, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєводa и господинъ въсєи земли Ꙋгрровлахиискою, сынъ добраго и великаго Радꙋла воєводї. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтѣи монастирѫ глаголемн Говора, шкоже да им ест Кѫртишоара wт по Ѳлт вниє wт Слатинѫ. Занеже га покѫпн родїтелю господства мн поконнага Радꙋл воєводї wт Корлат клѫчарѫ, за ×ѣ аспри. И потом, сътворише менєнїе Радꙋл воєводї със Нѣгое спатар, тере дадє Радꙋл воєводї Нѣгою спатарѫ вниє реченою село Кѫртишоара, а Нѣгое спатар, wн дадє и приложи свѣтомѫ монастирѫ село Бърсещин. И еще дадє Радꙋл воєводї ×а аспри ѕ рѫкѫ Нѣгоев спатар за радї село Бръсещїн.

И потом, имаше wтцѫ егѫмена кир Ѳеѡдора и калѫгери wт Говара ⟨!⟩ прѫ със сынъ Стънинславѫ, по име Мирка, тере тако преше Мирка како да ѫзимат село Кѫртишоара wт калѫгерн. И господство мн сѫдиχ и гледаχ съ въси честитнми властели господства мн. И извадише егѫмен Ѳеѡдора и книге и прочатаχ господство мн книге поконномѫ родїтелим господства мн Радꙋл воєводї и нандоχ гослодство мн ѕ книге како ест покѫпил Радꙋл воєводї село Кѫртишоара wт Корлат клѫчар за ×ѣ аспри. И Стънислав, wн ест изгѫбил wт къ Радꙋл воєводї със ѕбинство и със χитлѣнство, а Корлат достиже съ правом и верном слѫжбѫ.

www.dacoromanica.ro

Тем радї, wсташе Стънислав и синъ емѹ Мирка wт законъ wт пред господства ми, а господство ми дадоχ свѣтѣи монастирѹ, ѥкоже да ест братнем въ пищѹ и свѣтомѹ монастирѹ въ ѹкрепленїю и не wт когоже непотъкнѹвенѹ, по wрнзмѹ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Шербан велнки бан Кралевскн и жѹпан Винтилъ бнвше дворник и жѹпан Станко велнки дворник и жѹпан Бланкѹл велнки лwгwфетѹ и Ѹдрнце внстнар и Строе спатар и Драгѹл столникѹ и Строе пеχарник и Барбѹл комис и Бадѣ Изворанова велнки постелник. Исправник, Бланкѹл велнки лwгwфет.

И аз, Драгомнр ѹрнкар, сїю книгѹ испнсаχ въ столнн град Тръговнще, мѣсеца юлїе $\overline{в}$. дьнъ, въ лѣт $\chi\overline{змѕ}$.

† Їw Радѹл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie Curtişoara de pe Olt mai sus de Slatina. Pentru că a cumpărat-o părintele domniei mele răposatul Radul voievod de la Corlat clucerul, pentru 5 000 aspri. Iar apoi, a făcut schimb Radul voievod cu Neagoe spătarul, de a dat Radul voievod lui Neagoe spătarul mai sus-zisul sat Curtişoara, iar Neagoe spătarul, el a dat şi a dăruit sfintei mănăstiri satul Bîrseştii. Şi încă a mai dat Radul voievod 1 000 aspri în mîinile lui Neagoe spătarul pentru satul Bîrseştii.

Iar apoi, părintele egumen chir Theodor şi călugării de la Govora au avut pîră cu fiul lui Stănislav, anume Mirca, de aşa pîra Mirca, ca să ia satul Curtişoara de la călugări. Iar domnia mea am judecat şi cercetat cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele. Şi a scos egumenul Theodor şi cărţile şi am citit domnia mea cartea răposatului părinte al domniei mele Radul voievod şi am aflat domnia mea în carte că a cumpărat Radul voievod satul Curtişoara de la Corlat clucerul, pentru 5 000 aspri. Iar Stănislav, el a pierdut de la Radul voievod cu ucidere şi cu hiclenie, iar Corlat a dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceea, au rămas Stănislav şi fiul său Mirca de lege dinaintea domniei mele, iar domniea mea am dat sfintei mănăstiri ca să fie fraţilor de hrană şi sfintei mănăstiri de întărire şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Şi eu, Dragomir uricarul, am scris această carte în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 2 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 459 (M-rea Govora, IV/3). Orig., perg. (39,5 × 25), pecete timbrată. Cu o traducere din 1842; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 89, 447, f. 103 v — 104 şi 463, f. 23 v—24.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 246—247.

www.dacoromanica.ro

Cu mila luĭ Dumnezeu, Io Radul voievod şi domnu a toată Ţara Ungrovlahiei fiiul marelui şi preabunului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei mănăstiri de la Muşeteşti ca să fie ei sălaşă de ţigani anume Slav cu fiii lui şi Tică cu fiii lui şi Danciul cu fiii şi Conda cu fiii lui, pentru că acești ţigani sînt drepţi şi bătrîni ai sfintei mănăstiri şi cumpăraţi de Manea Perişanul de la Basarab voevod. Şi cartea Radului voevod şi a lui Vlad voevod şi am văzut domniia mea precum că sînt ţiganii sfintei mănăstiri, drepţi.

Pentru acéia am dat domniia mea ca să fie ei moşie ohabnică şi de nimeni supărare să n-aibă după porunca domnii mele.

Şi ispravnic, Vlaico vel logofăt.

S-au scris la luna lui iulie în patru zile la leat 7046 ⟨1538⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 403 v. Traducere din sec. XVIII.

EDIŢII. *D.I.R., B*, 247.

64 1538 (7046) iulie 14, Tîrgovişte.

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсеи земле Ѹгровлахиское, синъ великаго Радꙋла воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнне господства ми слꙋгѫ господства ми Канъ и съ синови си и съ братиами, Капотъ съ синови си и Жити<ан> и съ синови си и съ пръвнбратичедѫ им, Гонцѣ и синови си и ещеже елиц им Богъ припѫстит, ꙗкоже да им ест wчинѫ ѫ Нѣгошина, пети делове за wчинъ, понеже им ест стара и права wчинѫ, дѣдинѫ и wчицена със секира и със wгнъ и със трѫдом знои, ещеже при дьни старога Дана воеводе.

И потом, имаше и Канъ и съ чата емѫ прѫ пред господства ми със Стоꙗ и със чѣта его. Тако господство ми сѫдиҳ и гледаҳ ⟨съ⟩ чьститими правитилне господства ми и дадоҳ господство ми Стоев и съ чата его законѫ ѣї болѣри, како да им гледат работѫ. Тако гледали сѫ и извърали сѫ како имат Канъ и съ чета его ѫ Нѣгошина пети дело. Тако сѫ дали wни wт пред господство ми със иноно дѫше и сведетелствовали како wд на дрѫго метѣхѫ да не имат, нѫ да дръжит ꙗкоже ест више писано.

И пак да ест Канъ съ синови си и Тъчю съ синови си ѫ ⟨Нѣгошина⟩ дел Стънилъв въсаҳ и дель Рътев ⟨въсаҳ, елико се ҳтет⟩ извърати, понеже ю покѫпиҳ wт Стънилъ и wт Рътѣ за хвф аспри готови, еже при дьни поконнога Радꙋла воеводе. И потом, прїинде Гъчюл пред господство ми тако снединише и побратише над неговѫ wчинѫ, еже ѫкривалъ над третаго дело; ещеже сѫт били побратени при дьни поконнога Радꙋла воеводе.

Сего радї, им дадоҳ господство ми, ꙗкоже да им ест въ wчинѫ и wҳабѫ, ним и синовом им и вноком им. И нн wт когоже непотъкновено, по рѣч господства ми.

Сеже сведетелне поставиҳ господство ми: жѫпан Шербан велики бан ⟨Кралевски⟩ и жѫпан ⟨Винтилъ бив вел⟩ дворник и жѫпан Станко велики дворник и жѫпан Еланкѫл велики логофет и Строе спатар и Ѹдрище вистиар и Строе пеҳарник и Драгѫл столник и ⟨Кар⟩бѫл комис и Кадѣ постелник. Исправник, Татѫл логофет.

Писъ ѫ граду Тръговищи, мѣсеца юлїе ді дньъ, в лѣт хзмѕ.

† Їѡ Радꙋл вшевшда, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Cană şi cu fiii săi şi cu fraţii, Capotă cu fiii săi şi Jitian şi cu fiii săi şi cu vărul lor primar Gonţea şi cu fiii săi şi încă cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Neagoşina, a cincea parte de ocină, fiindcă le este lor veche şi dreaptă ocină, dedină şi curăţită cu securea şi cu foc şi cu muncă în arşiţă, încă în zilele lui Dan voievod cel Bătrîn.

Iar după aceea, Cană cu ceata lui au avut pîră înaintea domniei mele cu Stoia şi cu ceata lui. Astfel domnia mea am judecat şi am cercetat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Stoia şi cu ceata lui lege 12 boieri, ca să le cerceteze lucrul. Astfel au cercetat şi au ales că are Cană şi cu ceata lui în Neagoşina a cincea parte. Aşa au dat ei înaintea domniei mele, cu sufletele lor şi au mărturisit că alt amestec să nu aibă, ci să ţină după cum este mai sus-scris.

Şi iarăşi să-i fie lui Cană cu fiii săi şi lui Găciu cu fiii săi în ⟨Neagoşina⟩ partea lui Stănilă toată şi partea lui Rătea ⟨toată, oricît⟩ se va alege, fiindcă au cumpărat-o de la Stănilă şi de la Rătea, pentru 2 500 aspri gata, încă în zilele răposatului Radul voievod. Iar apoi, a venit Găciul înaintea domniei mele, de s-a unit şi s-a înfrăţit peste ocina lui, care acoperă a treia parte; încă erau înfrăţiţi din zilele răposatului Radul voievod.

De aceea, am dat domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban ⟨al Craiovei şi⟩ jupan ⟨Vintilă fost mare⟩ vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Barb⟨ul⟩ comis şi Badea postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris în cetatea Tîrgovişte luna iulie 14 zile, în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/61. Orig., perg. (39,5× 33), rupt, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 247—248.

65 1538 (7046) iulie 16, Tîrgovişte.

† Иже къ Христа Бога благовѣрнии и благочъстивыи и самодръжавныи и Богѡм помазаныи, Їѡ Радѹл воивода и господинъ, синъ прѣдобраго и великаго Радѹл воивода, милостиѡм божїѡм и божїем дарѡванием, ѡбладажщѣмн и господствѹющомн въсон земли Ѹгровлахинскон, ещеже и запланинскым странам, Ѩлмашѹ и Фагарашѹ херцег. Благопронзволи господство мн своим благыим пронзволенїем, чъстиим и свѣтлим срѣдцем господства мн и дароваχ господство мн съи въсечъстнин и благоѡбразнин и прѣпочтенн, иже над въсѣмн чъстин дарѡв въпастожщинχ, сын хрисовол господства мн почтенним правителим господства мн, жѹпанѹ Драгнч спатарѹ и братѹ емѹ, жѹпанѹ Ѹдрище велнки внстиарѹ и съ нинχ сиповн, елице им Богъ даст и пръвобраточеді своемѹ, жѹпанѹ Бнитилъ комнс и със сиповн, елице мѹ Богъ прнпѹстнт, такоже да им ест Мърдинѣнин въсн със планинѡм сн ѡт Бѹчачю и със жилицѣ ѡт поле ѡт Сърата и Фнлнпецин въсн и със планинѡм сн ѡт Флорѣю и съ погинѡм нχ ѡт под виноградї и със дѣлѹ виноградним и Бънецин въсн и със планином нχ ѡт Флорѣю и със Погином Соли

www.dacoromanica.ro

и със сол wт Мислѣ и Брѣза въсн със планинѫ wт Флорѣю и wт Неграшу и Комарникѫл въс, със въсом хотаром, понеже нм ест wт Комарник половинѫ стара и права wчинѫ, дѣднинѫ и добивана wт дедѫ нм Дрѫгнч дворник, еще прн дьнн родїтелю господства мн, старога Радул воивода. Понеже сїе вншe речена половинѫ wт Комарник било ест дѣднинѫ едномѫ чловекѣ именем Мънѣ и падал ест Мънѣ въ нѣкон съгрѣшенїе wт къ Дрѫгнч дворник, радї некон кони и стоал ест да сн загинет главѫ. Потом, да егда видѣл ест Мънѣ ере хоки сн главѫ загинет, wн падал ест прѣд Дрѫгнч дворник, тере дал ест вншe речено половинѫ wт Комарникѫ, а Драгнч дворникѫ, wн мѫ ест простил главѫ.

Й дрѫг половинѫ wт Комарник, а синовн Владулшѫ,, на име: Бернвое със братнем сн и синовн Дрѫгоюшѫ, на име Шербан със братнем сн и съ анепсенм сн и Гѫдѣ, wни ю сѫ продали жѫпанѫ Драгнч спатарѫ и жѫпанѫ Ѫдрнце великомѫ внстнар, еще прн дьнн Владуцен воивода, еже се ѫдавн. И ѫзели сѫт синовн Владѫлшѫ, на име Бернвое със братнем сн над нихнѫ дело аспрн $\overline{хаѵ}$ и синовн Дрѫгоюшѫ, на име Шербан със братнем сн и съ анепсеам сн ѫзели сѫт аспрн $\overline{хаѵ}$ и паки Гѫдѣ ѫзел ест аспрн $\overline{хаѵ}$, кѫпно чнн аспрн $\overline{хр}$. Й потом, Бернвое съ братнем сн и Шербан съ братнем сн и съ анепсенм сн и Гѫдѣ, wни прнндоше ѫ господство мн, тере и свѣдетелствоваше прѣд господства мн над нихне дѫше, како сѫт продали въса сїа вншe речена половинѫ wт Комарникѫ, нихне делове въсе, жѫпанѫ Драгнч спатар и жѫпанѫ Ѫдрнце внстнар, сами wт своншм добрѫм волншм.

И еще заклинанне поставише wт прѣд господства мн, како wт сѣда напред, варе кого wт нихѫ нлн по своншм съмрѣтѣ, wт синови нм хощет се покѫсити нѣкого да потнгати нѣка съпренїе радї цю сѫт продали половинѫ wт Комарникѫ, таковни да сѫт анаѳема и проклети и трѣклети wт $\overline{тнї}$ wтъци Никенски и да нмат ѫчасти съ Ивдою и съ Ярне. Сице ѫтѫкмише и дадше самн wт своншм добром волншм.

И паки да нм ест Секѫрна въсн съ въсом хштаром и Тешила въса съ въсом хотаром и Лѫчнганни въсн съ въсом хотаром и Крецецни wт Яргиш половинѫ и Сърата половинѫ и wт водѫ и wт шѫм и wт дѣл виноградним и Рѫшецѫл половинѫ и съ въсѣх бранищом и съ жилицѣ Брълецем и Зъвоеле въсн и Дрѫгнчецни въсн и Мѫшецелѫл въс и Бертецни въсн и Къшчореле въсн със бранищом и съ въсем хотаром и съ wчнием сн wт блата, wт по доле Флочем, wт рог Йловнице до Ноган и през Прнкwп и Прнкопѫл и Корнѣнки въсн със виноградним и съ воденицем и съ въсем хотаром и Стонкица половинѫ и съ воденицем и Четъцѣлеле въсн и Тътарѫл въс съ въсем хотаром, wт хотар еже ест код Лата, по калѣ Сърѫцен, до хотарѫл Владулшѫ, по пѫт Тътаров, до Тътарѫл и wт Тътарѫл по Пѫт wт Мнез, паки до хотар еже ест код Лата и Спатница въса.

И паки да нм ест Бншоара половинѫ и Тнха половинѫ и wт водѫ и wт шѫм и wт посѫде, понеже нм сѫт бнли старе и праве wчние дѣдние wт дедѫ нм Бадѣ дворник, анѫ сѫ вн загинѫли wт Бждїка, еже се възнесе господаръ. Потом, Драгнч спатар и Ѫдрнце внстнар, wни достнгоше wт господство мн със права и верна слѫжбѫ.

И ацнгани по име: Манѣ съ децами сн и Бизнна съ децами сн и Пнлнтѫл съ децами сн и Зъвавъ съ децами сн и Гѫдлѣ съ децами сн и Нан съ децами сн и Рнча съ децами сн и Голча съ децами сн и Чован съ децами сн и Фѫга съ децами сн и Шнча съ децами сн и Нан съ децами сн и Дага съ децами сн и Нѣню съ децами сн и Татѫцѣ съ децами сн и Костѣ съ децами сн и Кодрешан съ децами сн и Жонка съ децами сн и Пазл съ децами сн и Бан съ децами сн и Радул съ децами сн и Бадѣ съ децами сн и Манѣ съ децами сн и Нан съ децами сн и ... съ децами сн и Мъндрѣ съ децами сн и Прнба съ децами сн и Бланкѫл съ децами сн и Гомою съ децами сн и Понча и Кашча съ децами сн и Попа съ децами сн и Голче съ децами сн и Бѫлфа съ децами сн и Тнитѣ съ децами сн и Кръстоне съ децами сн и Бжи-

www.dacoromanica.ro

кан съ децами сн и Дѫна съ децами сн и Чиклѣ съ децами сн и Бадѣ съ децами сн и Стонка съ децами сн и Главѫ съ децами сн и Млъмок <съ децами> сн и Полога съ децами сн и Костѣ съ вратне сн, Хрѫсан и Радул и Марин, съ децами сн и Стонкос съ децами сн и Ржпа съ децами сн и Мѫшатѫ съ децами сн и Форнеш съ децами сн и Дрѫнгъ съ децами сн и Слъвѣю съ децами сн и Дѫма съ децами сн и ... Гѫдлишор съ децами сн и Шѫба съ децами сн и Забога съ децами сн и Дадѫл съ децами сн и Порчиа съ децами сн и Гогонѣ съ синовн сн и Корнѣ и Татѫл и Драгич и Стонка и Бован ... и Костѣ съ децами сн и Радѫл съ децами сн и Нистор съ децами сн ... и Мнѫл съ децами сн и Нан съ децами сн и Корнѣ съ децами сн ... съ децами сн ... и Гъра съ децами сн и Мѫрашко съ децами сн и Хръ ... съ децами сн ... ѫга съ децами сн и Сакѫл съ децами сн и Фръцилъ съ децами сн и Бѫчачю съ децами сн и Била съ децами сн и Кър<стѣ> съ децами сн и Марнико съ децами сн и Никѫлое ... и Лѣлка със момкѫ сн и ... със дѫшерамї сн и Данна и Малѣ и Бо ... със монкѫ сн и ... ѫлнкѫ, понеже нм <сѫтъ> праве ѡчнне и села и ацнгани, дѣдне жѫпанѫ Драгичѫ спатарѫ и Ѫдрнце велнкомѫ внстнарѫ и добнвани ѡт дедѫ нм Драгичн дворник. Я пръво <враточед> емѫ Бнитнлъ комнс ѡт села вншe писане ... <еже> сѫт ѡт дѣднѫ, ѡн да нмат поло<внѫ> ... Драгичн дворник и ацнгани вншe писани, Бнитнлъ комнс да не нмат съ нн҃ нницa.

Я потом, варе комѫ ѡт нн҃ се слѫчнт прѣжде съмрътн <н не ѡставлѣт ѡт нн҃> нн снн, нн дѫшерѫ, а въ нн҃ прѫдалюкѫ да нѣст, анѫ да ест ѡставшнм нм н села и ацнгани и въсѣ своего комате и ... ѡт нн҃ни ... рѫ, а села и ацнгани нм вншe писане да сѫт емѫ ... хощет бнти ѡт дѫшере Драгичн дворник, а потом жѫпан Драгичн спатар и жѫпан Ѫдрнце внстнарѫ ... ѡставнше ... господства мн, кон хокет се нзбратн ѡт синовн нм нли ѡт днепсви нм нли ѡт прѣвнѫчетн нм, еже хтет ... да давати н ѫложнти дрѫзи людїе тѫждн ѡт нноплеменнк, на негове комате, вншe писане ... а дрѫзи кое нзбрати ѡт ... а ѡни да сѫт волнцн да мо не дават емѫ комате; али тога еже хоке клапѣти дрѫгомѫ ѡт нно племенник н тако да не ѫложнт людїе тѫждьі над <ѡчнне и села> и ацнгани вншe писани, понеже нм сѫт старе и праве ѡчнне и села и ацнгани дѣднни.

Сего радї, нм дадох и господство мн, якоже да нм сѫт нним и синовом нм и внѫком н прѣвнѫчетом нм въ ѡхабѫ и нн ѡт когоже непотѫкновено, по ѡрнзмо господства мн.

Еже и заклнванїе поставлѣх господство мн: кого извернт господъ Богъ по съмрътъ господства мн нли бнти господнн Блашкон Земле, ѡт срѣдечнаго плода господства мн нли ѡт сѫродник господства мн, нли, по грѣсех нашнх, ѡт нно племенк, да ацне почетет и поновнт и ѫтвръдит сын хрнсовѫл господства мн, того господъ Богъ да почетет и съхранит и ѫтвръдит въ господствѣ его. Ацели попернт и распнет и посрамнт, того господъ Богъ да ѫбнет его зде тѣлом, а въ бѫдѫцнм вѣк дѫшам его н да нмат ѫчастїе съ ... Юдою <и със> Ирїю и съ ѡнѣмн їудене, еже възъпншѫ на господа Бога и спаса нашего Інсѫса Христа и рекоша: „<възми, ... възми н> распени, кръв его на нас и на чедѣх <нас>“, амнн.

Еже сведетелїе поставлѣет господство мн: жѫпан Шерван велнкн бан Кралевскн и жѫпанѫ Бнитнлъ бнвше дворник и жѫпанѫ Станко велнкн дворник и жѫпанѫ Блаикѫл велнкн логофет и жѫпан Дрѣгичн бнвше спатар и Ѫдрнце внстнар и Строе спатар и Драгѫл столник и Строе пехарникѫ и Барбѫл комнс и Бадѣ Изворановн велнкн постелник. Исправник, Бнитнлъ дворник.

И аз, Нан дьяк, еже начертах въ настолнн град Тръговнщї, мѣсеца юлїе $\overline{\text{sї}}$ дьнн и ѡт Ѫдама текѫща, въ лѣто $\overline{\text{ѯzms}}$.

† Їѡ Радул вшевшда, мнлостїм божїм господнн.

www.dacoromanica.ro

† Cel întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singurstăpînitorul şi unsul lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn, fiul prebunului şi marelui Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţiilor de peste munţi Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, din curată şi luminată inimă a domniei mele şi am dăruit domnia mea acest întrutotul cinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstitul, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupanului Drăghici spătarul şi fratelui său jupan Udrişte marele vistier şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu şi cu vărul lor primar, jupan Vintilă comisul şi cu fiii, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie Mărginenii toţi cu muntele lor din Buceaci şi cu jiliştea din cîmpul de la Sărata şi Filipeştii toţi şi cu muntele lor din Floreiu şi cu poiana lor de sub vii şi cu dealul viilor şi Băneştii toţi şi cu muntele lor din Floreiu şi cu Poiana Sării şi cu sarea de la Mislea şi Breaza toată, cu muntele din Floreiu şi din Negraşu şi Comarnicul tot, cu tot hotarul, pentru că le este jumătate din Comarnic veche şi dreaptă ocină, dedină şi dobîndită de bunicul lor Drăghici vornicul, încă în zilele părintelui domniei mele, bătrînul Radul voievod. Pentru că această mai sus-zisă jumătate din Comarnic a fost dedină unui om anume Mînea şi a căzut Mînea într-o greşeală faţă de Drăghici vornicul pentru nişte cai şi a stat să-şi piardă capul. Apoi, cînd a văzut Mînea că-şi va pierde capul, el a căzut înaintea lui Drăghici vornicul, de i-a dat mai sus-zisa jumătate din Comarnic, iar Drăghici vornicul, el i-a iertat capul.

Iar cealaltă jumătate din Comarnic, fiii lui Vladul, anume Berivoe cu fraţii săi şi fiii lui Drăgoi, anume Şerban cu fraţii săi şi cu nepoţii săi şi Gudea, ei au vîndut-o jupanului Drăghici spătarul şi jupanului Udrişte marele vistier încă în zilele lui Vlăduţ voievod, care s-a înecat. Şi au luat fiii lui Vladul, anume Berivoe cu fraţii săi, pe partea lor 1 700 aspri şi fiii lui Drăgoi, anume Şerban cu fraţii săi şi cu nepoţii săi au luat 1 700 aspri şi iar Gudea a luat 1 700 aspri, cu totul fac 5 100 aspri. Iar apoi, Berivoe cu fraţii săi şi Şerban cu fraţii săi şi cu nepoţii săi şi Gudea, ei au venit la domnia mea, de au mărturisit înaintea domniei mele, pe sufletele lor, că au vîndut toată această mai sus-zisă jumătate din Comarnic, toate părţile lor, jupanului Drăghici spătarul şi jupanului Udrişte vistierul, singuri, de a lor bunăvoie.

Încă şi blestem au pus înaintea domniei mele că de acum înainte oricare dintre ei sau după moartea lor, dintre fiii lor, de va încerca cineva să ridice vreo pîră pentru că au vîndut jumătate din Comarnic, aceia să fie anatema şi afurisii şi de trei ori blestemai de către 318 părinţi din Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie. Aşa au întocmit şi au dat singuri, de a lor bunăvoie.

Şi iar să le fie Secăria toată, cu tot hotarul şi Teşila toată, cu tot hotarul şi Lucianii toţi cu tot hotarul şi Creţeştii de la Argeş jumătate şi Sărata jumătate şi din apă şi din pădure şi din dealul viilor şi Ruşeţul jumătate şi cu toate braniştele şi cu jiliştea Vîrleţei şi cu Zăvoaiele toate şi Drăghiceştii toţi şi Muşeţelul tot şi Berteştii toţi şi Căşcioarele toate cu braniştele şi cu tot hotarul şi cu ocina lui din baltă, mai jos de Floci, din cornul Ialomiţei pînă în Noian şi peste Pricop şi Pricopul şi Cornenii toţi cu viile şi cu morile şi cu tot hotarul şi Stoichiţa jumătate şi cu morile şi Cetăţelele toate şi Tătarul tot, cu tot hotarul, din hotarul care este lîngă Lata, pe valea Sărăţii, pînă în hotarul Vladului, pe drumul Tătarului pînă în Tătarul şi de la Tăta-

www.dacoromanica.ro

rul, pe Drumul din Miez, iarăşi pînă în hotarul care este lîngă Lata şi Spatniţa toată.

Şi iar să le fie Viişoara jumătate şi Tiha jumătate şi din apă şi din pădure şi de pretutindeni, pentru că le-au fost vechi şi drepte ocine, dedine, de la bunicul lor Badea vornicul, ci au fost pierdute de Bădica care s-a ridicat domn. Apoi Drăghici spătarul şi Udriste vistierul ,ei au dobîndit de la domnia mea, cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

Şi ţiganii, anume: Manea cu copiii săi şi Bizina cu copiii săi şi Pilitul cu copiii săi şi Zăbavă cu copiii săi şi Gudlea cu copiii săi şi Nan cu copiii săi şi Ricea cu copiii săi şi Golcea cu copiii săi şi Cioban cu copiii săi şi Fuga cu copiii săi şi Oncea cu copiii săi şi Nan cu copiii săi şi Daga cu copiii săi şi Neniu cu copiii săi şi Tatuţea cu copiii săi şi Costea cu copiii săi şi Codreşan cu copiii săi şi Joica cu copiii săi şi Paul cu copiii săi şi Ban cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Badea cu copiii săi şi Manea cu copiii săi şi Nan cu copiii săi şi ... cu copiii săi şi Mîndrea cu copiii săi şi Priba cu copiii săi şi Vlaicul cu copiii săi şi Gomoiu cu copiii săi şi Poicea cu copiii săi şi Caocea cu copiii săi şi Popa cu copiii săi şi Golcea cu copiii săi şi Bulfa cu copiii săi şi Tintea cu copiii săi şi Cîrstone cu copiii săi şi Băican cu copiii săi şi Duna cu copiii săi şi Ciclea cu copiii săi şi Badea cu copiii săi şi Stoica cu copiii săi şi Glavu cu copiii săi şi Mîlmoc ⟨cu copiii⟩ săi şi Pologa cu copiii săi şi Costea cu fraţii săi Hrusan şi Radul şi Marin cu copiii săi şi Stoicos cu copiii săi şi Rîpa cu copiii săi şi Muşatu cu copiii săi şi Forneş cu copiii săi şi Drîngă cu copiii săi şi Slăveiu cu copiii săi şi Duma cu copiii săi şi Gudlişor cu copiii săi şi Ştuba cu copiii săi şi Zăboga cu copiii săi şi Dadul cu copiii săi şi Porcea cu copiii săi şi Gogonea cu copiii săi şi Cornea şi Tatul şi Drăghici şi Stoica şi Boban şi Costea cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Nistor cu copiii săi şi Ianul cu copiii săi şi Nan cu copiii săi şi Cornea cu copiii săi ... cu copiii săi ... şi Gîra cu copiii săi şi Murăşco cu copiii săi şi Hîr ... cu copiii săi ... uga cu copiii săi şi Sacul cu copiii săi şi Frăţilă cu copiii săi şi Buceaciu cu copiii săi şi Bila cu copiii săi şi Cîr⟨stea⟩ cu copiii săi şi Marinco cu copiii săi şi Niculoe ... şi Lélca cu copilul său şi ... cu ficele sale şi Daina şi Malea şi Bo ... cu copilul său şi ... ulică, pentru că le sînt drepte ocine şi sate şi ţigani dedine ale jupanului Drăghici spătarul şi ale lui Udriste marele vistier şi dobîndite de bunicul lor Drăghici vornicul. Iar vărul lor primar, Vintilă comisul, din satele mai sus-scrise ... ce sînt de moştenire, el să aibă jumătate ... Drăghici vornicul şi cu ţiganii mai susscrişi Vintilă comisul să nu aibă cu ei nimic.

Iar apoi, oricăruia dintre ei i se va întîmpla mai înainte moarte ⟨şi nu va rămîne din ei⟩ nici fiu, nici fiică, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor şi satele şi ţiganii şi toate averile lui şi ... din ... lor şi satele şi ţiganii lor mai sus-scrişi să fie lui ... va fi din fetele lui Drăghici vornicul, iar apoi jupan Drăghici spătarul şi jupan Udriste vistierul ... au lăsat ... domnia mea, cine se va alege dintre fiii lor sau dintre nepoţii lor sau dintre strănepoţii lor, care vor vrea ... să dea şi să aşeze alţi oameni streini, din alt neam, pe averile lui mai sus-scrise ... iar alţii care se vor alege din ...iar ei să fie volnici să nu-i dea lui averile; ci acela care va voi să închine altuia din neam strein să nu aşeze oameni streini peste ⟨ocinele⟩ şi ţiganii mai sus-scrişi, fiindcă le sînt lor vechi şi drepte ocine şi sate şi ţigani, dedine.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor de ohabă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi blestem am pus domnia mea: pe cine va a'ege domnul Dumnezeu după moartea domniei mele să fie domn al Ţării Româneşti, din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui. Iar dacă va călca şi va risipi şi va batjocori, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte... cu Iuda ⟨şi cu⟩ Arie şi cu acei iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: „⟨ia-l, ia-l⟩ şi răstigneşte-l, sîngele lui asupra noastră şi asupra copiilor ⟨noştri⟩“, amin.

Iată martori pune domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vintilă vornic.

Şi eu, Nan diacul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iulie 16 zile şi de la Adam curgători în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad, XXXIX/5. Orig., perg. (56,5× 46), rupt şi şters, pecete atîrnată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B,* 248—251.

66 1538 (7046) august 28, Tîrgşor.

† Милостию божїю Їw Радꙋл воивода и господинь въсон земли Ѹгровлахинскою, сынь прѣдобраго и великаго Радꙋл воевода. Дават господство ми сне повѣлѣние господства ми Сарен калѹгерица и сестра сн Їнен, такоже да нм сѣт сваке комате Стонке Милкѡв съ четѡм сн, села и ацигани. Понеже ест бнѡ продал Стонка Милков съ четѡм сн едни села, по нме Їниноаса, ѡт код Тръговище, Басарабѹ воиводѹ, за ҳ҃ аспри, а Басараб воиводе даде тон села свѣтѣи Митрополне ѡт Тръговище, дѹше радї его.

Ѕ потом, имаше съпрѣние Сара калѹгерица и сестра сн Їна пред господства ми със Стонка Милков и със четѡм сн над тон села Їниноаса ѡт код Тръговище. Ѕ господство ми гледах и сѣдих съ честитими правителне господства ми и изнандох господстсво ми како ѡное села, цю ест продал Стонка Милков и съ четѡм сн Басарабѹ воиводе, нѣст бил Стонкѫн правѹ ѡчинѹ и дѣдїнѹ, анѹ находил се ест тон село старѹ и правѹ ѡчинѹ и дѣдїнѹ Сарен и сестра сн Їнен. Ѹ тем, господство ми невъсхощет разорити помѣнѹ Басараб вон<во>д, тере да ѹзимам того село ѡт свѣтѣи Митрополне, анѹ дадох господство ми Сарен калѹгерица и сестра сн Їнек ... ⟨ац⟩игани Стонкев Милков и съ четѡм Стонкев, понеже нѣст бил им<ал Ст>онка Милоков съ четѡм сн ни една метѣх със тон села Їниноаса ѡт код Тръговище. И ѡсташе Стонка Милкѡв с четом сн ѡт закон ѡт пред господства ми.

Ѕ потѡм, принде Са<ра> калѹгерица и сестра сн Їна пред господства ми тере ѹложише и побратише по почтенним правителнем господства ми жѹпан Ѹдрице вистиар и по жѹпан Строе спатар над тензи аспри цю ест дал Басараб воевод Стонкев Милко съ четѡм сн над тон село Їниноаса ҳ҃ аспри и над въсеҳ селах и ацигани еже сѣт Стонкев Милко съ четѡм сн, такоже да сн сѣт братне неразделенн въ вѣки.

www.dacoromanica.ro

Сего радї и свѣдѣтелн поставлѣем господство мн: жѕпан Шърбан бан и жѕпан Кентилъ бившє дворник и жѕпан Станко велнкн дворник и жѕпан Блнкѕл вел логофет и Драгѕл столник и Строе пехарник и Барбѕл комнс и Бадѣ велнкн постелник.

Шнс ѕ Тръгшор, мѣсеца ѵгѕст кн дьнн, в лѣт ѯѕмѕ.

† Їѡ Радѵл воѥвѡда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Sarei călugăriţa şi surorii sale Ana, ca să le fie toate averile lui Stoica al lui Milco cu ceata sa, sate şi ţigani. Pentru că a vîndut Stoica al lui Milco cu ceata sa un sat, anume Aninoasa de lîngă Tîrgovişte lui Basarab voievod pentru 20 000 aspri, iar Basarab voievod a dat acel sat sfintei Mitropolii din Tîrgovişte, pentru sufletul lui.

Şi apoi, a avut pîră Sara călugăriţa şi sora ei Ana înaintea domniei mele cu Stoica al lui Milco şi cu ceata sa pentru acel sat Aninoasa de lîngă Tîrgovişte. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că acel sat pe care l-a vîndut Stoica al lui Milco şi cu ceata sa lui Basarab voievod, n-a fost dreaptă ocină şi dedină a lui Stoica ci acel sat s-a aflat veche şi dreaptă ocină şi dedină a Sarei şi a surorii sale Ana. Întru aceasta, domnia mea n-am vrut să stric pomana lui Basarab voievod, ca să iau acel sat de la sfînta Mitropolie, ci am dat domnia mea Sarei călugăriţa şi surorii sale Ana . . . ţiganii lui Stoica al lui Milco şi cu ceata lui Stoica, pentru că n-a avut Stoica al lui Milco cu ceata sa nici un amestec cu acel sat Aninoasa de lîngă Tîrgovişte. Şi a rămas Stoica al lui Milco cu ceata sa de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, a venit Sara călugăriţa şi sora ei Ana înaintea domniei mele, de au aşezat şi au înfrăţit pe cinstiţii dregători ai domniei mele pe jupan Udrişte vistierul şi pe jupan Stroe spătarul, peste aceşti aspri ce i-a dat Basarab voievod lui Stoica Milco cu ceata sa pentru acel sat Aninoasa, 20 000 aspri, şi peste toate satele şi ţiganii care sînt ai lui Stoica Milco cu ceata lui, ca să fie fraţi nedespărţiţi în veci.

De aceea şi martori punem domnia mea: jupan Şărban ban şi jupan Ventilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Dragul stolnic şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea mare postelnic.

Scris în Tîrgşor, luna august 28 zile în anul 7046 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 460 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIV/4). Orig., hîrtie (31,5 × 21), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1862; alte traduceri ibidem, ms. 127, f. 270 v—271 şi 134, f. 12.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 251—252.

67 ⟨1538 septembrie 1 — 1539 august 31⟩ 7047.

Transumt din doc. cu data 1659 ⟨7167⟩ iunie 15.

„Deci boiarii Rudeani n-au avut nici cărţi de moşie, nici zapise de cumpărătoare de la nimeni pe aceale ocine, nici rumânii n-au avut nici o scrisoare . . . Stepan postelnicul Vlădeanul şi cu boiarii den Slăviteşti, ei au adus la noi întîiu 4 cărţi vechi şi bătrîne de la strămoşii . . . lor de moştenire ohab-

www.dacoromanica.ro

nică peste satul Pleşoi: cartea Vladului vodă şi cartea lui Ventilă vodă şi cartea l⟨ui . . .⟩ vodă şi cartea lui Moisi vodă. Şi au fost stăpînit satul Pleşoi tot cu bună pace pînă în zilele Radului vodă, sinu Radu vodă, cînd ⟨au fost leat⟩ 7047. Atuncea s-au fost sculat nişte rumâni din Pleşoi, anume: Stoica cu fraţii lui, şi Turcin şi v⟨e⟩rii lui Turcin de au rădicat pîră cu stăpînii lor, cu Oprea . . . şi cu frate-său Cîrstiian . . . Vlădeni şi den Slăviteşti, pîrîndu rumânii dinaintea Radului vodă, zicînd ⟨că au . . .⟩ şi ei moşie în Pleşoi împreună cu boiarii şi au ⟨luat⟩ leage să jure, iar Oprea . . . fiindŭ ei urgisiţi . . . Radu vodă n-au fost cu te . . . cărţile lor ceale . . . cărţi . . . boiari n-au fost dat voe r⟨umânilor⟩ să jure cu 12 oameni . . . cu aceea leage . . . au fost mers la Radu vodă de au cerut de ⟨le-au⟩ dat alţi jurători ⟨dar n-au putut⟩ jura nici cu aceea ; ei au mers iar la Radul vodă să ceae şi a treea leage şi au găsit pe . . . Oprea peharnicul şi Cîrstiian logofătul. Ei s-au socotit şi au scos cărţile lor ceale de moştenire, vechi şi bătrîne . . . în divan înnaintea Radului vodă. Atuncea Radul vodă au pus de au bătut pe rumâni mult şi i-au dat să fie ⟨iarăşi rumâni lui Oprea păharnicul⟩ şi lui Cîrstiean logofătul cum au fost şi mai nainte".

Bibl. Acad., CLXXXI/43. Traducere.

EDIŢII. Ionaşcu, *Doc. Olt.*, 122—123.

68 ⟨1538—1539⟩ septembrie 23.

† Милостїю божїю, ⟨Їѡ⟩ Радꙋл воевода и господинъ късон земли Ѹгровлахїнскон, сннъ великаго Радꙋл воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ монастирꙋ wт Говора и wтцꙋ егꙋменꙋ Θеѡдѡрꙋ, шкоже да ест волен съ сїю книга господства мн дръжатн сн wчнна свѣтомꙋ монастир ꙋ Нънъшецн дел Сприитенов, поіана със просено, понеже прїндет ⟨wтцꙋ⟩ егꙋменꙋ Θеѡдѡрꙋ, тере мн жалова пред господство мн како нѫ прнтнснет Кръстнан wт Стончанн съ вратнамн сн да нм ꙋзнмат поіана съ просе⟨но⟩м. Тако, господство мн нзнандоѫ како ест таю wчннꙋ свѣтомꙋ монастир покꙋпена wт давна врѣмена.

Сего радї, да ест wтцꙋ егꙋменꙋ волен да сн дръжнт wчнина да сн ꙋзнмат просе н да сн wрет. Й тн, Кръстнане, да не бантовашн веке wчнна свѣтомꙋ монастир ; аколи тн се мнит нѣцо крнв, а тн ѫокеш стоатн лнце пред господство мн, със wтцꙋ егꙋменꙋ. И вн, кон есте люде Кръстнанов, да се варꙋнте wт wчнна свѣтомꙋ монастир ере ѫокете съ главе платнт. Ино неке бнт, по реч господства мн.

Исправнник Еланкꙋл вел лwгwфет.

Пнс септемврїе кг̄ дьнн.

† Їѡ Радꙋл воевода, милостїм божїм господиннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io⟩ Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri de la Govora şi părintelui egumen Theodor, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-şi ţină ocina sfintei mănăstiri de la Nănăşeşti, partea lui Sprinten, poiana cu mei, pentru că a venit părintele egumen Theodor, de mi s-a jeluit înaintea domniei mele că îi cotropeşte Cîrstian din Stoiceani cu fraţii lui, ca să le ia poiana cu mei. Astfel, domnia mea am aflat că este acea ocină a sfintei mănăstiri, cumpărată de multă vreme.

De aceea, să fie volnic părintele egumen să-şi ţină ocina şi să ia meiul şi să are. Iar tu, Cîrstiane, să nu tulburi mai mult ocina sfintei mănăstiri;

www.dacoromanica.ro

iar dacă ţi se va părea strîmb, iar tu vei sta de faţă înaintea domniei mele cu părintele egumen. Şi voi, care sînteţi oamenii lui Cîrstian, să vă feriţi de ocina sfintei mănăstiri căci veţi plăti cu capul. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

S-a scris în septembrie 23 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 415 (Govora, VII/9). Orig., hîrtie (29×21), pecete timbrată. Cu două traduceri din 1750 şi 1843; alte traduceri ms. 234, f. 136, 447, f. 164 şi 463, f. 154 v.

Datat ca anterior doc. din 1539 oct. 16.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B,* 252—253. Facs. *ibidem,* 489.

69 1538 (7047) noiembrie 17, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои земле Ꙋгрровлахискои, синъ великаго и прѣдобраго синѫ Блада воєвода. Дават господство мн сїю повѣленїе господства мн болѣрнѫ господства мн, жѫпан Радꙋл вистиар, такоже да мѫ єст селиштѣ что се зовет Бистрица, мн wт блата Бистрицов третаго дело и Поиана Ꙋрѣцин, доди ѫ хотар, ѫ водѫ Стрѣмбев половино, понеже га съм покѫпил господство мн wт жѫпаница Маргаа wт Каракал за ×л̄ аспри.

И ѫ тем, господство мн дал съм <н> помиловаχ болѣрнѫ господства мн, еже ест више писан, радї слꙋжбѫ еже мн ест послꙋжил със правомѫ слꙋжбѫ, къда дꙋшел Лаiwтъ Бъсърабъ и със Строе на Кладницъ Циганов, тере се ѫбнет със господство мн. И ещиже нχ съм дал и на свадбѫ, къда мѫ нχ съм дал жѫпаница Каплѣ, такоже да мѫ ест въ wчинѫ и wχабѫ емѫ и синовнм им, внокомже и прѣвночитом им и не wт когоже непоколѣбнми, по реч господства мн.

<Сеже и све>[1]детелїе поставлѣем господства <мн: жѫ>[1]пан Станко велики дворник и жѫ<пан Блаи>[1]кѫл велики логофет и Строе спатар и Ꙋдрище вистиар и Драгꙋл столник и Радꙋл[2] комис и жѫпан Бадѣ Пиз велики постелник. Исправник, Станко велики дворник.

Пиз писаχ, Радꙋл граматик, въ столни град ѫ Тръговище, мѣсеца ноембрїе зї дьни, въ лѣт ×ѕ̄мѕ̄.

† Їѡ Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului fiu al lui Vlad voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Radul vistierul, ca să-i fie siliştea care se chiamă Bistriţa, însă din balta Bistriţa a treia parte şi Poiana Uriţii, pînă în hotar în apa Strîmbei, jumătate, pentru că le-am cumpărat domnia mea de la jupaniţa Marga din Caracal, pentru 30 000 aspri.

Iar întru aceasta, domnia mea am dat ⟨şi⟩[1] am miluit pe boierul domniei mele care este mai sus-scris, pentru slujba pe care mi-a slujit-o cu dreaptă slujbă, cînd a venit Laiotă Băsărabă şi cu Stroe la Fîntîna Ţiganului, de s-au bătut cu domnia mea. Şi încă i-am dat şi la nuntă, cînd i-am dat pe jupaniţa Caplea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

⟨Iată şi⟩[1] martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan ⟨Vlai⟩[1]cul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Dragul

stolnic şi Radul [2] comis şi jupan Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Staico mare vornic.

Am scris eu, Radul gramaticul în cetatea de scaun în Tîrgovişte, luna noiembrie 17 zile, în anul 7047 ⟨1538⟩.

† Io Radu̯l voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCXLIV/1. Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete timbrată. Copii la Arh St. Buc., ms. 710, f. 681 v. şi 479, f. 103. Traduceri ibidem, S. I., nr. 462 (Vieroş, VIII/1) ms. 349, f. 249, 479, f. 103, 480, f. 125—126 şi 710, f. 681 v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 254.

---

[1] Loc rupt.
[2] În loc de: Barbul.

70 **1538 (7047) noiembrie 21.**

† Милостїю ⟨божїю, Їѡ Рад⟩ул воивода и господинь въсое ⟨земле Оугровлахїнскоѥ⟩, синъ великаго ⟨и прѣдобраго Радул⟩ воивода. Дават господство мн ⟨сїѥ повелѣнїѥ⟩ господства мн ⟨болѣрнн8⟩ господства мн жупанъ Нѣгъ ⟨и със сновн⟩ сн, елицн м8 Богъ даст, такоже да м8 и ест ... шт дел ... третаго дела ... хотарь Братълев, по къде нмат шт шчина Мшшчелон сїн ... и шт ... посѣде по къде нмат ... понеже ю продаде Братъл шт свою добрѫ волю, а жупан Нѣгъл ... вншѥ речене шчнне шт Братъл за ѿк аспрн. И господство мн дадше конь.

Сего радї, нм дадох и господство мн ⟨такоже⟩ да нм ест шчинъ и шхабъ, нм и сновом нм и вноком нм и прѣвънучетом и шт никшгшже непотакновено, по реч господства мн.

Сеже сведетелне поставлех господство мн: жупан Шербан велнкн бан и жупан Станко вел дворнк и жупан Блайкъл вел лшгшфет и Строе спатар и Удрнце внстнер и Строе пехарник и Драгъл столник и Барбъл комис и Бадѣ постелник. Исправник, Коада вел ключар.

И аз, Стан грамотнк, писах мѣсеца ноемврїе ка дьнн, в лѣт хзмз.

† Їѡ Радул вневшда, милостїм божї господинь.

† Din mila ⟨lui Dumnezeu, Io Rad⟩ul voievod şi domn a toată ⟨ţara Ungorvlahiei⟩, fiul marelui ⟨şi preabunului Radul⟩ voievod. Dă domnia mea această ⟨poruncă⟩ a domniei mele ⟨boierului⟩ domniei mele jupanului Neagu şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie... din partea... a treia parte... hotarul lui Bratul, pe unde are din ocina Muşcelului... şi din ... pretutindeni pe unde are... pentru că i-a vîndut-o Bratul de a lui bunăvoie, iar jupan Neagul... mai sus-zisele ocine de la Bratul, pentru 820 aspri. Şi domniei mele au dat calul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Şerban mare ban şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi Badea postelnic. Ispravnic, Coadă mare clucer.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Stan gramaticul, am scris, luna noiembrie 21 zile în anul 7047 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 463 (Ep. Buzău, XLIX/1). Orig., perg. (28 × 33,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1861.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 254—255.

71 1539 (7047) ianuarie 8, Tîrgovişte.

† Ѣ законѣ повелѣ господь Богъ снwвwм Израелевwм да на въсѣко лѣто десетствоватн елнка аще стежет н въ вѣдецн апостолы н вогоносніи wтцї съвѣцшаше на помощи н на благодѣтелство дшамь нашнм н прѣдаше нам послѣдним чедом нх, wви молитвое н бдѣннем н постом, wви мнлостннеш н покаиїе wгрѣбатн се wт въсѣкнх зль, съ въсѣкож вершж ѳтвръжденнем да готовн бдем ѳслншатн wн глас: „Да прїндѣте къ мнѣ въсн ѳтвръждаецим се н wбрѣмененн н азь ѳпокон вн. Ѣзмѣте нго мое на себе н навчнте се wт мене шко кротък есмь н смѣрен срѣдцем н wбрѣщете покон дшамъ вашим нго бо мое благо ест н брѣме мое лекко ест. Прїндѣте благословенн wтца моего н наслѣдоунте се ѳготованое вам царство wт слѣженїе мнра; възалках бо се н дасте мн шсти възжьждах се н напонсте ме, странем бех н въведосте ме, наг бех н wдѣасте ме, болен бех н посѣтнсте, въ темницн бѣх н прїндосте къ мнѣ."

Се н азъ благоверни н Христѣлюбнвн н благочестнвн н самодрѣжавнїн, Їw Радул вонвода н господннъ, сннь добраго Радула вонвода, мнлостїwм божїwм н божїwм даронаннем, wбладающѣ мн н господствѣщѣ мн въсен земли Ѳггроволахїнскон, ещеже н запланнинским странам, Ѣмлашѣ н Фагарашѣ херцег, ревнѣе последствовати древнім царнем н господам, еже земна въ благодѣлствѣ мирнѣ прѣпроводнше н небесннемѣ царствїю сподобнше се. Ѣмже шко любещим Бога въсѣ поспѣетце въ благое мѫдроство плътьска съмрътъ а мждрост дховна живот. И мн сна въспомѣнѫх господство мн и слово Давида пророка и царѣ глаголеща: „Блаженн нмже отпѣстише се безаконне и нмже прикрыше се грѣси, блажѣн мѣж емѣ невнменѣет се г҃ѣсн." И паки: „Им же wбразwм желает елен на нсточнники водї, сице желает дша моа къ тебѣ, Боже".

Сице въжделѣ господство мн въ храмѣ свѣтон wбнтѣлн и свѣтѣн и живо начелнѣнне Трроицн и манастирѣ зовемн Козню, wтцѣ егѣменѣ кур Ефрем и въсем шже wт Христѣ братне живѣщнх ,шкоже да нм сѣт въ подрѣчне села по нменѣ Жимблѣ и Шарбанещї и Брждъцѣнїн и Сѣка и Кълнмънещї и Пѫтещї и Лѣнчанїн и Богдънещї и Хнотещї и Бѣкѣрещї и Троннещї и Жоржанн, цю кѣпше wт Драгоша за н̄ флорини и за едни конь.

И Съвъстрѣкнн, понеже сѣт покѣпенн wт Шолда пол за ×д̄х̄ аспри, и дрѣги пол покѣпше wт Стонка и wт Крыстѣ за ×д̄х̄ аспри.

И Съламтрѣкѣл по Конска къс, понеже га ест покѣпил Магдалнна wт Коман Фагарашанѣл за н̄ флорнни, тако га дade Магдалнна свѣтомѣ монастирѣ; а дрѣга пол покѣпше wт Нѣга н wт Шипрѣ, снна ен, за н̄ флорнни. И Снлнца Мжлонив, понеже ю покѣпше wт жѣпанца Нѣга за т̄ аспре.

И Ѳлица wт Рибник сва н съ винарнчем господском свеҳ, да сн га ѳзнмают калѣгерн wт свѣтаго монастнра цю ест чашѣ свѣтѣн и живоначелнѣн Трроицн н т̄ челѣдн ацнгани.

И Бодострица и Чокънецин и Стънецин и Кълѣгърѣнн и Къръръѣнн и Лѣмнѣнн и Пъпенен цю нх покѣпн wт Ганѣ Таврѣл за х̄н аспрн.

И къбларство wт сѣдство Елъча да сн ѳзнмает калѣгерн wт жито н wт ечмен, колнко се наҳодит въ тон сѣдство. И къблари господски да се не поставет, анѣ сами калѣгерн да сн себерет къблове.

www.dacoromanica.ro

И вам а на Цен8не и блато Мамино wт Орлѣ горе съ въсѣми блата.ми, колико дръжит и блато Кѣбел wт Сѣпатѣл доле, до 8стиа Миловиц, колико се wбрѣтают. Такожде и съ въсѣм хотарем тѣм селом и блатом. Тиа въсех да им сѣт въ wчин8 и въ wхаб8 свѣтом8 монастир8 и Божественним иноком въ пиц8, а нам же и родителнех нашиҳ въ вечное въспомнинание и ниҳ wт когоже непотъкновенно, поризмо господства ми.

Сщеже и заклинание поставлех господство ми: по съмрѣти господства ми, кого изверет господъ Богъ бити господинъ въ Блашкон Земле, или wт сръдничаго плода господства ми сирѣчї wт синови господства ми, или wт сърожник господства ми или по грѣсех нашиҳ wт нино плѣменик, да аще<почетет и>[1] поновит и 8тврьдит и съхранит сїю хрисов8л господства ми, того господь Богъ да га почетет и 8крѣпит въ господствѣ его. Ѩ аще <не почетет и>[1] не поновит, ни съхранит н8 разорит и поперит и посрамит сїѧ вища речена, того господъ Богъ, сътворивїи небо и землѣ, да га 8бнет его здетѣло, а въ бѫдещиҳ вѣще дѫша его и да имат 8чѣстн8 съ Юдом и съ треклетим Ариwм и съ иними Из8дене еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Іс8са Христа, кръв его на ниҳ и на чедѣҳ иҳ, еже ест и бѫдет въ векн, амин. И да ест треклет wт тѣї вогоносни wтцн иже въ Некенски, амин.

Сеже сведетелне: жѹпан Шербан велнки ван Кралевски и жѹпан Бинтнлъ бивще дворник и жѹпан Станко велнки дворник и жѹпан8 Бланк8л велнки лwгwфет и Строе спатар и Ѹдрице внстиар и Строе пеҳарник и Карв8л комис и Драг8л столник и Кадѣ постелник.

И аз, Богдан, написах въ столни град Тръговице, мѣсеца генарїе ѝ дьни въ лѣт ×ѕмз.

† Іw Радул вwевwда, милостїм божїм господинь
Іw Радул вонвода[2].

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Izrael ca în tot anul să dea zeciuială din cîte vor agonisi şi ştiind aceasta, apostolii şi părinţii purtători de Dumnezeu ne-au sfătuit spre ajutor şi spre façere de bine a sufletelor noastre şi ne-au dat nouă fiilor celor de pe urmă ca unii cu rugăciune şi cu priveghere şi cu post, alţii cu milostenie şi cu pocăinţă, a ne curăţa de toate răutăţile şi cu credinţa întărită, să fim gata a asculta acel glas: „Veniţi către mine toţi cei ce sînteţi obosiţi şi împovăraţi, şi eu vă voi odihni. Luaţi jugul meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la mine că sînt blînd şi smerit cu inima şi veţi afla odihna sufletelor voastre, căci jugul meu este bun şi povara mea este uşoară. Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu şi moşteniţi împărăţia gătită vouă de la facerea lumii; că am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc, că am însetat şi mi-aţi dat să beau, străin am fost şi m-aţi primit, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi m-aţi căutat, în temniţă am fost şi aţi venit la mine“.

Iată şi eu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi binecinstitorul şi singurstăpînitorul, Io Radul voievod şi domn, fiul bunului Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului, rîvnind a urma vechilor împăraţi şi domni, care în binefaceri pe pămînt cu pace au petrecut şi de împărăţia cerurilor s-au învrednicit. Ştim că celor iubitori de Dumnezeu toate le izbutesc în bine, că înţelepciunea trupească e moarte, iar înţelepciunea sufletească, viaţă. Şi aducîndu-mi de acestea aminte domnia mea şi de cuvîntul lui David proorocul şi împăratul, care spune: „Fericiţi cei cărora li s-au iertat fărădelegile şi celor ce li s-au acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia nu i se socot păcatele“. Şi iarăşi: „În ce

www.dacoromanica.ro

chip doreşte cerbul după izvoarele apelor, astfel doreşte sufletul meu către tine, doamne".

Astfel am dorit domnia mea către hramul sfîntului lăcaş al sfîntei şi de viaţă începătoarei troiţe şi mănăstirii numite Cozia, părintelui egumen chir Efrem şi tuturor fraţilor trăitori întru Hristos ca să le fie sub stăpînire satele, anume: Jimblea şi Şărbăneşti şi Brădăţenii şi Seaca şi Călimăneşti şi Păteşti şi Lunceanii şi Bogdăneşti şi Hinoteşti şi Bucureşti şi Troieneşti şi Jorjani, pe care le-a cumpărat de la Drăgoiu pentru 50 florini şi pentru un cal.

Şi Săvăstreani, pentru că au fost cumpăraţi de la Şolda, jumătate pentru 1 600 aspri iar cealaltă jumătate au cumpărat-o de la Stoica şi de la Cîrstea pentru 1 600 aspri.

Şi Sălătrucul pe Coinsca tot pentru că l-a cumpărat Magdalina de la Coman Făgărăşanul pentru 50 florini, astfel l-a dat Magdalina sfintei mănăstiri; iar cealaltă jumătate au cumpărat-o de la Neaga şi de la Piprea, fiul ei, pentru 50 florini.

Şi Siliştea Miloiului, pentru că a cumpărat-o de la jupaniţa Neaga, pentru 300 aspri.

Şi Uliţa din Rîmnic toată şi cu vinăriciul domnesc tot, să-l ia călugării de la sfînta mănăstire, ce este partea sfintei şi de viaţă începătoarei troiţe, şi 300 sălaşe de ţigani.

Şi Vodostriţa şi Ciocăneşti şi Stăneşti şi Călugăreni şi Cărăreni şi Lumineni şi Păpenei, pe care i-a cumpărat de la Ganea Taurul, pentru 650 aspri.

Şi găletăritul din judeţul Vîlcea să-l ia călugării din grîu şi din orz, cît se va afla în acel judeţ. Iar găletarii domneşti să nu se aşeze, ci singuri călugării să-şi adune găleţile.

Şi vama de la Genune şi balta Mamino de la Orlea în sus cu toate bălţile cîte ţine şi balta Căbel de la Săpatul în jos pînă la gura Ialomiţei, cîte se află. De asemenea şi cu toate hotarele acelor sate şi bălţi. Toate acestea să le fie de ocină şi de ohabă sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări de hrană şi nouă şi părinţilor noştri de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu a fi domn în Ţara Românească sau din rodul inimii domniei mele, adică din fiii domniei mele, sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va păzi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui. Iar dacă ⟨nu va cinsti⟩ [1] şi nu va înnoi şi nu va păzi, ci va strica şi va călca şi va batjocori cele mai sus-zise, pe acela domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, să-l ucidă, aici cu trupul şi în veacurile viitoare sufletul său şi să aibă parte cu Iuda şi cu trei ori blestematul Arie şi cu ceilalţi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ce este şi va fi în veci, amin. Şi să fie de trei ori blestemat de către purtătorii de Dumnezeu 318 părinţi, ce sînt la Nicheia, amin.

Iată martori: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnic şi Badea postelnic.

Şi eu, Bogdan, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 8 zile în anul 7047 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voievod [2].

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 464 (Cozia, XLVI/1 şi XLVIII/3). Orig., perg. (55,5×36,5), pecete atîrnată, căzută. Cu trei traduceri; alte traduceri ibidem, ms. 209, f. 133 v—135 şi 215, f. 43 v — 46.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 255—257.

---

[1] Loc rupt.
[2] Semnătură adăugată probabil ulterior.

72 1539 (7047) ianuarie 20, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсое земле Ꙋгровлахїнское, снъ великаго и добраго Радꙋл воеводе. Желанїе въспрнехом къ свѣтим и божественим цръквам по пророческомꙋ словꙋ: „Снмже wбраз желает елен на источникы водни, сне желает дꙋше моа к тебе, Боже.“ И паки: „Блаженъ мнлꙋен весь день, наслаждает се господовн“.

Сего радї, тъщꙋ бо се и аз къ въсн свѣтим и божественим цръквам, напаче къ семꙋ свѣтомꙋ и въсенчастномꙋ храмꙋ монастнра глаголемн Рънк<ъчовꙋл, еже> ест храм прѣсвѣтое въведенїе. Сеже виджхwм wбснрѣвшнх wт благочастивнх и свѣтопочившнх господах, дѣдї наши и родїтелне господства мн и помнслнх господство мн поновити и ѣтвръдитї и миловатн и назратн wт елико бꙋдет нам мочно wт Бога даннаго нам стежанїе, такоже дрꙋзн господарн еже прѣжде нас бившнх. <И> приложнх господство мн такоже да нмат частнѣнши нноките[1] прѣбнвающон въ свѣтомꙋ мѣсто томꙋ wброк кѫке $\overline{а}$ кѫблове и вечнни $\overline{н}$ за сено и крꙋшецн $х\overline{а}$ wт Келнка Ѡкнꙋ и $\overline{е}$ чьловецї wт варош Пнтецн за винарнчн.

Сїе въсе прнложнх и дадох господство мн, такоже да ест свѣтомꙋ местꙋ въ ꙋкрѣпленїе и божественем нноките[1] въ пнщꙋ и въ ꙋстрабꙋ, а господство мн и родїтелем господства мн въ вѣчное въспомнненїе. Сего радї непрѣложене да нм се дават внше прнложенн wброк ката годннꙋ.

Сеже и сведѣтелне поставлѣем господство мн: жꙋпан Шербан велнки бан Кралевски и жꙋпан Бнитнлѫ бившн дворннкꙋ и жꙋпан Станко велнки дворнпк и жꙋпан Бланкꙋл велнкы логоѳет и Ꙋдрнце внстїар и <Драгꙋл> столнпк и Строе спатар и Строе пеҳарник и Барбꙋл комнс и Бадѣ Изворанов велнкн постелнпк. Исправнпк, <жꙋпан Бланкꙋл вел логофет>.

<И аз,...> и въ малїнꙋ дїацѣх, еже начертах въ дневѣ градъ Тръговнще, мѣсеца генарїе $\overline{к}$ дьнн, въ лѣт $х\overline{змз}$.

† Їw Радꙋл вшевwда, милостїм вожїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dorinţă am ridicat către sfintele şi dumnezeieştile biserici după cuvîntul proorocului: „În ce chip doreşte cerbul către izvoarele apelor, aşa doreşte sufletul meu către tine, Dumnezeule“. Şi iarăşi: „Fericit cel ce miluieşte toată ziua, se îndulceşte întru domnul“.

De aceea, am rîvnit şi eu către atotsfintele şi dumnezeieştile biserici, mai ales către acest sfînt şi atotcinstit hram al mănăstirii ce se cheamă Rînc<ăciovul, care> este hramul preasfintei vovidenii. Iată, am văzut-o sărăcită de binecinstitorii şi sfîntrăposaţii domni, bunicii şi strămbunicii noştri şi părinţii domniei mele şi am socotit domnia mea a o înnoi şi a o întări şi a o milui şi a o cerceta cît va fi nouă cu putinţă din agoniseala dată nouă de Dumnezeu, precum şi alţi domni ce au fost mai înainte de noi. Şi am dăruit domnia mea, ca să aibă cinstitele călugăriţe [1], care locuiesc în acel loc, obroc găleţile de la

www.dacoromanica.ro

60 de case şi 8 vecini pentru fîn, 1 000 bolovani ⟨de sare⟩ de la Ocna cea Mare şi 5 oameni din oraşul Piteşti pentru vinăriciţ.

Acestea toate le-am dăruit şi am dat domnia mea, ca să fie sfîntului loc de întărire, iar dumnezeieştilor călugăriţe [1] de hrană şi de folosinţă şi domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire. De aceea, neschimbat să li se dea mai sus-dăruitul obroc, în fiecare an.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier ⟨şi Dragul⟩ stolnic şi Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, ⟨jupan Vlaicul mare logofăt⟩.

Am scris eu... cel mai mic între dieci, în minunata cetate Tîrgovişte, luna ianuarie 20 zile în anul 7047 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 465 (Rîncăciov, XIIIn). Orig., hîrtie (23 × 36,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 257—258.

[1] Răzuite ultimele litere şi cuvîntul transformat în иноки (călugări).

73 1539 (7047) februarie 22, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсои землю Ѹгровлахискои, сынъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воевода. Даваⷮ господство мн сїе повелѣнїе господства мн Станꙋ и съ синовн си, ꙗкоже да мꙋ есⷮ ѡчинꙋ ѕ Мънецин по Ѡлтец, дел его въса, каре елика се хⷮет извратн, понеже мꙋ есⷮ стара и права ѡчина и дѣдїна.

И потом, имаше съпренїе пред господства мн със Коман и съ братꙋл емꙋ Богдан. И тако преше Коман и Богдан ка<ко> сꙋ дали х҃а аспри Ꙗзрек лꙋгѡфет зрадї едни ацигании, еже есⷮ ѕбиѡ Лепъдат, брат Станꙋ, како да мꙋ дръжет ѡчинꙋ. И Ꙗзра лꙋгѡфет, ѡн е ꙋхватиѡ Лепъдат, таже га е вешаѡ. И господство мн ѕ тем гледаⷯ и сдꙋнⷯ съ чиститнмн правителне господства мн, како да есⷮ съмрътъ за мрътъ, а платъ да нѣст нничтоже. И Коман и Богдан ѡсташе ѡт закон ѡт пред господства мн.

Сего радї, дадоⷯ и господство мн, ꙗкоже да мꙋ и есⷮ въ ѡчинꙋ и въ ѡⷯабꙋ, емꙋ и сновом емꙋ и вноком и превнꙋчетом им и нн ѡт когоже непотъкнов<енно, по>[1] реч господства мн.

Сеже свѣдѣтели: жꙋпан Шербан в<елн>[1]кн бан Кралевски и жꙋпан Вентилъ внше дворинк и жꙋпан Станко велнки дворинк и жꙋпан Блнкꙋл велнки лꙋгѡфет и Строе спатар и Ꙋдрнце внстнар и Строе пеⷯарник и Драгꙋл столник и Барбꙋл комис и Бадѣ Изворанов велнки постелник. Исправник, Татꙋл лꙋгѡфет.

Пис въ град Бꙋкꙋреци, мѣсеца февр҃варїе к҃в дьни, в лѣт ⸗ѕмз.

† Їѡ Радꙋл вшебѡда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan şi cu fiii săi, ca să-i fie ocină în Măneşti pe Olteţ, partea lui toată, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

www.dacoromanica.ro

Şi după aceea, a avut pîră înaintea domniei mele cu Coman şi cu fratele lui, Bogdan. Şi astfel pîrau Coman şi Bogdan că au dat 1 000 aspri lui Giura logofăt pentru un ţigan, pe care l-a omorît Lepădat, fratele lui Stan, ca să-i ţină ocina. Iar Giura logofătul, el l-a prins pe Lepădat şi l-a spînzurat. Iar domnia mea întru acestea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele, ca să fie moarte pentru moarte, iar plată să nu fie nicicum. Iar Coman şi Bogdan au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martorii: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Udrişte vistier şi Stroe paharnic şi Dragul stolnic şi Barbul comis şi Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris în cetatea Bucureşti, luna februarie 22 zile, în anul 7047 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn,

Arh. St. Buc., S. I., nr. 466 (Mitrop. Ţ. Rom., CLXVI/1—2). Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1861.

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 258. Facs. *ibidem*, 491.

---

[1] Loc rupt.

74 ⟨1539⟩ februarie 23, Bucureşti.

† Ѣсе сѫта ... ко блажень wбрѣтен прѣмѫдрwстн, нѫ нѣст лѹчшее воецаго се Бога, ꙗкоже въ Прнтчах глаголет: „Зачело прѣмѫдрости страх господнь да ндеже ест страх господнь тѹ въс ... бое н бо се Бога ненавндит злаа, нѫ ... снх дѣл оупражнѣет се. Коаже блага подобаетъ нам рецї, еже въсечнстаа н чьстна нзрече оуста господнѣ еже: „Любнти господа Бога твоего wт въсее дѹшее твоее н wт въсее крѣпости твоее" н прочаа. И ꙗкоже въсес‹вѣтн› дѹховн оусти Давндовн wтрнгньн нзрече: „Ѥже ест наслађїти се господовн н даст тн прошенїе срѣдца твоего; коеже ест болшее наслажденїе сее божественые сладостї? Сна бо божественаа сладость, еже съ любовне срѣдечное прнтнцатн къ божественым н свѫщенным хрмом н тѣдѹ почрѣпатн божественое наслажденїе, ꙗко wт спаснаго нсточнка, еже ест дѹшевьное въкѹпѣже н тѣлесное здравне". Йще ѹбо сне благаа сѹт, колмн паче еже въсечьстне н свѫщенне храмн въздвнзатн полезно ест.

Ѥже ѹбо н аз, раб владїкы моего Їсѹса Христа, Їw Петръ воевода, наречены Радѹл воевода, снnъ велнкаго Радѹла воевода, видѣх оубо н господство мн ꙗко радї наши грѣхwв ѹмалнше се благочьстывн царне н господах н хтнторн, нже божественые н свѫщенные цръкве съставлѣѫ н ѹкрашах н мнловах. Сего радї н господство мн въжделѣх къ семѹ сѫтне храмн пророческомѹ словѹ: „Имже wбразом желаетъ елень на нсточнницн водни, снце желаетъ дѹше моа к тебѣ, Боже". И пакы: „Блажень мнлѹеч вес дьнь, наслаждаетъ се господовы".

Сего радї, въжделѣхъ н поревновах н господство мн прѣжде внешнх царне н господах, еже тьцанїе срѣдечное нмах къ сѫтым цръквам, благопроизволнх господство мн нарецн се хтытор семѹ сѫтомѹ мѣсто, монастирѹ нарнцаемн Метнwр, храм сѫтаго велнко мѹченнка н побѣдоносца Гewргїе н wткннѹх wт Боговърѹченое мн нмѣнїе, ꙗко нмати wт нас ката годїнѹ wброк хг̄ аспри н братнам прнходецным спензѹ т̄ аспри.

www.dacoromanica.ro

Басьже молю, въсесѧтн личе чьстны wче нгѹмене и съ всеми богоносними свѧщенньцн и старцї и въсе еже w Христѣ братне живѹщїх въ сѧтаго монастирѣ, аще ест вез досажденїе вашое сѧтыне, ѩко да се въпиш8 въ сѧти помѣникъ 8 сѧтое проскомидїе, аз 8во Петръ воевода и родїтел господства мн Радѹл воевода и съ Богоданное мн чедї, Їw Марко воевода и Влад воевода <... ѩкоже да м>н се поетъ въ едїн дьнь въ недел҃ѣ сѧтаа летѹргѹе съ прилевкѹм.

Мы, елика wбѣщахѹм, дондеже бѹдемо въ живн и въ Богоданное нам wбласт, сне да се дасть wпѹно сѧтомѹ монастирѹ. Й п<о на>шех еже wт здешнык wшествне, комѹ върѹчнть господь Богъ бытн владалцъ Влашкое Земле нлн wт нашего сръдечнаго плода нлн wт сѹроднык нашех, бѹдїже кни wт православных, молю те, помазниче Христѹ и нас<тав>ниче нашемѹ хѹдостне, съ нменом Божнем сътворшомѹ нево и земле и любовн радї сѧтаго мѹченика, да наставн те дѹхъ сѧты оутвръдїтн сън наш хрїсовоул и завѣщанїе, ѩкоже ест зде въчинено, нлн w выше прложїтн, ѩко да прчестнык бѹдеш w десным стоателем господне. Тнже, w велнко вѣнечниче Христовь Гевргїе, пострадавн Христа радї, нмаш дрѣзновенїе молитвѣ въздѣн w нас, грѣшных, ѩко да молитвое твоее wмнлостнвыт wбщаго нашего владїкѣ на нас грѣшных на страшнѣмь его второ пршествые, амїн.

Исправник, Татѹл втори лwгwфет.

И аз, Фотїе, еже напнсах въ столны град Бѹкѹрещ, мѣсяца февр8арїе к҃г дьнь, ѕ҃ лѣт ×змн.

† Їw Радѹл вшевwда, мнлостїм божїм господнн.

† Atotsfînta... fericit cel care a aflat înţelepciunea, însă nu este mai bun decît cel care se teme de Dumnezeu, căci în Pilde se spune: „Începutul înţelepciunii este frica faţă de domnul şi unde este frică faţă de domnul, acolo... cel care se teme de Dumnezeu urăşte cele rele, ci se îndeletniceşte cu faptele... Care fapte bune se cuvine nouă a spune cele ce atotcurata şi cinstita gură a domnului a zis: „Să iubeşti pe domnul Dumnezeul tău din tot sufletul tău şi din toată puterea ta“ şi celelalte. Şi după cum atotsfîntul duh prin gura lui David cuvîntînd a zis: „Aceasta este a se desfăta întru domnul şi îţi va da şi dorinţa inimii tale; care este mai mare desfătare a acestor dulceţi dumnezeieşti? Această deci dulceaţă dumnezeiască care cu dragoste din inimă ar alerga către dumnezeieştile şi sfinţitele hramuri şi de acolo ar sorbi desfătarea dumnezeiască, ca de la izvorul mîntuirii, care este sănătate sufletească, dimpreună cu cea trupească“. Dacă deci acestea sînt bine, cu atît mai mult este folositor a zidi atotcinstite şi sfinţite hramuri.

Care deci şi eu, robul stăpînului meu Iisus Hristos, Io Petru voievod zis Radul voievod, fiul marelui Radul voievod, am văzut deci şi domnia mea că din pricina păcatelor noastre s-au împuţinat evlavioşii împăraţi şi domni şi ctitori, care au alcătuit şi au împodobit şi au miluit dumnezeieştile şi sfinţitele biserici. De aceea şi domnia mea am dorit către aceste sfinte hramuri, după cuvîntul profetului: „În ce chip doreşte cerbul izvoarele cu apă, aşa doreşte sufletul meu către tine, Dumnezeule“. Şi iarăşi: „Fericit cel care miluieşte toată ziua, acela se desfată întru domnul“.

De aceea, am dorit şi am rîvnit şi domnia mea foştilor mai înainte împăraţi şi domni, care au avut sîrguinţă din inimă către sfintele biserici, am binevoit domnia mea să mă numesc ctitor al acestui sfînt loc, mănăstirii numite Meteor, hram al sfîntului, marelui mucenic şi purtător de biruinţe Gheorghe şi am jertfit din averea ce mi-a încredinţat-o Dumnezeu, ca să aibă de la noi în fiecare an obroc 3 000 aspri şi fraţilor care vor veni, de cheltuială, 300 aspri.

www.dacoromanica.ro

Pe voi însă vă rog, atotsfîntă faţă, cinstite părinte egumene şi cu toţi purtătorii de Dumnezeu preoţi şi stareţi şi toţi cei care întru Hristos fraţi vieţuiţi în sfînta mănăstire, dacă vă este fără supărare sfinţiei voastre, ca să mă înscriu în sfîntul pomelnic, la sfînta proscomidie, eu deci, Petru voievod şi părintele domniei mele Radul voievod şi cu de Dumnezeu dăruiţii mei copii, Io Marcu voievod şi Vlad voievod... ca să mi se cînte într-o zi din săptămînă sfînta liturghie cu băutură.

Noi, cît am făgăduit, cît vom fi între cei vii şi în stăpînirea dată nouă de Dumnezeu, acestea să se dea deplin sfintei mănăstiri. Şi după petrecerea noastră dintre cele de aici, cui îi va încredinţa domnul Dumnezeu să fie stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, fie oricine dintre dreptcredincioşi, te rog pe tine, uns al lui Hristos şi urmaş al nimicniciei mele, în numele lui Dumnezeu, care a făcut cerul şi pămîntul şi pentru dragostea faţă de sfîntul mucenic, să te îndrumeze duhul sfînt a întări acest hrisov şi făgăduială a noastră, după cum este aici făcut, sau a adăugi mai multe, ca să fii părtaş stării de-a dreapta domnului. Iar tu, o Gheorghe, mare încununat al lui Hristos, care ai pătimit pentru Hristos, să ai îndrăzneală să ridici rugăciune pentru noi, păcătoşii, ca rugăciunea ta să îndure asupra noastră celor păcătoşi pe stăpînul nostru obştesc, la cea de a doua înfricoşată a lui venire, amin.

Ispravnic, Tatul al doilea logofăt.

Şi eu, Fotie, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 23 zile în anul 7048 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. LXXIV/1. Orig., hîrtie (26,5 × 46), rupt, pecete timbrată.
Datat după ispravnic şi diac. La data documentului Tatul era mare logofăt.

EDIŢII. Trad. Nicolaescu, *Radu Paisie*, 217—219; *D.I.R.*, *B*, 266—267 (sub data: 1540 februarie 23). Facs. Nicolaescu, *Radu Paisie*, 218.

75 1539 (7047) aprilie 25.

† Милостню божїею, Їо Радул воєводе и господинъ въсое земли Оугрровлахинскон, синъ добраго и великаго Радула воєвода. Дават господство мн сне повѣленїе господства мн болѣрнна господства мн жѫпанѫ Дѣтко ключар и съ синовн сн, елицн мѫ прнпѫстнт ⟨Богъ⟩[1], ıакоже да мѫ ест Рѣчка Дабѫлов въсах, съ въсом хотаром, понеже мѫ ест стара и права ѡчнна дѣдїна.

И потом, нмахѫ прѣнїе жѫпанѫ Дѣтко ключар със калѫгерн ѡт монастнра глаголемн Ѳхснноχ пред господствѫ мн и тако прѣше калѫгерн како ест свѣтѣн монастнрам ѡчннѫ дѣдннѫ тон село Рѣчка Дабѫлов. И господство мн нχ сѣдиχ съ въсн честитнмн болѣрн господства мн н дадоχ господство мн жѫпанѫ Дѣтко ключарѫ закон ѳ̃ї болѣрн да заклет. Тако, ѫ тем, нχъ донесн жѫпан Дѣтко тензн ѳ̃ї болѣрн пред господства мн, терє матрѫрнсаше н заклеше над нн дѫшн како калѫгерн не нмат нн едно мѣтеχ ѫ над тон село, анѫ ест жѫпан Дѣтко ключар. И ѡсташе калѫгерн ѡт закон ѡт пред господства мн.

И потом, ешєже не ѡставнше се, анѫ ѫзаше калѫгерн дрѫго закон к҃д болѣрн над болѣрн Дѣтков н неправнннкъ нм ест бнш поконнога Бладул ван. И ѫ тем, на дънъ със ⟨со⟩рок[ок] не донесншє калѫгерн нн едннѫ, нѫ ѡсташе н ѡт ѥто⟨рн⟩ ред ѡт пред господства мн.

www.dacoromanica.ro

Сего радї мѫ дадохъ и господство ми, ѥкоже да мѫ ест въ wчинѫ и въ wхабѫ немѫ и сыновиѫ емѫ и внѫком и прѣвнѫчетом емѫ и ни wт когождѡ непоколѣбимо, по wрнзмо господства ми.

Сегоже и свѣдѣтеле поставлѣет господство ми: жѫпан Шербан велики бан Жилски и жѫпан Кентилѫ бивше дворник и жѫпан Станко велики дворник и жѫпан Блаикѫл велики лwгwфет и Ѫдрицїе вистиар и Строе спатар и Строе пѣхарник и Барбѫл комис и Драгѫл столникѫл и Бадѣ Изворанѫл велики постелникѫ. Исправник, Станко велики дворник.

Исписахъ азъ, Борѣ дїак, мѣсеца априлїе $\overline{кѣ}$ дьни въ лѣт $\overline{ҳзмз}$.

† Їw Радѫл вwевwда, милостїѭ божї господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupanului Detco clucerul şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa ⟨Dumnezeu⟩ [1], ca să-i fie Recica Dabului toată, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a avut pîră jupan Detco clucerul cu călugării de la mănăstirea numită Ehsinoh înaintea domniei mele şi aşa pîrau călugării că acest sat, Recica Dabului, este al sfintei mănăstiri, ocină, dedină. Iar domnia mea i-am judecat cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele şi am dat domnia mea jupanului Detco clucerul lege 12 boieri, să jure. Astfel, întru aceasta, jupanul Detco i-a adus pe aceşti 12 boieri înaintea domniei mele, de au mărturisit şi au jurat pe sufletele lor că n-au avut călugării nici un amestec cu acel sat, ci este al jupanului Detco clucerul. Şi au rămas călugării de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, încă nu s-au lăsat, ci au luat călugării a doua lege, 24 boieri, peste boierii lui Detco şi ispravnic le-a fost răposatul Vladul banul. Iar întru aceasta, călugării n-au adus nici un boier la ziua de soroc, ci au rămas şi a doua oară dinaintea domniei mele.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Şerban mare ban al Jiului şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Dragul stolnicul şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Staico mare vornic.

Am scris eu, Borea diacul, luna aprilie 25 zile în anul 7047 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 30 391. Orig., perg. (28 × 36), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850 şi o copie a ei din 1892; altă copie ibidem, nr. 31 277, f. 55.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 258—259.

[1] Omis.

76 **1539 (7047) mai 18.**

† Милостию божию, Їw Радѫл воевода и господинъ въсон земле Ѫгровлахинскои, сынъ великаго и прѣдобраго Радѫла воевода Дават господство ми сне повелѣние господства ми Ѡпрен и Нѣгое и Пътрѫ и Нѣгѫ и Михънлъ съ четом

www.dacoromanica.ro

сн и съ синови сн, елиц нм Богъ прип8стнт и Владѹл и Лал и Воико и Дрѣгон и Воиколец и Шерб съ четом сн и съ синови сн, такоже да нм ест wчинн8 Бѣнецни вѣсн, понеже нм ест стара и права wчинн8 и дѣдин8.

И потом, нмаше пренне пред господства мн, тере прѣше Владѹл съ четом сн како нмат wчинн8 по много wт Wпрѣ и wт чета его вниге писано. У тем, господство мн гледах и сѣдї съ вѣсемн чистнтнмн правнтелю господства мн <н> изнандох господство мн како нмат wколо едно како и дрѹго и дадох господство мн Опреѣ и Нѣгое и Пътр8 и Нѣг8 и Мнхънлъ да дръжит половнно wт Бѣнецн, а Владѹл и Лал и Воико и Дрѣгою и Воик8лец и Шерб да сѣт на дрѹг8 половин8.

И паки да ест wчинн8 Wнчев8 <н> Дичен и Цилев дел Шерб вѣса, понеже ю дадоше и поклонише wт своим добром волю; и wт дел Нѣгое нива ā, понеже га пок8пише за ō аспри. И паки да ест Wнчен и Цилев wт дел Воико нива ā, понеже га пок8пише за ā аспри.

И паки да нмат Драгомнр wчинн8 8 Мѣшчел, нива ā, понеже га пок8пи Драгомнр wт Тѣдоран Ѩргишанѹл, за ρ̄н аспри и wт дел Мнхнев, нива ā, понеже га пок8пи Драгомнр wт Мнхнѣ и wт братнмм сн, за ρ̄н аспри.

И паки да ест <Л>ал8 wчинн8 8 Бѣнецн wт дел Воико нива ā, понеже га пок8пи за н̄ аспри. <И> кон дадѣ поконном8 Радѹла воеводѣ.

Сего радї, нм дадох господство мн, такоже да нм ест wчинн8 и въ wхабѣ нним и синовом нм и внѣком и прѣвн8четом нм <н> нн wт когоже непотъкновенно, по wрнзмо господства мн.

Сеже и сведїтелне поставлѣем господство мн: жѣпан Шербан велнки бан Кралевски и жѣпан Бнитнлъ бивше дворник и жѣпан Станко велнки дворник и жѣпан Еланкѣл велнки логофет и Ѹдрице внстнар и Драгѣл столник и Строе спатар и Строе пеҳарник и Барбѣл комис и Бадѣ Изворанном велнки постѣлник. Исправник, Еланкѣл велнки логофет.

Пнс мѣсеца ман н̄ї дьнн, в лѣт ×ζ̄м̄ζ̄.

† Їw Радѹл вшевшда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea şi Neagoe şi Pătru şi Neagu şi Mihăilă cu ceata lor şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, şi lui Vladul şi Lal şi Voico şi Drăgoi şi Voiculeţ şi Şerb cu ceata lor şi cu fiii lor, ca să le fie ocină Buneştii toţi, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele, de au pîrît Vladul cu ceata sa că au ocină mai mult decît Oprea şi decît ceata lui mai sus-scrisă. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi am aflat domnia mea că au împreună, unul ca şi celălalt şi am dat domnia mea lui Oprea şi Neagoe şi Pătru şi Neagu şi Mihăilă să stăpînească jumătate din Buneşti, iar Vladul şi Lal şi Voico şi Drăgoiu şi Voiculeţ şi Şerb să fie pe cealaltă jumătate.

Şi iar să-i fie ocină lui Oancea şi lui Dicea şi lui Ţilea toată partea lui Şerb, pentru că le-a dat-o şi le-a închinat-o de a lui bunăvoie; şi din partea lui Neagoe un ogor pentru că au cumpărat pentru 70 aspri. Şi iar să-i fie lui Oncea şi lui Ţilea din partea lui Voico un ogor, pentru că l-au cumpărat pentru 60 aspri.

Şi iar să aibă Dragomir ocină în Muşcel un ogor, pentru că a cumpărat Dragomir de la Tudoran Argişanul pentru 150 aspri şi din partea lui Mihnea un ogor, pentru că l-a cumpărat Dragomir de la Mihnea şi de la fraţii săi pentru 150 aspri.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie lui Lal ocină în Buneşti din partea lui Voico un ogor, pentru că l-a cumpărat pentru 50 aspri. Şi au dat calul răposatului Radul voievod.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Şerban mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragul stolnic şi Stroe spătar şi Stroe paharnic şi Barbul comis şi Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Scris luna mai 18 zile, în anul 7047 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col. Prof. Ion Ionaşcu, nr. 5. Orig., perg. (21 × 35), pecete timbrată. Traducere la Bibl. Acad., DCCXXXIV/72.

77 1539 (7047) mai 27, Tîrgovişte.

Radu voevod, sin Radu voevod, întăreşte lui jupan Dolofan vataf şi lui Dragomir şi lui Stanciul i lui Stoica portar i Dragomir şi cu copiii, să le fie lor ocină în Berislăveşti a 5-a parte, însă partea lui Şerb toată.

Apoi Dolofan cu ceata lui a avut pîră cu Pîrvu, frate şi Măscan şi Dragoe.

Şi iar să fie lui jupan Dolofan cu ceata sa Stoeneştii toţi şi Dingeştii şi Groşanii şi Muscelul tot, Păltinetul tot.

Martori: Şerban velichi ban Cralevschi, Vintilă ⟨fost⟩ mare vornic i jupan Staico mare vornic i jupan Vlaicul mare logofăt i Udrişte vistiar i Stroe spatar i Stroe paharnic i Dragul stolnic i Barbul comis i Badea Izvoran postelnic. I ispravnic, Creţu portaru.

Scrie Stoian la Tîrgovişte, mai 27 dni, leat 7047 (1539).

Inst. de istorie „Nicolae Iorga". Rezumat în copie modernă după un orig. slav, perg., fost în colecţia Şapcaliu.

78 1539 mai 27.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul preabunului şi marelui ⟨Radul⟩ voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a d-mele lui Slav şi Stoicăi şi Barbului, ca să le fie lor la Săcşorii de Sus o funie de moşie, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi iar să fie lor la Săcşorii de Jos, lui Slav şi Stoicăi şi Balii din jumătate de moşie preste 5 părţi, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi iar să fie lor la Săcşorii de Jos, însă Balii cu feciorii lui partea lui Slav toată de moşia lui, pentru că au cumpărat Balea de la Slav drept 300 aspri.

Şi iar să fie lui Slav şi Stoicăi şi Balii la Ludeşti din partea Păsăreanului a 3-a parte din moşie, că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să fie Tatului şi lui Dragomir şi Stanciului şi lui Roman şi Radului şi lui Neagoe şi Oanci şi Bucei la Săcşorii de Sus dintru o funie preste 2 părţi, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi iar să fie Mirului cu feciori lui la Săcşorii de Sus dintr-o funie a 3-a parte de moşie, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi iar să fie lor la Săcşorii de Jos: Tatului şi lui Dragomir şi lui Roman şi Radului şi lui Neagoe şi Vladului şi Oancei şi Bucei cu feciori lor dintr-o funie, a 2-a parte, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Şi iar să fie Mirului cu feciori lui la Săcşorii de Jos dintr-o funie preste a 3-a parte.

Şi iar să fie Tatului şi lui Dragomir şi Stanciului şi lui Roman şi lui Neagoe şi Vladului şi Oancei şi Burţi la Săcşorii de Jos din funia Buţilea preste jumătate de moşie, pentru că au cumpărat-o de la Băţile drept 500 aspri.

Şi iar să fie lor la Ludeştii Păsăreanului, Tatului şi lui Dragomir şi Stanciului şi lui Roman şi Radului şi lui Neagoe şi Vladului şi Oancea şi Bucii, dintru funie preste 2 părţi de moşie.

Şi iar să fie lor la Ludeştii Păsăreanului, lui Mirău cu feciorii lui, dintr-o funie, preste a 3-a parte de moşie, pentru că este a lor acea moşie de baştină.

Iar după aceia, au venit Slavul înaintea domniei mele de au dat fiicei sale, anume Neacşa zestre la Săcşorii de Sus, din funia lui, să fie preste a 3-a parte de moşie.

Şi iar să fie lui Roman cu feciorii lui la Stoieneşti 4 pămînturi, pentru că le-au cumpărat de la Voicila drept un cal bun.

Pentru aceia, am dat lor şi domniea mea, ca să le fie lor moşia stătătoare şi ohavnică şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor, şi întru dînşi prigonire să nu fie şi să fie rămase lor în veci şi de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domniea mea pe (vezi boieri Divanului la anul respectiv).

După Grecianu, *Şirul voievozilor*, p. 134.

79 **⟨1539⟩ august 23, Tîrgovişte.**

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋла воевода и господинъ въсое земли Ѳггрровлахїнскон, сннъ великаго ⟨и прѣдобр⟩аго Радꙋл воевод. Дакат господство ми сїе ⟨повелѣ⟩нїе господства ми Гонцѣи Шлов, ꙗкоже да им ест wчнин и Гъвънеци, днегов дел, вare ⟨елика се ҳтит⟩ изврат, понеже им ест стара и права wчнин и дѣдин.

І потом прїнде Гонцѣ Шловѣл и ⟨пред⟩ господства ми, таже си зложи и ⟨побра⟩ти днегови днепсен по име ⟨Го⟩нцѣ, сннъ Манев, днепсев wт брат д дрꙋги днепсев wт сестр, сннъ Драгнев [1], понеже инкам си, Гонцѣ, д ши и⟨ѣст имал сннъ или⟩ дъщеръ wт тѣла его и занеже и зложит и побрати wт свое добром ⟨волю⟩ wт пред господства ми и със знанїе д въсем мег⟨їашом wкръст⟩нним, wт гор и wт издол, ере зложи и побрати како инкам си, цю ⟨вище п⟩исан, д ши да имает по съмрѣти его вѣчною помѣнꙋ, ⟨еже мꙋ и⟩чинет си wт днепсен емꙋ цю сѣт вище писани.

www.dacoromanica.ro

И ещеже поставише <ѳк>ам сн Гонцѣ wт пред господства мн заклинаніе: вдре <кто се покѳс>нт да развѳрнт сіемѳ тѫкмеженіе, <того> да ест проклет wт тнї wтцн еже сѳт въ Некеи <н> да нмаше частъ със Юда и със Ѧріе, еже ест <н бѳдет въ вѣки, амин>.

<Сего радї>, дадоҳ и господство мн, шкоже да нм <ест> въ wчнѳ и въ wҳабѳ, нмм и синовом нм и внѳком нм и прѣвнѳчнтом нм и не <wт когоже непотъкновено>, по реч господства мн.

Сеже и сведетели поставлѣем господства мн: жѳпан Стнко велнкн дворник и жѳпан Блаі<кѳл велнкн лwгwфет и Драгнч бнк спатар и Ѳдрище внстїар> и Строе спатар и Стонка пеҳарник и Ѧлбѳл столник и Бадѣ комнс и Бадѣ Ѩз велнкн <постелник>. Исправник, жѳпан Блаикѳл велнкн <лwгwфет>.

И аз, Дѳмнтрѳ, еже напнсаҳ въ настолнн град Тръговнще, мѣсеца авгѳст кг дьнн и wт Ѧдама <даже до ннн>ѣ текѳщнм лѣтнм ҳз<мз>.

† Їw Радѵла вшевшда, мнлостї божї господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui ⟨şi preabunului⟩ Radul voievod. Dă domnia mea această ⟨poruncă⟩ a domniei mele lui Gonţea Sterpul, ca să-i fie ocină la Găvăneşti partea lui ori⟨cît se va⟩ alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, a venit Gonţea Sterpul ⟨înaintea⟩ domniei mele de a aşezat şi a înfrăţit pe nepoţii lui anume Gonţea, fiul lui Manea, nepot de frate şi alt nepot de soră, fiul Dragnei [1], pentru că unchiul lor, Gonţea, el nu a ⟨avut fiu sau⟩ fiică din trupul lui şi de aceea i-a aşezat şi i-a înfrăţit de bună ⟨voia⟩ sa dinaintea domniei mele şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jur, din sus şi din jos, căci i-a aşezat şi i-a înfrăţit ca unchiul lor, care e ⟨mai⟩ sus scris, să aibă după moartea lui veşnică pomană, ⟨pe care⟩ i-o vor face nepoţii lui, care sînt mai sus-scrişi.

Şi încă a pus blestem unchiul lor, Gonţea, dinaintea domniei mele; ori⟨cine va îndrăzni⟩ să strice această întocmire, ⟨acela⟩ să fie blestemat de 318 părinţi, care sînt la Nicheia ⟨şi⟩ să aibă parte cu Iuda şi cu Arie, ceea ce este ⟨şi va fi în veci, amin⟩.

⟨Pentru aceasta⟩, am dat şi domnia mea, ca să le ⟨fie⟩ de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi ⟨de nimeni neatins⟩, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan ⟨Vlaicul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier⟩ şi Stroe spătar şi Stoica paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Badea Iaz mare ⟨postelnic⟩. Ispravnic, jupan Vlaicul mare ⟨logofăt⟩.

Şi eu, Dumitru, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna august 23 zile şi de la Adam ⟨pînă acum⟩ cursul anilor 70⟨47⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/40. Orig., perg. (23 × 26), şters şi rupt, pecete timbrată, căzută. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 172.
Datat după divan.

[1] Cuvintele „сннъ Драгнеи“ (fiul Dragnei), scrise deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

† Мл<остїю Божїю, Їѡ Радꙋл> воевода и господинъ въсон земли Ꙋгровлахїнскон сынъ великаго <и> пр<ѣдобраго Радꙋл>а воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїю господства мн почетенномꙋ и болѣрномꙋ господства мн жꙋпан Татꙋл дворник и със внꙋкомꙋ емꙋ: Борчѣ и Негре и Добрїнн и Владꙋл и Татꙋл и Потрꙋс и съ нїх сннмвн, елнцн нмь ест Богъ дал, шкоже да нм ест мчннн ꙋ половнн ѡт Пꙋркърѣнн, по<неже> нм ест стара и права мчннн и дѣднн. Йнꙋ ест била притеснена ѡт Прълѣ и ѡт с<нно>ви его, Ѡанча и Кръстѣ.

Й потом, нзгꙋбнше снновн Прълевꙋ ѡт къ господство мн със зла хнклѣнство, а болѣрꙋм господства мн внше <н>менитн достнгоше ѡт къ господство мн със правом и верно слꙋжбꙋ.

Сего ради, нм <д>адох господство мн, шкоже да нм ест мчннн ꙋ въ шхабꙋ, нним, снновом нмъ, внꙋком и прѣвнꙋчетꙋм нм, нн ѡт когоже <не>потъкновенно, поримо господства мн.

Сеже и свѣдѣтелне <п>оставлѣем господство мн: жꙋпан Ста<нко> <велнк>їн дворник и жꙋпан Блаикꙋл великїн лꙋгꙋфет и Дръгнч бнв спатар <и Ꙋдрнще внстнар и Строе> спатар и Йлбꙋл столник и Стонка пеҳарник и Бадѣ комис и Бадѣ Йлаз <великїн> постелник. Исправник, Блаикꙋл вели лꙋгꙋфет.

Пнс мѣсеца септемврїе ї дьнн въ лѣт ҳзмн.

† Їѡн Радꙋл вшевꙋда, мнлостїм божїм господинь.

† ⟨Din mila lui Dumnezeu, Io Radul⟩ voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului ⟨Radul⟩ voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi boierului domniei mele jupan Tatul vornicul şi cu nepoţii lui: Borcea şi Negre şi Dobrin şi Vladul şi Tatul şi Potrus şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dat, ca să le fie ocină jumătate din Purcăreni, fiindcă le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Însă a fost cotropită de Pîrlea şi de fiii lui, Oancea şi Cîrstea.

Iar apoi, au pierdut-o fiii lui Pîrlea de către domnia mea cu rea hiclenie, iar boierii domniei mele mai sus-numiţi au dobîndit-o de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Sta⟨ico mare⟩ vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Drăghici fost spătar ⟨şi Udrişte vistier şi Stroe⟩ spătar şi Albul stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Scris în luna septembrie 10 zile în anul 7048 ⟨1539⟩.

† Ion Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXVII/211. Orig., hîrtie (31 × 21,5), rupt.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 259—260. Facs. *ibidem*, 492.

81 1539 (7048) septembrie 10.

† Мнлостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсон земле Ꙋгровлахїнскон, снъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн болѣрномꙋ господство мн жꙋпан Татꙋл дворник със внꙋкомн емꙋ: Борчѣ и Негре и Владꙋл и Добрїнъ и Татꙋл и съ нїх сновн

www.dacoromanica.ro

его, елицн нм Богъ даст, шкоже да нм ест wчнинѕ неговен комате wт Пѕркърѣни колнко се хтет извратн. И негwве воденице даде жѕпан Татѕл старѣншааго брат жѕпан Радꙋлwв дворник със синовн его, колнко ест Богъ дал н негwво стежанїе по кѣде хоке нмат н понеже нм ест старе н праве wчнинне н дѣдине.

И потом, прїнде Татѕл дворник прѣд господства мн, тере сн даде негwв дел н wчнинне wт посвѣде wт Пѕркърѣни, въсѣ, анепсewм емѕ. И негwва воденица даде старѣншааго брат, жѕпан Радꙋл дворник, вншe менитн. И по съмртїе его, никто да не нмат метѣхѕ над негове комате н wчнинне н никто да не бантѕет, по мон реч, а тог человекъ проклет да бѣде и анатема да бѣде, със чедом его н със кръв его, амнн. И над негwве wчнинне да сѣт внѕком емѕ въсн.

И сего радї нм дадwх н господство мн, шкоже да нм ест wчнъ н въ wхавъ, нним н синовом емѕ н внѕком н прѣвнѕчетwм нм н нн wт когоже непотжкновенно, по реч господство мн.

Сеже н свѣдетелїе поставлѣем господство мн: жѕпан Станко велнкн дворник н жѕпан Еланкѕл велнкїн лwгwфет н Драгнч внше спатар н Ѹдрнце внстїар н Строе спатар н Ѩлвѕл столник н Стонка пеҳарник н Бадѣ комнс н Бадѣ Ѩиз велнкїн постелник. Исправник, Татѕл лwгwфет.

Пнс мѣсеца септембрне ї дьнн въ лѣт ×ѕ҃мн.

† Їw Радꙋл вwевwдѕ, мнлостїѫ божїѫ господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Tatul vornicul cu nepoţii lui: Borcea şi Negre şi Vladul şi Dobrin şi Tatul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină averile lor din Purcăreni cît se va alege. Şi morile lui le-a dat jupan Tatul fratelui său mai vîrstnic, jupanului Radul vornicul cu fiii săi, cîţi i-a dat Dumnezeu şi agonisita lui pe unde o va avea, fiindcă le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, a venit Tatul vornicul înaintea domniei mele, de a dat partea lui şi ocinele de pretutindeni din Purcăreni, toate, nepoţilor lui. Şi morile lui le-a dat fratelui său mai vîrstnic, jupanului Radul vornicul, mai sus-numit. Şi după moartea lui, nimeni să nu aibă amestec peste averile şi ocinele lui şi nimeni să nu-i tulbure, după zisa mea, iar acel om să fie blestemat şi anatema să fie, cu copiii lui şi cu sîngele lui, amin. Şi peste ocinele lui să fie toţi nepoţii lui.

Şi de aceea şi domnia mea le-am dat, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris în luna septembrie 10 zile, în anul 7048 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXVII/210. Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 260.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Радyл воєвода и господинъ въссон земли Оугровлахїнскон, сннъ прѣдо<бр>[1]аго и великаго Радyл воєводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства мн чьстнѣншомѣ wтцѣ епископъ кyр Панснe wт свѣтомѣ епископїе wт Бѣзъѣ, шкоже да нм ест село Пръсковѣнии и кѣке, варе елнка ест вил дел <Бар>[1]бѣлwк, снн Оудревѣ, занеже Барбѣл Оудрев, wн нзгѣбн съ зла хнтлѣнство.

И господство мн дадоХ да бѣде свѣтомѣ епископїю въ wкрѣпленїе а братнам въ пнцѣ, а госпоство мн и родїтелѣ господства мн въ вѣчное въспоминанїе.

Сего радї, нм дадоХ и господство мн, шкоже да нм сѣт въ wчннѣ и въ wхабѣ и wт никогоже непотѫкновенно, по реч господства мн.

Сеже сведетелїем поставлѣем господство мн: жѣпан Станко велнки дворник и жѣпан Блан<к>[1]ѣл велнки лwгwфет и Оудрнце вистнар и Строе спатар и Стонка пехарник и Албѣл столник и Бадѣ комнс и Бадѣ Йаз вел постелник. Исправник Блаикѣл велнки лwгwфет.

Пнс аз, Їwснф, еже въ малеХ днацеХ, въ настолнин град Бѣкѣрецин, мѣсеца септемврїе $\widetilde{\text{Аї}}$ дьнн, ендиктнwн $\overline{\text{вї}}$, в лѣт $\times\overline{\text{змн}}$.

† Їw Радyл wвевwда, милостї<м вожїм>[1] господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului părinte episcop, chir Paisie, de la sfînta episcopie din Buzău, ca să-i fie satul Pîrscoveni şi casele, oricît a fost partea lui Barbul, fiul lui Udrea pentru că Barbul al lui Udrea, el le-a pierdut cu rea hiclenie.

Iar domnia mea am dat să fie sfintei episcopii de întărire şi fraţilor de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele, de veşnică pomenire.

De aceea, am dat domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Stoica paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Iosif, cel dintre diecii cei mici în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 14 zile, indiction 12, în anul 7048 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 467 (Ep. Buzău, LXXII/2). Orig., hîrtie (21,5 × 20), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 150 v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 261. Facs. *ibidem*, 493.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинь. Дават господство мн сїе повелѣ<нїе господства м>[1]и чистнїишомꙋ wцꙋ епископꙋ кꙋр Паисїе wт Бꙁъѣ, такоже да ест мирен и слобꙋдно радї винарч, како вare по кѣде хтет имати wцꙋ епископꙋ виноградѣ, а wн сам, wцꙋ епископꙋ, да сн ꙁнимает винарч, понеже съм простил господство мн радї дꙋше господство мн и родїтелне господства мн.

Сего радї и вам, винарчом, кон хтет бити тꙋга, а вне ѕ мир да нх wставите.

Инако никакоже да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Татꙋл логѳфет.

Пис мѣсеца септемврїе нї дьнь.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостнꙗ бwжїꙗ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă ⟨a domniei mele⟩[1] preacinstitului părinte episcop chir Paisie de Buzău, ca să fie în pace şi slobod de vinărici, ca ori pe unde va avea vii părintele episcop, iar el singur, părintele episcop, să-şi ia vinăriciul, pentru că am iertat domnia mea pentru sufletul domniei mele şi al părinţilor domniei mele.

De aceea şi voi, vinăriceri, care veţi fi acolo, iar voi să-i lăsaţi în pace.

Altfel să nu fie nicicum, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Tatul logofăt.

Scris în luna septembrie 18 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/139. Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete aplicată, căzută. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 263.
Datat după domn, episcop şi ispravnic.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 261.

[1] Loc rupt.

84 1539 (7047) octombrie 16, Tîrgovişte.

† Милостїею божїею, Iw Радꙋл воевода и господинь вьсон земле Ꙋгровлахинскон, синь великаго и добраго Радꙋл воеводе. Дават господство мн сню повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ монастирꙋ глаголемаго Говора, такоже да им ест село по име Нѫнишецин вьсн, понеже им ест стара и права wчинꙋ покꙁпена.

И потом, имаше прꙋ wтцꙋ егꙋменꙋ Тешдор съ братнмн със Кръстнан логофет и съ братнам сн. И тако преше Кръстнан съ братнам сн како имат и Кръстнан логофет съ братнам сн тамо ѕ Нѫнишецн. И господство мн ѕ тем гледах и сѣдих със вьсн честнтнмн правителне господства мн и гледах господство мн и старе книге что ест бил wт дрꙋзе господарне, книгꙋ Блад воеводе Калꙋгера и книгꙋ родїтелю господства мн, Iw Радꙋл воевода и знидох господство ми како ни една метѣхꙋ не имат де Кръстнан логофет съ братнам сн тамо ѕ Нѫнишецн, нꙋ wставше Кръстнан логофет и съ братнам сн wт закон wт пред господство мн.

Сего радї, дадох господство мн свѣтомꙋ монастирꙋ, такоже да им ест въ wчинꙋ и въ wхабꙋ и нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

www.dacoromanica.ro

Сеже и сѣдѣтеле поставлѣет господство ми: жупанъ Станко великы дворникъ и жупан Влаикъл великы логофет и Ѹдрище вистїар и Строе спатар и Бадѣ комис и Бадѣ Їаз великы постелник. Исправник, Татъл логофет фторы.

И аз, Толѣк, исписах въ дивни град Тръговище. Пис октомвре $\overline{\text{sї}}$ дьни, въ лѣт $\overline{\text{ҳзмз}}$.

† Іw Радꙋл вwевwда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satul anume Nănişeşti toţi, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină cumpărată.

Iar apoi, părintele egumen Teodor cu fraţii au avut pîră cu Cîrstiian logofăt şi cu fraţii săi. Şi astfel pîra Cîrstiian cu fraţii săi că au şi Cîrstiian logofăt cu fraţii săi acolo în Nănişeşti. Iar domnia mea întru aceasta am căutat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am cercetat domnia mea şi cărţile vechi care au fost de la alţi domni, cartea lui Vlad voievod Călugărul şi cartea părintelui domniei mele Io Radul voievod şi am aflat domnia mea că nu are nici un amestec Cîrstiian logofăt cu fraţii săi acolo în Nănişeşti, ci au rămas Cîrstiian logofăt şi cu fraţii săi de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul al doilea logofăt.

Şi eu, Toleac, am scris în minunata cetate Tîrgovişte. Scris în octombrie 16 zile în anul 7047 ⟨1538⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 461 (Govora, VII/5). Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri: din sec. XVIII şi din 1843; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 133. 447, f. 163 v — 164 şi 463, f. 147 v.
S-a admis stilul de la ianuarie, după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 253 (sub data: 1538 octombrie 16). Facs. *ibidem*, 490.

85 1539 (7048) octombrie 21, Tîrgovişte.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Vladul[1] voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele slugilor şi boierilor domnii mele, jupan Radului vătaf şi lui Mihail logofăt şi jupaniţelor lor Stana şi Malea, cu feciorii lor, ciţi .Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul anume Şerbăneştii lîngă Olt, şi Cucuténii şi Mîndreştii toţi cu toate hotarele, pentru că sînt ale lor bătrîne şi drepte moşii de moştenire, de la strămoşul lor jupan Dragomir. După acéia, ei au avut pîră înaintea domnii mele cu un nepot al lui Stan Ciocuţi anume Dan şi aşa pîra Dan cum că au adaos şi au înfrăţit jupan Dragomir pe Stan Ciocuţi pre acéle sate şi moşii ce sînt mai sus-scrise, încă în zilele răposatului Vladu voevod Călugărul. După acéia domniia mea am judecat şi am căutat cu toţi cinstiţii dregătorii domnii mele pre lege şi pre dreptate şi am aflat domniia mea cum că sînt acéste sate şi moşii bătrîne şi drépte moşii de moştenire

www.dacoromanica.ro

ale Stanei şi ale Malei, de la strămoşul lor Dragomir, iar Stan Ciocuţi n-au avut amestec pre acéste sate şi moşii care sînt mai sus-scrise, ci au avut Stan Ciocuţ sate şi bucate în Bircie, ce sînt la Gilort.

Drept aceasta am dat şi domniia mea boerilor domnii mele Radului şi lui Mihail şi jupaniţelor lor, Stanei şi Malei şi cu feciorii lor să le fie întru moştenire şi ohabnice lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de niminea să nu să clătească după zisa domnii mele.

Iată am pus şi mărturii domniia mea: jupan Staico vel dvornic şi jupan Vlaicul vel logofăt şi Stroe spataru şi Udrişte vistierul şi Stoica paharnicul şi Dragul stolnicul [2] şi Badea comisul şi Badea Aiaz vel postelnic. Şi ⟨ispravnic⟩ Rădici vel spătar [3].

Şi am scris eu, Drăgulin de la Proroci, în scaunul cetăţii Tîrgovişteі, în luna lui octombrie 21 dne, vă leat 7048 ⟨1539⟩.

Io Radul voevod.

Bibl. Acad. Condica m-rii Morunglav, nr. 5 722, f. 8 v—9. Traducere din sec. XVIII.

EDIŢII. *D.I.R., B,* 262.

---

[1] În loc de: „Radul".
[2] În loc de: „fost mare stolnic".
[3] În loc de: „portar".

86 1539 (7048) noiembrie 20, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсон земли Ѹггровлахискон, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми Ленкъи и дѣцне моу по име Тѣдора, такоже да им ест wчинѣ ѕ Бернслъвецї въса, каре елнка се хтет извратн неговем дел wт wчинѣ, понеже им ест стара и права wчинѣ, дѣднѣ.

И потом, приде Тѣдора, дѣцерѣ Ленкев, пред господство ми, тере си даде неннѣ дел wт wчинѣ wт Бернслъвецї въса, wт неннѣ доброволю, wт пред господства ми и wт пред въсем болѣрwм господства ми, жѣпан Бошкив пнтар и нним снновнм, елнцї мѣ Богъ прнпѣстнт.

Сего радї и господство ми им дадwх, такоже да мѣ ест въ wчинѣ и въ wхабѣ.

И пак да мѣ ест жѣпан Бошкѫи пнтар едно место съ горѣ дел Wпрев wт Бернслъвецї, wт Сено Жѣделwв, понеже покѣпи жѣпан Бошка wт Wпрѣ за р̄ аспрн.

Тем радї, да мѣ ест въ wчинѣ и въ wхабѣ нним и снновwм им е внѣком и прѣвнѣчетом им и нн wт ⟨когоже⟩ непотѫкновено, по wрнзмѣ господства мн.

Сеже и сведетелне поставлѣем господство мн: жѣпан Станко велнки дворник и жѣпан Еланкѣл велнки лwгwфет и Строе спатар и Ѩлѣѕл столникѣ и Стонка пеҳарник и Бадѣ комнс и Бадѣ Ѩиаз велнки постелник. Исправник, Еланкѣл велнки лwгwфет.

Пнсах аз, Кѣзан граматик, ѕ град Тръговнще, мѣсеца ноемврїе к̄ дьнн, в лѣт ×ѕ̄мн.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм бо́жїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Leicăi şi fiicei sale, anume Tudora, ca să-i fie ocină în Berislăveşti toată, oricît se va alege partea lor de ocină, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit Tudora, fiica Leicăi, înaintea domniei mele, de şi-a dat partea ei de ocină din Berislăveşti toată, de bunăvoia ei, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele, jupanului Boşca pitarul şi fiilor lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu.

De aceea şi domnia mea am dat, ca să-i fie de ocină şi de ohabă.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Boşca pitarul un loc cu deal, partea lui Oprea din Berislăveşti, din Fînul Judelui, pentru că l-a cumpărat jupan Boşca de la Oprea pentru 100 aspri.

De aceea, să-i fie de ocină şi de ohabă lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Căzan grămăticul, în cetatea Tîrgovişte, luna noiembrie 20 zile în anul 7048 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 468 (Mitrop. Ţ. Rom. CXXXII/1). Orig., hîrtie (31,5× 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1805; alte traduceri ms. 126, f. 297 şi 132, f. 361.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 263. Facs. *ibidem*, 495.

87 1539 (7048) decembrie 18, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Іw Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋггровлахїескиѧ, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн почтеномꙋ правителю господства мн жѹпанꙋ Дѣтко велики армашꙋ и съ синови сн, елицн мꙋ Богъ припꙋстнт, шкоже да им ест Рогова въсах и съ въсом хотаром, понеже им ест стара и права wчина и дѣдина и дединꙋ дедꙋ его, жѹпанꙋ Дѣтко пехарникꙋ.

И потом, сїю вниѣ речено село, wн ест вил притеснен wт Тꙋдор лигwфетꙋ.

И потом, синови Тꙋдорꙋ лигwфетꙋ, Радꙋл и Пръвꙋл и Елладꙋл, wни изгꙋбиѣ въсех негове комате и села и ацигани wт къ господство мн със зла хитлѣнством, понеже се поднгоше над главꙋ господство мн със Шербана бана, тере побегоше през Дꙋнавꙋ, ꙋ Тꙋрска земле. И тꙋрцн нх ꙋфатише и ꙋзеше им въсе комате и села и ацигани. И господство мн ꙋ тем платнх сїн вниѣ речени села и ацигани въсем хитлѣном wт къ проклети и агарени тꙋрци със ϡπε аспри готови. И потом, сїе вниѣ реченꙋ почитеномꙋ правител господства мн, жѹпанꙋ Дѣтко велики армашꙋ, wн достиже сън село, по име Рогова, wт къ господство мн съ правом и вѣрном слꙋжбꙋ, занеже мꙋ ест вил дединꙋ стара и права.

И а потом, видѣх господство мн и прочетах и книга старꙋ Мирчен воеводе и книга поконномꙋ прндедꙋ господства мн Елада воеводе Старога.

И паки да ест болѣринꙋ господства мн жѹпанꙋ Дѣтко велики армаш wт ацигани Цюрев логофет цигани по име Бъка съ децами сн и Ѩнгел съ децами сн и Нѣгое съ децами сн и Лꙋмча съ децами сн и Бенѣ съ децами сн, понеже сн изгꙋби Цюра въсех комате и села и ацигани wт къ господство мн със зла хитлѣнством,

www.dacoromanica.ro

ере побежи със Шербан банъ през Дънавъ и умре тамо в житѣнство. Й господство мн, в тем, даровахъ и помиловахъ със сїн вишє речєнн цигани вишє речєнъ болѣрнъ господства мн жупан Дѣтко велнки армаш, якоже да мъ сѣт къ учнинъ и къ ѡчадъ, емъ и синовом емъ и внѵком и прѣвнѵчитом его и ни ѡт когоже да ест непотѫкновено, по ѵризмо господства мн.

Сєже и свѣдетелїе поставлѣет господство мн: жупан Станко велнки дворнк и жупан Еланкъл велнки логофет и жупан Ѹдрище велнки внстнарь и жупанъ Дрѫгнч бнвше велнки спатарь и жупан Строе велнки спатарь и жупан Албъл Рогоз велнки столникъ и жупан Стонка ѡт Бѵжоранн велнки пехарнкъ и жупан Бадѣ ѡт Бѵдрецн велнки комнсь и жупан Бадѣ Йаз велнки постѣлникъ. И неправнк, Станко велнкн дворнк.

И аз, Фнлча граматнк, еже напнсахъ въ столни град Бѵкѵрецн, мѣсеца декемврїе нї̄ дньъ, ѡт Ѩдама текѵщаго в лѣт ×ѕ̄мн̄.

† Їѡ Радѵл вневѡда, мнлостїм божїм господнньъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Detco marele armaş şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie Rogova toată şi cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi dedina bunicului lui, jupan Detco paharnicul.

Iar apoi, acest sat mai sus-zis, el a fost cotropit de Tudor logofătul.

Iar apoi, fiii lui Tudor logofătul, Radul şi Pîrvul şi Vladul, ei au pierdut toate livezile şi satele şi ţiganii cu rea hiclenie către domnia mea, pentru că s-au ridicat asupra capului domniei mele cu Şerban banul, de au fugit peste Dunăre, în Ţara Turcească. Iar turcii i-au prins şi le-au luat toate averile şi satele şi ţiganii. Iar domnia mea, întru aceea, am plătit aceste mai sus-zise sate şi ţigani ai tuturor hiclenilor de la blestemaţii şi agarenii turci, cu 785 000 aspri gata.

Iar apoi, acest cinstit dregător al domniei mele mai sus-zis, jupan Detco marele armaş, el a dobîndit acest sat, anume Rogova, de la domnia mea cu dreaptă şi credincioasă slujbă, pentru că i-a fost dedină veche şi dreaptă.

Iar apoi, am văzut domnia mea şi am citit şi cartea bătrînului Mircea voievod şi cartea răposatului strămoş al domniei mele Vlad voievod cel bătrîn.

Şi iarăşi să fie boierului domniei mele jupan Detco marele armaş din ţiganii lui Giura logofătul, ţiganii anume: Bîca cu copiii săi şi Anghel cu copiii săi şi Neagoe cu copiii săi şi Lumcea cu copiii săi şi Benea cu copiii săi, pentru că şi-a pierdut Giura toate averile şi satele şi ţiganii cu rea hiclenie faţă de domnia mea, căci a fugit cu Şerban banul peste Dunăre şi a murit acolo în hiclenie. Iar domnia mea întru aceea, am dăruit şi am miluit cu aceşti ţigani mai sus-zişi pe boierul domniei mele mai sus-spus, jupan Detco marele armaş, ca să-i fie de ocină şi de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni să nu fie atins după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi jupan Udrişte mare vistier şi jupan Drăghici fost mare spătar şi jupan Stroe mare spătar şi jupan Albul Rogoz mare stolnic şi jupan Stoica din Bujorani mare paharnic şi jupan Badea din Budureşti mare comis şi jupan Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Staico mare vornic.

Şi eu Filcea gramaticul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 18 zile, de la Adam cursul, în anul 7048 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, CVI/1. Orig., pérg. (26 × 38), pecete timbrată.
Cu o traducere din 1887.

88 ⟨1540⟩ ianuarie 16.

† Пишет жѫпан Станчюл бан сїю мою книгѫ тебе, Първѫле.

По снχ тн говорнм, тере да wставнш село по нме Комани ѫ мнрно, вєкє да не ѫлазиш ѫ ннχ, занеже сѫт манастнрѫ wт Тнсмана. Єре за што нн слѫшает wт книгѫ господннѫ нашемѫ, воєводѫ, анѫ скакаш над книгѫ воєводїнѫ н ѫзнмаш волови wт село. И тон тн говорнм скоро да даш волови цю сн ѫзео wт този село, вєкє да се не плакает сїромасн пред мене. Й тебе, ако ти се мнит крнво, а тн да ндеш тере да стоншъ лицѫ със калѫгерн пред воєводѫ.

Тон говорнм, ннако да нѣст, по мое реч.

Пнс мѣсеца генарїе ѕ̄ї̄ дьнн.

† Scrie jupan Stanciul banul această carte a mea ţie, Pîrvule.

După aceasta îţi spun să laşi în pace satul anume Comanii, mai mult să nu intri la ei, căci sînt ai mănăstirii de la Tismana. Căci de ce nu asculţi de cartea domnului nostru, voievodul, ci sări peste cartea voievodului şi iei boi din sat. Şi aceasta îţi spun, să dai repede boii pe care i-ai luat din acel sat, mai mult să nu se plîngă săracii înaintea mea. Iar ţie, dacă ţi se pare strîmb, tu să mergi să stai faţă cu călugării înaintea voievodului.

Aceasta îţi vorbesc, altfel să nu fie, după spusa mea.

Scris luna ianuarie 16 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XC (VIn)/90. Orig., hîrtie (16 × 11), pecete mică, înelară, căzută. Cu o traducere de la începutul sec. XIX. Alte traduceri ibidem, ms. 330, f. 31 şi 335, f. 222.
Datat după emitent.

89 1540 (7048) februarie 18, Bucureşti.

† Єлнцн дѫхом божнн водимнн, сїн сѫт снновє Божнн, рече божествены апостоль, емѫже вь слѣд текѫщен нже правдѣ любнтелїе н блажены wн глас радованїе чаен ѕслншатн: „Прїндѣте благословенї wтца моего, наслѣдѫнте ѫготованное вам царство wт сложенїе мнрѫ, възалкахχ бо се н дасте мн ѣсти н възжеждахχ се н понсте ме н наг бѣхχ н wдѣсте ме, болен н въ темннцѣ н послѫжисте мн". Сїн оубо благн благотворещїм ѕслншатї ест глас вѣкѫпѣже н вънитн въ радость господа своего. Такожде н грѣшнн wтслаемнм въ wгнь вѣчнь ѣако не съхранншм заповѣд господне н нн алчнана не напнтавшнχ нже ждѫща не напонвше нже нага wдѣвшемъ, нн болнѫ нлн въ темннцѣ послѫжнвшнм.

Сїе ѫбо слншещї w дѫшевны ѫбо, потрѣба ест неwтлагаещн дьнь wт дьне, нлн часов ащє бо н многн <г>рѣхы wбложенн есмы н тежкнмн, слншим благаго владїкѫ рекшаго ѣако: „Непрнндохχ бо, рече, праведны прнзватн, нѫ грѣшнн на покаанїе" н: „не просто бо <реч> грѣшнн, нъ на покаанїе", ѣавѣ ѣако мнозы w<бр>азн покаанїе сѫт: любов, правдѣ, чнстота, пост н млостнне н прочаа благаа дѣла нже Богови оугодната сѫт, ѣакоже н wбнтѣлн по мѣрѣχ добрнχ дѣл. Сїа ѣако н wне слъшнм многа wт Бого дѫχ- новеннаго Пнсанїе, еже на <по>лзѫ нам речена сѫт. Тѣмже ѫбо ащє въсѣко есмн тъщн благыχ дѣл, нж нд многое

www.dacoromanica.ro

милосрѣдне владїчны възираемь, ѩко грѣшным радї прѣклонишаго невеса и сѣшдша ндаже до зраци рабн смѣривша се, ѩко да нас грѣшны горѣ възведетъ и синоположенїе здостонтъ. Ѣмн бо ѩко въсѣм грѣшным рѣко простирдетъ, ѩвѣ ѩко не хоте съмрѣтн грѣшномѣ, нж ѩко wбратнти сѣ емѣ и живѣ бнты. Сїа ѣво божествена Писанїе ѣслышнм и wбщаго влъдїкж ѣмилосрѣдїты се w нас грѣшныхъ молнм се и на благая дѣла wбратнти наше сръдца ‹н› мнслы. Ндѣхwм ѣво въ сїа врѣменна свѣтые монастирех и свѣщенные и царскые цръкве въ мнозѣ нѣждѣ, ѩко wт благочьстывнх и свѣтопочившнх царне и господах wбснрѣвшех и многе къ конечномѣ запѣстѣнїе доспѣвшех ‹рад›ї ѣмаленїе благочьстна ѣви грѣх радї нашех, наипаче нже въ Свѣтѣи Горѣ Синѣистѣи, идеже древле ‹и›внсе Богъ ѣгодниикѣ своемѣ Моусеѣ и Богоначертаны закwн въръчнемѣ.

По просїаныже благочьстивѣи вѣрѣ хрнстїанское благочьстывн царне тамо ѣво въздвигнѣли сѣт въсечьстны храм въ нме свѣтое прѣwбраженїе господа Бога и спаса нашего Іусѣса Христа, идеже и свѣтые мwрото‹чн›ивне мwщї свѣтые велнко мѣченице Ѣкатерине лежит. Радїже нашнх грѣх, ‹и›коже прѣдварише рѣхwм wт благочьстивых царне и хтнторн wбснрѣвшех сем въсесвѣтнх мѣсто въ ‹по›дрѣчне нечьстывнх подшедшнм и много wт ных наслѣемнм еже wт православнаго wбнчаа аще моцно ѣтръгнѣти, нж въсевнде‹ц›ее ѩко сицна да възбраныт православ‹ославїе›же въ ѣкрѣпленїе да съблюдетъ.

Сего радї оубо и мы грѣшнн соу‹ще› надеждеже радї рабн Христовн, азъ ѣво Іw Петръ воевода, нарицаемн Радул воевода, божнемъ промнсlwм wбретаю се господнна въсон земле Уггровлахї‹нс›кое, снна великаго и прѣдобраго Радула воеводѣ, ндѣхwм бо wт тех внше речены странах въсточных сьи въсечьсны мнисн даже къ западѣ оустръмившнх се, ѩко ащ гдѣ wт православных царне и господах възможно бѣдет wбрѣсти се къ помощї и ѣкрѣпленїе свѣтаго монастїра, ндѣхwм бо wт благочьстывнх мѣжне и господах къ таковое дѣло потъщъщїх се въ сръдно. Тѣмже и мы, елнко по снлѣ потъщахwм се ‹wт Бого въ р›ѣчен наго нам нмѣнїе и съторнхwм wброк семѣ въсечьстномѣ, на въсѣко годїнѣ да прїходїть братїе wт свѣтаго монастира, да wтнесѣт ѣ монастнр по хї аспрї, а спензопрнходещїм братнам по х̄ аспрї. Сна въчнннхwм и сън наш хрнсовѣл въ свѣты монастнр послахwм да стонтъ непоколѣблем, малаже еже творена ест кныга, да ю прнносет братїе wброка радї.

Басже, молнм въсе свѣтылнче и чьстны wче нгѣмене и съ въсѣмн Богоноснымн свѣщенныцї и старцї и въсѣ w Христѣ братїе живѣщїх въ свѣтаго монастирѣ, ащ ест без досажденїе вашое свѣтыне, ѩко да се въпншѣ въ свѣтнх помѣных ѣ свѣтое проскомндїе, аз оубо Іw Петръ воевода и родїтел господства мн Радул воевода и със ‹Бо›годанное мн чедї Марко воеводѣ и Влад воеводе. И да нн се поет въ едїн дьнь въ неделе, егдаже вн хощете, свѣтала летѣргуе съ прнлевкwм. Мыже, елнка wбещахом дwндеже ест бѣдемо бъ живнх и въ Богоданное мн wбласть сыїе да се послает свѣтомѣ монастирѣ. Сего радї, wтцн свѣтн, молнте се въ танньх вашнх къ Богѣ радї нас грѣшныхъ, еда нн че Богъ ѣлегчнт wт тежкых и многнх нашнх грѣхwв.

И еще въ ѣвѣденїе да ест вашое свѣтнне радї нна многа трѣда еже ндѣхwм сѣща брата вашего, wтца нашего архнепнскѣпа Барлаама, радї свѣтаго монастира, мыже наипаче ‹в›ѣрѣехом емѣ, тако и мн въ елнко бѣдѣ бехмо, потъщахwм се и неплъныхмо wбѣщанїе, а ащ ѣдлъгчет Богъ наше дьнн и живота съ вашемн свѣтнмн молнтвамн, нмамо прнлежно въ живота нашего неплънитн внше реченны wброк. Тое се wбѣщаю вашое свѣтнне.

Я по нашех еже wт здешных wшествне, комоу въръчнть господь Богъ бытї владалцъ Блашокою Земле, нлн wт нашь сръдечны плода нлн wт сърод ныкъ нашнх, молю те, помазаныче Христоу и наслѣдниче нашем хѣдостїе, съ нменом Божїwм,

www.dacoromanica.ro

сътворшомѫ небо и земле и застъпленїемь прѣсвѣтѣи, чистѣи, прѣблагословенѣи владїице нашее Богородице и присно дѣвѣ Маріе и свѣтаа мѫченыце Єкатерине и въсѣх свѣтыхъ, еже wт вѣка Богѫ благоѫгодившихъ, да наставите дѫхъ свѣты оутвръдити сън нашь хрисовѫл и завѣщаніе, шкоже ест зде въчинено или и w вніше приложїти. Таковаго да помнлѫеть господь Богъ и прѣчистаа Бого мати и ѫкрѣпить его въ господствѣ его и бѫдѫщїх вѣцѣ и да даст емѫ господь Богъ полѫчитї блага еже оуготова любещим его и еже w десняе прѣдостоанїе господнѣ да сподобѫт се.

Тыже, w владїко Христе, царѫ въсѣх, приимї сїа малое приношеніе wт нас грѣшныхъ и недwстоинныхъ раб твоихъ, твоа wт твоихъ, тебе владїко приносим и припадѣм къ твоее благостые, благоѫвѣтлнв бѫдї нам на страшнѣмь твоем и нелицемѣрнѣ соудїще, иже въсегда славен есн, съ wцем и свѣтым дѫхом мнѣ и присно вѣкы вѣкwм, амїн.

Исправник, Татѫл второї логоѳет.

И аз, Фwтїе, еже начрьтах въ столнн град Бѫкѫрещї, мѣсеца февроарїе нї дьнн, лѣтоже текѫщїх wт бытїе и wт създанїе мїрѫ в лѣт ˣ ѕ̅м̅н̅.

† Їw Радѫл вwевѫда, милостїм божїм господинь.

† Cîţi cu duhul lui Dumnezeu se poartă, aceia sînt fiii lui Dumnezeu, spune dumnezeiescul apostol, căruia pe urmă mergîndu-i cei iubitori de dreptate şi cei ce aşteaptă să asculte acel glas de bucurie: „Veniţi binecuvîntaţii părintelui meu, să moşteniţi împărăţia pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci am flămînzit şi mi-aţi dat să mănînc şi am însetat şi m-aţi adăpat, gol am fost şi m-aţi îmbrăcat, bolnav şi în temniţă şi m-aţi slujit". Acest deci bun glas au a-l auzi făcătorii de bine şi în acelaşi timp a intra în bucuria domnului lor. De asemenea şi păcătoşii trimişi în focul veşnic, că n-au păzit poruncile domnului şi n-au dat de mîncare celor flămînzi, nici pe cei însetaţi nu i-au adăpat, nici pe cel gol nu l-au îmbrăcat, nici pe cel bolnav sau în temniţă nu l-au slujit.

Acestea dar auzindu-le pentru cele sufleteşti trebuie să nu amînăm, din zi în zi sau ceasuri, chiar dacă sîntem împovăraţi de multe şi grele păcate căci auzim pe bunul stăpîn spunînd: „Căci n-am venit, spune, să chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi la pocăinţă" şi „nu numai cu un singur cuvînt pe păcătoşi, ci la pocăinţă", căci e vădit că sînt multe chipuri ale pocăinţei: dragostea, dreptatea, curăţenia, postul şi milostenia şi alte fapte bune care sînt plăcute lui Dumnezeu, precum şi lăcaşurile multe sînt, după măsura faptelor bune. Acestea precum şi alte multe le auzim din Scriptura de Dumnezeu inspirată, care sînt spuse pentru folosul nostru. De aceea dar, dacă fiecare nu ne grăbim spre faptele bune, dar spre marea milă a stăpînului nădăjduim, care pentru păcătoşi a coborît cerurile şi coborînd şi pînă în chipul robilor s-a smerit, ca să ne ridice în sus pe noi păcătoşii şi ne-a învrednicit de jertfa fiului. Căci ştim că tuturor păcătoşilor le întinde mîna, vădind că nu vrea moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu.

Acestea dar din dumnezeiasca Scriptură auzim şi ne rugăm de stăpînul tuturor să se milostivească de noi păcătoşii şi să îndrepte către faptele bune inima ⟨şi⟩ gîndurile noastre. Căci am văzut în aceste vremuri sfintele mănăstiri şi sfinţitele şi împărăteştile biserici în multe nevoi, ca fiind sărăcite de binecinstitorii şi sfîntrăposaţii împăraţi şi domni şi multe ajunse la deplină pustiire, ⟨pentru⟩ micşorarea dreptei credinţi sau pentru păcatele noastre, mai ales cea din sfîntul munte Sinai, unde demult s-a arătat Dumnezeu lui Moise cel plăcut lui şi i-a încredinţat legea de Dumnezeu alcătuită.

www.dacoromanica.ro

După răspîndirea dreptcinstitoarei credinţe creştine, binecinstitorii împăraţi au ridicat acolo atotcinstitul hram în numele sfintei preobrajenii a domnului Dumnezeu şi a mîntuitorului nostru Iisus Hristos, unde zac şi sfintele şi de mir izvorîtoare moaşte ale sfintei, marii mucenice Ecaterina. Pentru păcatele noastre, ca să fim feriţi, a sărăcit de binecinstitorii împăraţi şi ctitori acest atotsfînt loc, căzînd în stăpînirea necredincioşilor şi mulţi dintr-înşii prigoniţi pentru obiceiul pravoslavnic, ca să-i poată rupe, dar atotvăzătorul ochi veghiază să apere pe dreptcredincioşi şi să-i păzească pentru întărire.

De aceea dar şi noi, păcătos fiind, pentru nădejdea robilor lui Hristos, eu dar, Io Petru voievod, numit Radul voievod, din gîndul lui Dumnezeu aflîndu-mă domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod, am văzut deci pe aceşti atotcinstiţi călugări din aceste mai sus-zise părţi răsăritene îndreptîndu-se pînă către apus, ca doar undeva vor putea afla din împăraţii şi domnii dreptcredincioşi pentru ajutorarea şi întărirea sfintei mănăstiri, căci am văzut puţini din oamenii şi domnii binecinstitori grăbindu-se către o astfel de faptă. De aceea şi noi, după putere, ne-am grăbit din averea noastră cea de Dumnezeu dată şi am făcut obroc acestei atotcinstite, în fiecare an să vie fraţii de la sfînta mănăstire să ducă la mănăstire cîte 10 000 aspri, iar cheltuiala fraţilor care vor veni, cîte 2 000 aspri. Acestea am făcut şi am trimis acest hrisov al nostru la sfînta mănăstire să stea neclintit, iar cartea cea mică este făcută, ca s-o aducă fraţii pentru obroc.

Pe voi, pe toţi, vă rugăm, ierarhe şi cinstite părinte egumene şi tuturor celor purtători de Dumnezeu preoţi şi stareţi şi tuturor celor întru Hristos fraţi, care trăiesc în sfînta mănăstire, dacă este fără supărare a sfinţiilor voastre, ca să ne scriem în sfîntul pomelnic la sfînta proscomidie, eu deci, Io Petru voievod şi părintele domniei mele Radul voievod şi cu copiii cei daţi de Dumnezeu, Marco voievod şi Vlad voievod. Şi să ni se cînte o zi pe săptămînă, cînd veţi vrea, sfînta liturghie cu băutură. Noi, cît timp vom fi între cei vii şi în stăpînirea dată mie de Dumnezeu, acestea făgăduim să se trimită sfintei mănăstiri. De aceea, sfinţi părinţi, rugaţi-vă în tainele voastre către Dumnezeu pentru noi păcătoşii, pentru ca Dumnezeu să ne mîntuiască din grelele şi multele noastre păcate.

Şi încă să fie cunoscut sfinţiilor voastre pentru altă trudă mare pe care am văzut-o la fratele vostru, părintele nostru arhiepiscop Varlaam, de la care mai ales noi am aflat pentru sfînta mănăstire şi astfel şi noi în cîtă sărăcie eram, ne-am grăbit să împlinim făgăduiala, iar dacă Dumnezeu prelungeşte zilele şi viaţa noastră, cu rugăciunile voastre sfinte, vom avea prilej în viaţa noastră să împlinim mai sus-zisul obroc. Aceasta făgăduim sfinţiilor voastre.

Iar după trecerea noastră dintre cele de aici, cui va încredinţa domnul Dumnezeu să fie stăpînitor al Ţării Româneşti sau din rodul inimii noastre sau din rudele noastre, te rog pe tine, uns al lui Hristos şi urmaş al nimicniciei noastre, în numele lui Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului şi cu mijlocirea preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi a sfintei mucenice Ecaterina şi a tuturor sfinţilor care din veacuri au plăcut bine lui Dumnezeu, să te înveţe duhul sfînt să întăreşti acest hrisov cu făgăduiala noastră, cum este făcut aci sau şi mai mult să adaugi. Pe unul ca acela să-l miluiască domnul Dumnezeu şi preacurata maică a lui Dumnezeu şi să-l întărească pe el în domnia lui şi în veacurile viitoare şi să-i dea lui domnul Dumnezeu să dobîndească bunurile pe care le-a pregătit celor ce-l iubesc şi să se învrednicească de şederea la dreapta domnului.

Iar tu, o stăpîne Hristoase, împărat al tuturor, primeşte acest mic prinos de la noi păcătoşii şi nevrednicii robi ai tăi, ale tale dintru ale tale, ţie stăpîne ţi le aducem şi cădem la bunătatea ta, fii nouă binemîngîitor la cumplita şi cea fără de făţărnicie judecată a ta, cel ce eşti întotdeauna slăvit, împreună cu tatăl şi cu sfîntul duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor, amin.

Ispravnic, Tatul al doilea logofăt.

Şi eu, Fotie, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna februarie 18 zile, anul curgător de la facerea şi de la întemeierea lumii, în anul 7048 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. CCCXCVII/14. Orig., perg. (53,5 × 48). Pecete atîrnată, căzută.

EDIŢII. Trad. Nicolaescu, *Radu Paisie*, 218; *D.I.R.*, *B*, 265—266.

---

[1] Omis.

90 **1540 (7048) martie 4.**

† În numele tatălui şi fiiului şi al sfîntului duh, amin.

Iată însemnăm aici cum au venit însuşi Iarciul după cum să să ştie că au dăruit sfintei mănăstiri ce să chiamă Govora nişte moşie şi case şi o vie la Mihăeşti. Toate acestea le-au dat de a lui bunăvoe şi încă au şi vîndut dentr-acéste ce scriu mai sus bucate sfintei mănăstiri drept 13 000 de aspri şi să să scrie şi la sfîntul pomenic.

După acéia au lăsat părintele egumenul Theodor ca să culeagă el via, Iarciul, într-acea toamnă, după acea tocmeală, iar după acéia să nu mai aibă nici o treabă Iarciul cu acéle case, nici cu viia, nici cu moşiia, ci numai sfînta mănăstire să aibă treabă, pentru că aşa s-au tocmit Iarciul cu părintele igumenul Theodor înaintea părintelui nostru arhiepiscopului chir Paisie al Rîmnicului şi înaintea igumenului Efrem Cozianul. Şi încă au fost şi alţi călugări mulţi şi preoţi întru acea vréme cînd s-au făcut această tocmeală şi jupan Vlaicul vel logofăt şi jupan Stoica vel paharnic şi judeţul şi toţi pîrgarii şi alţi oameni buni den oraş den Rîmnic, pentru ca să să ştie cum că aşa s-au tocmit şi au cumpărat părintele igumenul Theodor denpreună cu toţi călugării acéste ce scriu mai sus cu cheltuiala mănăstirei Govorei.

Iar cine s-ar ispiti ca să strice această tocmeală, să fie afurisit dă 318 sfinţi părinţi cari s-au strîns la Nicheia şi să fie supt blestemul preasfintei şi curatei şi preablagoslovitei stăpînei noastre născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Mariei şi de cinstita ei adormire. Într-alt chip să nu fie.

Şi am scris eu, Gheorghie, în luna lui martie 4 dni, leat 7048 ⟨1540⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 469 (Govora XXVII/4). Traducere din sec. XVIII; alte traduceri ibidem ms. 234, f. 311 şi 447, f. 342.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 267—268.

91 **1540 (7048) martie 4, Tîrşor.**

Moşiia Dălbăneştii, ot jud. Prahova.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniia

www.dacoromanica.ro

mea această poruncă a domnii mêle feciorilor Vladului, anume Radul şi Drăman şi Semca şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fiê lor moşie la Dălbăneşti jumătate, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie de baştină.

Iar după acêia, au avut pîră înaintea domniei mêle cu trêgşorênii pentru această mai sus-scrisă moşie şi au luat feciorii Vladului, Radul şi Drăman şi Semca 12 boiari şi hotarnic Pîrvul vornicul. Şi aşa au căutat şi au înpietrit şi au pus pietri prin mijlocul locului; din capul Braniştei pînă în Lacul lui Nan de la...[1] şi de acolea drept în jos, din Gorgan şi Drumul Braşovenilor pînă în Drumul Secărênilor. Şi cît ei ţin moşie în apă în Prahova, atît să ţie şi la Branişte, pă Drumul Secărênilor, drept la Pitrosul, în capul Braniştei pă sus...[1] pînă în Prahova.

Şi iar să fie Radului şi lui Drăman...[1] moşie la Preoteşti, a treia parte din uscat şi din apă, din Prahova pînă în Prahoviţă.

Şi iar...[1] ce să chiamă Gîrbova şi Valea Seacă, pînă în Unghea Ursului.

Şi iar să fie moşie...[1] Dragomir cu fraţii lui, pentru că au fost adaos...[1] de la alţi domni mai naintea domnii mêle.

Drept acêia şi domniia mea am dat ca să le fie lor moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricăruia dintru dînşii să va întîmpla moarte mai întîi, iar întru dînşii vînzare să nu fie, ci să le rămîe lor. Şi de către nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mêle.

Iată şi mărturii punem domnia mea pe: jupan Staico vel dvornic i jupan Vlaicul vel logofăt i Drăghici spatar[2] i Udrişte vistier i Stroe ⟨spatar⟩[1] i Albul stolnic i Stoica paharnic i Badea comis i Badea Aiaz vel postelnic. Ispravnic, Draghici spatar.

S-au scris în Tîrşor, luna martie 4, leat 7048 ⟨1540⟩.

S-au tălmăcit asemenea după uric sîrbescu.

† Az Costandin dascăl slovenescu izpisah, 1780.

Bibl. Acad., F. LXXXI/193. Fotocopie după o traducere din sec. XVIII.

---

[1] Loc alb.

[2] Este fost mare spătar.

92 ⟨1540⟩ martie 12.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ѳггровлахїнскою, синъ великаагѡ и прѣдобраагѡ Радꙋлѧ воєводѧ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн wвемзи чловецн на нме Бонка и съ нимъ синовн на нме Дрꙋгою и Бандѧл и Кѫлѣ и Нѣгое и съ нимъ синовн, варе колнцн им Богъ прнпѫстнт, шкоже да им ест wчннѧ ѕ Дънецни wт Плѫсълѣска четврътаго дело и wт Дъдѫлѣска шестаагѡ дело, варе колико се хтет нзбрати, понеже им ест стара и права wчннѧ, деднѧ.

И потом, бнш ест Бонка ѕложнла по Драгомнр над вншє речена wчннѧ дли над четвръти дел, како да мѧ ест добръ wн и синовн его, а wн добръ не мѧ, ест бнл, понеже мѧ ест ѕкрал книгѧ цо сѣт нмали за wчннѧ и съ некое скѫлнце wт кѫкю и прнтнснѫл им ест и wчннѧ по много wт колнко мѧ ест бнш дал.

Таже Бонка и синовн ен, wни нмаше съпренїе със синовн Драгомирwв, със Нѣгое и със Ѩлѣ пред господства мн радї тан вншє речена wчнна. И господство мн ѕ тем гледах и сѣднх и по правдѧ и по законѧ и съ чьстнтнми правнтелїе гос-

подства мн и изнандѡѫ господство мн како мѫ ест Драгомнр ѫкрал книгѫ и скѫлнце wт кѫкю и бише синовн Драгомнрwв вниовенн, Нѣгое и Ѩлв, и wни самн метнше се и шставнше се wт wчннѫ wт пред господства мн. ⟨Таже wни⟩[1] wсташе wт закона wт пред господства мн.

И паки Драгомнр ⟨със синовн сн и Стан със⟩[1] синовн сн и Нѣг със синовн сн, варе колнцн нм Богъ прнпѫстит, ѩкоже да нм бѫдет ѫ Дънецн wчннѫ w Плѫсълѣска четвръти дел и wт Дъдѫлѣска шестаго дело, понеже нм ест стара и права wчннѫ, деднѫ, варе колнко се ѯтет изврати, ални Драгомнр и Стан и съ нѯ синовн, wни да сѫт над половннѫ wт више речена wчннѫ, а Нѣг и съ синовн сн да ест сам над дрѫгое половннѫ, понеже ест покѫпнл Нѣг една дел wт Строе.

Сего радї и господство мн дадѫѫ Конке и синовом ен вше писани, Дръгою и Бандѫл и Кѫлѣ и Нѣгое и Драгомнрѫ и Станѫ и Нѣгѫ въсе вше речене wчнне, како сѫт изврание, како да нм ест въ wчннѫ и въ wѯабѫ, нним и синовwм нм и внѫкwм и прѣвнѫчетом нм. И въ нѯ прѣдалнка да нѣст никогда, нѫ да ест wстдвшим нм. И нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и сведетелне поставлѣет господство мн: жѫпан Станко велнки дворнк и жѫпан Бланкѫл велнкн логофет и Дръгнч бнв спатар и Ѫдрнце велнкн внстнар и Строе спатар и Стонка пехарнк и Бадѣ комнс и Ѩлбѫл столнк и Бадѣ велнкн постелнк. Исправнк, Ръдич велнкн портар.

И аз, Тѫдwр, пнсаѯ, мѣсеца мартїе ѣї дьнн, в лѣт ѯ҃зм҃з.

† Їw Радѫл вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Voica şi cu fiii ei anume Drăgoi şi Bandul şi Călea şi Neagoe şi cu fiii lor, oricîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Dăneşti, din Plăsăleasca a patra parte şi din Dăduleasca a şasea parte, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, Voica a aşezat pe Dragomir pe mai sus-zisa ocină însă peste a patra parte, ca să-i fie bun, el şi cu fiii săi, iar el nu i-a fost bun, pentru că i-a furat cartea pe care a avut-o de ocină şi cu nişte scule din casă şi i-a cotropit şi ocina mai mult decît i-a fost dat.

Deci Voica şi fiii ei, ei au avut pîră cu fiii lui Dragomir, cu Neagoe şi cu Alb, înaintea domniei mele, pentru această mai sus-spusă ocină. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat şi după dreptate şi după lege şi cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că i-a furat Dragomir cartea şi scule din casă şi au fost vinovaţi fiii lui Dragomir, Neagoe şi Alb şi ei singuri s-au lepădat şi s-au lăsat de ocină dinaintea domniei mele. ⟨Deci ei⟩ [1] au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi Dragomir ⟨cu fiii săi şi Stan cu⟩ [1] fiii săi şi Neag cu fiii săi, oricîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Dăneşti din Plăsăleasca a patra parte şi din Dăduleasca a şasea parte, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină, oricît se va alege, însă Dragomir şi Stan şi cu fiii lor, ei să fie peste jumătate din mai sus-spusa ocină, iar Neag şi cu fiii săi să fie singuri peste cealaltă jumătate, pentru că a cumpărat Neag o parte de la Stroe.

De aceea şi domnia mea am dat Voicăi şi fiilor ei mai sus-scrişi, Drăgoi şi Bandul şi Călea şi Neagoe şi lui Dragomir şi lui Stan şi lui Neagu, toate mai sus-spusele ocine cum sînt alese, ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie niciodată, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Udrişte mare vistier şi Stroe spătar şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Albul stolnic şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Rădici mare portar.

Şi eu, Tudor, am scris luna martie 12 zile, în anul 7047 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/56. Orig., perg. (33 × 37), pecete timbrată, stricată.
Văleatul greşit; datat după următorii boieri din divan: Badea comis, Albul stolnic şi Stoica paharnic.

[1] Loc rupt.

93 **1540 (7048) martie 23, Tîrgovişte.**

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєводa и господинъ въсое земле Ꙋгровлахїческое, сннъ великаго о прѣдобраго Радꙋл воєвод и господинъ. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн болѣрнн господсто мн Мнтютелꙋл пеҳарникъ и със сновн сн, елнцн нм Боґъ прнпꙋстнт, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчнн Ꙋрекецн, дел Мнмерап и Їѡнев въса, вдре елнка се ҳтет нзбрати нныне делове ѡт ѡчнн и ѡт комат, занеже нзгꙋбнше със зла ҳнтлѣнст<в>а ѡт къ господство мн. Й вниіе речен болѣрнн господства мн, ѡн достнже съ правом и вѣрнѡм слꙋжбꙋ ѡт къ господства мн.

Сего радї, мꙋ дадоҳ и господства мн, ꙗкоже да ест въ ѡчнн и въ ѡҳабꙋ, емꙋ и сновн емꙋ и внꙋкомꙋ и прѣвнꙋчетомꙋ, и нн ѡт когоже непотакновѣн, по рѣч господство мн.

Сеже свѣдетелне поставлѣем господство мн: жꙋпан Станко велнкн дворнк и жꙋпан Блнкꙋл велнкн лѡгѡфет и Ꙋдрнце внстнар и Строе спатар и Албꙋл столнк и Стонка пеҳарнк и Бадѣ комнс и Бадѣ Аіаз велнкн постелнк. Испрвнк Правъц бан.

Пнс ...[1] въ столнн град Тръговнще мѣсеца мартїе кг дьнн в лѣт ҳ҃змн.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, мнлостїѫ божїѫ господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mitiutelul paharnicul şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui ocina Urecheşti partea lui Mimeran şi a lui Ion toată, oricît se vor alege părţile lor de ocine şi de averi, pentru că le-au pierdut cu rea hiclenie de către domnia mea. Iar mai sus-zisul boier al domniei mele, el le-a dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic, Ispravnic, Pravăţ ban.

Scris...[1] în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna martie 23 zile în anul 7048 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 470 (Ep. Buzău, LXXI/1). Orig., hîrtie (27,5 × 21,5), pecete timbrată, stricată. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 25.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 268.

---

[1] Loc rupt.

94 1540 (7048) aprilie 17, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсои земле Ѹѕгрwвлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєводе. Дават господство мн <сїе> повелѣнїе господства мн Радꙋл Зъм и братїам сн и Божин съ синови сн и Иван съ синовн сн, по име Пръвѣл и съ нмх синовн, али сѣт дъщере, на име Добра и Милица и Кера и Каталина, ꙗкоже да им ест wчинѣ и Сълкѣца wт дол до ѕста Блъдъшелѣлѣи и wт згор до Силицѣ Сѣкъ, понеже им ест стара и права wчина, дѣдина.

И потом, прїинде Пръвѣл, синѣ Иванwв, таже сн ѕложїн дъщере сн wт пред. господства мн, да сѣт въ мест<о синовом>.

<И> потом, Бнжин и Иван сътворише съгрѣшенїе със банѣл Шербан бан; таже сн сѣт изгѣвнли комате ... господство мн помиловал съм по Болѣ Молдовѣнѣл. И wт врѣме еже прїинде Божин и Иван, ... кѣпокали нмхне wчине wт Болѣ, за ×д [1] аспри и за един кон, врѣден ж аспри и краве ...

Сего радї, им дадох и господство мн Божин и Иван вниіе речене wчине, ꙗкоже да им ест wчинѣ ... им и синовwм им и внѣкwм и прѣкнѣчетом им. И wт нмх прѣдалика да нѣст, анѣ да ест wставшим. И нн wт когоже непотѫкновенно, по wрнзмо господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господства <мн: жѣпан С>танко велнки дворнпк и жѣпан Блаикѣл велнки лwгофет и Ѹдрнце внстїар и Строе сп<атар> и Йлѣвѣл Рогоз столнпк и Стонка пеҳарнпк и Бадѣ комнс и Бадѣ Йлаз велнки <постелпик>. Исправник, Станчюл банъ.

И аз, Толѣк, нспсах въ дивнѣм град Тръговнще, апрнлїе зꙋ дьнн, въ лѣто ×ѕмн.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea ⟨această⟩ poruncă a domniei mele lui Radul Zăm şi fraţilor săi şi lui Bojin cu fiii săi şi lui Ivan cu fiii săi, anume Pîrvul şi cu fiii lor, însă sînt fiice, anume: Dobra şi Miliţa şi Chera şi Catalina, ca să le fie ocină în Sălcuţa, din jos, pînă în gura Vlădăşelului şi din sus pînă în Siliştea Seacă pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a venit Pîrvul, fiul lui Ivan, de şi-a aşezat pe fiicele sale dinaintea domniei mele, să fie în loc de fii.

⟨Iar⟩ apoi, Bojin şi Ivan au greşit cu banul Şerban ban; astfel şi-au pierdut averile... domnia mea am miluit pe Bolea Moldoveanu. Iar din vremea cînd au venit Bojin şi Ivan, ... au cumpărat ocinele lor de la Bolea, pentru 4 000 [1] aspri şi pentru un cal, preţuit 500 aspri şi vaci...

Pentru aceasta, le-am dat şi domnia mea lui Bojin şi lui Ivan, mai suszisele ocine, ca să le fie ocină... lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori punem domnia ⟨mea: jupan S⟩taico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe ⟨spătar⟩ şi Albul Rogoz stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz ⟨mare postelnic⟩. Ispravnic, Stanciul ban.

Şi eu, Toleac, am scris în minunata cetate Tîrgovişte, aprilie 17 zile în anul 7048 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso, româneşte:⟩ Sălcuţa, jud. Dolj.

Bibl. Acad., XCV/46. Orig., perg. (28 × 40,5), rupt, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 269.

---

[1] În text modificat: ҂Ѩ҃ка (= 14 000) cu altă cerneală.

95 **1540 (7048) iunie 22, Tîrgovişte.**

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсое земле Ѹггрровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрину господства ми жупану Мнхнѣ вистиарꙋ съ синовн си, елицї емꙋ Богъ даст, ѿкоже да мꙋ ест ѕ планину зовомн Флорѣн, дела братꙋ емꙋ Радꙋлѡв въса и дела братꙋ емꙋ Владꙋлѡв въса, елика се хощет избрати, понеже е покꙋпн Мнхнѣ вистиарꙋ ѡт къ нихъ, за ҃ѱ аспрн. И продадоше ѡт нихꙋ добром волю. И господство ми простиҳ кон.

Сего радї, дадоҳ господство ми жупану Мнхне вистиар, ѿкоже да мꙋ ест вше речено ѡчнꙋ въ ѡчнꙋ и ѡхабꙋ, немꙋ и синовом емꙋ, вꙋкомже и прѣвꙋчетом емꙋ и нн ѡт когоже непотѫкновено, по рѣч господства мн.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣем господство мн: жупан Станко велнки дворник и жупан Бланкꙋл велнки логоѳет и Ѹдрнце вистиар и Строе спатар и Йлвꙋл столник и Стонка пехарник и Бадѣ комис и Бадѣ Йаз велнки постелник. Исправник, Кѡада велнки ключар.

Писаҳ аз, Фотне, въ град Тръговнще, мѣсеца юнїе ҃кв̃ дьнн, в лѣт ҂ѕмн̃.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Mihnea vistierul, cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie în muntele numit Florei partea fratelui său Radul toată şi partea fratelui său Vladul toată, cît se va alege, pentru că le-a cumpărat Mihnea vistier de la ei pentru 500 aspri. Şi au vîndut de a lor bunăvoie. Şi domnia mea am iertat calul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupanului Mihnea vistierul, ca să-i fie ocina mai sus-zisă de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Coadă mare clucer.

Am scris eu, Fotie, în cetatea Tîrgovişte, luna iunie 22 zile, în anul 7048 ⟨1540⟩.

Inst. de istorie „N. Iorga". Copie modernă după fotografia originalului slav. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 1 175, f. 20 v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R. B*, 269—270.

96 1540 (7048) iunie 22, Tîrgovişte.

† Милостню божию, Їѡ Радꙋл воивода и господинь въсон земле Ꙋгровлахиское, синъ великаго Радꙋла воиводе. Дават господство мн сїю повелѣнне господства мн волѣрнн8 господства мн, жѹпан8 Станчюл8 постелнник8 и съ жител<нн>ца ем8 Мома и съ нн҃х синове, елнцї нм Богъ даст, шкоже да нм ест въсе҃х негове села и комате и ацнганн, каре елнко сѹт стежални въкѹпѣ, бѹдї комате, бѹдї цо; понеже прїде Станчюл постелнник сам пред господство мн, тако сн ѕтакмнше, како по съмрьтн ем8, а жителнице ем8 Мома да нмат дел шт въсе҃х комате и села и ацнганн, школо съ синовн сн, над въсе҃х стежанне и над воденице. Йлн на покон бѹдї кон сни8 шт синовн Станчюлов постелнник се хощет нантн развѹрнти, не дръжатн сїе такмеже, а шн да ест под кледтв8.

Сего радї, нм дадо҃х и господство мн, шкоже да нм сѹт въ шчнне и въ ш҃хав8 и шт нн когоже непотѫкновено, по реч господства мн.
Сеже сведетелне: жѹпан Станко велнкн дворнник и жѹпан Еланкѹл вел логофет и Строе вел спатар8 и Ѹдрице вел внстнгар и Стонка пе҃харник и Йлбѹл столник и Бадѣ комнс и Бадѣ вел постелник. Неправнник, Еланкѹл вел лшгшфет.

Пнс 8 град8 Тръговнще, мѣсеца юнїе к҃в дьнн, в лѣт ҳ҃змн.

† Їѡ Радꙋла вшевшда, милостїм божїм, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Stanciul postelnicul şi cu soţia sa Moma şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie toate satele, averile şi ţiganii lor, oricît au agonisit împreună, fie averi, fie orice; pentru că a venit Stanciul postelnicul singur dinaintea domniei mele, de s-a întocmit aşa, ca după moartea lui, soţia lui, Moma, să aibă parte din toate averile şi satele şi ţiganii, împreună cu fiii săi, peste toată agonisita şi peste mori. Iar dacă pe urmă fie oricare fiu dintre fiii lui Stanciul postelnicul se va afla ca să strice, să nu ţină această tocmeală, iar el să fie sub blestem.

De aceea, le-am şi dat domnia mea, ca să le fie de ocine şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul mare logofăt şi Stroe mare spătar şi Udrişte mare vistier şi Stoica paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare logofăt.

Scris în cetatea Tîrgovişte, luna iunie 22 zile, în anul 7048 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso, româneşte:⟩ cartea Stanciului postelnic pentru moşie ot Negoiu.

Bibl. Acad., XXXIII/214. Orig., hîrtie (34 × 26), pecete timbrată, cu legenda: но радꙋл воевода и гснь влашкон земли.

EDIŢII. Slav, *Miletič*, 357. Trad. *D.I.R., B*, 270.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинь въсон земле Ꙋнгровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєвода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн Киркън и сестри его, Драголе и съ нимъ синовн си, елнцн нм Богъ прнпꙋстнт, ѣкоже да нм ест wчнн8 8 Бꙋмбꙋецн и 8 Клокотнч дел Маню въса, варе елнка се ѯтнт извратн, понеже нм сꙋт старе и праве wч.не и дѣденн.

Потом, Нѣгое, врат Киркев, а wн прїнде пред господства мн, тере се прѣше със Кирка и със Драголе, како да дръжит и wн и да ест врат със Кирка и със Драголе над тан вніше речена wчнн8. И 8 тем, господство мн гледах и сꙋдих съ честитнмн правителїе господства мн и знандох господство мн како ест 8кнл Нѣгое по своега брата и нзкадніше га родїтелѣ своего wт над wчнн8 его прѣжде, како да не нмат Нѣгое нн една метѣх със тан wчнн8 ⟨нн⟩ како ест влас глав8, н8 Кирка да ест над половнн8 wт тон wчнн8, а Драголе да ест над дрꙋга половнн8.

И потом, прїнде ⟨Нѣгое⟩[1] пред господства мн, тере прѣше како да не нмат Драголе нн една метѣх wт над тан wчнн8. И Драголе, wна донесе логодннк свон, тере сведѣтелствовдше пред господства мн како ест 8тъкмнл Кирка по сестр8 сн Драголе със половнн8 wчнн8.

Сего радї, дадох и господство мн Киркън и Драголев, ѣкоже да сꙋт две братїе неразделенн над тан вніше речена wчнн8.

И потом, Нѣга и Нѣкша и Малѣ, сестри Киркън и Драголев, прїндоше пред господства мн, тере прѣше како да нмат wчнн8 wколо със Кирка и със Драголе. И господство мн дадох како да доснесит болѣри пред господства мн, да сведѣтелствꙋет како се ест 8тѫкмнлн със wчнн8. И wнн не можах донести болѣри пред господства мн, н8 wсташе wт закон wт пред господства мн. И 8зел господство мн книге wт wчнне, тере н съдрах. Н8 дадох господство мн да дръжит Кирка и Драголе тан вніше пнсана wчнн8 въ вѣки.

И потом, Маню покꙋпн wт Стонка Колотъ една планнна 8 Лалїе, 8 Зъноага, за р҃лн аспри.

Сего радї, дадох и господство мн, ѣкоже да ест Киркън и Драголе въ wчнн8 и въ wхав8. И въ них прѣдалнка да нѣст, н8 да ест wставшнм. И нн wт когождо непотъкновено, порнзм8 господства мн.

И сеже сведѣтелїе поставлѣ господство мн: жꙋпан Станко вел дворник и жꙋпан Татꙋл великн логофет и Ꙋдрнце вел вистїар и Строе вел спатар и Стонка вел пеҳарник и Кадѣ вел комнс и Кадѣ Ѳлаз великн постелннк. Исправнник, Строе вел спатар.

Пнс 8 Тръговнще, мѣсеца септемврe а̄ дьнн, въ лѣт ×ѕ҃мн.

† Їw Радꙋл wєвєwда, милостїм божїм господинь.

[1] † Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Chirca şi surorii lui, Dragole şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Bumbueşti şi la Clocotici toată partea lui Maniu, oricît se va alege, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Apoi, Neagoe, fratele lui Chirca, iar el a venit înaintea domniei mele, de s-a pîrît cu Chirca şi cu Dragole, ca să stăpînească şi el, şi să fie frate cu Chirca şi cu Dragole peste această ocină mai sus-zisă. Iar întru acestea, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că Neagoe a omorît pe un frate al său şi părintele său l-a scos de pe ocina lui, mai dinainte, ca să nu aibă Neagoe nici un amestec

www.dacoromanica.ro

cu acea ocină nici cît este un fir de păr din cap, ci Chirca să fie peste o jumătate din acea ocină şi Dragole să fie peste cealaltă jumătate.

Iar apoi, a venit ⟨Neagoe⟩ [1] înaintea domniei mele, de a pîrît ca să nu aibă Dragole nici un amestec asupra acelei ocine. Iar Dragole a adus pe logodnicul său, de a mărturisit înaintea domniei mele că a întocmit Chirca pe sora sa Dragole cu o jumătate din ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea Chircăi şi Dragolei, ca să fie doi fraţi nedespărţiţi peste această ocină mai sus-zisă.

Iar apoi, Neaga şi Neacşa şi Malea, surorile Chircăi şi ale Dragolei, au venit înaintea domniei mele, de au pîrît ca să aibă ocină împreună cu Chirca şi cu Dragole. Iar domnia mea am dat ca să aducă boieri înaintea domniei mele, ca să mărturisească că s-au întocmit cu ocina. Dar ei n-au putut să aducă boieri înaintea domniei mele, ci au rămas de lege înaintea domniei mele. Şi am luat domnia mea cărţile de ocină de le-am rupt. Ci am dat domnia mea ca să stăpînească în veci Chirca şi Dragole această ocină mai sus-scrisă.

Iar apoi, Maniu a cumpărat de la Stoica Bolotă un munte la Lalie, la Zănoagă, pentru 138 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea ca să fie Chircăi şi Dragolei de ocină şi ohabă. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Şi iată martori am pus domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte mare vistier şi Stroe mare spătar şi Stoica mare paharnic şi Badea mare comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Stroe mare spătar.

Scris în Tîrgovişte, luna septembrie 1 zi, în anul 7048 ⟨1539⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Rîmnicu Vîlcea, LXIV/4. Orig., perg. (39×32), pecete timbrată.

După divan e din 1510. Probabil fiind prima zi de văleat nou, diacul, din obişnuinţă l-a scris pe cel vechi, adică 7048 în loc de 7049.

[1] Loc rupt.

98 1540 (7049) septembrie 14, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ вьсои земли Оугровлахїнскои, синъ прѣдобраго и прѣвелнкаго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїе повеленїе господства мн Нѣкшеен, ѡкоже да нм ⟨ест⟩ wчинѫ ѕ Горни Кѣдѣни, али ѕ пол трѣтаго дел и ѕ Прѣжвъ wт пол третаго дел и брод wт воденицъ wт, пол третаго дел и ѕ планинѫ зовоммїе Полатницѣ wт пол третаго дел и планина Стоеница wт пол третаго дел, понеже сѣт старе и праве wчине, дѣдине Добреен, матн Нѣкшева, тере нѫ ест дала и wставнла дъщере сн по име Нѣкша wчине въ место прнкне.

Й потwм, нмаше Нѣкша пренїе пред господства мн със братwм сн Нѣгоѥ. И прѣше Нѣгоѥ како не нмат Нѣкша метеѫ ѕ вншѥ речени wчине; а господство мн сѣдї и гледа със всемн честнтнмн правнтелїе господства мн и дадоѫ господства мн Нѣкшеен вї болѣрн гледатн нм ред. Й wни вї болѣрн прндоше тере мартѵрнсаше пред господства мн, како нмат Нѣкша wчнѭ.

Того радї, нм дадоѫ и господства мн Нѣкшеен, ѡкоже да нм ест вншѥ речени wчине wчнѭ и въ wѫабѣ нен и снновем ен.

И пак да нм ест ѕ плаюл Снмботнѭлѧн вниграду ѧ̃ със местwм сн, понеже покѵпн Нѣкша със мѵжwм сн Блъѧ̃ан wт Нѣгован за р̃н аспрн готовн.

www.dacoromanica.ro

Того рад҃і, им дадоⷯ господства а н, шкоже да им ест҃ въ wчинѫ и въ wдѣѕ, имѧ ц҃ ѕиновом им и внѫкwм и прѣвнѫчетwм им и не wт когоже непотъковено, поимѕмо господства ми.

Сеже свѣдетелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Стайко велики дворник и жѫпан Влаикѫл бившн велики логофет и жѫпан Татѫл велики логофет и Драгич бив спатар и Ѹдрище вистїр и Строе велики спатар и Стоика пеҳарник и Бадѣ комис и Албѫл столник и Бадѣ, Аиаз велики постѣлник. Исправник, Пѫдѵре логофет,

Пис҃ въ стол град Тръговище, мѣсеца септемврїе ді҃, въ лѣто ⸗ѕмѳ.

† Їw Радѵл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi preamarelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neacşei, ca să-i ⟨fie⟩ ocină în Vădenii de Sus, însă din jumătate a treia parte şi în Preajvă din jumătate a treia parte şi vad de moară din jumătate a treia parte şi în muntele numit Polatiştea, din jumătate a treia parte, şi muntele Stoeniţa din jumătate a treia parte pentru că sînt vechi şi drepte ocine dedine ale Dobrei, mama Neacşei, de le-a dat şi le-a lăsat fiicei sale, anume Neacşa, ocine în loc de zestre.

Iar apoi, a avut Neacşa pîră înaintea domniei mele cu fratele său Neagoe. Şi pîra Neagoe că nu are Neacşa amestec în aceste ocine mai sus-zise; iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea Neacşei 12 boieri să le cerceteze rîndul. Iar cei 12 boieri au venit de au mărturisit înaintea domniei mele că Neacşa are ocină. De aceea, am dat şi domnia mea Neacşei ca să-i fie ocinele mai sus-zise ocină şi de ohabă ei şi fiilor ei.

Şi iar să-i fie la plaiul Simbotinului o vie cu locul ei, pentru că a cumpărat Neacşa cu bărbatul ei, Vîlxan, de la Neagovan pentru 150 aspri gata.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul fost mare logofăt şi jupan Tatul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Stroe mare spătar şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Albul stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Pădure logofăt.

S-a scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna septembrie 14, în anul 7049 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCXLII/2. Orig., perg. (28 × 32), pecete timbrată.

99 1540 (7049) octombrie 13, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їw Радѵл вонвода и господинъ въсон земле Ѹгровлаҳїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѵла вонводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе госпоства мн болѣром господства мн жѫпанѫ Стонка великомѫ паҳарникѫ и съ братїим сн, жѫпанѫ Мѫжа комисѫ и Станѫ страторникѫ и съ сновем Станѫ пръкълабѫ и съ нҳ сновн, елицї им Богъ прнпѫстнт, шкоже да им ест҃ ѫ Божорани и ѫ Ѹлица и ѫ Копъчел каре колнко ест҃ нҳне дѣлове, понеже им ест҃ стара и нрава wчинѫ и дѣдинѫ.

www.dacoromanica.ro

† потом, имаше съпренїе прѣд господства ми съ дъщере Иванкwв, Станка и нѣкша. И сиде преше Станка и Нѣкша, <како и wне> да дръжет wт сїе вниже речене села. † господство ми с тем сѣднѫ и гледах им редѣ <по правдѣ и по законѣ> и съ въсн чьститнми болѣрех господства ми и изнандох господство ми како <Станка и Нѣкша инеднѣ> метехѣ не имат, ере баща им сн, Иванко, загѣбил ест свон дел wт wчннѣ със зла хнтлѣнства wт къ родителѣ господства ми, Радул воевода, а Оупрѣ пръкалабъ и Братѣл[1] дворник достнзали сѣт със правом слѣжбѣ wт къ родїтелѣ господства ми Радул воевода. † Станка и Нѣкша wсташе wт закона wт пред господства ми, како нѫто метѣхѣ да не имат въ вѣки.

Сего радї, дадох и господство ми жѣпанѣ Стонке пеҳарникѣ и <съ братїам сн>, жѣпанѣ Мѣже комисѣ и Станѣ страторникѣ и синовем Станов пръкалабѣ, шкоже да им ест въ wчннѣ и въ wҳабѣ, нним и синовом им и внѣком и прѣвнѣчетом. И въ нѫ прѫдалнка да нѣст въ вѣки, анѣ да ест wставшнм им. И нн wт когоже непотъкновено, по wрнзмѣ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлех господство ми: жѣпан Станко велнки дворник и жѣпан Татѣл велнки логофет и Ѫдрнще внстнар и Строе спатар и Бадѣ комис и Албѣл столник и Бадѣ Аіаз велнки постелник. Исправник, Станко велнки дворник.

Пнса се мѣсеца wҳтомврїе ѩ дьннѣ в градѣ Тръговнще, въ лѣт ҳ҃зм҃в҃.

† Їw Радул вwевwда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Stoica marele paharnic şi cu fraţii săi, jupanului Muja comisul şi lui Stan stratornicul şi cu fiii lui Stan pîrcălabul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie în Bojorani şi în Uliţa şi în Copăcel, oricîte sînt părţile lor, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu fiicele lui Ivanco, Stanca şi Neacşa. Şi aşa pîrau Stanca şi Neacşa ca <şi ele> să stăpînească din mai sus-pomenitele sate. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat şi am cercetat rîndul lor, <după dreptate şi după lege> şi cu toţi cinstiţii boierii domniei mele şi am aflat domnia mea că <Stanca şi Neacşa nici un> amestec nu au, căci tatăl lor, Ivanco, şi-a pierdut partea sa de ocină cu rea hiclenie de către părintele domniei mele Radul voievod, iar Oprea pîrcălabul şi Bratul[1] vornicul le-au dobîndit cu dreaptă slujbă faţă de părintele domniei mele Radul voievod. Iar Stanca şi Neacşa au rămas de lege înaintea domniei mele, ca nici un amestec să nu aibă în veci.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Stoica paharnicul şi <cu fraţii săi>, jupanului Muja comisul şi lui Stan stratornicul şi fiilor lui Stan pîrcălabul, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi la ei prădalica să nu fie în veci, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Badea comis şi Albul stolnic şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Staico mare vornic.

S-a scris, luna octombrie 13 zile, în cetatea Tîrgovişte, în anul 7049 <1540>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. S.. Buc., S. I., nr. 471 (Zlătari, XII/2). Orig., hîrtie (30,5 × 21), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XIX.

ED. ȚII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 271.

---

[1] În loc de: Radul (cf. *D.R.H.*, *B*, vol. I, 266, vol. II, 163 şi vol. III, 215).

100 1540 (7049) octombrie 15, Tîrgovişte.

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсеѭ емли Ꙋгровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство ми сне повелѣнїе господства ми почтеннми правителне господства ми жѫпан Драгич спътар и жѫпан Ꙋдрище велики вистиар и съ нихъ синови, елиц им Богъ даст, ѡкоже да им ест ѕ Мрꙋшинѣни и ѕ Хилипещи, каре колико ест достоанїе господства ми ѡт винарич и ѡт перпере въсаχ, како сами си възимати се и ѡбладати се, понеже га покѫпише дедѫ им жѫпан Драгич бивше велики дворник еще ѡт родїтелю господства ми и ѡт поконнаго дедѫ господства ми, Блада воевода Калѫгера. И потом, паки покѫпише више писани правителне господства ми жѫпан Дръгич спътар и жѫпан Ꙋдрище велики вистиар, тере покѫпише и ѡт господство ми, тако дадоше господство ми ѕ̄ кони тѫрски велма добри и χѫбави за ×ѕ̄ аспри.

Сего радї, им дадѡχ и господство ми више речени правителїем господства ми, ѡкоже да им ест ѡт неговѫ село ѡт Мрꙋшинѣни и ѡт Филипещи и винарич и перпереле въсѣ, ним и синовом им и внѫкѡм и прѣвнꙋчетом им, како сами си възимати се и ѡбладати се. И не ѡт когоже непотѫкновено въ вѣки, по реч господства ми.

Ещеже и заклинанїе поставлѣет господство ми: по съмрътти господства ми, кого изберет господь Богъ бити господинь Блашкон Земли или ѡт срѣдечнаго плода господства ми или ѡт сꙋродникъ господства ми или, по грѣχѡм нашим, ѡт нио племенникъ, да аще почетет и ѫтвърдит и съχранит сїе повелѣние господства ми, того господь Богъ да почетет и ѫтвърдит и съχранит его въ господствѣ его. Ащели разорит и попереть и расипет и не ѫтвърдит и не почетет и не поновит, того господь Богъ да ѫбиет его и поразит и попереть зде тѣлом, а въ бѫдщи вѣцѣ дѫше м. И да имат ѵчестню съ Июдом и съ Ирне и съ нимѣм июден еже възпише на господа Бога и спаса нашего Іꙋсѫса Христа: „възми и възми и распени его" кръв его на нихъ и на чедаχ ихъ еже ест, бѫдет въ вѣки, амнѵ.

Сеже и свѣдѣтелне поставлѣχ господство ми: жѫпан Станко велики дворник и жѫпан Бланкѫл бивше лѡгѡфетѫ и жѫпан Татѫл велики логофетѫ и Ꙋдрище вистиар и Строе спътар и Илѣѫл столникъ и Стоика пехарникъ и Бадѣ комис и и Бадѣ Ишз велики постелникъ.

И аз ѕ̄во, еже написаχ, Нан граматик, въ настолни град ѕ Тръговище, мѣсеца ѡктовріе ѣ̄ дьни и ѡт Ѡдама до нинѣ текꙋщаго въ лѣто ×ѕ̄мѳ.

† Їѡ Радꙋл вшевѡда, милостнм бѡжїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători ai domniei mele, jupanului Drăghici spătarul şi jupanului Udrişte marele vistier şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie în Mărgineni şi în Hilipeşti, tot, oricît este ceea ce se cuvinte domniei mele din vinărici şi din perpere, ca singuri să-şi ia şi să stăpînească, fiindcă a cumpărat bunicul lor, jupan Drăghici fost mare vornic, încă de la părintele domniei mele şi de la răposatul bunic al domniei mele,

www.dacoromanica.ro

Vlad voievod Călugărul. Iar apoi, au cumpărat iarăşi mai sus-scrişii dregători ai domniei mele, jupan Drăghici spătarul şi jupan Udrişte marele vistier, de au cumpărat şi de la domnia mea, astfel au dat domniei mele 2 cai turceşti foarte buni şi frumoşi, de 5 000 aspri.

De aceea şi domnia mea le-am dat mai sus-zişilor dregători ai domniei mele, ca să le fie din satul lor, din Mărgineni şi din Filipeşti tot vinăriciul şi perperele, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor, ca singuri să-şi ia şi să-şi stăpînească. Şi de nimeni neatins în veci, după ziua domniei mele.

Încă şi blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, acela dacă va cinsti şi întări şi va păzi această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă va nimici şi va călca şi va risipi şi nu va întări şi nu va cinsti şi nu va înnoi, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă şi să-l lovească şi să-i calce aici trupul, iar în veacul viitor sufletul. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu acei iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos: „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l", sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Vlaicul fost logofăt şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi alt Bade Aiaz mare postelnic.

Şi eu deci, care am scris, Nan gramaticul, în cetatea de scaun, în Tîrgovişte, în luna octombrie 15 zile şi de la Adam pînă acum curgător, în anul 7049 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCI/4. Orig., perg. (29 × 33), pecete timbrată.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Codrescu*, II, 177—179. Trad. *D.I.R.*, *B*, 271—272.

101 **⟨1540 octombrie 15 — 1541 iunie 2⟩.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radului voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui cinstitului boiariului domniei lui, jupînului Datco vel armaş şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui siliştea Băileştilor toată şi cu tot hotarul, pentru că iaste a lui bătrînă şi dreaptă moşie de baştină, cumpărată de moşu-său Harvat logofătul încă din zilele răposatului Radului voevod cel Frumos.

Şi hotarăle să se ştie: din Calea Mălaiului pînă la capul Nisipului, şi de acolea pînă la Rătunda şi pînă la Smerdeşteţu şi pînă la cîmpul Dîrvariului.

Pentru aceaia, au dat şi domnia lui jupînului Datco mare armaş şi feciorilor lui, ca să fie lui moşiia stătătoare şi ohabnică, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi întru acestea moşii vînzare să nu să facă, ci să fie ale celor ce vor rămînea dintr-înşii. Şi de nimeni să nu să clătească, după zisa domniei lui.

www.dacoromanica.ro

Iată şi mărturii au pus domniia lui pe: jupan Staico vel dvornic i jupan Tatul vel logofăt i Stroe vel spătar i Udrişte vel vistier i Dragomir vel paharnic [1] i Fătul vel stolnic [1] i Badea vel comis. Şi au fost ispravnic Tatul vel logofăt.

Acest izvod de hrisov l-am cercetat şi iaste bine tălmăcit. Floru ierei dascăl slovenescu.

Bibl. Acad., CCCCLXXXVI/5. Copie după o traducere din 1828. Datat după divan.

[1] Dragomir paharnic şi Fătul stolnic sînt greşit copiaţi.

102 ⟨1540⟩ noiembrie 20, Tîrgovişte.

⟨† Милостїю⟩ божїею, ⟨Їѡ Радул воевода и господинъ късои земли⟩ Ѵнгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго ⟨Радула воевода⟩. Дават господство ми сїе повелѣнїе годподства ми волѣрии господства ми Лѕпѣ и съ нимъ синови, елицї им Богъ прѣпѕстит, такоже да им ест wчинѕ ѕ Къбѣни wт дела Продилѡе и wт дела Радулѡе ..., понеже покѕпит Лѕпѣ wт Продилъ и wт Радул за ... аспри. И паки да им ест Лѕпеи wчинѕ ѕ Къбѣни, дело ⟨Нѣгѕлѡе⟩ въсаѫ, понеже ю покѕпил Лѕпѣ wт Нѣгѕл за ... аспри.

И паки да им ест Лѕпеи wчинъ ѕ Мътеци, дело ⟨Татѕлоѵ и Бладулоѵ ... понеже прїинде⟩ Татѕл и Бладул ѕ пред господства ми, тере ѕложише по Лѕпѣ и побратише wт своим добро волю над третаго дело.

И паки да им ест ⟨Лѕпеи wчинъ ѕ ... wт дела⟩ Бладулѡе и wт дела Татѕлѡе половинѕ, понеже покѕпит Лѕпѣ по велика глад и сироства за $\overline{т}$ аспри.

И а потом, дадѣ ⟨... wчина wт Мъ⟩теци въсаѫ дъцинрам сѝ прекїе, а синъ его, Стонка, метеѫ да ⟨не⟩ [1] имат ѕ Мътеци, нѕ да ест дъцинрам си, како дъшнрем ... Лѕпѣ ... да дръже синъ его ⟨... ѝ потом прїинде ...⟩ пред господства ми, та ѕложи и побратиѫ по Лѕпѣ над негово дело wт wчинѕ ... ѕ Къбѣни, над четврътаго ⟨дело ...⟩.

⟨Сего радї, дадоѫ и господство ми, такоже да им ест wчинѕ и⟩ wхабѕ, ним и синовим им и внѕком и прѣвнѕчетом им и ни wт ⟨когоже⟩ непотѫкновено, по реч господства ми.

⟨Сеже и сведетелїе⟩ поставлѣем господства ми: жѕпан Стапко велики дворник и жѕпан Татѕл велики логофет и Ѵдрище вистїар и Драгомир спатар и ⟨Влѕл⟩ стольник и Бадѣ комис и Бадѣ Їѕ велики постелник. Исправник, Кодъ ключар.

Пнс мѣсеца ноемврїе $\overline{к}$ дьни ѕ град Тръговище, въ лѣт $\overline{\text{ѯзмг}}$.

† Їѡ Радул вшевшда, милостїм божїм господинь.

⟨† Din mila⟩ lui Dumnezeu, ⟨Io Radul voievod şi domn a toată ţara⟩ Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului ⟨Radul voievod⟩. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Lupea şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Băbeni din partea lui Prodilă şi din partea lui Radul... pentru că a cumpărat Lupea de la Prodilă şi de la Radul pentru... aspri. Şi iar să-i fie lui Lupea ocină în Băbeni partea ⟨lui Neagul⟩ toată, pentru că a cumpărat Lupea de la Neagul pentru... aspri.

Şi iar să-i fie lui Lupea ocină în Măteşti partea lui ⟨Tatul şi a lui Vladul... pentru că au venit⟩ Tatul şi Vladul dinaintea domniei mele, de au aşezat pe Lupea şi l-au înfrăţit de a lor bunăvoie peste a treia parte.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să-i fie ⟨lui Lupea ocină în... din partea⟩ lui Vladul şi din partea lui Tatul jumătate, pentru că a cumpărat Lupea pe mare foamete şi sărăcie pentru 300 aspri.

Iar apoi, a dat ⟨... ocina din Mă⟩teşti toată fiicei sale zestre, iar fiul lui, Stoica, amestec să ⟨nu⟩ [1] aibă în Măteşti, ci să fie fiicei sale, ca fiica... Lupea... să stăpînească fiul lui. ⟨Iar apoi a venit...⟩ înaintea domniei mele de a aşezat şi a înfrăţit pe Lupea peste partea lui de ocină... în Băbeni, peste a patra ⟨parte...⟩.

⟨De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi⟩ ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de ⟨nimeni⟩ neatins, după spusa domniei mele.

⟨Iată şi martori⟩ punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi ⟨Albul⟩ stolnic şi Badea comis şi Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic, Coadă clucer.

Scris, luna noiembrie 20 zile, în cetatea Tîrgovişte, în anul 7043 ⟨1534⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., L/20. Orig., perg. (26 × 36), rupt, putrezit şi şters, pecete timbrată, căzută.
Văleatul greşit; datat după divan, care corespunde anului 1540, cu excepţia lui Dragomir spătarul.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 272—273.

[1] Omis.

103 1540 (7049) decembrie 9, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ѹггрровлахискон, сннъ великаго и добраго Радꙋл воевода. Дават господсто мн сїю повелѣнїю господства мн Бладꙋл и Фръчен съ нн҃х сиповн, елнцн нм Богъ даст, шкоже да нм ест wчнн҃ 8 Стънецни четврътаго дела, варе елнка се ҳтет избрати, понеже нм ест стара и права wчнн҃, дѣднн҃. И потом нмаше съпренїе Бладꙋл и Фръчѣ съ Татꙋл и съ Керча и та<ко> прѣше Татꙋл и Керчѣ прѣд господства мн, како Бладꙋл и Фръчѣ, wни сѣт нѣкїе чловѣцн wт едни дѣд҃ копнл, тере не нмат нн една метѣх҃ съ таю wчнн҃, еже ест внше писана. Таже 8 тем господство мн гледах҃ и сѣдн҃х съ въсемн чьстнтнмн правнтелїе господства мн и гледах҃ господство мн и дрѣге книге wт Блада воевода ѕдавленаго и wт Бнитнлъ воевода и изнандох҃ господство мн, како нм ест бнw сїе wчнна Бладꙋлов и Фръчен wт дѣд҃ сн дѣднна и бнла мѕ ест wчнн҃ wт тогда дѣднна wт роднтелем н҃х, нѕ wста Татꙋл и Керча wт закон wт прѣд господства мн.

Сего радї дадох҃ и господство мн Бладꙋл и Фръчев съ сиповн сн, шкоже да нм ест wчнн҃ и wх҃ѕ, нним и сиповwм н҃х и внѕком и прѣвнѕчетом н҃х и нн wт когоже непотъкновенно, по рѣч господства мн.

Сеже ѕбо и свѣдетелне поставлѣем господство мн: жѕпанѕ Станко велнки дворник и жѕпан Татꙋл велнки логофет и Ѹдрнце внстїар и Строе спатар и Йлѕꙋл Рогоз столннкѕ и Стонка пеҳарник и Кадѣ комнс и Кадѣ Йлаз постелник.

Исправник ...[1].

И аз, Толѣкѕ словоположнтел, еже начертах҃ въ настолнѣм град Тръговнще, мѣсеца декеврне ѳ̄ дьнн, въ лѣт ×ѕ̅мѳ̄.

† Їѡ Радꙋл вшевwда мнлостїм божїм господнн҃.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul şi lui Frăcea, cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, să le fie ocină în Stăneşti, a patra parte, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Şi după aceasta, au avut pîră Vladul şi Frăcea cu Tatul şi cu Bercea. Şi aşa pîrau Tatul şi Bercea înaintea domniei mele că Vladul şi Frăcea, ei sînt nişte oameni dintr-un moş, copil din flori de nu au nici un amestec cu acea ocină, care este mai sus-scrisă. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am cercetat domnia mea şi alte cărţi de la Vlad voievod Înnecatul şi de la Vintilă voievod şi am aflat domnia mea că a fost această ocină a lui Vlad şi a lui Frăcea şi dedină de la moşul lor; şi de atunci le-a fost ocina, dedină de la părinţii lor. Ci au rămas de lege Tatul şi Bercea înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vlad şi lui Frăcea cu fiii lor, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul Rogoz stolnic şi Stoica paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz postelnic. Ispravnic...[1].

Şi eu, Toleacu piseţul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna decembrie 9 zile în anul 7049 ⟨1540⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 472 (Cîmpulung, VIII/5). Orig., hîrtie (28,5 × 21,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 93.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 273—274. Facs. *ibidem*, 497.

[1] Loc alb.

104 1541 (7049) ianuarie 26, Slatina

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radului voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mèle Deicăi, ca să-i fie ei moşie la Blaj, din partea tătîne-său Doicăi patru părţi, pentru că o au dat ei tată-său de zestre. După acéia, s-au sculat Deica de au înfrăţitu pre fétele ei, Sora şi Stoina, preste toată moşia ei, ca să le fie lor de baştină şi ohabnice.

Apoi, au avut Sora şi Stoina pîră înaintea domniei mèle cu o rudenie a ei, anume Manea, pentru această mai sus-numită moşie. Iar domniia mea am căutat cu cinstiţii boiarii domniei mèle şi am adeverit domniia mea cum că nu are Manea nici un amestec cu această mai sus-numită moşie. Şi au rămas Manea de lége dinnaintea domniei mèle.

Pentru aceasta, am dat şi domniia mea Sorii şi Stoinii, ca să le fie lor moşiia ohabnică şi stătătoare, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, de pe zisa domniei mèle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Staico vel dvornic, jupan Tatul vel logofăt i Udrişte vistiar i Stroe spatar i Albul stolnic i Cracea peharnic ĩ Badea comis i Badea Iaz vel postelnic. Ispravnic, Datco vel armaş.

www.dacoromanica.ro

Şi s-au scris în scaunul Slatînii, în luna lui ghenarie 26 dni, leat 7049 ⟨1541⟩.

S-au tălmăcit pe limba rumânească de pe slovenie de Lupp dascăl slovenesc la Şcoala Domnească în Bucureşti.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arh. St. Craiova, CCLXXV/1. Traducere.

105 1541 (7049) februarie 6.

† Милостїѫ божию, Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсон земли Ѹгровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство мн сїѣ повелѣнїѣ господства мн сыновим Нѣнюлѡв, по име Татѹмир със братиим сн, боѥрнѧ господства мн жѹпан Радꙋл велики ватах и Иван и анепсею им ѡт врат Нѣнюл и съ нѧх сыновн елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинѹ ѹ Кѫлчецин ѡт над въса ѡчинѹ Кѫлчещом ѡт посвѣде над третаго дел, понеже им ест стара и права ѡчинѹ и дѣдинѹ. И ещеже мартѹрисаше прѣд покоином дедѡм господства мн Блада [вон]воевода рекомн Калѹгера със вї болѣрн, како им сѣт праве комате и дѣдине.

И такогере мартѹрисаше прѣд покономѹ Басараве воевода със кд болѣрн и дадоше съ нѧхне дѹше како ест стара ѡчинѹ, дѣдинѹ Нѣнюлѡв и сыновим емѹ. И тако видѣх господство мн книг дедѡм господства мн Блада воевода и книг Басарава воевода.

Сего ради, им дадох и господство мн ꙗкоже да им ест ѡчинѹ въ ѡѫавѹ нним и сыновом им и внѹком, и прѣвнѹчетом им и не ѡт когоже непотѫкновено, по реч господства мн.

Свѣдѣтелие: жѹпан Стаико великн дворник и жѹпан Татѹл велики логѡфет и Ѹдрище вистиар и Строе спътар и Албѹл столник и Крача пехарник и Бадѣ комис и Бадѣ Ѩиаз велики постелник. Исправник, Падꙋре логѡрет.

Писах аз, Нан, мѣсеца февроарїе ѕ дьни и ѡт Ѩдама въ лѣто ѯзмѳ.

† Їѡ Радꙋл воевода, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiilor lui Neniul, anume Tatomir cu fraţii săi, boierului domniei mele jupan Radul marele vătaf şi lui Ivan şi nepotului lor de frate, Neniul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cîlceşti, din toată ocina Cîlceştilor, a treia parte, de pretutindeni, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Şi încă au mărturisit înaintea răposatului bunic al domniei mele Vlad voievod zis Călugărul, cu 12 boieri, că le sînt drepte averi şi dedine.

Şi de asemenea au mărturisit înaintea răposatului Basarab voievod cu 24 boieri şi au dat cu sufletele lor că este veche ocină, dedină a lui Neniul şi a fiilor lui. Şi astfel am văzut domnia mea cartea bunicului domniei mele Vlad voievod şi cartea lui Basarab voievod.

Dę aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Pădure logofăt.

www.dacoromanica.ro

Am scris eu, Nan, luna februarie 6 zile şi de la Adam, în anul 7049 ⟨1541⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCXCIX/61. Orig., perg. (15 × 25,5), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XX.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 274—275.

106 1541 (7049) februarie 10, Bucureşti.

† Милостїю божию, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсое земле Ꙋгроврлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство мн сїю повелѣнїи господства мн почетенномꙋ правителю господства мн жꙋпанꙋ Дѣтко великон армаш и съ сиюви си елицем Богъ даст, шкоже да им сѣт Пискꙋл Воєводꙋ що се зовѫт, вѫс съ въсѡм ѯотарнм и съ Ꙋвчюмишꙋл въс, wколо wт Пискꙋл, елико ест и покꙋде ест ꙋ сѣт .старн ѯотарн, шкоже да им сѣт wченꙋ и wхабꙋ, понеже покꙋпише правителю господства мн вниге писан wт Драгоман и wт Данчюл [1] за ѯ҃ аспрн готовн.

Понеже сїю вниге речен wчинꙋ ⟨бнла ест⟩ [2] wт дѣдинꙋ нанпрѣжде покоинꙋ Харват логофет и паднлн сѣт Пискꙋл ꙋ една дешꙋгꙋбинꙋ и тем радї ток дешꙋгꙋбинꙋ Харват логофет дade wвои село вниге писана Пръвꙋлwв банꙋ. И жꙋпан Пръвꙋл банꙋ помнлова негове слꙋзн радї слꙋжбꙋ що мꙋ ест послꙋжил, а правителю господства мн вниге писанꙋ покꙋпише wт Драгоман и ешеже дade вниге wт дешꙋгꙋбинꙋ ф҃ аспрн, над тан wчинꙋ вниге речен [wчинꙋ] шкоже да им сѣт wчинꙋ.

Сего радї, им дадоѯ и господства мн шкоже да им ест въ wчинꙋ и въ wхабꙋ нним и синовом емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчнтом емꙋ и не wт когоже нжпотѫкновено, по рѣч господства мн.

Сеже и свдетелеем поставлѣем господства мн: жꙋпан Стꙗнко велнкн дворнк и жꙋпан Татꙋл велнкн логофет[1] и Дрѣгнч внше спатар и Драгꙋл внше столнк и Ꙋдрнцї внстнар и Строе спатар и Крача пеѯарник и Бадѣ комис и Бадѣ Ꙗш велнкн постелник. Исправнс. Кwада великомꙋ клвчарꙋ.

И аз, Дан, писаѯ въ град Бꙋкꙋрещї, мѣсеца февраре ї҃ дьнн, въ лет ѯ҃зм҃ѳ҃

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voïevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Detco marele armaş şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să le fie Piscul ce se numeşte Voivodu tot, cu tot hotarul şi cu Buciumişul tot, dimprejurul Piscului, cît este şi pe unde sînt vechile hotare, ca să le fie ocină şi ohabă, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele mai sus-scris de la Dragoman şi de la Danciul [1], pentru 5 000 aspri gata.

Pentru că această mai sus-zisă ocină ⟨a fost⟩ [2] de moştenire mai dina inte a răposatului Harvat logofătul şi a căzut Piscul într-o duşegubină şi pentru această duşegubină a dat Harvat logofătul acest sat mai sus-scris lui Pîrvul banul. Iar jupan Pîrvul banul a miluit pe slugile lui pentru slujba ce i-au slujit, iar dregătorul domniei mele mai sus-scris a cumpărat de la Dragoman şi încă a dat mai mult decît duşegubina, 500 aspri, pe această ocină mai sus-zisă [ocină] ca să-i fie ocină.

www.dacoromanica.ro

De aceea, am dat şi domnia mea ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt [1] şi Drăghici fost spătar şi Dragul fost stolnic şi Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Coadă mare clucer.

Şi eu, Dan, am scris în oraşul Bucureşti, luna februarie 10 zile în anul 7049 ⟨1541⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 473 (Brîncoveni, XXVIII/1). Orig., perg. (23 × 38), pecete timbrată. Cu două traduceri, dintre care una din 1860.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 275.

---

[1] Cuvintele и wт Данчюл (şi de la Danciul) şi великии логофет (mare logofăt), scrise deasupra rîndului.

[2] Omis.

107 1541 (7049) martie, Tîrgovişte.

† Мнлостїю божїю, Їw Радyл воевода и господинъ въсон земли Ѹгровлахїнскон, сннъ великаго и прѣдобраго Радyл воевода. Дават господство мн сїѣ повелѣнїе господства мн свѣтомѹ и божественомѹ монастирѹ глаголемн Йргиш, ндеже ест хрaм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенїе владнчице нашен Богородице и прнсно дѣвн Марїе и чистное ен ѕспенїе, такоже да нм сѣт ацигани по име: Бланкѹл съ децам сн и Камбирѣ съ децам сн и Фаѕрѹл съ децам сн и Йинѹл съ децам сн и Радyл съ децам сн и Стан Кот съ децам сн и Стаца съ децам сн и Нанѹш съ децам сн и Гонцѹ съ децам сн и Бонко, Нїкола [1] и Чортѣ съ децам сн и и Стонка съ децам сн и Кадѣ съ децам сн и Тѹдоран съ децам сн и Радyл съ децам сн.

Понеже сїи вниe речени ацигани бнли сѣт госпожде Деспинеѕ, покѹпени ѕ неино аспри и помнловани wт родителе господства мн, wт по<ко>жинаго Радyл воевод такожде. Таже госпожде Деспина бнла ест длъжна хк аспри вниe речено божественомѹ монастирѹ, тере дадe вниe речени ацигани wт своею добром волю, такоже да нм ест въ wчинѹ и wхабѹ ради того длъг.

Сего ради, господство мн дадох вниe речени ацигани вниe речено монастир, такоже да нм сѣт въ wчинѹ и ѹхабѹ и нн wт когоже непотъкновено, по речи господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Дръгнчи спатар и жѹпан Енитнлъ велнки дворникѹ [2] и жѹпан Татѹл велнки лwгwфет и Ѹдрнце велнки внстїар и жѹпан Станчюл велнки постѣлник и жѹпан Крачѣ велнки пехарник. Исправник, Татѹл велнки лwгwфет.

<П>ис въ настолнн град Тръговнще, мѣсеца мартїе ... [3] дънїи въ лѣт хзмѳ.

† Їw Радyл вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii

www.dacoromanica.ro

ca să-i fie ţiganii, anume: Vlaicul cu copiii săi şi Cambirea cu copiii săi şi Faurul cu copiii săi şi Ianul cu copiii săi şi Radul cu copiii săi şi Stan Bot cu copiii săi şi Staia cu copiii săi şi Nanuş cu copiii săi şi Gonţu cu copiii săi şi Voico, Nicola [1] şi Ciortea cu copiii săi şi Stoica cu copiii săi şi Badea cu copiii săi şi Tudoran cu copiii săi şi Radul cu copiii săi.

Pentru că aceşti mai sus-zişi ţigani au fost ai doamnei Despina, cumpăraţi cu asprii ei şi miluiţi de asemenea de părintele domniei mele, de răposatul Radul voievod. Deci doamna Despina a fost datoare 20 000 aspri mai sus-zisei dumnezeieşti mănăstiri, de a dat mai sus-zişii ţigani de bunăvoia ei, ca să-i fie de ocină şi de ohabă pentru acea datorie.

De aceea, domnia mea am dat mai sus-zişii ţigani mai sus-spusei mănăstiri ca să-i fie ei de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici spătar şi jupan Vintilă mare vornic [2] şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte mare vistier şi jupan Stanciul mare postelnic şi jupan Cracea mare paharnic. Ispravnic, Tatul mare logofăt.

Scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna martie...[3] zile, în anul 7049 ⟨1541⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 474 (Ep. Argeş, LXIX quator/3). Orig., hîrtie (21,5×31,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1911.

EDIŢII. Trad. *D.I.R*, *B*, 413.

---

[1] Cuvîntul „Nicola" scris cu altă cerneală.
[2] În acest timp Vintilă era fost mare vornic.
[3] Loc rupt.

108 1541 (7049) aprilie 27.

† Милостїю вож<їю>[1], Їw Радꙋл воєвода и господинъ въсои земли Ѳггрровлахинск<ои>[1], сннъ великаго и прѣдобраго Ра<д>[1]ꙋла воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми жѕпан Кръсѣнѕлшѳ дворник, ыкоже да им ест ꙋчинив негова дел wт ꙋчинѕ wт Кръчюмари, въса, понеже мѕ ест била стара и права ꙋчинѕ, дѣдїнѕ.

Й потwм, приде жѕпан Кръсѣнѕл дворник въ свѣтѣи монастирѕ wт Снѣгwѳ и въспринми божествни иночъски wбраз и приложи въ свѣтии монастир wт негов дел wт ꙋчинѕ пол и вечинии въси и wт дѣл половинѕ, wт над въса ꙋчинѕ, каре колико се хтет изврати, ыкоже да ест свѣтомѕ монастирѕ въ покрѣпленїе и братїам живѕщих въ свѣтѣи монастир въ пицѕ, а жѕпанѕ Кръсѣнѕл и родїтелнем емѕ, въ вѣчное въспоминанїе.

Сего радї и господство ми дадѡх, како да сѣт сїе вншє речене комате свѣтомѕ монастирѕ и ннтко wт синови Кръсѣнѕлшѳ метех да не имат дръжати, ниже <пов>[1]ратити сїе приложене въ вѣки, нѕ сами калѕгери <да дръжит>[1] и не wт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣет господство ми: жѕпан Станко велики дворник и жѕпан Татѕл велики лwгwфет и жѕпан Ѹдрице велики вистиар и Строе спатар и Крача пехарник и Йлѳѕл столник и Радѣ комис и Радѣ Йлиа велики постелник. Исправник, Татѕл велики лwгwфет.

Испсах ѕбо аз, Строе, мѣсеца априлїе к҃з дьни, в лѣт ҂зм҃ѳ.

† Їw Радꙋл воєвода, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Bîrseanul vornicul, ca să-i fie ocină partea lui de ocină din Cîrciumari, toată, pentru că i-a fost veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit jupan Bîrseanul vornicul în sfînta mănăstire de la Snagov şi a primit dumnezeiescul chip de călugăr şi a dăruit la sfînta mănăstire din partea lui de ocină jumătate şi vecinii toţi şi din deal jumătate, de peste toată ocina, oricît se va alege, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor care trăiesc în sfînta mănăstire de hrană, iar jupanului Bîrseanul şi părinţilor lui de veşnică pomenire.

De aceea şi domnia mea am dat, ca să fie mai sus-zisele averi sfintei mănăstiri şi nimeni din fiii lui Bîrseanul amestec să nu aibă a ţine, nici a întoarce această danie în veci, ci numai călugării ⟨s-o stăpînească⟩ [1] şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi jupan Udrişte mare vistier şi Stroe spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic, Tatul mare logofăt.

Am scris dar eu, Stroe, luna aprilie 27 zile, în anul 7049 ⟨1541⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 475 (Snagov X/4). Orig., hîrtie (30 × 20), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, ms. 352, f. 8, 354, f. 34 v — 35 şi 458, f. 8.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 275—276. Facs. *ibidem*, 498.

[1] Loc rupt.

109 ⟨1541—1544⟩ aprilie 29.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воевод и господинъ. Дават господство мꙋ сїе повелѣнїе господства мн почтеномꙋ правителю господства мн, жꙋпан Корча вел шатрар и жꙋпан Радꙋл вистиар, ꙗкоже да сѣт волнищи ⟨със⟩[1] сїю книг господства мн ⟨да⟩[1] дръжит въсен комате ци вил дръжал Пръшанꙋл дворник и Блаꙋкꙋл лшгшфет, на ниме Кїеръшꙋл и Мъръчниненїн и със воденеце и със дрꙋге комате, села и ацигани и воденице шт Голещи что сѣт вили Блаꙋкꙋл лшгшфет.

Понеже гледах и сѣдих господство мн со восѣмн честитнмн правителїе господства мн по правдꙋ и по закон и нзнандох господство мн ере нм сѣт старе и праве шчине, села и ацигании и воденице вше писане жꙋпан Корчев вел шатрар и жꙋпан Радꙋл вистиар, нꙋ сѣт виле притиснене шт Радꙋл[2] лшгшфет. И ꙋзимает шт негов сила.

Сего ради да сѣт волнищи вше речени болѣри господства мн да дръжит восн комате еже сѣт вше писане и да не нмѣет запретити пред господства мн, ⟨ере тог⟩[1] человека зло ке ⟨патит⟩[1]. [Ѩже сѣт писана]. ⟨Ина⟩[1]ко да нѣст по речени господства мн.

Исправник ...[3] вел дворник.

Пис мѣсеца априлїе к҃ѳ дни.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Borcea marele şetrar şi jupan Radul vistierul, ca să fie volnici ⟨cu⟩ [1] această carte a domniei mele să ţină toate averile ce a ţinut Părşanul vornicul şi Vlaicu logofătul, anume Vierăşul şi Mărăcinenii şi cu morile şi cu alte averi, sate şi ţigani şi morile din Goleşti ce au fost ale lui Vlaicu logofătul.

Pentru că am cercetat şi am judecat domnia mea cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele după dreptate şi după lege şi am aflat domnia mea că le sînt vechi şi drepte ocine satele şi ţiganii şi morile mai sus-scrise jupanului Borcea marele şetrar şi jupanului Radul vistierul, ci au fost cotropite de Radul[2] logofătul. Şi le-a luat în puterea lui.

Pentru aceasta, să fie volnici mai sus-zişii boieri ai domniei mele să ţină toate averile care sînt mai sus-scrise şi să nu aibă a-i opri înaintea domniei mele ⟨căci acel⟩ om, rău va ⟨păţi⟩ [care a scris]. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic... mare vornic.

Scris, luna aprilie 29 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 710, f. 642 v. Copie.
Datat ca anterior actului din 1541 iunie 1.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B,* 276—277.

---

[1] Omis.
[2] În loc de „Vlaicul".
[3] Loc alb în manuscris.

110 1541 (7049) iunie 1, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевод и господинъ въсон земли Ꙋгровлахиское, синъ предобрагѡ и великагѡ Радꙋл воевод. Дават господство мн сїе повеленїе господства мн калꙋгерицꙋ Їнгелинев и дъщера ен Калев, ꙗкоже да нм ест wчинꙋ ѕ Голецн, дел ен въса и село Ѣлтенїн въсн и ѕ Мъръчинен дел ен въсах, варе елика се ꙗтет извбрат wт по въсмдѕ, със въсом хотаром, занеже нм сѣт старе и праве wчине за дѣдїне.

И потом, принде сама калогерица Їнгелина и дъщера егѡ Калѣ пред госꙋподства мн, тере сице ѕложъше wне саме по внѕкам сн Каплѣ над въсе вншe речени комате и села и ацигани, ꙗкоже да нм ест внѕкам сн Каплѣ въ место сина и дъщера и ере w ест ѕзел сама калогерица Їнгелина и дъщера и Калев по внѕкам сн Капле їѡт на матн Нѣкшъв и ешеже wт пред восем болѣром господства мн. Занеже wне нест нмат дрѕзн синн нли дъщерн, анѕ да ест внѕкам сн Капле над въсе wчине ⟨н села⟩[1] и ацигани вншe писани, понеже сѣт дале wне вншe речени wчине и села и ацигани за нїхном добром волю и със знанїе въсем болѣром господства мн и мегиташом wт wкрест ⟨место⟩[2] и wт пред господства мн.

И ешеже да се знает ради нѣкое село и ацигани цю ест продал Ѣорчѣ шътрарюл, зетѕ Їнгелиніи калꙋгерица, мѕж Калев по съмрътн Ивашко, баштѕ Каплев и еще мнозе скѕлев wт злата и wт сребр, тере сѣт ѕзеле wт сам Ѣорчѣ шътрарѕ wт на рѣкѕ Нѣкшъв, матн жѕпаницн Каплев, ере сице ѕтакмнл ест и дал wт пред господства мн, села радї села, wт нїхна дѣдїнѕ wчинѕ и села дел его: wт Ѣрънецн въса и wт полю и wт дѣл със виноград и със вечинїн, и дел его wт Кръчанин въса, със блатѡ и wт по въсѕдѕ:н дел его wт Жѕпънецн, въса, варе елико се ꙗтет извбрат и ациганїн на нме: Кабо съ децам сн и Фиишг със дицам сн и Ентан със дицам

www.dacoromanica.ro

сн и Некѹла със дицам сн и Дѧмнтрѹ със дицам сн и Ѹрса със дицам сн, такоже да им ест и внѹкам сн Каплев вше речена ѡчина и села и ацигани҃ѣ ѕ въ вѣки.

И закледаніѣ поставнѫ сама калѹгерица Ѥнгелина и дъщера ен Калѣ ѿт пред господства ми ради вше речене села и вечнии и ацигани҃ѣ вше речени, ѿт кого се ѫокет покѹпит [3] разорнти сіѣ такмежіѣ вше речена, того да ест треклет и непрощенѹ на страшном сѹдищи Христове и ѿт тні ѡтци свѣти еже сѹт въ Никеи и да имат чистіѣ съ Іоуда и Ѥріа.

Сего ради, дадоѫ и господство ми жѹпаницев Каплев, внѹка калѹгерица Ѥнгелинен и адъщерев ен Калев, сіѣ ѡчине и села и ацигани҃ѣ вше именити, яко да ен ест въ ѡчинѹ и въ ѡҳабѹ ен ѕ въ вѣки.

Сеже и сведителіѣ поставлю господство ми: жѹпан Стайко вел дворник и жѹпан Татѹл вел лѹгѡфет и жѹпан Ѹдрище вистиар и Строе спатар и Ѥлевѹл столник и Крача пехарник и Бадѣ комис и Бадѣ вел постелник. Исправник, Татѹл вел лѹгѡфет.

И аз, Къзан, писаҳ ѕ град Тръговище, мѣсеца юніе а҃ дьни и ѿт Ѥдама до нинѣ, в лѣт ҳ҃зм҃ѳ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugăriţei Anghelina şi fiicei ei Calea, ca să-i fie ocină în Goleşti, partea ei toată şi satul Băltenii toţi şi în Mărăcineni partea ei toată, oricît se va alege de peste tot, cu tot hotarul, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine de moştenire.

Iar apoi a venit însăşi călugăriţa Anghelina şi fiica ei Calea, înaintea domniei mele, de aşa au aşezat ele însele pe nepoata lor Caplea peste toate mai sus-zisele averi şi sate şi ţigani, ca să le fie nepoata lor Caplea în loc de fiu şi de fiică şi pentru că au luat-o însăşi călugăriţa Anghelina şi fiica sa Calea pe nepoata lor Caplea de la mama ei, Neacşa şi încă şi înaintea tuturor boierilor domniei mele. Pentru că ele n-au avut alţi fii sau fiice, ci să fie nepoata lor Caplea peste toate ocinele ⟨şi satele[1]⟩ şi ţiganii mai sus-scrişi, pentru că i-au dat mai sus-zisele ocine şi sate şi ţigani de a lor bunăvoie şi cu ştirea tuturor boierilor domniei mele şi a megiaşilor dimprejurul ⟨locului⟩[2] şi dinaintea domniei mele.

Şi încă să se ştie pentru nişte sate şi ţigani pe care i-a vîndut Borcea şetrarul, ginerele Anghelinei călugăriţa, bărbatul Calei, după moartea lui Ivaşco, tatăl Caplei şi încă multe scule de aur şi de argint pe care le-a luat însuşi Borcea şetrarul din mîinile Neacşăi, mama jupaniţei Caplea, căci astfel s-a tocmit şi a dat înaintea domniei mele sat pentru sat, din a lui dedină, ocină şi sate, partea lui din Vrăneşti, toată şi din cîmp şi din dealul cu vii şi cu vecinii şi partea lui din Crăciani toată, cu balta şi de pretutindeni şi partea lui din Jupîneşti, toată, oricît se va alege şi ţiganii, anume: Babo cu copiii săi şi Finog cu copiii săi şi Viţan cu copiii săi şi Necula cu copiii săi şi Dumitru cu copiii săi şi Ursa cu copiii săi, ca să-i fie şi nepoatei sale Caplea ocinele mai sus-zise şi satele şi ţiganii în veci.

Şi blestem a pus însăşi călugăriţa Anghelina şi fiica ei Calea înaintea domniei mele, pentru mai sus-zisele sate şi vecini şi ţiganii mai sus-zişi: cine s-ar încumeta să strice această tocmeală mai sus-zisă, acela să fie de trei ori blestemat şi neiertat la cumplita judecată a lui Hristos şi de 318 părinţi sfinţi, care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Caplea, nepoata călugăriţei Anghelina şi fiicei ei Calea, aceste ocine şi sate şi ţiganii mai sus-numiţi, ca să-i fie de ocină şi de ohabă ei, în veci.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi jupan Udrişte vistier şi Stroe spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Badea mare postelnic. Ispravnic, Tatul mare logofăt.

Şi eu, Căzan, am scris în cetatea Tîrgovişteі, luna iunie ziua 1 şi de la Adam pînă acum, în anul 7049 ⟨1541⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 61. Copie slavă; altă copie ibidem, ms. 710, f. 669—669 v. Cu o traducere, cu data septembrie 1; alte traduceri ibidem, S.I., nr. 476 (XXII/2), ms. 348, f. 105—105 v, 349, f. 6 v — 7 v, 484, f. 115—118 (septembrie 1), 710, f. 671—672 (septembrie 1).

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 277—278.

---

[1] Cuvintele и сѣла (şi sate), după ms. 710.
[2] Loc alb.
[3] În loc de: „покѣснт"

111 ⟨1541—1544⟩ iulie 4.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѫ монастир глаголемн Ѩргиш и wтцѫ егѫмен Ѳеѡдор, шкоже да ест волен дръжати ⟨и⟩ wвладати покѫде ест постѫпати болѣрињ господства мн жѫпан Бланкѫл клѫчар със ѣ̄ волѣрн ѫ Корбн и ѫ Домнещї и да бѫде волен да терат Кръстненещїн и да нꙋ нзвадн wт wчињ свѣтомѫ монастир, да ндет над ннꙋнѫ wчињ, кѫда еже бѫдет.

И тн Бланко, да гледаш варе что ке требоват свѣтомѫ монастир, а твоа милостъ да нм неправиш wт свеꙋ и да братиш аспрн wт Топличанн Черъшаннлор. Инако да нѣст по речи господства мн.

Исправник, Дѣтко велнкн армаш.

Пис мѣсеца юлїе д̄ дѣнн.

† Їѡ Радꙋл ѡевеѡда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeş şi părintelui egumen Theodor, ca să fie volnic să ţină şi să stăpînească pe unde a umblat boierul domniei mele jupan Vlaicul clucerul cu 12 boieri, în Corbi şi în Domneşti şi să fie volnic să alunge pe Cîrstieneşti şi să-i scoată de pe ocina sfintei mănăstiri, să meargă pe ocina lor, unde le va fi.

Şi tu, Vlaicule, să cercetezi orice va trebui sfintei mănăstiri, iar milostivirea ta să le faci de toate şi să întorci Cerăşanilor asprii de la Topliciani. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Detco marele armaş.

S-a scris în luna iulie 4 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 410 (Ep. Argeş, XLIV/5). Orig., hîrtie (23 × 21), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1912; altă traducere ibidem, ms. 708, f. 359 v. Datat după Detco marele armaş, în domnia lui Radu Paisie.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 278.

www.dacoromanica.ro

† Милостию божию, Їѡ Радул воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрин҃ господства ми жупан Радул постелник҃, ꙗкоже да ест мирно и слободно радї некое пренїе що ест имал със Стоика wт Гърбънещи радї едни ацинган. Тако преше Стоика вко ест кѹпил тои ацинган и нѣкот взел ацинганин wт жупан Радул постелник. Ѡ господство ми гледах и сѹдих съ къси чѣстнїми правителїе господства ми и дадох господство ми Стонкѣи закон с҃ болѣри како да закле како ест дал аспри и ацинган нѣст взел. Ѡ wн никакоже не възможе заклети, нъ wста Стонка wт закон wт пред господства ми.

Сего радї, дадох господство мн жупан ⟨Радул⟩[1] постелник, ꙗкоже да ест мирно и слободно. Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, Микѹл постелник.

И аз, Стрезе, писах ⟨мѣсеца ю⟩[2]лїе д҃ дьни.

† Їѡ Радул вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea aceasta poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Radul postelnicul, ca să fie în pace şi slobod pentru o pîră pe care a avut-o cu Stoica din Gurbăneşti pentru un ţigan. Aşa pîra Stoica că a cumpărat acel ţigan şi nu a luat ţiganul de la jupan Radul postelnicul. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Stoica lege 6 boieri, ca să jure că a dat asprii şi că n-a luat ţiganul. Iar el nicicum nu a putut să jure, ci a rămas Stoica de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea jupanului ⟨Radul⟩[1] postelnicul, ca să fie în pace şi slobod.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Micul postelnicul.

Şi eu, Streze, am scris, în ⟨luna iu⟩[2]lie 4 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 409 (Ep. Argeş, XLVI/5). Orig., hîrtie (25,5 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1906.

Datat după Streze gramaticul, în domnia lui Radu Paisie.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B,* 279.

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

113 1541 (7049) august 13.

† Милостїю божїю, Їѡ Радул воевода и господинь късое земле Ѹгровлахиско, синь великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господствами wвом чловекь, по име Ненѹ, със синовним, елико им Богъ дасть, ꙗкоже да им ест wчинѹ wт Краломанещи. Ѡ потом, покѹпи wт Стоин седмаго дел за х҃ аспри. И пак покѹпи Нен wт Минѣнлъ wсмаго дел за т҃ аспри. Ѡ пак Нен wт Ѳга седмаго дел за х҃ аспри, али покѹпише wт врѣме wт липсѹ и за глад.

Ѡ потом приде Ненѹ прѣд господства ми, теже побратиме по дещерам си по име Иwана и ... [1] ѣ и Нѣкша със братом ⟨е⟩го, по име Неичюл, ꙗкоже да

www.dacoromanica.ro

сѫт по четири дѣловѣ братиѣ неразделѣніѣ. Ѩ дел Дѫмитрѫ да ест Ненчюлѫк сам, вареѣ елика се ѯтет избрати, а сестрим си нѣ едно мѣтеѯ да не имат със дел Дѫмитрѫѣ.

Ѩ потом, приндѣ Ѡпрѣ ѯ прѣд господство ми, тере даде дещерам си, по име Дода, приѣею ючинѫ ѿт Кръломъѣнещи, ѡсмаго дел.

Ѩ потом приндѣ Драгомир и Татѫл и Нѣгоѣ и се<с>трам си по име Некша, тере нѯ побратише по Нен и Владул по неговѣ дединѫ за ючинѫ ѿт Кръломъѣне ци вареѣ елика се ѯтет избрати, да сѫт братне неразделѣніѣ, али над половина. Ѩ потом приндѣ Нен и Владул, тере нѯ побратише по Драгомир и Татѫл и Нѣгоѣ и Нѣкша по ѣ аспри готови.

Ѩ потом, <приндѣ> Владул ѯ прѣд господство ми ѿт своем добро волю, тере побратише и ѯложи по братѫ его, по име Мѫшат, по ѡсмаго дел, ѣкоже да мѫ сѫт братне неразделени въ вѣкѣ вѣком.

И вареѣ кое се измѣтнотъ ѿт тѣи братство ѿт нѯ, да бѫдет проклет за тиї иже въ Нїкеи.

Сего радїї, дадоѯ и господство ми ѣкоже да мѫ сѫт въ ючинѫ и <ѡ>ѯабѫ и ним и синовним и виоком и прѣвночетом и ни ѿт когоже инпотикновѣно, по ризмо господство ми.

Сеже свѣдѣ<т>елѣ поставлѣем господства ми: жѫпан Станко велики дворник и жѫпан Татѫл велики лагѡфет и Ѯдрище вистиар и Драгомир спътар и Ѩлбѫл столник и Крачѣ пеѣарник и Баде комис и Баде Ѩз велики постелник. Исправник, Бѫкшъ дворник.

Инс мѣсеца ѵгѫст її дьни, въ лѣт ѯзмѳ.

† Їѡ Радула вшевѫда, милостїм божїм господинѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Nenu cu fiii lui cîţi Dumnezeu îi va da ca să-i fie ocina de la Cîrlomăneşti. Iar apoi, a cumpărat de la Stoian a şaptea parte pentru 600 aspri. Şi iar a cumpărat Nen de la Mihăilă a opta parte pentru 300 aspri. Şi iar Nen de la Aga a şaptea parte pentru 600 aspri, însă a cumpărat pe vreme de lipsă şi de foamete.

Iar apoi, a venit Nenu înaintea domniei mele, de a înfrăţit pe fiicele sale, anume Ioana şi ...[1] ea şi Neacşa cu fratele lor anume Nenciul, ca să fie pe patru părţi fraţi nedespărţiţi. Iar partea lui Dumitru să fie a lui Nenciul singur, oricît se va alege, iar surorile lui să nu aibă nici un amestec cu partea lui Dumitru.

Iar apoi, a venit Oprea înaintea domniei mele, de a dat fiicei sale, anume Doda, zestre, ocină din Cîrlomăneşti a opta parte.

Iar apoi, au venit Dragomir şi Tatul şi Neagoe şi sora lor, anume Neacşa, de i-au înfrăţit pe Nen şi pe Vladul pe dedina lor de ocină din Cîrlomăneşti, oricît se va alege, ca să fie fraţi nedespărţiţi, însă pe jumătate. Iar apoi, au venit Nen şi Vladul de au înfrăţit pe Dragomir şi pe Tatul şi pe Neagoe şi pe Neacşa pentru 2 000 aspri gata.

Iar apoi, Vladul a venit înaintea domniei mele, de a sa bunăvoie de a înfrăţit şi a aşezat pe fratele său anume Muşat, pe a opta parte, ca să fie fraţi nedespărţiţi în vecii vecilor.

Şi oricine se va lepăda de acea frăţie dintre dînşii, să fie blestemat de 318 cei de la Nicheia.

www.dacoromanica.ro

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă şi lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Bade comis şi Bade Iaz mare postelnic. Ispravnic, Bucşă vornic.

S-a scris în luna august 13 zile în anul 7049 ⟨1541⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXI/145. Orig., perg. (27 × 40,5), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 279—280.

---

[1] Loc rupt.

114 **1542 (7050) ianuarie 10, Tîrgovişte.**

† Мнлостїю Божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинь вьсон земле Ѹггрровлахїнское, сннь прѣдобраго и великаго Радꙋл воєводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ глаголемн Ѻргеш, храм прѣчнстаго и великаго ѯспенїе наше Богородице и прнсно дѣвїе Марїе, такоже да мѹ ест wчннѹ ѯ Тнгвѣнї свѣтомѹ монастирѹ, дел Дрьзлок wт wчннѹ вь<с>а варе колнко се хтет нзбратн wт негов дел. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Ѻнчев wт Тнгвѣнї вьса цо се зовет Новьчаскь. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел снновн Ѻнчев wт wчннѹ вьса Тнгвенѣска и Брьтѯлѣска, дел Кладꙋл и Ѻпрѣ, понеже продадоше wт свою добро волю свѣтомѹ монастирѹ. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Дѯдѯре, понеже продадоше трн wчнне: Новьчаска и Брьтѯлѣска и Тнгвенѣска, а потом Флорѣска, а wн сн даде за свою дѯшѹ свѣтомѹ монастирѹ. И паки Флорѣ продаде негов дел wт wчннѹ вьса и Ѻрзѣ продаде негов дел wт wчннѹ вьса. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Мънев wт wчннѹ вьса. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Лнпса wт wчннѹ вьса, понеже нх продаде wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Нѣг wт wчннѹ вьса, понеже продаде wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Стоган вьса wт wчннѹ Новьчаска и Брьтѯлѣска и Тнгвенѣска, понеже продаде wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Лепъдат wт wчннѹ, трн: Новьчаска и Тнгвенѣска и Брьтѯлѣска. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Крьстѣ wт wчннѹ вьса Тнгвенѣска и Брьтѯлѣска, понеже продадоше wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Татомнр вьса wт wчннѹ Тнгвенѣска и Брьтѯлѣска, ⟨понеже⟩[1] продаде wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Станчюл и дел Дарѯл вьса Новѣчаска и Тнгвенѣска вьса, понеже нх продадоше wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Бланкѯл wт wчннѹ wт Новак вьса Тнгвенѣска, понеже продаде wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел снн Радꙋл wт Тнгвѣнн wт wчннѹ трн комате, понеже продадоше wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Стонка wт wчннѹ вьса wт Новак и вѯд и wт поле и вьс хотар, понеже продаде wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Радꙋл и дел Манѣ wт Новак вьса wт wчннѹ понеже нх продадоше wт свою добро волю. И паки да мѹ ест свѣтомѹ монастирѹ дел Нанчюл wт wчннѹ тре дел, понеже продадоше wт свою добро волю.

www.dacoromanica.ro

И паки wт Чофрънцанн къса продаде негов wчинъ. И паки да мъ ест свѣтомъ монастирѣ дел Минѣл къса wт wчинъ, понеже приложи къ свѣтомъ монастирѣ како да нѫ бѣде за дъше емъ. И паки да мъ ест свѣтомъ монастирѣ дел дрѣгъ Кръстѣ wт wчинъ къса wт Брѣцнет wт свою добро волю. И паки да мъ ест свѣтомъ монастирѣ дел Кадѣ къса wт Кран, понеже нѫ продаде wт свою добро волю.

И потом, сїа късе wчине вниге писане продаде бѣхо Радѫлов wт свѣтомъ монастирѣ. Да с тем, радї къда бѣхо съда да wтцъ егѹмен и съ братиам живѣщаѫ къ свѣтомъ монастирѣ и господжда Деспина не ѫокеше да wставит тензи wчине продане, данъ дадоц е wт свѣтомъ монастирѣ $\overline{\text{хд}}$ аспри над тензе wчине вниге ѕписане.

Сего радї, мъ дадоѫ н господство мн, шкоже [ест] да мъ ест къ свѣтомъ монастирѣ къ ѕкрѣпление и братиам пицъ, а господство мн и родїтелїе господство мн вѣчное помѣник. Сего радї, нм дадоѫ и господство мн, шкоже да ест свѣтомъ монастирѣ къ wчинъ и къ wѫабъ и ни wт когождо непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже сведетелїе поставлѣем господства мн: жѫпан Станко бивше дворник и жѫпан Кодда велнки дворник и жѫпан Татѣл велнки логофет и Ѹдрице вистиар и Драгомир спатар и Крача пехарник и Илѣл столник и Кадѣ комис и Станчюл велнки постелник. Исправник, Кодда велнки дворник.

И аз, Флорѣ, писаѫ къ столни град Тръгокнце, мѣсеца генарїе $\overline{\text{і}}$ дьни, къ лѣт $\overline{\text{ѕѳи}}$.

† Їѡ Радѫл вшевшд, милостїм божїм господинь.

⟨Adaos ulterior:⟩

Радѫл wт Тигвѣни продал ест $\overline{\text{к}}$ фълчъ лъ Минаилъ wт Чофрънцѣни, а wи дадѣ чѧст свон wт Тигвенѣска $\overline{\text{г}}$ половине и wт пажеще $\overline{\text{а}}$ половина. Сини сѫт променили wт добро свое воле.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeş, hramul preacuratei şi marei uspenii a născătoarei noastre de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină sfintei mănăstiri în Tigveni, partea lui Dîrzul din toată ocina, oricît se va alege din partea lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Oncea din Tigveni, toată, ce se cheamă Novăceasca. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea fiilor lui Oncea din ocina toată, Tigveneasca şi Brătuleasca, partea lui Vlad şi a lui Oprea, pentru că au vîndut-o de bunăvoia lor sfintei mănăstiri. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Dudure, pentru că a vîndut trei ocine: Novăceasca şi Brătuleasca şi Tigveneasca, iar apoi Floreasca, pe care el a dat-o sfintei mănăstiri pentru sufletul său. Şi iarăşi Florea şi-a vîndut toată partea lui de ocină şi Orzea şi-a vîndut toată partea lui de ocină. Şi iar să-i fie sfintei mănăstiri toate partea lui Mînea de ocină. Şi iar să fie sfintei mănăstiri toată partea Liasei de ocină, pentru că le-au vîndut de bunăvoia lor. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Neagu de ocină, toată, pentru că a vîndut-o de a lui bunăvoie. Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri partea lui Stoian toată din ocina Novăceasca şi Brătuleasca şi Tigveneasca, pentru că le-a vîndut de bunăvoia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Lepădat din trei ocine: Novăceasca şi Tigveneasca şi Brătuleasca. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Cîrstea de ocină, toată Tigveneasca şi Brătuleasca, pentru că le-a vîndut de buna voia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Tatomir toată, din ocinele Tigveneasca şi Brătuleasca, ⟨pentru că⟩[1] le-a vîndut de bunăvoia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Stanciul şi partea lui Darul toată, Novăceasca şi Tigveneasca toaţă, pentru că le-au vîndut de bunăvoia lor. Şi iar să fie sfin-

www.dacoromanica.ro

tei mănăstiri partea lui Vlaicul din ocina de la Novac, toată, Tigveneasca, pentru că a vîndut-o de bunăvoia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea de ocină a fiului lui Radul, din Tigveni, trei bucăţi, pentru că le-a vîndut de bunăvoia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea de ocină a lui Stoica toată, de la Novac şi apa şi din cîmp şi tot hotarul, pentru că le-a vîndut de bunăvoia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Radul şi partea de ocină a lui Manea de la Novaç, toată, pentru că le-au vîndut de bunăvoia lor. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Nanciul de ocină, trei părţi, pentru că le-a vîndut de bunăvoia lui.

Şi iar din Ciofrîngeni a vîndut toată partea lui de ocină. Şi iar să fie sfintei mănăstiri toată partea lui Micul de ocină, pentru că a închinat-o sfintei mănăstiri, ca să-i fie pentru sufletul său. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea altui Cîrstea de ocină, toată, de la Breştet, de bunăvoia lui. Şi iar să fie sfintei mănăstiri partea lui Badea toată de la Bran, pentru că a vîndut-o de bunăvoia lui.

Iar apoi, toate aceste ocine mai sus-scrise au fost vîndute lui Radul de către sfînta mănăstire. Şi întru aceasta, cînd a fost acum, părintele egumen şi cu fraţii care trăiesc în sfînta mănăstire şi doamna Despina, n-au vrut să lase aceste ocine vîndute, ci au dat de la sfînta mănăstire 4 000 aspri pentru acele ocine mai sus-scrise.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele, veşnică pomenire. De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Coadă mare vornic.

Şi eu, Florea, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 10 zile, în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui, Dumnezeu, domn.
⟨Adăugat mai tîrziu:⟩ Radul din Tigveni a vîndut 2 fălci lui Mihail din Ciofrîngeni, iar el a dat partea lui din Tigveneasca, 3 jumătăţi şi din pajişte o jumătate. Ei au schimbat de bunăvoia lor.

Arh. St. Buc., S. I., 479 (Ep. Argeş, XII/3). Orig., perg. (36×46,5), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri: din sec. XVIII şi din 1847; altă traducere ibidem, ms. 168, f. 69 v — 70.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 281—282.

[1] Loc rupt.

115 ⟨1542 ianuarie 10 — 1544 mai 4⟩, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсѣи Землѣ Ѳгровлахиское, сннъ прѣдобраго и великагѡ Радꙋла воєводе и господинъ. Дакат господство мн сїе повѣленїе господства мн свѣтомꙋ монастнр глаголнмн Снѣгов и свѣтомꙋ мꙋнастнр глаголнмн Свѣтн Ꙗрха<н>гели, Драгическим мꙋнастнр, ꙗкоже да нм ест wчннꙋ и метоꙗ мꙋнастнрꙋ цо се зовет Фън[тъ]тннѣле, понеже снм помнловал господство мн тон мꙋнастнр цо сѣт внше писане със тон место, како да нм бꙋдет метоꙗ.

www.dacoromanica.ro

Того радї, дадоҳ <и госпо>дства мн, шкоже да нм ест въ wчнѵ и wҳабѵ и не wт когоже нъпотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и свѣдє<телїе пост>авлѣем господства мн: жѵпан Станко вивше велнкн дворнник и жѵпан Коадъ велнкн дворник и жѵпан <Татѵл вел логофет и Драгомнр вел спатар> и жѵпан Ѹдрнце велнкн внстнер и жѵпан <Кра>ча велнкн пеҳарнник и Ѩлбѵл столнник <и Кадѣ комнс и Станчюл Кенга постелнник>. Нсправнник, Коадъ велнкн дворн<нк>.

Нспнсаҳ аз, граматнк Дан, въ настолни град Б<ѵкѵреци . . .>

† Їw Радѵл вшевѡда, мнлостїѫ <божїѫ господнн>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Snagov şi sfintei mănăstiri numite Sfinţii Arhangheli, mănăstirea Drăghiceştilor, ca să le fie ocină şi metoh mănăstirea care se cheamă Fîntînele, pentru că am miluit domnia mea acele mănăstiri, care sînt mai sus-scrise cu acel loc, ca să le fie metoh.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan ⟨Tatul mare logofăt şi Dragomir vel spătar⟩ şi jupan Udrişte mare vistier şi jupan ⟨Cra⟩cea mare paharnic şi Albul stolnic ⟨şi Badea comis şi Stanciul Benga postelnic⟩. Ispravnic, Coadă mare vornic.

Am scris eu, Dan gramaticul, în cetatea de scaun B⟨ucureşti. . .⟩.

† Io Radul voievod, din mila ⟨lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 489 (Snagov, XXX/1). Orig., hîrtie (31 × 21), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1848; alte traduceri ibidem, ms. 354, f. 118 şi la Bibl. Acad., ms. 1 450, f. 120. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 280 (sub data: ⟨1542 ianuarie — 1545 februarie⟩).

116 **1542 (7050) ianuarie 25, Tîrgovişte.**

† Мнлостїю божїею, Їw Радѵл вонвода и господннъ въсон земли Ѹггровлаҳїнскон, снн̃ъ велнкаго и прѣдобраго Радѵла вонвода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн, болѣрнн̃ѵ господства мн, жѵпанѵ Драгѵл ключарѵ и съ снновн сн, елнцн нм Богъ прнпѵстнт, шкоже да мѵ ест wчнн̃ѵ ѵ Пнетрарн, колнко ест дел Ѡпрев дворнник въса; занеже вншє речен̃ѵ болѣрнн̃ѵ внш ест код господство мн, а Ѡпрѣ дворнник ҳнтленствѣкаш ест господствѵ мн и ѵзеш ест wт комате болѣрнн̃ѵ господства мн, жѵпанѵ Драгѵл ключарѵ, с̃ пчелн и еднн ѣгън, кѧпно чннят ×г̃ аспрн и сїе въсеҳ нҳ ест нзѣл Ѡпрѣ дворнник.

Того радї и господство мн дадоҳ болѣрнн̃ѵ господства мн дръжатн и wбладатн дел Ѡпрев дворнник, елнка нмат ѵ Пнетрарн, радї внше речене комате. И да мѵ ест въ wчнн̃ѵ и въ wҳабѵ, емѵ и снновом емѵ и внѵком и прѣвнѵчнтом емѵ и нн̃ҳ wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и сведетелне: жѵпан Станко вне дворнник и жѵпан Коадъ велнкн дворнник и жѵпан Татѵл велнкн лwгwфет и Ѹдрнце внстнрѵ и Драгомнр спатар и Крача, пеҳарнник и Кадѣ комнс и Ѩлбѵл столнник и Станчюл велнкн постелнник. Нсправнник, Коадъ велнкн дворнник.

Пнс ѵ Тръговнще, мѣсеца генарїе к̄е дьнн, в лѣт ×ѕ̃н.

† Їw Радѵл вшевѡда, мнлостїѫ божїѫ господнн̃ь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Dragul clucerul şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Pietrari, cît este partea lui Oprea vornicul toată; pentru că mai sus-zisul boier a fost lîngă domnia mea, iar Oprea vornicul a hiclenit pe domnia mea şi a luat din averile boierului domniei mele, jupan Dragul clucerul 200 stupi şi un leagăn, laolaltă fac 3 000 aspri. Şi acestea toate le-a luat Oprea vornicul.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele să ţină şi să stăpînească partea lui Oprea vornicul, cît are în Pietrari, pentru mai sus-zisele averi. Şi să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Albul stolnic şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Coadă mare vornic.

Scris în Tîrgovişte, luna ianuarie 25 zile, în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 481 (Mitrop. Ţ. Rom., LXIII/2). Orig., hîrtie (33×23,5), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri, una din 1854, cealaltă din 1914.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 282—283.

117 1542 (7050) februarie 17, Argeş.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋгровлахиское, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн wвемзн людїе на нме: Иѡн и Радꙋл и Нѣг и Стонкън и със сновим сн, елнце нм Богъ прнвѣстнт, ꙗкоже да нм ест wчннн8 8 Скъѵшнн, едно 8же цо ест била Фарфев, понеже нм ест стара и права wчннн8 и дѣдин8 и покѵпена ещеже прн дьни поконнаго Блада воеводе Калѵгера wт Фарфа за т аспрн готовн.

И потом нмаше сїе вншe речени людїе прѣнне прѣд господства мн със Стан Долофан, съ четом его. И тако прѣше Стан Долофан прѣд господства мн како да взметнѵтъ wт над сїе вншe речено wчннѵ и да нм повратнт аспрн. И господство мн 8 тем гледах и сѵднхъ по правд8 и по законо, със въсн чнстнтнтмн властнлне господства мн и дадохмо закон Иѡн и Радꙋл и четом нх кд болѣрн да заклет како нм ест права wчннн8 и дѣднна и покѵпена wт трн братнем, wт Манѣ и wт Драгомнр и wт Стонка. И донесоше тензн кд болѣрн и заклеше и свѣдетелствоваше прѣд господства мн како ест тако. И Стан Долофан и четом его, wнн wсташе wт закона wт прѣд господства мн.

И потом, да се знает понеже се 8тъкмнше wт прѣд господства мн и wт прѣд въсн болѣрн господства мн и съмнрнше се Стан Долофан и четом его wт нихн8 добром волюм със вншe речени людїе и поставнше заклнннанне кого wт нх хокет да се прете wт сѧда напред, да ест проклет съ Иоꙋда и Ирню, да ест кълннт wт тїн wтцн ⟨еже въ Нн⟩[1]кею.

Тѣм радї, дадох господство мн Иѡн и Радꙋл и Нѣг и Стонкън със сновим сн, ꙗкоже да нм ⟨ест⟩[2] wчннн8 и wхабѵ и сновим и вн8кѡм и прѣвночнтом и не wт когоже непотъкновено, по wрнзм8 господства мн.

Сеже и свидетелне поставлѣем господство мн: жѵпан Станко бнв вел дворнник и жѵпан Коада велнки дворнник и жѵпан Татѵл велнки логофет и Ꙋдрнце внс-

www.dacoromanica.ro

тїшр и Драгомнр спатар и Албѹл столнїк и Крача пеҳарнїк и Кадѣ комнс и Станчюл великн постелнїк. Исправнїк, Марча дворнїк.

И аѧз, Ѻанча граматнк, писаҳ ѕ варош глаголемаго Ѧргеш, мѣсеца февр҃варне з҃ї дьнн, в лѣт ×ѕ҃н.

† Їw Радѹл вшевшда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Ion şi Radul şi Neag şi Stoica şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Scăuiani, o funie, care a fost a lui Farfa, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată încă în zilele răposatului Vlad voievod Călugărul de la Farfa pentru 300 aspri gata.

Iar apoi, au avut aceşti mai sus-zişi oameni pîră înaintea domniei mele cu Stan Dolofan cu ceata lui. Şi aşa pîra Stan Dolofan înaintea domniei mele, ca să-i scoată de pe această mai sus-zisă ocină şi să le întoarcă asprii. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii vlasteli ai domniei mele şi am dat lege lui Ion şi lui Radul şi cetei lor 24 boieri, să jure că le este dreaptă ocină şi dedină şi cumpărată de la trei fraţi: de la Manea şi de la Dragomir şi de la Stoica. Şi au adus pe acei 24 de boieri şi au jurat şi au mărturisit înaintea domniei mele că este aşa. Iar Stan Dolofan şi ceata lui, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, să se ştie că s-au întocmit dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele şi s-au împăcat Stan Dolofan şi ceata lui, de a lor bunăvoie, cu mai sus-zişii oameni şi au pus blestem: cine dintre ei va voi să se pîrască de acum înainte, să fie blestemat cu Iuda şi Arie, să fie blestemat de 318 părinţi ⟨cei de la Ni⟩[1]cheia.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Ion şi lui Radul şi lui Neag şi lui Stoica, cu fiii lor, ca să le ⟨fie⟩[2] ocină şi ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Marcea vornic.

Şi eu, Oancea gramaticul, am scris în oraşul ce se cheamă Argeş, luna februarie 17 zile, în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul Voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXXVII/50. Orig., perg. (25 × 43), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 283—284.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

118 ⟨Ante 1542 februarie 20⟩, Curtea de Argeş.

⟨† Мнлостїю божїю, Їw⟩ Радѹл вонвода и господннъ вѣсон земле Ѹггровлахїнское, снньь великаго и прѣдобраго Радѹл вонводе. Дават господство мн сїю⟩ повелѣнїе господства мн свѣтомѕ и божественомѕ монастнрѕ глаголемн ⟨Ѧргиш, ндеже ест храм прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагослове⟩нѣн владнчнце нашен Бого-

www.dacoromanica.ro

родице и присно дѣви Марие и чистое ей в<спенїе, село по имѣ Фѣтещїи по блатѣ>, елико ест дѣл Пѫтѣскы въса. Понеже пріндоше Драгомир Ск<ъртълов и шѣр его, Стан пехарник, кѣпно съ жителинцех> си, Нѣкша и Стана, таже вложише и покло-нише <и дадоше> господства ми <половинѣ wт вишє речєнѣ инѫхѣ wчинѣ, али wт инѫхна добра> волѣ. Й господство ми приложиѫ и дадѡѫ свѣтомѣ монастирѣ вишє ре<чена wчинѣ> и братиам непотѫкновєнно; а дрѣга половина пакы <продадоше> свѣтомѣ монастирѣ за ×З×ї аспри готови.

Тогаи радї, приложиѫ и господство ми вишє речєна wчина свѣтомѣ и бо<жєс-твномѣ монастирѣ, такоже да мѣ ест въ wчинѣ и въ оўа>бѣ и братиам въ нем живѣщиѫ въ пицѣ и встрадѣ, а господства <ми и родїтелиєм господства ми вѣчно вѣспомнинаніе. И ни wт когожѣ непо>тѫкновѣнно, по рѣч господства ми.

Сєже и свѣдѣт<елїе поставлѣєм господство ми: жѫпан Станко вишн великы д>ворник и жѫпан Кѡада великы дворник и жѫпан Татѫл великы <лѡгѡфет и Ѹдрище великы вистиар и Драгомнр великы спатар> и Албѫл столник и Крача пехар-ник и Бадѣ комис и Станчюл <великы постѣлник. И исправник ... >

И аз, Герги, еже начрѣтах в Дѡвр Йргиш, мѣсеца ...

<† Їѡ> Радѫл вшевѡда, милостїм <божїм господинь>.

<† Din mila lui Dumnezeu, Io> Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui <şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această> poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite <Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei> stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei adormiri, <satul anume Futeştii pe baltă>, cît este partea Păpească, toată. Pentru că a venit Dragomir al lui Scurtul <şi cumnatul lui, Stan paharnicul, împreună cu soţiile> lor, Neacşa şi Stana, de au aşezat şi au închinat şi <au dat> domniei mele <jumătate din mai sus-zisa ocină a lor, însă de a lor bună->voie. Iar domnia mea am dăruit şi am dat sfintei mănăstiri mai sus-zisa <ocină> şi fraţilor neatins; iar cealaltă jumătate iarăşi <au vîndut-o> sfintei mănăstiri pentru 17 000 aspri gata.

Pentru aceasta, am dăruit şi domnia mea mai sus-zisa ocină sfintei şi dumnezeieştii <mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de> ohabă şi fraţilor care trăiesc într-însa de hrană şi de folosinţă, iar domniei <mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire. Şi de nimeni> neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori <punem domnia mea: jupan Staico fost mare> vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare <logofăt şi Udrişte mare vistier şi Dragomir mare spătar> şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul <mare postelnic. Şi ispravnic...>.

Şi eu, Gherghi, care am scris în Curtea de Argeş, luna...

<† Io> Radul voievod, din mila lui <Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 488 (Ep. Argeş, LXIX/73). Orig., hîrtie, rupt, îi lipseşte o treime.

Datat şi completat după doc. din 20 febr. 1542.

119 **1542 (7050) februarie 20, Curtea de Argeş.**

† Въ Христа Бога, благовѣрни и благочестиви и Христолюбиви и самодръ-жавни, Їѡ Радѫл воєводе, синъ великаго Радѫла воєвода, божїѡм милостїѡм и божїѡм дарованїем wбладѣющми и господствующми въсєи земли Ѹгровлахїнскон, ещеже и запланинскым странам, Ѩмлашѣ и Фагарашѣ херцег. Благопронз-волнѫ господство ми своим благим пронзволенїем, чистим и свѣтлим срьдцем,

www.dacoromanica.ro

ꙗко прославити прославлѣшаго ме Бога и на прѣстолѣ свѣто почивиⷯ родїтелѣ своего съ славое възнесешаго ме.

Сеже ѕвѣдѣⷯ господство ми ꙗко мнози ѕво царе въ царствиа си въселише се, нѫ мали небеснаго царстве наслађоваше. Тѣмже, ѕво тъщи бо се и аз не тъчию се царство исправити, нѫ и господа въсе дѫшно възлюбити въ кѫпѣже и благими дѣли господиневе благоѡтробне велне ест къ въсем бо рѫцѣ простирает сам бо рече въсе честними своими ѕстн ꙗко не хоцⷯ съмрѣти грѣшномⷯ, нѫ wвратити се и живⷯ вити и не приндѡⷯ призвати праведни нъ грѣшни на покаанїе. Понеже много wврази сѣт покаанїе, дображи дѣла много wвразна сѣт: любwв, милостене, пост и въздръжанїе къ снмже памет нескончаем; ꙗкоже ѕво Давид чюдни въ царе и изещни въ пророцѣ изрече: „Блажен милѣен вес дънъ наслаждает се господовн и дасти прошенїе сръдца твоего“.

Сего радї и господство ми аще и невѣждестве wветъ есмъ и грѧбостне исплънен поревновах господство ми прѣжде реченним царнем и господдам иже дѫше своиⷯ добрѣ ѕстроивши и господⷭ Богⷭ благо ѕгодивше.

Таже съмотрих господство ми и даровах господство ми съи хрисwвѣл господства ми, ꙗкоже да ест свѣтомⷭ и божествномⷭ монастирⷭ глаголеми Ѩргиш, идеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенниѣи владичице наше Богородице и прѣсно дѣви Марне и чистное ен ѕспенїе, село по име Фѧтецїи по блатѣ, елико ест дѣл Пѫпѣскѫ въса. Понеже прїндоше Драгомир Скѧртѣлwв и шѧр его, Стан пехарник, кѫпно съ жителинцех сн, таже поклонише и дадоше господство ми половинⷭ wт више речен‧ инхⷭ wчинⷭ, али wт инхна добра волѣ. Ѩ господство ми приложих и дадох више реченна wчина свѣтомⷭ монастирⷭ; а дрѣга половина, wни ю продадwше паки свѣтомⷭ монастирⷭ за ϧ$\overline{з}$ϧ$\overline{і}$[1] аспри готови. И еще им дадох господство ми по едном свитном плашкⷭ.

Того радї, приложих господство ми више реченна wчинна свѣтомⷭ и божественомⷭ монастирⷭ, ꙗкоже да мⷭ ест въ wчинⷭ и въ wхабⷭ и братиам въ нем живѫщи въ пицⷭ и ѕстрабⷭ а господство ми и родїтелнем господства ми вѣчиное ѣспомнинание. И ни wт когоже непотѫкновенно.

Ещеже и заклинание поставлѣх господство ми: по съмрѣти господства ми, кого изверет господь Богъ вити господаръ Блашкон Земли, wт плода наше или wт сѣродник нашиⷯ или, по грѣсех нашеⷯ, wт нино плѣменик аще почетет и съхранит и поновит съи хрисовѣл господства ми, того господѣ Богъ да га почетет и ѕтвръдит и съхранит въ господствѣ его. Ѩ аще тко хтет дръзнет расипати и поперети сю хрисовѣл господства ми, того господъ Богъ да га попереть и порѧшит и посрамит въ господствѣ его, зде да мⷭ ѕбнет тѣло, а въ бѫдѫщиⷯ вѣце дѫша его и да имат ѕчѣстню съ Иѵдwм и съ тръклетним Ѩрїе и съ нинѣми їѵден еже възъпише на господа Бога, кръв его на нинⷯ и на чедѣⷯ иⷯ. Сѫже ест и бѫдет въ вѣки, амин.

Сеже и свѣдѣтелне поставлѣем господство ми: жѫпан Станко виѣши велики дворник и жѫпан Кwадъ велики дворник и жѫпан Татѣл велики лwгwѳет и Драгичи бив спатар и Бадѣ Ѩлаз бив постѣлник и Ѹдрице велики вистиар и Драгомир велики спатар и Крача вел пехарник и Бадѣ комис и Ѩлвѣл столник и Станчюл велики постѣлник. Исправник, Строе бивши спатар.

И аз, Герги, начрътах ѕ Дewр Ѩргиш, мѣсеца февр‧аре к̃ дьни, wт Ѩдама текѫща в лѣт ϧ$\overline{зн}$.

† Їѡ Радѹл вwевwда милостїѭ божїѭ господинь

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecînstitorul şi de Hristoş iubitorul şi singurstăpînitorul, Io Radul voievod, fiul marelui Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amla-

www.dacoromanica.ro

şului şi Făgăraşului herţeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit şi cu slavă m-a înălţat pe scaunul sfîntrăposaţilor părinţilor mei.

Iată am văzut domnia mea că mulţi împăraţi au petrecut în împărăţia lor, dar puţini au moştenit împărăţia cerească. Pentru aceea, dar, m-am trudit şi eu nu numai a îndrepta această împărăţie, ci şi pe domnul a-l iubi din tot sufletul şi împreună cu fapte bune, căci îndurarea domnului mare este, către toţi întinde mîinile, căci prin atotcinstita lui gură a spus el însuşi că: nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu şi n-am venit să chem pe cei drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă. Căci sînt multe chipuri ale pocăinţei şi multe feluri de fapte bune sînt: dragostea, milostenia, postul şi cumpătarea, pe lîngă acestea şi pomenirea fără de sfîrşit; precum David minunatul între împăraţi şi vestitul între prooroci a zis: „Fericit cel ce mileşte toată ziua, în domnul se îndulceşte şi îţi va da ţie cererea inimii tale."

De aceea şi domnia mea, deşi încă sînt neştiutor şi plin de păcate, am rîvnit domnia mea către mai sus-zişii împăraţi şi domni, care şi-au întocmit bine sufletele lor şi au plăcut domnului Dumnezeu.

Deci, am socotit domnia mea şi am dăruit domnia mea acest hrisov al domniei mele, ca să-i fie sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, satul anume Futeşti pe baltă, cît este partea Păpească, toată. Pentru că au venit Dragomir al lui Scurtul şi cumnatul său Stan paharnicul, împreună cu soţiile lor şi au închinat şi au dat domniei mele jumătate din mai sus-zisa lor ocină, însă de a lor bunăvoie. Iar domnia mea am dăruit şi am dat mai sus-zisa ocină sfintei mănăstiri; iar cealaltă jumătate, ei au vîndut-o iarăşi sfintei mănăstiri pentru 17 000[1] aspri gata. Şi încă le-am dat domnia mea cîte o manta de svită.

De aceea, am dăruit domnia mea mai sus-zisa ocină sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi fraţilor care trăiesc în ea de hrană şi de folosinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti din rodul nostru sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va păzi şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă cineva va îndrăzni să risipească şi să calce acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l nimicească şi să-l batjocorească în domnia lui, aici să-i ucidă trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi în veci, amin.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Badea Aiaz fost postelnic şi Udrişte mare vistier şi Dragomir mare spătar şi Cracea mare paharnic şi Badea comis şi Albul stolnic şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Stroe fost spătar.

Şi eu, Gherghi, am însemnat la Curtea de Argeş, luna februarie 20 zile, de la Adam cursul anilor 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 482 (Ep. Argeş, XXII/3). Orig., perg. (30 × 53), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere modernă; alte traduceri ibidem, ms. 168, f. 399 v. şi 708, f. 332 v — 333. Alt orig. cu conţinut identic, cu data de 1542 ianuarie 20, ibidem, S. I., nr. 480 (Ep. Argeş, XXII/2).

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 284—285.

---

[1] Cifra completată după doc. nr. 118.

120 1542 (7050) martie 15.

† Милостїе божїю, Їw Радꙋл воневод и господинь вьсон земли Ꙋнгровлахїнскон, сынь добраго и велнкаго Радꙋла воневода. Дават господствѣ мн сїю повелѣнїю господства мн правителю господства мн жѫпанѫ Пьтрѫ прькьлабѫ, ꙗкоже да мѫ ест Бърка и дрѫзи села, покѫде нма wн и ацнганнни и комати, понеже мѫ ест праве wчине и покѫпенн и достнгоше wт ннѣмь господарн със вѣрном и правом слѫжвѫ; такожде и wт кь господствѣ мн.

Й потом, прїинде жѫпанѫ Пьтрѫ прькьлабѫ тере по дадоше свѣтомѫ монастнрѫ цо се зовѫт Йргнш, ндеже ест храм прѣславное ѯспенїе прѣсвѣтꙗе, чистꙗ и прѣблагословенꙗе владнчнцꙗ нашꙗ богородицꙗ, прнсно дѣвꙗн Марїа половинѫ wт Бърка и wт дрѫзѣх села да ест свѣтомѫ монастнрѫ вь пницѫ и вь спомнненїе до прїшьдствїа господине до въ вѣки и wт ацнганнни паки половнн. И на съмрть его, жѫпанѫ Петрѫ да нмат погребанїе вь свѣтон монастр вишѣ реченно. Й дрѫги половнн wт Бърка и wт дрѫзи села и wт ацнганнни, половино да сѫт анепсїю жѫпанѫ Пьтрѫ, по нме Герги и Никола, понеже сам рече жѫпан Пьтрѫ пред господства мн и ѕложи анепсїа сн.

Потом, еще ацше се нандѫт wт жѫпан Пьтрѫ прькьлаб сынь нли дꙗцерѫ wт негов тѣло тогда всѣх тех села и комати да сѫт сновн Пьтрѫ, а калѫгерн да не нмат нницо метѣх, нї анеспїѫ емѫ. Йцше не че се wбрѣтает сынь нли дꙗцера wт жѫпан Пьтрѫ прькьлаб, да ест половнн свѣтомѫ монастнрѫ, а дрѫг половнн анепсїамь его.

Сего радї господствѫ мн дадох свѣтомѫ монастнрѫ ꙗкоже да ест въ пницѫ и въ покрѣпленїе и помѣнѫ. И тко господарь по съмрьти господства мн, да ацше не ѕкрѣпит сїю помѣнѫ да ест проклет.

Й <а>непсїю его да нм ест вь wчине и wхаб нм и сновом нм и внѫком и внѫчетом и нни wт когожде непотъкновено, по wрнѕмѫ господства мн.

Сеже сведетелїе поставлѣх господствѫ мн: жѫпанѫ Станко бнвше дворник и жѫпан Кодъ велнкн дворник и жѫпан Татѫл велнкн логофет и Ѫдрнце внстїар и Драгомнр спатарь и Йлвѫл столник и Крача пехарник и Бадѣ комис и Станчюл велнкн постелник. Исправник, Драгнч спатарь.

И аз, Радꙋл, писах мѣсеца мартїе е҃ї дьнь, в лѣт ×ѕ҃н.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїѫ божїѫ господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele dregătorului domniei mele jupanului Pătru pîrcălabul, ca să-i fie Bîrca şi alte sate, pe unde are el şi ţiganii şi averile, pentru că îi sînt ocine drepte şi cumpărături şi le-a dobîndit de la alţi domni cu credincioasă şi dreaptă slujbă; asemenea şi de la domnia mea.

Iar apoi, a venit jupan Pătru pîrcălabul de a dat sfintei mănăstiri care se chiamă Argeş, unde este hramul preaslăvitei uspenii a preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare, pururea

www.dacoromanica.ro

fecioară Maria, jumătate din Bîrca şi din celelalte sate, să fie sfintei mănăstiri de hrană şi pomenire pînă la ziua venirii domnului, pînă în veci. Şi din ţigani iarăşi jumătate. Şi la moartea lui, jupan Pătru să aibă înmormîntare în sfînta mănăstire mai sus-zisă.

Iar cealaltă jumătate din Bîrca şi din celelalte sate şi din ţigani jumătate să fie nepoţilor jupanului Pătru, anume Gherghi şi Nicola, pentru că însuşi jupan Pătru a spus înaintea domniei mele şi a aşezat pe nepoţii săi.

După aceea, dacă încă s-ar găsi fiu sau fiică din trupul jupanului Pătru pîrcălabul, atunci toate acele sate şi averi să fie ale fiilor lui Pătru, iar călugării să nu aibă nici un amestec, nici nepoţii lui. Dacă însă nu se vor afla fiu sau fiică din jupan Pătru pîrcălabul, jumătate să fie a sfintei mănăstiri, iar cealaltă jumătate, a nepoţilor lui.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de hrană şi de întărire şi pomană. Şi care domn, după moartea domniei mele, dacă nu va întări această pomană, să fie blestemat.

Iar nepoţilor lui să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori a pus domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi B⟨adea⟩ comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici spătar.

Şi eu, Radul, am scris, luna martie 15 zile, în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 483 (Ep. Argeş, XXIII/1). Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete timbrată, stricată. Cu două traduceri din sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 168 f.363.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 285—286.

121 1542 (7050) martie 20, Coiani.

† Милостню божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋггрровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воеводꙋ. Дават господство мн сне повелѣнїе господства мн почтенномꙋ правителю господства мн жꙋпанꙋ Дѣтко великн армаш, шкоже да мꙋ ест селищѣ глаголемие Белнка Недеш със въс хотарꙋ и блата нарицает се: Шнрко и Хнната и Цїгърцꙋюл и Боботꙋл и Хабавнцеле и Цїганчеле и Изглъвочюл и Тръвнцеле и Сфърда със въс хотарꙋл. Занеже ѡвне селище и блатове такождере билн сѣт господскн и господства мн, а почтеномꙋ правителю господства мн жꙋпан Дѣтко армаш а ѡн и достнже със правом и верном слꙋжбомъ ѡт къ господства мн.

Сего радї, дадоχ и господства мн шкоже да мꙋ ест въ ѡчинꙋ и въ ѡχаб и немꙋ и синовнм емꙋ и вноком и прѣвночитом емꙋ и нн ѡт ко⟨го⟩ждо непотекновено, по реч господства мн.

Сеже и свед[д]етелїе поставлѣем господства мн: жꙋпанꙋ Станко бнкше велнкн двѡрнк и жꙋпан Кодда велнкн дворнк и жꙋпан Ѳодꙋл велнкн лѡгѡфет и Ꙋ⟨дрнше⟩[1] внстнар и Драгомнр спатар и Албꙋл столнк и Крача пехарнк и Бадѣ комнс и Станчюл велнкї постелнк. Исправнк, Драгїш велнкн клꙋчар.

Пнс ѕ Коіанн, мѣсеца мартїе к̃ дьнн, в лѣт ⸓зн.

† Їѡ Радꙋл вшевѡда, милостїм божїм господнн.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Detco marele armaş, ca să-i fie seliştea numită Nedeia Mare cu tot hotarul şi bălţile numite: Şirco şi Hinato şi Ţigărţuiul şi Bobotul şi Habaviţele şi Ţigancele şi Izglăvociul şi Trăviţele şi Sfîrda cu tot hotarul. Pentru că această seliște şi de asemenea bălţile au fost domneşti şi ale domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele, jupan Detco armaşul, iar el le-a căpătat cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea.

Pentru acéea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi U⟨drişte⟩ [1] vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Draghia mare clucer.

Scris în Coiani, luna martie 20 zile în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 30 522. Orig., hîrtie (32 × 24), pecete timbrată. Cu o traducere din 1753. Copie slavă cu traducere la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 41 (nr. 15).

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B,* 286—287.

[1] Loc rupt.

122 1542 (7050) aprilie 16, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсое земле Ꙋгрровлахиское, сынъ велнкаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство мн честненшею Єпнскꙋпне wт Бꙋзъꙋ, шкоже да нм ест прощен внндрнч wт дѣлꙋл Кернецїмъ, колнко ест внноградїе честненшою епнскꙋпне, занеже прнпнде почтен правнтел господства мн жꙋпан Крачѣ велнки пеҳарнкꙋ, таже дадє · н помнлова със сїе внше нменнтн внндрнч по свѣто нпнскꙋпне, како да ест мнрна радї внндрнч емꙋ въ вєкн, а wни да ест н родїтелн емꙋ н снновн емꙋ ꙋ свѣтое помѣнник.

Сего радї дадоҳ н господство мн свѣтое нпнскꙋпне, шкоже да ест мнрна радї тае внндрнч въ вєкн н нн wт когоже непотакновено, по wрнзмꙋ господства мн

Сєже н сведѣтелне поставлѣем господства мн: жꙋпан Станко внкшн вел дворник н жꙋпан Кодꙋ велнки дворник н жꙋпан Татꙋл велнки логофет н Драгнч внкшн спатар н Ꙋдрнце внстнар н Строе внкшн спатар н Крачѣ пеҳарник н Албꙋл столник н Драгомнр спатар н Бадѣ комнс н Станчюл велнки постѣлник. Исправник, Кодꙋ вел дворник.

Пнс ꙋ Бꙋкꙋрещн, мѣсеца апрнлїе $\overline{\text{кѕ}}$ дънн, въ лѣт ҳ$\overline{\text{зн}}$.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea preacinstitei Episcopii de Buzău, ca să-i fie iertat vinăriciul din dealul Verneştilor, cît sînt viile preacinstitei episcopii, pentru că a venit cinstitul dregător al

www.dacoromanica.ro

domniei mele jupan Cracea marele paharnic, de a dat şi a miluit sfînta episcopie cu acest mai sus-numit vinărici, ca să fie în pace de vinăriciul lui în veci, iar el şi părinţii lui şi fiii lui să fie în sfîntul pomelnic.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei episcopii, ca să fie în pace pentru acel vinărici în veci şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Stroe fost spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Dragomir spătar şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Coadă mare vornic.

Scris în Bucureşti, luna aprilie 16 zile în anul 7050 ⟨1542⟩. .

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 484 (Ep. Buzău, XXV). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 183.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 287.

123 1542 (7050) mai 4, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ всю земле ѕгрѡвлахїнскоѧ, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Даватъ господства ми сїю повелєнїе господства ми ѡвем члов҃цн на име Їѡн и съ братиа сн, на име Дѣтко и Елъкѕл и Бончилъ и съ нїх сиѡви, елиц им Богъ даст, ѡкоже да нх ест ѡчинѕ ѕ Клокотич, ѡт хотар ѕзгор половинѕ, а ѡт стара хотар ѕздол да им ест вса, елика се хтет развдрат, понеже им ест стара и права ⟨ѡчин⟩а, дѣдина и покѕпина ѡт вашем сн Юга, еще ѡт при дьни старога Радꙋла воєвода и ѡт при дьни Касараба воєвода, ѡт Бонко Мисескѕл и ѡт Шербѕ.

И потом, приде Їѡн със братиа сн пред господства ми, таже ѕложиша и побратиша по Бонка и Ѳпрѣ над половинѕ еже имат ѡт хотар ѕзгор.

И по снх, имаше прѕ Їѡн и братиа сн пред господство ми със Ѳпррѣ Скѕртѕлов и братиа сн; таже, сиде прѣше Ѳпрѣ Скѕртѕлов, како мѕ ест дѣдина вше реченна ѡчина. Ѵ тем, господства ми сѣднх съ вѣсн честитнми правителн господства ми и изнандох господства ми како Їѡн ест ѕложил по Ѳпрѣ Скѕртѕлов над вше речена ѡчина и нест бил имат покѕпен и немѕ ест била дѣдїна. Того радї, ⟨ѡсташе Ѳпрѣ ѡт закон и ѡт пред господства ми⟩.

⟨Того радї, дадох и господство ми⟩, ѡкоже да им ест въ ѡчинѕ и ѡхабѕ вше речена ѡчина, нм и сиѡвом им и внѕком и прѣвнѕчетом нх. И въ нх предалнка да нѣст, анѕ да ест ѡставшим им. И ни ѡт когоже непотжковенн, поризмѕ господства ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жѕпан Станко бкв вел дворник и жѕпан Коада велнки дворник и жѕпан Татѕл велнки логофет и Ѵдрнце внстнар и Драгомнр спатар и Крача пехарник, Албѕл столник и Бадѣ комис и Станчюл велнки постѣлник. Исправник, Радꙋл лѡгѡфет.

И аз, Нан Дебел, начрътах ,мѣсеца маю д̄ дьни к лѣт ѯ҃зн, град Кѕкѕрещи.

† Їѡ Радꙋл ѡвевѡда, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Ion şi cu fraţii săi, anume Detco şi Vîlcul şi Voicilă şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină

www.dacoromanica.ro

în Clocotici, din hotarul de sus jumătate, iar din vechiul hotar din jos să le fie tot, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ⟨ocină⟩, dedină şi cumpărată de tatăl lor Iuga, încă din zilele bătrînului Radul voievod şi din zilele lui Basarab voievod, de la Voico Misescul şi de la Şerbu.

Iar apoi, a venit Ion cu fraţii săi înaintea domniei mele, de au aşezat şi au înfrăţit pe Voica şi Oprea peste jumătatea pe care o au din hotarul de sus.

Şi după acestea, Ion şi fraţii săi au avut pîră înaintea domniei mele cu Oprea al lui Scurtul şi cu fraţii săi; deci, aşa a pîrît Oprea al lui Scurtul că este dedina lui, mai sus-zisa ocină. Întru aceasta, am judecat domnia mea, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că Ion a aşezat pe Oprea al lui Scurtul peste mai sus-zisa ocină şi n-a fost cumpărată şi a fost dedina lui. De aceea, ⟨a rămas Oprea de lege dinaintea domniei mele⟩.

⟨Pentru aceasta, am dat şi domnia mea⟩ ca să le fie de ocină şi ohabă mai sus-zisa ocină, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic, Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Radul logofăt.

Şi eu, Nan cel Gros, am scris, luna mai 4 zile în anul 7050 ⟨1542⟩, cetatea Bucureşti.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 42—43. Copie cu traducere. Se menţionează că originalul este rupt şi şters.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Codrescu*, IV, 49—50. Trad. *D.I.R.*, *B*, 288.

124 ⟨1542—1544⟩ **mai 20.**

† Милостию божию, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ. Дават господство мн сне повелѣнне господства мн Коман и Драготъ, ѡкоже да нм бѫдет ѡчнн҃ ⟨҃⟩ Ѹрсѣнн, дел Стан, трети дел, понеже ю покѫпн Коман и Драготъ тан ѡчнн҃ ѡт Стан за ѱлѣ ⟨аспри⟩. И продате Стан тан ѡчнн҃ ѡт негов҃ добр҃ волю. Сего радї, никто да не нмат работ҃ със тан ѡчнн҃, тъчню да нмат Коман и Драготъ.

Сего радї, нм дадох҃ и господства мн Коман҃ и Драготъ, ѡкоже да нм бѫдет въ ѡчнн҃ и въ ѡхабѫ и нм и синовнм нм и нн ѡт когождо непотъкновено, по реч господства мн. И дадоше господства мн кон.

Сеже и сведетелне поставлѣем господства мн: жѫпан Коада велнки дворнк и жѫпан Татѫл велнки ⟨логофет н⟩ Ѹдрнце вистнр и Драгомнр спатар и ѩ⟨лбѫл⟩ стольнк и Крача пеҳарнк и Бадѣ комнс и Стан⟨чюл велнки постелнк⟩.

Пнс ман к҃ дьнн.

† Їѡ Радꙋл вшевода, мнлостїѧ божїѧ господнн҃ь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Coman şi lui Dragotă, ca să le fie ocină în Urseni, partea lui Stan, a treia parte, pentru că au cumpărat-o Coman şi Dragotă acea ocină de la Stan pentru 435 ⟨aspri⟩. Şi a vîndut Stan acea

www.dacoromanica.ro

ocină de a lui bunăvoie. De aceea, nimeni să nu aibă treabă cu acea ocină, numai Coman şi Dragotă să aibă.

Pentru aceasta le-am dat şi domnia mea lui Coman şi lui Dragotă, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi de nimeni neatins după spusa domniei mele. Şi au dat domniei mele calul.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare ⟨logofăt şi⟩ Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul ⟨mare postelnic⟩.

Scris în mai 20 zile.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDLV/3. Orig., hîrtie (29 × 21), rupt şi pătat, pecete timbrată. Datat după divan.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, VI, 1—2. Trad. *D.I.R.*, *B*, 288—289

125 **1542 (7050) iunie 16, Tîrgovişte.**

† Милостїю божїею, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсон земли Ѹгрровлахїеское, снъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Владꙋлwв, такоже да им ест wчинѹ ѕ Стѣдена Стѣрзев, каре елнка се хтет избрат, понеже им ест стара и права wчинѹ и дѣдинѹ.

Й потом, се подиже. Владꙋл тере ѕложи негови фнщстри, имене Радꙋл и Стонка над половни wт wчинѹ емѹ, а синови Владꙋлwв, имене Тезлѣю и Тѣдора, над дрѣг половин, како да си сѣт братїе неразделени, един како и дрѣг, ещеже поконнаго Радꙋл воеводе.

Й потом, Тезлѣю имаше прѹ със Радꙋл и със Стонка. И тако преше Тезлѣю како да нх извадит wт над wчинъ, ере братїе немѹ сѣт wт бащѹ. Й господство ми гледам и сѣднх и прочитах книгѹ бащомѹ си wт ложенїе wт пре дьни поконнаго Радꙋл воевода и книгѹ Владꙋла воевода wт прѹ. И встал ест Тезлѣю wт закон wт пред господство мѹ; такождере и wт пред господства ми wсташе wт закон. Й Радꙋл и Стонка достигох wт пред господства ми, како нх ест ѕтакмил баща им внтрег, како Радꙋл и Стокка да дръжит п<оловинѹ wт wчинѹ, а Тезлѣю и Тѣдора да дръжит дрѣга половина.

Сего радї, дадох и господства ми, такоже да нх ест въ wчинъ и въ wхабъ, нам и синовнм нм и внѹком и прѣвнѹчитом и нн wт когоже непотъкновено, по wрнзмо господства ми.

Сеже сведетелїе поставлѣем господства ми: жѹпан Станко бивши вел дворник и жѹпан Коадъ велики дворник и жѹпан Татѹл вел лwгwфет и Дръгич бивши спатар и Строе спатар[1] и Ѹдрнце вел вистиар и Йлвѹл столник и Крача пехарник и Бадѣ комис и Станчюл велики постелник. Исправник, Дръгич спатар.

Писа Владꙋл граматик въ настол град Тръговище, мѣсеца юніе $\overline{\text{sї}}$ дьни, въ лѣт ×$\overline{\text{зй}}$.

† Їw Радꙋл вшевшда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul, ca să-i fie ocină la Studina lui Sturza, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, s-a sculat Vladul, de a aşezat pe fiii lui vitregi, anume Radul şi Stoica, pe jumătate din ocina lui, iar pe fiii lui Vladul, anume Tezluiu

www.dacoromanica.ro

şi Tudora, pe cealaltă jumătate, ca să fie fraţi nedespărţiţi unul ca şi celălalt încă ⟨din zilele⟩ răposatului Radul voievod.

Iar apoi, Tezluiu a avut pîră cu Radul şi cu Stoica. Şi aşa pîra Tezluiu, ca să-i scoată de pe ocină, căci nu-i sînt fraţi din tată. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat şi am citit cartea tatălui lor de aşezare, din zilele răposatului Radul voievod şi cartea de pîră a lui Vladul voievod. Şi a rămas Tezluiu de lege dinaintea domniei lui, de asemenea şi dinaintea domniei mele a rămas de lege. Iar Radul şi Stoica au dobîndit dinaintea domniei mele, cum i-a întocmit tatăl lor vitreg, ca Radul şi Stoica să ţină jumătate de ocină, iar Tezluiu şi Tudora să ţină cealaltă jumătate.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Stroe spătar[1] şi Udrişte mare vistier şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici spătar.

A scris Vladul gramatic în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 16 zile în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 485 (Bistriţa, XXIV/6). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 110 v — 111, 202, f. 195 şi 713, f. 645 v — 646.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 289—290. Facs. *ibidem*, 499.

[1] În vremea aceasta: fost mare spătar.

126 1542 (7050) iunie 30, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їω Радꙋл воєвода и господинъ вьсои земле Ꙋнгровлахїнскои, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєводе. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ глаголемн Говора, ꙗкоже да нм ест wт село еже се зовѣт Стрꙗмбеле половнн и по сѣхо и по водꙋ и посѣде, елнка ест бнл дел жѫпан Татꙋл велнки лwгwфет и брат емꙋ, жѫпан Станꙋл ключар, понеже прнложнше и дадоше вше речено село свѣтомꙋ монастирꙋ wнн самн, wт ннχна добра волѣ, ꙗкоже да ест свѣтомꙋ монастирꙋ вь покрѣпленїе и въ wчнн и wχавꙋ, а нноκwм въ пнцꙋ, а нам и родїтелнем нм въ вѣчное въспомнанїе и нн wт когоже непотѫкновенно, по реч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Станко дворнк и жѫпан Кодъ велнкн дворнк и Дрꙗгнч бнвшн спатар и Ꙋдрнце внстнар и Драгомнр спатар и Ꙗлбꙋл столнк и Крача пеχарнк и Бадѣ комнс и Станчюл велнкн постѣлнк. Исправнк, Радꙋл лwгwфет.

И аз, Нан Дебел, начрътахъ въ столнн град Тръговнце мѣсеца Юнне ѧ дьнн, в лѣт ϡзн

† Їω Радꙋл вwєвwда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Govora,

www.dacoromanica.ro

ca să-i fie din satul ce se chiamă Strîmbele jumătate şi pe uscat şi pe apă şi pretutindeni, cît a fost partea jupanului Tatul marele logofăt şi a fratelui său jupan Stanul clucerul, pentru că au dăruit şi au dat mai sus-zişul sat sfintei mănăstiri ei înşişi, de a lor bunăvoie, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire şi de ocină şi de ohabă, iar călugărilor de hrană, iar lor şi părinţilor lor de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico vornic şi jupan Coadă mare vornic şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Radul logofăt.

Şi eu, Nan cel Gros, am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 30 zile în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 486 (Govora, X/3). Orig., hîrtie (31 × 21), peceto timbrată, căzută. Cu o traducere din 1797; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 199, 447, f. 204 şi 463, f. 36.

EDIŢII. Trad. Tuţescu, *Catanele*, 163—164; Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj.* V, p.54—55 şi *D.I.R.,B*, 290.

127 ⟨1542—1543⟩ iulie 1.

† Милостїю божїею, Їω Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋгровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ и божественомꙋ монастирꙋ глаголнми Говора, при егꙋменѣ Ѳеѡдора, ѩкоже да нм ест на Мамнн вама wт рнбꙋ половнн. И потом, ѕтѫкмнχ господство мн съ въсн чистнтнми правителїе господства мн, ѩкоже да нмат и свѣтомꙋ монастирꙋ wт Мꙋшетецн wт вниче речен половнн wт вамꙋ, третаго рнба; а по много нн какоже да не нмат, занеже по прѣжде ест бнла вниче речена вама въса свѣтомꙋ монастирꙋ wт Говора. И господство мн снце ѕтѫкмнχ, ѩкоже да ест свѣтнм монастирам въ покрѣпленїе а нноκωм въ пнцꙋ н нн wт когоже непотѫкновено, по реч господства мн.

Сеже свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жꙋпан Стайко дворник и жꙋпан Кода велнки дворник и жꙋпан Татꙋл велнки лωгωфет и Ꙋдрнще вистиар и Драгомнр спатар и Крача пеχарник и Ѩлбꙋл столник и Бадѣ комис и Станчюл велнки постелник. Исправник, Радꙋл лωгωфет

Пнс юлне ā дьнн.

† Їω Радꙋл вωевωда, мнлостїм божїм господинъ

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Govora, în vremea egumenului Teodor, ca să-i fie la Mamina vama din peşte jumătate. Iar apoi, am întocmit domnia mea cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, ca să aibă şi sfînta mănăstire de la Muşeteşti din mai sus-zisa jumătate de vamă, al treilea peşte; iar mai mult nicicum să nu aibă, pentru că mai înainte a fost mai sus-zisa vamă toată a sfintei mănăstiri de la Govora. Iar domnia mea a întocmit astfel, ca să fie sfintelor mănăstiri de întărire şi călugărilor de hrană şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico-vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar

www.dacoromanica.ro

şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Radul logofăt.

Scris, iulie 1 zi.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 477 (Govora, XXV/6). Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1792; altă traducere ibidem, ms. 447, f. 302 v.
Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 291. Facs. *ibidem*, 500.

128 1542 (7050) iulie 13.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋгрое влахенское, сннъ великаго и прѣдобраго Їѡ Радꙋла воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїю господства мн Данов сѣс снновн его, по нме Станчюл и Їрка и Мънѣ и със сестрам сн Станка, ꙗкоже да нм ест wчнн8 8 Фъркъшецн и 8 Телецнн, дел н8к8 ем8, Стан, въса ,понеже нм ест стара и права wчнн8 и за дъднн8.

Їѣ потом, имаше пр8 пред господства мн със Їнка нзрадї вншe речена wчнн8. И тако преше како не нмат wчнн8. Їѣ господство мн сѣднѫ със въснѫмн честнти правителїе господства мн и дадоѫ господство мн Їнкъв закон ѣї болѣрн, да заклет како нмат и wна wчнн8. Їѣ wна нн какоже възмогоше ꙁзетн закон, н8 wсташе wт закон wт пред господства мн, како веке да не нмат Їнка метеѫ над вншe рѣчен8 wчнн8.

Сего радї, дадоѫ и господство мн Данов и Їркен и Станчюл [1] и Мънинѣ и Станкън, ꙗкоже да нм ест wчнн8 въ 8ѫаб8, немо и снново нм и внок8м и прѣкночетом нм, нн wт когоже непотъкновено, по wрнзмо господства мн.

Сѣже и сведет<ел>їе поставлегам: жѫпан Станко внншe велнки дворнк и жѫпан Коада велнки дворнк и жѫпан Татꙋл велнки лwгwфет и Ꙋдрнце внстнар и Драгомнр спатар и Крача пеҳарнк и Їлбꙋл столнк и Бадѣ комнс и жѫпан Станчюл велнки постелнк. Исправнк, Кръчюн велнки бан Кралевски.

Пнс аз, Радꙋл граматнк, мѣсеца юлїе ѓї дьнн, въ лѣт ⁘зн.

† Їѡ Радꙋл вwевwда, милостїю божїю господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan cu fiii săi, anume: Stanciul şi Arca şi Mînea şi cu sora lor Stanca, ca să le fie lor ocină în Fărăcăşeşti şi în Teleşti, partea unchiului său Stan toată, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire.

Şi după aceea, au avut pîră înaintea domniei mele cu Anca pentru mai sus-zisa ocină. Şi aşa a pîrît că n-au avut ocină. Iar domnia mea am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea Ancăi lege 12 boieri, să jure că a avut ea ocină. Şi ea nicicum n-a putut să ia lege, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă Anca peste mai sus-zisa ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Dan şi lui Arca şi lui Stanciul [1] şi lui Mînea şi Stancăi, ca să le fie ocina de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir

spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi jupan Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Crăciun mare ban al Craiovei.

Am scris eu, Radul gramaticul, luna iulie 13 zile în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad. XXIX/281. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

EDIŢII. Slav. *Miletič*, 357—358. Slav şi trad., Berechet, *Cojurătorii*, 40—42. Trad. *D.I.R.*, *B*, 291—292. Facs. *ibidem*, 501.

[1] Cuvintele „и Станчюл" (şi lui Stanciul) scrise între rînduri.

129 ⟨1542—1543⟩ iulie 20

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mèle lui Pătru şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor moşie la Trestie, din partea Neaniului şi din partea frate-său, lui Tatomir şi a lui Neagoe a cincea parte oricît se va alége, pentru că au cumpărat Pătru de la Neaniul şi de la Tatomir şi de la Neagoe drept 1 000 aspri.

Şi încă Stana fata Posobei au însoţit şi au înfrăţit pă nora lui Voico şi Neagul şi Dragomir şi Radul dintru a ei parte preste a cincea parte din Posoba, iar Voico şi Radul şi Neagul şi Dragomir, ei au însoţit şi au înfrăţit pă Stana preste a lor parte de moşie de la Trestie, preste a cincea parte, oricît să va alége părţile lor. Şi iar au însoţit Posoba pă fie-sa Nègoslava în Posobeşti, ca să fie împrejur cu...[1] fată, preste a ei parte de moşiie care iaste mai sus-scrisă.

Şi iarăşi Bratul cu feciorii lui, să le fie lor moşie la Grabicina, din partea Manii loc de casă şi cu casă şi cu garduri. Şi iar să le fie lor moşie în Grabicina din partea Manii 2 locuri şi loc de stupină şi de fătăciune şi de vie şi ogoară şi cînipişte. Şi iar să le fie lor din malul Posadei pă apă în jos pînă în malul Şoimului pă deal pînă în Obîrşiia lui Bodiu şi pă dealul Măgurei pînă în vîrful Umbrerelului şi pă deal pînă ⟨O⟩bîrşie lui Şerbu cel mare din Slănic din Măgură, din moşiia Manei a şasea parte, pentru că acèste mai sus-zise moşii le-au cumpărat Bratul de la Manea drept 610 aspri. Şi iar să fie Bratului moşie la Grabicina, din partea lui Ion 2 locuri. Şi iarăşi la pădure partea lui Ion, din Obîrşiia Pietricelii pînă în curmătura şi în lat 40 stînjăni, pentru că au cumpărat drept un cal de 200 aspri. Şi iar Bratului şi Moş şi cu feciorii lor să le fie lor moşie la Şchèi din partea lui Dragomir jumătate, un loc şi o dèlniţă, pentru că le-au cumpărat drept 20 de oi cu miei, cin aspri 340. Şi iar să fie Bratului cu feciorii lui la Dumbrava lui Naneş în curmătura părului şi pă dealul Stupinei pînă în apa Grabicinei loc de...[1] din moşiia lui Stan jumătate, pentru că au cumpărat de la Stan drept 40 aspri acèste mai sus-scrise moşii la o foamete foarte rea.

Şi încă Radului cu feciorii lui să le fie lor moşie la Grabicina, partea lui Stan jumătate, oricît să va alége necumpărată de Bratul şi de Stanciul, pentru că au cumpărat Radul de la Stan drept 1 vacă cu lapte şi drept o oae şi cu doi miei, cin aspri 205. Încă s-au cumpărat acèste mai sus-zise moşii la o foamete foarte rea. Şi domniei mèle au dat calul.

www.dacoromanica.ro

Drept acéia şi domniia mea am dat ca să le fie lor moşii ohabnice şi lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mèle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Coadă vel dvornic i jupan Tatul vel logofăt i Udrişte vistier i Dragomir spatar i Cracea peharnic i Albul stolnic i Badea comis i Stanciul vel postelnic. Ispravnic, Coadă vel dvornic.

Am scris eu, Neagoe gramaticul, în scaunul cetăţii Tîrgovişte, luna iulie 20 dni, vă leat 7049 ⟨1541⟩.

† Acest izvod s-au tălmăcit după uricul sîrbescu de Costandin dascăl slovenesc la Şcoala Domnească cea slov⟨enească⟩ la Svetîi Gheorghie cel vechiu u Bucureşti. Az Costandin dascăl slov⟨enesc⟩ ispisah, văleat 1787.

Arh. St. Buc., S. I., 478 (Poiana Mărului, III/1). Traducere din 1787. Văleatul greşit de diac. Datat după divan.

EDIŢII. *D.I.R., B*, 292—293.

---

[1] Loc alb.

130 1542 (7050) august 11, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ вѣсое земле Ѹгровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєвода и господинъ. ⟨Д⟩[1]ават господства мн сїе повеленїе господства мн слꙋг господства мн Мнхънлъ и със синовн емꙋ, елици нм Богъ прнпꙋстнт, такоже да мꙋ ест wчнн ꙋ Попещї и ꙋ Поенн wт дел Блъкан третаго дела, понеже га покꙋпн Мнхънлъ wт Їwн за р̄ аспрн и wт Мнрнлъ за н̄ аспрн и wт Чювнкъ за п̄ аспрн и съ внр.

И потом, нмаше Мнхънлъ прꙋ пред господства мн радї сїе вншe речена wчнна със Стоган. И такон прѣ Стоган, како не ест прашал Мнхънлъ къда ест кꙋпнл тае вншe речена wчнна, таже, да вратнт аспрн. Ѹ тем, господства мн [господства мн] гледах и сꙋдїх със честитнмн правнтели господство мн по закон Божїе и дадох господства мн Мнхънлъ ѕ̄ чьловецї да мартꙋрнсах пред господства мн, како га ест прашал къда ест кꙋпнл тае wчнна. И мартꙋрнсаше пред господства мн. Таже wсташе Стоган wт закон, а Мнхънлъ достнже wт пред господства мн.

И пакнже да ест Мнхънлъ едни ⟨нив⟩[1] wт wчнна Дннѣскъ, понеже га покꙋпн wт Дръгою за ѳ̄ аспрн. И пакнже да мꙋ ест едни нив wт wчнна Дненѣскъ, понеже га покꙋпн wт Манѣ за н аспрн, такоже да нм бꙋде седок wт къща.

Сего радї, нм дадох и господства мн такоже да нм ест въ wчннꙋ, емꙋ и синовнм емꙋ и внꙋком и прѣвнꙋчетом нм и въ wхаб и нн wт когоже непотакновѣно, по рѣч господства мн.

Сеже и сведѣтелне поставлѣем господства мн: жꙋпан Станко ⟨бив вел⟩[1]нкн дворник и жꙋпан Коадъ великн дворник и жꙋпан Татꙋл великї логофет и Дръгнч бившe спатар и Ꙋдрнце внстн⟨тар . . .⟩[1] и Илѣ столник и Драгомнр спатар и Крачѣ пехарник и Бадѣ кшмнс и Станчюл великї постѣлник. Исправник, Радꙋл логофет.

Пнсах аз, Бладꙋ граматнк, въ стол дївни Тръговїще, мѣсеца авгꙋст а̄ї дънъ, въ лѣт ×ѕ̄н.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлwстїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod şi domn. Dă domnia mea

www.dacoromanica.ro

această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihăilă şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Popeşti şi în Poeni din partea lui Vîlcan a treia parte, pentru că a cumpărat-o Mihăilă de la Ion pentru 100 aspri şi de la Mirilă pentru 50 aspri şi de la Ciovică pentru 80 aspri şi cu birul.

Iar apoi, a avut Mihăilă pîră înaintea domniei mele pentru această mai sus-zisă ocină cu Stoian. Şi aşa pîra Stoian că nu l-a întrebat Mihăilă cînd a cumpărat acea mai sus-zisă ocină, deci, să întoarcă asprii. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregătorii domniei mele după legea lui Dumnezeu şi am dat domnia mea lui Mihăilă 6 oameni să mărturisească înaintea domniei mele că l-a întrebat cînd a cumpărat acea ocină. Şi au mărturisit înaintea domniei mele. Deci a rămas Stoian de lege, iar Mihăilă a dobîndit dinaintea domniei mele.

Şi iar să-i fie lui Mihăilă un ⟨ogor⟩ [1] din ocina Diinească, pentru că l-a cumpărat de la Drăgoiu pentru 70 aspri. Şi iar să i fie un ogor din ocina Dienească, pentru că l-a cumpărat de la Manea pentru 50 aspri, ca să-i fie vatră de casă.

Pentru aceasta, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico ⟨fost⟩ [1] mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Alb stolnic şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Radul logofăt.

Am scris eu, Vladu grămaticul, în minunata cetate de scaun Tîrgovişte, luna august 11 zile, în anul 7050 ⟨1542⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 81 671. Orig., hîrtie (34,5 × 23,5), pecete timbrată cu legenda: † печат Їѡ Радꙋл воєвода и гсдь Блашкои земли.

EDIŢII. Slav şi trad. Bălan-Cernovodeanu, *Doc. inedite*, p. 333—334.

[1] Loc rupt.

131 **1542 (7051) septembrie 17.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi bunului Radului voevod. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui lui Stan i frate-său Nan şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Fieni din sat jumătate din cîmpul din sus pînă în Plaiul lui Cîrlig şi Plaiul de la Creţ jumătate şi din Fîntînéle jumătate, şi din plaiul ce să zice muntele Vaca jumătate.

Şi după acéia, au avut pîră cu Dorobanţul şi aşa pîra Dorobanţul cum să aibă şi el într-acea ocină ce s-au zis mai sus. Iar domniia lui au căutat şi au judecat cu dreptate şi au dat lui Stan şi lui Nan lége 12 boieri, să jure Stan şi Nan dinnaintea domniei lui cum că n-are Dorobanţul treabă într-acea mai sus-zisă ocină. Şi au rămas de lége dinnaintea domniei lui.

Drept acéia au dat domniia lui lui Stan şi lui Nan şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină ohabnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei lui.

www.dacoromanica.ro

Iată şi mărturii pune domniia lui pe: jupan Coadă dvornic i jupan Tatul vel logofăt i Udrişte vistier i Dragomir spatar i Albul stolnic i Cracea paharnic i Badea vel comis i Stanciul postelnic. I ⟨ispravnic⟩, Draghiia vel cliucer.

Septembrie 17 dni, leat 7051 ⟨1542⟩.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţ. Rom., nr. 127, f. 290 v. Traducere din sec. XVIII; altă traducere ibidem, S. I., nr. 487 (Mitrop. Ţ. Rom., CCLXXXVI/1).

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 293.

132 ⟨1542 septembrie — 1543 august⟩ **25 (7051).**

† Милостїю ⟨божїю⟩, Їо Радꙋл воєвода и господинъ въсєю земле Ѹгрровлахиискою, сннъ велнкаго и прѣдобраго Радꙋл ⟨воєвод⟩. Дават господства мн сїю повелѣнню господства мн свѣтомꙋ мꙋнастнр зовемаго Снѣгов, ндеже ест храм ⟨свѣ⟩тое въведенїе прѣсвѣтаа владїчнцѫ, наше Богородице, п⟨рнс⟩нодевн Марне, шкоже да ест свѣтомꙋ монастнр ꙋчннꙋ ѕ Дѣл Кръчюмарнм калꙋгерꙋм дел Балев пеҳарннк въсаа със вннарнч, варе елнка се ҳтет ⟨нзбра⟩тн, понеже даде и прїложн жѕпан Балѣ пеҳарннк ѡт ⟨с⟩воим дѡбром волꙋ, шкоже да ест ꙋчннꙋ ⟨свѣто⟩мꙋ монастнр нже вншс речена.

Сего радї, дадоҳ и господства ⟨м⟩н, шкоже да мꙋ ест ꙋчннꙋ въ вѣкн. ⟨И ни ѡт⟩ когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Свѣдѣтел⟨їе пос⟩тавлѣем ѡт пред господства мн: жѕпан Станко ⟨внше⟩ велнкн дворнпк и жѕпан Коадъ велнкн дворнпк ⟨и жꙋ⟩пан Ѳатꙋл велнкн лꙋгѡфет и жѕпан Ѹдр⟨нще внстї⟩ар и жѕпан Драгомнр велнкн спатар и ⟨Кра⟩ча пеҳарнпк и Албꙋл Рогоз столнпк ⟨и Станчюл постелнпк⟩...

... к҃е дънн, в лѣт ҳз҃на.

⟨† Їѡ Радꙋл⟩ воєвѡда, мнлостїм божїм господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Snagov, unde este hramul sfintei vovidenii a preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să fie sfintei mănăstiri călugărilor ocină în Dealul Cîrciumarilor toată partea lui Balea paharnicul cu vinărici, oricît se va alege, fiindcă a dat-o şi a dăruit-o jupan Balea paharnicul de a lui bunăvoie, ca să fie ocină sfintei mănăstiri, care este mai sus-zisă.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină în veci. ⟨Şi de⟩ nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Martori, punem dinaintea domniei mele: jupan Staico ⟨fost⟩ mare vornic şi jupan Coadă mare vornic ⟨şi⟩ jupan Tatul mare logofăt şi jupan Udrişte vistier şi jupan Dragomir mare spătar şi ⟨Cra⟩cea paharnic şi Albul Rogoz stolnic ⟨şi Stanciul postelnic...⟩.

... 25 zile în anul 7051.

⟨† Io Radul⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 496 (Snagov, X/5). Orig., hîrtie (30 × 22), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, ms. 352, f. 10 şi 354, f. 35.

Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 294.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їѡ Радꙋл воевод и господинъ, сннъ велнкагѡ и прѣдобрагѡ Радꙋл воевод. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слꙋгꙋ господства мн жꙋпан Радꙋл вистїарю и съ нимн синовн сн, елнцн емꙋ Богъ прнпꙋстнт, такоже да мꙋ ест село Поенарїн и Кеанїн и Къпъцѧненїн съ всем хотаром.

Занеже сїѧ села сꙋт былн господскн, а господство мн помнловаχ по Радꙋл вистїар за вѣрнꙋю и правꙋ слꙋжбꙋ, еже мн ест послꙋжнл егда быст пръвїн бою със Строе Прнбѣгꙋл и ꙋдолѣше насъ Строе и разбнше се вонска и разндеша сѧ всн и късн побѣгоше и ѡставнше вистїарю господства мн и почнше жаχовати вистїарю господства мн и разбнше карꙋце. Й Радꙋл вистїар не ѡсташе вистїарю господства мн, но нзвадил ест своим мꙋжеством и направнше карꙋцем и донесоше късꙋ вистїарꙋ до господства мн, до Торнꙋ Некополскїн. Тогда господство мн велма возрадовах сѧ и возвеселнх сѧ за правꙋю слꙋжбꙋ цю мн ест послꙋжнл Радꙋл вистїар.

Того ради господство мн помнловаχ по Радꙋл вистїар със вншє писанна села, на нмѣ Поенарїн и Кеанїн и Къпъцъненїн, такоже да мꙋ ест нм ѡчнн во ѡчдѣ и синовом нмъ и внꙋком нмъ и прѣвнꙋчнтом нм и не ѡт ко<го>же непоколѣвнмо, порнзмꙋ господства мн.

Сеже и свѣдителїе поставлѧем господство мн: жꙋпан Кодъ вел дворнк и жꙋпан Татꙋл вел логофет и жꙋпан Ꙋдрнце вел вистїар и Строе вел спатар[1] и жꙋпан Албꙋл столнк и Крача пеχарнк и жꙋпан Бадѣ комнс. И ⟨нсправнк⟩, Сокол столнк.

И писаχ аз, Флорѣ, ꙋ столнїн град Търговнце; писаχ мѣсеца ѡктомврїе кг дьнн, лѣт ҳ҃зн҃е.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupan Radul vistierul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satele Poienarii şi Cheianii şi Căpăţînenii, cu tot hotarul.

Pentru că aceste sate au fost domneşti, iar domnia mea am miluit pe Radul vistierul pentru credincioasa şi dreapta slujbă pe care mi-a slujit-o cînd a fost cea dintîi luptă cu Stroe Pribeagul şi ne-a doborît Stroe şi s-a spart oastea şi s-au împrăştiat toţi şi au fugit toţi şi au lăsat vistieria domniei mele şi au început să jefuiască vistieria domniei mele şi au spart căruţele. Iar Radul vistierul nu a lăsat vistieria domniei mele, ci a scos-o cu bărbăţia sa şi a dres căruţele şi a adus toată vistieria la domnia mea la Turnu Nicopolului. Atunci domnia mea foarte m-am bucurat şi m-am veselit pentru dreapta slujbă pe care mi-a slujit-o Radul vistierul.

De aceea, domnia mea am miluit pe Radul vistierul cu mai-sus scrisele sate, anume Poienarii şi Cheianii şi Căpăţînenii, ca să-i fie ocină de ohabă şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi jupan Udrişte mare vistier şi Stroe mare spătar[1] şi jupan Albul stolnic şi Cracea paharnic şi jupan Badea comis. Şi ⟨ispravnic⟩, Socol stolnic.

Şi am scris eu, Florea, în cetatea de scaun Tîrgovişte, am scris în luna octombrie 23 zile, anul 7055 ⟨1546⟩.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 147, Copie cu traducere; altă copie ibidem, ms. 710, f. 699. Traduceri ibidem, ms. 485, f. 8 v — 9 şi 710, f. 701 v — 702. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 294—295.

---

[1] Stroe este fost mare spătar.

134 **1542 (7051) noiembrie 20, Plăviceni.**

Izvodul ce s-au scris după o carte a Radului vodă, feciorul Radului voevod.

† Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle cinstitului boiarinului domnii méle jupînului Dragomir marele spătar şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moşie în Dăduleşti, oricîtă să va alége partea Dédiului toată.

Pentru că acea moşie au fost bătrînă şi dreaptă a Dédiului moşie, iar el au căzut într-o şugubină şi într-o greime să dea şi neavîndu de unde să plăteascâ, ci ş-au plătit capul lui cu moşia. Iar domnia mea am miluit cu acea moşie ce mai sus zice pre boiarinul domnii méle.

Drept aceasta am dat şi domniia mea jupînului Dragomir spătar şi feciorilor lui ca să le fie lor întru moşie statornică, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni neclătit, preste zisa domnii méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pre: jupînul Staico, ce au fost dvornic şi pre jupînul Coadă marele dvornic şi pre jupînul Tatul marele logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar, Albul stolnic şi Cracea paharnic, Badea comisul şi Stanciul marele postelnic. Şi ispravnic, Coadă marele dvornic.

Şi s-au scris în sat în Plăvicéni, méseţa noemvrie 20 dni, leat 7051 ⟨1542⟩.

Bibl. Acad., Fotografii, LXXXI/558. Fotocopie după o traducere din sec. XVIII.

135 **1543 (7051) februarie 1.**

† Милостїю Божїею, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ѫгꙋровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїѣ повелѣнїе господства мн свѣтомꙋ и божестъвномꙋ монастирꙋ глаголеми Аргиш, идеже ест храм прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословенѣн владїчице нашон Богородїце и присно девѣ Маріе и честное еѧ ѕпенїе и честнѣишим иноком живꙋщї въ свѣта монастир, такоже да им ест вамꙋ что ест ꙋ Бднински брод. Или да се знает како ѡт над въсою вамꙋ, а ѡни да дръжет половино, что ест била господска, дел господства мн, понеже помиловах и приложих господство мн свѣтаа монастир сїа вама вниѣ речена, такоже да ест свѣтомꙋ монастирꙋ и честнѣишим иноком въ пицꙋ и въ покрѣпленїю, а господствꙋ мн и родїтелїем господства мн вѣчное въспомнинаніе. Сице дадох и помиловах господство мн и нн ѡт когоже непотакновено, по ѡрнзмꙋ господства мн.

Сеже и свѣдетелїе поставлѣем господство мн: жупан Станко вниѣ велнки дворник и жупан Коадъ велнки дворник и жупан Татꙋл велнки лѡгѡфет и Ѫдрнце пнстинар и Албꙋл столник и Крачѣ пехарник и Драгомнр спатар и Бадѣ комнс и Станчюл велнки постелникꙋ. Исправник ...[1]

www.dacoromanica.ro

И аз, Братъл писецъл, меньше въ дньцѣхъ, писахъ мѣсеца февръар а̄ дьни, текѹщим лѣтом wт Ѻдама доселѣ ѯ҃зна.

† Їѡ Радѹл вѡевѡда, мнлостїм бжїѧ господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Argeş, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi cinstiţilor călugări care trăiesc în sfînta mănăstire, ca să-i fie vamă ce este la Vadul Vidinului. Însă să se ştie că din toată vama, iar ei să stăpînească jumătate, ce a fost domnească, partea domniei mele, pentru că am miluit şi am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri această mai sus-zisă vamă, ca să-i fie sfintei mănăstiri şi cinstiţilor călugări de hrană şi de întărire, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele, veşnică pomenire. Astfel am dat şi am miluit domnia mea şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Dragomir spătar şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic...[1].

Şi eu, Bratul piseţul, mai mic între dieci, am scris în luna februarie 1-a zi, anul curgător de la Adam pînă acum 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 490 (Ep. Argeş, XXXII/1). Orig., perg. (31 × 34,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1911.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 295. Facs. *ibidem*, 532.

[1] Loc alb.

136 1543 (7051) martie 7, Bucureşti.

† Мнлостїю божїею, Їѡ Радѹл вонвода и господинъ въсон земли Ѹгрровлахиское, сннъ прѣдобраго и великаго Радѹл воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ и божественомѹ и прѣчсвещеномѹ храмѹ свѣтаго и славнаго, велнко мѹченнка и побѣдоносца Гєѡргїе и монастирѹ глаголемн Нѣчет, шкоже да мѹ ест Блатовъ Господнна цю ест дел господства мн wт рнбе вама, третн дел, како ест бнш и wт прѣжде; понеже вндѣхъ господство мн и книгѹ брата господства мн, поконнога Радѹла вонвода и нннхъ господарїе прѣжде бнвшнхъ, како сѣт нмалн ѯсрѣдїю къ вншє реченомѹ и божественомѹ храмѹ и како сѣт дали и ѯкрѣпнли.

Сиде къждѣлѣхъ и господство мн съ въсѣ wсрѣдню помнловатн и ѯкрѣпнтн нли паче напѹнитн вншє речено wбѣщанїе, шкоже да ест свѣтомѹ и божественомѹ храмѹ къ ѯкрѣпленїе и къ ѯстрабѹ и братїям живѹщи къ свѣтомѹ местѹ семѹ къ пнцѣ, а господства мн и родїтелне господства мн къ вѣчное царство къ спомнванїе.

Ѳ по съмрътн господства мн, кого нзберет господъ Богъ бнтн господинъ Блашкон Земли нли wт срѣдничаго плода господства мн нли wт сѹродннк господства мн, аще почетет и поновнт и ѯтвръдит [сїе] и напѹнитн сїе wбѣщанїе, того

www.dacoromanica.ro

господъ Богъ да га почитат и съхранит и ѿтвръдит его въ господствѣ его. Йщелн не почитат и не ѿкрѣпит, нѫ разорит и поперет наше wвещанїе, того господъ Богъ да га порѫшит и поперет и посрамит его въ господствѣ его. И да имат ѫчѣстню съ Нѫдою и съ тръклетим Йрием и съ нинѣми нѫдене, еже възъпише на господа Бога и спаса нашего Їсѹса Христа, кръв его на нѭ и на чедаѭ нѭ и да ест проклет wт тнї wтцн, иже въ Никеи.

Сеже и свѣдѣтелне поставлѣет господство мн: жѫпан Станко бивше дворник и жѫпан Коадъ велнки дворник и жѫпан Татѫл велнки лwгwфет и жѫпан Драгич бивше спатар и Ѫдрище вистнар и Драгомир спатар и Крача пехарник и Йлбѫл столник и Бадѣ комис и Станчюл Кенгек велнки постелник. Исправник, Пъдѫре лwгwфет.

Начръталх ѫбо аз, Строе, въ настолнемѫ град глаголеми Бѫкѫрещи, мѣсеца мартїе з̄ дьни въ лѣт ×ѕ̄нд̄.

† Їw Радѹл вwевwда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfîntului şi dumnezeiescului şi preasfinţitului hram al sfîntului şi măritului, marelui mucenic şi purtător de biruinţi Gheorghe şi mănăstirii numite Nucet, ca să-i fie Balta Doamnei ce este partea domniei mele din vama de peşte, a treia parte, cum a fost şi de mai înainte; pentru că am văzut domnia mea şi cartea fratelui domniei mele, a răposatului Radul voievod şi ale altor domni, care au fost mai înainte, cum au avut osîrdie către mai sus-spusul şi dumnezeiescul hram şi cum au dat şi au întărit.

Astfel am dorit şi domnia mea cu toată osîrdia să miluiesc şi să întăresc, mai ales să împlinesc mai sus-zisa făgăduială ca să fie sfîntului şi dumnezeiescului hram de întărire şi de folosinţă şi fraţilor care trăiesc în acest sfînt loc de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele, pomenire în împărăţia cea veşnică.

Iar după moartea domniei mele, pe cine va alege ⟨domnul⟩ Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări şi va împlini această făgăduinţă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească şi să-l întărească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări, ci va strica şi va călca făgăduinţa noastră, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice şi să-l calce şi să-l batjocorească în domnia lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi iudei, care au strigat asupra domnului, Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să fie blestemat de 318 părinţi, cei de la Nicheia.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi jupan Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul al lui Benga mare postelnic. Ispravnic, Pădure logofăt.

Am scris dar eu, Stroe, în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna martie 7 zile, în anul 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 27 197. Orig., perg. (28 × 37), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 27 654, f. 4. Cu o traducere la Arh. St. Buc., ms. 457, f. 16 v — 17.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 296.

www.dacoromanica.ro

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestui om anume Mircea şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie moşie la Poenile Zlătariului partea lui Dragomir şi a Radului toată, oricît s-ar aleage, de la Cricov pe Cuibul Vulturului şi pe Nizhăret pînă la obîrşie, şi pe drumul Predealului pînă la Tăniişoară, şi de la Tiniişoară pînă la Buciumul de la Cricov, pentru că s-au cumpărat această moşie de la aceşti mai sus-zişi oameni, încă din zilele răposatului Radului voevod, drept 750 aspri. Şi au dat calul.

După aceia, au avut Mircea pîră înaintea domnii mele de către Barbul, feciorul popei de la...[1] şi aşa pîra Barbul pe Mircea înaintea domnii mele, că iaste a lui acea moşie de baştină, să-i întoarcă bani, să ţie el acea moşie. Iar domnia mea am judecat după dreptate cu toţi cinstiţi boiari domnii mele şi am adeverit domnia mea, cum cînd au cumpărat Mircea acea moşie, au fost plină de pădure şi de copaci. Şi au curăţit Mircea acea moşie cu securea şi cu tîrnăcopul şi cu foc şi cu multă sudoare şi osteneală.

Pentru aceia, am socotit domnia mea că iaste păcat a da Barbului să întoarcă banii Mircii, ci au rămas Barbul de pîră dinnaintea domniei mele, cum mai mult treabă să nu aibă la această mai sus-zisă moşie.

Drept aceia, am dat şi domnia mea Mircii şi feciorilor lui, ca să-i fie lui Poenile Zlătariului de baştină şi ohabnice, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui, şi de nimenea să nu să clătească după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii punem domnia mea pe: jupan Coadă vel dvornic i jupan Tatul logofăt i Udrişte vistier i Dragomir spătar i Albul stolnic i Cracea paharnic i Badea comis i Stanciul vel postelnic Ispravnic, Coadă vel dvornic.

Şi am scris eu, Ioan, în oraşul Bucureşti în luna martie 20, leat 7051 ⟨1543⟩.

Acest izvod s-au scris după izvodul cel adevărat scris şi tălmăcit de răposatul frate-meu popa Florea dascăl slovenesc la Şcoala Domnească cea slovenească la Sfîntu Gheorghie cel vechiu u Bucureşti, 1786 ghenarie 26. Az Costandin dascăl slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 44—45. Copie după traducere; altă trad. ibidem, Mitrop. Ţ. Rom., LXV/59 (1).

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 297.

[1] Loc alb.

138 1543 (7051) aprilie, Mănăstirea Mislea.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radul voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle jupanului Chera cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor moşiia Găneasa toată şi Sadova toată, pentru că sînt ale lor bătrîne şi drepte moşii de baştină, iar călugării de la Argeş să nu aibă amestec cu Găneasa.

Şi iarăşi să fie volnici cu cartea domnii méle ca să-şi ia ţiganii lor, ori pe unde vor fi în ţara domnii méle, că sînt ţigani ai lor de baştină.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta şi domniia mea le-am dat lor, ca să le fie moşii ohabnice, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor, şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată mărturii punem domniia mea pe: jupan Coadă vel dvornic i jupan Tatul vel logofăt i Udrişte vistier...[1] spatar i Albul stolnic i...[1] peharnic i Badea comis Stanciul postelnic.

S-au scris la sfînta mănăstire la Mislea, luna aprilie, văleat 7051 ⟨1543⟩.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 25 v. Traducere.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 297—298.

[1] Loc alb.

139 **1543 (7051) aprilie 24, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їω Радꙋл воевода и господинь въсон земли ѿггровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства мн Радꙋлꙋ със братїам и със синовн сн и Драгомирꙋ със братїам и със синовн сн, ꙗкоже да нм ест wчинѫ ѕ Падꙋрецн, вare елика се хтет извратн дел нм wт wчинѫ, понеже нм ест стара и права wчинѫ и дѣднинѫ.

И потом, Радꙋл със братїам и Драгомир със братїам нмах прѫ пред господства мн със синове Рошкъев и със синовн Дръгоев. И тако прѣше Радꙋл и Драгомир по синовн Рошкъев и по синовн Дръгоев радї една книга що нм ест била дѣднинѫ нм, ещеже wт прн дьни поконнаго Данѯл воевода, таже нм ест дал тан книга Радꙋлꙋ и Драгомирꙋ wт Падꙋрецн третаго дел wт wчинѫ. И синовн Рошкъев и синовн Дръгон, wни проснише закон. И господство мн нх сѣднх съ чьстити правнтеле ⟨господства⟩ мн и дадох господство мн синовн Рошкъев и синовн Дръгова закон дк̃ болѣрн, да заклет како тае ⟨книга⟩ внше писанно нѣст въ негови рѫцех и не знает що се ѕчинит wт рѫцех негови родїтеле. Тако ⟨не можах сино⟩ви Рошкъев и синовн Дръгоюв болѣрн въсн повесло; тако не можах заклети никакоже, нѫ wс⟨тали wт закона⟩ wт прѣд господства мн. И Радꙋл със братїам и Драгомир със братїам извадоше нихни дѣд⟨ине, ꙗкоже⟩ да дръжит третаго дело wт Падꙋрецї, како сѫт дръжали дѣдн и прѣдѣ⟨дн нх⟩.

⟨И потом, прндоше⟩ пред господства мн wт нихни добром воле, ꙗко се извраше Радꙋл и Драгомир и със сино⟨ви сн него⟩ва wчинѫ на еднѫ странѫ и ⟨ꙗко да хота⟩рисаше wт wчинѫ синовн Рошкъев ⟨и синовн Дръго⟩юв. Или мартѵрїе ест кд̃ болѣ⟨рн, а хо⟩тарник ест бнл жѵпан Фрътат дворник.

⟨И хотар да нм се знает: wт⟩ влъчаша Погоржшилѵн до едно место, тако издоле ѕ брег влъчалеев wт доле, право ѕ слѣме Хом⟨оръчен ...⟩ wт виноградꙋ Драгомиров по слѣме горе, по горе wт виноград Радꙋлѵн, ѕ Мъгѵрче, ѕ матка ... ев, по матке горе ѕ слѣме, по влъчаш Селнщев wт дос, по влъчаш Селнщев wт Фацъ, по дѣлѵл Ка ..., по виноград Дръгон, право по срѣде селом, по вале долнн, по Погорѵш.

Сего радї, нм дадох и господство мн, ꙗкоже да нм ест wчинѫ и wхабѫ, нним и снновем нм и внѵком и прѣвнѵчетом и нн wт когоже непотакновенно, по wрнзмѫ господства мн.

Сеже свѣдѣтелїе: жѵпан Станко бнвше вел дворник и жѵпан Коада вел дворник и жѵпан Татѵл вел лwгwфет и Драгнч бнвшн спатар и Строе бнвшн спатар и Ѵдрїше внстїар и Ѩлбѵл столник и Крача пеҳарник и Драгомир спатар и Бадѣ комнс и Станчюл постелник. Исправник, Правьц бан.

www.dacoromanica.ro

Писах аз, Владул, въ столны градъ Бъкърещи, мѣсеца априлїе кд, в лѣт ×зна.

† Їw Радул вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fraţii şi cu fiii săi şi lui Dragomir cu fraţii şi cu fiii săi, ca să le fie ocină în Pădureţi, oricît se va alege partea lor de ocină, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, Radul cu fraţii şi Dragomir cu fraţii au avut pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Roşca şi cu fiii lui Drăgoi. Şi aşa au pîrît Radul şi Dragomir pe fiii lui Roşca şi pe fiii lui Drăgoi pentru o carte care a fost dedina lor, încă din zilele răposatului Danul voievod, că acea carte le dădea, lui Radul şi lui Dragomir, în Pădureţi, a treia parte de ocină. Iar fiii lui Roşca şi fiii lui Drăgoi, ei au cerut lege. Iar domnia mea i-am judecat, cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea fiilor lui Roşca şi fiilor lui Drăgoi lege, 24 de boieri, să jure că acea ⟨carte⟩ mai sus-scrisă nu este în mîinile lor şi că nu ştiu ce s-a făcut din mîinile părinţilor lor. Astfel ⟨nu au putut⟩ fiii lui Roşca şi fiii lui Drăgoi să aducă pe toţi boierii; astfel n-au putut jura nicidecum, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele. Iar Radul cu fraţii şi Dragomir cu fraţii au scos dedinele lor, ca să stăpînească a treia parte din Pădureţi, cum au stăpînit moşii şi strămoşii ⟨lor⟩.

Iar apoi, au venit înaintea domniei mele, de a lor bunăvoie, ca să-şi aleagă Radul şi Dragomir şi fiii lor ocina lor de o parte şi ⟨să⟩ să hotărnicească despre ocina fiilor lui Roşca şi a fiilor lui Drăgoi. Însă mărturie le sînt 24 de boieri, ⟨iar⟩ hotarnic a fost Fîrtat vornicul.

⟨Iar hotarul să li se ştie: din⟩ vîlceaua Pogorîşului pînă la un loc, astfel în jos, la malul vîlcelei de jos, drept, în culmea Hom⟨orîcei⟩ de la via lui Dragomir pe culme în sus, mai sus de via Radului, în Măgurice la matca... pe matcă în sus în culme, pe vîlceaua Seliştei din dos, pe vîlceaua Seliştei din faţă, pe dealul Ca..., pe via lui Drăgoi, drept prin mijlocul satului pe vale în jos, pe Pogoruş.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Drăghici fost spătar şi Stroe fost spătar şi Udrişte vistier şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Dragomir spătar şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Pravăţ banul.

Am scris eu, Vladul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 24 zile în anul 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., F. V/63. Fotocopie după orig., hîrtie, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. Danielescu, *Doc. Scundu*, 439—440; *D.I.R.*, *B*, 298—299.

140 **1543 (7051) mai 18, Ocnele Mari.**

† Милостию божию, Їw Радула воєвода и господинъ въсон земле Оугровлахиское, сннъ великаго и добраго Радула воиводе. Дават господство мн сїю повѣленне господства мн почтеномъ болѣрнн господства мн, жупанъ Драгъл

www.dacoromanica.ro

ключарѫ и съ синовн сн, елнце мѫ Богъ прнпѫстнт, такоже да мѫ и ест ѡчнн ѕ Трестенкѫ: дел Кладулов въсаχ и дел Бадюлов въса и дел Станимиров въса и дел Романов въса и дел Негреѥ въса и дел Станов въса и дел Нанов въса и дел Радулов въса и дел Нѣгъѣ въса и дел Станчюлов въса и дел Бадюлов въса и дел Радомиров въса и дел Стонкеѥ въса и дел Котроашъ въса и дел Йндреѥ въса и дел Синов въса и дел Тѫдоров въса и дел Манеѥ въса и дел Тихеѥ въса и дел Бодеѥ въса, и дел Мазъреѥ въса и дел Строеѥ въсаχ, каре елнка се χтет нихне делове, въсеχ, понеже прїндоше сїн внше нменнтнм людї въсн пред господства мн тако сн дадоше и поклоннше сїе внше речене ѡчнне, въсеχ, алн ѡт своѥѡм добрѡм волю, ѡт пред господства мн, вншеречената болѣрнѫ господства мн, жѫпанѫ Драгѫл ключар и съ синовн емѫ. И господство мн простнχ мѫ кѡн.

Сего радї, мѫ дадоχ и господствѫ мн, такоже да мѫ и ест ѡчнне и ѡχабе, емѫ и синовем емѫ и вноком емѫ и прѣвнѫчетом емѫ и ѡт никогоже непотакновено, по реч господства мн.

Сеже сведетелне поставлеχ господство мн: жѫпан Станко бнвше дворник и жѫпан Коадъ велнкн дворник и жѫпан Строе спатаръ и жѫпан Татѫл логофет и Ѫдрнце вел внстнтар и Драгомнр вел спатар и Крача вел пехарник и Йлвѫл столник и Бадѣ комнс и Станчюл постелник. Исправник, Драгне вел ключар.

И аз, Стан Червен граматнк, еже неписаχ на Келнка Ѡкнаχ, еже ест код Рнбник, мѣсеца мане ї дьнн, в лѣт ѯзна.

† Їѡ Радула вшевѡда, мнлостїм бѡжїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Dragul clucerul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezei îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Trestenic: partea lui Vladul toată şi partea lui Badiul toată şi partea lui Stănimir toată şi partea lui Roman toată şi partea lui Negrea toată şi partea lui Stan toată şi partea lui Nan toată şi partea lui Radul toată şi partea Neagăi toată şi partea lui Stanciul toată şi partea lui Badiul toată şi partea lui Radomir toată şi partea lui Stoica toată şi partea lui Cotroaşă toată şi partea lui Andrei toată şi partea lui Sin toată şi partea lui Tudor toată şi partea lui Manea toată şi partea lui Tiha toată şi partea lui Bodea toată şi partea lui Mazăre toată şi partea lui Stroe toată, oricît vor fi părţile lor, toate, pentru că au venit aceşti mai susnumiţi oameni toţi înaintea domniei mele de aşa şi-au dat şi şi-au închinat aceste mai sus-zise ocine, toate, însă de a lor bunăvoie, dinaintea domniei mele, mai sus-zisului boier al domniei mele, jupanului Dragul clucerul şi cu fiii lui. Şi domnia mea i-am iertat calul.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocine şi ohabe, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Stroe spătar şi jupan Tatul logofăt şi Udrişte mare vistier şi Dragomir mare spătar şi Cracea mare paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Draghie mare clucer.

Şi eu, Stan Roşul gramaticul, care am scris la Ocnele Mari, care sînt lîngă Rîmnic, luna mai 18 zile în anul 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 491 (Mitrop. Ţ. Rom., CXXIV/1). Orig., perg. (27 × 38), pecete timbrată căzută. Cu două traduceri din 1805 şi 1864; altă traducere ibidem, ms. 135, f. 389.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 299—300.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ѫгрровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋлла воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми слꙋгѫ господство ми Ѡпрѣк и със нинх синови елице им Богъ прїпѫстит, шкоже да мѫ бѫдет една ливаде ѫ Калтѫ wт дел Кръстев wт Ръдъчинещї, понеже покѫпи Ѡпрѣк wт Кръстѣ за ρ̅ѕ̅ аспри. И пак покѫпи Ѡпрѣк една виноград ѫ Ръдъчинещї wт Бѫтѫ и wт Станчюл за ѱ̅ аспри. И пак покѫпи Ѡпрѣк една виноград wт Стан и wт Бан за c̅k̅ѕ̅ аспри.

Сего радї, дадох и господство ми Ѡпрев, шкоже да ест въ wчинѫ и въ wхабѫ немѫ и синwвwм емѫ и внѫком емѫ и прѣвнѫчитwм емѫ и ни wт когоже непотъкновено, поризмо господство ми.

Сеже и сведетелїе постаелѣкемѫ господство ми: жѫпан Коада велики дворникѫ и жѫпан Татѫл велики лwгwфетѫ и Ѫдриця вистїар и Крача пехарникѫ и Албѫл столникѫ и Драгомир спатар и Бадѣ комис и ⟨Станчю⟩л велики постелникѫ.

Пис ѫ варош ⟨Рꙇм⟩никѫ, въ мѣсеца маи θ̅ї̅ дни, въ лѣт ⸗з̅н̅а̅.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o livadă în Balta, din partea lui Cîrstea din Rădăcineşti, pentru că a cumpărat-o Oprea de la Cîrstea, pentru 106 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea o vie în Rădăcineşti de la Bută şi de la Stanciul, pentru 700 aspri. Şi iar a cumpărat Oprea o vie de la Ştan şi de la Ban, pentru 226 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Oprea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Dragomir spătar şi Badea comis şi ⟨Stanciu⟩l mare postelnic.

Scris în oraşul ⟨Rîm⟩nic, în luna mai 19 zile în anul 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Livadea den Balta, ot Rădăcineşti, lîngă Vlădeşti.

Arh. St. Buc., A. N., XXII/1. Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din a doua jumătate a sec. XVIII; altă traducere la Bibl. Acad., ms. 5 728, f. 55.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 300. Facs. *ibidem*, 503.

142 1543 (7051) mai 20, Rîmnic.

† Милостню божню, Їw Радꙋл воевода и господинь въсое земле Ѫгровлахическое, синь великаго и прѣдобраго Радꙋл воевѫ. Дават господство ми сїю повелѣнне господства ми жѫпанѫ Тешдосне постелникѫ и брат мѫ его Нѣгое, нним и синовем им, елице им Богъ припѫстит, шкоже да им сѫт wчинѫ w Бѫдещи въсѫх и съ въсѣмн хотаром и съ въсѣмн селнцн, еже сѫт wколо Бодещи, понже им ест старн и правн и дедне wчине.

И потом, имаше жѫпан Тешдосне постелникѫ и със брата сн Нѣгое прѫ пред господство ми със поп Сороница и със поп Йичюл и със нним братнем и със четам

www.dacoromanica.ro

сн. И тако прѣше поп Соровица и поп Ѩнчюл съ братнем сн, како имат wчинѫ над хотаром w Бѫдецин и донесоше книги ещеже wт дѣни Данѫл воиводѫ пред господство мн. Ѩ господство мн гледаҳ и сѫдїҳ със честитими правителн господство мн <н> изнандоҳ господство мн како ест тан вше речена wчинѫ жѫпанѫ Тешдосне постелникѫ и брат мѫ его Нѣгое стара и права и дѣдинѫ wчинѫ, а поп Соровица и поп Ѩнчѫл и съ братнем сн wсташе wт закона wт пред господство мн със велика срамотѫ.

Сего радї, дадоҳ и господство мн жѫпанѫ Тешдосне и брат мѫ его Нѣгое, да им ест въ wчинѫ и въ wҳабѫ, нним <н синовем им и внѫком и прѣвнѫче>[1]том. И въ ниҳ пръдалика да нѣст. И не wт когоже непотъкновено, по wриямо господство мн.

Сеже сведетели поставлѣем господство мн: жѫпан Станко дворник и жѫпан Коадъ велнки дворник и жѫпан Татѫл велнки лwгwфет и Ѫдрище внстнар и Драгомнр спатар и Крача пеҳарник и Ѩлбѫл столникѫ и Бадѣ комис и Станчюл постелникѫ. Исправник, Строе спатар.

Пнс ман к̄ дѣни, ѫ варош Рнбник, в лѣт ҳз̄на.

† Їw Радѫл вшевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Teodosie postelnicul şi fratelui său Neagoe, lor şi fiilor lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Budeşti, toată, cu tot hotarul şi cu toate seliştile ce sînt în jurul Bodeştilor, fiindcă le sînt vechi şi drepte dedine, ocine.

Şi apoi, jupan Teodosie postelnicul şi fratele său Neagoe au avut pîră înaintea domniei mele cu popa Soroviţa şi cu popa Ianciul şi cu fraţii lor şi cu ceata lor. Şi aşa pîrau popa Soroviţa şi popa Ianciul cu fraţii săi, că au ocină pe hotarul de la Budeşti şi au adus cărţi încă din zilele lui Danul voievod, înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că este mai sus-zisa ocină a jupanului Teodosie postelnicul şi a fratelui său Neagoe, veche şi dreaptă dedină, ocină. Iar popa Soroviţa şi popa Ianciul şi cu fraţii lor au rămas de lege dinaintea domniei mele cu mare ruşine..

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Teodosie şi fratelui său Neagoe ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor <şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor>[1]. Şi la ei prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Stroe spătar.

Scris în mai 20 zile, în oraşul Rîmnic, în anul 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/4. Orig., hîrtie (42 ×29), pecete timbrată. Cu o traducere modernă.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 300—301.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинь вѣссон земле Ꙋгрровлахїнскон, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋлла воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господство мн болѣрнн господство мн, жѫпанѫ Ѡпрѣ дворникѫ и със сннwвн сн, елнце нм Богъ прїѩстнт, такоже да ест една виноград над дѣлꙋл Бѫжоранwм над ливези, понеже мѫ ест стара и права и дѣдїна, покѫпена wчина еще wт прн дьнн поконнога Їw добраго Радꙋлла воевода, рwдїтелю господства мн.

И потом, прїнде Мѫжа комнс и братѫм сн Стан постелникѫ и братꙋчедѫ Радꙋл и Θеwдwрѫ прѣд господства мн тере даде болѣрнн господство мн, внше писанѫ Ѡпрен дворникѫ, wт свон добром волю градїшѧл със wвощїе wколо винограда, колнко дрьжнт и wт по прѣжде, такоже да ест мнрна и слободна и wхабѫ.

И варе кое хощет нзберет господь Богъ wт негова рwда, варе сынъ нлн дьщерѣ, по съмрьтне его, да не нмат нн едно метѣх със таю внше речено мѣсто, нн работ да раздралнт тон помѣнѫ. И кон хощет по съмрьти нним да н раздѣлнт таю вьспом<нн>анїе, да ест със Їѫда и със Ѩрїѩ на едно ꙗчестїе и със нимн ндолн.

Нѫ да ест таю виноград със ливадѣ и със wвощїе wхаба и дѣдїна болѣрнн господство мн внше писанѫ Ѡпрен дворникѫ. И господство мн дадоше кон.

Сего радї, дадоҳ н господство мн, такоже да мѫ бѫдеть въ wчнн н въ wхабѫ, немѫ н снnwвнм емѫ н внѫком емѫ н прѣвнѫчитом емѫ н нн wт когоже непотъкновено, порнзмо господство мн.

Сеже н сведїтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Станко внѣшн велнки дворникѫ н жѫпан Коадѣ велнки дворникѫ н жѫпан Татѫл велнкн лwгwфетѫ н Ѫдрнцн вистїар н Драгомнр спатар н Крача пеҳарникѫ н Ѩлбѫл столникѫ н Бадѣ комнс н Станчюл велнкн постелникѫ.

Пнс ѫ Рнбникѫ, мѣсеца ман кѣ дьнн, в лѣт ҳ$\overline{зна}$.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїѫ божїѫ господнинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Oprea vornicul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o vie pe dealul Bujoranilor la livezi, fiindcă îi este veche şi dreaptă dedină, ocină, cumpărată încă din zilele răposatului Io Radul voievod cel Bun, părintele domniei mele.

Iar apoi, a venit Muja comisul şi fratele său Stan postelnicul şi verii primari Radul şi Teodor înaintea domniei mele, de au dat boierului domniei mele, mai sus-scrisului Oprea vornicul, de a lor bunăvoie grădişul cu pomet în jurul viei, cît a ţinut şi de mai înainte, ca să fie în pace şi slobod şi ohabă.

Şi pe oricine va alege domnul Dumnezeu din neamul său, fie fiu sau fiică, după moartea lui, să nu aibă nici un amestec cu acel mai sus-zis loc, nici treabă să strice acea pomană. Iar cine va strica după moartea lor această pomenire, să fie cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu alţi idoli.

Ci să fie acea vie cu livadă şi cu pomet ohabă şi dedină boierului domniei mele mai sus-scrisului Oprea vornicul. Şi domniei mele au dat calul.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udriste vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic.

www.dacoromanica.ro

Scris în Rîmnic, luna mai 25 zile în anul 7051 ⟨1543⟩.
† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 492 (Ep. Rîmnic, LV/3). Orig., hîrtie (31,5 × 23), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1782.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B.*, 301—302. Facs. *ibidem*, 504.

144 1543 (7051) iunie 15, Tîrgovişte.

† Ѣ Христа Бога, благовѣрнн и благочнстывын и Христолюбнвн и самодрѫжавнн Їѡ Радѹл воевода и господннь, снньпрѣдобраго и велїкаго Радѹла воеводї, божїѡм млостїѡм и божїем дарованїем, wбладаещѧмн и господствѹещѧмн въсон земли Ѹггровлахїнскон, ещеже и запланнинскым странам, Ѩмлашѧ и Фагарашѧ херцег. Благопронзволн господство мн своим благнм пронзволенїем чнстнм и свѣтлнм срѣдцем господства мн и даровах сїе повелѣнїе господства мн и хрнсовѹл почтенномѧ и верномѧ правителю господства мн жѧпанѧ Дѣтко велнкн армашѧ и тестница его, Нѣкша и жѧпанница емѧ, Калѣ и съ ннх снновн, елнцн нм Богъ прїпѧстнт, нкоже да нм сѧт села на нме Девѣселѹл съ въсом хотаром и Тънпѣнїн въсн съ въсом хотаром и Брѫнковѣнїн съ въсом хотаром и wт Ѳпотецн, wт посвѧде половнн ѧ и Бранецнн въсн съ въсом хотаром и wт Блъдѣнн wт посвѧде половнн ѧ и wт Блъжѹл wт посвѧде [посвѧде] половнн ѧ и Раковнца съ въсом хотаром и Харватецїн съ въсом хотаром и wт Спнншор wт посвѧде половнн ѧ и Ишнецїн съ въсом хотаром и wт Брѫсецн $\overline{\text{е}}$-го дело и wт Изворанн $\overline{\text{е}}$-го дело и Гогоше въса съ въсом хотаром и Темна съ въсом хотаром и Рѧптѧра съ въсом хотаром и Ѩнннїн съ ⟨въ⟩сом хотаром и Корльцелѹл съ въсом хотаром и wт Ръгѣвнць, $\overline{\text{е}}$-го дело и Бончецїн съ въсом хотаром и Драновѹл съ въсом хотаром и Мармѧрнле съ въсом хотаром и Смръдецецѹл вес съ въсом хотаром и Бънлецїн съ въсом хотаром и Белнка и Мала Недѣа съ въсом хотаром, занеже сїе внше речене сѧт старе и праве wчнне и дѣдине жѧпанѧ Дѣтко армашѧ и тестьцѧ его, Нѣкшеен и жѧпанице емѧ, Калеен.

И паки да ест жѧпанѧ Дѣтко армашѧ и съ снновн сн село на нме Ѳдобецїн съ въсом хотаром, понеже нм ⟨ест⟩[1] стара wчннѧ дѣдннѧ, анѧ ест бнл поставлен залог, тере ест ѧзел Пеа портара wт Станко дворник и wт Бадѣ Изворанѧ постелннк $\overline{\text{хк}}\overline{\text{хе}}$ аспрн, а болѣрнѧ господства мн жѧпан Дѣтко армаш, wн ест платнл тех аспрн.

И паки да ест жѧпанѧ Дѣтко армашѧ село на нме Рѣчнка Дабѧлов въса, съ въсом хотаром, занеже прнде Радомнр wт свою добро во⟨л⟩ю сам пред господствѧ мн, тере побратн и дадежѧпанѧ Дѣтко армашѧ wт негѧвѧ wчннѧ еже ест нмал ѧ Рѣчнка над половнн ѧ, а дрѧга негова половнна wн ю продаде жѧпанѧ Дѣтко армашѧ за $\overline{\text{хд}}$ аспрн и за едни конь мѧргѧ и за една дѧшегѧбнн ѧ. И покѧпн жѧпан Дѣтко армаш wчннѧ ѧ Рѣчнка Дабѧлов wт Дахна, дел его въса за $\overline{\text{зї}}$ вола и за $\overline{\text{л}}$ wецн и за $\overline{\text{т}}$ аспрн. И покѧпѹ дел Станчюлов wт Рѣчнка Дабѧлов въса за $\overline{\text{хд}}$ аспрн. И покѧпн wчннѧ wт Станка въса негова дела wт Рѣчнка Дабѧлов за $\overline{\text{ѱн}}$ аспрн. И да нм ест блатове на нме Кръжевѹл и Блата Калѧѧн, понеже нх покѧпн Харват логофет за $\overline{\text{ц}}$ аспрн. И покѧпн жѧпан Дѣтко армаш Сѧх ... [2] дѧ за $\overline{\text{ѱн}}$ аспрн wт Станчюл Флокев и wт въсех четѧ его. И хотар Рѣчнкав wт ⟨го⟩[2]р и wт здол паде и Дѧнавѧ.

И паки да ест жѧпанѧ Дѣтко армашѧл съ снновн сн wчннѧ ⟨ѧ⟩[1] Пнскѧл Бонводе. Понеже ест бнл дѣдннѧ Харват логофетѧ, анѧ ест падал тое мѣсто ѧ едно дѧшегѧбнн ѧ и не можаше платнт ю, а Прѣвѧл бан помнловал ест съ таю wчннѧ Дръган и Данчюл; а жѧпан Дѣтко армаш, wн ю покѧпн wт Дръган и wт Данчюл за $\overline{\text{хе}}$ аспрн.

www.dacoromanica.ro

И паки да ест жѫпанѫ Дѣтко армашѫ wчинѫ ѕ Крива[3] варе колико се хощет избрати, дел Дрѫгичю въса, понеже приnде сам Дрѫгич пред господствѫ мн тере сн даде н побрати жѫпан Дѣтко армаш над свою wчинѫ, над въса, занеже ест дѫжен Дрѫгич Дѫшеен Грък н сестре его Мѫшеен и мъжѫ ен аспри ×зп, а жѫпан Дѣтко армаш платн сїе аспри въсн, а Дрѫгич съ wчинѫ его ничтоже да не нмат метехѫ ѕ Крива.

И паки да ест жѫпанѫ Дѣтко армаш съ сновн сн wчинѫ ѕ Котѣна, wт дел Таѣнкош, варе елика ест половнѫ, понеже приnде сам Таѣнкош тере даде н повратн wт пред господствѫ мн.

И паки да ест жѫпанѫ Дѣтко армашѫ съ сновн сн wт блатѫ Бистрецѫлов wт половнѫ трети дел, занеже достиже съ правом н верномѫ слѫжбѫ wт къ господство мн, темже ѫбо помнловах н господство мн да нм ест wчинѫ ѫхабѫ.

И паkы да ест жѫпанѫ Дѣтко армашѫ н сновн сн челѣди ацигани, на име Лътѫрѣнѫл съ децам сн н Спржичанъ съ децам сн н Пѫнка съ сновн сн н Фера съ децам сн н Тода съ децам сн н Бадѣ съ сновн сн н Божа съ децам сн н Кота съ децам сн Никѫлчое съ децам сн н Цѣцѣ съ сновн сн н Татое съ децам сн н Бнтїан съ сновн сн н Банѣ съ децам сн н Пакнна съ децам сн н Болан съ децам сн н Нанѫка съ децам сн н Сора съ децам сн н Манка съ децам сн н Ююн> съ сновн сн н Неза съ сновн сн н Панга съ вратнам сн, Манчюл н Богдан н Стоян н Крѣчюн н съ нмх децам сн н Прѣчое съ децам сн н Дрѫцилъ съ децам сн н Корнѣ съ децам сн н Данчюл съ децам сн н Севери н съ децам сн н Крѣстѣ съ децам сн н Никѫла съ децам сн н Крѣчюн съ децам сн н Пѣтрѫ съ децам сн н Чокнн съ децам сн н Ѫдрѣ съ децам сн н Бенѣ съ децам сн н Цнпа съ децам сн н Драгомнр съ децам сн . . .[4].

И паки покѫпн Данчюл постелннк wт Бадїка комнс ѯ челѣди ацигани, на име Рѫшалъ н Манѣ н Къка съ децам сн за ×вѯ аспри н едно знгне свито зелен.

И паки покѫпн Дѣтко армаш wт жѫпаница Нѣга а челѣд ацигани, Стонка съ децам сн, за ×вѯ аспри. И паки покѫпн Дѣко армаш wт жѫпаница Билае а челѣд ацигаинн, Йнггелъ съ децам сн, за ×в аспри. И паки да ест жѫпан Дѣтко армаш а челѣд ацигаинн, Нан съ децам сн, wт ацигани Шербана бана, ере га съм помнловал господство мн радї правон н верно слѫжбѫ, еже мн ест послѫжнл господство мн, а Шербан бан съ зла хнтлѣнствѫ загнне, ере се подїгоше над главѫ господства мн.

Сего радї, дадох н господство мн жѫпанѫ Дѣтко армашѫ съ сновн сн, якоже да нм ест wчинѫ н <w>[1]хаб, нпм н сновом нм н внѫком н прѣвнѫчетом нм. И аще вѣденїе н тѫкмежее: докле се хощет нанти сновн, а дѫшере да нмат прекне wсобно, а комате вншe речене въсех сновн да нх wбладает, а аще сновн не се хощет нанти, тое Богъ да не дастъ, прѫдалнка да нѣст, нѫ тогда дѫшером. И ни wт когоже непотѫкно, по wрнзмо господства мн.

Ѥщеже н заклнванїе поставлѣем господство мн: кого нзберет господь Богъ бнти господаръ Блашкон Земли нли wт сръдечнаго плода господства мн нли wт сърогник нли, wт по грѣсех нашнх, wт нноплеменнк, да аще почтет н ѫтврѣдит н поновнт сїю хрнсовѫл господства мн, тог господь Богъ да почтет н да wкрѣпит въ господствѣ его. Й ащели не поновнт н не почтет, нѫ разорнт н поперет н посрамнт сїю хрнсовѫл господства мн, тог господъ Богъ да порѫшнт н да ѫбнет его, зде тѣло, а въ ѫбдещїх вѣцѣ дѫше его н да нмат частню съ Юдеи н съ трѣклетим Йрнпа н съ wнеи еже възъпнше на господа Бога, спаса нашего Їусѣса Христа, крѣв его на нх н на чеда нх, еже ест на нх н бѣдетъ въ вѣкн, амїн.

Се н сведетелне: жѫпан Станко дворник н жѫпан Кодда вел дворник н жѫпан Татѫл вел логофет, Ѫдрнце внстнар, Драгомнр спатар, Бадѣ комнс, Крача пеҳарник, Йлбѫл столник н Станчюл вел постелник. Исправник, Строе спатар.

И аз, Негѫнт, писах ѕ Тръговнце, мѣсеца юнїе ѯї <дьнн . . , >[2], в лѣт ×зна † Іw Радѫл вшевшда <мнлостїм>[2], божїм господнн.

www.dacoromanica.ro

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singurstăpînitorul, Io Radul voievod şi domn, fiul preabunului şi marelui Radul voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu, stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată a domniei mele şi am dăruit această poruncă şi hrisov al domniei mele cinstitului şi credinciosului boier al domniei mele, jupanului Detco marele armaş şi soacrei lui, Neacşa şi jupaniţei lui, Calea şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satele anume: Deveselul cu tot hotarul şi Tînpenii toţi cu tot hotarul şi Brîncovenii cu tot hotarul şi din Epoteşti jumătate, de pretutindeni şi Brăneţii toţi cu tot hotarul şi din Vlădeni jumătate, de pretutindeni şi din Blăjul jumătate de pretutindeni şi Racoviţa cu tot hotarul şi Harvateştii cu tot hotarul şi din Spinişor jumătate, de pretutindeni şi Ioneştii cu tot hotarul şi din Bîrseşti a 5-a parte şi din Izvorani a 5-a parte şi Gogoşe toată cu tot hotarul şi Temna cu tot hotarul şi Ruptura cu tot hotarul şi Aninii cu tot hotarul şi Corlăţelul cu tot hotarul şi din Răgheviţa a 5-a parte şi Boiceştii cu tot hotarul şi Dranovul cu tot hotarul şi Marmurile cu tot hotarul şi Smîrdăşteţul tot cu tot hotarul şi Băileştii cu tot hotarul şi Nedeia Mare şi Mică cu tot hotarul, pentru că acestea mai sus-zise sînt vechi şi drepte ocine şi dedine ale jupanului Detco armaşul şi ale soacrei lui, Neacşa şi ale jupaniţei lui, Calea. ·

Şi iarăşi să fie jupanului Detco armaşul şi cu fiii lui satul anume Odobeştii cu tot hotarul, pentru că îi ⟨este⟩ [1] veche şi dreaptă ocină, dedină, dar a fost pusă zălog, de a luat Peia portarul de la Staico vornicul şi de la Badea Izvoranul postelnicul 25 000 aspri, iar boierul domniei mele jupan Detco armaşul, el a plătit acei aspri.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Detco armaşul satul anume Recica lui Dabul toată cu tot hotarul, fiindcă a venit Radomir singur de a lui bunăvoie înaintea domniei mele, de a înfrăţit şi a dat jupanului Detco armaşul din ocina lui ce a avut în Recica jumătate, iar cealaltă jumătate a lui, el a vîndut-o jupanului Detco armaşul pentru 1 000 aspri şi pentru un cal murg şi pentru o duşegubină. Şi a cumpărat jupan Detco armaşul ocină în Recica lui Dabul de la Dahna, partea lui toată, cu 17 boi şi cu 30 oi şi pentru 300 aspri. Şi a cumpărat din Recica lui Dabul toată partea lui Stanciul pentru 1 000 aspri. Şi a cumpărat ocină de la Staicu toată partea lui din Recica lui Dabul pentru 450 aspri.

Şi să-i fie bălţile anume: Cîrjeul şi Balta Calului, pentru că le-a cumpărat Harvat logofătul cu 900 aspri. Şi a cumpărat jupan Detco armaşul Suh...[2] cu 650 aspri de la Stanciul al Flocăi şi de la toată ceata lui. Şi hotarul Recicăi din sus şi din jos cade în Dunăre.

Şi iarăşi să-i fie lui jupan Detco armaşul cu fiii lui ocină ⟨în⟩ [1] Piscul Voievodului. Pentru că a fost dedina lui Harvat logofătul, însă a căzut acel loc într-o duşegubină şi n-a putut-o plăti, iar Pîrvul banul a miluit cu acea ocină pe Drăgan şi pe Danciul; iar jupan Detco armaşul, el a cumpărat-o de la Drăgan şi de la Danciul pentru 5 000 aspri.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Detco armaşul ocină în Criva [3] oricît se va alege partea lui Drăghici toată, pentru că a venit singur Drăghici înaintea domniei mele, de a dat şi a înfrăţit pe jupan Detco armaşul peste toată ocina lui, pentru că este dator Drăghici Duşei Grecul şi surorii lui, Muşei şi bărbatului ei, 7 080 aspri, iar jupan Detco armaşul a plătit toţi aceşti aspri, iar Drăghici să nu aibă nici un amestec cu ocina lui din Criva.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi să-i fie jupanului Detco armaşul cu fiii săi ocină în Coteana, din partea lui Taencoş jumătate, oricît este, fiindcă a venit singur Taencoş, de a dat şi a înfrăţit dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi să-i fie jupanului Detco armaşul cu fiii săi din balta Bistreţului, din jumătate, a treia parte, fiindcă a dobîndit-o cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea, de aceea dar, l-am miluit şi domnia mea să-i fie ocină, ohabă.

Şi iar să-i fie jupanului Detco armaşul şi fiilor săi sălaşele de ţigani, anume: Lătureanul cu copiii săi şi Sprînceană cu copiii săi şi Puica cu fiii săi şi Fera cu copiii săi şi Toda cu copiii săi şi Badea cu fiii săi şi Boja cu copiii săi şi Coia cu copiii săi şi Niculcioae cu copiii săi şi Ţeţea cu fiii săi şi Tatoe cu copiii săi şi Vitian cu fiii săi şi Banea cu copiii săi şi Pachina cu copiii săi şi Bolan cu copiii săi şi Nanuca cu copiii săi şi Sora cu copiii săi şi Maica cu copiii săi şi Io⟨n⟩ cu copiii săi şi Neza cu fiii săi şi Panga cu fraţii săi, Manciul şi Bogdan şi Stoian şi Crăciun şi cu copiii săi şi Pîrcioaie cu copiii săi şi Drăgilă cu copiii săi şi Cornea cu copiii săi şi Danciul cu copiii săi şi Severin cu copiii săi şi Cîrstea cu copiii săi şi Nicula cu copiii săi şi Crăciun cu copiii săi şi Pătru cu copiii săi şi Ciochină cu copiii săi şi Udrea cu copiii săi şi Benea cu copiii săi şi Ţiia cu copiii săi şi Dragomir cu copiii săi... [4]

Şi iarăşi a cumpărat Danciul postelnic de la Badica comis 3 sălaşe de ţigani, anume: Ruşală şi Manea şi Căca cu copiii săi, pentru 2 500 aspri şi o pereche de svite verzi.

Şi iarăşi a cumpărat Detco armaşul de la jupaniţa Neaga un sălaş de ţigani, Stoica cu copiii săi, pentru 2 500 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Detco armaşul de la jupaniţa Vilae un sălaş de ţigani, Anghel cu copiii săi, pentru 2 000 aspri. Şi iarăşi să-i fie jupanului Detco armaşul un sălaş de ţigani, Nan cu copiii săi, din ţiganii lui Şerban banul, căci l-am miluit domnia mea pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă ce mi-a slujit domniei mele, iar Şerban banul a pierit cu rea hiclenie, căci s-a ridicat asupra capului domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Detco armaşul cu fiii săi, ca să-i fie ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi încă spre ştiinţă şi întocmire: cît timp se vor afla fii, iar fiicele să aibă zestre deosebit, iar toate averile mai sus-zise să le stăpînească fiii, iar dacă nu se vor afla fii, aceasta Dumnezeu să nu dea, prădalica să nu fie, ci atunci să fie fiicelor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui. Iar dacă nu va înnoi şi nu va cinsti, ci va nimici şi va călca şi va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel blestemat de trei ori şi cu cei care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mîntuitorului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care este şi va fi asupra lor în veci, amin.

Iată şi martori: jupan Staico vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt, Udrişte vistier, Dragomir spătar, Badea comis, Cracea paharnic, Albul stolnic şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Stroe spătar.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Neguit, am scris în Tîrgovişte, luna iunie 15 ⟨zile...⟩ [2] în anul 7051 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, ⟨din mila⟩ [2] lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., C/135. Orig., perg. (32,5 × 41,5), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 301—305.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] Corectat de altă mînă: Criva de Jos.
[4] Loc alb.

145 **1543 (7051) iunie 30, Mănăstirea Mislea.**

† Cartea Radului voievod, feciorul marelui şi preabunului Radula voevod, cinstiţilor boiarilor domnii lui jupan D[d]ragul stolnicul i jupan Stroe spatarul i jupan Tudoru vistiiarul i jupan Dragomir marele spatar şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să să ştie a lor ocină selo Orbueştii, însă ocina de cătră Slătioare, ce-au fost înpresurat de părinţii Borcii şi de fraţii lui cu 12 boiari.

Iar cînd au fost atunce, în zilele Radului vodă, jupînul Dragul stolnicul şi jupînul Stroe spatarul şi Tudoru vistiiarul şi Dragomir spatarul au luoat dennaintea Radului vodă 24 de boiari de au căutat acei 24 de boiari de au umblat pre hotarăle céle bătrîne, pren iazer derept, că pre acolo au fost pre ţărmure hotarăle céle bătrîne.

Derept acéia şi domnia lui au dat de-au pus hotaru pren iazer, pre unde au umblat cei 24 de boiari, ca să le fie ocină ohabnică, lor şi feciorilor, nepoţilor, strenepoţilor în veacu.

† Boiarii divanului mărturie: jupan Staico bivşe dvornic i jupan Coadă velichii dvornic i jupan Tatul velichii logofet i Udrişte vistiiar i Cracea peharnic *i* Badea comis i Albul stolnic i Stanciul postelnic.

I Oprea au scris cartea în mănăstire la Mislea, iunie 30 dni, văleat 7051 ⟨1543⟩.

Arh. St. Buc., A. N., CCXCIII/2. Traducere din sec. XVII; alte traduceri la Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, ms. 26 655, f. 1. şi la Bibl. Acad., MDCLXXVIII/1.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 305.

146 **1543 (7051) iulie 17, Tîrgovişte.**

⟨† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода н⟩ господинъ въсон землю Ꙋгровлахїнское, сннъ добраго н велн⟨каго Радꙋла воєвода. Дават господство⟩ мн сїе повелѣнїе господства мн Станкъв със братнем сн Радꙋл н ... шкоже да нм ест wчнн8 8 Снбнчев дел Чокннжв въса ⟨... вдре елн⟩ка се ѯтет нзбрат, понеже нм ест стара н права wчнна н дѣдїнж ... дъщере ен метѣх да не нмат, н8 да ест снновем ен ⟨... бра⟩тнем сн.

И пак Юба съ снновн сн, по нме Еладꙋл съ братнем сн ⟨Станчюл н сест⟩ рам сн, на нме Нѣкша н Нѣга. И пак Доброть н брат ем8, ⟨Стонка⟩ 8 Снбнчев, дел Еладꙋлов въса, понеже нм с8т старе н праве ⟨... в⟩ода н wт с8хо н wт перн-

www.dacoromanica.ro

волн н ѕ рѕсиле н плашине ... Кѣшеѕка, понеже нм ест стара wчина н права н дѣдїна, алн <... ме>тѣх да не нмат над сн wчине вше речене, нѕ да сѣт синовем ен ...

Й потом Станчюл н Бладѵл н Нѣкша н Нѣга, wни <нмаше прѕх със Доб>ротъ н съ Стонка радї вше речене wчине, тере преше Добро<тъ н Стонка како не сѣт> книге Станчюлов н Бладѵлов н съ четом сн праве, нѕ сѣт <лъжлнве ...>. Й потом се дньже Добротъ тере сорочн по Юѣъ, а Стонка <... пред господ>ства мн. Й потом, Добротъ н Стонка не прїндоше на сорок <анѕ wсталн>·wт сорок wт пред господства мн.

Сего радї, господство мн дадох Станчюлов н <... Нѣ>гъи н съ нихъ сновнм нм н внѕкомѕ н прѣвнѕчетомѕ <... непо>тѫкновено, по реч господства мн.

Свѣдѣтелне: жѕпан Станко <бнше дворнік н жѕпан> Кодъ велнки дворнік н Татѵл вел логофет н Ѵдрнце вистнар <н Йл>бѵл столнік н Крача пеҳарнік н Бадѣ комнс н Станчюл вел <постелнік ...>.

Пис ѕ Тръговнше, юлїе. зї дьнн, в лѣт ҳ҃знг.

<† Їw Радѵл вwевwда, > мнлостїм божїм господннь.

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod⟩ şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui ⟨Radul voievod. Dă domnia⟩ mea această poruncă a domniei mele Stancăi cu fraţii săi Radul şi... ca să le fie ocină în Sibiceu toată partea lui Ciochină ⟨...ori⟩ cît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină... fiicele ei să nu aibă amestec, ci să fie fiilor ei... fraţilor lor.

Şi iarăşi lui Iuba cu fiii săi, anume Vlad cu fraţii săi ⟨Stanciul şi⟩ surorile lor, anume Neacşa şi Neaga. Şi iarăşi lui Dobrotă şi fratelui său ⟨Stoica⟩ în Sibiceu, partea lui Vladul toată, pentru că le sînt vechi şi drepte... din apă, din uscat şi din grădini şi în Rusile şi munţii... şi Căşeuca, fiindcă le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, însă... amestec să nu aibă pe mai sus-zisele ocine, ci să fie ale fiilor ei...

Iar apoi, Stanciul şi Vladul şi Neacşa şi Neaga, ei ⟨au avut pîră cu Dob⟩rotă şi cu Stoica pentru mai sus-zisele ocine, de pîra Dobrotă ⟨şi Stoica că nu sînt⟩ cărţile lui Stanciul şi ale lui Vladul şi cu ceata lui drepte, ci sînt ⟨mincinoase...⟩. Iar apoi s-a ridicat Dobrotă de a sorocit pe Iuba, iar Stoica ⟨... înaintea⟩ domniei mele. Iar apoi, Dobroţă şi Stoica n-au venit la soroc ⟨ci au rămas⟩ de soroc dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am dat lui Stanciul şi... Negăi şi cu fiii lor şi nepoţilor şi strănepoţilor... neatins, după zisa domniei mele.

Martori: jupan Staico ⟨fost vornic şi jupan⟩ Coadă mare vornic şi Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi ⟨Al⟩bul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare ⟨postelnic ...⟩.

Scris în Tîrgovişte, iulie 17 zile în anul 7051 ⟨1543⟩.

⟨† Io Radul voievod⟩, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVIII/215. Orig., hîrtie, rupt, lipsă o treime, pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 305—306.

147 **1543 (7051). iulie 25, Tîrgovişte.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniea ⟨mea ace⟩astă poruncă a domnii mele boeriului domnii mele Vlăican cu fraţii lui,

www.dacoromanica.ro

Stanciu şi Piţurcă şi Dumitru şi cu feciorii loru, cîţi Dumnezău le va dărui, ca să fie loru moşie din Plăviceni din jumătate de parte a lui Neagomir şi din a lui Luţcan, această parte, pentru că le este loru bătrînă şi dreaptă moşie şi cumpărată de moaşa loru, Neaga a lui Udrişte, drept 1 000 de aspri gata, însă înpreună cu Neagomir şi Luţcan.

După aceia şi Vlăican şi cu fraţii lui mai sus-scrişi, ei au avut pîră înnaintea domnii mele cu feciorii lui Neagomir şi feciorii lui Luţcan, anume Utma şi Stavrie şi Vladu şi Radu şi cu feciorii loru pentru această mai sus-zisă moşie. Şi aşa pîra Utma şi Stavrie şi Vladu şi Radu şi cu feciorii loru pe boierinul domnii mele Vlăican şi cu fraţii lui [s-au sugrumat] (sic), cum că ei n-au jurat cu 24 de boeri înnaintea răposatului Vladului voevod cel Înnecat. Iar domniea mea am căutat şi am judecat cu toţi boierii domnii mele pe dreptate şi am dat domniea mea lui Vlăican cu fraţii lui, ca să aducă acei boeri. Şi ei au adus înnaintea domnii mele şi au jurat toţi de rînd cu 24 de boeri împreună boerii mei înnaintea domnii mele. Şi am văzut şi cartea Vladului voevod Călugărul şi părintelui domnii mele Radu voevod şi Vladul voevod cel Înnecat. Şi au rămas Utma şi Stavrie şi Vladu şi Radu şi cu feciorii loru de lege şi de judecată înnaintea domnii mele.

Iată mărturii am pus domniea mea: jupîn Staico vel vornic[1] şi jupîn Coandă vel dvornic şi jupîn Tatul vel logofăt şi Udrişte vel vistier şi Dragomir vel spatar şi Cracea vel ⟨paharnic⟩ şi Albul stolnicul şi Badea comisul şi Stanciul vel postelnic. Şi ispravnic, jupîn Coandă vel dvornic.

Şi am scris eu, Florea gramaticul, în scaunul cetăţii Tîrgovişte, iulie 25, vă leat 7051 (1543).

Io Radul voevod.

Acest isvod s-a tălmăcit dupre hrisovul slovenesc în limba rumânească, din cuvînt în cuvînt întocmai, de mine, Dionisie Climent, dascălu slovenesc, leatu 1818.

După *„Arh. Olt.“*, II, p. 32—33.

[1] În loc de: „fost“.

148 **⟨1543 septembrie 1 — 1544 august 31⟩ 7052.**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod, domnu a tota Ţara Rumenească, fecior marelui şi prebunului Radului voevod. Dat-au domniia sa aceasta poruncă domnii sale jupanului Colţea şi feciorilor lui şi nepoţilor cîţi-i va da Dumnezău, anume Dragul, Badea, Stroie şi Stoica, cum ca să le fiie lor ocina la Blagodeşti, cît să va alege tota din parte lui Neagoe ot tam.

Iar după aceia veni Neagoe înnainte domnii sale şi au întorsu atunce pre jumătate de parte de ocina jupan Colţii şi nepotului lui şi feciorilor lui, anume Vadii şi Stroii şi Stoicăi, déci jumătate să ţiie Colţea şi cu nepotul său.

Iar după aceia Colţe şi cu nepotul său ce scriie mai sus, ei iar s-au sculat şi au cumpărat şi ceialalta jumătate de ocina drept 700 de aspri gata de la Neagoie, iarăşi drept un cal bun. Şi aşa jumătate ţinea Colţea, jumătate nepotul său, carele s-au scris mai sus.

Pentru aceia şi domniia sa au dat lor ca să le fiie ocina stătetoré şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor, de nime neclătită, pînă ce va fi domniia.

www.dacoromanica.ro

Iată şi mărturii au pus domniia sa.
Leat 7092 ⟨1583—1584⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 258 (Sf. Ioan. Buc., XX/28). Traducere din sec. XVIII. Văleatul greşit, copistul confundînd cifra 90 cu 50.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 306—307.

149 1543 (7052) septembrie 5.

† Милостию божїю, Їw Радꙋл ⟨воевода и господинъ въс⟩он земле Ѹгꙋровлахїнескон, сннъ великаго и ⟨прѣдобра⟩го Радꙋл воеводе. Дават господство мн сню повелѣнїе господства мн ⟨почтенномѫ правителю⟩ господства мн жѫпан Дѣтко дворник и със снновн сн, елнц⟨н емѫ Богъ⟩ прнпѫстнт, ѩкоже да нм ест wчннѫ ѫ Богдънецнн ⟨дел Данешов въса⟩, вдре елнка се нзвратн негов дел, понеже ю покѫ⟨пн ж⟩ѫпан Дѣтко дворник wт снновн Данеш за ×вѳ҃н аспр⟨н готовн. И пак⟩н покѫпн Дѣтко дворник дел Блъсен и д⟨ел Дѫ⟩митрѫ и дел Ѳрбѫлов wт Богдънецнн въсеχ нныин ⟨делн за⟩ ѯ҃ аспрн готовн.

Сего радї, мѫ дадоχ и господство мн, ⟨ѩ⟩коже да мѫ ест въ wчннѫ и въ wхабѫ, нним и снновом нм и внѫком ⟨н прѣвнѫчетом⟩ нм и нн wт когоже да ест непотѫкновено, по ѫр⟨нзмо господств⟩а мн.

Сеже и свѣдетелїе поставлѣет господство мн: ж⟨ѫпан . . . внѫ⟩ше дворник и жѫпан Коадъ велнкн дворник и жѫ⟨пан⟩ Татѫл велнкн лwгwфет и Ѹдрнще внстнер и ⟨Драгомнр спат⟩ар и Йлбѫл столнник и Крача пеχарнник и Ба⟨дѣ⟩ комнс и Станчюл постелнник. Исправнник, Коадь велнкн ⟨дворник⟩.

⟨Пнсаχ аз, Ф⟩нлча грамотнк, мѣсеца септемврїе ѣ̃ дньъ, wт Йдама, wт създанїе мнрѫ, лѣто ×ѕнѳ҃.

† Їw Радꙋл вwеwда, милостїм божїм господнньъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul ⟨voievod şi domn a toată⟩ ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi ⟨preabunului⟩ Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ⟨cinstitului dregător⟩ al domniei mele jupan Detco vornicul şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa ⟨Dumnezeu⟩, ca să-i fie ocină la Bogdăneşti ⟨partea lui Daneş toată⟩ oricît se va alege partea lui, pentru că a cumpărat-o jupan Detco vornicul de la fiii lui Daneş pentru 2 550 aspri ⟨gata. Şi iar⟩ a cumpărat Detco vornicul partea Vlăsei şi partea lui Dumitru şi partea Orbului din Bogdăneşti, toate ⟨părţile lor pentru⟩ 670 aspri gata.

Pentru aceasta, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi ⟨strănepoţilor⟩ lor şi de nimeni neatins, după ⟨porunca domniei⟩ mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan... fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi ⟨Dragomir spătar⟩ şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Coadă mare ⟨vornic⟩.

⟨Am scris eu⟩, Filcea gramaticul, luna septembrie 5 zile, de la Adam de la facerea lumii anul 7052 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 37 436. Orig., hîrtie (16,5 × 22,5). rupt, pecete timbrată, stricată.

www.dacoromanica.ro

† Милостию божиею, Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ѹгровлахїнское, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнне господства мн честнѣншомꙋ wтцꙋ епископꙋ кꙋр Ѩнанне и свѣтон и божественон и велицѣн цръкве, Єпископие wт Бꙋзъ, ндеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владичице наше, Богородице, прнсно дѣвѣи Марнѧ и свѣтон ен ѕспенне, ꙗкоже да нм ест ненорне и стол wт сѣдїце еже w дꙋше полезно, по закон божне и вѣрѕ христнꙗнскомꙋ: сѣдство Бꙋзъ и сѣдство Слам Рнбник и сѣдство Кранла и сѣдство Сакѕенн, снх четирнх сѣдствах съ въса херотоннсанне свѣщенническа и цръквна. Ѩкоже сѣт нзложнлн и ѕтакмнлн прѣжде нас внѕшн господарн, такождере и господство мн прнложнх и ѕстронх више реченно енорню свѣтаго и велнкаго wтца нашего и въселенскаго патрнарха кꙋр Єремне и съ въсѣмн архиереи и епископн и егꙋменом и съ въс съборомъ цръковномꙋ и съ въсн правителне и болѣрн господства мн велнцнже и мал, ꙗкоже да ест свѣтон и велицѣн цръкве стол и темелне съ ѕтвержденне и свѣтнм епископомъ и божественнмъ свещеннон нпокомъ и еже живꙋщнх въ свѣтомꙋ wбнтѣл сеже въ пнцꙋ и страѕꙋ, а господство мн и родїтелне господства мн и свѣтопѕчившех господам въ вѣчное въспомнпанне.

Сего радї, дадох и прнложнх и ѕтакмнх и господство мн честнѣншомꙋ wтцꙋ епископꙋ кꙋр Ѩнанне и свѣтон, божественою и велицѣн цръкве wт Бꙋзъ, ꙗкоже да бꙋдет сїе ѕстроенїе нн wт когоже непотъкновено, въ вѣкн. Кто нзберет господъ Богъ бнти господнн и wбладател по нашнх wшествїю, аще почитех и съхранит и ѕтверъдит сїе вншe речени тѫкмежне, <то таковїн господъ Богъ да почетит> и ѕтверъдит въ господствѣ его и въ бъдецнх и прѣчнста Бого матн, да мꙋ ест за стѫпнницъ и покровителнницѫ. Ащe тко разврнт и попернт нлн повторнт ннпако сїе вншe тѫкмежне, того господь Богъ да га попернт и порꙋшит и ꙋбнет зде тѣло, а въ бъдецне , дꙋша его и съпостатницꙋ да мꙋ и ест прѣчнста Богоматн въ вѣкн, амнн.

Сеже сведетелне поставлех господство мн: жꙋпан Станко бнвше дворник и жꙋпан Кнада велнки дворнк и жꙋпан Драгичн спатар и жꙋпан Строе спатар и жꙋпан Ꙋдрнце вел внстнар и Драгомнр вел спатар и Крача вел пехарник, Ѩлбꙋл вел столник и Бадѣ вел комнс и Станчюл вел постелник. Исправник, Падꙋре лшгшфет.

И аз, Стан Червен граматик, еже нспнсах въ граду Тръговище, мѣсеца септѥмврїе зї днъ, въ лѣт ×ѕ҃нв.

† Їw Радꙋла вшевшда мнлостїѧ вожїѧ господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului părinte episcop chir Anania şi sfintei şi dumnezeieştii şi marii biserici, Episcopiei de la Buzău, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioarei Maria şi sfintei ei uspenii, ca să le fie enorie şi scaun de judecată cel întru folosul sufletului, după legea lui Dumnezeu şi credinţa creştină: judeţul Buzău şi judeţul Rîmnicul Sărat şi judeţul Brăila şi judeţul Săcueni, aceste patru judeţe cu toată hirotonisirea preoţească şi bisericească. După cum au aşezat şi au întocmit foştii domni dinaintea noastră, tot aşa şi domnia mea am dăruit şi am întocmit mai sus-zisa enorie cu sfîntul şi marele nostru părinte şi patriarh ecumenic chir Ieremia şi cu toţi arhiereii şi episcopii şi egumenii şi cu tot soborul bisericesc şi cu toţi dregătorii şi boierii domniei mele, mari şi mici, ca să fie sfintei şi marii biserici scaun şi temelie cu întărire şi sfinţilor episcopi şi dumnezeieştilor călugări şi celor care sînt

www.dacoromanica.ro

vieţuitori în sfîntul lăcaş acesta şi pentru hrană şi întremare, iar domnieĭ mele şi părinţilor domniei mele şi sfîntrăposaţilor domni de veşnică pomenire.

De aceea, am dat şi am dăruit şi am întocmit şi domnia mea preacinstitului părinte episcop chir Anania şi sfintei dumnezeieştii şi marii biserici de la Buzău, ca să-i fie această întocmire de nimeni neatinsă în veci. Pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor după plecarea noastră, dacă va cinsti şi va păzi şi va întări această mai sus-zisă întocmire, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească în domnia lui şi în viitor şi preacurata maică a lui Dumnezeu să-i fie sprijinitoare şi ocrotitoare. Însă dacă va strica şi va călca sau va preface altfel această întocmire de mai sus, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l calce şi să-l nimicească şi să-l ucidă, aici cu trupul iar în viitor sufletul lui şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu în veci, amin.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Drăghici spătar şi jupan Stroe spătar şi jupan Udrişte mare vistier şi Dragomir mare spătar şi Cracea mare paharnic, Albul mare stolnic şi Badea mare comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Pădure logofăt.

Şi eu, Stan Roşul gramaticul, care am scris în cetatea Tîrgovişte, luna septembrie 17 zile în anul 7052 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 493 (Ep. Buzău, LXXXII/2). Orig., perg. (28 × 41), pecete timbrată. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 103.

EDIŢII. Slav şi trad. Sacerdoţeanu, *Aşezămîntul*, 19—22. Copie grec. şi trad. Iorga, *Ep. Buzău*, 175—177 (sub 1544). Trad. Cipariu, *Archivu*, 538—539 (sub 1544); Nicolaescu, *Radu Paisie*, 219—220; Ionaşcu, *Îngerul*, 1944, p. 55—56; *D.I.R.*, *B*, 307—308.

151 1543 (7052) septembrie 27.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ѹгровлахинскон, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство мн сїю повеленїе господства мн болѣрнн8 господства мн жѫпан Дръгнч портар, ꙗкоже да м8 сѫт wчнн8 8 Греч, дел Нѣгоев и Дѫмитрѫ въса, понеже покѫпн Дръчнч за ×з̄ аспрн готовн.

Ꙗ потом, нма съпренїе Дръгнч пред господства мн със Бланкѫл Ѹрꙋне. И тако прѣше Бланкѫл, како да мо повратнт тънзн аспрн. Ꙗ господство мн гледах и сѫднх със правнтеле господства мн и дадох господство мн закон Бланкѫлѫн їѣ [1] болѣрн, како да закълънет како сѫт ѫложнлн по Дръгнч wт нїхно доброволю, Ꙗ Бланкѫл не можнт заклетн и wсташе wт закон wт пред мн.

Сего радї, дадох и господство мн болѣрнн8 господства мн, жѫпан Дръгнч портар, ꙗкоже да м8 сѫт wчнн8 и въ wхаб и нм и снновом нм и внѫком и правночетом нм и нн wт когоже непотъкновено по реч господства мн.

Сеже сведѣтеле и поставлѣем господство мн: жѫпан Станко внвшелѫ дворнк и жѫпан Коадъ вел дворнк и Ѹдрнце внстнгар и Драгомнр спатар и Бадѣ комнс и Крача пехарнк и Ꙗлвѫл столнк и Станчѫл вел постелнк. Исправнк, Строе спатар .

Пнс аз, Мнхънлъ граматнк, мѣсеца септемврїе к̄з̄ дънн, в лѣт ×з̄нз̄.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господнн8.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Drăghici portarul, ca să-i fie ocină în Greci, toată partea lui Neagoe şi a lui Dumitru, pentru că a cumpărat-o Drăghici, pentru 7 000 aspri gata.

Iar apoi, Drăghici a avut pîră înaintea domniei mele cu Vlaicul Urgie. Şi aşa pîra Vlaicul, ca să-i întoarcă acei aspri. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu dregătorii domniei mele şi am dat domnia mea lege Vlaicului 12 boieri, ca să jure că l-a aşezat pe Drăghicí de a lui bunăvoie. Iar Vlaicul n-a putut să jure, ci a rămas de lege înaintea mea.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele jupanului Drăghici portarul, ca să-i fie ocină şi de ohabă şi lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Badea comis şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Stroe spătar.

Am scris eu, Mihăilă grămăticul, în luna septembrie 27 zile în anul 7052 ‹1543›.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CXVI—CXVII/5. Orig., hîrtie (30 × 22), pecete timbrată. Cu o traducere modernă.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 308.

---

[1] În loc de: ⁊.

152 1543 (7052) octombrie 7, Greci.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radului voievod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle boiariului domniei méle jupan Mihnei vistiarul şi cu feciorii lui, anume Vladul şi Udrişte şi Badea şi Preda, ca să le fie lor moşie la Futeşti, partea frăţine-său Vladul, oricît s-ar alége partea lui, pentru că o au cumpărat jupan Mihnea vistierul de la frate-său Vladul drept 2 000 aspri, cînd au fost foametea cea mare. Şi cînd au vrut jupan Mihnea vistiarul să cumpere această moşie, ce s-au zis mai sus, iar jupan Mihnea vistiarul, el au întrebat pe frate-său Radul, ca să cumpere amîndoi, iar frate-său Radul, el n-au vrut să cumpere. Pentru acéia au cumpărat jupan Mihnea vistiarul şi cu feciorii lui, ce s-au zis mai sus, această moşie, ce s-au zis mai sus, drept 2 000 aspri.

Drept acéia, am dat şi domnia mea, ca să le fie moşie, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor, şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată şi mărturii punem domniia mea pe: jupan Staico biv dvornic i jupan Coadă vel dvornic i jupan Tatul vel logofăt i Udriste vistier i Dragomir spatar i Albul stolnic i Cracea paharnic i Badea comis i Stanciul postelnic.

Şi am scris eu, Foame logofăt, la Greci, octombrie 7 dni, leat 7052 ‹1543›.

Bibl. Acad., C/170. Traducere din a doua jumătate a sec. XVIII.

www.dacoromanica.ro

† Мілостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвѡда и господинъ въсон земли Ѹгрровлахїнскоє, сннъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воєвѡда. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн свѣтоє Непнскѹпїе wт Бѹзъѹ, шкоже да нм ест wчнн8 8 Рръгънецн wт дел Манєк и wт дел Лѣгннѡк и wт дел Мѹшатѡк третаго дел, понеже прїндѡше Манѣ и Лѣгнн и Мѹшат пред господство мн, тере поклонніше и дадѡше сїе вніше речена wчнна; самн, wт свою добро волю.

Єго радї, нм дадѡх и господство мн, шкоже да нм ест wчнн8 и wхав8 свѣтоє непнскѹпїе въ вєкн и нн wт когожде непотъкнновѣно, по реч господства мн.

Єже и свєдетелїе поставлѣєм господство мн: жѹпан Станко вніше велнкн двѡрнк и жѹпан Коадъ велнкн дворнк и жѹпан Татѹл велнкн логофет и Ѹдрнщѣ внстнар и Драгомнр спътар и Йлвѹл столнк и Крача пеҳарнк и Бадѣ комнс и жѹпан ⟨Станчюл велн>кн постелнк. Исправнк, Драгїа велнкн ключар.

И азъ, Нанѹл wт Съчеле, ⟨напнсах 8⟩ варѡш 8 Флочн, мѣсеца ноємврїє з̄ дьнъ, въ лѣт ҳ̄зн̄в̄.

† Їѡ Радꙋл вѡвєѡда, мнлостїѫ божїѫ господнн8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Episcopii de Buzău, ca să-i fie ocină în Răgăneşti, din partea lui Manea şi din partea lui Leaghin şi din partea lui Muşat a treia parte, fiindcă au venit Manea şi Leaghin şi Muşat înaintea domniei mele, de au închinat şi au dat această mai sus-zisă ocină, înşişi, de a lor bunăvoie.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină şi ohabă sfintei episcopii în veci şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi jupan ⟨Stanciul⟩ mare postelnic. Ispravnic, Draghiia mare clucer.

Şi eu, Nanul din Săcele, ⟨am scris⟩ în oraş în Floci, luna noiembrie 7 zile în anul 7052 ⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 494 (Ep. Buzău, XCII/1). Orig., hîrtie (28,5 × 21), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 262.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 309.

154 1543 (7052) decembrie 7, Bucureşti.

† Мілостню божню, Їѡ Радꙋл вонвода и господинъ въсон земле Ѹгрровлахїнскоє, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋл вонводе. Дават господство мн сїю повѣленїе господства мн Бланкѹлов със снновн сн и Ратѣ съ вратїам сн и със снновн сн ел⟨ц>нм даст Богъ, шкоже да нм сѹт wт Йлвотъ четвръти дел и wт селнце Хѹхѹрезнлов два делове, понеже сїе вніше речене wчнне нм сѹт старе и праве wчнне и дѣдине.

Й потом, нзнандоҳ господство мн прѣжде господство мн кнпг рѡдїтелю господства мн поконнаго Радꙋл вонводе и вндѣҳ и прочетах господство мн како рѡдїтелю Бланкѹлов и Ратев, по нме Лѹмотъ и Чернат, wни сѹт меннли сїе вніше

www.dacoromanica.ro

рєчєнє wчинє със калѫгєри wт свѣтомѫ монастирѫ глаголємн Тѫтана ещєже въ дьни Бжсъръбїєл воєводе али инχно добром волю. Таже даде Лѫмотъ и Чернат wт Ѩлботъ четвръти дел и селищѣ Хѫχѫрезилов два делове свѣтомѫ монастирѫ, а потом паки даде калѫгєри wт свѣтомѫ монастир wт Горни Мичещї половни Лѫмотъ и Чернатов за инχно добром волю.

Ѩ потом, имаше калѫгєри съпрѣкїе wт анепсєн Драгославов пред господство ми радї сїе вншє писана wчинѫ. Ѩ господство ми гледаχ и сѫднχ със честитнми правїтелїе господства ми по правдѫ и дадоχ господство ми калѫгєрwм χотарник болѣрнѫ господства ми жѫпан Данчюл столник и к҃ї болѣри. Таже сѫт гледали и χотарисали по правдѫ и избрали сѫт wчинѫ свѣтомѫ монастир wт къ анепсєн Драгославов, єже єст била wчинѫ Лѫмотъ и Чернатов wт Ѩлботъ четвръти дел и wт селищї Хѫχѫрезнв два делове.

Ѩ потом, Еланкѫл и Ратѣ паки сѫт wставнли wт пред господство ми како сѫт тъкмили инχни рwдїтелїе wт прѣжде със свѣтомѫ монастирѫ да дръжит Еланкѫл и Ратѣ половнѫ wт Горни Мичещи wт над въс χотар варе колико се χтет извратн, а монастирѫ wт Тѫтана да дръжит wт Ѩлботъ четвръти дел и wт селище Хѫχѫрезнв два дели, како єст била тѫкмежїе wт стари дьни.

Ѩ потом, паки и да єст Еланкѫлов и Ратев и братїе нм и със нχ синови Тръсѣнїн въсн wт над въс χотар <wт полю и wт вод>ѣн wт шѫм и wт посвѫде, понеже покѫпнше рwдитєлїе Еланкѫлов и Ратев, Лѫмотъ и Чернат, трети дел wт Тръсѣнни wт синови Драгославов и wт анепсєн Драгославов за т҃ аспри, ещеже въ дьни покоинаго рwдїтєлїе господства мн Радγл воєводе. И дали сѫт конь. Ѩ двад делове wт Тръсѣнни изнандоχ господство ми како нм сѫт Еланкѫлов и Ратев старе и праве wчинє и дѣдине.

Сего радї, нм дадоχ и господство ми Еланкѫлов и Ратев и съ нχ братїе, такоже да нм єст въ wчинѫ и въ wχадѫ нним и синовом и внѫком и прѣкиѫчетом нм. И въ нχ прѣдалнка да нѣст нѫ да єст wставшим нм. И нн wт когоже непотъкиновено, по реч господства мн.

И свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Станко бнвше дворник и жѫпан Кwадъ велнки дворник и жѫпан Татѫл вели<кн> лwгwфет и жѫпан Ѫдрнще велнки внстнгар и жѫпан Драгомнр спатар и Крачѣ пехарник и Ѩлбѫл столник и Бадѣ комис и Станчюл велнки постелник. Исправник, Пъдѫре лwгwфет.

Пнс въ дивин град Бѫкѫрещїн, мѣсеца декемврїе з҃ дньъ wт Ѩдама текѫщаго в лѣт ѯ҃нв҃.

† Їw Радγл вwевwда, мнлостїм божїм господнннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia. mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicul cu fiii săi şi Ratea cu fraţii săi şi cu fiii săi cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie din Albotă a patra parte şi din seliştea Huhurezilor două părţi, fiindcă aceste mai sus-zise ocine le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, am aflat domnia mea mai înaintea domniei mele cartea părintelui domniei mele, a răposatului Radul voievod şi am văzut şi am citit domnia mea că părinţii lui Vlaicul şi ai lui Ratea, anume Lumotă şi Cernat, ei au schimbat aceste mai sus-zise ocine cu călugării de la sfînta mănăstire numită Tutana încă în zilele lui Băsărăbiel voievod, însă de a lor bunăvoie. Deci a dat sfintei mănăstiri Lumotă şi Cernat din Albotă a patra parte şi seliştea Huhurezilor două părţi, iar apoi iarăşi au dat călugării de la sfînta mănăstire jumătate din Miceştii de Sus lui Lumotă şi lui Cernat, de a lor bunăvoie.

Iar apoi, călugării au avut pîră de către nepoţii lui Dragoslav, înaintea domniei mele, pentru această mai sus-scrisă ocină. Iar domnia mea am cercetat

www.dacoromanica.ro

şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi am dat domnia mea călugărilor hotarnic pe boierul domniei mele jupan Danciul stolnic şi 12 boieri. Deci au cercetat şi au hotărnicit după dreptate şi au ales ocina sfintei mănăstiri de către nepoţii lui Dragoslav, care a fost ocina lui Lumotă şi a lui Cernat, din Albota a patra parte şi din seliştea Huhurezilor două părţi.

Iar apoi, Vlaicul şi Ratea, ei iarăşi au lăsat dinaintea domniei mele, cum au întocmit părinţii lor de mai înainte cu sfînta mănăstire, ca să ţină Vlaicul şi Ratea jumătate din Miceştii de Sus de peste tot hotarul, oricît se va alege, iar mănăstirea de la Tutana să ţină din Albota a patra parte şi din seliştea Huhurezilor două părţi, cum a fost întocmirea din zilele vechi.

Iar apoi, iarăşi să-i fie lui Vlaicul şi lui Ratea şi fraţilor lor şi cu fiii lor Tîrsenii toţi, de peste tot hotarul, ⟨din cîmp şi din apă⟩[1] şi din pădure şi de pretutindeni fiindcă au cumpărat părinţii lui Vlaicul şi ai lui Ratea, Lumotă şi Cernat, a treia parte din Tîrseni, de la fiii lui Dragoslav şi de la nepoţii lui Dragoslav, pentru 300 aspri, încă în zilele răposatului părinte al domniei mele Radul voievod. Şi au dat calul. Iar două părţi din Tîrseni le-am aflat domnia mea că sînt ale lui Vlaicul şi ale lui Ratea, vechi şi drepte ocine şi dedine.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Vlaicul şi lui Ratea şi cu fraţii lor, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins după zisa domniei mele.

Şi martori punem domnia mea jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi jupan Udrişte mare vistier şi jupan Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Pădure logofăt.

Scris în minunată cetate Bucureşti, în luna decembrie 7 zile, de la Adam curgător, în anul 7052⟨1543⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 495 (Radu Vodă, XIX bis/2). Orig., perg. (28,5 × 40), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 256, f. 634 v — 635.

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 309—310.

[1] Loc rupt.

155 **1544 (7052) ianuarie 5, Tîrgovişte.**

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинъ вѣсон земли Ѹггровлахинское, сннъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воевод. Дават господство мн сїе повелѣнїю господства мн болѣрнн господства мн жѡпанѡ Бладꙋл портарѡ и съ нн сновн, елнцн нм Богъ даст и съ анепсенм сн, снин Дрѣгнчшв, такоже да нм ест wчннн 8 Морѣщї, дел Станшв, и дел Кърстев вѣсн нїхнн делове. Понеже ест била стара и права wчнн и дѣднн Станов и Кърстев. И потом, прнинде Стан и Кърстѣ пред господства мн wт своим добром волѣ, тере ю дадоше и поклонише вншє пнсанн болѣрн господства мн Бладꙋл портарѡ и със анепсенм се над нн делове wт wчннн, над половнн, а дрѡгѡ половнн wнн ю продадоше за едни кон добрѣ.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, дадох и господство ми жѫпанѫ Владул портарѫ и съ днепсенм сн, шкоже да нм ест wчннѫ и wхабѫ ннм и снновем нм и вн҃ком и прѣвн҃читом нм и не wт когоже непотъкновено, порнзмѫ господства ми.

Сеже и свидетелїе поставлѣем господства ми: жѫпан Станко вн҃ь дворник и <жѫп>[1]ан Коада велнкн дворник и жѫпанѫ Татѫл велнкн лwгwфет и Ѹдрнще вистнарѫ и Драгомнр спатар и Крачѣ пеҳарник и Ѩлбѫл столник и Бадѣ комнс и Станчюл велнкн постелник. Исправник, Рѫдич велнкн портар.

Пнс аз, Радул писецѫ, въ настолнн град ѫ Тръговнще, мѣсеца генарїе е҃ дьни в лѣт ×ѕн҃з.

† Їw Радул вwевwда, милостїм божїм господнн҃ь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupanului Vladul portarul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da şi cu nepoţii săi, fiii lui Drăghici, ca să le fie ocină în Morăşti partea lui Stan şi partea lui Cîrstea, toate părţile lor. Pentru că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a lui Stan şi a lui Cîrstea. Iar apoi, au venit Stan şi Cîrstea înaintea domniei mele de a lor bunăvoie, de au dat şi au închinat mai sus-scrişilor boieri ai domniei mele, lui Vladul portarul şi cu nepoţii săi, părţile lor de ocină jumătate, iar cealaltă jumătate le-au vîndut-o pentru un cal bun.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Vladul portarul şi cu nepoţii lui, ca să le fie ocină şi ohabă, lor, fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după poruncă domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Rădici mare portar.

Am scris eu, Radul piseţul, în cetatea de scaun în Tîrgovişte, luna ianuarie 5 zile în anul 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., C/171. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 310—311.

[1] Loc rupt.

156 1544 (7052) februarie 9, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їw Радул воевода и господнн҃ь въсон земли Ѹгровлахїнскою, снн҃ь великаго и прѣдобраго Радулѫ воевод҃ь. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн почтенномѫ правителю господства мн жѫпанѫ Дѣтко великомѫ армашѫ и съ нн҃ синовн, каре колнцн мѫ Богъ <даст>[1], шкоже да мѫ ест село на нме зовомаго Ѡдобецнн въсн, съ въсwм ҳотарwм и ѫ полю и ѫ горѫ и съ воденнце и съ свем, каре колнко се ҳтет нзбратн. Понеже ест бнл сън село стара и права wчннѫ, деднн҃ь жѫпанце Нѣкшен, тест҃а жѫпанѫ Дѣтко великомѫ армашѫ, нѫ бнw га ест залwг поставнл Пеш портар и жѫпанца его Нѣкша, къда ест дръжал Пеш портар по жѫпанца Нѣкша, ѫ Станко дворникѫ и ѫ Бадѣ постелникѫ за ×к҃×е аспрн неволестн и длъгове радї.

И потом, жѫпан Дѣтко велики армаш, а ѡн га ест платил със своим аспри и дал ѭ ест и вратил въсн вишє речєнн аспри ×к×є аспри ѕ рѣкѫ Станко дворникѫ и ѕ рѣкѫ Бадє постєлникѫ, а село вишє речєнно, Ꙋдобєцнн, да га дръжет жѫпан Дѣтко велики армаш.

Сєго радї и господство мн дадоѭ жѫпанѫ Дѣтко великомѫ армашѫ вишє речєнно село, Ꙋдобєцнн въсн, и въсѡм хотарѡм, такоже да мѫ бѫдет въ ѡчинѫ и въ ѡцѣвѫ, немѫ и снновом емѫ и внѫкѡм и прѣвнѫчетом емѫ. И въ нихѭ прѣдалнка да нѣст, нѫ да ест ѡставшим емѫ. И нн ѡт когоже непотъкновєно, по реч господства мн.

Сєже и свєдєтелне поставлѣєм господство мн: жѫпан Станко вишн дворник и жѫпан Коадъ велики дворник и жѫпан Татѫл велики логофет и Ꙋдрище вистиар и Драгомнр спатар и Крачѣ пеҳарник и Ѧлбѫл столник и Бадѣ комис и Станчюл велики постєлник. Исправник, Драгнѧ велики ключар.

И аз, Тѫдорел логофет, еже нєпнсаѭ <въ град рекомїє Тръговнще, мѣсеца>[2] февръарїе ѳ дьнн, въ лѣт ×ѕнѳ.

<† Їѡ Радул>[2] вѡєвѡда, мнлостїѭ божїѭ господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupanului Detco marele armaş şi cu fiii lui, oricîţi Dumnezeu îi ⟨va da⟩[1], ca să-i fie satul anume Odobeştii toţi cu tot hotarul şi în cîmp şi în deal şi cu mori şi cu tot, oricît se va alege. Pentru că acest sat a fost veche şi dreaptă ocină, dedină a jupaniţei Neacşa, soacra jupanului Detco marele armaş, însă Peia portarul şi jupaniţa lui, Neacşa, cînd ţinea Peia portarul pe jupaniţa Neacşa, l-au pus zălog la Staico vornicul şi la Badea postelnicul pentru 25 000 aspri, pentru nevoi şi datorii.

Iar apoi, jupan Detco marele armaş, el l-a plătit cu asprii săi şi le-a dat şi le-a întors toţi asprii mai sus -zişi, 25 000 aspri, în mîna lui Staico vornicul şi în mîna lui Badea postelnicul, iar satul Odobeştii mai sus-zis să-l stăpînească jupan Detco marele armaş.

De aceea, şi domnia mea am dat jupanului Detco marele armaş satul Odobeştii mai sus-zis tot şi cu tot hotarul, ca să-i fie şi ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie urmaşilor lui. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Draghia mare clucer.

Şi eu, Tudorel logofătul, care am scris ⟨în cetatea numită Tîrgovişte, luna⟩[2] februarie 9 zile, în anul 7052 ⟨1544⟩.

⟨† Io Radul⟩[2] voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., DCCXXXIV/75. Orig., perg. (25, 5×39), pecete timbrată. Traducere, ibidem, CCLXXV/2.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 311—312.

[1] Omis.
[2] Text tăiat din document.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋгровлахїнское, синъ добраго и великаго Радꙋла воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми дъщере Дѫмитрѡв, по име Ѥнка и Ѥонка и Нѣга и Сора и Марїа и съ них синовн, елнце им Богъ придаст, такоже да им ест ѡчинѫ ѕ Прислѡп и ѕ Перѣнн, дел бащамѫ сн Дѫмитрѡв каса, каре колнко се хтет нзбрати, понеже им ест стара и права ѡчинѫ, дѣднѫ.

Ѥ потом, по съмрѣти Дѫмитрѡв, негѡве дъщере вниге ѕписанн нмаше съпренїе пред господства мн съ ѕнкамн сн, Ѡпрѣ и Роман и Шерб. И тако прѣше, како Дѫмитрѫ нѣст им право братѫ им, нѣст ѕченнл ѡт бащам сн, ѡт Ѥонко, нѫ речет како ест копил. Ѥ ѕ тем господство мн гледах и сѫдих по правдѫ <н по> закон съ въсѣкмн честнтнмн властелени господства мн и ѡбрѣтохмо како ест Дѫмитрѫ право синѫ Ѥонкѡв и братѫ Ѡпрев и Роман и Шербѡв.

Сего ради, дадѡх господство мн дъщере Дѫмитрѡв вниге ѕписане, а Ѡпрѣ и Роман и Шерб ѡсташе ѡт закѡн пред господства мн, а дъщере Дѫмитрѫѡв вниге писане, такоже да мѫ ест <ѡчин>ѫ <н ѡх>дѫ, <н>им и синовѡм им и внѫкѡм и прѣвнѫчитѡм. И <каре> комѫ ѡт них съльчити прѣжде съмрътъ, а въ них прѫдалника да нѣст, нѫ да ест ѡставшим им. И нн ѡт когоже непотъкновено, порнзм<о господств>а мн.

Сеже и свѣдѣтелїе: жѫпан Стнко <бн>в дворник и жѫпан Коада велнки дворник и жѫпан Татѫл велнки лѡгѡфет и жѫпан Дръгнч бнв спатар и Ѫдрнще внстнгар и Драгомнр спатар и Крача пеҳарник и Ѧлбѫл столник и Кадѣ комнс и Станчюл велнки постелник. Исправник, Дѣтко велнки армаш.

И аз, Цалапн, еже начрътах въ столни град Тръговнще, мѣсеца февръарїе кг дънн, в лѣт ѯзнг.

† Їѡ Радꙋл вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domnieie mele fiicelor lui Dumitru, anume Anca şi Voica şi Neaga şi Sora şi Maria şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Prislop şi în Pereni partea tatălui lor Dumitru toată, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, după moartea lui Dumitru, fiicele lui mai sus-scrise au avut pîră înaintea domniei mele cu unchii lor Oprea şi Roman şi Şerb. Şi aşa pîrau, că Dumitru nu le este frate drept, nu este făcut de părintele lor, de Voico, ci au spus că este copil. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele şi am aflat că Dumitru este fiul drept al lui Voico şi fratele lui Oprea şi al lui Roman şi al lui Şerb.

De aceea, am dat domnia mea fiicelor lui Dumitru mai sus-scrise, iar Oprea şi Roman şi Şerb au rămas de lege înaintea domniei mele, iar fiicelor lui Dumitru mai sus-scrise, să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi oricui dintre dînşii i se va întîmpla mai înainte moarte, iar la dînşii prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Iată şi martori: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi jupan Drăghici fost spătar şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Detco mare armaş.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Ţalapi, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna februarie 23 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MDCCCXLIII/1. Orig., perg. (26 × 36), pecete timbrată. Copie slavă cu traducere la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 51—52; altă traducere ibidem, A. N., XC/1. Văleatul greşit, datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 318 (sub data: 1545 februarie 28); Ghibănescu, *Codrescu*, IV, 82—83.

158 1544 (7052) martie 7, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ. Дават господства мн сїю повелєнїе господства мн Ѻнчев и Шербан и съ нїх синовн, елнцнм Богъ даст, ꙗкоже да мѫ ест ѡчнн ѡт Бѣчкънещї ѡт ѡчнѫ Негрѣюв дел Стонкев въса, понеже мѫ ест стара и права и дѣдїнѫ, ѡчнѫ.

И потом прнеде Стонка пред господство мн тере ѧложнше и поклонше и Степана зндрѫ ѡт своим сн добром воле. И по съмрътн Степана зндарѫ, а синовн емѫ Пътрѫ, а ѡн продаѫ Ѻнчев и Шърбанов ѡт своим сн добром воле, таже ест била ѡт ѫжа нним. И дадоше Ѻнчѣ аспрн ҃ѱ за тоим покѫпн.

Сего радї, им дадоѫ господства мн, ꙗкоже да мѫ ест въ ѡчнѫ и ѡхабѫ, им и сиповo им и внѫко им и непрѣквнѫчетѡм емѫ и нн ѡт когоже непотъкновено, порнзмо господства мн.

Сеже сведетелїе поставлѣем господства мн: жѫпан Станко бившє дворник и жѫпан Коада вел дворник и жѫпан Татѫл лѡгѡфет и жѫпан Строе спатар и жѫпан Драгѫл столник и Ѫдреще вистїар и Дрѫгнч спатар и жѫпан Драгомирѫ вел спатар и Крачѣ пехарник и Станчѫл вел постел<не>кѫ. Исправник, Строе спатар.

Пнсаѫ аз, Баде, въ дивн стол ѧ Тръговнще, мѣсеца мартїе ҃з дьнн, въ лѣт ×҃знѳ.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voiévod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oncea şi Şerban şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocina din Bucicăneşti din ocina lui Negreiu toată partea lui Stoica, pentru că le este veche şi dreaptă şi dedină, ocină.

Iar apoi, a venit Stoica înaintea domniei mele de a aşezat şi i-a închinat şi lui Stepan zidarul de a lui bunăvoie. Iar după moartea lui Stepan zidarul, iar fiul lui, Pătru, el i-a vîndut lui Oncea şi lui Şerban de a lui bunăvoie, căci a fost din funia lor. Şi a dat Oncea 400 aspri pentru acea cumpărătură.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul logofăt şi jupan Stroe spătar şi jupan Dragul stolnic şi Udrişte vistier şi Drăghici spătar şi jupan Dragomir mare spătar şi Cracea paharnic şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Stroe spătar.

www.dacoromanica.ro

Am scris eu, Badea, în minunatul scaun, în Tîrgovişte, luna martie 7 zile, în anul 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCCLXXXVI/1. Orig. hîrtie (30 × 21,5), pecete timbrată.

159 1544 (7052) martie 15, Tîrgovişte.

† Милостїю божїею, Їw Радꙋл вwевwда и господинь въсон земле Ѹгровлахїнскон, сннь великаго и прѣдобраго Радꙋла воеводе. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн почтеномѫ властелинwмѫ господства мн жѫпан Дръгнч спатар и жѫпан Ѹдрнце велнкн внстнар и съ ннѫ снновн, елнцн нм Богъ даст, цкоже да им ест wчннѫ wт Кѫпъщжнѣнк еже код Поенарн половннѫ и wт вечнин такождере.

И пакн да нм ест wчннѫ wт Храстѫ, третн дел и wт вечнин такождере.

И пакн да нм ест wчннѫ wт Краювва четвръти дел и wт вечнин такождере.

Понеже сїе внше речене селаѫ развраше се господске, а господство мн съм помнловал по внше реченнм властелнм господства мн, жѫпан Дръгнч спатар и жѫпан Ѹдрнце велнкн внстнар, понеже еѫ достнгоше съ право мн верном слѫжбом wт къ господство мн.

Сего радї нм дадоѫ и господство мн внше речепнм властелнм господства мн цкоже да нм ест внше реченнм селаѫ въ wчннѫ и wѫабѫ, и нм и сновом нм и внѫци и прѣвнѫчетом нм. И въ ннѫ прѫдалнка да нѣст, нѫ да ест wставшнм нм. И нн wт когоже непотѫкновенно, по рѣч господства мн.

Сеже и сѣдѣтелне поставлѣем господство мн: жѫпан Станко дворнк и жѫпан Коадж велнкн двородръжец и жѫпан Татѫл велнкн слово раздавател и Драгомнр спатар и Крача пехарник и Ѩлбѫл столнк и Бадѣ комнс и Станчюл велнкн постѣлник. Исправнк, Строе спатарѫ.

И аз, Нан Дебел пнсецѫ, начрътаѫ ѫ град Тръговнце, мѣсеца мартїе ѣї дьнн, в лѣт ×ѕнѳ.

† Їw Радꙋл вwевwда, мнлостїѫ божїѫ господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor vlastelini ai domniei mele jupan Drăghici spătarul şi jupan Udrişte marele vistier şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocina din Căpăţînenii cei de lîngă Poenari, jumătate şi din vecini de asemenea.

Şi iarăşi să le fie ocina din Hrastu a treia parte şi din vecini de asemenea.

Şi iarăşi să le fie ocină din Craiuova a patra parte şi din vecini de asemenea.

Pentru că aceste mai sus-zise sate s-au ales domneşti, iar domnia mea am miluit pe mai sus-zişii vlasteli ai domniei mele jupan Drăghici spătarul şi jupan Udrişte marele vistier, pentru că le-au dobîndit cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea.

De aceea, le-am dat şi domnia mea mai sus-zişilor vlasteli ai domniei mele, ca să le fie mai sus-zisele sate de ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Stroe spătar.

Şi eu, Nan cel Gros piseţul, am scris în cetatea Tîrgovişte, luna martie 15 zile, anul 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/25. Orig., perg. (21 × 37,5), pecete timbrată, stricată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 312.

160 **1544 (7052) mai 5, Vadul Nicopolei.**

† Мнлостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинь въсое земли Ѫгрꙋвлахїискон, сннь великаго и прѣ<добраго Радꙋла воєвода. Д>ават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слꙋг господства мн Стан <със с>нновн, елице нм Богъ прнпѫстнт, шкоже да нм ест, wчн<нѫ ѯ Гѯп>цїрѣнн wт дел Малаиев една ѯже и пол, понеже кѯпн Стан wт Малаіа за ф̄ аспри готовн и за едно кобнл и за две кр<аве> със телцї. И пакн да ест Стан wчннѫ ѯ Гѯпцнрѣнн wт Дѯмитрѫ две ѯже, понеже покѯпн Стан wт Дѯмитрѫ за ҳ̄а аспри.

И пакн да ест Стан wчннѫ ѯ Прѣдълнчещї дел Ѩда<ѯцев> въса, варе елнка се ҳтет избратн, понеже покѯпн Стан wт Ѩдаѯце за т̄ аспри и з<а е>дно <кон> добрь. И пакн да ест Стан wчннѫ ѯ Пр<ѣд>ълнчещї wт дел Манев над третн дел, понеже покѯпн Стан <wт Манѣ> за р̄г <аспри>. <И господства мн> дадоше кон.

Сего радї, дадоҳ и господство мн, шкоже да ест <въ> wчннѫ и въ wҳабѫ, немѫ и снновн емѫ и внѯко<мѫ> емѫ и прѣвнѯчитомѫ емѫ и нн wт когоже непот<ѫкновенно>, порнзмо господства мн.

Сеже и сведетелѣе поставлѣем <господство мн>: жѯпан Коада великн дворник и жѯпан <Татѯл великн лwгwфет> и <Ѫдрнце> внстнар и Драгомнр спатар и Крача пеҳарник и Ѩлвѯл столникѫ и <Бадѣ комис> и Станчюл великн постелникѫ.

И аз нап<нсаҳ>, Стан граматнк, въ брод Нпкополскн, мѣсеца ман е̄ дънн я лѣто ҳ̄зн̄е.

† Іw Радꙋл вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului ⟨Radul voievod⟩. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Stan ⟨cu⟩ fiii, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină ⟨în⟩ Supţireni, din partea lui Malaia o funie şi jumătate, pentru că a cumpărat Stan de la Malaia pentru 500 aspri gata şi cu o iapă şi cu două vaci cu viţei. Şi iar să-i fie lui Stan ocină în Supţireni din partea lui Dumitru două funii pentru că a cumpărat Stan de la Dumitru pentru 1 000 aspri.

Şi iar să-i fie lui Stan ocină în Prădăliceşti toată partea lui Ada⟨uge⟩, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Stan de la Adauge, cu 300 aspri şi cu un cal bun. Şi iarăşi să-i fie lui Stan ocină în Prădăliceşti din partea lui Manea a treia parte, fiindcă a cumpărat Stan de la ⟨Manea⟩ pentru 103 ⟨aspri⟩. Şi ⟨domniei mele⟩ au dat calul.

www.dacoromanica.ro

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic şi jupan ⟨Tatul mare logofăt şi Udrişte⟩ vistier şi Dragomir spătar şi Cracea paharnic şi Albul stolnic şi ⟨Badea comis⟩ şi Stanciul mare postelnic.

Şi eu, Stan gramaticul, am scris în Vadul Nicopolei, luna mai 5 zile în anul 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXXIX/59. Copie din 1903. Copistul menţionează că originalul era rupt.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 313.

161 **⟨1544⟩ mai 14.**

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воєвода и господинъ късое земли Ѹгровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєвода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Дрꙋгою и Пътрꙋ, със инꙗими синови си, елице им Богъ даст, такоже да им ест wчинꙋ ѕ Стрꙋмба, дел за wчинꙋ Микꙋлои въса, wт полю и wт шꙋм и wт вод, занеже ю ест дал Микꙋл за своим добром волю и wт пред господства ми из радї една дешꙋгꙋбинꙋ. И пак да им ест дел Кокошок въсѣ, wт по въс ҳотаром; и покꙋпише Дрꙋгою и Петрꙋ тае wчинꙋ wт Кокошꙋ за ҳ̄ѕ̄м аспри готови. И продадоше Кокош за своим добрам волю и съ знанїе въсем мегїашним.

И покꙋпише Дрꙋгою и Пътрꙋ дел за wчинꙋ Късїнꙋ въсаҳ wт по въс ҳотаром, wт Фꙋндею и wт Марѣш за ѕ̄ флоринци сребрени и със бирꙋл. И покꙋпише wт Нанꙋл, братꙋ Марешов, дел wт wчинꙋ Ꙗикѣм се Кладꙋлов, въсаҳ, wт по въс ҳотаром, за ҳ̄ аспри готови. И покꙋпише дел за wчинꙋ Іwнꙋ Котею, въсаҳ, wт Фꙋндею за ҳ̄ аспри готови. И продадоше и дадоше сїе людїе теҳ wчинꙋ внише реченꙋ, за своим добром волѣ и wт пред господства ми.

И сего радї, дадоҳ и господства ми, такоже да им ест wчинꙋ въ wҳаб им и синови им и внꙋком и прикнꙋчетом и нн wт когоже непоколѣбимо, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтели поставлѣҳ господства ми: жꙋпан Станко бившe дворник и жꙋпан Кодда велики дворник и жꙋпан Татꙋл велики логwфет и Ѹдрищї вистїар и Драгомир спатар и Ѩлбꙋл столник и Крачѣ пехарник и Бадѣ комис и Станчюл постелник. Исправник, Дрꙋгич спатар.

Пис маї ѳ̄ї днн, в лѣт ҳ̄зн̄г.

† Їw Радꙋл вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoi şi lui Pătru, cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Strîmba toată partea de ocină a lui Micul, din cîmp şi din pădure şi din apă, pentru că a dat-o Micul de a lui bunăvoie şi dinaintea domniei mele pentru o duşegubină. Şi iar să le fie toată partea

www.dacoromanica.ro

lui Cocoş, de peste tot hotarul; şi au cumpărat Drăgoi şi Pătru acea ocină de la Cocoş pentru 2 240 aspri gata. Şi a vîndut Cocoş de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor.

Şi au cumpărat Drăgoi şi Pătru toată partea de ocină a lui Văsiiu, de peste tot hotarul, de la Fundei şi de la Mareş, cu 7 florinţi de argint şi cu birul. Şi au cumpărat de la Nanul, fratele lui Mareş, toată partea de ocină a unchiului său Vladul, de peste tot hotarul, pentru 600 aspri gata. Şi au cumpărat toată partea de ocină a lui Ion Coteiu de la Fundei, pentru 600 aspri gata. Şi au vîndut şi au dat aceşti oameni acele ocine mai sus-zise de a lor bunăvoie şi dinaintea domniei mele.

Şi de aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie lor ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Cracea paharnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Drăghici spătarul.

Scris în mai 14 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XC/7. Orig., hîrtie (29 × 21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1820.

Datat după domn şi divan.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Strîmba*, 11—12. Trad. *D.I.R.*, *B*, 313—314.

162 ⟨1544⟩ iunie 2, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсои земле Ꙋгровлахиское, сннъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство ми сїю повѣ<леніе господства> ми Манѫлѧи <и> Драгомир и Славчюл и Станчюл и Данчюл и Стан и Лѫпѫл и съ нїх снновє, елице им Богъ <да>ст, ꙗкоже да им ест wчинѫ ѕ Горни Пецишани съ въсѣм хотарwм [1], понеже им <ест ст>ара и права wчинѫ, дѣдїнѫ.

И паки да им ест wчинѫ планина на име Момчелwв и Цеменѣлеле и Прислопѫл Стогѫлwв, понеже им ест стара и права wчинѫ, дѣдїнѫ.

И паки да<им ест ѕ> Горѣни една планина wт винograд и лѫнкъ, каре елика се хтнт избрати нихна wчина покѫпена, понеже ю покѫпнт сїе людїе еже сѫт вниe писани wт Строе и wт снновн Дѫшевѫ и wт снновн Й . . . и wт дрѫзи снновн Дѫшев и wт снновн Ѳркан и wт Цефан и wт дрѫге Цефан и wт Дѣтко и wт Стан и wт попа Стонка и wт чето Татѫлwв, понеже покѫпил за хр̃ <аспри> wт нихно добро волю.

Егo радї, дадоx и господство ми Манѫлwв и Драгомирѫ и Славчюлwв и Станчюлwв и Данчюлwв и Станѫ и Лѫпѫлwв, ꙗкоже да им ест wчинѫ и въ wхабѫ, <им и снноволи> им и внѫкwм и прѣвночетом и ѿи wт когоже непотѫкновено, по речи господства ми.

Егже свѣдетелїе поставлѣнм господство ми: жѫпан Кодъ великн дворник и жѫпан Татѫл <вел> логофет и жѫпан Ѫдрице великн вистїр и Драгомир спатар и Албѫл столник и Радꙋл пехарник и Бадѣ комис и Станчюл великн постелник. Исправник, Дѣтко вел армаш.

Пис въ наст<олнн град> Тръговище, мѣсеца юніе в̃ дънн, в лѣт ×ẑнг̃.

† Їw Радꙋл wевевда, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a ⟨domniei⟩ mele Manului şi Dragomir şi Slabciul şi Stanciul şi Danciul şi Stan şi Lupul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Peştişanii de Sus cu tot hotarul[1] pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Şi iar să le fie ocină muntele numit al lui Momcel şi Gemenele şi Prislopul Stogului, pentru că le este veche şi dreaptă ocină dedină.

Şi iar să ⟨le fie la⟩ Goreni un munte de vie şi luncă, oricît se va alege ocina lor cumpărată, pentru că au cumpărat aceşti oameni, care sînt mai sus scrişi, de la Stroe şi de la fiii lui Duşe şi de la fiii lui A... şi de la alţi fii ai lui Duşe şi de la fiii lui Orcan şi de la Ştefan şi de la alt Ştefan şi de la Detco şi de la Stan şi de la popa Stoica şi de la ceata lui Tatul, pentru că au cumpărat pentru 2 100 ⟨aspri⟩ de a lor bunăvoie.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Manul şi Dragomir şi Slabciul şi Stanciul şi Danciul şi Stan şi Lupul, ca să le fie ocină şi de ohabă, ⟨lor şi fiilor⟩ lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul ⟨mare⟩ logofăt şi jupan Udrişte mare vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Radul paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Şi ispravnic, Detco mare armaş.

S-a scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna iunie 2 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 22. Orig., perg. (30 × 41), rupt, pecete timbrată. Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, p. 110—112 (sub 1545).

[1] Cuvintele: „съ въсѣм Хотарѡм“ (cu tot hotarul) sînt scrise peste un text răzuit.

163 1544 (7052) iunie 22, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Радꙋл воевода и господинь въсею земле Ꙋггрр⟨овлахїнское⟩, синь великаго ⟨и⟩ прѣдобраго Радꙋла воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн почтеном болѣрнѧ господство мн жѫпан Ѳпрѣ дворникѫ и съ нимꙋ синовн, елице мѫ Богъ припѫстит, такоже да мѫ ест ꙋчинѫ ѫ Клокотнч ѡт дел Клъборек четвръти дел, понеже прїнде ѡн прѣд господства мн ѡт своим добром волю тере ѡ даде и поклонн болѣрнѧ господство мн више писанѫ, Ѳпрен дворникѫ. И господство мн дадоше кон. И пак да ест жѫпан Ѳпрев дворникѫ и братѫ емѫ Драгомир портарѫ и Ѳанев ꙋчинѫ ѫ Клокотнч, дел синовн Югев, каре колнко кет бнт нмаꙋ въса ѫ Клокотнч; понеже нмаше болѣри господство мн више речени съпренїе прѣд господства мн със синовн Югев над тан више писана ꙋчина. И тако преше синовн Югев прѣд господства мн како сѫт и ѡни нмал бацинна над таю ꙋчинѫ. И господство мн гледаꙋ и сѫднꙋ със въси почтенїмн правнтелн господство мн ⟨н⟩знандоꙋ господство мн како сѫт синовн Югев нѣкон кѫпцн и над таю ꙋчинѫ, ѡни не нмаше нн едно метеꙋ. Таже дадоꙋ и господство мн болѣрнин господство мн да нм нзметнит аспрїн и болѣри господство мн

www.dacoromanica.ro

братѣше им готовн аспри н wт над wчнѵ̀ н wт над книге, ҳа҃ѵоѳ аспри. И wсташе синови Югев wт закон wт пред господство мн.

И ҳотарѵ̀л да се знает wколо местом: wт краи Савалев право даже до Балѣ Врагови, а wт Wбръшїи Врагови, слемѣ[1] даже до Мъгѵ̀рѣ н wт тѵ̀и, пак слѣме, до Пѵ̀та Сасѵ̀лwв, а wт тѵ̀и, слѣме, даже до Савеле. Понеже тїе комате еже ест внише речени комате wниже сѵ̀т покѵ̀пене wт Блъборѣ, рwдїтел Wанев wт Бонко Мнсескѵ̀л н wт братїим его.

Сего радї, дадоҳ н господство мн болѣри господство мн жѵ̀панѵ̀ Wпрен дворникѵ̀ н братѵ̀ емѵ̀ Драгомирѵ̀ портарѵ̀ н Wнев ѥкоже да им ест въ wчнѵ̀ н wҳабѵ̀, нним н сновим им н внѵ̀ком им н прѣвнѵ̀чнтом им н нн wт когоже непотъкновено, порязмо господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства мн: жѵ̀пан Станко внвшн велнки дворникѵ̀ н жѵ̀пан Кода велнки дворникѵ̀ н жѵ̀пан Татѵ̀л велнки лwгwфетѵ̀ н Ѹдрище внстїар н Драгомнр спатарѵ̀ н Радѵл пеҳарникѵ̀ н Йлбѵ̀л столникѵ̀ н Бадѣ комис н Станчюл велнки постелникѵ̀. Исправник, Кода велнки дворникѵ̀.

И аз, Стан граматнк, еже напнсаҳ въ столнїн град Тръговище, въ мѣсеца юнїе к҃в дьнн, в лѣт ҳ҃зн҃в.

† Їw Радѵл вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Oprea vornicul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Clocotici din partea lui Bîlborea a patra parte, pentru că a venit el înaintea domniei mele de a sa bunăvoie de a dat-o şi a închinat-o boierului domniei mele mai sus-scris, lui Oprea vornicul. Şi domniei mele au dat calul. Şi iar să-i fie jupanului Oprea vornicul şi fratelui lui, Dragomir portarul şi lui Oană ocină în Clocotici partea fiilor lui Iuga, oricît vor fi avut în Clocotici, toată; pentru că au avut boierii domniei mele mai sus-zişi pîră înaintea domniei mele cu fiii lui Iuga pentru acea mai sus-scrisă ocină. Şi aşa pîrau fiii lui Iuga înaintea domniei mele că au avut şi ei baştină pe acea ocină. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi am aflat domnia mea că sînt fiii lui Iuga nişte cumpărători şi pe acea ocină ei nu au nici un amestec. Deci am dat domnia mea boierilor domniei mele să le lepede asprii şi boierii domniei mele le-au întors banii gata şi pe ocină şi pe cărţi, 1 475 aspri. Şi au rămas fiii lui Iuga de lege dinaintea domniei mele.

Şi hotarul să se ştie în jurul locului: din capătul Savalei drept pînă în Valea Dracului, iar din Obîrşia Dracului, culmea[1], pînă în Măgurea şi de aci, iarăşi culmea pînă la Drumul Sasului, iar de aci culmea, pînă la Savele. Pentru că aceste averi care sînt mai sus zisele averi, ele au fost cumpărate de Bîlborea, părintele lui Oană, de la Voico Misescul şi de la fraţii lui.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea boierilor domniei mele jupanului Oprea vornicul şi fratelui lui, Dragomir portarul şi lui Oană, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Radul paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Coadă mare vornic.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Stan grama ‹ul, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte n luna iunie 22 zile, în an. 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Col. Prof. Ion Ionaşcu, nr. 6. Orig., hîrtie (27 × 42), pecete timbrată.

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

164 1544 (7052) iulie 7, Tîrgovişte.

† Мілостїю божїю, Їѡ Радꙋл воєвода и господинъ въсон земле Ѹгровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнне господства мн свѣтомꙋ монастирꙋ еже се зовет Бистриць, идеже ест храм прѣчистне владїчице наше Богородїце и приснодѣвѣи Марїе, ꙗкоже да нм бꙋдет село Строещїи със въсом хотар, понеже ест стара и права ѡчинꙋ и дѣдїнꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ.

Й потом, нмаше калꙋгери и ѡтцꙋ егꙋменꙋ Ѳнофрне със варошанмн ѡт Йргиш съпрѣкїе прѣд господства мн радї тан ѡчинꙋ. И плакаше се Йрьгишанн прѣд господства мн, како и прнтеснꙋт калꙋгери ѡт Бистриць. Й господство мн ꙋ тем гледах и сꙋдї съ въсѣмн честнтнмн властелннмн господства мн и прочетах господства мн книге и ннн господарне кон сꙋт прѣжде бнли ѡт стари дьнн. И нзнандох господство мн како ест стара и права ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ.

Ѳщеже послах господство мн по болѣрнн господства мн жꙋпан Болꙋшнн велнкн пнтар, ꙗкоже да гледает и да хотарнсает тан ѡчинꙋ със Йргншанн. И нзнандоше внше писанꙋ болѣрнн господства мн и със $\overline{\text{вї}}$-тнм ⟨болѣ[1]рн како сꙋт прнстъпнлн Йргншанн много прѣко стари хотар. И ꙁзех господство мн ѡт варош едно грнвнꙋ, почто радї прнтесннше ѡчинꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ без закона и без правдꙋ. И ѡсташе Йргншанн ѡт закона със злон ѡргню ѡт ⟨къ господства мн⟩[1].

Й господство мн ꙋ тем дадох свѣтомꙋ монастирꙋ, ꙗкоже да се знает покꙋде ест хотар ѡт стари дьнн: ѡт Пнскꙋл Бладов дорн ꙋ Глъма Мълнншꙋлꙁн ⟨н⟩[1] дорн ꙋ Пнскꙋл Шкѣꙋлꙁн ѡт ꙁгор и ѡт тꙋа, право ꙋ Ѹста ⟨Чер⟩[1]нец⟨ꙋлꙁн⟩[1] и ѡт вале, дорн ꙋ Пнскꙋл Цꙋр⟨цї⟩[1]вꙋ и ѡт Пнскꙋл Цюрцїв, дорн ꙋ слѣме и ѡт тꙋа, ⟨дорн ꙋ ѡбръшїа Ковлꙁн и ѡт⟩[1] тꙋа, ꙋ Пнскꙋл Горꙋнетꙋлꙁн ѡт згорꙋ и ѡт тꙋа, по слѣме, дорн ꙋ Глъма П⟨ъншꙋлꙁн⟩[1] и ѡт тꙋа, прѣ Ѳбръшїа Калꙋгеровꙋ и ѡт тꙋа, даже ꙋ Ѳбръшна Пътровꙋ и ѡт тꙋа, по слѣме, дорн ꙋ Ѳбръшїа Пнетрншꙋлꙁн и ѡт тꙋа, све по слѣме, дорн и дъбꙋ, ꙋ ѡбръшїа Пꙋт Тръгꙋлꙁн и ѡт дъбꙋ, дорн ꙋ Мꙁкѣ Стръмбен и дорн ꙋ хотарꙋл Костецнлор и ѡт тꙋа, даже ꙋ Мꙁкѣ Телман, понеже сню внше нменнтꙋ ѡчинꙋ, а внн и хотарнсаше ѡт дьнн стараго Мнрча воєводе и ѡт дьнн поконнаго Басарабꙋ воєвода.

Такождере и господство мн дадох свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Бистриць, ꙗкоже да нм бꙋдет въ ѡчинꙋ и въ ѡхабꙋ и непотъкновено, по ѡрнзмо господства мн.

Ѳже и сведетелне поставлѣем господства мн: жꙋпан Станко дворник и жꙋпан Кодꙗ велнкн дворник и жꙋпан Татꙋл велнкн логофет и Ѹдрнце внстнар и Драгомнр спатар и Йлбꙋл столник и Радꙋл пеҳарник и Бадѣ комис и Станчюл постелннк. Испарвник, Станко бнвше велнкн двѡрникꙋ.

Писах аз, Иванча, нже къ мали днпаці, ꙋ град днвни Тръговнце, мѣсеца юлне $\overline{\text{з}}$ дьнн, в лѣто ⸸$\overline{\text{знв}}$.

† Їѡ Радꙋл вѡєвѡда, мнлостїм божїм господннь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi prea bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se numeşte Bistriţa, unde este hramul preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul Stroeştii cu tot hotarul, pentru că este veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mănăstiri.

Iar apoi, călugării şi părintele egumen Onofrie au avut pîră cu orăşenii din Argeş înaintea domniei mele pentru această ocină. Şi s-au plîns argeşenii înaintea domniei mele că îi cotropesc călugării de la Bistriţa. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele şi am citit domnia mea şi cărţile altor domni care au fost mai înainte, din zilele vechi. Şi am aflat domnia mea că este veche şi dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

Încă am trimis domnia mea pe boierul domniei mele jupan Bolușin marele pitar, ca să cerceteze şi să hotărnicească această ocină cu argeşenii. Şi a aflat mai sus-scrisul boier al domniei mele şi cu 12 boieri că au călcat argeşenii mult peste hotarul vechi. Şi am luat domnia mea de la oraş o grivnă pentru că au cotropit ocina sfintei mănăstiri fără lege şi fără dreptate. Şi au rămas argeşenii de lege cu rea urgie de la ⟨domnia mea⟩[1].

Iar domnia mea, întru aceasta, am dat sfintei mănăstiri, ca să se ştie pe unde este hotarul din zilele vechi: din Piscul lui Vlad pînă în Gîlma Mălinişului ⟨şi...⟩[1] pînă în Piscul Şcheaului din sus şi de acolo drept în Gura Cerneţului şi din vale, pînă în Piscul Giurgiului şi din Piscul Giurgiului, pînă în culme şi de acolo ⟨pînă în obîrşia Boului şi de⟩[1] acolo în Piscul Gorunetului din sus şi de acolo pe culme pînă în Gîlma P⟨ăişului⟩[1] şi de acolo pe Obîrşia Călugărului şi de acolo pînă în Obîrşia lui Pătru şi de acolo, pe culme, pînă în Obîrşia Pietrişului şi de acolo, tot pe culme, pînă în stejar, în obîrşia Drumului Tîrgului şi din stejar, pînă în Muchea Strîmbei şi pînă în hotarul Costeştilor şi de acolo pînă în Muchea Telman, pentru că această mai sus-numită ocină, ei au hotărnicit-o din zilele lui Mircea voievod cel Bătrîn şi din zilele răposatului Basarab voievod.

De asemenea şi domnia mea am dat sfintei mănăstiri de la Bistriţa, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Radul paharnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Staico fost mare vornic.

Am scris eu, Ivancea, cel între diecii mici, în minunata cetate Tîrgovişte, luna iulie 7 zile în anul 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 497 (Bistriţa, LVI/4). Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 192, f. 562 v — 563, 202, f. 446—447 şi 713, f. 779—780.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 314—315. Leonăchescu, *Stroeşti-Argeş*, 26—27.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Милостию божию, Їw Радꙋл воевода и господинь въсон земле Ꙋгровлахиское, синъ великаго Радꙋла воеводе. Дават господство ми сїю повелѣние господства ми Стънилъ и съ синови си, на име Радꙋл и Кръстѣ и Стонка и съ нихъ синови си, елице им Богъ даст, такоже да им бѣде в Стежарѣл Билцовѣ ꙋчинѣ, дел Лазарꙋв въсихъ [1], третаго дела ѡт по въсех хотарѣ в поле и в шѣмѣ и в водѣ и в селище и в село и ѡт по въсѣдѣ, понеже га покѣпи Стънилъ и съ синови си ѡт Лазар за ѳ̃ флорини. Йли продаде Лазар ѡт своим добром волю и съ знание въсем мигнашом и ѡт горне и ѡт издолни.

Сего радї, им дадох и господство ми, такоже да им бѣде ꙋчинѣ и ѡхабѣ ним и синовом им и вноком им и прѣвнѣчетом им. И въ нихъ пръдаликъ да нѣст. И ѡт никогоже непотакновено, по реч господства ми.

Сеже сведетилие: жѣпан Стонка [2] дворник и жѣпан Коадъ велики дворник и жѣпан Строе спатар [3] и Ѹдрище вистиар и Радꙋл пехарник и Йлбѣл столник и Бадѣ комис и Станчюл постелник. Исправник, Падѣре лꙋгwфет.

Исписа сѣ в Мислѣ, мѣсеца ꙋгѣст к҃ѳ дьни, в лѣт ×ѕ҃нѳ҃.

† Їw Радꙋла вwевwда, милостїм божїм, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănilă cu fiii săi, anume: Radul şi Cîrstea şi Stoica şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Stejarul Bilţului, toată[1] partea lui Lazăr, a treia parte, de peste tot hotarul şi în cîmp şi în pădure şi în apă şi în selişte şi în sat şi de pretutindeni, pentru că a cumpărat Stănilă şi cu fiii săi de la Lazăr pentru 32 florini. Însă a vîndut Lazăr de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megieşilor şi din sus şi din jos.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Stoica[2] vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Stroe spătar[3] şi Udrişte vistier şi Radul paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Isprăvnic, Pădure logofăt.

S-a scris în Mislea, luna august 29 zile în anul 7052 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 498 (Ep. Rîmnic, C/1). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1820.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 108—110. Trad. *D.I.R.*, *B*, 315—316. Facs. *ibidem*, 507.

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] În loc de: „Staico".
[3] În loc de: „fost".

166 1544 (7053) octombrie 6.

† Милостїю божїею, Їw Радꙋл воевода и господинъ въсон земле Ꙋгровлахискон, синъ великаго Радꙋла воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрин господства ми Стан Папа със синови си, такоже да мѣ

www.dacoromanica.ro

ест негое дел wт Кънеци и Кръчещіи въси и ацигании на име Кошотъ съ ацигинка и съ синови си и Мамачюк съ синови си, понеже ми сѫт били старе и праве wчине, дѣдіне. Тогаи радї, нѫто да мѫ не смѣет запрѣтити през сію книгѫ господства ми, нидни болѣри wт болѣри господства ми, понеже съм помиловал господство ми више речень болѣриньі господства ми със негове селаѫ и ацигани радї слѫжбѫ еже ми ест послѫжил господства ми.

Сего радї мѫ съм дал и господство ми, шкоже да мѫ сѫт више речене селаѫ и ацигани въ wчиньі и wхабѫ и ни wт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Исправник, Радул вел пеҳарник.

Пис wхтомврїе ѕ дьни, в лѣт ×ѕнг.

† Іw Радул воевода, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Stan Papa cu fiii săi, ca să-i fie toate părţile lui din Cuneşti şi din Crăceşti şi ţiganii anume Coşotă cu ţiganca şi cu fiii săi şi Mamaciuc cu fiii săi, pentru că i-au fost vechi şi drepte ocine, dedine. De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-l oprească peste această carte a domniei mele, nici un boier dintre boierii domniei mele, pentru că am miluit domnia mea pe acest boier al domniei mele cu satele lui şi cu ţiganii pentru slujba pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Pentru aceasta, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie mai sus-zisele sate şi ţigani de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul mare paharnic.

S-a scris în octombrie 6 zile, în anul 7053 ⟨1544⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A.N., MMCMIV/2. Orig., hîrtie (28×20,5), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Slav şi trad. Ionescu-Nişcov, *Doc. inedite*, 153—154.

167 1544 (7053) octombrie 16, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Іw Радул воевода и господинъ въсои земле Ѵгровлахїнскои, сннъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство ми сне повелѣнне господства ми свѣтомѫ монастирѫ глаголеми Бистрицѫ, идеже ест храм прѣсвѣтѣ владїчице наше Богородице и присно дѣвѣи Маріе, шкоже да мѫ ест воденице wт на рекѫ госпожде, идеже ест на Крънгѫ, понеже им ест старе и праве дѣдїне.

И потом, имаше wтцѫ егѫменѫ Ѡнофріе съ[с]прѣнне прѣд господства ми със Мнхнѣ, брат Бланкѫлов логофет радї тензи воденице. И господства ми ѫ том гледаѫ и сѫдиѫ съ въсѣми честитими правители господства ми и ещеже прочетаѫ господства ми и книге поконнаго Блада воевода Калѫгера и поконнаго хѫбавѫ Радула воевода и изнандоѫ господства ми како сѫт биле дадене wт поконнаго Пръвѫл дворникѫ тензи воденице по прѣжде свѣтомѫ монастирѫ wт Бистрицѫ анѫ и притеснише Бланкѫл логофетѫ, таже им ѫзеше тензи воденице. И господство ми ѫ тем пак помиловаѫ свѣтаа монастирѫ със ⟨сїе воденнѫце ере им сѫт старе и праве дѣдїне комате.

Сего радї, дадоѫ и господства ми свѣтомѫ монастирѫ глаголеми Бистрицѫ шкоже да мѫ ест тензи воденице със въсѣ wчина и със мѣсто и със перивѫли

www.dacoromanica.ro

и със бранище и със свем, а Мнхнѣ нн едно работъ и нн едно метеҳъ да не имат със тензи воденице ере вста вт закона вт прѣд господства мн и нн вт когождо непотѫкновено, по врнзмо господства мн.

Сеже и сведетелне поставлѣем господства мн: жъпан Станко бивше дворник и жъпан Кодъ велнкн дворник и жъпан Ъдрище велнкн внстнар и Бадѣ Аіаз постелник и Драгомнр спатар и Албъл столник и Радул пеҳарник и Бадѣ комнс и Станчюл постелник. Исправник, Кирка дворник.

Шнсаҳ аз, Иванча граматик в град Тръговище, мѣсеца вҳтомврїе $\overline{\text{sї}}$ дьнн, в лѣт $\overline{\text{ҳзнг}}$.

† Їw Радул вшевшда, мнлостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul presfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie morile de pe Rîul Doamnei, unde este la Crîng, fiindcă îi sînt vechi şi drepte dedine.

Iar apoi, părintele egumen Onofrie a avut pîră înaintea domniei mele cu Mihnea, fratele lui Vlaicul logofătul, pentru aceste mori. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi încă am citit domnia mea şi cărţile răposatului Vlad voievod Călugărul şi ale răpposatului Radul voievod cel Frumos şi am aflat domnia mea că au fost date aceste mori mai înainte sfintei mănăstiri de la Bistriţa de răposatul Pîrvul vornicul, însă le-a cotropit Vlaicul logofătul, de a luat aceste mori. Iar domnia mea întru aceasta. am miluit iarăşi sfinta mănăstire cu ⟨ acele ⟩ mori, căci îi sînt vechi şi drepte averi de moştenire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie aceste mori cu toată ocina şi cu loc şi cu grădini şi cu branişte şi cu totul, iar Mihnea să n-aibă nici o treabă şi nici un amestec cu aceste mori, căci a rămas de lege dinaintea domniei mele. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan Coadă mare vornic şi jupan Udrişte mare vistier şi Badea Aiaz postelnic şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Radul paharnic şi Badea comis şi Stanciul postelnic. Ispravnic, Chirca vornic.

Am scris eu, Ivancea grămăticul, în cetatea Tîrgovişte, luna octombrie 16 zile în anul 7053 ⟨ 1544 ⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 499 (Bistriţa, XLVI/3). Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, ms. 192, f. 596v—597, 202, f. 390 v şi 713, f. 568—569.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 316—317.

168 **1545 (7053) ianuarie 16, Tîrgovişte.**

† Мнлостїю божїею, Їw Радул воевода и господнъ въсон земле Ъгґґровлаҳїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство мн сие повелѣнне господства мн свѣтомъ монастирь глаголемн Говора, шкоже да

www.dacoromanica.ro

нм бѫдет село цю се зовет Стончанїи wт на Ѡлт със въс хотар, понеже ест стара и права wчина и дѣдина.

Ѩ потом, имаше wтцѫ егѫменѫ Теѡдорѫ и съ братиам съпрѣнїе прѣд[1] господства мн със болѣри wт Нѫчет, със синови Бланкѫлов и със анепсен Бланкѫлов със Ѹрс и със Костѣ и ещеже мнози wт анепсен Бланкѫлов, радї тан село Стончанїи. Ѩ господство мн ѕ тем гледа и сѣдѫ съ въсѣмн честитнмн властелннмн господства мн и прочетах господство мн книге поконнаго Радула воевода и поконнаго Басарабе воеводе и нзнандох господства мн како ест била покѫпена тан wчина Стончанне wт Їѡ Радула воевода wт Бланкѫл за ѯ҃аѯ҃ї аспрї. Ѩ Бланкѫл пак сн покѫпн със тензи книге писани аспри село Нѫчетѫл, пак <за> ѯ҃аѯ҃ї аспрї. Ѩли продаде Бланкѫл Стончанни за неговѫ добрѫ волю. Ѩ ѕ тем, синн Бланкѫлов, Ѹрс и Костѣ и анепсен Бланкѫлов, а wни wсташе wт закон wт прѣд господства мн ещеже и със срамотѫ.

Сего радї, дадох и господство мо свѣтомѫ монастирѫ еже се зовет Говора, якоже да им бѫдет село Стончанїе със въс хотар въ wчинѫ и въ wхабѫ нноком и прѣнноком и нн wт когождо непоколѣбимо по wрнзмо господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства мн: жѫпан Станко бнвше дворник и жѫпан <Коадъ>[2] велнки дѣворник и жѫпан Ѹдрнце велнки вистїар и жѫпан Строе бнв спатар и Драгомир велнки спатар и Ѩлбѫл столник и Радул пехарник и Бадѣ комис и Станчюл велнки постелник. Исправник, Бадѣ Ѩиаз постелник.

И аз, Ивапча, нже написах въ столни град Тръговнще, мѣсеца генарїе sї дьни в лѣт ѯ҃зиѳ҃.

† Їѡ Радул вѡевѡда, милостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satul care se numeşte Stoicianii de pe Olt, cu tot hotarul, pentru că este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră părintele egumen Teodor şi cu fraţii înaintea[1] domniei mele cu boierii de la Nucet, cu fiii lui Vlaicul şi cu nepoţii lui Vlaicul, cu Urs şi cu Costea şi încă mulţi din nepoţii lui Vlaicul, pentru acel sat, Stoicianii. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele şi am citit domnia mea cărţile răposatului Radul voievod şi ale răposatului Basarab voievod şi am aflat domnia mea că acea ocină Stoiciani a fost cumpărată de Io Radul voievod de la Vlaicul pentru 11 000 aspri. Iar Vlaicul iarăşi şi-a cumpărat cu acei mai sus-scrişi aspri satul Nucetul, iarăşi pentru 11 000 aspri. Însă Vlaicul a vîndut Stoicianii de a lui bunăvoie. Iar întru aceasta, fiii lui Vlaicul, Urs şi Costea şi nepoţii lui Vlaicul, iar ei au rămas de lege dinaintea domniei mele şi încă şi cu ruşine.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri care se numeşte Govora, ca să-i fie satul Stoicianii cu tot hotarul de ocină şi de ohabă şi călugărilor şi celor care vor mai fi călugări şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic şi jupan <Coadă>[2] mare vornic şi jupan Udrişte mare vistier şi jupan Stroe fost spătar şi Dragomir mare spătar şi Albul stolnic şi Radul paharnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic, Badea Aiaz postelnic.

Şi eu, Ivancea, care am scris în cetatea de scaun Tîrgovişte, luna ianuarie 16 zile în anul 7053 <1545>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 500 (Govora, VI/5). Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843, Traduceri ibidem, ms. 234, f. 123 v — 124, 447, f. 152 şi 463, f. 15.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 317.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] Loc rupt.

169 1545 (7053) ianuarie 19, Tîrgovişte.

† Мнлостїю божїею, Їw Радꙋл воєвода и господинъ въ<сон земли> Ѹгрровлахїнскои, сннъ велнкаго о прѣдобраго Радꙋла воєвода. Дават господство мн <сїе по>велѣнїе господства мн почтеннм болѣри госдподство мн жѹпан Радꙋл лшгшфет <и Ѡпрѣ> постелнникѹ и съ ннх сновн, елнце нм Богъ прнпѹстит, ꙗкоже да н<м ест шчннѹ ѕ Ѣѣцел шт през въс> хотарѡм, понеже нх покѹпн Радꙋл лшгшфетѹ и Ѡпрѣ постелнникѹ шт Тѹдор шт ... за ...

<И пак>н да нм ест ѕ Ѣѣцел третаго дело Станчюлѡв сва, понеже прнпде братѹл Станчюлѡв, нменнм Дѹмнтрѹ ... пред господства мн тере ю дадоше и поклонше Радꙋловѣ лшгшфетѹ и Ѡпрен постелнникѹ, а Радꙋл лшгшфетѹ и Ѡпрѣ постелнникѹ дар<овал по Дѹмнтрѹ съе ...> шт атлаз, въс злато, цено его за ҳД̃ аспрн ...

... тере попнса Станчюл и жителнпца емѹ Икана ...

<И> пак да нм ест ѕ Ѣѣцел шт дела Пътрѡв трета<го дело, понеже ю по>кѹпн шт Пътрѹ за тлд̃ <аспрн готовн>.

<Сего радї, дадох и господство> мн жѹпан Радꙋлѡв лшгшфетѹ и Ѡпрен <постелнникѹ, ꙗкоже да нм ест въ шчнн>ѹ и шхабѹ, нмм и снновнм <нм и вноком и прѣвнѹчетом нм н нн> шт когоже <непотъкновено, по шрнзмо господства мн>.

<Сеже и сведетелѣе поставлѣем господство мн: жѹпан Кодъ вел> дворннкѹ и жѹпан Та<тѹл вел лшгшфет и Ѹдрнце внстїар и Строе бнк вел спатар и Драгомнр спатар и Ялбѹл столнникѹ и Радꙋл пеҳарн>нкѹ и Бадѣ комнс й Станчюл велнк<н постелнник. И> неправнник, Строе спатар.

И аз, Стан, еже н<апнсах въ настолнн град> Тръговнщї, въ мѣсеца генварїе ѳї̃ дьнн, в лѣт ҳзнг̃.

†Їw Радꙋл вшевшда, мнлостїм божїм господнньѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod şi domn a toată ⟨ţara⟩ Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea ⟨această⟩ poruncă a domniei mele cinstiţilor boieri ai domniei mele jupan Radul logofătul ⟨şi Oprea⟩ postelnicul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să ⟨le fie ocină în Veţel de peste tot⟩ hotarul, pentru că au cumpărat Radul logofătul şi Oprea postelnicul de la Tudor din ... pentru ...

⟨Şi iar⟩ să le fie în Veţel a treia parte, a lui Stanciul toată, pentru că a venit fratele lui Stanciul, anume Dumitru ... înaintea domniei mele de a dat şi a închinat lui Radul logofătul şi lui Oprea postelnicul, iar Radul logofătul şi Oprea postelnicul l-au dăruit ⟨pe Dumitru cu ...⟩ de atlaz, tot aur, preţul lui 4000 aspri ...

... de au subscris Stanciul şi soţia lui, Ivana...

⟨Şi⟩ iar să le fie în Veţel din partea lui Pătru, a treia ⟨parte, pentru că⟩ a cumpărat-o de la Pătru pentru 334 ⟨aspri gata⟩.

www.dacoromanica.ro

⟨De aceea, am dat şi domnia⟩ mea jupanului Radul logofătul şi lui Oprea ⟨postelnicul, ca să le fie de ocină⟩ şi ohabă, lor şi fiilor ⟨lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi⟩ de nimeni ⟨neatins, după porunca domniei mele⟩.

⟨Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Coadă mare⟩ vornic şi jupan Ta⟨tul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Stroe fost mare spătar şi Dragomir spătar şi Albul stolnic şi Radul paharn⟩ic şi Badea comis şi Stanciul mare ⟨postelnic. Şi⟩ ispravnic, Stroe spătar.

Şi eu, Stan, care am ⟨scris în cetatea de scaun⟩ Tîrgovişte, în luna ianuarie 19 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de Artă al R.S.R., Cabinetul de Stampe, nr. 7. Orig., hîrtie, rupt, pecete timbrată, căzută.

170 1545 (7053) martie 25, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугровлахинскон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воиводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡвемзи чловѣцї на име: Нѣкшѳл и братѳ емѳ Ѳанча и Нан съ братїмам сн, Стонка и Доброть и Кръстѣ и Ен<итн>[1]лъ и съ ннх синовн, ѣкоже да мѳ ест ѡчинѳ ѳ Попещї, каре елнка мѳ се хтет ѡзбратн негѡв дел, понеже мѳ ест стара и права ѡчинѳ и дедїнѳ.

И потом, нмалн сѳт прнтесненїе ѡт Драгѳл столникѳ, тере мѳ ест бнш ѳзел ѡчинѳ еже ест внше писана, вез ни една внна и вез закон. И тако господство ми гледахмо редѳ съ чьстнтнмн правнтелїе господства ми и нзнандох господство ми ере не сѳт нмалн внше писанн чловѣцї нн едно внн Драгѳлѡв столникѳ и Драгѳл столник нѣст нмал нн едно метех със ѡчинѳ ѡвемзи чловѣцї.

Сего радї, дадох и господство ми, ѣкоже да мѳ ест въ ѡчинѳ и въ ѡхавѳ, нмм и сновом нм и внѳкѡм и превнѳчетом нм и нн ѡт когоже непотъкновенн, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жѳпан Драгнч велнкн бан. Кралевскн и жѳпан Енитнлъ велнкн дворник и Ѳдрнце внстїар и Драгомнр спатар и Бадѣ комнс и Драгомнр велнкн постелник. Исправник, Снма внстїар.

И аз, Ивн, пнс въ стол Бѳкѳрецн, мѣсеца мартїе кѣ дьнн ,ѕ лѣт ѯзнг.

† Їѡ Мирча воевѡда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Neacşul şi fratelui său Oancea şi lui Nan cu fraţii săi, Stoica şi Dobrotă şi Cîrstea şi Vintilă şi cu fiii lor, ca să le fie ocină în Popeşti, oricît se va alege partea lor, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut cotropire de la Dragul stolnicul, de le-a luat ocina care este mai sus-scrisă, fără nici o vină şi fără lege. Şi astfel domnia mea am cercetat rîndul cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că n-au avut mai sus-scrişii oameni nici o vină faţă de Dragul stolnicul şi Dragul stolnicul n-a avut nici un amestec cu ocina acestor oameni.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi Udrişte vistier şi Dragomir spătar şi Badea comis şi Dragomir mare postelnic. Ispravnic, Sima vistier.

Şi eu, Ion, am scris în scaunul Bucureşti, luna martie 25 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCXCIX/11. Orig., perg. (24 × 30), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, II, 173; *D.I.R.*, *B*, 320.

[1] Loc rupt.

171 1545 (7053) aprilie, Bucureşti.

† Милостию божию, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсои земле Оугровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе. Дават господство ми сїю повелѣние господства ми слѫзем господства ми Е<он>ко и съ синови си и Гюрман и съ братиам си и Рошка и съ братиам си и Радул и съ братиам си ещеже и съ нїх синови, елиц им Богъ припѫстит, ꙗкоже да им бѫдет ѕ Горни Брътиани и ѕ Грошин[1] ѡт по вѫс ѡчинѫ три ѫже, понеже им сѫт старе и праве ѡчинне, дѣдине ѡт дѣди придѣди.

Й потом, имаше вище писани людїе притеснение и силост еще при дьни Кентилъ воеводе, тере им ѫзеше вище рѣх села Грошин[1] и Брътианїи, тере ю даде калѫгером ѡт Брждет, а вище писани людиїе въ мѣсто села Брътиани и Грошин[1] даде им дрѫго село и еще им придаде ...[2] аспри готови господски зрадї село Грошин[3]. Й при дьни Радула воеводе Калѫгера, паки имаше прѫ съ калѫгери ѡт' Брждет. Тако ѡни нх ... им дѣдинѫ въса села Брътианїи и Грошин[1] и съ въсом хотарѡм, а аспри ѡстах господски и ѫзеше нх Радула воеводе. Й вище писани людїе да си ѡбладѫет въса села и комате и планина еже се зове Дръгина и Брътѫпѫл Мечкев и Звѣчѫматѫл.

Й потом, пак имаше вище писани людїе прѫ пред господства ми със калѫгери. Тако, господство ми сѫдих и гледах съ въси правителне господства ми и изнандох господство ми како нѣст имали калѫгери ѡт Брждет никѡгдаже ни едно метѣх, нѫ сѫт били притеснили своиѡм силост. И на сорѡк не прїидоше пред господства ми, нѫ ѡсташе ѡт закона а калѫгери по веки метѣх да не имаре.

И хотаре да им се знает: ѡт фагѫл ѡт пѫт по хотар, даже до Грѫю Лазѫлѡв и до Грѫюл Селищоарѡв и до Балѣ кѫ Петрилѣ и ѡт тѫи, балѣ, даже до рѣцѣ и ѡт тѫи, по рѣцѣ, даже до поени, по хотар, дори до Лъкшорѫ и по слѣме и до Малѫл Стежерелѫлѫи и ѡт тѫи, по хотар, до Фънтъна Лазѫлѡв и по хотар, до рѣцѣ и паки даже до Коаста Жѫделѡв и по слѣме и до Камен Хънсев и по малѫл Фъцецелѫлѫи и по балѣ, до фаг ѡт кале.

Сего радї, дадох и господство ми вище именити людїе, ꙗкоже да им бѫдет ѡчине и ѡхабе, ним и синовом емѫ и прѣвнѫчетом им и ѡт никогѡже непоколѣбимо, по реч ⟨господства ми⟩.

⟨Сеже и⟩ сведетелне поставлѣем господство ми: жѫпан Дръгич велики ban и жѫпан Кентилъ велики дворник и Барбѫл вистиар и Д<рагомир спатар и Конда> столник и Бадѣ комис и Драгомир постелник. Исправник, Θеѡдор лѡгѡфет.

И аз, Стан граматик, еже ⟨написах⟩ ѕ Бѫкѫреци, мѣсеца априлїе ...[2] дьни въ лѣт ѯ҃ѵ҃нг҃.

† Іѡ Мирча вѡевѡда, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Voico şi cu fiii săi şi Ghiurman şi cu fraţii săi şi Roşca şi cu fraţii săi şi Radul şi cu fraţii săi, încă şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Brătianii de Sus şi în Groşi[1] trei funii de peste toată ocina, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine, dedine, din moşi, strămoşi.

Iar apoi, oamenii mai sus scrişi au avut cotropire şi silă încă din zilele lui Vintilă voievod, de le-a luat mai sus-spusele sate, Groşii[1] şi Brătianii şi le-a dat călugărilor de la Brădet, iar oamenilor mai sus scrişi le-a dat, în locul satelor Brătianii şi Groşii[1], un alt sat, şi încă le-a mai dat ...[2] aspri gata domneşti pentru satul Groşi. Iar în zilele lui Radul voievod Călugărul iarăşi au avut pîră cu călugării de la Brădet. Astfel ei ... lor dedină toate satele, Brătianii şi Groşii[1], şi cu tot hotarul, iar asprii au rămas domneşti şi i-a luat Radul voievod. Iar oamenii mai sus-scrişi să-şi stăpînească toate satele şi averile şi munţii ce se chiamă Drăghina şi Vîrtopul Mecichei şi Zbuciumatul.

Iar apoi, oamenii mai sus-scrişi iar au avut pîră înaintea domniei mele cu călugării. Astfel domnia mea am judecat şi am cercetat cu toţi dregătorii domniei mele şi am aflat domnia mea că n-au avut călugării de la Brădet niciodată nici un amestec, ci au cotropit cu silă. Şi la soroc n-au venit înaintea domniei mele, ci au rămas de lege, iar călugării mai mult amestec să nu aibă.

Şi hotarele să se ştie, din fagul din cale pe hotar, pînă la Gruiul Lazului şi pînă la Gruiul Siliştoarei şi pînă în Valea cu Pietrile şi de aici valea pînă în rîu şi de aici, pe rîu, pînă la poieni, pe hotar, pînă la Lăcşoru şi pe culme şi pînă la Malul Stejerelului şi de aici, pe hotar, pînă la Fîntîna Lazului şi pe hotar pînă la rîu şi iarăşi pînă la Coasta Judelui şi pe culme şi pînă la Piatra lui Hînsea şi pe malul Făgeţelului şi pe vale pînă la fagul din cale.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-numiţilor oameni, ca să le fie ocine şi ohabe, lor şi fiilor lor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa ⟨domniei mele⟩.

⟨Iată şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare ban şi jupan Vintilă mare vornic şi Barbul vistier şi D⟨ragomir spătar şi Conda⟩ stolnic şi Badea comis şi Dragomir postelnic. Ispravnic, Theodor logofăt.

Şi eu, Stan grămăticul, care ⟨am scris⟩ în Bucureşti, luna aprilie ...[2] zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/68. Orig., perg. (42 × 31), rupt, pecete timbrată. Traducere la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 49.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 318—319 (sub ⟨martie-iunie⟩).

---

[1] Cuvîntul Гроши (Groşi) şters cu roşu şi scris deasupra cu roşu: изваднѫ (am scos).
[2] Loc alb.
[3] Cuvintele „зрадї село Гроши (pentru satul Groşi), la fel ca la nota 1.

172 **⟨1545⟩ aprilie 8.**

7054 (1546) aprilie 8.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, fiul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această carte a domnii mele Harăşanilor, cîţi sînt judeci, ca să le fie lor Hareşul tot, cu tot hotarul, pre bătrînile hotară.

www.dacoromanica.ro

Şi ca să să ştie hotarul: din Lăcşor pe slemea Pleşilor în jos, pă slemea Pleşilor şi pe Mlaca Stani, de-acolea în jos, pînă în gruiul hotarului, de-acolea în jos, pă bătrînul hotar, pă vîlceaua Vîrtoapelor şi pă vîlceaua Colnicilor şi pînă în Condea, la Piatra Mare şi la gruiul Căpăţînii şi pre slemea Lazului pînă în Măgurelile Lazului şi pînă în piatra Neniului dvornic şi pă şăsul pădurii Corugii şi pînă în secătura Monii şi de-acolea drept la Plăişor.

Pentru că a lor este bătrînă şi dreaptă ocină şi moşie, ce au fost înpresurată dă satul cetăţii Poenarul, dă Căpăţîneni şi dă Cheeni, însă din vremea care i-au prins Stroe spătar şi doamna Băsărăboae. Iar după aceia, oameni ce zic mai sus, Arăşani, au venit înaintea domnii mele dă ni s-a jăluit. Şi au scos cartea răposatului Laută Băsărab voevod şi o am citit-o şi am adevărat domniia mea cum că iaste a lor bătrînă şi dreaptă ocină şi moşie, prin hotarele ce scrie mai sus.

Drept aceia, am dat şi domnia mea Areşanilor, ca să le fie lor moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strenepoţilor. Şi între dînşii zarvă ca să nu mai fie, ci lăsare în pace. Şi neclătit să fie, dupe zisa domnii mele.

Iată şi mărturii: jupan Vintilă vel dvornic i jupan Udrea vel logofăt i Barbul vistier, Badea comis i Badea păharnic i Boloşăn stolnic, Dragomir vel postelnic. Şi ispravnic, Ţintea armaş.

Şi eu, Niagoe, ce am scris.

Arh. St. Buc., Suluri, 37, nr. 4. Copie.
Văleatul greşit, datat după divan.

EDIŢII. *D.I.R., B*, 336—337 (sub 1546); Sacerdoţeanu, *Aref*, 196—197; Stănciulescu, *Hrisoave... Aref*, p. 2.

173 1545 (7053) mai, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсои землю Оугровлахїнскоє, сынъ добраго и великаго Радула воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господство мн Стан съ сновн сн и със анепсен сн, по име Лѣѡтъ и Стан и съ нѫ сновн, ѡко<же да> нм ест ѡчнн8 8 Мнкшанн ѡт поло<вин>8 ѡт едно 8же и пол въ село[1], понеже нм <ест> стара и права ѡчнна и дѣдїна. И пак Стан съ сновн сн и съ дѧцерем сн Стана, ѡко да нм ест ѡчнн8 8 Мнкшанн, дел Лѳп<8л>ов въса, варе колнкѣ се ҳтет нзвратн, понеже к8пшше за т̄ аспрн. И пакн Стан и <съ сн>новн да нм ест ѡчнн8 8 Досѳл Мъгѳрнен, ѡт дел Манев Бъроев, ѡт шестаго дел половнн8, п<онеже п>ок8пшше ѡт Манѣ за р̄н аспрн. И пак <Ст>ан и съ сновн сн да нм ест ѡчнн8 8 Мнкшанн ѡт дел <Со>колов Плъчнитѫв половнн8 по<неже пок>8пшше за т̄н <аспрн ...> пок8пшше ... и ѡт ... ѵ̄н аспрн. И пак Стан съ сновн сн да нм ест 8 <Бъл>егошн ѡт брег Д8мбръвнен къ лнвадє дел Б<а>нов и Данов въса, понеже нѫ к8пшше за п̄ аспрн. И пак Стан[2] съ сновн сн да нм ест 8 Бълегошн ѡт ѡчнна Данов, нне к̄, алн 8 Д8мбравъ, понеже нѫ к8<пшше> за п̄ аспрн. И пак Стан съ сновн сн, да нме ест 8 Мнкшанн, ѡт дел ѡт ѡчнн8 Нанов, сынъ Чодръв, <е>дни нне ѡт ш8м половнн8, понеже ю пок8пшше Стан за л̄ аспрн.

И сїеже вншє речене ѡчнне нм с8т пок8пене по гладство, къда сн продават чловѣцн сновн тѳрком.

И пак Радул съ сновн сн да нм ест 8 Делецнн ѡт дел Побнрков нне к̄, пон<еже по>к8пшше за едни кон. И господства мн дадоше кон.

Того <радї>, дадоҳ и господство мн, ѡкоже да нм ест въ ѡчнн8 и въ ѡҳаб8, нним и сновн нм и вн8ком8 и пр̄евн8ч<етом>8 и ѡт никогоже непотѫкновено, п<о реч> господства мн.

www.dacoromanica.ro

И сѣдѣтелне: жѹпан Вынтилъ велики д<ворник> и жѹпан Влаикѹл пръкълаб и Барбѹл вистїар и Кръстиан спатар и Герге <комис и Кон>да столник и Бадѣ пеҳарник и Драгомїр велики постѣлник. Исправник, Тѹдор ...

<Шнс> ѹ град Бѣкѹреци, ман ... дьни, въ лѣт ҳ$\overline{\text{знг}}$.

† Їѡ Мирча вѡевѡда, милостїѭ божїѭ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan cu fiii săi şi cu nepoţii săi, anume Leaotă şi Stan şi cu fiii lor, ca <să> le fie ocină în Micşani din jumătate dintr-o funie şi jumătate în sat[1], pentru că le <este> veche şi dreaptă ocină şi dedină. Şi iarăşi lui Stan cu fiii săi şi cu fiica sa Stana, ca să le fie ocină în Micşani, toată partea lui Lupul, oricît se va alege, pentru că au cumpărat-o pentru 300 aspri. Şi iarăşi lui Stan şi <cu> fiii să le fie ocină în Dosul Măguriei din partea lui Manea al lui Băroe, din a şasea parte, jumătate, pentru că au cumpărat de la Manea, pentru 150 aspri. Şi iarăşi lui Stan şi cu fiii săi să le fie ocină în Micşani, din partea lui Socol al lui Plăcintă jumătate, pentru că au cumpărat-o pentru 350 <aspri...> cumpărat ... şi de la ... 450 de aspri. Şi iarăşi lui Stan cu fiii lui să le fie la Băl<egoşi> din dealul Dumbrăvii spre livadă, partea lui Ban şi a lui Dan toată, pentru că le-a cumpărat pentru 80 aspri. Şi iarăşi lui Stan[2] cu fiii săi să le fie la Bălegoşi din ocina lui Dan două ogoare, însă în Dumbravă, pentru că le-a cumpărat pentru 80 aspri. Şi iarăşi lui Stan cu fiii săi să le fie la Micşani din partea de ocină a lui Nan, fiul lui Cioară, un ogor din pădure, jumătate, pentru că l-a cumpărat Stan pentru 30 aspri.

Şi aceste mai sus-zise ocine le-au fost cumpărătură pe vreme de foamete, cînd oamenii îşi vindeau fiii turcilor.

Şi iarăşi lui Radul cu fiii săi să le fie în Deleşti din partea lui Pobircă două ogoare, pentru că le-a cumpărat pentru un cal. Şi domniei mele au dat un cal.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după <spusa> domniei mele.

Şi martori: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul pîrcălab şi Barbul vistier şi Cîrstian spătar şi Gherghe <comis şi Con>da stolnic şi Badea paharnic şi Dragomir mare postelnic. Ispravnic, Tudor...

<Scris> în cetatea Bucureşti, mai ... zile în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXLI/64. Orig., hîrtie (40 × 27), rupt, pecete timbrată, stricată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 320—321.

---

[1] Cuvintele: „въ сіло" (în sat) sînt scrise deasupra rîndului.

[2] Cuvînt scris deasupra rîndului.

174 1545 (7053) mai 27, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Ѹгрровлахїнское, сннъ великаго и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство мн сїю повеленїе господства мн сѣтомѹ монастирѹ еже се зовет Бистрица и въсем братне еже живѹщи въ сѣтомѹ мѣсто, шкоже да нм сѣт шчинѹ ѹ Челѣю поло-

www.dacoromanica.ro

вни и wт грѣле половни и варе посѣде имат свѣтомѹ монастирѹ негов ѯотар, понеже ни сѣт свѣтомѹ монастирѹ стара и права wчинѹ и дѣдїнѹ.

Ѩ потом, имахѹ съпрѣнїе свѣтомѹ монастирѹ със Кръстїан велики спатар пред господства мн. И тако преше Кръстїан спатарѹ како мѹ ест и дѣдїнѹ тестѹ сн его, Станко дворник, над сїю вниѣ рѣѯ селѡ Челѣю. Ѩ ѹ тем, господство мн сѣднѯ със въсн честнтнмн правителю господства мн и гледахѯ господство мн стари книги еже сѣт свѣтомѹ монастирѹ wт прѣжде, еще ѡ прн дьнн поконнаго Кладѹл воевода Калѹгера, еще и wт Басараба воевода, нѹ билн сѣт прнтеснѹли wт Станко дворник и ѹзели ест вниѣ рѣѯ село Челѣю ѹ снлост и без пра<в>дом, без нннн волю, wт прн дьнн Радѹл воевода Калѹгера, анѹ wсташе Кръстїан велики спатар wт закон wт пред господства мн и пред въсн честнтнмн правителю господства мн.

Сего радї, нм дадахѯ<!> и господство мн свѣтомѹ монастирѹ глаголеми Бистреца, ѩкоже да нм ест село Челѣю въ wчинѹ и въ wхавѹ, а господство мн вѣчнное въспомнинанїе и въ ѹкрѣплѣнїе свѣтомѹ монастирѹ и пнще братнам еже живѹщн въ сѣтомѹ место и не wт когоже непотѫкниовено, порнзмо господства мн.

Сеже ѹбо и сведѣтелю поставлѣем господства мн: жѹпан Вентнлъ велики дворник и жѹпйн Барвѹл велики внстїар и жѹпанѹ Бадѣ велики пеҳарникѹ и жѹпанѹ Гергев <комнс>, брат Томев ван и жѹпан Конда велики столник и жѹпанѹ Драгомнр велики постелникѹ и жѹпан Ръдич велики портар. Исправник аз, Вентнлъ велики дворник.

И аз, Бадѣ, напнсахѯ, снн̃ъ попев wт Липъреци wт рѣко Мловница, ѹ град Бѹкѹреци, мѣсеца ман к҃ѕ дьнн, ѕ лѣт ҳ҃ѕнг.

† Їѡ Мирча вшевѡда, мнлостїм вожїм господнн̃ь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se cheamă Bistriţa şi tuturor fraţilor care trăiesc în sfîntul lăcaş, ca să le fie ocina de la Celeiu jumătate şi din gîrle jumătate şi ori pe unde are sfînta mănăstire hotarul său, pentru că sînt sfintei mănăstiri vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, a avut pîră sfînta mănăstire cu Cîrstian marele spătar înaintea domniei mele. Şi aşa pîra Cîrstian spătarul că este şi dedină socrului său Staico vornicul acest mai sus-zis sat Celeiu. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am cercetat domnia mea cărţile vechi care sînt ale sfintei mănăstiri de mai înainte, încă din zilele răposatului Vlad voievod Călugărul, încă şi de la Basarab voievod, însă au fost cotropiţi de Staico vornicul şi a luat mai sus-zisul sat Celeiul cu sila şi fără dreptate, fără voia lor, din zilele lui Radul voievod Călugărul, ci a rămas Cîrstian marele spătar de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele.

De aceea, i-am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie satul Celeiu de ocină şi de ohabă, iar domniei mele veşnică pomenire şi de întărire sfintei mănăstiri şi hrană fraţilor care trăiesc în sfîntul loc şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Barbul mare vistier şi jupan Badea mare paharnic şi jupan Gherghe <comis> fratele lui Toma banul, şi jupan Conda mare stolnic şi jupan Dragomir mare postelnic şi jupan Rădici mare portar. Ispravnic eu, Vintilă mare vornic.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Badea, fiul popii din Lipăreşti de la rîul Ialomiţa, în cetatea Bucureşti, luna mai 27 zile în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 501 (Bistriţa, LII/3). Orig., hîrtie (23,5×33,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 77, 198, f. 5 şi 202, f. 409.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 322.

175 1545 (7053) mai 27, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ ⟨въсо⟩и земле Оугровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воеводе. Дават гос⟨по⟩дство ми сїе повеленїе господство ми свѣтомѹ и божестъвномѹ монастир глаголеми Бистрица, ⟨еже ест⟩ храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословѣннеи владичице наше Богородице и п⟨рисно⟩девѣи Марїе, честно ей ѹспенїе и честнишомѹ и прѣѡсвещенномѹ wтцѹ егѹмен Ѡнофрие и пр⟨оегѹме⟩нном и свещеником и старцем и диаконим и въсем братїе жївѹщи въ свѣтѣи мѣсте сем, такоже да ест свѣтомѹ монастирѹ: Челѣюл въс съ въсем хотаром и със гръ⟨лами Кѹшми⟩ца и Селицюра въса и съ въсем хотаром и съ въсеми селицами, каре елицї селице хтет имати, занеже сїе вниѣ речени wчине бим сѹт данни и п⟨оло⟩жили въ свѣтѣми монастїре wт ниѣх господарїе еже сѹт прѣжде нас. ⟨И⟩ изнайдох господства ми и прочитах господство ми и книгѹ покоиномѹ Влада воеводе. И видѣх господство ми и книге нинѣх старїе господарї кои сѹт били wбладателеїе Влашкои Земле.

Тако дадох и господство ми вниѣ реченомѹ свѣтомѹ монастирѹ зовѣми Бистрица, такоже да ест братїами въ пицѹ, а господство ми и родїтелїем господство ми въ вечноем въспоменанїе и ни wт когоже нѣпотъкновеномѹ, по реч господство ми.

Сеже сведетелїем поставлѣем господства ми: жѹпан Бинтилъ велики дворник и жѹпан Бланкѹл пръкълабѹ и Карбѹл виетїар и Кръстиан спатарю и Конда столник и Баде пехарник и Герги комис и Драгомир велики постелник. Исправник, Бинтилъ велики дворник.

Аз, Кръчюн, писах въ град рекомн Кѹкѹрещї, мѣсеца мая кз дни, въ лѣт ⸸зиг.

† Їѡ Мїрча вѡеводa, милостїм божїм, господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a ţoată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Bistriţa, ⟨unde este⟩ hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cinstitei ei uspenii şi cinstitului şi preasfinţitului părintelui egumen Onofrie şi proegumenilor şi preoţilor şi stareţilor şi diaconilor şi tuturor fraţilor care trăiesc în acest sfînt loc, ca să fie sfintei mănăstiri: Celeiul tot cu tot hotarul şi cu gîrlele Cuşmiţa şi Seliştioara, ţoate şi cu tot hotarul şi cu toate seliştile, oricîte selişti va avea, pentru că aceste mai sus-zise ocine au fost date şi daruite la sfînta mănăstire de alţi domni, care au fost înaintea noastră. Şi am aflat domnia mea şi am citit domnia mea şi cartea răposatului Vlad voievod şi am văzut domnia mea şi cărţile altor domni bătrîni care au fost stăpînitori ai Ţării Romîneşti.

www.dacoromanica.ro

Astfel, am dat şi domnia mea mai sus-zisei, sfinte mănăstiri numite Bistriţa, ca să fie fraţilor de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul pircălab şi Barbul vistier şi Cirstian spătar şi Conda stolnic şi Badea paharnic şi Gherghi comis şi Dragomir mare postelnic. Ispravnic, Vintilă mare vornic.

Eu, Crăciun, am scris în cetatea numită Bucureşti, luna mai 27 zile în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 502 (M-rea Bistriţa, LII/4). Orig., hîrtie (32 × 22), pecete timbrată, stricată. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 88, 198, f. 6, 202, f. 409 v — 410 şi 713, f. 576 v — 577.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 323.

176 **1545 (7053) mai 28, Bucureşti.**

† Милостию божїе⟨ю, Їѡ Мн⟩рча воевода и господинъ въсон земли Оугрровлах⟨їнск⟩он, сннъ прѣве⟨лнк⟩аго и добраго Радула ⟨воево⟩да. Дабат господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ нарицаемн Глъвачов, ндеже ест ⟨храм⟩ прѣсвѣтою, чистою и прѣблагословеною владїчицен наше Богородице и присно девоюн Марїе ⟨н⟩ славною ен благовѣщенїе и чьстнѣшомѹ wтцѹ егѹмень їеромонах Сава и въсем свѣтимъ и божественнимъ ннокѡм живѹщем въ свѣтою мѣсто томѹ, ꙗкоже да им ест село ⟨Къ⟩лннецин, ални половнн, wчнн wт посѣде, колико ест хотарѹ Кълинецим и воденице и виограде, понеже се ест станил Кръстїан дворнк, тере въмѣнил със половнѹ wт Чернѫтецн е⟨ще⟩же прн дьни Еладула воевода Калѹгера.

Сего радї, ⟨д⟩адох и господства мн, како да се дръжнше ⟨свѣта монас⟩тирѹ Кълнинецнн половнн и воденице и виограде, еже сѣт над пол⟨овнн. И нн̑то⟩ да н̑ не смѣет бантовате нлн нѣцю досадите, нж да сѣт ⟨волнници калѹгери да⟩ се wбладѣет самн, колнко ⟨ест н⟩егово дѣло внше писано.

Сего радї, дадох ⟨н господство мн свѣтомѹ⟩ монастир и въсѣм братнам, ⟨ꙗкоже да мѹ ест въ wчнн⟩ѹ и wх̑ѣ и ⟨не wт когоже непотък⟩новено въ вѣкн, по реч господства мн.

⟨Сеже н⟩ сведетїлне постаблѣет ⟨господство мн: жѹ⟩пан Бнитилъ вел дворнк и Радул Пашадїе бнше пѣхарник и жѹпан Еланкѣл пръкалаб и жѹпан Драгомир вел постелник и Кръстїан слатар и Барбѹл вел внстїар и Конда столник и Щефѹл сѹлугар и Ѡпрѣ меделничар и Герге комис и Радул и Тодосне постелницн. Исправник, Бнитилъ вел дворнк.

Пнс аз, Ѡанча дпак, ѹ град Бзкѹрецн, мѣсеца ман к҃і дьнн, въ лѣт ҂ѕнг.

† Їѡ Мїрчѣ вшевѡда, милостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Mi⟩rcea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preamarelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvaciov, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria ⟨şi⟩ slăvitei ei blagoveştenii şi cinstitului părinte egumen ieromonah Sava şi tuturor sfinţilor şi dumnezeieştilor călugări, care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie satul Călineştii, însă jumă-

www.dacoromanica.ro

tate, ocină de pretutindeni, cît este hotarul Călineştilor şi morile şi viile, pentru că s-a ridicat Cîrstian vornicul de a schimbat cu jumătate din Cernăteşti, încă din zilele lui Vladul voievod Călugărul.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să ţină ⟨sfînta⟩ mănăstire Călineştii jumătate şi morile şi viile care sînt pe acea jumătate. ⟨Şi nimeni⟩ să nu cuteze să-i tulbure şi nici să-i supere cu ceva, ci ⟨călugării să fie volnici⟩ singuri să-şi stăpînească cît ⟨este⟩ partea lor mai sus-scrisă.

De aceea, am dat ⟨şi domnia mea sfintei⟩ mănăstiri şi tuturor fraţilor, ⟨ca să le fie de ocină⟩ şi de ohabă ⟨şi de nimeni⟩ neatins în veci, după spusa domniei mele.

⟨Iată şi⟩ martori pune ⟨domnia mea:⟩ jupan Vintilă mare vornic şi Radul Paşadie fost paharnic şi jupan Vlaicul pîrcălab şi jupan Dragomir mare postelnic şi Cîrstian spătar şi Barbul mare vistier şi Conda stolnic şi Ştefulsulger şi Oprea medelnicer şi Gherghe comis şi Radul şi Todosie postelnici. Ispravnic, Vintilă mare vornic.

Am scris eu, Oancea diacul, în cetatea Bucureşti, luna mai 28 zile în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 503 (Glavacioc, VIII/1). Orig., hîrtie (26,5 × 22,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1848; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 16 v—17.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 323—324.

177 1545 (7053) mai 28, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їw Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѹггрровлахи<ско>е, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводa. Дават господство мн сїи повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ нарицаеми Глъвъчиѣ, ндеже ест храм и wбнтѣлн прѣсвѣтѣи чистою и прѣблагословеною владичицен наше Богородици и приснодѣвою Марїи и славною ен благовѣщенїе и чьстнѣкшомѹ wцѹ егѹменѹ ермонах Сава и въсем свѣтнм и божестъвнним ннокwм живѹщем въ свѣтою мѣсто томѹ ,ıакоже да им ест варе колико бѹдет ѹ Нѣгра прави дел Цнгънѹшеен wт посвѹде, колико ест хотар Нѣгрев, понеже мѹ сѹт биле Цнгънѹшни старе и праве wчинѹ, дѣднѹ. Єщеже приложнл и дадe Цнгънѹша сїа вншe wчинѹ свѣтомѹ монастнри еще въ дни Радул воеводе, еже изгѹби на Римник.

И къда ест съда, анепсен Цнгънѹшеен, wни се дигинли и прїндоше прѣд <г>осподства мн и тако прѣше прѣд господства мн, како нѣст дал Цнгънѹша wт неговѹ доброволю, анѹ ест прнтеснена свѣта монастнр по съмрътн Цнгънѹш<ев>. И ѹзеше закон wт пред господства мн ѣї болѣрн и не может заклел, нж wсташе анепсни Цнгънѹ<ш>ев wт закона wт пред господства мн. Сего радї глед<ах> и съмотрнх, нзнандох със чьстнти правнтели господства мн, ере ест внл дал wт Цнгънѹша wт негово д<обро> волю свѣтѹмѹ монастирѹ и постригал се ест и погрнбен ест въ <свѣта монастир>.

<Сего> радї дадох и господства мн свѣтомѹ монаст<нрѹ и свѣтнм, божестъвнним ннком>, ıакоже да им сѹт въ wчинѹ и въ wхавѹ и не wт когоже непотжкновенно, <по реч> господства мн.

Сеже ест сведетелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Бнитнлъ велнки дворнник и жѹпан Радул Пашадїе внше пеҳарник и жѹпан Блаикѹл пръкълаб и жѹпан Барбѹл вел внстїар и Кръстїен вел спатар и <Конд>а вел стольник и Шефѹл

www.dacoromanica.ro

вел сѣлуар и Ѡпръ меделничар и Ѥрге комис и Радꙋл и Теѡдосиѥ постелници. Исправник, Драгомирѫ велики постелник.

Пис аз Оанча дїак ѫ град Бѣкѫрещи, мѣсеца маи, кн дни, въ лѣт ҂зиѳ.

† Їѡ Мїрча вевевѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvăciov, unde este hramul şi lăcaşul presfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi slăvitei ei blagoveştenii şi cinstitului părinte egumen ieromonah Sava şi tuturor sfinţilor şi dumnezeieştilor călugări, care trăiesc în acel sfînt lăcaş, ca să le fie, oricît va fi la Neagra partea dreaptă a Ţigănuşei, de pretutindeni, cît este hotarul Neagrăi, pentru că au fost ale Ţigănuşei, veche şi dreaptă ocină, dedină. Încă a dăruit şi a dat Ţigănuşa acea ocină de mai sus sfintei mănăstiri, încă din zilele lui Radul voievod care a pierit la Rîmnic.

Iar cînd a fost acum, nepoţii Ţigănuşei, ei s-au ridicat şi au venit înaintea domniei mele şi aşa au pîrît înaintea domniei mele că nu a dat Ţigănuşa de bunăvoie, ci sfînta mănăstire a cotropit după moartea Ţigănuşei. Şi au luat lege dinaintea domniei mele 12 boieri. Şi nu au putut să jure, ci au rămas nepoţii Ţigănuşei de lege dinaintea domniei mele. De aceea, am cercetat şi am căutat şi am aflat cu cinstiţii dregători ai domniei mele că Ţigănuşa a dat de a sa bunăvoie sfintei mănăstiri şi s-a călugărit şi a fost înmormîntat în sfînta mănăstire.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri şi ⟨sfinţilor⟩, dumnezeieştilor călugări, ca să fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată ⟨aceştia⟩ sînt martorii pe care îi punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul Paşadie fost paharnic şi jupan Vlaicul pîrcălab şi jupan Barbul mare vistier şi Cîrstian mare spătar şi ⟨Cond⟩a mare stolnic şi Ştefu mare sulger şi Oprea med⟨el⟩nicer şi Gherghe comis şi Radul şi Teodosie postelnici. Ispravnic, Dragomir mare postelnic.

Am scris eu, Oancea diacul, în cetatea Bucureşti, luna mai 28 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 504 (Glavaciov, IV/5). Orig., hîrtie (23,5 × 32,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1725; altă traducere ibidem, ms. 223, f. 11—12.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 324—325. Facs. *ibidem*, 508.

178 ⟨1545⟩ mai 29, Bucureşti.

† Милостїю божнею, Їѡ М⟨ирча воевод и господинь⟩ въсон земли Ѹгрровлахїискон, сынь великаго и прѣдобраго Радꙋл воивода. Дават господство мн сїе повелѣнїе ⟨господства мн⟩ болѣрѡм господства мн жѫпанѫ Бланкѫл внстнарѫ и съ синовн си и жѫпанѫ Братѫл и брат его Бланкѫл и съ нн҂ синовн, елици нм Богъ дастъ, ꙗкоже да нм сѫт Цнгънещїи въсн҂, съ въсом хот⟨аром, понеже нм сѫт⟩ праве ѡчине дѣдїне ещеже ѡт старїнм господарїем и покѫпене . . .

⟨И потом , нмали пренїе⟩ болѣром господства мн внше писани със Мнхнѣ . . . покѫпена ѡт дедом . . . Бланкѫлѡв и Братѫлѡв . . . И Фръча, ѡтцъ Мнхнев, ѡн ест мет⟨нѫл⟩ аспрн ҃ф със негово слост и без правдѫ . . . сѫт заклелн пред

www.dacoromanica.ro

Ѥентилѫ воиводе. и Ѧлаикѫл и Братѫл прели сѫт како сѫт заклели ... и ѯзели сѫт съ закономъ wт Михнѣ. и ѕ тем, господство ми сѣдиχ и гледаχ съ въс съвѣтом господства ми и имали преиѥ пред господство ми съ братіе Михнев, Радул и Ѧладул. И тако изиандоχ господство ми, како сѫт заклели и пред Радул воиводе със ѳ҃ болѣри, w въсеχ чини к҃д болѣри, ... въсон съ въсом хотаром, шко и прѣжде Ѧлаикѫл и Братѫл и съ вратом си и wсташе wт закона wт пред господства ми братіе Михнев.

Сего радї, им дадоχ и господство ми и болѣром господства ми жѫпанѫ Ѧлаикѫл вистиарникѫ и жѫпанѫ Братѫл и брат емѫ Ѧлаикѫл и <съ синови им>, шкоже да им ест въ wчинѫ и въ wхабѫ и ним и синовом им и виоком и прѣвнѫчетом и ин wт когоже непотѫкновенно, по wрнзмо господства ми.

Сеже и сведетелїе поставиχ господство ми: жѫпан <Винтилъ> дворник и жѫпан Кръстиан спатар и Барбѫл вистиар и Герге комис и Оп<рѣ меделнич>ар[1] и Конда столник и Драго<мир постелник>. И исправник, Ѳеѡдѡръ лѡгѡѳет.

И аз, Цалапін wт Извор, исписаχ ѕ дивин град Бѫкѫреци, мѣсеца маи кѳ дьни въ лѣт ѯзнд.

† Іѡ <Мїрча вшевѡда>, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea ⟨voievod şi domn⟩ a ţoată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă ⟨a domniei mele⟩ boierilor domniei mele, jupanului Vlaicul vistierul şi cu fiii săi şi jupanului Bratul şi cu fratele său Vlaicul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie Ţigăneştii toţi, cu tot hotarul, ⟨pentru că⟩ le este dreaptă ocină, dedină încă de la bătrînii domni şi cumpărate...

⟨Iar apoi, au avut pîră⟩ boierii domniei mele mai sus-scrişi cu Mihnea... cumpărată de bunicul ... lui Vlaicul şi al lui Bratul .... Iar Frăcea, tatăl lui Mihnea el a lepădat 500 de aspri în silă şi fără dreptate... au jurat înaintea lui Vintilă voievod. Iar Vlaicul şi Bratul au pîrît că au jurat... şi au luat cu legea de la Mihnea.

Iar întru aceasta, domnia mea am judecat şi am cercetat cu tot sfatul domniei mele şi au avut pîră şi înaintea domniei mele cu fraţii lui Mihnea, Radul şi Vladul. Şi astfel am aflat domnia mea că au jurat şi înaintea lui Radul voievod cu 12 boieri, fac peste tot 24 de boieri... toţi cu tot hotarul, precum fusese şi mai înainte, lui Vlaicul şi lui Bratul şi cu fratele lui; şi au rămas de lege dinaintea domniei mele fraţii lui Mihnea.

De aceea, le-am dat şi domnia mea jupanului Vlaicul vistierul şi jupanului Bratul şi fratelui său Vlaicul şi cu ⟨fiii lor⟩, ca să le fie de ocină şi de ohabă, şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan ⟨Vintilă⟩ vornic şi jupan Cîrstian spătar şi Barbul vistier şi Gherghe comis şi Op⟨rea medelnic⟩er[1] şi Conda stolnic şi Drago⟨mir postelnic⟩. Şi ispravnic, Theodor logofăt.

Şi eu, Ţalapi din Izvor, am scris în minunata cetate Bucureşti, luna mai 29 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

† Io ⟨Mircea voievod⟩, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 517 (Ep. Buzău, XXXV/1). Orig., hîrtie (36,5× 25), foarte rupt şi şters, pecete timbrată. Cu o traducere din 1851; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 275.

Văleatul greşit, datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 338 (sub 1546).

[1] Lectură probabilă.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсои земле Ѫгровлахїискои, синъ великаго и прѣдобраго Радул воеводе. Дават господства мн сїю повеленїе господство мн свѣтомѹ и божестъвномѹ монастир глаголѣми Бистрѣица, ндеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословѣнен владїчице наше Богородїце и присно дѣви Марїе, чьстнен и славное ѕспенїе, чьстнишомѹ и прѣѡсвещенномѹ wтцѹ егѹменѹ ермонаѳ Ѳнофрїе и проегѹменном и свещенником и старцем и дїаконим и въсем братїе живѹщїи въ свѣтѣм мѣсте сем, такоже да им ест село въсиѳ Богдънещї съ въсем ѳотарѡм, понеже им ест стара и права wчинѹ и дѣдина. Єщеже им ест дали и приложили въ свѣтеми монастирѣ wт нинѣ господарїе и wт Елада воевода Калѹгера и wт Данчюл комис.

Занеже сїе въсеѳ више речен село Богдънещї бнѡ ест Елътѹрѡв, стара и права wчинѹ и дѣдинѹ. Єнце Елътѹр дадоше ѡ wт своем добрѹ воло тън село Богдънещї Данчюл комисѹ ради ѳ кон добръ що га ест загѹбил и ѹморил и кон бѣше Елада воеводе Калѹгера; тако стоаша изгѹбити си главѹ [1] его Елътѹр. Й wнъ сам си платише главѹ е<го> със тон село Богдънещи.

Й потом, имаше калѹгери и wтцѹ егѹмен wт Бистрице прѹ със Бан прѣд господства мн. И тако прѣше Бан прѣд господство мн, како да възи<мае>т село Богдънещї. Й ѹ тем, господство мн сѹдиѳ и гледаѳ съ въсеми честитими властилиними господства мн <и> изнандоѳ господства мн како нѣст имал Бан ни една <метѣхѹ със> село Богдънещї, анѹ <wбрѣ>тоѳ господства мн ере ест дѣдина Елътѹрѡв, тере дал и побратил Елътѹр по Данчюл комис, а жѹпан Данчюл комис, wн ест сам дал и приложил въ свѣтомѹ монастирѹ ѹ Бистрїцѹ, да им ест въ вечноеи въспомининанїе и wт никогоже нъпотъкновеномѹ, по реч господства мн.

Єже сведетелїем поставлѣет господства мн: жѹпан Бинтилъ велики дворник и жѹпанѹ Барбѹл вистиар и Кръстиан спатар и Кадѣ пехарник и Конда столник и Герги комис и Драгомир велики постелникѹ. Исправник, Ѳодѡр логофеѳ.

Йз, Кръчюн, писаѳ въ град глаголѣми Бѹкѹреци, мѣсеца ман л̃ дьни, въ лѣт ×ѕнг.

† Їѡ Мїрча вѡеводѧ, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Bistriţa, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cinstitei şi slăvitei uspenii, cinstitului şi preasfinţitului părinte egumen ieromonah Onofrie şi proegumenilor şi preoţilor şi stareţilor şi diaconilor şi tuturor fraţilor care trăiesc în acest sfînt loc, ca să le fie satul Bogdăneşti tot, cu totul hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Încă a fost dat şi dăruit la sfînta mănăstire de alţi domni şi de Vlad voievod Călugărul şi de Danciul comisul.

Pentru că acel sat mai sus-zis, Bogdăneşti, tot, a fost al lui Vîltur,veche şi dreaptă ocină şi dedină. Astfel, Vîltur l-a dat de a sa bunăvoie acel sat, Bogdăneşti, lui Danciul comisul pentru un cal bun pe care l-a prăpădit şi l-a omorît şi calul a fost al lui Vlad voievod Călugărul; astfel, Vîltur a stat să-şi piardă capul. Iar el singur şi-a plătit capul cu acel sat, Bogdăneşti.

Iar apoi, au avut călugării şi părintele egumen de la Bistriţa pîră cu Ban înaintea domniei mele. Şi aşa pîra Ban înaintea domniei mele, ca să ia satul Bogdăneşti. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat şi am cercetat

www.dacoromanica.ro

cu toţi cinstiţii vlastelini ai domniei mele ⟨şi⟩ am aflat domnia mea că nu a avut Ban nici un ⟨amestec cu⟩ satul Bogdăneşti, ci am aflat domnia mea că este dedina lui Viltur, de a dat şi a înfrăţit Viltur pe Danciul comisul, iar jupan Danciul comisul, el singur a dat şi a dăruit la sfînta mănăstire la Bistriţa, ca să-i fie de veşnică pomenire şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Barbul vistier şi Cîrstian spătar şi Badea paharnic şi Conda stolnic şi Gherghi comis şi Dragomir mare postelnic. Ispravnic, Thodor logofăt.

Eu, Crăciun, am scris în cetatea numită Bucureşti, luna mai 30 zile în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 505 (Bistriţa II/11). Orig., hîrtie (23 × 33,5), şters, pecete timbrată. Cu o traducere din 1795; alte traduceri ibidem, ms. 192, f. 611, 201, f. 77 v— 78 şi 713, f. 58.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 325—326.

---

[1] În text: влаѕ

180 1545 (7053) iunie 1, Bucureşti.

† Късе свѣта Писанїа ѕслишахѡм, глаголюща, ꙗко блажен wбрѣтен прѣмѫдрост, нѫ нѣст лѫчшїй боещаго се Бога, ꙗкоже въ Притчах глаголет: „На чело прѣмѫдрости, страх господнъ, да ндеже ест страх господнъ, тѫ въса блага. Боен се Бога ненавист злаа, нж късѣко ѡ благнѫдѣлѣх ѕпражнѣет се". Кааже блага, подобает нам рецї? Єже късечиста и чьстнаа изрекоше ѕста господнѣ, еже: „Любити господа Бога своего ѡ въсе дѫше и wт въсех крѣпости своих, такожде и искрънѣго своего" и прочаа. И ꙗкоже късесвѣтни Дѫх ѕсти Давидовѣми изрече еже: „Наслади се господоки и даст ти прошенїе сръдца твоего". Коеже ест болшее наслажденїе сїе божественне сладости? Сїѧбо ѕбо божествена сладѡст, еже съ любовїю сръдечною притецати къ божественним свѣщенїим храмѡм и wт тѫдѫ поцръпати божественое наслажденїе, ꙗкоже wт спаснаго источника, еже ест дѫшевное, къкѫпѣже и тѣлесное здравїе. Йще ѕбо сїѧ блага сѫт, колми паче еже късечьстине и свѣщенние храмн въздвизати и ѕкрашати полѣзно ест.

Єже ѕбо азъ, въ Христа Бога благовѣрни и Христолюбивїи, Їѡ Мирча воевода, божнею милостїю wбладаещомн землею Ѵггровлахїнскою и запланинским странам, Ѳмлашѫ и Фагарашѫ херцег, благопроизволнхѡм благнм произволенїем и чистим сръдцем, еже прославити прославлъшаго нас господа Бога и спаса нашего Їѵсѫса Христа и того въсечьстною и прѣнепорочнѫю матерь Богородицѫ и приснодѣвѫ Марїю, вндѣхѡм велнкѫ ѕсрѣдїю къ въсечьстномѫ храмѫ, еже ест въ ѡме въсечьстнаго ѕспенїе прѣсвѣтне Богородїцї и присно дѣви Марїи, елико трѫдолюбне потъщаное се добрн и вѣрнии и прѣпочтенни властелїе, жѫпан Барбѫл бан Кралевскии съ братнам си, жѫпан Пръвѫл велнкн дворник и жѫпан Данчюл велнки армаш и жѫпан Радул и въздвнгоше wт wснованїа въсечьстнии вишереченнн храм на рѣцѣ глаголемон Бистрице и ѕкраснише ꙗкоже достонт и приложнше села на ѡме Плъвничани на Шоаш, съ въсом хотарѡм и виногради и съ десеток wт винарнч цю се достонт и виногради wт Римник и със место колнко нмат и Гѫндѣнїи и Кадастра, еже ю покѫпнше wт Кладул за $\overline{\text{хѣхї}}$ аспри и по поле, ндеже се зовет Бишина, покѫде сѫт биле Фатачюнлле Кадастраном, и Потелѫл със Бело Блато и половино wт Челѣю

www.dacoromanica.ro

със Сълницоара, понеже ест бил покꙋпене за ×ѣ аспри и за т҃ wвце и за s̄ волови и за в̄ кони добри и Пъръвл вѫс и Тꙋпша и Жꙋпънецiи вси и Ръзловл и Wбръшина Дешꙋлꙋи и Ръкита и Мълѣнии и Гꙋра Комъщѣном и Мълꙋрѣнии въси и Богдънецiи wт Кодмѣна въси и Милостѣ въса и wт Сръбеци дел Данов и половино wт Бабѣни и половино wт Тнемѣна и Тръса съ въсwм хотарwм.

И еще приложи стара бънѣса на свое съмрътъ едно село еже мꙋ ест бил wт прекне, на име Строецiи въси.

И еще приложи жꙋпан Строе, брат Бадикев, на свое съмрътъ, Мꙋшчелꙋл вѫс.

И еще покꙋпише калꙋгери некии воденице wт над Бълпѣни за ×ѣ҆ф аспри. И еще и воденице еже сꙋт по рѣка Госпожге, що се зовꙋт Крънгꙋре и със елико wчинꙋ имат wколо воденице.

И ацигани по именꙋ: Бордѣ съ децами си и Кꙋрки съ децами си и Пътрꙋ съ децами си и Ишва Сърбꙋл съ децами си и Йинꙋл съ децами си и Ричае съ децами си и Лꙋпше съ децами си и дрꙋги Ишва съ децами си и Мина съ децами си и Калека съ децами си и Данчюл златар съ децами си.

И еще приложи стари бан ацигании еже се зовꙋт Мелецiи, на име Данчю съ децами си и Радомир съ децами си и Йрича съ децами си и Мирча съ децами си и дрꙋга ациганка на име Добра съ синови си.

И еще приложи жꙋпаница банwв, жꙋпаница Нѣгославѫ, ацигани по име Корꙋига съ децами си и Гоблица съ децами си.

Тиа въсе приложи вниже речени властеле.

И еще ест приложил Станко лwгwфет едно виноград wт Къзънеци, да бꙋде свѣтомꙋ монастирꙋ, еще при дни Блада воевода Старога.

Сего ради и господство ми даровах тон вниже писанное въсес свѣтомꙋ монастирꙋ.

И еще приложи господство ми такоже и прѣжднie господарне еже прѣжде бѣхꙋ wт господство ми къшарство wт сꙋдство Блъче, каре колико ест хотар сꙋдствомꙋ Блъче.

Сiиа въса еже вниже приложихwм свѣтомꙋ монастирꙋ, да бꙋдет въ wчинꙋ и въ wхабꙋ до живота господства ми и до живота синовwм господства ми, да сꙋт въ покрѣпленiе свѣтомꙋ монастирꙋ и божественним иноцwм и молъбницwм, wтцꙋ игꙋменꙋ ермонахꙋ кур Ꙗнофрiе и по снх хотецим наставницwм и въсем еже w Христѣ братне, да им сꙋт въ пицꙋ, намже и нашем родiтелем въ вѣчное въспоминанiе и по снх хотецим бити, чедом нашим и сроднicwм.

Сего радi, съ темн вниже реченнимн селн нитко да не метехает, понеже wт въсех слꙋжбах и дажбах нх слободнх господство ми, кромѣ данка и вонске, а дрꙋго, що годе се достонт wт тех селах, све да бꙋдꙋ свѣтомꙋ монастирꙋ, или жито или вино или пчели или бꙋдi ино що или глоабе; нитко wт слꙋгах и правителех господства ми и посланицех посилаемнх по милостех и по работах господства ми, да не смѣет ницо възѣти wт тех вниже реченнех селех монастирске, нꙋ да сн метехат игꙋмен съ неговими посланицн съ темн селех и що им потрѣба бꙋдет, по законꙋ да сн wт ннх ꙋзнмает, а ннн нитко нн wт еднꙋ вецн да нх нецо не бантꙋет. Понеже тко бн се покꙋснл wт правителех и слꙋгех господства ми да им нецо досадит, а то такови имат въспрнетн велнко зло и wргiе wт господство ми, такоже невѣрник и прѣстѫпник и посрамител сiемꙋ въсечестномꙋ намн даованномꙋ хрисовꙋлꙋ еже дадwх въ ꙋтвръжденiе въсех снх вниже реченнnх.

Сеже и свѣдѣтелiе поставлѣет господство ми: жꙋпан Кентилъ велнки дворник и жꙋпан Бланкꙋл пръкалаб и жꙋпан Радул Пашадiа пехарник и жꙋпан Кръстiан вел спатар и жꙋпан Барбꙋл вел внстiар и жꙋпан Бадѣ пехарник и жꙋпан Герге вел комис и жꙋпан Кwнда вел столник и жꙋпан Драгомир велнки постѣлник.

www.dacoromanica.ro

И аз, Иан Дебел, словоначрътах въ столнн градъ Бѣкърецин, мѣсеца юние ā дань, въ лѣт ҳзнг.

† Їw Мирча вшевода, милостїм божїм господинь.

† Am ascultat preasfînta Scriptură, care spune că fericit este cel ce petrece întru înţelepciune, dar nu este mai bun decît acel ce se teme de Dumnezeu, precum în Pilde se spune: „La începutul înţelepciunii este teama de domnul, pentru că unde este teama de domnul, acolo sînt toate bunătăţile. Cel ce se teme de Dumnezeu urăşte relele, ci întru totul năzuieşte spre faptele bune". Care bunuri, ni se cuvine nouă a spune? Care le spune gura preacurată şi cinstită a domnului: „A iubi pe domnul Dumnezeul tău din tot sufletul şi din toate puterile tale, de asemenea şi pe aproapele său" şi celelalte. Şi precum atotsfîntul duh spune, prin gura lui David, că: „Îndulceşte-te întru domnul şi-ţi va da ţie rugămintea inimii tale". Căci care este mai mare îndulcire decît această dulceaţă dumnezeiască? Pentru că dulceaţa dumnezeiască înseamnă să năzuim cu dragoste din inimă către dumnezeieştile, sfinţitele hramuri şi de acolo să tragem îndulcirea dumnezeiască ca dintr-un izvor de mîntuire, care este sănătate sufletească, împreună cu cea trupească. Dacă însă acestea sînt bune, cu atît mai mult este folositor a ridica şi a înfrumuseţa atotcinstitele şi sfinţitele hramuri.

De aceea, iată eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul, Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, stăpînind ţara Ungrovlahiei şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, am binevoit cu a mea bunăvoinţă şi cu inimă curată, ca să proslăvesc pe cel care m-a proslăvit pe mine, domnul Dumnezeul şi mîntuitorul nostru, Iisus Hristos şi atotcinstita şi preaneprihănita lui maică, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, am văzut marea osîrdie către atotcinstitul hram care este întru numele atotcinstitei uspenii a preasfintei născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, cu cîtă dragoste de osteneală s-au străduit bunii şi credincioşii şi preacinstiţii vlasteli, jupan Barbul banul Craiovei şi fraţii săi, jupan Pîrvul marele vornic şi jupan Danciul marele armaş şi jupan Radul şi au ridicat din temelie atotsfinţitul mai sus-zisul hram pe rîul numit Bistriţa şi l-au înfrumuseţat precum se cuvine şi i-au dăruit satele anume: Plăviceni pe Şoaş cu tot hotarul şi viile şi cu zeciuială din vinărici, cît se cuvine şi viile de la Rîmnic şi cu locul cît îl au şi Gîndenii şi Vădastra, pe care au cumpărat-o de la Vladul pentru 15 000 aspri şi pe cîmp, unde se cheamă Vişina, pe unde au fost fătăciunile Vădăstrenilor şi Potelul cu Balta Albă şi jumătate din Celeiu cu Sălişteioara, pentru că au fost cumpărate pentru 5 000 aspri şi pentru 300 de oi şi pentru 6 boi şi pentru 2 cai buni şi Pîrîul tot şi Tupşa şi Jupîneştii toţi şi Răzlovul şi Obîrşia Deşului şi Răchita şi Mălenii şi Gura Comăşteniloril şi Mălurenii toţi şi Bogdăneştii de la Codmeana toţi şi Milostea toată şi din Sîrbeşti partea lui Dan şi jumătate din Băbeni şi jumătate din Tismana şi Tîrsa cu tot hotarul.

Şi încă a dăruit băneasa cea bătrînă, la moartea ei, un sat care i-a fost de zestre, anume Stroeştii toţi.

Şi încă a dăruit jupan Stroe, fratele lui Bădică, la moartea lui, Muscelul tot.

Şi încă au cumpărat călugării nişte mori de la Vulpeni, pentru 5 500 aspri. Şi încă şi morile care sînt pe Rîul Doamnei, care se cheamă Crîngure şi cu cîtă ocină au în jurul morilor.

Şi ţiganii, anume: Bordea cu copiii săi şi Curchi cu copii săi şi Pătru cu copiii săi şi Iova Sîrbul cu copiii săi şi Ianul cu copiii săi şi Riciaie cu copiii

www.dacoromanica.ro

săi şi Lupşe cu copiii săi şi alt Iova cu copiii săi şi Miia cu copiii săi şi Calecă cu copiii săi şi Danciul zlătarul cu copiii săi.

Şi încă a dăruit banul cel bătrîn ţiganii care se cheamă Meleştii, anume: Danciul cu copiii săi şi Radomir cu copiii săi şi Aricea cu copiii săi şi Mircea cu copiii săi şi altă ţigancă, anume Dobra, cu fiii săi.

Şi încă a dăruit jupaniţa banului, jupaniţa Neagoslava, ţiganii anume Corunga cu copiii săi şi Gobliţa cu copiii săi.

Acestea toate le-au adăugat mai sus-zişii vlasteli.

Şi încă a dăruit Staico logofătul o vie de la Căzăneşti, ca să fie a sfintei mănăstiri, încă din zilele lui Vlad voievod cel Bătrîn.

De aceea şi domnia mea am dăruit toate acestea mai sus-scrise atotsfintei mănăstiri.

Şi încă a dăruit domnia mea, ca şi domnii de mai înainte, care au fost înaintea domniei mele, căşăritul din judeţul Vîlcea, oricît este hotarul judeţului Vîlcea.

Toate acestea de mai sus le-am dăruit sfintei mănăstiri, ca să fie de ocină şi de ohabă, cît va trăi domnia mea şi cît vor trăi fiii domniei mele, ca să fie spre întărirea sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări şi rugătorilor, părintelui egumen ieromonah chir Onofrie şi nastavnicilor care vor fi după aceştia şi tuturor celor întru Hristos fraţi, să le fie pentru hrană, nouă şi părinţilor noştri spre veşnică pomenire şi celor care vor fi după aceştia, copiilor noştri şi rudelor.

De aceea, cu aceste mai sus-zise sate, nimeni să nu se amestece, pentru că domnia mea le-am slobozit de toate slujbele şi dăjdiile, afară de dare şi de oaste; iar alta, orice se cuvine de la acele sate, toate să fie ale sfintei mănăstiri: sau grîne sau vin sau stupi sau orice alta sau gloabe; nici unul dintre slugile şi dregătorii domniei mele şi cei trimişi după milosteniile şi pentru treburile domniei mele, să nu cuteze să ia ceva din acele mai sus-zise sate mănăstireşti, ci să se amestece egumenul cu trimişii lui cu acele sate şi ce le va fi nevoia, după lege să-şi ia de la ele, iar alta nimic, nici pentru un lucru, să nu le tulbure. Pentru că cine s-ar încumeta dintre dregătorii şi slugile domniei mele să-i supere cu ceva, iar unul ca acela va primi mare rău şi urgie de la domnia mea, ca un necredincios şi călcător şi batjocoritor al acestui atotcinstit hrisov dăruit de noi, pe care l-am dat pentru întărirea tuturor acestora mai sus-zise.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Vlaicul pîrcălab şi jupan Radul Paşadia paharnic şi jupan Cîrstian mare spătar şi jupan Barbul mare vistier şi jupan Badea paharnic şi jupan Gherghe mare comis şi jupan Conda mare stolnic şi jupan Dragomir mare postelnic.

Şi eu, Nan cel Gros, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie ziua 1 în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

[1] Arh. St. Buc., S. I., nr. 506 (Bistriţa, I/6). Orig., perg. (49,5 × 47,5), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 192, f. 10—11, 201, f. 9 v — 12 şi 713, f. 562 — 564.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 326—328; Leonăchesu, *Stroeşti-Argeş*, 27—29.

[1] În loc de: „Gura Comăneştilor".

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсое земли Оугровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми слѹзем господства ми, на име Канѫ и със братиам си, на име Капотъ и Гонцѣ и Стоа и със нѫ сипови, елиц нм Богъ принѕстит, ꙗкоже да нм ест wчинѕ ѕ Негѹшина половина, понеже нм ест стара и права wчина и дѣдина, ещеже wт прн дѣни поконнаго Дана воевода; и wчистили сѧт със сикиром и със мотикѫм и wгнем въ горѕ тѧчна и жестока.

А потом, имал ест Канѫ прѕ прѣд Радула воевода Калѹгера със брат его Стоа над wчинѕ. И ѹзел ест Стоа закон ѳї болѣри wт прѣд Радула воевода; и избраше мѕ тен ѳї болѣри и дадоше Стоен wчинѕ wт половина wт Нѣгошина, третн дел. А потом Стоа, wн сн продаде та wчина братѕ своемѕ Канѫ за аспри ѯа прн wнан гладна врѣмена.

И пакн да ест Канѫв и Гъчюлов wчинѕ ѹжа Пѹшацев сва, wт Нѣгошина четвръти дел, понеже ю покѹпише wт Пѹшацъ за ѯвф аспри. А потом Гъчюл, wн побратил ест по Канъ над wчина сн wт Гонцѣ, wт прн дѣни поконнаго Касарабъ воевода, над половина.

А потом, имаше Канѫ и чет его прѕ прѣд господства ми със Кръецини. И ѹзеше Канъ и чет его закон ѳї болѣри wт пред господства ми, да закле како ест нѫна половина. А тензи ѳї болѣри не заклеше, анѕ нѫ ѕтъкмише како да дръжит Канѫ със братнем сн половина wт тан wчинѕ, еже вше пис, понеже нм ест права и дѣдина, а Кръецилор нм избраше тен ѳї болѣри ꙗкоже да дръжит четвръта ѹжа wт Нѣгошина. И ѕтъкмише все и wт прѣд господства ми за своим добром волю, ꙗкоже нѫ сѧт ѕтъкмили и wни ѳї болѣри.

Ѹ тем ради нм дадоѫ и господство ми слѹзем господства ми вше пис, ꙗкоже да нм ест wчинѕ въ wхабѕ, нним и сиповим нм и внѕкѫм и прѣвнѕчетом нм и нн wт когоже непотъкновенно, по wрнзмѕ господства ми.

Сеже и свѣдѣте‹лїе› поставлѣем господство ми: жѹпан Енитилъ дворник и жѹпан Радул велнки лугѹфет и Кръстиан спатар и Барбѹл кнстиар и Кадѣ пехарник и Кънда столник и Герге комис и Драгомир велнки постелник. Исправник, Кръстиан спатар.

Пис юнїе ѕ дни, въ лѣт ѯзнг.

† Іѡ Мїрча вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume Cană şi cu fraţii săi, anume Capotă şi Gonţea şi Stoia şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Negusina jumătate, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, încă din zilele răposatului Dan voievod; şi au curăţat cu securea şi cu sapa şi cu focul în pădurea deasă şi tare.

Iar apoi, a avut Cană pîră înaintea lui Radul voievod Călugărul cu fratele său Stoia, pentru ocină şi Stoia a luat lege 12 boieri, înaintea lui Radul voievod; şi acei 12 boieri i-au ales şi i-au dat lui Stoia ocina, din jumătate din Negoşina, a treia parte. Iar apoi, Stoia, el şi-a vîndut acea ocină fratelui său Cană, pentru 4 000 aspri, pe acele vremuri de foamete.

Şi iarăşi să le fie lui Cană şi lui Giciul ocină, funia lui Puişaţ, toată, din Negoşina a patra parte, pentru că au cumpărat-o de la Puişaţ, pentru 2 500 aspri. Iar după aceea, Giciul, el a înfrăţit pe Cană pe ocina sa de la Gonţea, din zilele răposatului Basarabă voievod, pe jumătate.

www.dacoromanica.ro

Iar după aceea, au avut Cană şi cu ceata lui pîră înaintea domniei mele cu Crăeştii. Şi au luat Cană şi ceata lui lege 12 boieri dinaintea domniei mele, să jure că este jumătatea lor. Iar acei 12 boieri nu au jurat, ci i-au împăcat ca să ţină Cană cu fraţii lui jumătate din acea ocină care este mai sus-scrisă, pentru că le este dreaptă dedină, iar Crăeştilor le-au ales acei 12 boieri, ca să ţină a patra funie din Negoşina. Şi s-au întocmit şi dinaintea domniei mele de a lor bunăvoie aşa precum îi întocmiseră şi acei 12 boieri.

Pentru aceasta, le-am dat şi domnia mea slugilor domniei mele mai sus-scrise, ca să le fie ocină de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Cîrstian spătar şi Barbul vistier şi Badea paharnic şi Cînda stolnic şi Gherghe comis şi Dragomir mare postelnic. Ispravnic, Cîrstian spătar.

Scris iunie 6 zile în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 507 (Ep. Buzău, LVII/2). Orig., perg. (35,5 × 25,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 424.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 328—329.

182 ⟨1545⟩ iunie 14.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ion ⟨Mircea⟩[1] voevod, feciorul marelui şi preabunului Radulŭ voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle sfintei mănăstiri Drăghiceştii, unde iaste hramul arhistratig⟨ilor⟩ Mihail i Gavriil şi cuviosului egumenului ... şi altor părinţi ce sînt lăcuitori într-acel sfînt lăcaş, să ţie moşie în sat în Négovani toată, cîtă să va alege partea sfintei mănăstiri de peste tot hotarul, pentru că au fost moşie véche şi dreaptă de moştenire a sfintei mănăstiri.

Iar după aceae, avînd sfînta mănăstire judecată înaintea domnii méle cu Gherghe şi cu Lungaş pentru acest sat ce-i mai sus zis Négovanii. Şi aşa pîrîia Gherghe şi Lungaş zicînd înaintea domnii méle, cum că n-au fost închinat acest sat ce s-au zis mai sus moşii lor de bunăvoe, ci l-au fost luat Drăghici vornicul în silă. Într-aceae, domniia mea am judecat împreună cu toţi cinstiţii boerii domnii méle şi am căutat şi cărţile lor încă din zilele răposatului Vladului[2] voevod Călugărul şi am aflat domniia mea pă cum au fost închinat acei oameni, Gherghe şi Lungaş, acel sat ce au zis mai sus, Négovanii, de a lor bunăvoe. Şi au rămas Gherghe şi Lungaş de lége dinnaintea domnii méle şi dinnaintea tuturor boerilor domnii méle.

Pentru acéia, am dat şi domniia mea precum şi alţi domni ce au fost mai dinainte vréme, ca să ţie sfînta mănăstire acea moşie ohabnică, să fie de întărire şi de hrana părinţilor acei sfinte mănăstiri şi domnii méle vécinică pomenire pînă cînd va sta sfînta mănăstire de nimeni neclătită, după zisa domnii méle.

Pentru acéea şi mărturii am pus domniia mea pă: jupan Vintilă vel vornic şi jupan Radulŭ vel logofăt şi jupan Barbul vel vistier şi Badea vel peharnic i Gherghe vel comis i Cîrstiian vel spatar i Conda vel stolnic[3] şi jupan Dragomir vel postelnic.

Şi am scris eu, Pîrvul, în Bucureşti, mesiţa iunie 14 dni văleat 7054 ⟨1546⟩.

www.dacoromanica.ro

Bibl. Acad., DCXXIII/1. Traducere din sec. XVIII. Vălеatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 337 (sub 1546 ⟨mai-iunie⟩).

---

[1] Loc alb; completat după ms. 454.
[2] În ms. 454: „Radului".
[3] Probabil: „fost mare stolnic."

183 **1545 (7053) iunie 16.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсои земли Оугровлахїискои, сынъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство мн сїю повеленїе господства мн почтеномѹ правителю господства мн, жѹпанѹ Бадѣ пръкълабѹ, такоже да мѹ сѫт въсѣх негове комате, села и ацигани, каре елнка се хтет изврати дел емѹ въса и ѡт посвѣде, понеже мѹ сѫт старе и праве комате и ѡт дѣдїнѹ.

И потом, прїинде правителю господства мн, что ест вниѣ писан, пред господства мн със жѹпанница его, Каплѣ, тере ѹтакмн свои комате, како по смъртн его, аще се хощет ѹженити жѹпанница Каплѣ, а ѡнна даю ест ѡт комателх Бадев село Олховецѹл и ѓ челѣдн ѡт ацигани. И аще хощет седити жѹпанница Каплѣ със честню, а ѡн дадe и приложи въсѣх негове комате, или мало, или много, жѹпанница емѹ Каплѣв, такo да се хранит при животѣ ен, а нн никто да не имат ни едно метѣхѹ над села и над ацигани и над въсѣх комате Бадев.

Сего ради, дадох и господство мн жѹпаницев Каплѣв, такоже да ю ест въ ѡчинѹ и въ ѡхабѹ и не ѡт когоже непоколѣбимо, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Кентилъ велики дворник и жѹпан Радул велики лагофет и Конда вистїар и Барбѹл спатар и Станко столник и Бадѣ пехарник и Диникѹл комис[1] и Стан велики постелник. Исправник, Радул вел лагофет.

Пис мѣсеца юнїе $\overline{\text{кї}}$ дьни, в лѣт $\text{ҳ}^{\overline{\text{знг}}}$.

† Їѡ Мирча вѡевѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Badea pîrcălabul, ca să-i fie toate averile lui, satele şi ţiganii, oricît se va alege partea lui toată şi de pretutindeni, pentru că îi sînt vechi şi drepte averi şi de moştenire.

Iar apoi, a venit dregătorul domniei mele, care este mai sus-scris, înaintea domniei mele, cu jupaniţa lui, Caplea, de a întocmit averile sale, ca după moartea lui, dacă se va mărita jupaniţa Caplea, iar ei să-i fie din averile lui Badea satul Elhoveţul şi trei sălaşe de ţigani. Iar dacă va şedea jupaniţa Caplea cu cinste, iar el i-a dat şi i-a dăruit toate averile lui, fie puţin, fie mult, jupaniţei lui, Caplea, ca să se hrănească în timpul vieţii ei, iar altul nimeni să nu aibă nici un amestec peste satele şi peste ţiganii şi peste toate averile lui Badea.

De aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Caplea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Staico stolnic şi Badea

www.dacoromanica.ro

paharnic şi Diicul comis [1] şi Stan mare postelnic. Isprăvnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în luna iunie 16 zile, în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 509 (Mihai Vodă, XVI/1). Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1911.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 329—330. Facs. *ibidem*, 509.

[1] În acest timp mare comis era Gherghe.

184 ⟨1545⟩ iulie 25, Craiova.

† Жѹпан Теѡдосїе велнкн бан Кралевскн пишем снѭ мою кнїгѹ свѣтомѹ монастирѹ зовемаго Бнстрнцѹ, шкоже да нм бѹдет село на нме Мѹшчелѹл въ wчннѹ н въ wхабѹ, понеже тон вншє писано село, wно ест прѣжде бнл дал свѣтомѹ монастирѹ, ешеже wт поконнн прѣжде нас бнвше, wт Бъдика н wт брат емѹ Строе, шкоже да бѹдет свѣтомѹ монастирѹ въ ѹкрѣпление и братнам въ пнцѹ, а. нщ въ свѣтою въспомнианню. И пнсалн се сѣт въ свѣтою проскомндїю.

И ѹ том, къда ест прї сїю доба, пак прїнде Бадѣ wт Хотърани клѧчар, таже н wн дадє н прнложн тон село Мѹшчелѹл свѣтомѹ монастирѹ, шкоже да ест въ wчннѹ н въ wхабѹ.

И варе тко хокет раздратї снѭ текмеже, еже ест wн ѹтекмнл wт прѣд мене, да ест съ Июда н съ Ариа и със нѣмн ко распеше господа нашего Їѵсѹса Христа.

И сведетелне поставнхмо: жѹпан Стонкан бан н брат емѹ Преда столник н Тѹдор wт Кѹртишоара н Драгѹл комнс н Стънислав wт Крецецн н Нникола wт Лнвезн н Берзѣ ватах.

И аз, Иванча логофет, нже написа ѹ днвнн мѣсто Кралева, мѣсеца юлїе $\overline{\text{вѣ}}$ дьнн, в лѣт $\text{х}\overline{\text{знд}}$.

† Jupan Teodosie marele ban al Craiovei scriu această carte a mea sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie satul anume Muşcelul de ocină şi de ohabă, pentru că acel mai sus-scris sat, el a fost dat de mai înainte sfintei mănăstiri, încă de răposaţii care au fost înaintea noastră, de Bădica şi de fratele său Stroe, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi fraţilor de hrană, iar lor de sfîntă pomenire. Şi s-au scris la sfînta proscomidie.

Iar întru aceasta, cînd a fost în vremea de acum, iarăşi a venit Badea clucerul din Hotărani, de a dat şi a dăruit el acel sat Muşcelul sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă.

Şi cine va strica această întocmire pe care el a întocmit-o în faţa mea, să fie cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi care au răstignit pe domnul nostru Iisus Hristos.

Şi martori am pus: jupan Stoican ban şi fratele lui, Preda stolnic şi Tudor din Curtişoara şi Dragul comis şi Stănislav din Creţeşti şi Nicola din Livezi şi Verzea vătaf.

Şi eu, Ivancea logofătul, care am scris în minunatul loc Craiova, luna iulie 25 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 521 (Bistriţa XIX/4). Orig., hîrtie (32 × 23), pecete inelară aplicată. Cu o trad. din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 165, 202, f. 113 v — 114 şi 713, f. 718.

Datat după emitent care e mare ban în 1545; în 1546 mare ban este Stan.

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 343—344 (sub 1546). Facs. *ibidem*, 515.

185 ⟨1545 septembrie 1 — 1546 august 31⟩ 7054.

„7054 (fără lună şi zi), hrisov al răposatului întru fericire domn Io Mircea voevod, fiul marelui şi preabunului Radu voevod, de ani 292, coprinzător că au dat domnia sa această poruncă lui Lamotă cu fraţii lui Vlad şi Lojii cu feciorii lui şi Stoichii cu frate-său Dragomir şi cu feciorii lui ca să le fie lor moşie la Cuca; însă să fie ⟨lui⟩ Lomotă cu fraţii lui, Vlad şi Loja, doo părţi, iar ⟨lui⟩ Stoica şi Dragomir să fie a treia parte. Pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi dă baştină, cumpărată de la Bejeşti încă din zilele bătrînului şi răposat Radu Vîlvoi cel Frumos.

Şi hotarăle să să ştie: Furcitura Babii din vale pînă în matca Volijinii, de acolea pîn ⟨Fîn⟩tîna Mitrii şi pă obîrşia Bozoeştii în apa Chiboroviţii.

Iar după aceia, aceşti mai sus-zişi oameni au avut pîră înaintea domnii mele cu călugării de la Cotmeana. Întru aceia, domnia mea am judecat şi am căutat după dreptate şi după lege şi am dovedit domnia mea cum s-au hotărît călugării cu 12 boeri în zilele Radului voevod Călugăru. Şi iară aceia oameni, ce s-au zis mai sus, s-au plînsu dă strîmbătate iar domnia mea le-am dat 24 de boeri şi hotarnic Stoica dă au umblat şi au descoperit pe ce⟨i⟩ 12 boeri şi le-au luat domnia mea lor însuşi boii. Şi au rămas călugării de lege înaintea domnii mele, cum în veci amestec să n-aibă.

Drept aceia, am dat domnia mea oamenilor, ce s-au zis mai sus, ca să le fie lor moşie ohabnică şi c. l. t.“

După I. I. Şucu, *Doc. inedite*, în SMIM, IX, p. 156—157.
Doc. se află la Arh. St., Filiala Ilfov, Curtea de Apel, sec. I-a, dos, 31. f, 39.

186 ⟨1545 septembrie — 1546 ianuarie⟩ 7, 7054, Bucureşti.

† Милостїю, божїю, Їw Мирчѣ воєвода и господинь въсон землю Оугрровлахїнскон, синь добраго и великаго Радѹл воєвода. Дават господство мн сїн повелѣнїе господства мн Нѣгев ... със сиповн сн, елнцн ен Богъ даст и прнпѣстит, шкоже да нм ест wчина ѕ Йлнѧѣкнн wт дѣл Нѣгев полоквнѕ, каре wт елнка се хтет извратн ѕ полїе, ѕ горѣ н ѕ водѣ, понеже ест Нѣгев стара н права wчина, дѣдина.

И потом, прнпде Нѣга пред господства мн, тере зложи н побратн по Иван и по Бонко за добро волѣ над полоквнѕ wт wчинѕ. И господство мн прости кон.

⟨Сего радї⟩, дадоҳ и господство мн Иванок и Бонков, шкоже да нм ест въ wчинѕ и въ wхабѕ, нним и сиповом нм и внѕком и прѣквѣчетом нм и нн wт когожде непотъкновено въ вѣкн, по реч господства мн.

Сеже сведетелїе поставлѣем господство мн: жѕпан Бентнлъ велнкн дворник и жѕпан Радѹл велнкн логофет и Конда внстїар и ⟨Карбѕл⟩ спътар и Щефѕл столник и Бадѣ пехарник и Герге комнс и Стан велнкн постелннк. Исправнник, Блнквл вел армаш.

Пнс въ градѹ Бѣкѕрецн, мѣсеца ... ѕ дьнн, въ лѣт ҳ$\overline{знд}$.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neagăi... cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da şi-i va lăsa, ca să-i fie ocină la Alixeni, din partea Neagăi jumătate, oricît se va alege, în cîmp, în munte şi la apă, pentru că este a Neagăi veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a venit Neaga înaintea domniei mele şi a aşezat şi a înfrăţit de bunăvoia ei pe Ivan şi pe Voico pe jumătate din ocină. Şi domnia mea am iertat calul.

〈De aceea〉 am dat şi domnia mea lui Ivan şi lui Voico, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit în veci, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi 〈Barbul〉 spătar şi Ştefu stolnic şi Badea paharnic şi Gherghe comis şi Stan mare postelnic. Ispravnic, Vlaicul mare armaş.

Scris în cetatea Bucureşti, luna... 7 zile, în anul 7054.

După Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, p. 114. Lunile după divan.

187 **1545 (7054) septembrie 14, Bucureşti.**

† Cu mila lui Dumnezeu, creştinul Mircea vodă, domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radul vodă. Dat-au dumnealui această poruncă a dumisale lui Stan cu feciorii lui, ca să aibă moşiile la Soreşti din moşiia Stancăi a treia parte, pentru că o au cumpărat drept un cal şi drept 200 de aspri.

Şi iar să aibă Dragoe cu feciorii lui moşiie la Soreşti, din moşiia lui Cîrlig a treia parte, pentru că o au cumpărat drept 2 boi şi drept 200 de aspri.

Şi iar să aibă Budulea şi cu fie-sa Stanca moşie la Gîrbovi şi la Frăsinet ale lor părţi, oricîtă să va alége, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină.

Iar după acéia au venit Budulea înaintea domnii sale de s-au înfrăţit cu fie-sa Stanca pe ale lor moşii, ce sînt mai sus-zise, şi preste toate ale lor ocine, ca după moartea lui, nimenea nici un améstecu să 〈nu aib〉ă, ci toate să fie ale fie-sa ce e mai sus-zisă.

Şi iar Budulea să fie slobod şi în pace de Manea vornicul, pentru că şi-au plătit moşiia lui cu 350 de aspri de cătră Manea vornicul. Şi dumisale i-au dăruit un cal.

Pentru acéia, au dat şi domniia sa ca 〈să le fie〉 acéle moşii ale lor ohabnice şi stătătoare ale lor, feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa dumisale.

Şi mărturii au pus domniia sa pe: jupan Vintilă vel vornic şi jupan Radul vel logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Gherghe comisul şi Ştefu stolnicul şi Badea păharnic şi Pană [1] postelnic. Şi 〈ispravnic〉 Radul vel logofăt.

O au scris în scaun în Bucureşti, septembrie 14 dni, leat 7054 〈1545〉. Şi o am scos rumâneşte az, Apostol logofătul ot Episcopie Buzău.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 511 (Nifon I/1). Traducere.
EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 330—331.

[1] În loc de: „Stan".

www.dacoromanica.ro

† Мнлостїю божїю, Їw Мирча воєвода и господинъ въсон земле Оугровлахиескон, сннъ велнкаго и прѣдобраго Радула воєвода Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн почтеннмн правнтелїю господства мн, жѫпанѫ Радул велнки лwгwфет и съ братїам сн, жѫпан Пръвѫл пръкълаб и жѫпан Кладул комнс и съ нн҃х снновн, елнце нм Богъ даст, шкоже да нм ест wчннѫ ѫ Коннницехї, дел Радулwв лwгwфет wт Ръмннкѫ, въса и колнко покѫпленѫ wт посѣде wт Коннницехї, понеже мѫ ест бнл wт прѣжде врѣме Радул велнки лwгwфет и съ братїам стара и права wчннѫ и дѣднѫ. Й wнн, въ дьнн Радул воєвода, загѫбнше тан҃ вншє речєнѫ wчннѫ, занеже посѣкоше Радул воєвода по бащам сн, Ѳѫдо҃р лwгwфет.

. Й потом , господство мн помнловал волѣром еже сѣт вншє писанн със тан вншє речєнн wчннѫ, понеже достиже със правдѫ и вѣрнѫ слѫжбѫ wт къ господство мн, а Радул wт Ръмннкѫ изгѫбнше със злѣ ѯнтлѣнства wт къ господство мн.

Сего радї, дадоѯ и господство мн жѫпанѫ Радулwв велнки лwгwфет и съ братїам сн, жѫпан Пръвѫл пръкълаб и жѫпан Кладул комнс, шкоже да нм ест wчннѫ и въ wѯабѫ, нним и снновом нм и внокѫм и прѣвночнтwм и не wт когоже нипотъкновено, по реч господства мн.

Сеже сведетелїе поставлѣемѫ господства мн: жѫпан Еннтнлъ велнкн дворникѫ и жѫпан Радул велнки лwгwфетѫ и Конда вистїарѫ и Щефѫл столникѫ и Бадѣ пеҳарникѫ и Герге комнсѫ и Стан велнки постелникѫ . Исправнк ... [1]

Пнс аз, Спатж, мѣсеца септемврїе к҃д дьнн, въ лѣт ҳз҃нг҃.

† Їw Мїрча вwевwда, мнлостїѫ божїѫ, господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnai mea această poruncă a domniei mele cinstiţilor dregători ai domniei mele jupanului Radul marele logofăt şi cu fraţii săi, jupan Pîrvul pîrcălabul şi jupan Vladul comisul şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Voinigeşti, partea lui Radul logofătul din Rîmnic, toată şi cît a cumpărat de pretutindeni din Voinigeşti, pentru că a fost dinainte vreme a lui Radul marele logofăt şi cu fraţii, veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar ei, în zilele lui Radul voievod, au pierdut acea mai sus-zisă ocină, pentru că a tăiat Radul voievod pe tatăl lor, Thudor logofătul.

Iar după aceea, domnia mea am miluit pe boierii care sînt mai sus-scrişi cu acea mai sus-zisă ocină, pentru că au dobîndit-o cu dreaptă şi credincioasă slujbă faţă de domnia mea, iar Radul din Rîmnic a pierdut-o cu rea hiclenie faţă de domnia mea.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Radul marele logofăt şi cu fraţii săi, jupan Pîrvul pîrcălabul şi jupan Vladul comisul, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Ştefu stolnic şi Badea paharnic şi Gherghe comis şi Stan mare postelnic. Ispravnic...[1].

Am scris eu, Spată, în luna septembrie 24 zile în anul 7053 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 512 (Ep. Rîmnic, III/11). Orig., hîrtie (32,5× 23,5), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII.
Anul socotit de la 1 ianuarie.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 331. Facs. *ibidem*, 510.

---

[1] Loc alb.

189 1545 (7054) octombrie 3, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинь въсою земли Оугров лахиискон, сынь добраго и великаго Радула воеводе. Дават господство мн сїе повелѣние господства мн Опреѳ wт Хареш със четом сн, ⟨такоже да им сѫт⟩[1] wчинѫ ѫ Хареш, съ братїам сн и съ братѫчедом сн над а ѫжа и Рѫдѣке съ братїам сн и съ братѫчедом сн над дрѫга ѫжа и Опичеци над wсмаго ѫжа, wт над ѫжа Опреѳ и wт над ѫжа Рѫдѣкеѳ.

И паки да ест Рошчецом, Радул със пръви братѫчедом сн и попеѳ съ братїам сн и съ ѫнкѫ сн да сѫт над пол wт ѫжа Рошчецом и Радул над шестаго нинѫ wт пол wт ѫжа Рошчецом, и Драголе да ест съ пръви братѫчедом сн, със Станчюл и със Нан съ братїам сн и Радул съ братїам сн над дрѫга пол, понеже сне више речени wчине и комате, wни сѫт старе и праве wчине и дѣдине.

Й потом, имаше сни людїе въси и Опрѣ съ четом сн прение пред господства мн със Кеганни и със Кыпцьнѣнни, тере прѣше Кеганни и Кыпцьнѣнни како сѫт притеснѫли Хрешанни wчинѫ господскѫ. Й господство мн послах правителѣ господства мн, жупан Еланкѫл велики армаш и със болѣрн wт три сѫдстве, със ѯ болѣрн. И ходили сѫт сни болѣрн по трагѫ Драгичов дворникѫ и Секарѫ сѫлџар и хотарисаше и заклеше тїи ѯ болѣрн по нихне дѫше како не сѫт притеснѫли Хрешанни wчинѫ господскѫ, нѫ ест сне више речена wчинѫ Хрешаном стара и права wчинѫ и дѣдинѫ. И wсташе Кеганни и Кыпцьнѣнни wт закона wт пред господства мн.

Сего радї и господство мн дадох им, такоже да им сѫт Хрешаном въ wчинѫ и въ wхабѫ, им и синовом им и внѫком и прѣвнѫчетом им и них wт когоже непѡтѫкновено, по реч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелне: жупан Ѳеwдосїе велики ban Жилски, жупан Кентилъ вел дворникѫ и жупан Радул велики логофет и жупан Барбѫл вел ⟨спатар⟩[1] и Герге комис и Бадѣ пехарник и Кръстїан спатар и Драгомир вел постелник. Исправник, Радул ⟨велики логофет⟩[1].

И аз, Е ...[2] въ столни град Бѫкѫреци, въ мѣсеца wктомврїе г̄ дни, в лѣт ×зид̄.

† Їѡ Мирча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea din Hareş, cu ceata sa, ⟨ca să-i fie⟩[1] ocină în Hareş, cu fraţii săi şi cu verii săi pe o funie şi Rădiche cu fraţii săi şi cu verii săi pe altă funie şi Onceştii pe a opta funie, din funia lui Oprea şi din funia lui Rădiche.

Şi iar să fie Roşceştilor, lui Radul cu vărul său primar şi popii cu fraţii săi şi cu unchiul său, să fie pe jumătate din funia Roşceştilor şi Radul pe al şaselea ogor din jumătate din funia Roşceştilor, iar Dragolea să fie cu verii săi primari, cu Stanciul şi cu Nan, cu fraţii săi şi Radul cu fraţii săi pe cea-

www.dacoromanica.ro

laltă jumătate, pentru că aceste mai sus zise-ocine şi averi, ele sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, au avut aceşti oameni toţi şi Oprea cu ceata sa pîră înaintea domniei mele cu Cheianii şi cu Căpăţînenii, de pîrau Cheianii şi Căpăţînenii că au cotropit Hăreşanii ocina domnească. Iar domnia mea am trimis pe dregătorul domniei mele jupan Vlaicul marele armaş şi cu boierii din trei judeţe, cu 36 boieri. Şi au umblat aceşti boieri pe urma lui Drăghici vornicul şi a lui Secară sulgerul şi au hotărnicit şi au jurat acei 36 boieri pe sufletele lor că nu au cotropit Hăreşanii ocina domnească ci este această mai sus-zisă ocină a Hăreşanilor veche şi dreaptă ocină şi dedină. Şi au rămas Cheianii şi Căpăţînenii de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta şi domnia mea le-am dat, ca să le fii Hăreşanilor de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Teodosie mare ban al Jiului, jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Barbul mare ⟨spătar⟩[1] şi Gherghe comis şi Badea paharnic şi Cîrstian spătar şi Dragomir mare postelnic, Ispravnic, Radul ⟨mare logofăt⟩[1].

Şi eu, V...[2] în cetatea de scaun Bucureşti, în luna octombrie 3 zile, în anul 7054 ⟨1545⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CVIII/48. Orig., perg. (27,5 × 38), pecete timbrată, căzută. Copie la Arh. St. Buc., Suluri, 37, nr. 2.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 344—345 (sub 1546).

[1] Ilizibil.
[2] Probabil: „Vladul al lui Ilea".

190 ⟨1545—1547⟩ octombrie 4.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mèle sfintei mănăstiri ce să numéşte Govora unde iaste hramul sfintei şi cinstitei adormiri preasfintei maici născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie în Piteşti din moşiia oroşanilor, unde s-au ales moşiia domnii mèle, loc de grădină şi de livadie şi cu vad de moară, pentru că am dat şi am miluit domniia mea pe sfînta mănăstire cu acest loc, precum au miluit şi alţi domni de mai nainte pe alte sfinte mănăstiri.

Aşijderea am dat şi am miluit şi domniia mea şi am adaos acest loc ca să fie de întărire sfintei mănăstiri, iar fraţilor celor ce lăcuesc în sfînta mănăstire să le fie de hrană, iar domnii mèle şi părinţilor domnii mèle întru vécinică pomenire.

Drept aceasta am dat şi domniia mea şi am adaos sfintei mănăstiri acest loc, ca să-i fie întru moştenire şi ohabnic şi de niminea să nu să clătească, după cuvîntul domnii mèle.

Şi ispravnic, Radul vel logofăt.

Şi am scris eu, Radul, în luna lui octombrie 4 dni, vă leat 7051 ⟨1542⟩.

Io Mircea voevod.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 447, f. 329. Traducere din 1796; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 367 v. şi 463, f. 137 v.

Datat după marele logofăt în domnia lui Mircea Ciobanul.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 332.

191 1545 (7054) noiembrie 4, Bucureşti.

Милостїю божїю, Їw Мирчѣ воевод и господинъ късон земле Оугровлахиское, синъ великаго и предобраго Радул воевод. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми жупан Данчул пръкалаб и съ синови си елице им Богъ даст, шкоже да им ест wчинъ в Добруша, третаго дело wт посвдї, како им дръжът и по прежде. Понеже изгънил Станко дворник със зла хитлѣнство wт къ господства ми, а болѣринъ господства ми еже ест више писани достеже съ правдъ и верно служеб wт къ господства ми.

Сего радї, дадоХ и господство ми, шкоже да им ест wчинъ и въ wХабъ ним и синови им и внуком и превнучитом им и нн wт когоже нипотѣкновено, по речи господства ми.

Сеже свидїтелїе поставлеем господство ми: жупан Винтилъ великии дворник и жупан Панъ [1] великии лwгwфет и Конда великии вистїр и Їрчул [2] вел спатар и Шефул столник, Бадѣ пехарник и Герге комис и Стан великии постелник. И ⟨исправник⟩, Радул вел лwгwфет.

Пис аз, Вишул писец, въ столнъ град Бъкъреци, мѣсеца ноемврїе $\bar{д}$ дни, лѣт $\overline{\text{ҳзнд}}$.

Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Danciul pîrcălabul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Dobruşa, a treia parte de pretutindeni, precum a ţinut şi mai înainte. Pentru că Staico vornicul a pierdut-o cu rea hiclenie faţă de domnia mea, iar boierul domniei mele, care este mai sus-scris, a dobîndit-o cu slujbă dreaptă şi credincioasă faţă de domnia mea.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Pană [1] mare logofăt şi Conda mare vistier şi Iarciul [2] mare spătar şi Ştefu stolnic, Badea paharnic şi Gherghe comis şi Stan mare postelnic. Şi ⟨ispravnic⟩, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Vişul piseţul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 4 zile, anul 7054 ⟨1545⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 176. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 810 (cu data noiembrie 10). Traduceri ibidem, S. I., nr. 513 (M-rea Vieroş, XVI/2) şi ms. 349, f. 393.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 332—333.

[1] În loc de: „Radul".
[2] În loc de: „Barbul".

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинь въсон земле Ѹгровлахинскон, синъ прѣдобраго и великаго Радула воеводе. Дават господство ·ми сне повелѣнне господства ми болѣрин8 господства ми, пачеже из·кѫщи господства ми, жѕпан8 Преда постелник и със синови си, елици ем8 Богъ припѕстит, ꙗкоже да м8 ест села цю се зовь Ѹста Длъцев ѣвс, съ въсом хотарѡм и съ въсѣми селищиле, въре колико ест дрѣжал Гюра логофет, wтьц Предев постелник8, понеже сне внише речено село бнw ест стара и права wчина и дѣдина Гюрев логофет и помилован wт Елладѫца воеводе.

Сего радї и господство ми дадоХ и помиловаХ по жѕпан Преда постелник8 съ сню внише реченое <село Ѹс>та Длъцев, ꙗкоже да м8 ест въ wчин8 и въ wхаб8 ем8 и синовѡм ем8 и вн8ком и прѣвн8че<том ем8 и нн wт ко>гоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелне: жѕпан Кентнлъ велнки <дворник и жѕпан Радул> велнки логофет и Конда вистїар и Барбѫл спатар и Щефѫл столник8 и Герге комис и Бадѣ Землев леХарник и Стан постелник. Исправник, Радул велнки логофет.

И аз, Елъкѫл wт Погонецн дїак, еже начнртаХ въ град Бѫкѫрецн, въ дьнь свѣта<го Нико>ла, мѣсеца декеврне, ѣ дьнь, wт Ѩдама <до нн>нѣ текѫще въ лѣт ѯзнд.

† Їw Мирча вшевwда, <милостїм божї>м господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupanului Preda postelnicul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu ii va lăsa, ca să-i fie satul care se chiamă Gura Dîlgei tot, cu tot hotarul şi cu toate seliştele, oricît a ţinut Ghiura logofătul, tatăl lui Preda postelnicul, pentru că acest sat mai sus-zis a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină a lui Ghiura logofătul şi miluit de Vlăduţă voievod.

De aceea şi domnia mea am dat şi am miluit pe jupan Preda postelnicul cu acest ‹sat› mai sus-zis, Gura Dîlgei, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori: jupan Vintilă mare ‹vornic şi jupan Radul› mare logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Ştefu stolnic şi Gherghe comis şi Badea Zemlău paharnic şi Stan postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Vîlcul din Pogoneşti, diacul, care am scris în cetatea Bucureşti, în ziua sfîntului ‹Nico›lae, luna decembrie 5 zile, de la Adam pînă acum curgători ani 7054 ‹1545›.

† Io Mircea voievod, ‹din mila lui› Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 514 (Zlătari, IX/1). Orig., hîrtie (33 ×23,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1850. Copie slavă ibidem, ms. 725, f. 108 v — 109.

Am preferat data sărbătorii.

EDIŢII. Trad. Nicolăescu-Plopşor, *Mon. j. Dolj*, V, 56—57; *D.I.R., B*, 333.

www.dacoromanica.ro

‹†› Милостїю божїю, Їѡ Мирча ‹воевода и господинъ въс›ое земле Оугрро влахинское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воє‹вода. Дават господство ми сїе повел›енїе господства ми Шърбан, ѡкоже да мѫ ест ѡчинѫ ѕ Бѫнещї, занеже мѫ ест ‹стар›а ѡчина, дѣдина.

И потом, принде Шербан прѣд господства ми, таже даде и ‹побрат›и по слѣгѫ господство ми жѫпан Елъкѫл логофет над неговѫ дел ѡчинѫ и ѡт селѡ и поле ‹и шѫм и›гора, над половинѫ, ѡт неговѫ добром воле, ѡкоже да си сѫт над тога речена ѡчина два братїе. И господство ми нѫ простнѫ кон.

Сего радї, имъ дадоѫ и господства ми, ѡкоже да им сѫт въ ѡчинѫ и въ ѡхабѫ, им и синовом им и внѫком и прѣвнѫчетом им и ни ѡт когоже непотакновѣно, по реч господства ми.

Жѫпан Енитилъ велики дворник и жѫпан Радул велики логофет и Конда вистїар и Барбѫл спатар и Щефѫл столник и Герге комис и Бадѣ пехарник и Стая велики постѣлник. Исправник, Радул велики логофет.

Пис аз, Владул писецѫл, сина Илев, въ столни град Бѫкѫрещї, мѣсеца декемврїе $\overline{\theta}$ дьни, въ лѣт $\chi\overline{знд}$.

† Їѡ Мирча воєвѡда, милостїѫ божїѫ господинь.

‹†› Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea ‹voievod şi domn a› toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. ‹Dă domnia mea această› poruncă a domniei mele lui Şerban, ca să-i fie ocină în Buneşti, pentru că îi este ‹veche› ocină, dedină.

Iar apoi, a venit Şerban înaintea domniei mele, de a dat şi ‹a înfrăţit› pe sluga domniei mele jupan Vîlcul logofătul pe partea lui de ocină şi din sat şi cîmp şi ‹pădure› şi deal, peste jumătate, de a lui bunăvoie, ca să fie peste mai sus-zisa ocină doi fraţi. Şi domnia mea le-am iertat calul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Jupan Vintilă vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Ştefu stolnic şi Gherghe comis şi Badea paharnic şi Stan mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Vladul piseţul, fiul lui Ilea, în cetatea de scaun Bucureşti, luna decembrie 9 zile, în anul 7054 ‹1545›.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 515 (Mitrop. Ţ. Rom., CV/1). Orig., hîrtie (22×31), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 333—334.

194 1546 (7054) ianuarie 10.

Милостїю божїею, Їѡ Мирча воєвода и господинъ въсон земли Оугровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми чистнѣ ѡтцѫ игѫменѫ Ефрем ѡт монастирѫ зовемаго Козиѫ, ѡкоже да мѫ ест ѕ Лнещин ѡчинѫ ѡт дел Иванов пол,'н да им ест на'планинѫ ѡт дел Иванов пол, али планина се зовет Лѫпещи.

www.dacoromanica.ro

И потом, Иван изѣѕи свою главѣ и комати си, понеже се Иван дигнѣл господарѣ, а Радул воевода ѯхвати его и штсечет главѣ емѣ и със комати емѣ помиловаѫ слѣзи господства мн <!> Кръсточѣ и Данчѣл Мѣрешанѣл.

И потом, прїнде Кръсточѣ и Данчюл Мѣрешанѣл пред господства мн, тере се ѯцѣкнише със штцѣ егѣмен Леѡнтїе шт Козиѧ за таю ѡчинѣ, тере ю продадоше за ѯа҃ѱ аспри.

И потом, имаше штцѣ егѣмен Ефрем <прѣнїе> със синѣ Иванов Беззѣреѣ. И тако прѣше синъ Иїванов Беззѣреѣ, како мѣ ест притиснѣл калѣгери шт Козїѧ. И господство мн гледаѫ и сѣдиѫ съ въсѣкми правителн господства мн и изнайдоѫ господство мн како си ест изѣѕбил Иван Беззѣре комати си със зла ѯитлѣкнѣством.

Егго ради, дадоѫ и господство мн свѣтомѣ монастирѣ, еже ест вниѣ писан, якоже да мѣ ест въ ѡчинѣ и въ ѡхаб и нн шт когоже непотъкновенно, по реч господства мн.

Еже и свѣдїтелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Ѳинтилъ вел дворник и жѣпан Радул вел логофет и Конда внстнгар и Барбѣл спатар и Ѭефѣл стольник и Бадѣ пеѯарник и Герге комис и Стан вел постелник.

Пис мѣсеца генарне і҃ дьни, въ лѣт ѯзнд҃.

Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Efrem de la mănăstirea numită Cozia, ca să-i fie ocină în Lieşti, din partea lui Ivan jumătate şi să-i fie 'la munte din partea lui Ivan jumătate, însă muntele se chiamă Lupeşti.

Iar apoi, Ivan şi-a pierdut capul şi averile sale, pentru că Ivan s-a ridicat domn, iar Radul voievod l-a prins şi i-a tăiat capul şi cu averile lui a miluit pe slugile domniei mele Cîrstocea şi Danciul Mureşanul.

Iar apoi, au venit Cîrstocea şi Danciul Mureşanul înaintea domniei mele, de s-au tocmit cu părintele egumen Leontie de la Cozia, pentru acea ocină de i-au vîndut-o pentru 1 700 aspri.

Iar apoi, a avut părintele egumen Efrem ⟨pîră⟩ cu fiul lui Ivan Viezure. Şi aşa pîra fiul lui Ivan Viezure că au cotropit călugării de la Cozia. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi dregătorii domniei mele şi am aflat domnia mea că şi-a pierdut Ivan Viezure averile sale cu rea hiclenie.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ce este mai sus-scrisă, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Ştefu stolnic şi Badeą paharnic şi Gherghe comis şi Stan mare postelnic.

Scris, luna ianuarie 10 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 256 şi 394 v. Copie şi traducere.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 334—335.

195 ⟨1545⟩ **ianuarie 20, Bucureşti.**

† Мнлостню вожїю, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѳ<гро>влахиском, синъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн честнѣишомѣ штцѣ егѣмен и въсам братїам, еже

www.dacoromanica.ro

живѣще къ свѣтомѹ монастирѹ зовемаго Бистрица, такоже да им ест ѡчинѹ Мѹхчелѹл съ въсом хотаром, како ест приложил жупан Строе, брат Бадикев, свѣтомѹ монастирѹ Бистрица.

И потом, ѡтцѹ егѹменѹ Матеи имаше прѹ със Кръчѹн ѡт Хотърѣни. И тако прѣше Кръчѹн како мѹ ест негов ѡчинѹ Мѹхчелѹл. И господство мн, ѕ том, гледах и сѹдих съ въсеми честитнми правители господства мн. И ещеже прочитах и книге ѡт прѣжди господарн и изнандох господство мн ере ест ѡчинѹ права и дѣдинѹ свѣтомѹ <монастирѹ> Бистрице, а Кръчѹн шета ѡт закон ѡт прѣд господства мн.

Егго ради, дадох и господство мн свѣтомѹ монастирѹ Бистрице, такоже да мѹ ест къ ѡчинѹ и къ ѡхабѹ и нн ѡт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и сведетелн поставлѣм господства мн: жупан Винтилъ велнки дворнк и жупан Радул велнки логофет и Конда внстиар и Барбѹл спатар и Щефѹл столнк и Бадѣ пехарнк и Герги комис и Стан велнки постелнк. Исправник, Оприѣ велнки сѹлгар.

Пнс къ град Бѹкѹрещн, мѣсеца генарїе к̄ дьнн, къ лѣт ×ѕ̄нѕ̄.

† Їѡ Мїрча вшевшда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen şi tuturor fraţilor, care trăiesc în sfînta mănăstire numită Bistriţa, ca să le fie ocina Muhcelul cu tot hotarul, cum a dăruit jupan Stroe, fratele lui Bădica, sfintei mănăstiri Bistriţa.

Iar apoi, părintele egumen Matei a avut pîră cu Crăciun din Hotărani. Şi aşa pîra Crăciun că este a lui ocina Muhcelul. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi încă am citit şi cărţile domnilor dinainte şi am aflat domnia mea că este ocină dreaptă şi dedină a sfintei mănăstiri Bistriţa, iar Crăciun a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Bistriţa, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Ştefu stolnic şi Badea paharnic şi Gherghe comis şi Stan mare postelnic. Ispravnic, Oprea mare sulger.

Scris în oraşul Bucureşti, luna ianuarie 20 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 526 (Bistriţa, XIX/7). Orig., hîrtie (29 × 21,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1844. Alte trad. ibidem, ms. 194, f. 165 v — 166, 202, f. 115 şi 713, f. 627.

Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 348 (sub 1547). Facs. *ibidem*, 518.

196 ⟨1546⟩ **ianuarie 20.**

† Мнлостїю божїю, Їѡ Мнрча воевода и господннъ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн честнѣншомѹ ѡтцѹ егѹменѹ Матеи и въсам братнам живѣще къ свѣтомѹ монастирѹ зовемаго Бистрица, такоже да им ест

www.dacoromanica.ro

wчнѵ8 8 Шеwш, по кѣде ест бнw стари хотар и wт прѣжде. И да ест волнѵ8 болѣринѵ8 господства мн жѵпан Кълаѵр постелник да раздернт тон хотар, таже да поставнт хотар по кѣде ест бнw wт прѣжде времѣ. Ино да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Ѳпрѣ велики сѣлгар.

Пнс генарне к̄ дьнн.

† Їw Мїрча вwевwда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Matei şi tuturor fraţilor care trăiesc în sfînta mănăstire numită Bistriţa, ca să le fie ocină în Şeoş, pe unde a fost vechiul hotar şi dinainte. Şi să fie volnic boierul domniei mele jupan Bălaur postelnicul să strice acel hotar, deci să aşeze hotarul pe unde a fost dinainte vreme. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic, Oprea mare sulger.

Scris ianuarie 20 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 525 (Bistriţa, XXIII/4). Orig., hîrtie (29 × 22), pecete tumbrată. Cu două traduceri: din 1795 şi din 1844. Alte trad. ibidem, ms. 192, f. 264 v. şi 202, f. 164—165.

Datat după doc. anterior şi după ispravnic.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 348—349 (sub ⟨1547⟩). Facs. *ibidem*, 519.

197 1546 (7054) ianuarie 29, Bucureşti.

† Мілостїю божїю, Їw Мирча воєвода и господинъ въсон земле Ѵгґрровлахїеское сннъ великаго и прѣдобраго Радѵла ⟨воєвода⟩[1]. Дават господства мн сїю повѣленне господства мн слѵзем господства мн, Тwадер съ сновн емѵ, каре елицни емѵ Богъ дастъ, ѣкоже да мѵ ест wчнно 8 Долни Мілецни, дел Негонтwв въса и 8 Горни Мілецни дел Негонтwв полwвнна, ере мѵ ест стара и права wчно, понеже га ест покѵпила wт Негонтѵ, радї аспри готовн х̄. ⁝

И а потwм, пакн покѵпнше Кѣзан и Тодер 8 Горни Мілецни дел Янъкъи въса, каре елика се хтет избратнт, радї аспри готwвн с̄. И господства мн дадѣ кон за wва дел.[2]

Сего радї, нм дадоше и господства мн слѵзем господства мн ѣже ест вниіе писан, ѣкоже да мѵ ест въ wчнно и въ wхаб и нним и сновн нм и внѵкомѵ и прѣвнѵчнтwмѵ и wт никогоже непотъкновенно, порнзмо господства мн.

Сеже сведѣтелне поставлѣем господства мн въси чѣстнтнмн правнтелю господства мн: жѵпан Кентнлъ вели<кн> дверник и жѵпан Радѵл велнки лwгwфет и жѵпан Конда велнки ентнтар и жѵпан Кланкѵл велнки армаш и Герге велнки комнс и Карвѵл велнки спатар и Стан велнки постелник.

Пнс мѣсеца генарїе к̄ѳ̄ дьнн, въ стол Кѵкѵрецни, въ лѣт ⸓знд.

† Їw Мирча вwевwда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul ⟨voievod⟩[1]. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Toader cu fiii

www.dacoromanica.ro

lui, oriciţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Mileştii de Jos, partea lui Negoit toată şi în Mileştii de Sus, partea lui Negoit jumătate, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, deoarece a cumpărat-o de la Negoit pentru 600 aspri gata.

Iar apoi, iarăşi au cumpărat Căzan şi Toader în Mileştii de Sus partea Ancăi, toată, oricît se va alege pentru 200 aspri gata. Şi domniei mele i-au dat calul pentru amîndouă părţile [2].

Pentru aceea, le-am dat şi domnia mea slugilor domniei mele care sînt mai sus-scrise, ca să le fie de ocină şi de ohabă şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea toţi cinstiţii dregători ai domniei mele: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Conda mare vistier şi jupan Vlaicul mare armaş şi Gherghe mare comis şi Barbul mare spătar şi Stan mare postelnic.

S-a scris în luna ianuarie 29 zile, în scaunul Bucureşti, în anul 7054 ⟨1546⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXIV/179. Orig., hîrtie (23 × 33), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 335.

---

[1] Omis.

[2] Pasajul: „И господства ми дадѣ кон за шѣа дѣл“ (Şi domniei mele i-au dat calul pentru amîndouă părţile), scris deasupra rîndului.

198 ⟨1546⟩ **februarie 25.**

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсои земли Оугровлахїиское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воеводї. Дават господство ми сїю повелениїю господства ми слѫзнм господства ми Ѻнчен ватах със синови сн и Нѣкшѧл със синови сн и Мамїю съ синови сн и Ика [1] съ синови сни Нѣ гсъ синови сн, ѣлиц нм Богъ даст, шкоже да нм ест село Попещи, каре колико се хтет избратн нихни, делови въсн ѡт над въс хотар, понеже нм сѫт старн и праве ѡчине и дѣдине, комате, анѫ нх ест бнѡ прнтеснѧл Драгѧл столник и ѫзел нм ест сїе вншe речене ѡчине ѫ неговѫ слост, без правдѫ и без законо и без сѫдиц прн дьни Радул воеводї; и еще нм ест мѣтнѧл аспрн ѡт над нихне праве комате, без нихне волн, ѫ неговѫ слостю, и изтерал нх ест бнѡ ѡт село.

И потом, сїе вншe писанн слѫзи господства ми, ѡни прнндоше пред господства ми ⟨тере⟩ [2] жаловаше господства ми и ѡт въсех по редѫ, како нм ест метнѧл Драгѧл нѣкон аспрн над нихне старн и праве ѡчине ѫ слост. И господства ми ѫ тем гледах и сѫдих по правдѫ и по законъ съ въсн чьстнтомн правнтели господства ми и изнандох и господство ми како нм ест ѫзел Драгѧл ѫ слост. Таже господство ми ѫзех ѡт нх аспрн ѡт рѫкѫ Ѻнчен и ѡт Нѣкшѧл аспрн х҃ц и ѡт рѫке синови Нѣгов аспрн х҃р и ѡт рѫкѫ Икев аспрн ѵ҃, а със сїе вншe писане ѡчине и комат пак помиловах господства ми, такоже да сн дръжнт неговим село, али да дръжнт Ѻнча съ брат его Нѣ⟨к⟩шѧл съ синовисн една ѫже ѡт над въсех ѡчине и пакн да дръжнт сам Ѻнча [3] съ синови сн една ѫжет ѡ дел Бадюлѡв, ѡт една ѫже два дела, а трерн дел ⟨да⟩ дръжнт и пак Ѻнча съ [4] синови сн и пакн да дръжнт Нѣг една ѫже.

www.dacoromanica.ro

Сего рад҃ї, дадоҳ и господство мн, ѿкоже да нм ест ѣ ѡчнѫ и ѡҳабѫ, нмм и снновом нм и вн҃ѫкѡм и пр҃ѣвн҃ѫчетѡм нм и нн ѡт когоже не<по>тѣкновено, по рч господства мн.

Сеже и свѣдѣтели поставлѣем господства мн: жѫпан Вннтнлъ велнки двор҃ник и жнпан Радѫл велнки лѡгѡфет и Конда внстнар и Барбѫл статар<!> и Бадѣ пеҳарник и Щефѫл столник и Герге комнс и Стан велнки постелнник. Исправник, Мнҳаю внстїар.

Пнс мѣсеца февр҃ѫарїе к҃е дьнн, ѣ лѣт ҳ҃зн҃е.

† Їѡ Мїрча вневѡда, мнлостїм божїм господнн҃ь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Oncea vătaful cu fiii săi şi lui Neacşul cu fiii săi şi Mamiia cu fiii săi şi Ica [1] cu fiii săi şi Neagu cu fiii săi, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie satul Popeşti, oricît se vor alege părţile lor, toate, de peste tot hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine, averi, însă i-a cotropit Dragul stolnicul şi le-a luat aceste mai sus-zise ocine în sila lui, fără dreptate şi fără lege şi fără judecată, în zilele lui Radul voievod; şi încă le-a lepădat asprii pe averile lor drepte, fără voia lor, în sila lui, şi i-a izgonit din sat.

Iar apoi, aceste mai sus-scrise slugi ale domniei mele, ei au venit înaintea domniei mele <de>[2] s-au plîns domniei mele de toate pe rînd, cum le-a lepădat Dragul nişte aspri pe vechile şi dreptele lor ocine, în silă. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat şi domnia mea că le-a luat Dragul cu sila. Deci domnia mea am luat de la ei asprii, din mîna lui Oncea şi de la Neacşul aspri 2 900 şi din mînile fiilor lui Neagu aspri 1 100 şi din mîna lui Ica aspri 400, însă cu aceste mai sus- scrise ocine şi averi i-a miluit iarăşi domnia mea, ca să-şi ţină satul lor, însă să stăpînească Oncea cu fratele lui, Neacşul, cu fiii lor o funie de peste toate ocinele şi iarăşi să stăpînească Oncea [3] singur cu fiii săi o funie din partea lui Badiul două părţi dintr-o funie, iar a treia parte s-o stăpînească iarăşi Oncea cu [4] fiii săi şi iarăşi Neag să ţină o funie.

De aceea, am dat şi domnia mea ca să le fie de ocină şi ohabă lor, fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Barbul spătar şi Badea paharnic şi Ştefu stolnic şi Gherghe comis şi Stan mare postelnic. Ispravnic, Mihaiu vistier.

S-a scris luna februarie 25 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCX/3. Orig. hîrtie (43 × 29), pecete aplicată, căzută. Văleatul greşit. Datat după divan.

---

[1] Cuvînt răzuit: scris deasupra: „Calea".

[2] Loc rupt.

[3] Cuvîntul: „Oncea" scris ulterior peste un loc ras.

[4] Cuvintele: „şi iar Oncea cu" scrise ulterior pe loc ras.

www.dacoromanica.ro

† Ѣ законѣ повѣлѣ Богъ сиѡмъ Їсраелевѡм да на въсѣко лѣтѡ десетствѹет и елика аще стежѫт и себѣдеще апостолы свѣтыи и Богоносныи ѡтци, наше прѣд бивше нам послѣдним чедѡм иχ, ѡви молитвое и милостинеѫ ѡгрѣбати сѧ ѡт въсѣχ зль. Сеже и азь, благовѣрнїи и Χристѡлюбывїи и самодръжавнїи, Їѡ Мирча воевода и господинь въсон земле Ѹггровлахїнское, синь великаго Радула воеводе, поревновах въспомѣнѫв слово старца нѣкоегѡ, рекшаго: „Досажденне врѣмѧ прїнде и кѹпим цѣломѹдрнем и смерииием полѧ къ себѣ привести въ врѣмѣ сѧда и въздаанна".

Сеже и азь, жилае ѡт десняѧ ѡтца статнми и припадаѫ къ владицѣ самомѹ Христоу царю, Богоу нашемѹ и прѣчистѣи его матери, еже ест храм свѣтаго Ѹспенне ен, нже въ Тисмѣнѣ и даровах сьи въсечестнен, благоѡбразнїи, прѣпочитеннїи нже над въсѣми честни даровѣ настоѧи χрисовѹл господства мн, свѣтомѹ монастирѹ и вожественим иинокѡм и ѡцѹ егѹменѹ кур Илариѡм и въсѣм братиам ѡбрѣтаещим сѧ въ свѣтон ѡбитѣли тон, ѣкѡже да им сѹт села Тисмѣна въса и съ въсѡм хотарѡм и ѡт ѡбою страние ѡт рѣке Тисмѣнев и Покрѹш съ въсѡм хотаром и Годинещи съ въси хотарѡм и Сърбшорни въси съ вѫс хотар и Ѡхава въсѣ и съ въсом хотарѡм, понеже сїе бише писане села старе и правѣ дѣдине сѹт свѣтомѹ монастирѹ, ещеже ѡт прн дѣни[1] поконнога Мирча воеводе Старого. И приложили сѹт и дане ѹ свѣтомѹ монастир и покѹпене ѡт жѹпан Кентилъ лигѡфет ѡт Станчюл Кортофлеш, за $\widetilde{ρ_{ξ}}$ флорини и дел Добровоев и дел Драгомирѡв. Такогере приложиχ поконнога Мирча воеводе Старога зрадї дѹше емѹ и родїтелиев емѹ.

Ѩ потом, имаше калѹгери ѡт свѣтомѹ монастир снлост и притесн<ен>не ѡт Бъсърабе воиводе и ѡт Пръвѹлецни, тере им ѹзеше пол ѡт село Тисмѣнина свонѡм снлостню, тере ю дадe монастирев ѡт Бистрице. Таже господство мн сѹдиχ и гледаχ по правдѹ и по законѹ, съ въси честнтнми правителне господства мн и прочитаχ господство мн и книге нием господарне прѣжде господство мн бивше, книгѹ поконнам Мирча воиводе Старога и книгѹ Блада воеводе Старога и и Кентилъ воеводе и Радулѡв воеводе Калѹгера. И велма истино изнандоχ господство мн како нѣст имал Бъсърабе воеводе и Пръвѹлецїи и Бистрица инедно метѣχѹ и дѣдинѹ, нѹ сѹ бн ѹзимали със свонѡм снлостню пол ѡт Тисмѣна, почто радї сѹт били тогда ѣцн и можинцн.

Таже, господство мн съмотрнχ и дадоχ и приложиχ како сѹт били приложили и χтитори, Кентилъ логофет, такождере дадоχ и приложиχ и анепснѡмъ емѹ[1], синови Дръгичов дворник, Радул логофет и жителница емѹ, Нѣкша, и Кентилъ дворник. Ѩ калѹгери ѡт Бистрица, ѡни ѡсташе ѡт закон от пред господства мн, како веке метѣχ да не имат въ вѣки.

Сего радї, дадоχ и господство мн свѣтомѹ монастирѹ, ѣкоже да мѹ ест ѡчьнѹ и ѡχавѹ.

Ѡщеже и заклинанне поста[с]влѣет господство мн: по съмрѣтн господства мн, кого изберѫт господъ Богъ бити господинъ Блашкон Земли нли ѡт срѣдечнаго плода господства мн нли ѡт сѣродник господства мн нли, по грѣсѣχ нашеχ, ѡт иноплѣменик, да аще почтет и поновит и ѹтвръдит сїю χрисовѹл господства мн, того господь Богъ да ѹтвръдит и да га[1] почтет и да χранит въ господствѣ его. Ѩщели не почтет и не поновит и не ѹтвръдит и посрамит сїю χрисовѹл, того господъ Богъ да поразит и посрамит въ господствѣ его и да ѹбнет зде съ тѣлом его а бѹде<ци>χ вѣци дѹше его. И да имат честню съ Ююдеѡм и съ тръклети Ѩрнѣ, еже възъпнет на господа Бога и спаса нашего Їѹсѹса Христа и да мѹ ест съпостатница прѣчиста и Богомати на страшнѣм и нелщемѣрним сѹдище Христовѣ, еже ест въ вѣки, амин.

www.dacoromanica.ro

Сеже свѣдетелие поставлѣем господство ми: жѫпан Ѥентилъ вел дворникъ и жѫпан Радѫл велики логофет и Барбѫл велики спатар и Кирка велики [велики] вистїар и Бадѣ пеҳарникъ и Щефѫл столникъ и Герге комис и Радѫл велики постелникъ. Исправникъ, Тѫдор логѡфет.

И аз, Стан Червен, еже словоположиҳ ѕ градѫ Бѣкѹреци, мѣсеца априлїе ѯѕ днь, в лѣт ҳ҃зне.

† Їѡ Мирча вѡевѡда, милостїѫ божїѫ, господинь.

† În lege a poruncit Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cît vor agonisi şi aceasta cunoscînd-o apostolii sfinţi şi părinţii purtători de Dumnezeu, au lăsat nouă, cei din urmă copii ai lor, ca prin rugăciuni şi milostenii să ne curăţăm de toate relele. Iată şi eu, binecredinciosul şi de Hristos iubitorul şi singurstăpînitorul, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod, am rîvnit amintindu-mi de cuvintele unui oarecare stareţ, care a spus: „A venit vremea supărărilor şi să cumpărăm cu înţelepciune şi smerenie ceea ce ne este de folos şi să-l aducem la noi în vremea judecăţii şi a răsplăţii".

Iată şi eu, dorind să stau la dreapta tatălui şi căzînd la însuşi stăpînul Hristos împăratul, Dumnezeul nostru şi la preacurata sa mamă, unde este hramul sfintei ei uspenii, care este Tismana şi am dăruit acest întrutotul cinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de faţă hrisov al domniei mele, sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări şi părintelui egumen chir Ilarion şi tuturor fraţilor care se află în acest sfînt lăcaş, ca să le fie satul Tismana tot şi cu tot hotarul şi pe amîndouă părţile rîului Tismana şi Pocruia cu tot hotarul şi Godineştii cu tot hotarul şi Sîrbşorii toţi cu tot hotarul şi Ohaba toată şi cu tot hotarul, pentru că aceste mai sus-scrise sate sînt vechi şi drepte dedine ale sfintei mănăstiri, încă din zilele [1] răposatului Mircea voievod cel Bătrîn. Şi au fost dăruite şi date la sfînta mănăstire şi cumpărate de jupan Vintilă logofătul de la Stanciul Cortofleş pentru 160 de florini şi partea lui Dobrovoe şi partea lui Dragomir. De asemenea a dăruit răposatul Mircea voievod cel Bătrîn pentru sulfetul lui şi al părinţilor lui.

Iar apoi, au avut călugării de la sfînta mănăstire silă şi cotropire de la Băsărab voievod şi de la Pîrvuleşti, de i-a luat jumătate din satul Tismana în sila lor, de au dat-o mănăstirii de la Bistriţa. Deci domnia mea am judecat şi am cercetat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit domnia mea şi cărţile altor domni, care au fost înaintea domniei mele, cartea răposatului Mircea voievod cel Bătrîn şi cartea lui Vlad voievod cel Bătrîn şi şi a lui Vintilă voievod şi a lui Radul voievod Călugărul. Şi foarte adevărat am aflat domnia mea că n-a avut Băsărab voievod şi Pîrvuleştii şi Bistriţa nici un amestec şi dedină, ci au luat cu sila lor jumătate din Tismana, pentru că au fost atunci tari şi puternici.

Deci, domnia mea am socotit şi am dat şi am dăruit cum au dăruit şi ctitorii, Vintilă logofătul, la fel au dat şi au dăruit şi nepoţii lui [1], fiii lui Drăghici vornicul, Radul logofătul şi soţia lui, Neacşa şi Vintilă vornicul. Iar călugării de la Bistriţa, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină şi ohabă.

Încă şi blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre,

www.dacoromanica.ro

din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-i păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări şi va batjocori acest hrisov, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l batjocorească în domnia lui şi să-i ucidă aici trupul, iar în viaţa viitoare sufletul lui. Şi să aibă parte cu iudeii şi cu de trei ori blestematul Arie, care au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, şi să-i fie potrivnică preacurata născătoare de Dumnezeu la cumplita şi nefăţarnica judecată a lui Hristos, care este în veci, amin.

Iată martori punem: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Barbul mare spătar şi Chirca mare vistier şi Badea paharnic şi Ştefu stolnic şi Gherghe comis şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Tudor logofăt.

Şi eu, Stan Roşul, care am scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 26 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 528 (Tismana, I/12). Orig., perg. (39×27,5), pecete atîrnată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms 329, f. 173 şi 335 f. 15—17 şi 25—26.
Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 230—233. Trad. *D.I.R.*, *B*, 349—351 (ambele sub: 1547).

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

200 1546 (7054) mai 23, Tîrgovişte.

† Милостїю божїю, Їѡ Мир⟨ча воєвода и господинъ⟩ въсон земли Оугроврлахиискоє, синъ великаго и добраго Радула воєводѫ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Драготов съ братїимъ сн и Станчюл съ братїимъ сн и съ нїх синовн, ꙗкоже да им ест wчинѫ що сѣ зовет Хомнещи, али междѫ Боръскѫл и междѫ Ѡхаба, понеже им ест стара и права wтинѫ ...[1] нх ест притеснѫл wт къ Боръскѫл болѣри Краиwвещим, а wт къ Ѡхаба, Кръ ...[1]

Таже потом Драготъ и Станчюл извадише книга старога и краснаго Радула воєводѫ и господство ми ⟨видѣл съм⟩ книгѫ и изнандох и истиистовал како нх сѫт притеснѫлн више речени ⟨болѣри със с⟩нлwст.

Сего радї, мѫ дадох господство ми да мѫ ест ⟨сїе више⟩ реченѫ селище по стари хотари ...[1] и wхабъ, ним и синовем им и внѫком и прѣвнѫчетом и ни wт когоже непотъкновенн, по рѣч ⟨господства ми⟩.

⟨Сеже н⟩ свѣдѣтеле поставленм господство ми: ⟨жѫпан Винтилъ⟩ велнкн дворнпк и ⟨жѫпан Радул вел лwгwфет и Барбѫл⟩ спатар и Кирка вистїарнпк ...[1] и Герге ⟨комнс ...⟩ велнкн постелнпк. Исправпнк, Цалапн лwгwфет.

Їwн Сюргнѫц писах въ столни град ⟨..., мѣсеца⟩ ман кг дьнн, в лѣт ×ѕнд.

† Їѡ Мирча вшевшда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mir⟨cea voievod şi domn⟩ a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragotă cu fraţii săi şi lui Stanciul cu fraţii săi şi cu fiii lor, ca să le fie ocina care se cheamă Homneşti, însă între Borăscul

www.dacoromanica.ro

şi între Ohaba, fiindcă le este veche şi dreaptă ocină...[1] dar le-a făcut lor cotropire dinspre Borăscul boierii Craioveşti, iar dinspre Ohaba Bră...[1]

Iar apoi, Dragotă şi Stanciul au scos cartea bătrînului Radul voievod cel Frumos şi domnia mea ⟨am văzut⟩ cartea şi am aflat şi am adeverit că au cotropit cu silnicie mai sus-zişii ⟨boieri⟩.

De aceea, am dat domnia mea să le fie ⟨mai sus⟩-zisa seliştе pe vechile hotare...[1] şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa ⟨domniei mele⟩.

⟨Iată şi⟩ martori am pus domnia mea ⟨jupan Vintilă⟩ mare vornic şi ⟨jupan Radul mare logofăt şi Barbul⟩ spătar şi Chircă vistier...[1] şi Gherghe ⟨comis...⟩ mare postelnic. Ispravnic, Ţalapi logofăt.

Ion Sirghiuţ a scris în cetatea de scaun... mai 23 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

† Io Mircea voivod, din mila lui Dumnezeu, domn,

După Ghibănescu, *Surete*, vol. XVIII, p. 223–4.

[1] Loc alb, în textul editorului.

201 ⟨1546⟩ iunie 17, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Оугровлахиское, син<ъ ве>ликаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн болѣрнѫ господства мн жѫпан <Дѫ>ма дворник и Данчюл и Фрежа и съ нѭ синови, ели<цн> нм Богъ даст, шкоже да нм ест wчинѫ ѕ Мръше, каре <ел>нка се хтет извратн, понеже нм ест стара и права wчинѫ и дѣдина.

И потом имаше прѫ пред господства <мн> със Мълдърецїн радї едни хотар. Тако прѣше Мълдъренн како не ест хотар по Балѣ Крѫ<шо>кѫ. И господство мн, ѕ тем, гледах и сѫднѭ със чъстнтнмн правнтелїе господства мн и видох и прочетох книгѫ поконнаго Басараба воеводѫ <н> изнандох господство мн како ест хотарѫ по Балѣ Крѫшовѫ. Єщеже дадох господство мн Мълдъренюм законѫ к҃д҃ болѣрн, да заклет како не ест тон хот<ар> по Балѣ Крѫшовѫ. И wни нн како не можахѫ нѭ донеснти, нѫ wсташе Мълдъренц<нн wт зако>н wт пред господства мн.

Сего радї нм дадох и г<оспо>д<ство м>н Дѫмеи дворник и Данчюлов и Фрежен, ш<к>оже да нм ест wчинѫ и wхаб, нним и синовем и вн<ѫком и пр>ѣкнѫчетом и нн wт когоже непотъкнов<ено, порнзмо> господства мн.

И сеже свед҃телн <поставлѣем господство мн: жѫпан Книтнлъ> велнкн дворник и жѫпан Радул велнкн <логофет> ... внстїар <н Бар>бѫл <спатар ... Ге>рге комнс и Радул постелнник. Исправнник, Радул вел логофет.

<Пнс ѕ> Бѫкѫрещї. Пнс мѣсеца юнїе з҃ї <дьнн>.

<† Їѡ> Мїрча вшевшда, мнлостїю <божїю господннь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Duma vornicul şi lui Danciul şi lui Freja şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Mîrşa, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu Măldăreştii pentru un hotar. Aşa pîrau Măldăreştii că nu este hotarul pe Valea Cruşovului. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut şi am citit cartea răposatului Basarab voievod şi am aflat domnia mea că este hotarul pe Valea Cruşovului. Şi încă am dat domnia mea Măldăreştilor lege 24 de boieri, să jure că nu este acel hotar pe Valea Cruşovului. Iar ei nicicum n-au putut să-i aducă, ci au rămas Măldăreştii de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Duma vornicul şi lui Danciul şi lui Freja, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Iată şi martori ⟨am pus domnia mea: jupan Vintilă⟩ mare vornic şi jupan Radul mare ⟨logofăt...⟩ vistier ⟨şi Bar⟩bul ⟨spătar... Ghe⟩rghe comis şi Radul postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

⟨Scris în⟩ Bucureşti. S-a scris în luna iunie 17 zile...

⟨† Io⟩ Mircea voievod, din mila ⟨lui Dumnezeu, domn⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 535 (Ep. Argeş, L/1). Orig., hîrtie (31 × 21), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1912.

Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 338—339.

202 1546 (7054) iunie 22, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Mircea vodă domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi bunului Radul vodă. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle slugii domnii méle boiariului jupan Dumitru logofătul şi fiilor lui, cîţi Dumnezeu le va da, ca să-i fie lui ocină în Poganu, ⟨din⟩ jumătate a patra parte, precum au cumpărat-o jupan Dumitru logofătul de la jupîneasa Neacşa şi de la feciorii ei, Dan şi Com⟨a⟩nu şi de la fie-sa Negrita drept aspri 1 003.

Pentru acéia, am dat domniia mea boiarului domnii méle jupan Dumitru logofătul, ca să-i fie lui ocină ohabnică şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor, de nimini zăticnit, după zisa domnii méle.

La aceasta şi mărturii am pus domniia mea: pan Vintilă vel vornic, pan Radul vel logofăt i Stan vel ban ot Craiova i Barbu spătar i Chirca vel vistier i Ştefu stolnic i Gherghie comis i Badea paharnic i Radul vel postelnic.

Şi am scris eu, Stoica, în Bucureşti, iunie 22 dni, 7054 ⟨1546⟩.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 300. Traducere din sec. XVIII.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 339—340.

203 1546 (7054) ⟨iunie 22 — iulie 5⟩, Bucureşti.

⟨† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго Радоула воевод. Дават господство мн сїє повелѣнїє господства мн⟩ Стоеи ⟨и със сипови си, елнцн им⟩ Богъ прнпѫстит,

www.dacoromanica.ro

ѡкоже да им сѫт wчинѫ ѕ Стоинещи дел Строев <ѣса, вare елнка се хтет> изврат, понеже ест Строев стара и права wчина и дѣдина.

... пред господства ми, тере побрати се Малѣ със Мнхъилъ, братом си и дадох ... на име Роман и Радул Малкочов и Рѫдѫлѣ и Дева и Бърбѫлѣ и Радул ... кѫкев, колико ест дръжал Строе и ѕ полю ниве колико сѫт ... под хїжїа кѫкев и пчеларства и градїна съ помни и градїна ... стъна wт Фънтѫнѣ и гѫмна.

И потwм, пакн дадох ... неговѫ дѫше, а Радул, синъ Строев, ницѫ да не нмат ... комати Строев, ниже съ вечнии, ниже съ ницоже wт комати Строев, понеже се ... а кто ке развалнт сїа тъкмиже по смрътїа Строев, а тога да ест проклет ... и wт А̄ евангелисти и wт ѠЇ апостоли и wт КѺ пророчи и wт ТѺі свѣти <wтцн, иже въ Никен>.

<Его радї>, дадох и господства ми, ѡкоже да им ест wчинѫ им и синовом им и внѫком и прѣвнѫчетом им <и нн wт когоже непотък>новено, по реч господства ми.

Еже свѣдѣтїлне поставлѣем господства ми: жѫпан Стан велнки бан <Кралевски ...> дворник и Радул велнки лwгwфет и Конда внстїар и Герги комнс и Пръвѫл постелник [1].

Пнс ѕ Кѫкѫрещи ... въ лѣт ѯзнд.

<† Їw Мирча вwевwда>, мнлостїм <божїм> господинь

⟨† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată Ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele⟩ lui Stroe ⟨şi cu fiii săi, cîţi⟩ Dumnezeu îi va lăsa, ca să le fie ocină în Stoineşti, partea lui Stroe ⟨toată, oricît se va⟩ alege, pentru că îi este lui Stroe veche şi dreaptă ocină şi ḑedină.

... înaintea domniei mele, de s-a înfrăţit Malea cu Mihăilă, fratele său şi a dat... anume Roman şi Radul al lui Malcoci şi Rădulea şi Deba şi Bărbulea şi Radul... casei, cît a stăpînit Stroe şi în cîmp ogoare cît sînt... sub vatra casei şi stupina şi grădina cu pomi şi grădina... stîna de la Fîntînea şi aria.

Iar apoi, iarăşi am dat... sufletul său, iar Radul, fiul lui Stroe, nimic să nu aibă,... averile lui Stroe, nici cu vecinii, nici cu nimic din averile lui Stroe, pentru că..., iar cine va strica această întocmire după moartea lui Stroe, iar acela să fie blestemat... şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli şi de 24 proorocĭ şi de 318 sfinţi ⟨părinţi de la Nicheia⟩.

⟨Pentru aceasta⟩, am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor ⟨şi de nimeni⟩ neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban ⟨al Craiovei...⟩ vornic şi Radul mare logofăt şi Conda vistier şi Gherghi comis şi Pîrvul postelnic [1].

Scris în Bucureşti... în anul 7054 ⟨1546⟩.

⟨† Io Mircea voievod⟩, din mila lui ⟨Dumnezeu⟩, domn.

Bibl. Acad., MCXXXVII/14. Orig., hîrtie, rupt şi şters, îi lipseşte o treime. Lunile, după divan.

[1] În acest timp în documente mare postelnic este Radu Paşadia.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ съсѡн земле Оугровлахискѡн, синъ великаго и добраго Радула воеводе. Дават господство мн сне повелѣнне господства мн свѣтомѹ монастирѹ, зовемаго Ѣргиш, такоже да нм бѹдет чинѧ ѹ Нѣкшоарѣ, идеже се зовет ѡт Брод Бѣжоарѣв, дорн ѹ рекѹ и до Бѣиле Мънънлов.

Ѣ потом, имаше калѹгерн ѡт Ѣргиш прѹ прѣд господства мн със Манѣ радї тан чинѧ. Ѣ господство мн ѹ тем гледахъ и сѹдїхъ съ въсѣмн честитнмн правителн господства мн и прочетахъ господство мн и книг поконнаго Басарабе воеводѹ и изнандохъ господства мн како ест била стара и права чинна и дѣдина. Ѣ потом, ѹзе Манѣ закон ѡт прѣд господства мн ѣї болѣрн да заклет како ест немѹ стара и права чина и дѣдина, а ѡн не може нѣ донесити прѣд господства мн, ⟨анѹ ѡст⟩[1]аше ѡт закон ѡт прѣд господства мн.

Сего радї нѣ дадохъ и господство мн свѣтомѹ монастирѹ како да нм бѹдет чинѧ въ чѣав и нн ѡт когождо непотъкновено, по ѡрнзмо господства мн.

Сеже и сведетелне ⟨по⟩[1]ставлѣем господства мн: жѹпан Стан велнкн бан Кралевскн и жѹпан Винтнлъ велнкн ⟨!⟩ дворник и жѹпан Радѹл велнкн логофет и Барвѹл спатар и Кирка вистнар и Щефѹл столник и Герги комнс и Бадѣ пеҳарник и Радѹл Пашадїа велнкн постелник. Испрамник, Радѹл велнкн логофет.

И аз, Иванча логофет, нже начертахъ въ столни градѹ Бѹкѹрещї, мѣсеца юніе ⸗кѣ дьни, в лѣт ⸗ѕнѳ.

† Їѡ Мїрча вшевшда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Argeş, ca să-i fie ocină în Nucşoara, unde se numeşte de la Vadul Bujoarăi, pînă la rîu şi pînă în Văile lui Mănăilă.

Iar apoi, au avut călugării de la Argeş pîră înaintea domniei mele cu Manea pentru acea ocină. Iar domnia mea la aceasta am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit domnia mea şi cartea răposatului Basarab voievod şi am aflat domnia mea că a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar apoi, a luat Manea lege dinaintea domniei mele 12 boieri, ca să jure că este a lui veche şi dreaptă ocină şi dedină, iar el n-a putut să-i aducă înaintea domniei, mele, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radu mare logofăt şi Barbul spătar şi Chirca vistier şi Şteful stolnic şi Gherghe comis şi Badea paharnic şi Radul Paşadia mare postelnic. Ispravnic, Radu mare logofăt.

Şi eu, Ivancea logofătul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti luna iunie 25 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 538 (Ep. Argeş, XVI/10). Orig., hîrtie (28,5×21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 168, f. 297. Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 360 (sub 1547). Facs. *ibidem*, 522.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Пишет жѫпан Дѫмитрѫ велики ban Кралевскы сїе мое книгѫ wвомѫ члвкъ по име Станчюл wт Красна, шкоже да ест волен със сїе мое книгѫ да сы дръжит дел за wчинѫ братом сы Ѩркън wт Красна въс, понеже wн ест загинѫл нѫжна дел за wчинѫ, почто радї мѫ ест дал жѫпан Дѫмитрѫ вел ban х̄ слъниии да нѫ продават на Хъцигани и на хорѫ. и Ѩрка wсташе пред великомѫ ban и не могѫ да сы дават разлога тог слаииии никако. Таже banѫл, а wн послаше неговы слѫзи да га пленил по Ѩрка радї тог слаииии. и потомѫ, Ѩрка не имат комате да га плъиит чнслѫ аспри, нѫ ест възимал wт брат его, Станчюл, зї краве и аспри готовы хдѳ.

Тем радї, да ест волен Станчюл със сїе мое книгѫ да нѫ дръжит негова дел за wчинѫ wт Красна радї келтованїе что ест дал радї братом сы Ѩркъв.

И тн, Ѩрко, акомѫ тн се мнит крив, а тн да нѫ повратиш въсѣѫ до едни влас главѫ братомѫ сы Станчюл, таже да тн дръшиш твое дел ⟨за wчинѫ. Инако да⟩ нѣст, ⟨по мое ре⟩ч.

⟨Пн⟩с ⟨мѣ⟩с⟨еца ю⟩нїе . . .

† Scrie jupan Dumitru marele ban al Craiovei această carte a mea acestui om anume Stanciul din Crasna, ca să fie volnic cu această carte a mea să stăpînească toată partea de ocină a fratelui său Arca din Crasna, pentru că el a pierdut partea lui de ocină, deoarece i-a dat jupan Dumitru marele ban 600 de slănini, ca să le vîndă la Hăţegani şi în ţară. Iar Arca a rămas în faţa marelui ban şi n-a putut să-şi dea socoteala acelor slănini nicicum. Deci banul, el a trimis pe slugile sale ca să prade pe Arca pentru acele slănini. Iar apoi, Arca nu a avut averi ca să împlinească suma asprilor, ci a luat de la fratele lui, Stanciul, 17 vaci şi 1 500 aspri gata.

De aceea, să fie volnic Stanciul cu această carte a mea, să stăpînească partea lui de ocină din Crasna, pentru cheltuiala pe care a dat-o pentru fratele său Arca.

Iar tu, Arco, dacă ţi se va părea cu strîmbătate, iar tu să înapoiezi toate, pînă la un fir de păr din cap, fratelui tău Stanciul, atunci să-ţi stăpîneşti partea ta ⟨de ocină. Altfel să⟩ nu fie, ⟨după ⟩ spusa ⟨mea⟩.

Scris luna iunie . . .

Bibl. Acad., XC/9. Orig., hîrtie, lipsă partea de jos.
Datat ca anterior actului din 30 iunie 1546.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 335—336 (sub data: ⟨1546⟩ aprilie).

206 **1546 (7054) iunie 30.**

† Мнлостїю божїю, Їѡ Мнрча воевода и господинъ въсон земле Ѵгрогвлахїнское, сннъ великаго и прѣдобраго Радѵла воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства мн Станчюлѫ и съ сновн нм, каре елнцн нм Богъ даст, шкоже да нм вѣдет wчинѫ ѕ Красна дел брат его Ѩркев въсѣх, каре елика съ wбретает wт полѣ и wт шѣма. Понеже нм ест взел Станчюлѡѫ жѫпан Дѫмитрѫ великы ban Кралевскы радї брат его Ѩрка зї краве велице и аспри готовн хдѳ. Почто радї мѫ ест дал правителю господства мн Дѫмитрѫ вел ban ѕ рѫке Ѩркъв х̄ слаииии да нѫ продават на Тръг Жнл, на Хацеган и на людїе wт хорѫ. И потом, къда хокет бнти да дават Ѩрка разлѡга пред banѫл Дѫмитрѫ, а wнѫ нм ест лнпсѣет мнозн аспри. Таже правителю господства мн что ест вниге пнсан, а wн

www.dacoromanica.ro

ест послалн нигови армаси, тере им ест къзел комателе Йркеи и комателе негов брат Станчѹл.

Й потом, Станчюл прїнде пред господство мн тере се ест плакал како им ест къзели нигове праве комате радї братом сн. Й господства мн гледах и сѹдїмѹ със правителю господства мн и дадох господство мн Станчюлше, како да дръжнт въсах дел за ѡчинѹ братом сн Йркеи. Й Йркъв, ако мѹ се мнит крнво, а ѡн да им повратнт нихне праве комате.

Сего радї <им>[1] дадох и господства мн Станчѹлов и синовнм его, такоже да им ест въ ѡч<нинѹ и в>[1]ъ ѡхабѹ, нмм и синовом им и внѹком и п<рѣкнѹче>-том им и не ѡт когоже непотъкнѡеннѡм, порезмѹ господства <мн>[1].

<Сеж>[1]е ѕбо и сведѣтелїе поставл<ѣем господство мн: жѹ>[1]пан Винтилъ [2] велнки дворнк и жѹпан Радул велнки лѡгѡфет и жѹпан Стан велнки ван Кралевски и ж<ѹп>ан Герге велнки внстїар и жѹпан Барбѹл велнки спатарѹ и Шефѹл столнкѹл и Дїнкѹл комис и Баде пехарник и Пръвѹл велнки постелник. Исправник, Радул вел лѡгѡфет.

Пнс мѣсеца юнїе л дьнн, въ лѣт ҳ҃знд.

† Іѡ Мїрчѣ вжевода, милостїю божїю господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul şi cu fiii lui, oricîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Crasna, partea fratelui său Arca, toată, oricît se va afla din cîmp şi din pădure. Pentru că i-a luat jupan Dumitru marele ban al Craiovei lui Stanciul pentru fratele său Arca 17 vaci mari şi 1 500 aspri gata. Pentru că i-a dat dregătorul domniei mele Dumitru marele ban în mîinile lui Arca 600 de slănini ca să le vîndă la Tîrgu Jiu, la haţegani şi la oameni din ţară. Iar apoi, cînd a fost să dea Arca socoteală în faţa lui Dumitru banul, iar lui i-au lipsit mulţi aspri. Deci dregătorul domniei mele care este mai sus-scris, el a trimis pe armaşii lui de au luat averile lui Arca şi averile fratelui său Stanciul.

Iar apoi, Stanciul, el a venit înaintea domniei mele de s-a plîns că i-au luat averile lui drepte pentru fratele său. Iar domnia mea am cercetat şi i-am judecat cu dregătorii domniei mele. Şi am dat domnia mea lui Stanciul, ca să ţină toate părţile de ocină ale fratelui său Arca. Iar lui Arca, dacă i se va părea strîmb, iar el să-i înapoieze averile lui drepte.

De aceea, i-am dat şi domnia mea lui Stanciul şi fiilor lui, ca să le fie de ⟨ocină şi⟩[1] de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei ⟨mele⟩[1].

Iată dar şi martori pune ⟨domnia mea:⟩[1] jupan Vintilă[2] mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Gherghe mare vistier şi jupan Barbul mare spătar şi Ştefu stolnic şi Diicul comis şi Badea paharnic şi Pîrvul mare postelnic, Ispravnic, Radul mare logofăt.

S-a scris în luna iunie 30 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XC/8. Orig., hîrtie (21,5 × 31), pecete timbrată, cu o traducere din sec. XVIII; altă traducere la Arh. St. Buc., ms. 2 083, f. 248 v.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 115—117. Trad. *D.I.R.*, *B*, 340.

[1] Loc rupt.

[2] Pasajul de la „Vintilă" pînă la sfîrşit este scris ulterior cu altă cerneală. Divanul nu corespunde cu nici unul din divanele lui Mircea Ciobanul.

www.dacoromanica.ro

Milostiiu bojiiu, Io Mircea voevod, şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radu voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle sfintei mănăstiri ce să numéşte Govora, ca să-i fie satul Chinteştii cu tot hotarul, care l-au fost cumpărat chir Dorothei egumenul de la Albul vistieriul, drept aspri 5 000, în zilele răposatului părintelui domnii méle Radul voevod.

După aceasta, având părinţii călugări pîră înaintea domnii méle cu Cernat, nepotul lui Cernat vornicul, pentru această mai sus-numită moşie, pentru acéia domniia mea am căutat şi am judecat pre dreptate şi pre lége cu toţi cinstiţii boierii domnii méle, şi am văzut şi am citit cartea răposatului Radu voevod părintelui domnii méle, cea de cumpărătoare a sfintei mănăstiri. Şi au rămas Cernat de judecată şi de lége înaintea domnii méle.

Pentru acéia am dat domniia mea sfintei mănăstiri unde să cinstéşte hramul adormirea preasfintei, preacinstitei şi prea blagoslovitei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioarei Mariei, acest mai susnumit sat, ca să-i fie moşie ohabnică şi de hrană întru întărirea sfintei mănăstiri şi de niminea nezmintită în urma domnii méle.

Şi am întărit cu toţi sfetnicii domnii méle: jupan Stan vel ban, jupan Vintilă vel vornic, jupan Radul vel logofăt, jupan Barbul vel spatar, jupan Chirca vel vistier, jupan Şteful vel stolnic, jupan Badea vel paharnic şi Gheorghie vel comis şi Radul Paşadia vel postelnic. Şi ispravnic, Radul biv vel logofăt.

Şi am scris eu, Ţalapi, acest hrisov, în scaunul Bucureştii, iulie 2 văleat 7055 ⟨1547⟩.

Io Mircea voevod.

Arh. St. Buc., ms. 447, f. 231. Traducere din 1796; altă traducere ibidem, S.I., nr. 539 (Govora XXVII/6).
Văleatul greşit; datat după divan.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 363—364 (sub 1547).

208 ⟨1546—1547⟩ iulie 3.

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ. Дават господство мн сїе повелѣнне гопоства мн wтцѣ нгѣменѣ Матею от свѣтомѣ монастирѣ wт Тисмѣна, шкоже да ест волен дръжати сам и wбладати село глаголемаго Топещїн, занеже ест старѣ и право село и дѣдннѣ свѣтомѣ монастирѣ.

Й тн, Дѣтко, да се варѣеши wт сън село свѣтомѣ монастирѣ, да wставишн дръжати его мирен; а ащелн не кеш пѣстнти его, а тн многа, зла срамотѣ въспрїнмешн wт господство мн. Й ащелн не пщнти[тн] се крнв, а тн да прїндешн стодти лицѣ съ wтцѣ егѣменѣ пред господства мн. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Стань велнки бан.

Пнс мѣсеца юлїе ѓ дьнн.

† Їѡ Мирча вшевшда, мнлостїм божїм, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Matei de la sfînta mănăstire de la Tismana, ca să fie volnic să ţină singur şi să stăpînească satul numit Topeştii, pentru că este vechi şi drept sat şi dedină a sfintei mănăstiri.

www.dacoromanica.ro

Iar tu, Detcó, să te ferești de acest sat al sfintei mănăstiri, să laşi să-l ţină în pace; iar dacă nu-l vei lăsa, iar tu multă, rea ruşine vei primi de la domnia mea. Iar dacă ţi se va părea cu strîmbătate, iar tu să vii să stai de faţă cu părintele egumen înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispavnic, Stan mare ban.

S-a scris în luna iulie 3 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 510 (Tismana, II/7). Orig., hîrtie (22× 31), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 329, f. 181 şi 335, f. 40. Datat ca anterior actului din 7 mai 1548.

EDIŢII: Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 112—113. Trad. *D.I.R.*, *B*, 341. Facs. *ibidem*, 512.

209 ⟨1546⟩ iulie 4, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирчѣ воєвода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахинскои, синъ великаго и добраго Радула воєвод. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми Миклѣ и Къзан и Дѧмитрашко и Кончилъ и съ братнем си и съ нїх синови, елице им Богъ препѡстит, такоже да єст ѡчинѡ ѡ Мъниач, варѣ елика се ѯтет избрати неяне делове въса, понеже им єст стара и права ѡчина и дѣдина.

И потом, имаше прѡ Миклѣ и съ братїам си със Стан и със синови Миҳночев и съ прочне им людїе въси пред господства ми. И тако прѣше Стан и съ прочне мѡ людїе како имаше и ѡни ѡчинѡ ѡ Мъниач половинѡ и Коаста Рѣкев въсѣ. Ѡ тем гледаҳ господства ми и сѣдиҳ съ въсѣми чѣститними правителне господства ми и дадоҳ господства ми Миклеи и съ братнем емѡ закон ѣї болѣри и донесоше нїх и закле<ше> пред господства ми. И ѡсташе Стан и съ прочїе мѡ людїе ѡт закон ѡт пред господства ми како векю метеҳѡ да не имат със тан ѡчине више реченне.

И потом, паки Миклѣ съ четом си ѡни не имаше покоа, анѡ имаше прѡ със Балан пред господства ми. И изводил Бълан една книга велма зла лъкавом и настаҳ главѡ да си загинет. И господство ми простиҳ єст глава и комате радї волѣ Барбѡл спатар и радї Стънилъ клѡчѣр. И ѡсташе Блъан ѡт закон ѡт пред господства ми, како веке метѣҳ <да не имат> над више реченна ѡчина.

И ҳотарѡ да се знает: ѡ Придѣл и ѡт тѡа Кичюра Шонмѡлѡи и ѡ Лѡпоша.

Сего радї, им дадоҳ и господства ми, такоже да им єст въ ѡчинѡ и въ ѡҳабѡ, ним и синовом им, внѡком и прѣвнѡчетом им и не ѡт когождѡ непотѫкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведетелне поставлѣем господства ми: жѡпан Стан велики бан Кралевски и жѡпан Енитнлъ велики дворник и жѡпан Радул велики лѡгѡфет ...[1] и Герге комис и Щефѡл столникѡ и Бадѣ вел пехарникѡ и Радул Пашадїа велики постелникѡ. Исправник, Радул вел логофет.

И аз, Нѣичюл граматикѡл, исписаҳ въ настолни град ѡ Бѧкѡрещи, мѣсеца юлн҃. а҃ дьни, в лѣт ×ѕ҃нѕ҃.

† Їѡ Мирчѣ воєвода, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miclea şi lui Căzan şi lui Dumitraşco şi lui Voicilă şi cu fraţii lor şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Măniaci, oricît se vor alege părţile lor, toate, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră Miclea şi cu fraţii săi cu Stan şi cu fiii lui Mihnocea şi cu toţi ceilalţi oameni ai lor înaintea domniei mele. Şi aşa pîra Stan şi cu ceilalţi oameni ai lui că au avut şi ei ocină în Măniaci jumătate şi Coasta Rîului toată. Întru aceea, am cercetat domnia mea şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Miclea şi cu fraţii lui lege 12 boieri şi i-au adus şi au jurat înaintea domniei mele. Şi au rămas Stan şi cu ceilalţi oameni ai lui de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acele ocine mai sus zise.

Iar apoi, Miclea cu ceata lui ei iarăşi nu au avut linişte, ci au avut pîră cu Bălan înaintea domniei mele. Şi a scos Bălan o carte foarte rea cu înşelăciune şi a stat să-şi piardă capul. Iar domnia mea i-am iertat capul şi averile pentru voia lui Barbul spătarul şi pentru a lui Stănilă clucerul. Şi a rămas Bălan de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec cu ocina mai sus-zisă ⟨să nu aibă⟩.

Şi hotarul să se ştie: în Predeal şi de acolo Chiciura Şoimului şi în Lupoaia.

Pentru aceasta le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt ...[1] Gherghe comis şi Ştefu stolnic şi Badea mare paharnic şi Radul Paşadia mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Nenciul gramaticul, am scris în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iulie 4 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCLXVII/1. Orig., perg. (26 × 34), pecete timbrată. Văleatul greşit. Datat după divan.

[1] Text ilizibil.

210 1546 (7054) iulie 5, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугрровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрwм господствъ ми, братїам жѕпанъ Бланкѕл лwгwфетъ, Мнхнѣ пръкълабъ и Бадѣ сълугарь и анепсею Бланкѕлwв лwгwфетъ, сннъ Мнхнев пръкълабъ, по нме Бланкѕл, такоже да нм ест wчнн ѕ їцещї, пол wт над четврътаго дел, понеже нѫ ест ѕложил Барбѕл, сннъ Їгев, ецеже прн дьне Радул воевод Калѕгерѕ, али за своемъ добрwм волю по жѕпан Бланкѕл лwгwфетъ над пол wт четврътаго дел.

И пак да нм ест ѕ їцещї дел Стонкев wт Котещї и жѕпанице его Добрев, каре елнка се ѫтет избрат, въса, понеже ю нм ест дал Стонка и жителница его Добра жѕпанъ Бланкѕлwв лwгwфетъ, пакн прн дьне Радул воевод Калѕгерѕ, за своимъ добрѕ волю, а ѕ тем, ж<ѕпа>[1]н Бланкѕл лwгwфет ецеже и покѕпи тан wчнн wт Стонка и wт Добра за х̄а ас<прн готовн>[1].

www.dacoromanica.ro

Тако потом имаше братїе Бланкѹлов лигѹфет преніе пред господства ми ѿт Барбѹл, <с>нн҃ъ їгъв. И тако прѣше Барбѹл по братїе Бланкѹлов лигѹфет, како да нѫ извадит ѿт над внише речен҃ѣ ѡчинѣ, пол ѿт четвръта дел. Й господство ми сѣдѫ по правдѣ, съ въсн честнтнми правнтелїе господства ми н гледах господство ми книг Радѹл воиводѣ Калѹгерѣ н видѣх н нстинствовах господство ми книг Радѹл воиводѣ Калѹгерѣ н видѣх н нстинствовах господство ми како Барбѹл, снн҃ъ їгев, ѡн ест бнл сам за свою добрѣ волю ѹложнл по жѹпан Бланкѹл лигѹфет над пол ѿт четвръта дел ѿт їцещї. И тако ѡсташе Барбѹл ѿт закон ѿт пред господства ми.

Сего радї, дадох н господство ми жѹпанѣ Мнхнев н Бадев н Бланкѹлов, анепсею Бланкѹлов лигѹфетѣ, шкоже да им ест ѣ їцещї въ ѡчинѣ н въ ѡхав н ни ѿт когоже непотъкновенн, по рѣч господства ми.

И свѣдѣтелн поставнх господство ми: жѹпан Бнитнлъ велнкн дворник н жѹпан Радѹл вел лигѹфет н жѹпан Стан вел бан Жилскн н Барбѹл спатар н Кирка внстнар н Шефѹл столник н Бадѣ пехарник н Гегр[е]ге комнс н Радѹл вел постелник. Исправник, Барбѹл вел спатар.

И аз, Їѡн, пнсах въ Бѣкѹрещї юлїе ѣ дьнн, въ лѣт ҂знд.

† Їѡ Мїрча вшевѡда, мнлостїѫ божїѫ господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, fraţilor jupanului Vlaicul logofătul: Mihnea pîrcălabul şi Badea sulgerul şi nepotului Vlaicului logofătul, fiul lui Mihnea pîrcălabul, anume Vlaicul, ca să le fie ocină în Ageşti, jumătate din a patra parte, pentru că l-a aşezat Barbul, fiul Agăi, pe jupan Vlaicul logăfătul peste jumătate din a patra parte, încă din zilele lui Radul, voievod Călugărul, însă de a sa bunăvoie.

Şi iar să le fie în Ageşti partea lui Stoica din Coteşti şi a jupaniţei lui Dobra, oricît se va alege, toată, pentru că i-au dat-o Stoica şi soţia sa Dobra jupanului Vlaicul logofătul, iarăşi în zilele lui Radul voievod Călugărul, de a lor bunăvoie. Iar întru aceasta, jupan Vlaicul logofătul încă a şi cumpărat acea ocină de la Stoica şi de la Dobra, pentru 1 000 aspri ⟨gata⟩[1].

Astfel, după aceea, au avut pîră fraţii lui Vlaicul logofătul înaintea domniei mele din partea lui Barbul, fiul Agăi. Şi aşa pîra Barbul pe fraţii lui Vlaicul logofătul, ca să-i scoată de pe acea ocină mai sus-zisă, jumătate din a patra parte. Iar domnia mea am judecat după dreptate, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am cercetat domnia mea cartea lui Radul voievod Călugărul şi am văzut şi am adeverit domnia mea că Barbul, fiul Agăi, el însuşi, de a sa bunăvoie a aşezat pe jupan Vlaicul logofătul peste jumătate din a patra parte din Ageşti. Şi astfel a rămas Barbul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Mihnea şi lui Badea şi lui Vlaicul, nepotul lui Vlaicul logofătul, ca să le fie în Ageşti de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stan mare ban al Jiului şi Barbul spătar şi Chirca vistier şi Ştefu stolnic şi Badea paharnic şi Gherghe comis şi Radul mare postelnic. Ispravnic, Barbul mare spătar.

Şi eu, Ion, am scris în Bucureşti, iulie 5 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St, Buc., S. I., nr. 518 (Valea, XVI/8). Orig., hîrtie (33,5× 23,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1905.

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 341—342. Facs. *ibidem*, 513.

---

[1] Loc rupt.

211 1546 (7054) iulie 7, Buzău.

† Мнлостїю божїю, прѣwсвещенномѫ архїепископѫ Кyр Паисїе wт Бѫзъ.

† Пишет епископства мн сїю мою книгѫ, ꙗко да се знает како дадеⷯ и помнѧѳⷯ сїа свѣтаа епископїе Цинтѣ великн армаш съмрътн его със неговѫ дел, въса елнка се ⷯтет нзбра<т> wт села зовемн Рѫхов[1] н Козлѣч със две воднице н ѣ челѣдї ацигани н виногради wт Бѫков. Сїа приложн н помнлѫет Цинтѣ на съмрътн его. Ѩ wн се неповѣдн грѣⷯн свон на епископство мн н сътваряем емѫ дьнн за помѣне еже трѣбѫет през лѣто н да еспишем нме его въ свѣтн н великїе жрътъвник свѣтое проскомїдїю. Тако помнлѫет Цинтѣ армаш, да бѫде въ насищенн братїе н въ ѫкрѣпленн свѣтѣ епископїе, а емѫ да бѫдет въ въчное въспомнинанїе.

Того радї н заклинанїе поставлѣет съ своемѫ ѫстѫ, великнми клетвамн н страшнимї запрѣщенимн: аще кого ⷯщет wставнт н ѫтвръдит вище речена ѫстроенїе, а того господь Богъ да ѫтвръдит тѣло его wт нинѣшнѣм, а дѫше его w бѫдѫщѣм. Ѩ аще кого ⷯщет разорнт н не wставнт како ест вище пнс, а того господь Богъ да разорнт тѣло его н да бѫдет проклет wт ⷮнї свѣтн wтцъ нже въ Некен н да емат ѫчъстїю със Їѫда н Ѩрна и със нин їѫден, ꙗже възъпище над спаса нашего Іѫса Христа н рекоше: кръв его на нн̑ и на чедѣⷯ н̑, еже ест въ вѣкѫ вѣком, амїнъ.

Въ лѣт ⸓ѕнд, мѣсеца юлїе ѕ дьнн.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfinţitul arhiepiscop chir Paisie de la Buzău.

† Scrie episcopia mea această carte a mea, ca să se ştie că a dat şi a miluit Ţintea marele armaş această sfîntă episcopie la moartea lui, cu toată partea lui cît se va alege, din satele numite Ruhov[1] şi Cozleci, cu două mori şi două sălaşe de ţigani şi viile de la Bucov. Acestea le-a dăruit şi le-a miluit Ţintea la moartea lui. Iar el şi-a spovedit păcatele sale episcopiei mele. Şi i-am făcut lui zilele de pomenire care trebuiesc peste an şi să fie scris numele lui în sfîntul şi marele jertfelnic, la sfînta proscomidie. Astfel a miluit Ţintea armaşul, ca să fie pentru îndestularea fraţilor şi pentru întărirea sfintei episcopii, iar lui să-i fie de veşnică pomenire.

De aceea şi blestem a aşezat cu gura lui, cu mare jurămînt şi strașnic legămînt: dacă cineva va lăsa şi va întări mai sus-zisa întocmire, iar aceluia domnul Dumnezeu să-i întărească trupul întru cele de acum, iar sufletul lui, întru cele viitoare. Iar dacă cineva va strica şi nu va lăsa aşa cum este mai sus-scris, iar aceluia domnul Dumnezeu să-i nimicească trupul şi să fie blestemat de 318 sfinţi părinţi care au fost la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu ceilalţi iudei care au strigat asupra mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este în vecii vecilor, amin.

În anul 7054 ⟨1546⟩ luna iulie 7 zile.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., 519 (Ep. Buzău). Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată cu ceară verde. Cu traducere din 1852; alte traduceri ibidem, ms. 172, f. 565 şi 173, f. 588v — 589. Alt original la Bibl. Acad., CXXVI/206.

EDIŢII. Slav *Miletič*, 358. Trad. Ionaşcu, 57—58. *D.I.R.*, *B*, 342. Facs. *ibidem*, 514.

---

[1] În exemplarul de la Bibl. Acad. „Rîhov".

212 1546 (7054) iulie 20, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинь въсон землю Оугровлахїнскою, синъ добраго и великаго Радула воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтѣи Митрополїе шт Тръговище, шакоже да им ест села по име Йинноаса, шаже ест код Тръговище, како им ест бил и шт прѣжде врѣме, понеже им ест стара и права шчина и дѣдїнѫ.

Сего радї, им дадох и господство мн свѣтѣи Митрополїи, шаже ест више писана, шакоже да им <ест въ ш>чинѫ и въ шхабѫ и ни шт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

И свѣдѣтелїе поставлех господства <мн>: жѫпан Стан велики бан <Жилски> и жѫпан Винтилъ велики дворник и жѫпан Радул <велики лого>фет и ... и Радул Пашад<їа вел> постелник, Исправник, Радул велики лшгшфет.

Пис аз, Стонка граматик, въ еже начрътах <въ столни г>рад Бѫкѫрещи, мѣсеца юлїе к̃ дьни, въ лѣт ×ѕнд.

† Їѡ Мирча вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei Mitropolii de la Tîrgovişte, ca să-i fie satul anume Aninoasa, care este lîngă Tîrgovişte, cum i-a fost şi dinainte vreme, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

De aceea, i-am dat şi domnia mea sfintei Mitropolii care este mai susscrisă, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori am pus domnia ⟨mea⟩: jupan Stan mare ban ⟨al Jiului⟩ şi jupan Vinţilă mare vornic şi jupan Radul ⟨mare⟩ logofăt şi ... şi Radul Paşadia ⟨mare⟩ postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica grămăticul, care am însemnat în cetatea ⟨de scaun⟩ Bucureşti, luna iulie 20 zile, în anul 7054 ⟨1546⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 520 (Mitrop. Ţ. Rom., XXXIV/5). Orig., hîrtie (30,5 × 21), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri din sec. XIX; altă traducere ibidem, ms. 127, f. 272.

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 343.

213 ⟨1546⟩ august 9.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Оугровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слѫг господства мн Бладул и със синови си, емже им

www.dacoromanica.ro

Богъ прпвѣстнт, шкоже да мѫ ест wчнинѫ ѕ Злътърен, wт дел шѣрѫ его Манеѫ, али ѕ дѣл, како да сн сътворит Владѫл вниноград, коли мѫ хтет требоват, понеже га покѫпи тан вниче речено wчнинѫ wт шѣрѫ его Манѣ за ѱ аспри готовн.

Сего <рад[ѣ]>, мѫ дадох н господство мн Владѫл, шкоже да мѫ ест въ wчинѫ н въ wхабѫ, емѫ н синовн емѫ н внѫкѫм н прѣвночнтом емѫ н нн wт когоже непотъкнновено, порнзмѫ господства мн.

Сеже н сведетеле поставлѣет господство мн: жѫпан Книтнлъ велнки дворнк н жѫпан Радѫл велнки лѫгѫфет н жѫпан Барбѫл спатар н Герге внстнар н Щефѫл столнк н Динкѫл комнс н Бадѣ пеҳарнк н Пръвѫл велнки постелнк. Исправнк, Пръвѫл вел постелнк.

Пнс авгѫст ѳ дьнн, въ лѣт ѯзнѳ.

† Їѡ Мїрча вшевшда, мнлостї божїѧ господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Zlătărei, din partea cumnatului său Manea, însă în deal, ca să-şi facă Vladul vie, cît îi va trebui, pentru că a cumpărat acea mai suszisă ocină de la cumnatul său Manea pentru 400 aspri gata.

De acea, am dat şi domnia mea lui Vladul, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori a pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şu jupan Radul mare logofăt şi jupan Barbul spătar şi Gherghe vistier şi Ştefu stolnic şi Diicul comis şi Badea paharnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Pîrvul mare postelnic.

Scris în august 9 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 540 (Ep. Rîmnic, LXXVI/2). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 2 083, f. 217.

Văleatul greşit. Divanul corespunde anului 1546.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 364 (sub 1547).

214 <1546> august 27, Bucureşti.

† Мнлостню божню, Їѡ Мнрча воевода н господнн въсое земле Ѡуггрвлаҳнческое, снн̃ъ добраго н великаго Радѫлѧн воевода. Дават господство мн сїю повеленїе господства мн свѣтѡм монастнрю глаголемн Котлѡмѫз, нджеже ест храм прѣсвѣтнї владычнце наше Богородндѣ, шкоже да нм ест село на нме Ѹда н съ въсем хотаромѫ по кѫдѧ[къ] <сѫт> бнл стари хотаре, понеже мѫ ест бнл ст̃ара н права wчнинѫ дѣднинѫ свѣтомѫ монастнре.

И потѡм, нмал прѣнїе със Лъювѣнин wт Гор, на нме Татѫл със четом си. И тако преше Лъювѣнїе пред господство мн како мѫ ест негова села вниче писана. И господство мн, ѕ тем, гледах н сѫдїх по правдн н по закон, таже дадох господство мн Лъювѣнилѡр ѳ̃ї болѣрн, да заклеше како мѫ ест негово село. И заклеше със таю ѳ̃ї болѣрн како нм ест негова wчнинѫ дѣднинѫ. И потомѫ, свѣтѡмѫ монастнрѫ ѧзнмали над негова закон к̃д болѣрн, въсн големн н добрн людїе н стари, таже заклеше н мартѫрнсаше за тан вниче речено wчнинѫ пред господства мн. И прочнта господство мн н книге дрѧзи господарї что ест бнл wт прѣжде н нзнандох

www.dacoromanica.ro

господство мн, понеже ест свѣтомоу монастирѣ wчнмоу дѣдїнмоу, а Лъювѣнїе wставше wт закона wт пред господства мн.

Сего радї, дадох и господство мн свѣтомоу монастирю, якоже да мѣ ест въ wчнмоу и въ wхабѣ и въспоминанїе свѣтомоу монастирю и никогоже непотъкновенѣ, по реч господства мн.

Сеже свѣдителїе поставлѣхмѣ господство мн: жупан Вентилъ велики дворникъ и жупан Стан велики банъ Кралевскъ и жупан Радул велики лугофетъ и Герге вистїар и Барбѣл спатар и Станко столник и Бадѣ пехарник и Диикѣл комис и Пръвѣл постелникъ. Исправник, Вентилъ вел дворник.

Писах аз, Спатѫ ѕрнкар, в град Бѣкѣрещї, мѣсеца авгѹст кз дни в лѣт ×ѕнѳ.

† Їѡ Мїрча вшевѡда, милостїм божїем господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Cotlomuz, unde este hramul preasfintei, stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare, ca să-i fie satul anume Uda şi cu tot hotarul, pe unde au fost vechile hotare, pentru că i-a fost veche şi dreaptă ocină, dedină sfintei mănăstiri.

Iar apoi, a avut pîră cu Lăiuvenii de Sus, anume Tatul cu ceata sa. Şi aşa pîrau Lăiuvenii înaintea domniei mele că mai sus-scrisul sat este al lor. Iar domnia mea, la acestea, am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea Lăiuvenilor 12 boieri să jure că este satul lor. Şi au jurat cu acei 12 boieri că este ocina, dedina lor. Iar apoi, sfînta mănăstire a luat lege peste ei, 24 de boieri, toţi oameni mari şi buni şi bătrîni, de au jurat şi au mărturisit înaintea domniei mele pentru acea mai sus-spusă ocină. Şi am citit domnia mea şi cărţile altor domni care au fost mai dinainte şi am aflat domnia mea că este a sfintei mănăstiri ocină, dedină iar Lăiovenii au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi pomenire sfintei mănăstiri şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Barbul spătar şi Staico stolnic şi Badea paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul postelnic. Ispravnic, Ventilă mare vornic.

Am scris eu, Spată uricariul, în cetatea Bucureşti, luna august 27 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

După Gr. Nandriş, *Athos*, 72—73. Orig., hîrtie, pecete timbrată, căzută; la m-rea Cutlumus. Traducere din sec. XVIII la Arh. St. Buc., Condica m-rii Clocociov, nr. 205, f. 75.

Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 366—367 (sub 1547).

215 ⟨1546⟩ **septembrie 11, Bucureşti.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod, domnu a toată Ţara Românească, fiiul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle sfintei mănăstiri Govora, unde iaste hramul

adormirii Bogorodiţe şi pururea fecioarei Mariei şi cinstitului întru dînsa nastavnicŭ şi părintele întru duhul sfînt doritori de bunătăţi chir Theodoru şi cinstiţilor călugări cei ce ostenescŭ întru Hristos într-acel sfînt locŭ, ca să le fie lor un vad de moară şi cu locul, însă din sus de moara sfintei mănăstiri Argiş, pentru că au miluit domniia mea sfînta mănăstire ce scrie mai sus.

La aceasta şi mărturii am pus domniia mea: pan Vintilă vel vornic, pan Radul vel logofăţ, pan Gherghe vel vistier i pan Badea spătar şi Diicul comis i Danciul peharnic i Pîrvul vel postelnic.

Şi am scris eu, Ivan, în minunata cetate în Bucureşti, septembrie 11 dni leat 7060 ⟨1551⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 463, f. 125. Traducere.
Văleatul greşit. Datat după divan.

216 ⟨1546⟩ septembrie 20, Bucureşti.

† Милостїю вожїею ⟨Іѡ Мн⟩рча воєвода и господинъ въсєю земле Оугровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воєводѣ. Дават господство ми сї⟨е повелѣнїе⟩ господства ми, почтеномѣ властелинѣ господства ми, пачеже из къщѣ господства ми жѣпанѣ Радꙋл, велкомѣ логофет, ⟨н⟩ съ синовн сн, елнцн мѣ Богъ прнпѣстнт, шкоже да мѣ ест wт Голецнн половннѣ, wт над въс ꙗтаром, ⟨елн⟩ко се ꙗтет нзбрати, и със с̃ водїнце, что сѣт бнли сътворене wт Блнкѣл логофет над wчннѣ жѣпанѣ ⟨Ра⟩дꙋлов велкомѣ логофетѣ, понеже мѣ ест стара и права wчннѣ и дедїнѣ. Йнѣ поеже wтсѣкоше гл⟨авѣ⟩ поконнаго Ѳеѡдора лшгофета, wтцъ почтенаго властена господства ми внше нменнтаго, а Блнкѣл логофет, wн ѣзел ест внше речень село и ѣчннл ест внше речене водїнце ѣ снлост его над wчннѣ жѣпанѣ Радꙋлов велкомѣ логофет. Й потом, нмаше прѣ пред господства ми със Мнхнѣ пръкълаб, брат Блнкѣл логофет. Й ѣ тем, господство ми гледаꙗ и сѣднꙗ ⟨по⟩ правдѣ и по законѣ, съ бъсѣмн чьстнтнмн правнтелїе господства ми и дадоꙗ господство ми Мнхнен пръкълаб закон е͡ї волѣрн да сведѣтелствѣет пред господства ми, како сѣт нмали и wни wчннѣ дедїнѣ ѣ Голецнн, ⟨тере єѣт⟩ сътворнли внше речене водїнце. Й wн никакоже не ест могълъ прнхватнти се wт закона ⟨wт пред⟩ господства ми, анѣ всташе wт закона wт пред господства ми.

⟨Сего⟩ ради и господство ми дадоꙗ почтеномѣ властелинѣ господства ми, жѣпан Радѣл, велнкн логофет, шкоже да мѣ ест wчннѣ и въ wꙗв, емѣ и снновом емѣ и внѣком и прѣвнѣчнтом емѣ и ннꙗ wт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и сведѣтелїе поставлѣꙗ господство ми: жѣпан Бнитнлъ велнкн дворнник и жѣпан Стан велнкн бан Кралевскн и жѣпан Карбѣл велнкн спатар и Герге велнкн вистнарѣ и Бадѣ пехарник и Дїнкѣл комнс и Стайко столник и Прѣвѣл велнкн постелник. Исправник, Дрꙗгнч велнкн портар.

Пнсаꙗ аз, Богдан, ѣ град Бѣкѣрецн, мѣсеца септемврїе к̄ дьнн, въ лѣт ×ѕ̄нѕ.
† Іѡ Мнрча вwевwда, мнлостїѫ божїѫ господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Mi⟩rcea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această ⟨poruncă⟩ a domniei mele cinstitului vlastelin al domniei mele, încă şi din casa domniei mele, jupanului Radul marele logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui din Goleşti jumătate, de peste tot hotarul, oricît se va alege şi cu 6 mori, care au fost făcute de Vlaicul logofătul pe ocina jupanului ⟨Ra⟩dul marele logofăt, pentru că este a lui veche şi dreaptă ocină

www.dacoromanica.ro

şi dedină. Dar după ce a tăiat capul răposatului Teodor logofătul, tatăl cinstitului vlastelin al domniei mele mai sus-numit, iar Vlaicul logofătul, el a luat mai sus-zisul sat şi a făcut mai sus-zisele mori cu sila pe ocina jupanului Radul marele logofăt.

Iar apoi, a avut pîră înaintea domniei mele cu Mihnea pîrcălabul, fratele lui Vlaicul logofătul. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat ⟨după⟩ dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Mihnea pîrcălabul lege 12 boieri, să mărturisească înaintea domniei mele că au avut şi ei ocină, dedină în Goleşti, ⟨de au⟩ făcut mai sus-zisele mori. Iar el n-a putut nicicum să se apuce de lege ⟨dinaintea⟩ domniei mele, ci a rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru ⟨aceasta⟩, şi domnia mea am dat cinstitului vlastelin al domniei mele, jupanului Radul marele logofăt, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Barbul mare spătar şi Gherghe mare vistier şi Badea paharnic şi Diicul comis şi Staico stolnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici mare portar.

Am scris eu, Bogdan, în cetatea Bucureşti, luna septembrie 20 zile, în anul 7056 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XXIX/331. Orig., hîrtie (33 × 23), rupt, pecete timbrată cu legenda: † печѣт іѡ мирчѣ воевод и гнь влашкои

Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 368—369 (sub 1547).

217 **1546 (7055) octombrie 5.**

† Милостїю божїю, Іѡ Мирчѣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнне господства ми госпожде Деспинен и госпожде Рокѫданден, ѡкоже да мѫ ест село на име Гънѣса, понеже мѫ ест права и дѣдинѫ ѡчинѫ.

Сего радї, дадох и господство ми ѡко да мѫ ест въ ѡчинѫ и въ ѡхабѫ.

И нѣкто да мѫ не смѣет бантовати нли досадїти пред сїю книгѫ господства ми, ере тога чловека що се хтет покѫснт бантовати, а тога чловека велнкое зло и врѣе хоще въспрїет ѡт къ господства ми. И а нно да нѣст по реч господства ми.

Исправник, Драгомир велнкн постелник.

Пнс, ѡктомврїе ѣ, л<ѣ>т ⁘зне.

† Іѡ Мирчѣ воевода, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele doamnei Despina şi doamnei Roxanda, ca să le fie satul anume Găneasa, pentru că le este dreaptă dedină şi ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă.

Şi nimeni să nu cutéze să le tulbure sau să le supere înaintea acestei cărţi a domniei mele, căci acel om care s-ar încumeta să le tulbure, iar acel om mare rău şi urgie va primi de la domnia mea. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Dragomir mare postelnic.

S-a scris în octombrie 5, anul 7055 ⟨1546⟩[1].

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 522 (Dintrunlemn, III/1). Orig., hîrtie (22 ×32), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1859; altă traducere ibidem, ms. 445, f. 90v.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 345. Facs. *ibidem*, 516.

---

[1] Văleatul scris cu altă cerneală.

218 ⟨1546—1551⟩ noiembrie 28.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воєвwдє и господинъ. Пишет господство мн почтеномѫ властелєнномѫ болѣрнѫ господства мн жѫпан Стан велики бан Кралевски много здравїє. И по снѫ тн говорнм господство мн, понеже тѫ чє домти сиромаси господства мн, по нме Нѣгое и Никѫла и със ѣ̃ болѣри да заклет радї є<д>нѫ wчнѫ wт Падеш и да заклет и да мартѫ<рн>сат, како сѫт нмали книге и бацинѫ, анѫ книге нм ест изгѫбили ѫ едно хижѫ. Тако ако чє заклетн, а твон милост да нм ѫчинише книгѫ, како да вервем господство мн ере сѫт заклелн. Тон тн говорнм господство мн, а нно да нѣст, по реч господство мн.

Исправник, Радѫл вел логофет.

Пис мѣсеца ноемврїє к̄н дньъ.

† Їw Мирча вwєвwда, милостїм божїм господинь.

⟨Pe verso⟩ † Почтенномѫ болѣрнѫ господства мн жѫпан Стан велики бан Кралевски.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Scrie domnia mea cinstitului vlastelin, boierului domniei mele jupan Stan marele ban al Craiovei multă sănătate. Şi după acestea îţi vorbesc domnia mea pentru că acolo vor veni săracii domniei mele anume Neagoe şi Nicula şi cu 12 boieri să jure pentru o ocină din Padeş şi să jure şi să mărturisească că au avut cărţi şi baştină; ci cărţile şi le-au pierdut într-o casă. Astfel, dacă vor jura, iar milostivirea ta să le faci carte, ca să cred domnia mea că au jurat. Aceasta îţi vorbesc domnia mea, iar altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Radul marele logofăt.

Scris, luna noiembrie 28 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Adresa, pe verso:⟩ Cinstitului boier al domniei mele, jupan Stan marele ban al Craiovei.

Bibl. Acad., MDXCII/1. Orig., hîrtie (29 × 20).
Datat după domn şi marele ban.

219 1546 (7055) decembrie 31, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Ion Mircea voevod şi dumnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi prea bunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele cinstitei doamnii Dospinei şi doamnei Rucsandrii, ca să le fie satul Brăgăreştii jumătate şi Ueştii şi Drăgoeştii şi Copăcelul jumătate şi ţiganii anume: Lera i Burtea i Danciul cu ţiganca lui i Stan i Pătru.

Pentru că aceste mai sus-zise sate şi ţigani au fost drepte ale lui Stan pîrcălab. Apoi, el au rămas dator domnei Dospinei aspri 6 000. Iar nepotul

www.dacoromanica.ro

lui Stan pîrcălab; anume Stan, el s-au aşăzat cu doamna Dospina de a sa bunăvoe şi le-au dat moşiile ce s-au zis mai sus şi ţiganii.

Pentru aceasta am dat şi domniia mea cinstitei doamnei Despinei şi doamnei Rocsandei, ca să le fie lor moşie ohavnică şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi de nimeni să nu ⟨să⟩ clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domniia mea pe: jupîn Vintilă vel dvornic i jupan Stan vel ban al Craiovei i jupan Barbul vel dvornic i jupan Radul vel logofăt i Gheorghe vistierul i Badea spătar i Dan paharnic i Staico stolnic ...[1] comis i Pîrvul vel postelnic. Şi ispravnic, Vintilă vornic.

Şi am scris eu, Stan, în scaunul cetăţii Bucureştilor, dechemvrie 31, leat 7055 ⟨1546⟩.

Acest izvod s-au scos după hrisovul sîrbescu şi s-au tălmăcit din cuvînt în cuvînt pe limba rumânească de Ioan dascălul slovănesc.

Arh. St. Buc., A. N., CLXXI/1. Traducere din sec. XIX.

[1] Loc alb.

220 1547 (7055) ⟨ianuarie—august⟩.

† Мнлостїю вожїю, Їw Мнрча вонвода и господинь въсон земле Ѹгрровлахїнскон, сннъ велнкаго и прѣдобраго Радѹл вонвода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн Нѣг⟨ое⟩ и съ снновн сн, елнце нм Богъ даст, шкоже да нм ест wчннѳ ѕ Прѳнн дело Ѡанчев въса и брат его Калнн въса, елнка се ҳтнт нзбрат wт посвѣде, понеже покѳпнл Нѣгое wт Ѡанча и wт Калнн за ф аспрн готовн. Сего радї, продалн Ѡанча и Калнн wт ннҳнн добро волю и със волю снновн нм.

Сего радї и господство мн дадоҳ, шкоже да нм ест wчннѳ и въ wҳабѳ, нним и снновом нм и внѳком нм и прѣвночетом нм и не wт когоже ннпотѫкновено, по реч господства мн.

Сеже и свѣдїтелїе господства мн поставлѣнм: жѳпан Стан велнкн бан Кралевскн и жѳпан Енитнлъ бнше дворнк и жѳпан Барвѳл велнкн дворнк, жѳпан Радѹл велнкн лwгwфет и Герге внстнар и Кадѣ спатар и Станко столнк и Дан пеҳарнк и Д⟨їнкѳл⟩[1] комнс и Прѣвѳл велнкн постелнк. Исправнк, Радѹл велнкн лwгwфет.

Пнсаҳ аз, Еншѳл граматнк, ...[1] дьнн, въ лѣто ҳ҃зне.

† Їw Мнрча вшевшда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neag⟨oe⟩ şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Pruni partea lui Oancea toată şi a fratelui său Călin toată, oricît se va alege de pretutindeni, pentru că a cumpărat Neagoe de la Oancea şi de la Călin pentru 500 aspri gata. Deci au vîndut Oancea şi Călin de a lor bunăvoie şi cu voia fiilor lor.

Pentru aceasta şi domnia mea am dat, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Barbul mare vornic, jupan Radul mare

www.dacoromanica.ro

logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Staico stolnic şi Dan paharnic şi D⟨iicul⟩[1] comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Vişul gramatic, ...[1] zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232. Copie cu traducere din 1909.
Lunile după divan.

EDIŢII. *D.I.R., B,* 345—346.

[1] Loc şters.

221 **1547 (7055) ianuarie 10, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинь въсон земле Оугровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастр глаголемн Бистрица, ꙗкоже да нм ест един село на име Мѹшчел въс, понеже нм ест стара и права wчинѹ дѣдїнѹ.

И потом, имаше съпрѣнїе свѣтомѹ монастр пред господства мн със Кръчюн wт Хотъранн. И тако прѣше Кръчюн како нм ест wт над негова жѹпанеца wт дѣдїнѹ. И господство мн, ѕ тем, гледаχ и сѹднχ по правдѹ, съ въсн честнтнмн правнтелїе господства мн и изнандоχ господство мн како мѹ ест свѣтомѹ монастр глаголемн Бистреца село Мѹшчелѹл старѹ и правѹ wчинѹ дѣднн, а Кръчюн шсташе wт закон wт прѣд господства мн.

Сего радї, господство мн дадоχ свѣтомѹ монастр Бистрицев, ꙗкоже да нм ест Мѹшчел въ wчинѹ и въ wχабѹ, нким н не wт когоже нипотѫкновено, по реч господства мн.

Сеже свѣдѣтелїе господство мн поставлѣнм: жѹпан Стан велнкн ⟨бан⟩[1] Краловски и жѹпан Винтилъ внѣшн дворнпк и жѹпан Барвѹл велнкн дворнпк и жѹпан Радул велнкн логофет ⟨и Герге⟩[2] внстнгар и Бадѣ спатар и Станко столнпк и Дан пехарнпк и Динкѹл комнс и Пръвѹл вел постелнпк. Исправнпк, Барвѹл велнкн дворнпк.

Пнсаχ аз, Бишѹл граматнк, въ стол ѕ град Кѹкърецин, мѣсеца генарїе ї дьнн, ѕ лѣт ѯ҃зне҃.

† Їѡ Мїрча вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie un sat, anume Muşcelul, tot, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a avut pîră sfînta mănăstire înaintea domniei mele cu Crăciun din Hotărani. Şi aşa pîra Crăciun că îi este de la jupaniţa lui de moştenire. Iar domnia mea, la aceasta, am cercetat şi am judecat după dreptate, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că satul Muşcelul este al sfintei mănăstiri numite Bistriţa, veche şi dreaptă ocină, dedină, iar Crăciun a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, domnia mea am dat sfintei mănăstiri Bistriţa, ca să-i fie Muşcelul de ocină şi de ohabă, ei şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ⟨ban⟩[1] al Craiovei şi jupan Vintilă fost vornic şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt ⟨şi Gherghe⟩[2] vistier şi Badea spătar şi Staico stolnic şi Dan

www.dacoromanica.ro

paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Barbul mare vornic.

Am scris eu, Vişul grămăticul, în scaun, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 10 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 523 (Bistriţa, XIX/5). Orig., hîrtie (33 × 23), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XIX; alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 165v., 202, f.114 şi 713, f. 687.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 346. Facs. *ibidem*, 517.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

222 1547 (7055) ianuarie 11, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воєвода и господинъ въсон Оугровлахїнское земле, сннъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѫ монастнр еже глаголемн Тнсмѣна, храм прѣсвѣтїе владнчнце наше Богородице и прнсно дѣви Марне и чьстное и славное ѫспенїе и егѫмен поп Мардарїе и въса ѩже w Христѣ братїе въ свѣтн монастнр, ѩкоже да им ест Голема Бодница и село зовоми Бахна и съ въсѣмн сълнцамн и съ въсом хотаром по wбою страна Бодице, до хотар Речицен и Кладов Кръх дw хотар Цїѫбею, где се станет wною барѫ снрѣч блатѫ некое и Бѫчнна съ въсом хотаром и wт Дѫнав до хотар Шевлълюг.

Понеже сѫ нмали калѫгерн wт Тнсмѣна прѫ със Рошком и със снновн Ръснпн прѣд родителю господства мн. Таже игѫмен и братю извадили сѫт пред родїтелю господства мн Радула воєвода книгє старим господам , wт Блъдислав воєвода, что ест бил прѣжде Мирче воєвода и книг прѣдедѫ господства мн, Блада воєвода Калѫгера, потом книге въсем господам, по редѫ, до живота господства мн и кник родїтелю господства мн, Радула воєвода. И гледах и господство мн тне въсе книге по редѫ, съ въсѣмн честнтнмн правнтелїе господства мн и добре изнадох господство мн како Белика Бодица и село Бахна и съ въсѣмн Бахнином сѣлнцамн и съ въсом хотаром и Кладwв Кръх и Бѫчина съ въсом хотаром ѩкоже сѫт внше писанн wчине старе и праве свѣтомѫ монастнр. И потом, се сѫт поднгли калѫгерн wт Тнсмѣнѫ тере сѫ извадили и мартѫрисали сѫ и заклели сѫт прѣд родїтелю господства мн със к҃д болѣрн.

И потом, ецеже покою немахѫ калѫгерн wт Рошка и wт снин Ръснповн, анѫ нмаше прѫ пред господства мн. И донесоше калѫгерн к҃д болѣрн , тере сведетелствоваше и заклеше и прѣд господства мн како сѫт праве и старе wчине свѣтомѫ монастнр. Сего радї, нм гледах и господство мн и книге и сѫдих по старем книге, ѩкоже вндѣх господство мн и дадох свѣтомѫ монастнрѫ и божєствнним нноком wбнтѣлнм свѣтомѫ место тѣх внше писане wчине ѩкоже да нм сѫт въ wчннѫ и въ wхабѫ свѣтомѫ монастнр и въсех братїе ѩже w Христѣ. И нн wд когоже непотъкновенно, по wрезмо господства мн.

И каре кто се хоке покѫснт да разорнт сїе книгѫ господства мн и повелѣнїе старим господам, того господъ Богъ да га разорнт и распнет и ѫбнет зде тѣлом, а въ бъдецим вѣцѣ дѫше его. И да ест тръклет wт тнї ниже въ Никен и да нмат честїе съ Їюда и съ Їрна и съ тръклетнм [м] Їрнем и съ ннеми безбожнимн їѫдене, еже възъпише ѩкоже единѣмн ѫстн.

www.dacoromanica.ro

Сєже и сведѣтелне поставлѣєм господство мн: жѹпан Бинтилъ великы бивше дворник и жѹпан Стан великы бан Жилски и жѹпан Барбѹл великы дворник и жѹпан Радѹл великы лѡгѡфет и Герге кистїар и Бадѣ спатар и Станко стольник и Дан пехарник и Диквл комис и Прѣвѹл великы постелник. Исправник, Радѹл великы лѡгѡфет.

Исписах аз, Син словоустроитєл, въ град Бѹкѹрещи, мѣсеца генарїе аї дьни, въ лѣт ҳ҃зне.

† Їѡ Мирча вѡєвѡда, милостїм божїм, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se numeşte Tismana, hramul preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei şi slăvitei uspenii şi egumenului popa Mardarie şi tuturor celor în Hristos fraţi în sfînta mănăstire, ca să-i fie Vodiţa Mare şi satul numit Bahna şi cu toate seliştele şi cu tot hotarul pe ambele părţi ale Vodiţei, pînă în hotarul Reciţei şi Vîrful lui Vlad, pînă în hotarul Ştiubeiului, unde se întîlneşte cu o mlaştină adică o oarecare baltă şi Bucina cu tot hotarul şi de la Dunăre pînă la hotarul Şevăliugului.

Pentru că au avut călugării de la Tismana pîră cu Roşca şi cu fiii lui Răsipă înaintea părintelui domniei mele. Deci egumenul şi fraţii au scos înaintea părintelui domniei mele Radul voievod cărţile bătrînilor domni de la Vladislav voievod, care a fost înaintea lui Mircea voievod şi cartea lui Vlad voievod Călugărul, străbunicul domniei mele, după aceea, cărţile tuturor domnilor, pe rînd, pînă la viaţa domniei mele şi cartea părintelui domniei mele, Radul voievod. Şi am cercetat şi domnia mea toate acele cărţi pe rînd, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi bine am aflat domnia mea că Vodiţa Mare şi satul Bahna şi cu toate seliştele Bahnei şi cu tot hotarul şi Vîrful lui Vlad şi Bucina cu tot hotarul sînt mai sus-scrisele ocine vechi şi drepte ale sfintei mănăstiri. Şi apoi, s-au ridicat călugării de la Tismana de au scos şi au mărturisit şi au jurat înaintea părintelui domniei mele cu 24 de boieri.

Dar apoi, încă n-au avut călugării pace de la Roşca şi de la fiii lui Răsipă, ci au avut pîră şi înaintea domniei mele. Şi au adus călugării 24 de boieri, de au mărturisit şi au jurat şi înaintea domniei mele că sînt drepte şi vechi ocine ale sfintei mănăstiri. Pentru aceasta, le-am cercetat şi domnia mea şi cărţile şi am judecat după vechile cărţi, căci am văzut domnia mea şi am dat sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări locuitori ai sfîntului lăcaş, acele mai sus-scrise ocine, ca să le fie de ocină şi de ohabă, sfintei mănăstiri şi tuturor fraţilor cei întru Hristos. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iar cine va încerca să strice această carte a domniei mele şi porunca bătrînilor domni, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească şi să-l risipească şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Şi să fie de trei ori blestemat de 318 cei din Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat ca dintr-o gură.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost mare vornic şi jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Staico stolnic şi Dan paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi am scris eu, Sin întocmitorul de cuvinte în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 11 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 524 (Tismana, LVIII/7). Orig., perg (32,5 × 47,5), pecete timbrată, cu o traducere din 1845; alte traduceri ibidem, ms. 330, f. 170v — 171 şi 337, f. 160v — 162.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 347—348.

223 ⟨1547 ianuarie — iulie⟩ 21, Bucureşti.

† Милостию божию, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсои земли Оугровлахиское, синъ великаго Радула воеводе . Дават господство ми сїи повелѣние господства ми болѣрин господства ми, жупанъ Дмитрꙋ логофетꙋ и съ синови си, елици емꙋ Богъ даст, ѡкоже да мꙋ и ест селѡ Брѣсещїи въси и съ въсом хотарѡм, понеже мꙋ и ест стара и права ѡчина дѣдина и хотарѣсана и извранa със кр̄ болѣри. И хотарникꙋ слꙋга господства ми Станчюл Скꙋр[тꙋр]тꙋл.

И хотаръ да мꙋ се знает: ѡт кь Ѻкнѫ, по Пꙋт Мехединцев и ѡт тꙋта, по слѣмѣ Фꙋрникарꙋлꙋи, до кꙋдаже паде ꙋ пискꙋл Фꙋрникарꙋлꙋи, ꙋ ѕста Слатинев и ѡт тꙋта по рѣкꙋ ꙋздоле, дорн до Дрꙋмꙋл Мнхъецом, по Пꙋт Тръгꙋлѡв и ѡт Пꙋт Тръгꙋлѡв, по Пꙋт Столничаном и дорн до хотарꙋл Столничанѡм и ѡт тꙋта до хотар Къзънецѡм и ѡт тꙋе, по слѣме, даже до кꙋдеже се ꙋдарит ꙋ старога пꙋт Мехединцилорꙋ.

Сего радї, мꙋ дадох и господство ми жупанꙋ Дмитрꙋ логофет и съ синови си, ѡкоже да ⟨им ест въ ѡчинъ и въ⟩[1] ѡхабь и ѡт никогоже непотѫкновено, по рѣч господства ми.

Сеже свѣдетелне поставлех: жупан Вентилъ дворник и жупан Стан велики бан и жупан Барбꙋл велики дворник и жупан Радул велики логофет и жупан Герге велики вистиар и Бадѣ вел спатар и Дан вел пехарник и Станко вел столник и Дикꙋл вел комис и Пръвꙋл вел постелник. Исправник, Стънилъ велики ключар.

И аз, Стан граматик, писах ꙋ граду Кꙋкꙋрещи, мѣсеца ... [2] к̄а̄ дьни, в лѣт ×ѕ̄н̄ѕ̄.

† Іѡ Мирча вѡе вѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Dumitru logofătul şi cu fiii săi, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Bîrseştii tot şi cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină şi hotărnicită şi aleasă cu 24 boieri. Şi hotarnic, sluga domniei mele Stanciul Scurtul.

Şi hotarele să i se ştie: de la Ocnă, pe Drumul Mehedinţului şi de acolo, pe culmea Furnicarului, pînă unde cade în piscul Furnicarului, în gura Slatinei şi de acolo pe rîu în jos, pînă în drumul Mihăeştilor, pe Drumul Tîrgului şi din Drumul Tîrgului, pe drumul Stolnicenilor şi pînă în hotarul Stolnicenilor şi de acolo pînă în hotarul Căzăneştilor şi de acolo, pe culme, chiar pînă unde se loveşte în vechiul Drum al Mehedinţilor.

De aceea, am dat şi domnia mea jupanului Dumitru logofătul şi cu fiii săi, ca să-i ⟨fie de ocină şi de⟩[1] ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus: jupan Vintilă vornic şi jupan Stan mare ban şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Gherghe mare vistier şi Badea mare spătar şi Dan mare paharnic şi Staico mare stolnic şi Diicul mare comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Stănilă mare clucer.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Stan grămăticul, am scris în cetatea Bucureşti, luna ...[2] 21 zile, în anul 7056 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 556 (Govora, IV/6). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete tim, brată, cu o traducere din 1842; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 90, 447, f. 104 şi 463-f. 23.

Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 369—370 (sub data: 1547 ⟨septembrie-noiembrie⟩ 21).

---

[1] Loc rupt.

[2] Omis.

224 ⟨1547⟩ aprilie 10.

† Мнлостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинь. Дават господство мн сїю повелєнїю господ'ство мн свѣтомѹ монастирѹ глаголемн Тисмѣна и егѹменѹлов и ѡ вѣсѣ братне, такоже да ест волєнцн съ сїю книгѹ господство мн да се дръжит' вама ѡт Кълъфат, да се ѹзимат ѡт кол ѣ боловане и ѡт краве и ѡт швцн и ѡт возелнпцн внно и ѡт пшнпица и ѡт рнб и ѡт свєх да ѹзимает цю сѣт дел свѣтомѹ монастнр, како сѣт и а дрѹзи господарѣ.

Сего радї, нпхто да не смѣет дръжатн и запрѣтитн прѣ сїю книгѹ господство мн, понеже се хтет покѹснтн и дръжатн, а тога чловека зло кн патит. И а нно да нѣст, по реч господства мн.

Исправнпк, Барбѹл вел дворнпк.

Пис апрплїе ї дьнн.

† Їѡ Мїрча вшевшда, мплостїм божїм, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Tismana şi egumenului şi tuturor fraţilor, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să-şi ţină vama de la Calafat, ca să-şi ia de la un car doi bolovani şi de la vaci şi de la oi şi de la butoaie de vin şi de la grîu şi de la peşte şi din toate să ia ce este partea sfintei mănăstiri, cum a fost şi sub alţi domni.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să ţină şi să oprească peste această carte a domniei mele, pentru că ⟨cine⟩ va îndrăzni să ţină, acel om rău va păţi. Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic, Barbul mare vornic.

Scris aprilie 10 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 527 (Tismana, XCI/1). Orig., hîrtie (23 × 21), pecete timbrată, căzută, cu o traducere de la sfîrşitul sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 329, f. 594.

Datat după Barbul mare vornic, în domnia lui Mircea Ciobanul.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 349.

www.dacoromanica.ro

† Пишет жѫпанѫ Радꙋл великн логофет сїю мою книгѫ свѣтомѫ монастирѫ еже си зовѫ Тисмана, како нм дал въсн нин господарн село Тисмана, сицеже и господнна нн гледаше и сѫдише право и сицнже дадс село Тисмана да ест свѣтомѫ место.

И сицеже и аз тако лишем сїю мод книгѫ свѣтомѫ монастирѫ, ꙗкоже да ест село Тисмана свѣтомѫ монастирѫ ѕ мнр и слободно шт въсн чловѣцн. Никогоже да нест волен възнмати село нлн нещо досаждати през сїю мон книг, ере тога чловѣкѫ еже си покѫснт вантовати нлн теглнти село Тисмана, еже ест свѣтомѫ монастирѫ, а тога чловѣкѫ великн зло ке патнт и зли реч ꙗоще въспрїемет шт мене, нъ да нꙗ шставнт въсн правнтелн селѡм свѣтомѫ монастирѫ ѕ мнр и слободно, тъчїю да сѣт волницн шцѫ егѫменѫ съ братїн шт свѣто место како самн да си шладѣетъ село Тисманѫ.

Тон аз говорнм и сведетелствѣем въсакомѫ вам како съм нашел тако како ест бнл нан стари дьнн дѣднѫ покомномѫ свекромн Драгичн дворник и шн ест дал тон село свѣтомѫ монастирѫ съ своемѫ езнкѫ, ꙗкоже да нм ест дединъ свѣтомѫ место. Сицнже и аз дам тон село Тисмана, да нм ест свѣтомѫ место дединъ и да ест памет покомном Драгичн дворник.

Тон аз свѣдѣтелствѣет вам, ннако да нест по монмѫ реч.

† Scrie jupan Radul marele logofăt această carte a mea sfintei mănăstiri, care se cheamă Tismana, cum au dat toţi ceilalţi domni satul Tismana, astfel şi domnul nostru a cercetat şi a judecat drept şi astfel a dat satul Tismana să fie al sfîntului loc.

Şi astfel şi eu aşa scriu această carte a mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie satul Tismana sfintei mănăstiri în pace şi slobod de către toţi oamenii, nimeni să nu fie volnic să ia satul sau să-l supere cumva peste această carte a mea, căci acel om care se va încumeta să tulbure sau să tragă satul Tismana, care este al sfintei mănăstiri, iar acel om mare rău va păţi şi rele cuvinte va primi de la mine, ci să lase toţi dregătorii satul sfintei mănăstiri în pace şi slobod, numai să fie volnici părintele egumen cu fraţii din sfîntul lăcaş ca singuri să stăpînească satul Tismana.

Aceasta spunem şi o mărturisesc vouă tuturor, că aşa am aflat că a fost în zilele cele vechi dedină răposatului meu socru Drăghici vornicul şi el a dat acel sat sfintei mănăstiri, cu limba lui, ca să-i fie dedină sfîntului loc. Astfel şi eu dau acest sat Tismana, să fie sfîntului loc dedină şi să fie pomană răposatului Drăghici vornicul.

Aceasta eu v-o mărturisesc, iar altfel să nu fie, după spusa mea.

Arh. St. Buc., S. I., ur. 529 (Tismana, I/13). Orig., hîrtie (30 ×21), pecete inelară aplicată în ceară albă, căzută. Cu o traducere din 1844; altă traducere ibidem, ms. 335, f. 29v — 30.

Datat după alte documente ale m-rii Tismana.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 228—230. Trad. *D.I.R.*, *B*, 351 (sub data; ⟨1547 după aprilie 26⟩).

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Оугровлахїнскон, сынъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство, мн сїе повелѣнїе господства мн, слугѫ господства мн Ѡпрѣ съ синови сн и съ анепсеамѫ сн wт братне, шако да нм ест wчинѫ ѕ Спинѫ wт Ловищѧ, каре елика се хтет избратн инхне делове въсе, алн wт стара wчнна два дела, дел бацѧмѫ сн Кърватов и дел братомѫ сн Їѡновѫ, понеже нм ест стара и права wчинѫ и дѣднѫ, еще и покѫпена wт Елъкан за ѯ аспр. И паки да нм ест wт дѣлниць Плошчаскѫ половнно, понеже нм ест стара и права wчинѫ и дѣднѫ и паки и покѫпена wт синови Елъканwв, wт попа Комша и wт братне его за ѯ аспр. И паки да нм ест wт два нива два дела, паки нм ест покѫпенїе wт синовн Елъканwв, wт попа Комша и wт братне его за с аспр.

Йлн wт сїе вншe речено wчнне что се зове дел Їѡновѫ била ест претиснена wт Драгомнр и wт братїе его; а жѫпан Ѡпрѣ съ <сино>ви сн и съ анепсню сн извадила ю ест съ правом сѫдицѧ wт пред поконномѫ Енитнлѫ <воевода> и wт пред Радула воевода Калѫгера, такождере и wт пред господства мн. Й потом, била ю ест и покѫпена wт синовн Драгомнрwв wт Станчюл съ четом сн за ѯаѱ аспр. Й Ѡпрѣ съ синовн сн и съ братнцам сн, wни изметнише тензи аспр ѯаѱ wт пред Радула воевода Калѫгера и еще нх ест ѫбил и ѕерамотнл Радул воевода. Тем ради, Станчюл и съ четѫ его и Микшан съ четѫ емѫ да не нмат ничтоже метѣхѫ над сне вншe речене wчнне ере сѫ wстали wт закона wт пред Енитнлѫ воевода и wт пред Радула воевода Калѫгера. И такождере wсташе wт закона и wт пред господства мн.

Сего радї, дадох и господство мн жѫпанѫ Ѡпре съ синовн сн и съ анепсеѧ сн wт братне, такоже да нм ест въсе сїе вншe речене wчнне въ wчинѫ и въ wхабѫ, нпм и сйновwм нм и внѫком и прѣвнѫчетом нм. И въ нх прѣдалнка да нѣст въ вѣки, анѫ да ест wстабшим нм. И нн wт когоже непотѫкновенно, по реченїе господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлех господство мн: жѫпан Енитнлъ бивше дворник и жѫпан Стан велнки бан Кралевски и жѫпан Карвѫл велнки дворник и жѫпан Радул велнки лwгwфет и Герги вел внстнгар и Кадѣ спатар и Дїнквл комнс и Дан пехарник и Станко столникъ и Пръвѫл велнки постелник, Исправник, Дръгнч велнки портар.

И аз, Ѡпрѣ wт Рибник, еже съписах въ настолни град Кѫкѫрецин мѣсеца апрнлїе ā дьнн, в лѣт ѯзнѣ.

† Їѡ Мїрча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea cu fiii săi şi cu nepoţii săi de frate, ca să le fie ocină în Spinu din Lovişte, oricît se vor alege părţile lor toate, însă din vechea ocină două părţi, partea tatălui său Bărbat şi partea fratelui său Ion, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, încă şi cumpărată de la Vîlcan, pentru 666 aspri.

Şi iar să le fie din delniţa Ploşcească jumătate, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi iar cumpărată de la fiii lui Vîlcan, de la popa Comşa şi de la fraţii săi pentru 600 aspri. Şi iar să le fie din două ogoare două părţi, iarăşi le este cumpărătură de la fiii lui Vîlcan, de la popa Comşa şi de la fraţii săi pentru 200 aspri.

Iar din aceste ocine mai sus-scrise partea care se numeşte a lui Ion a fost cotropită de Dragomir şi de fraţii săi; iar jupan Oprea cu fiii săi şi cu

www.dacoromanica.ro

nepoţii săi şi-a scos-o cu dreaptă judecată dinaintea răposatului Vintilă ⟨voievod⟩ şi dinaintea lui Radul voievod Călugărul, de asemenea şi dinaintea domniei mele. Iar apoi, a fost cumpărată de fiii lui Dragomir, de Stanciul cu ceata sa, pentru 1 700 aspri. Iar Oprea cu fiii săi şi cu fraţii săi, ei au lepădat acei aspri 1 700 dinaintea lui Radul voievod Călugărul şi încă i-a bătut şi i-a ruşinat Radul voievod. De aceea, Stanciul şi cu ceata lui şi Micşan cu ceata lui să nu aibă nici un amestec pe aceste mai sus-zise ocine, căci au rămas de lege dinaintea lui Vintilă voievod şi dinaintea lui Radul voievod Călugărul. Şi de asemenea au rămas de lege şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea jupanului Oprea cu fiii săi şi cu nepoţii săi de frate, ca să le fie toate aceste ocine mai sus-zise de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie în veci, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe mare vistier şi Badea spătar şi Diicul comis şi Dan paharnic şi Staico stolnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici mare portar.

Şi eu, Oprea din Rîmnic, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 30 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CXXII/1. Orig., perg. (44 × 42), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 352.

227 1547 (7055) mai 8, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їw Мирча воевода и господинъ въсон Оугровлахїнское земле, сынъ великаго и добраго Радула воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ глаголемн Бистрицѣ, шкоже да нм ест wчинѹ село Велика Ѣдъстра, понеже нм ест стара и права wчинѹ и дѣдинѹ и данна ещеже прн дьнн Влада воевода Калѹгера wт болѣрн Пръвълецнм, Краювецюм, еже ест бнл нцѣнѹ дѣдинѹ.

Й потом, нмаше прѹ прѣд господствѹ мн със Стонка Пнчор, ере сѹт бнли прнтеснили wт Стонка Пнчор прн дьнн Радула воевода Калѹгера. И сорочише его пред господствѹ мн, како да стоатн лицѹ претн се пред господствѹ мн. Й wн, никакоже не хтѣше прнятн пред господствѹ мн. Й господство мн, ѕ тем, гледах и сѣдѣх съ въсѣмн честнтнмн правителїе господства мн <н> нзнандох господство мн ере ест бнл wт дѣдинѹ Краювецюм и покѹпен wт Владул Дебел за $\overline{\text{хїї}}$ аспри и за едни добрѣ кон. Сего радї, шста Стонка Пнчор wт закон wт пред господствѹ мн, како веке метѣхѹ да не нмат със тое село. Йнѹ дадох господство мн сїе више речено село свѣтомѹ монастирѹ еже ест више писана, шкоже да мѹ ест въ wчинѹ и въ wцѣѕѹ и не wт когоже непотъкновенно, по wрезмо господства мн.

Сеже и свидѣтелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Бнитнлъ бившє дворник и жѹпан Стан велнки бан Жилски и жѹпан Барбѹл велнки дворник и жѹпан Радул велнки лwгwфет и Герге внстїар и Бадѣ спатар и Станко столник и Дан пеҳарник и Дынкѹл комнс и Пръвѹл велнки постелник. Исправник, Радул велнки лwгwфет.

Испнсах аз, Снн писец, въ настолнн град Бѹкѹрещї, мѣсеца мане $\overline{\text{н}}$ дьнн, въ лѣт $\overline{\text{хзнѕ}}$.

† Їw Мирча вшевшда, милостїм божїм господинъ.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie ocină satul Vădastra Mare, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină şi dată încă în zilele lui Vlad voievod Călugărul de către boierii Pîrvuleşti, Craioveşti, care a fost dedina lor.

Iar apoi, a avut pîră înaintea domniei mele cu Stoica Picior, căci au fost cotropiţi de Stoica Picior în zilele lui Radul voievod Călugărul. Şi l-am sorocit înaintea domniei mele, ca să stea faţă, să se pîrască înaintea domniei mele. Iar el nicicum n-a vrut să vină înaintea domniei mele. Iar domnia mea, întru aceasta am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că a fost de moştenire al Craioveştilor şi cumpărat de la Vladul cel Gros, pentru 15 000 aspri şi pentru un cal bun. De aceea a rămas Stoica Picior de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acel sat. Ci am dat domnia mea acest sat mai sus-zis sfintei mănăstiri, care este mai sus-scrisă, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Staico stolnic şi Dan paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Sin piseţul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 8 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 531 (Bistriţa, LV/1). Orig., hîrtie (33 × 23), pecete timbrată. Cu o traducere din 1844. Alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 18, 199, f. 2, 203, f. 437 şi 713, f. 660v — 661.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 353.

228 **1547 (7055) mai 18, Bucureşti.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele lui Bîrcă pitariul şi jupînesii lui Erinei, fata jupînesii Catalinei şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui satul Băneştii după Neajlov şi satul Sîrbii din apa Argeşului tot, cu tot hotarul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu morile şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul du pretutindinea.

Şi iar să-i fie lui moşie la satul Româneştii din Jos, însă a treia părte de moşie, din cîmp şi din pădure şi din dumbravă şi din apă şi cu viile şi din siliştea satului şi cu rumânii, oricît să va alege şi iazul cu morile, de l-au făcut boerul domnii mele Bîrcă pitariul ca să să hrănească. Pentru că aceste mai sus-zise sate fost-au de baştină ale jupînesii Catalinei, cîştigate de către părintele ei încă mai dinnainte vreme de la alţi domni bătrîni de aici din ţară[1].

Apoi, cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar jupîneasa Catalina dat-au aceste mai sus-zise sate şi rumâni gineri-său, lui Bîrcă pitariul şi fiie-sii Irinei zestre dinaintea domnii mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor boerilor domnii mele şi cu mare blestem au dat acéste sate zestre gineri-său, lui Bîrcă, şi jupînesii lui, Erinei.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia, am dat domniia mea ⟨lui Bîrcă pitariul⟩[2], ca să-i fie moşie ohabnică şi feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată şi mărturii am pus domniia mea: jupan Vintilă vel dvornic[3] i jupan Radul vel logofăt i jupan Gherghe vel vistier i jupan Badea vel stolnic[4] i Diicul comis i Dan pitar[5]. Í ispravnic Radul vel logofăt.

Şi am scris eu, Neagoslav grămăticul, în cetatea Bucureşti, mai 18 leat 7055 ⟨1547⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 689v. Traducere; altă traducere la Bibl. Acad., MDCL, f. 41.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 353—354.

---

[1] În ms. MDCL de la Bibl. Acad., în loc de: „de aici din ţară"=„de în descălecatul ţării".
[2] Pasajul: „lui Bîrcă pitarul", după ms. MDCL de la Bibl. Acad.
[3] În loc de: „fost marę vornic".
[4] În loc de: „spătar".
[5] În loc de: „paharnic".

229 1547 (7055) iunie 1, Bucureşti.

† Милостїю божиею, Їw Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугровлахїнское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе ; Дават господство мн сїю повелѣнне господства мн свѣтомѹ монастирѹ и божественним иноком wт Тисмѣна, идеже ест храм прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословенѣнн владїчице нашон Богородице и прнсно дѣвн Марнн и чьстножн ѕспенне, шкоже да мѹ ест селнцѣ еже се зовет Поточецѹ , въса и съ въсом хотаром, понеже ест стара и права wчина, дѣднѹ свѣтомѹ монастирѹ, ешеже wт сѫзданне Блашкое Земли.

И потом, нмаше wтцѹ егѹменѹ ермонах Мардарне съпренне пред господство мн със Стан Гасѹл wт Коркова и със Кръстѣ wт Чертежи зрадї внише писано селнще Поточецѹл. Тако прѣше Стан Гасѹл и Кръстѣ пред господства мн како ест Поточецѹл нҳна дѣднѹ. Таже господство мн сѹднҳ и гледах по стари закwн със честнтнмн властелwм господства мн и прочнтах господство мн книге прѣждънпех старнех господарн, wт Мирча воеводе и wт Дан воевода, въсех по редѹ даже до прн дьнн господства мн, како ест внише речено селнцѣ стара и права дѣдїнѹ свѣтомѹ монастирѹ. И ешеже ѕзех егѹменѹ Мардарне закон ѣї-тнм болѣрн wт пред господства мн, како да заклет. И заклеше и мартѹрнсаше по нҳне дѹше како нѣст нмал Стан Гасѹл и Кръстѣ нкогдаже ннедно метѣхѹ над внише рѣх wчннѹ, Поточецѹл. И wстах Стан и Кръстѣ wт закон wт пред господства мн, како веке метѣхѹ да не нмат.

Сего радї, дадох господство мн свѣтомѹ монастирѹ и wтцѹ егѹменѹ, шкоже да мѹ ест въ wчннѹ и въ wҳабѹ и wт нкогwже непотѫкновено, по рѣчн господства мн.

Сеже сведетелне: жѹпан Кентилъ дворник и жѹпан Стан велнкн бан и жѹпан Барбѹл велнкн дворник и жѹпан Радул велнкн лwгwфетѹ и Герге велнкн внстнер и Бадѣ вел спатар и Дан велнкн пехарник и Станко велнкн столник и Дїнкѹл вел комнс и Прѣвѹл вел постелник. Исправник; Дръгнч вел портар.

И аз, Стан Червен, еже нспнсах ѕ граду Бѹкѹрецн, мѣсеца юнїе а̄ дьнъ, в лѣт ×ѕ̄нѕ̄.

† Їw Мїрча вwевwда, мнлостїм божїм господннь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei mănăstiri şi dumnezeieştilor călugări de la Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria şi cinstitei uspenii, ca să-i fie seliştea care se cheamă Potocetul, toată şi cu tot hotarul, pentru că este veche şi dreaptă ocină, dedină a sfintei mănăstiri, încă de la întemeierea Ţării Româneşti.

Iar apoi, a avut părintele egumen eromonahul Mardarie pîră înaintea domniei mele cu Stan Sasul din Corcova şi cu Cîrstea din Certeji pentru mai sus-scrisa seliște Potocetul. Aşa pîrau Stan Sasul şi Cîrstea înaintea domniei mele că Potocetul este dedina lor. Deci domnia mea am judecat şi am cercetat după legea veche, cu cinstiţii vlasteli ai domniei mele şi am citit domnia mea cărţile domnilor celor bătrîni de mai înainte, de la Mircea voievod şi Dan voievod, toate pe rînd pînă în zilele domniei mele, că este mai sus-zisa seliște veche şi dreaptă dedină a sfintei mănăstiri. Şi încă a luat egumenul Mardarie lege 12 boieri dinaintea domniei mele, ca să jure. Şi au jurat şi au mărturisit pe sufletele lor că n-au avut Stan Sasul şi Cîrstea niciodată nici un amestec asupra ocinei mai sus-zise, Potocetul. Şi au rămas Stan şi Cîrstea de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri şi părintelui egumen, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Vintilă vornic şi jupan Stan mare ban şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe mare vistier şi Badea mare spătar şi Dan mare paharnic şi Staico mare stolnic şi Diicul mare comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici mare portar.

Şi eu, Stan Roşul, am scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 1-a zi, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 532 (Tismana, V/1). Orig., perg. (29 × 36), pecete timbrată. Cu o traducere din 1847; alte traduceri ibidem, ms. 330, f. 427 şi 335, f. 59v — 60.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 233—235. Trad. *D.I.R.*, *B*, 354—355

230 **1547 (7055) iunie 5, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинь въсон земле Оугровлахиское, сынъ прѣдобраго и велнкаго Радул воевода. Дават господство мн сїе повелѣнне господства мн wвомѫ чловекъ по нме Бадюл, шкоже да мѫ ест неговѫ wчннѫ ѫ Гъвънещнн wт Коастъ, вдре елнка се хтѣт нзбратн негов дел wт wчннѫ, понеже мѫ ест стара и права wчнна, дѣдїна.

И потом, прнде Бадюл пред господства мн тере ѫложн и побратн по дещера сн по нме Йнка и зет его Нѣгое и Стоіа над неговѫ wчннѫ, над въса, како да сѫт трн братне нераздѣленн, въ вѣкн. Йлн Бадюл да бѫде волен докле хоке бнтн жнв, а по съмрътн его, да wбладѣет сїе вншe речена wчнна. Йнка и Нѣгое и Стоіа, понеже и ѫложн и побратн wт неговъ добром волю, понеже тако се ѫтъкмнше wт пред господства мн.

И потом, прнде Коман пред господства мн, тере ѫложн и побратн по Нѣгое и по Стоіа над неговѫ дел wт wчннѫ ѫ Пернщн, алн ѫ седенне селwм, тъчню ко-

www.dacoromanica.ro

лнко нм дръжет кѫке и със плетове н ѫ поле, ѡт над въса ѡчина над ѣ пашн; али по кѫде ест место без бранище, понеже тако н ѫложи н побрати ѡт пред господства мн, ѡт негов добром волю. Й потом, се дниже Нѣгое н Стоя, тере дадоше н даровaше по Коман със една дѫламъ н със една крава със млеко н със аспри ѯ, здрадї цо нѫ ест ѫложил Команѫ над ѡчинѫ. И господство мн дадоше конь.

Сего радї, нм дадоѫ н господство мн, шкоже да нм бѫде въ ѡчинѫ н ѡхабѫ, нм н синовом нм н вноком нм н превнѫчетом нм. И въ'нїх прѫдалнка да нѣст, нѫ да ест ѡставшнм нм. И нн ѡт когоже непотъкновено, по ѡризмо господства мн.

Сеже свѣдѣтелн поставлеѫ господство мн: жѫпан Вннтилъ внеше дворнпк н жѫпан Стан велнкн бан Кралевскн н жѫпан Барбѫл велнкн дворнпк н жѫпан Радул велнкн логѡфет н Герге внстнгар н Бадѣ Зъблъѫ спатар н Дан пеҳарнпк н Дпкѫл комнс н Станко столнпк н Пръвѫл велнкн постелнпк. Исправнпк, Дръгнч велнкн портар.

Пнс въ град Бѫкѫрещн, мѣсеца юнїе ѣ дьнн, в лѣт ѯзнѣ.

† Їѡ Мїрча вшевшда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a ţoată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Badiul, ca să-i fie ocină în Găvăneştii din Coastă, oricît se va alege partea lui de ocină, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a venit Badiul înaintea domniei mele de a aşezat şi a înfrăţit pe fiica sa, anume Anca şi pe ginerii săi, Neagoe şi Stoia pe ocina lui, pe toată, ca să fie trei fraţi nedespărţiţi, în veci. Însă Badiul să fie volnic, cît va fi în viaţă, iar după moartea lui, să stăpînească această mai sus-zisă ocină Anca şi Neagoe şi Stoia, pentru că i-a aşezat şi i-a înfrăţit de a lui bunăvoie, fiindcă aşa s-a întocmit dinaintea domniei mele.

Iar apoi, a venit Coman înaintea domniei mele, de a aşezat şi a înfrăţit pe Neagoe şi pe Stoia pe partea lui de ocină în Periaţi, însă în vatra satului, numai cît îi ţine casa şi cu gardurile şi în cîmp, de peste toată ocina pe 5 paşi, însă pe unde este locul fără braniştе, pentru că aşa i-a şi aşezat şi i-a şi înfrăţit dinaintea domniei mele, de a lui bunăvoie. Iar apoi, s-au ridicat Neagoe şi Stoia de au dat şi au dăruit pe Coman cu o dulamă şi cu o vacă cu lapte şi cu 60 de aspri, pentru că i-a aşezat Coman pe ocină. Şi domniei mele au dat calul.

Pentru aceasta, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea Zăblău spătar şi Dan paharnic şi Dicul comis şi Staico stolnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici mare portar.

Am scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 5 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., 534 (Ep. Buzău, XLI/1). Orig., perg. (32,5 × 43), pecete timbrată. Cu o traducere din 1861; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 227.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 355—356.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їѡ Мирчѣ воевода и господинъ въсеи земли Оугровлахискои, сынъ великаго и прѣдобраго Радул воевод. Дават господство ми сїе повѣленїе господство ми Трънкен съ братїем си, якоже да мѫ ест вчинѫ оу Бравецн, ѿт дел Миницк⟨а⟩ половинѫ, на полю и на шѫмь и на вод и на плаю ѿт виноград, понеже покѫпи Трънкѣ със братїем си ѿт Миницка за ×ѧ҃ѳ аспри, въ дьни покоиннаго Късърава воевода. И пак покѫпи Трънкѣ със сииновим г҃ нивє ѿт Добра, в҃ нивє ѫ Щирвина, а дрѣг нив ѫ Поиана, за л҃ аспри. И пак покѫпи Трънкѣ съ сиинови си дел Никѫлев и дел Лазарѫв въсаҳ, ѫ Кривинѫ Брощѣном, за ѵ҃ аспри. И пак покѫпи Трънкѣ ѿт Бниша единь нив ѫ Кривина Брощѣнилѡв, за м҃ аспри. И пак покѫпи Трънкѣ ѿт Чирвенвол единь нив за н҃ аспри. И пак покѫпи Трънкѣ ѿт Радул единь нив за н҃ аспри.

Сего радї и господство ми дадоҳ, якоже да им ест вчинѫ, ѡҳ⟨дѣѫ⟩ имъ и сииновом им, вънкомже и прѣвнѫчетом им и ни ѿт когоже непотъкновено, поиз.мо господства ми.

⟨Сеже и⟩ свѣдителе поставлѣем господство ми : жѫпан Бнитилъ дворник и жѫпан Барбѫл велики дворник и жѫпан Стан велики ван Кралевским и жѫпан Радул велики лѡгѡфет и Герге внетїар и Бадѣ спатар и Радул пеҳарник [1] и Диикѫл комис и Прѣвѫл постелник. Исправник, Дрѣгич велики портар.

Пис въ град Бѫкѫреци, мѣсеца юніе в҃ дьни, в лѣт ×ѕнн.

† Їѡ Мїрча вшевѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Trunchea cu fraţii săi, ca să-i fie ocină în Vrabeţi, din partea lui Minţică jumătate, la cîmp şi la pădure şi la apă şi la plaiul de vie, pentru că a cumpărat Trunchea cu fraţii săi de la Minţică pentru 1 500 aspri, în zilele răposatului Băsărabă voievod. Şi iar a cumpărat Trunchea cu fiii 3 ogoare de la Dobra; 2 ogoare în Ştirbina, iar alt ogor în Poiană, pentru 30 aspri. Şi iar a cumpărat Trunchea cu fiii săi partea lui Nicula şi partea lui Lazăr toată în Crivina Broştenilor pentru 400 aspri. Şi iar a cumpărat Trunchea de la Vişa un ogor în Crivina Broştenilor pentru 40 aspri. Şi iar a cumpărat Trunchea de la Bouroşu un ogor pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Trunchea de la Radul un ogor pentru 50 aspri.

De aceea şi domnia mea am dat, ca să le fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

⟨Iată şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Vintilă vornic şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Radul paharnic [1] şi Diicul comis şi Pîrvul postelnic. Ispravnic, Drăghici mare portar.

Scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 5 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 564 (Tismana, XLVIII/1). Orig., hîrtie (28 × 20), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1846; alte traduceri ibidem, ms. 330, f. 390 şi 336, f. 301 v — 302.
Văleatul greşit; datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 400—401 (sub 1550).

[1] În vremea aceasta mare paharnic era Dan.

www.dacoromanica.ro

† Ѣ законѣ повелѣ господь Богъ синовѡм Їсраелевѡм, да въсѣко лѣто десетствовати елика аще стежнѫ и се вѣдеще апостоли свѣти и Богоносїи wтци съвѣщаше на мощь и на благодателство дѹшам нашим и прѣдавше нам, чедѡм, wви молитвоѫ и бдѣнїем и постѡм, wвиже милостинѣмни wгрѣбати се wт въсѣ зль.

Сеже и аз, благовѣрнїи и благочестївїи и Христолюбивїи и самодръжавнїи, Їѡ Мирча воевода, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воеводе и господинъ въсеи земли Ѹггровлахискон, поревновах въспомѣнѫвъ господство мн слово старца нѣкоего рекшаго: „Досажденїа врѣмѣ прїнде и кѹпим цѣломѫдрїем и смѣренїем ползѫ къ севѣ привести въ врѣмѧ сѫда и възданиѣ. Сеже и аз желае w десняѧ wтца статнми и припадаѫ къ владїцѣ самомѹ Христѹ царѹ, Богѹ нашемѹ и прѣчистѣи его матери, еже ест храм свѣтаго ѕспенїа ем, иже въ Тисмѣна и даровах сѣи въсечестным и благообразным и прѣпочтенным, иже над въсеми честитїин дарѡв настѫщѫ сїи хрисовѹл господства мн, молебникѹ господства мн игѹменѹ Іеромонах Мардарїе и послѹшникѹ свѣтомѹ монастирѹ Ѩѹѕенѳїе дїаконѹ и въсем братїам wбрѣтѫщнм се въ светое wбителн тон, такоже да мѹ ест свѣтомѹ и божественомѹ монастирѹ глаголеми Тисмѣна, села по име: Тисмѣна, wбе страни рѣки Тисмѣнев и съ въсем хотарѡм и Покрѹш и Годїнещїи и Сръбшорни, съ въсеми селищѣми и съ въсем хотарѡм и Ѹхава и Пърржѹл, съ въсем селищѣми и съ въсем хотарѡм и Топещїи, съ въсем хотарѡм и Чеѹрржи, съ въсем селищѣми и съ въсем хотарѡм и Грозещїи, съ въсем селищѣми и съ въсем хотарѡм и Нъсипѹл, варе колико се ѫтет избрат дел свѣтомѹ монастирѹ и Подѣнии, варе колико се ѫтет избрат дел свѣтомѹ монастирѹ и село Команко и Брод и съ Топорном.

И влато Бистрец wт Тополца до Бръзо Грѹла, вниже Ковачица, съ село рекомѣ Хръсѹмѹници. И вама на Калафат, варе колика ест дел свѣтомѹ монастирѹ, въса. И вама що ест на плаю, wт Ѹлтец дорн ѕ Ржшавѹ, дел свѣтомѹ монастирѹ въса. И на влатѹ wт Бистрец, еже ест вниже писана, двѣ селище и wбою Калѹгерwвцї и Плоцинна въса, съ въсем ѫтарѡм. И селѡ зовомїи Жарковцїи и селищѣ <Ст>1ѣничицор на влатѣ Бистръцн на бдѣлѣ, цое иногда било селѡ Бресница. И wбе Барwвиниче и Прилепец и Петровицѫ, съ въсѣм селищѣми и съ въсем ѫтарѡм. И селѡ Жидовцица и Сѹшица и Поточецѹл съ въсем селищѣми и съ въсем ѫтарѡм и Маркѡв Поток, що се зовет „Пѹт без Селищев". И wт срѣдни Кнр на Дѹнавѹ, вес, На Лютѣх, и wт wсѣм врѣшнще доходъкъ. И Дѹнавѣ wт Ѡръхwвн Паденн до гwрнѣго Мостищѣ. И Голема Бодїца, по wвою странѹ, съ wрѣшїем и съ ливадѣми и съ въсем ѫтарѡм. И Бръбицѫ и Ѳлхwвицѫ и Черовецѹл и съ въсеми селищѣми. И Бахна и Прикръстиш съ въсеми селищѣми и съ въсем ѫтарѡм. И Бѹчина съ въсем селищѣми и съ въсем ѫтарѡм. И Кличевецѹл съ въсеми селищѣми и съ въсем ѫтаром. И ѕ Грошанн, варе колико се ѫтет избрат дел свѣтомѹ монастирѹ, цо мѹ ест покѹпена и дел Никѹлев wт Грошанн, въса, занеже ю покѹпише калѹгерн wт Тисмѣна wт Кирнык Грѣкѹ, за× аспри.

Понеже сїе въсе вниже писане села и влате и селище и хотаре и вame гледах и прочитах господство мн книги пръвним и старим свѣтопочившнх родїтелїе и прѣдедїми господствѹ мн, господаром Блашкон Земли и изнайдох господство мн ере сѣт старе и праве wчине и комате свѣтомѹ монастирѹ и дедїне wт създаниѣ Блашкон Земли.

Ѩ потом, имаше wтцѹ игѹмен Мардарїе и въси иноцї wт свѣтон монастир съпрѣнїе пред господства мн съ Стан Сасѹл wт Коркова и съ Кръстѣ wт Чертежи радї Поточец. И тако прѣше и хотѣше како да възимает селищѣ wт Пото-

www.dacoromanica.ro

чец. Таже, господство мн сѣднѫ и гледахъ по правдѣ и по законѣ божїю, съ въси честитнмн правителїе господства мн и прочетоҳ и видѣҳ господство мн книги старїем господарн wт прежднҳ, прѣдѣдѣ господствѣ мн Мирчев воеводе и нним въсем господамъ по редѣ, даже до дьне господства мн. И истннѣ изнандоҳ господство мн како никогдаже не ест нмал Стан Сасѣл и Кръстѣ нѣедна метеҳ. И ещеже и заклеше wтцѣ нгѣмен и братне wт свѣтомѣ монастнрѣ със ѣї болѣри прѣд господства мн. И тако мартѣрнсаше със нѩне дѣше. И wсташе Стан и Кръстѣ wт пред господства мн wт законѣ, како веке метеҳ да не ѭмат въ вѣки.

Сего радї, дадѡҳ и сътворнҳ и поновнҳ и ѣтвръднҳ сън хрисовѣл господства мн и прнложнҳ вншe нменнти села да сѣт свѣтомѣ монастнрѣ въ ѣкрѣпленїе, а божественым нноком въ пицѣ и въ страбѣ, а господствѣ мн и родн<телїем>[1] господствѣ мн и дедѡм господства мн вѣчное въспомнванїе. И нн wт когоже непотъкновенн, по wрнзмѣ господства мн.

Ѣщеже и заклинанїе поставлѣем господство мн, како по съмрътн господства мн, кѡго нзберет господъ Богъ бнти господнннъ Блашкон Земли нли wт срѣдїчнаго плода господства мн нли wт сѫродник нли, по грѣсѣҳ нашнҳ, wт нно племенк, да аще почитет и ѣтвръднт и съхранит и поновнт съю хрисовѣл господства мн, того господъ Богъ да ѣтвръднт и почитет и съхранит въ господствѣ его. Ѩщелнже не почетет и не ѣтвръднт и не съхранит и не поновнт, нж разорнт и поперет и посрамнт, того господъ Богъ да га разорнт и да га поперет и да га посрамнт въ господствѣ его и да ѣвїет емѣ зде тѣлѡм а въ вѫдещнҳ вѣцѣ дѣша его и да мѣ ест съпостатница прѣчнстаа Богомати на страшнѣм и неѣмнтном сѫдище ндеже лнцемѣрїе нѣст. И да нмат частїю съ Юѹдомъ и съ Ѩрїѩ и съ ннѣмн їѣден еже възѫпнше на господа Бога и спаса нашего Їѹсѣса Христа и рекоше кръвь его на нѣных и на чедахъ нҳ, еже ест въ вѣкы.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѣпан Кентнлъ внеше дворнк и жѣпан Стан велнки ван и жѣпан Карбѣл велнки дворнк и жѣпан Радѹл велнки лwгwфет и Герге внстнар и Кадѣ спатар и Дан пеҳарнк и Дннкѣл комис и Станко стwлник и Пръвѣл велнки постелник. Исправник, Радѹл велнки лwгwфет.

И аз, Їwн, еже писахъ въ столнѝ град Бѣкврещї, мѣсеца юнїе $\overline{\text{s}}$ дьнн, wт Ѩдамаже текѫцаго, в лѣт $\overline{\text{ҳзнѣ}}$.

† Їw Мїрча вwевwда, мнлостїм божїм господнннъ.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel, ca în fiecare an să dea zeciuială din cît vor agonisi şi ştiind aceasta apostolii sfinţi şi părinţii purtători de Dumnezeu au sfătuit pentru puterea şi pentru binefacerea sufletelor noastre şi lăsîndu-ne nouă, fiilor, unii prin rugăciune şi prin privighere şi post, alţii prin milostenie a ne curăţa de tot păul.

Iată şi eu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singurstăpînitorul, Io Mircea voievod, fiul marelui şi preabunului Radul voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, am rîvnit, amintindu-mi domnia mea cuvîntul unui oarecare stareţ care zice: „A venit vremea întristării şi să cumpărăm cu înţelepciune şi cu smerenie cele folositoare ce trebuie să le aducem spre noi la vremea judecăţii şi a răsplăţii". Iată şi eu am dorit să stau la dreapta tatălui şi căzînd la însuşi stăpînul Hristos împăratul, Dumnezeul nostru şi la preacurata lui mamă, unde este hramul sfintei ei uspenii, cel de la Tismana şi am dăruit acest de faţă hrisov al domniei mele, cel atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, rugătorului domniei mele, egumenului ieromonah Mardarie şi posluşnicului sfintei mănăstiri Auxenthie diaconul şi tuturor fraţilor care se află în acel sfînt lăcaş, ca să fie sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Tismana, satele anume: Tismana, pe amîndouă părţile rîului Tismana şi cu tot hotarul şi Pocruia şi

www.dacoromanica.ro

Godineştii şi Sîrbşorii, cu toate seliştele şi cu tot hotarul şi Ohaba şi Pîrîul, cu toate seliştele şi cu tot hotarul şi Topeştii cu tot hotarul şi Ceurîi, cu toate seliştele şi cu tot hotarul şi Grozeştii cu toate seliştele şi cu tot hotarul şi Năsipul, oricît se va alege partea sfintei mănăstiri şi Podenii, oricît se va alege partea sfintei mănăstiri şi satul Comanca şi Vadul şi cu Toporna.

Şi balta Bistreţul, din Topoliţa pînă la Bîrzo Gîrla, mai sus de Covaciţa, cu satul numit Hrisumuinţi. Şi vama de la Calafat, oricît este partea sfintei mănăstiri, toată. Şi vama care este la plai, de la Olteţ pînă la Rîşava, partea sfintei mănăstiri toată. Şi la balta de la Bistreţ, care este mai sus-scrisă, două selişti şi amîndouă Călugărenii şi Ploştina toată, cu tot hotarul. Şi satul numit Jarcovăţ şi seliştea S⟨t⟩ănciştor pe balta Bistreţ, la deal, care altă dată a fost satul Bresniţa. Şi amîndouă Varovnicele şi Prilepeţul şi Petroviţa, cu toate seliştele şi cu tot hotarul. Şi satul Jidovştiţa şi Susiţa şi Potoceţul cu toate seliştele şi cu tot hotarul şi Pîrîul lui Marco, care se numeşte „Drumul fără Seliște". Şi din mijlocul Vîrtejului pe Dunăre, tot, La Iuţeli şi venitul de la opt pescării. Şi Dunărea de la Padina Oreahova, pînă la Mostiştea de sus. Şi Vodiţa Mare, pe amîndouă părţile, cu nucii şi cu livezile şi cu tot hotarul. Şi Vîrbiţa şi Elhoviţa şi Ceroveţul şi cu toate seliştele. Şi Bahna şi Pricrăstia cu toate seliştele şi cu tot hotarul. Şi Bucina cu toate seliştele şi cu tot hotarul. Şi Cliceveţul cu toate seliştele şi cu tot hotarul. Şi în Groşani, oricît se va alege partea sfintei mănăstiri, ce îi este cumpărată şi partea lui Nicula din Groşani, toată, pentru că au cumpărat-o călugării de la Tismana de la Chiriac Grecul, pentru 1 000 aspri.

Pentru aceste sate mai sus-scrise şi bălţi şi selişti şi hotare şi vămi, am cercetat şi am citit domnia mea cărţile celor dintîi şi bătrînilor sfinţi răposaţi părinţi şi strămoşi ai domniei mele, domni ai Ţării Româneşti şi am aflat domnia mea că sînt vechi şi drepte ocine şi averi ale sfintei mănăstiri şi dedine de la întemeierea Ţării Româneşti.

Iar apoi, au avut părintele egumen Mardarie şi toţi călugării de la sfînta mănăstire pîră înaintea domniei mele cu Stan Sasul din Corcova şi cu Cîrstea din Certeji pentru Potoceţul. Şi aşa pîrau şi voiau ca să ia seliştea de la Potoceţ. Deci, domnia mea am judecat şi am cercetat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit şi am văzut domnia mea cărţile vechilor domni de dinainte, ale strămoşului domniei mele, Mircea voievod şi al tuturor celorlalţi domni pe rînd, pînă în zilele domniei mele. Şi adevăr am aflat domnia mea că niciodată n-au avut Stan Sasul şi Cîrstea vre un amestec. Şi încă şi au jurat părintele egumen şi fraţii de la sfînta mănăstire cu 12 boieri înaintea domniei mele şi aşa au mărturisit cu sufletele lor. Şi au rămas Stan şi Cîrstea înaintea domniei mele de lege, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta am dat şi am făcut şi am înnoit şi am întărit acest hrisov al domniei mele, şi am dăruit mai sus-numitele sate să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieştilor călugări de hrană şi de folosinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele şi bunicilor domniei mele veşnică pomenire. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau dintre rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti şi va întări şi va păzi şi va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească şi să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va întări şi nu va păzi şi nu va înnoi, ci va strica şi va călca şi va batjocori, pe acela domnul

www.dacoromanica.ro

Dumnezeu să-l nimicească şi să-l piardă şi să-l batjocorească în domnia lui şi să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu, la cumplita şi neîndurata judecată, unde nu este făţărnicie. Şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi iudei, cari au strigat asupra domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos şi au spus: sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, ceea ce este în veci.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost mare vornic şi jupan Stan mare ban şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Dan paharnic şi Diicul comis şi Staico stolnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Ion, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 6 zile, de la Adam curgători, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 533 (Tismana, I/14). Orig., perg. (43 × 32,5), pecete atîrnată, căzută. Cu două traduceri din sec. XVIII şi din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 329, f. 79 v — 81, 335, f. 19—21 şi 711, f. 66—68.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Tismana*, 235—240, Trad. Nicolăescu-Plopşor *Mon. j. Dolj*, V, 57—58; *D.I.R.*, *B*, 356—358.

---

[1] Loc rupt.

233 **1547 (7055) iunie 19, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинъ въ[с]сон земли Ѫгровлахинское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воивода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства мн почтеномѫ и властелинѫ, и пръвомѫ съвѣникѫ господство мн, жѫпанѫ Радѫл великомѫ лwгwфет и със синови си елицим Богъ прибѫстит, шкоже да нм ест едни ацигап, по име Тома, понеже им ест стара и права и дѣдинѫ.

И потом, приинде почтеномѫ правителю господство мн, жѫпанѫ Радѫл великомѫ лwгwфет, пред господство мн, тере даде ѫ свѣтомѫ монастир глаголемаго Говора тое ацигап, по име Тома, радї дѫше родїтелїем его и радї неговѫ дѫшѫ, wт негов добром волю, да им ест помѣнѫ.

Тога радї, дадоҳ и господство мн свѣтомѫ монастир тое ацигап, еже ест вишє писанѫ, шкоже да ест wчинѫ, въ wҳабѫ ѫ свѣтомѫ монастир глаголемаго Говора и не wт когождѫ непотыкно<вено>[1], по рѣч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїем поставлѣем господство мн: жѫпанѫ Книтилъ бив дворник и жѫпан Барбѫл велнкн дворник и Герге кнстнар и Кадѣ спатар и Дан пеҳарник и Дникѫл комис и Пръвѫл велнкн постелник. Исправник, Дръгич портар.

Писѫ ѫ дивни градѫ Кѫкѫрещї, мѣсеца юнїе $\overline{\text{ѳї}}$ дьни, в лѣт $\overline{\text{ҳзнє}}$.

† Їw Мїрчѣ вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi vlastelinului şi primului sfetnic al domniei mele, jupanului Radul marele logofăt şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un ţigan, anume Toma, pentru că îi este veche şi dreaptă dedină,

www.dacoromanica.ro

Iar după aceea, a venit cinstitul dregător al domniei mele jupan Radul marele logofăt înaintea domniei mele, de a dat sfintei mănăstiri numite Govora pe acel ţigan, anume Toma, pentru sufletul părinţilor lui şi pentru sufletul lui, de a lui bunăvoie, să-i fie pomană.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri pe acel ţigan, care este mai sus-scris, să fie ocină, de ohabă la sfînta mănăstire numită Govora şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Barbul mare vornic şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Dan paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Drăghici portar.

Scris în minunata cetate Bucureşti, luna iunie 19 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 536 (Govora, XXV/7). Orig., hîrtie (30,5×21), pecete timbrată. Cu o traducere din 1797; altă traducere ibidem, ms. 447, f. 401v — 402.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 358—359. Facs. *ibidem*, 520.

---

[1] Loc rupt.

234 ⟨1547⟩ iunie 19, Bucureşti

† Милостїю божїю, Їw Мирча воєвода и господинъ въсон земли Оугровлахиское, синъ великаго и добраго Радула воєводѫ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ глаголемаго Говора, ꙗкоже да нм ест село по име Стончании въси и със въсом хотаром, понеже ест стара и права wчинѫ, дѣднѹ.

И потом ест нмал wтцѹ нгѹменѹл Θеwдорѹ прѣнїе пред господство мн със Грозав със четом сн wт Дъеци. И господство мн сѣднѫ и гледаѫ със въси честитнми правителїем господства мн по правдѹ и по закон и виндѣѫ господство мн и книге дрѹги господарїе прѣжде нас виюше поконни. И дадоѫ господство мн ѳї болѣри wтцѹ нгѹмен Θеwдорѹ и хотарник. И тако ест нашел тое ѳї болѣри паки по хотар стр̀н. И wсташе Грозав съ четом сн wт закон wт пред господство мн.

Сего радї, нм дадоѫ и господство мн свѣтомѹ монастирѹ тое село еже ест по виюше писан, ꙗкоже да нм ест wчинѹ въ wхабѹ въ вѣки и не wт когождѹ непотъкновено, по реч господство мн.

Сеже и сведетелїем поставлнѫ господство мн: жѹпан Винтилъ виюше дворник и жѹпан Барбѹл велики дворник и жѹпан Радѹл велики лwгwфет и Герге вистиар и Бадѣ спатар и Дан пеҳарник и Диикѹл комис и Пръвѹл велики постелник. Исправник Барбѹл вел дворник.

И аз писаѫ, Стонка Тъѹраш, ѹ град Бѣкѹрещи, мѣсеца юніе ѳї дьни, в лѣт ×ѕнѕ.

† Їw Мїрчѣ вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Govora, ca să-i fie satul anume Stoicianii toţi şi cu tot hotarul, pentru că este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, părintele egumen Teodor a avut pîră înaintea domniei mele cu Grozav şi cu ceata sa din Dăeşti. Iar domnia mea am judecat şi am cercetat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după lege

www.dacoromanica.ro

şi am văzut domnia mea şi cărţile altor domni răposaţi care au fost înaintea noastră. Şi am dat domnia mea părintelui egumen Teodor 12 boieri şi hotarnic. Şi aşa au aflat cei 12 boieri iarăşi după vechiul hotar. Şi au rămas Grozav cu ceata sa de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri acel sat care este mai sus-scris, ca să-i fie ocină de ohabă în veci şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Dan paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Barbul mare vornic.

Şi eu, Stoica Tăuraş, am scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 19 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 554 (Govora, VI/6). Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 125, 447, f. 153v — 154 şi 463, f. 16.

Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 382 (sub 1548).

235 1547 (7055) iunie 20, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воєвода и господинъ въсои земле Ѹгровлахїнское, сынъ великаго и прѣдобраго Радул воєвода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми слѹг господства ми Татѹл със сиѡви сн, елицим Богъ даст, ꙗкоже да мѹ ест wчинѫ ѕ Стънецин негов дел и wт село, и wт поле, и wт посѣде, понеже мѹ ест стара и права wчинѹ и деднѹ. И потом, паки да ест Татѹлwв със сиѡви сн дел wт wчинѹ анепсеа сн Грозова въсеχ wт посѣде и wт село и wт поле, понеже прїнде Грозава пред господство ми таже сн даде и ѹложи по ѹнка сн Татѹл над ненно дел wт wчинѹ, над въсеχ, за ненно добром волю. И паки да ест жителнице Татѹлwв, по име Нѣга, wт дел Їлъманов старога едни вечинѹ делницѹ Драгомиров wт посѣде и wт село и wт поле, понеже покѹпи Нѣга за ненно прѣкїе wт Їлъман за ѳ҃н аспри. И паки покѹпи Татѹл г҃ нив и пол wт а҃ нив wт Нанчюл за а҃ конн и ценѹ мѹ ест т҃ аспри.

И паки покѹпи Кыртоп wт Станчюл г҃ нив и пол wт а҃ нив за един кон и ценѹ мѹ ест т҃ аспри.

И паки покѹпи Татѹл пол wт една делницѹ wт Еладул и wт Могош за ѯ҃н аспри и wт село, и wт поле и wт над водѹ и wт планинѹ и wт посѣде. И каре wт колико wчинѹ ест wстал wт дел Еладулуи и wт дел Могошов, занеже ест покѹпил Татѹл пол wт wчинѹ Еладулуи и Могош. И паки покѹпи Татѹл е҃ нив wт Еладул и wт Могош зз ѡ҃ аспри и даде господство ми кон.

Сего ради, дадоχ и господство ми Татѹлов, ꙗкоже да мѹ ест въ wчинѹ и въ wχабѹ, ним и сиѡвом и внѹком и прѣвнѹчетом и нн wт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Бнитилъ бивше дворник и жѹпан Стан велики бан Жилски и жѹпан Барбѹл велики дворник и жѹпан Радул велики лwгwфет и Герги вистїар и Бадѣ спатар и Станко столник и Дан пехарник и Дїнкѹл комис и Пръвѹл велики постелник. Исправник, Радул вел лwгwфет.

Пис аз, Барбѹл граматик, въ град Бѹкѹреци, месеца юнїе к҃ дни в лѣт ,ѯ҃нѳ.

† Їѡ Мїрча вwевwда, милостїѫ божїѫ господнн.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Tatul cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Stăneşti, partea lui şi din sat şi din cîmp şi de pretutindeni, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar apoi, iarăşi, să-i fie lui Tatul cu fiii săi parteă de ocină a nepoatei sale Grozava, toată de pretutindeni şi din sat şi din cîmp, pentru că a venit Grozava înaintea domniei mele de a dat şi a aşezat pe unchiul său Tatul peste partea ei de ocină, peste toată, de a ei bunăvoie.

Şi iar să fie soţiei lui Tatul, anume Neaga, din partea lui Alăman cel bătrîn un vecin, delniţa lui Dragomir, de pretutindeni şi din sat şi din cîmp, pentru că a cumpărat Neaga pe zestrea ei de la Alăman, pentru 550 aspri.

Şi iar a cumpărat Tatul 3 ogoare şi jumătate, dintr-un ogor de la Nanciul pe un cal şi preţul lui este 300 aspri.

Şi iar a cumpărat Chirtop de la Stanciul 3 ogoare şi jumătate dintr-un ogor, pentru un cal şi preţul lui este 300 aspri.

Şi iar a cumpărat Tatul jumătate dintr-o delniţă de la Vladul şi de la Mogoş, pentru 450 aspri şi din sat şi din cîmp şi din apă şi din munte şi de pretutindeni. Şi oricît din ocină a rămas din partea lui Vladul şi din partea lui Mogoş, pentru că a cumpărat Tatul jumătate din ocina lui Vladul şi a lui Mogoş. Şi iar a cumpărat Tatul 2 ogoare de la Vladul şi de la Mogoş, pentru 800 aspri. Şi domniei mele i-a dat calul.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Tatul, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghe vistier şi Badea spătar şi Staico stolnic şi Dan paharnic şi Diicul comis şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Am scris eu, Barbul grămăticul, în cetatea Bucureşti, luna iunie 20 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 537 (Cîmpulung, VIII/2). Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1843; altă traducere ibidem, ms. 204, f. 94.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 359—360. Facs. *ibidem*, 521.

236 **1547 (7055) iunie 30, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугрровлахїнскон, сннъ великаго и прѣдобраго Радѹл воевод. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слѹг господства мн Кѵчѹлат спатар ⟨съ⟩ сннови сн, по име Фрѣцнлъ, такоже да им ест Блата, колнко изберет негов дел въса и 8 Церовец негов дел въса и 8 Смилецн негов дел въса, а дрѹг дел 8 Смилецн покѹпи Кѵчѹлат wт сннове Потолев по име Негое и Никола ⟨и⟩ Иванниш и Щѣрбан и Пръстръван, за ē флорнитъ, аспрн готовн.

И пакн да мѹ ест Кѵчѹлат съ сннове wчннъ 8 Пещера и Речица и Ивиницн и Чнремошнпк и Кѹдоецн и Завлъшанн и Тѹдоровцн дел негов въса, понеже мѹ ест стара wчина, права, а дрѹзн делове wт Пещера и Чнремошнпк и Речица и Ивиницн и Кѹзъецн[1] покѹпи Кѵчѹлат wт брат сн Данчѹл за ēї флорнитъ, аспрн готовн, негове де лн въсех.

www.dacoromanica.ro

И пакъ покѫпи Кѵчѫлат ѫ Пещера и ѫ Чиремоѭнїкъ и ѫ Ивиници и ѫ Бѫдоещи дел Пѣтолев въс за ѕ҃ї флорнитъ, аспри готови, али покѫпи Кѵчѫлат wт снове Петолев, на име Нѣгое и Никола и Ивъниш и Щърбан и Пестръван [1] нїх дел въсе, И продадоше wт нїхне добро волѣ, како веке метех да не нмат над тїх wчине, що сѫт више писане.

Тако да дръжит Кѵчѫлат спатар със снове сї wчинѫ ѫ Пещера wт половинѣ трети дел и ѫ Чиремошник wт половине трети дел и ѫ ‹Реч›ице wт половине трети дел и ѫ Ивиници wт половине трети дел и ѫ Бѫдоещи wт половине трети дел.

И пакъ покѫпи Кѵчѫлат wчине ѫ Пещера и ѫ Чиремошник и ѫ Речице и ѫ Ивиници и ѫ Бѫдоещи wт снъ Нѣгоев wт Падеш, по име Блъсан, за ї̄ флорнитъ, аспри готови, нѣгове дели въсе.

И пакъ покѫпил Кѵчѫлат спатар wчинѫ ѫ Пещера и ѫ Чиремошник и ѫ Речице и ѫ Ивиници ‹и ѫ Бѫдо›ещи wт снъ Корлатов wт Падеш, по име Строе, за а҃ї флорнитъ, ‹аспри›готови, нѣгове дели въсе. Али да дръжит Кѵчѫлат спатар wчинѫ ѫ Пещера wт Падешски дел трети и ѫ Чиремошник wт Падешски дел и ѫ Речице wт Падешски дел г̄ дел и ѫ Ивиници ‹wт Падешски› дел г̄ дел и ѫ Бѫдоещи wт Падешски дел г̄ дел, али wт свега места четвръти дел Падешски ... четвръти дел, покѫпил Кѵчѫлат трети дел за к҃а фл‹орнитъ, аспри› готови.

И пакъ покѫпил Кѵчѫлат wчинѫ ѫ Пещера и ѫ Чиремошник и ѫ Речице и ѫ Ивиници и ѫ Бѫдоещи wт снъ Тепшев, по име Стефан, негов дел въсах, за ѕ̄ флорнитъ ‹аспри› готови , али wт половине Пещера и Речице и Ивиници и ѫ Бѫдоещи пети дел Тепшев; таже покѫпил ... wт този пети дел Тепшев четвръти дел покѫпил Кѵчѫлат за ѕ̄ флорнитъ аспри готовъ, понеже да мѫ даде wчинѫ [wчинѫ] ѫ Цировъщи wт четвръти дел г дел ‹и ѫ И›виници wт четвръти дел г̄ дел и wт средне и wт четвръти дел г̄ дел и wт Сливине wт четвръти дел г̄ дел, а дрѫг дел и wт wчинѫ Енровне.

И пакъ покѫпи Кѵчѫлат wчинѫ и ѫ Енровне четвръти дел въса и ѫ Мръмановци четвръти дел въсе и wчине Стрентиник четвръти дел въсе и wт Сливиче четвръти дел въсе wт снове Фръцилъ, по име Станѫ и Радѫ, за к҃ѕ флорнитъ, аспри готови.

Сего радї, дадох и господства ми Кѵчѫлатъ съ нїх сиповии, такоже да нїх ест въ wчинѫ и въ wхабѫ, нам и сиповем им и внѫкѡм и прев‹нѵчетом им. И› пръдалика да нѣст. И ни wт когоже непотъкиновени, по реч господства ми.

Сеже и свѣдетелне поставлѣем господства ми: жѫпан Енитнлъ бивше дворник и жѫпан Стан велики ван Кралѣвски и жѫпан Барбѫл велики дворник и жѫпан Радул велики логофет и Герги виститар и Кадѣ спатар и Диникѫ комис и Станко столник и Дан пехарник и Пръвѫл велики постелник. Исправник, Радул вел логофет.

И аз, Ивн, ‹испсах› въ настолни граду Бѫкѫрещи, мѣсеца юнїе л̄ дънъ, въ лѣт ҳ҃зне.

† Їѡ ‹Мирча› вшевшда, милостїм вожїм господнь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Cuciulat spătarul, ‹cu› fiii săi, anume Frăţilă, ca să le fie ocină Balta, cît se va alege partea lui toată şi la Ţeroveţ partea lui toată şi la Smileşti partea lui toată şi altă parte la Smileşti a cumpărat-o Cuciulat de la fiii lui Potolea, anume Neagoe şi Nicola ‹şi› Ivăniş şi Ştărban şi Prăstrăvan, pentru 5 florinţi, aspri gata.

Şi iar să-i fie lui Cuciulat cu fiii ocină la Peştera şi Reciţa şi Ivinţi şi Ciremoşnic şi Budoeşti şi Zavlăşani şi Tudorovţi, partea lui toată, pentru că îi este veche ocină dreaptă. Iar alte părţi de la Peştera şi Ciremoşnic şi Reciţa şi Ivinţi şi Buzăeşti [1] le-a cumpărat Cuciulat de la frate-său Danciul pentru 12 florinţi, aspri, gata, părţile lui toate.

www.dacoromanica.ro

Şi iar a cumpărat Cuciulat la Peştera şi la Ciremoşnic şi la Ivinţi şi la Budoeşti partea lui Petolea toată, pentru 12 florinţi, aspri gata, însă a cumpărat Cuciulat de la fiii lui Petolea, anume: Neagoe şi Nicola şi Ivăniş şi Ştărban şi Pestrăvan [1], părţile lor toate. Şi au vîndut de a lor bunăvoie, ca mai mult amestec să nu aibă asupra acelor ocine, care sînt mai sus-scrise.

Astfel să ţină Cuciulat spătarul cu fiii săi ocină la Peştera, din jumătate, a treia parte şi la Ciremoşnic, din jumătate, a treia parte şi la ⟨Rec⟩iţa, din jumătate, a treia parte şi la Ivinţi din jumătate, a treia parte şi la Budoeşti, din jumătate, a treia parte.

Şi iar a cumpărat Cuciulat ocine la Peştera şi la Ciremoşnic şi la Reciţa şi la Ivinţi şi la Budoeşti de la fiul lui Neagoe din Padeş, anume Vîlsan, pentru 10 florinţi, aspri gata, părţile lui toate. Şi iar a cumpărat Cuciulat spătarul ocină la Peştera şi la Ciremoşnic şi la Reciţa şi la Ivinţi ⟨şi la Budo⟩eşti de la fiul lui Corlat din Padeş, anume Stroe, pentru 11 florinţi ,⟨aspri⟩ gata, părţile lui toate. Însă să ţină Cuciulat spătarul ocină la Peştera, din partea Padeşască, a treia parte şi la Ciremoşnic din partea Padeşască şi la Reciţa, din partea Padeşască a 3-a parte şi la Ivinţi, din partea ⟨Padeşască⟩, a 3-a parte şi la Budoeşti, din partea Padeşască, a 3-a parte, însă din tot locul a patra parte Padeşască... a patra parte... a cumpărat Cuciulat a treia parte, pentru 21 fl⟨orinţi, aspri⟩ gata.

Şi iar a cumpărat Cuciulat ocină la Peştera şi la Ciremoşnic şi la Reciţa şi la Ivinţi şi la Budoeşti de la fiul lui Tepşe, anume Stepan, partea lui toată, pentru 6 florinţi, ⟨aspri⟩ gata, însă din jumătate Peştera şi Reciţa şi Ivinţi şi la Budoeşti a cincea parte a lui Tepşe; deci a cumpărat... din acele cinci părţi ale lui Tepşe a patra parte, a cumpărat Cuciulat, pentru 6 florinţi, aspri gata, pentru că i-a dat ocină la Ţirovăţ, dintr-a patra parte, a 3-a parte ⟨şi la I⟩vinţi, dintr-a patra parte, a 3-a parte şi din mijloc dintr-a patra parte, a 3-a parte şi din Pruni, dintr-a patra parte, a 3-a parte şi altă parte şi din ocina Virovie.

Şi iar a cumpărat Cuciulat ocină la Virovie a patra parte toată şi la Mărmanovţi a patra parte, toată şi ocina Streitinic, a patra parte, toată şi din Pruni a patra parte toată de la fiii lui Frăţilă anume Stan şi Radu, pentru 26 florinţi, aspri gata.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Cuciulat cu fiii lui, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi stră⟨nepoţilor lui. Şi⟩ prădalica să nu fie. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Gherghi vistier şi Badea spătar şi Diicu comis şi Staico stolnic şi Dan paharnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Ion, ⟨am scris⟩ în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 30 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io ⟨Mircea⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul „Porţile de fier", Drobeta-Turnu Severin, nr. 1 243. Orig., perg. (32×39), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută. Fotocopie la Arh. St. Buc.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 361—362.

[1] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугровлахиском, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми wвомѹ чловекъ, по име Дѧмитрѹ и съ синоки си, елици мѹ Богъ даст, такоже да мѹ ест wчина ѕ Нѣмѣцки, wт дела Лѧкачов шестаго дело и wт поле и wт горѹ и wт водѹ и wт планинѹ и wт село и wт по въсѣде, каре елика се хтет избратн шестаго дело, понеже сїе вншe рѣчена wчина била ест стара и права wчина дедїна Татѹлов, синѹ Лѧкачов. Й Татѹл прїнде прѣд господство ми, тере зложи и побратн по Дѧмитрѹ над неговѹ дело wт wчина, али над место wт едно кѹке, на име Къдїчаса и на Калѣ Тѹрчилор едни лаз, и на Фътъчюна Стръчев едни лаз, wт неговѹ добрѹ волю.

Й потом, паки[1] продаде Татѹл въса негова дело wт Нѣмѣцки, каре елика се хтет избратн, Дѧмитрови за хѓц аспри, wт неговѹ добрѹ волю и съ волю братїям емѹ и въсем мегїашом. И господствѹ ми дадоше кон.

Й потом си ѧтъкми Дѧмитрѹ, како аще се съдѹчит тере не wстанет нихтоже wт срѣдечнога плода его, ни синъ ни дъщера, а тогда да бѹдет сїе въсе вншe писане wчине свѣтѣи и божествнѣи цръкви еже ест ѕ камен ѕ село Нѣмѣцки. И wстави съ клетвою Дѧмитрѹ, како аще се покѹсит нѣхто развалити сїе токмежїа, еже ест вншe писана, а того да ест проклет wт господа Бога и wт прѣчистїе его матере и wт тїи свѣтїихъ wтьцъ[ъ], иже въ Никеи и wт въсѣхъ свѣтихъ и да мѹ бѹдет съперница прѣчиста Богомати еже ви ест храм и да нма ѕчестїе съ Їюдою и Йрнею и съ прочими еже възъпише на господа нашего <Бога Їѹсѹса Христа> кръв его на нихъ и на чѣдоҳ ихъ еже ест и бѹдет въ вѣки.

Сего ради, дадоҳ господство ми Дѧмитрѹ, такоже да мѹ ест вншe рѣчена <wчина> wт Нѣмѣцки, шестаго дело wт дела Лѧкачов въ wчинѹ и wхабѹ емѹ и синовом емѹ и внѹком и прѣвнѹчетом емѹ. И комѹ се съдѹчит прѣжде wт нихъ съмрътъ, а въ нихъ прѣдалинка да нѣст, анѹ да ест wставшихъ wт нихъ. И wт ни wт когоже непотъкновѣно, по рѣч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жѹпан Кинтилъ бившїи великн дворник и жѹпан Барбѹл велики дворник и жѹпан Радул велики лwгwфет и жѹпан Стан велики бан Кралевски и жѹпан Герге велики кнстїар и Бадѣ спатар и Диквл комис и Дан пеҳарник и Станко столник и Прѣквл велики постелник. Исправник, Радул велики лwгwфет.

И аз, Дїмитрїе дїак, написаҳ въ градѹ Кѹкѹрецѹ, мѣсеца юлїе ā днъ, wт Йдама текѹщим лѣтwм, въ лѣт ҳзне.

† Їѡ Мїрча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Dumitru şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Nămăeşti, din partea lui Lucaci a şasea partea şi din cîmp şi din deal şi din apă şi din munte şi din sat şi de pretutindeni, oricît se va alege a şasea parte, pentru că această mai sus-zisă ocină a fost veche şi dreaptă ocină, dedină a lui Tatul, fiul lui Lucaci. Iar Tatul a venit înaintea domniei mele, de a aşezat şi a înfrăţit de a lui bunăvoie pe Dumitru pe partea lui de ocină, însă pe loc de o casă, anume Bădiceasa şi la Valea Turcilor un laz şi la Fătăciunea Stîrcii un laz.

Iar apoi, iar a vîndut Tatul toată partea lui din Nămăeşti, oricît se va alege, lui Dumitru, pentru 3 900 aspri, de a lui bunăvoie şi cu voia fraţilor lui şi a tuturor megiaşilor. Iar domniei mele i-au dat calul.

www.dacoromanica.ro

Iar pe urmă, aşa a întocmit Dumitru, ca dacă se va întîmpla să nu rămînă nimeni din rodul lui de inimă, nici fiu, nici fiică, atunci să fie toate ocinile mai sus-scrise sfintei, dumnezeieştii biserici, care este de piatră în satul Nămăeşti.

Şi a lăsat Dumitru cu blestem, ca dacă va încerca cineva să strice această întocmire care s-a scris mai sus, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu şi de preacinstita lui mamă şi de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi de toţi sfinţii şi să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu, care îi este hram şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţii, care au strigat asupra domnului ⟨Dumnezeului nostru Iisus Hristos⟩, sîngele lui asupra lor şi a copiilor lor, care este şi va fi în veci.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Dumitru, ca să-i fie mai sus-zisa ⟨ocină⟩ din Nămăeşti, a şasea parte din partea lui Lucaci, de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui. Şi cui i se va întîmpla dintre ei mai întîi moarte, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost mare vornic şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Gherghe mare vistier şi Badea spătar şi Diicul comis şi Dan paharnic şi Staico stolnic şi Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Şi eu, Dimitrie diacul, am scris, în cetatea Bucureşti, luna iulie 1 zi, de la Adam ani curgători, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXXIV/35. Orig., perg. (33,5 × 43), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XIX ibidem, ms. 5 152, f. 77.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 362—363.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

238 ⟨1547⟩ august 13, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Оуггровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн чистнѣишомѹ и прѣѡсвещенномѹ wтцѹ, їегѹменѹ Ефрем wт свѣтаго монастирѹ зовемаго Козїа, иджеже ест храм свѣтѣе и нераздѣлѣемн Тронце, такоже да мѹ ест wчинѹ ѕ Лнецин wт дел Иванов пол и да им ест планинѹ wт дел Иванов пол, дли планин еже се зовет Лѹпецин. Понеже Иван, wн сн загѹбен своемѹ главѹ и комати, занеже се Їван дигнѹл господаръ, а Радѹл воевода хвати его и wтсечет главѹ емѹ, а със комати емѹ помиловал ест слѹзи господства мѹ Кръсточѣ и Данчюл Мѹрешанѹл.

И потом, принде Кръсточѣ и Данчѹл Мѹрешанѹл пред господства мѹ тере се ѣцѣнише със wтцѹ егѹмен Левнтїе wт свѣтомѹ монастирѹ wт Козїа над таю wчинѹ, еже ест више речено, тере ю продадоша за хаѱ аспри.

И потом, имаше съпренїе над таю wчинѹ, еже ест више рѣх, пред господства мн wтцѹ егѹмен Ефрем със синовн Иванов Безорев wт три кратн. И тако прѣше синовн Иванов Енезорев, како нх ест притеснѹл калѹгери wт Козма. И господство мн гледах и сѹдих със въсн честитнми правителїе господства мн ⟨н⟩ изнайдох

www.dacoromanica.ro

господство мн какw сн ест нзгѫбнл Иван Бєзворєк комати сн със зла ѯнтлѣнєствомъ. И wсташа снноки Иванок Бнезоре wт закон wт три кратн wт пред господства мн.

Сего ради, дадоѯ и господство мн свѣтомѫ монастирѫ еже ест вншє писан, како да нм ест къ wчинѫ и wѯавѫ и нн wт когоже непотъкновенно, по реч господства мн.

И ѯотарѫл да нм се знает: покѫде ест wт Коринл Плешнен, до Мѫкѣ Бѣделор и до Мѫкѣ Костелор и wт тѫм по Брег Бобѫлок и по Мѫкѣ Мѣелов до Балѣ Индреашов и до Сѣка и до влъче що се зовє Бнм и по Мѫкѣ Попелор и по Мѫкѣ Стръмноснв.

И свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Бнитилъ бнв дворник и жѫпан Стан велнки ban Кралювски и жѫпан Барбѫл велнкн дворник и жѫпан Радул велнкн логофет и жѫпан Герге вел внстїар и Бадѣ вел спатар и Диикѫл вел комнс и Станко вел столник и Дан вел пеѯарник и жѫпан Първѫл велнки постелник. Исправник, Барбѫл вел дворник.

И аз, Дръгѫлин wт Пророчн граматнк, писаѯ въ столни град Бѫкѫрещи, мѣсеца августа ѓї дьни, въ лѣто ѯ҃ѕ҃н҃ѕ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului şi preasfinţitului părinte, egumenului Efrem de la sfînta mănăstire numită Cozia, unde este hramul sfintei şi nedespărţitei troiţe, ca să-i fie ocină în Lieşti, jumătate din partea lui Ivan şi să-i fie muntele din partea lui Ivan jumătate, însă muntele care se numeşte Lupeşti. Pentru că Ivan şi-a pierdut capul său şi averile, deoarece s-a ridicat Ivan domn, iar Radul voievod l-a prins şi i-a tăiat capul, iar cu averile lui a miluit pe slugile domniei sale, Cîrstocea şi Danciul Mureşanul.

Iar apoi, au venit Cîrstocea şi Danciul Mureşanul înaintea domniei lui, de s-au întocmit cu părintele egumen Leontie de la sfînta mănăstire de la Cozia pe acea ocină, care este mai sus-scrisă, de i-au vîndut-o pentru 1 700 aspri.

Iar apoi, pentru acea ocină, care este mai sus-scrisă, au avut pîră de trei ori înaintea domniei mele părintele egumen Efrem cu fiii lui Ivan Viezure. Şi aşa pîrau fiii lui Ivan Viezure că i-au cotropit călugării de la Cozia. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele ⟨şi⟩ am aflat domnia mea că Ivan Viezure şi-a pierdut averile cu mare hiclenie. Şi au rămas de lege fiii lui Ivan Viezure de trei ori înaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri care este mai sus-scrisă, ca să-i fie de ocină şi ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi hotarul ei să se ştie: pe unde este din Cornul Pleşei pînă în Muchea Vedelor şi pînă în Muchea Coastelor şi de acolo, pe Malul Bobului şi pe Muchea Meiului pînă în valea lui Andreiaş şi pînă la Seaca şi pînă la vîlceaua care se cheamă Viia şi pe Muchea Popilor şi pe Muchea Străminoasei.

Şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic şi jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Barbul mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Gherghe mare vistier şi Badea mare spătar şi Diicul mare comis şi Staico mare stolnic şi Dan mare paharnic şi jupan Pîrvul mare postelnic. Ispravnic, Barbul mare vornic.

Şi eu, Drăgulin grămăticul din Proroci, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 13 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 395v. Copie şi traducere; alte copii ibidem, ms. 209, f. 141v — 142 şi 215, f. 46—47. Altă traducere ibidem, S. I., nr. 555 (M-rea Cozia, XLIX/3).

Văleatul greşit. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 365.

239 **⟨1547 septembrie 1 — 1548 aguust 31⟩ 7056.**

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea [1] voivod, domnul a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mèle lui Coman şi lui Vlaicului cu fraţii lor Radul şi fratele cel dintîiu, feciorul Oprii, şi cu feciorii lor cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moşie în Becèni oricîtă să va afla şi să va alège, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă moşie şi descălecătoare.

Iar după acèia, Coman cu fraţii lui şi cu fratele cel dintîiu, feciorul Oprii, ei au avut pîră înnaintea domniei mèle cu Bragă şi cu ceata lui, cum au şi ei într-acea moşie. Iar domnia mea am adunat şi am judecat pe dreptate şi pre lège, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mèle şi am dat lui Coman cu fraţii lui şi cu fratele cel dintîi, feciorul Oprii, 12 boiari ca să jure; şi aşa i-au adus pre dînşii înaintea domniei mèle, pre acei boieri toţi, de au jurat.

Iar Bragă cu ceata lui au luat lège peste dînşii cu 24 de boiari, ca să jure cum iaste moşiia a lor. Deci nicicum n-au putut jura, ci aşa au rămas Bragă cu ceata lor denaintea domniei mele de lège şi de judecată, cum de acum înnainte să nu mai aibă treabă cu moşiia Bragă cu ceata lui în vèci.

Iar Coman cu fraţii lui Vlaicul i Radul cu feciorii lor să aibă a ţinè jumătate de moşie, iar cèialaltă jumătate de moşie să o ţie fratele cel dintîiu, feciorul Oprii.

Drept acèia, am dat şi domniia mea ca să le fie lor moşie neschimbată în vèci de nime să fie nemişcată peste zisa domniei mèle. Leat 7056.

Coajnica la popa Lupul protopop.

Bibl. Acad., CXXVI/194. Traducere din sec. XVIII; altă traducere la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 291v — 292.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 367 — 368.

[1] În loc de Mircea.

240 **1547 (7056) decembrie 1, Bucureşti.**

⟨Mircea Vodă⟩; Dat-au domnia lui această poruncă a domnii lui featelor Danciului, anume Neacşa i Stanca i Voica şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor o moşie în Iaşi, jumătate, pentru că iaste a lor moşie veache şi dreaptă de la moşii lor.

Iar după aceia, avură pîră înnaintea domnii meale featele Danciului cu verii lor, cu Stanciul şi cu Jitian. Şi aşa pîrîiau pă featele Danciului cum au dat ei bani pă acel sat, Stanciu şi Jitian, iar featele Danciului nu au amestecătură. Iar domnia lui au dat Stanciului şi lui Jitiian leage 12 boiari, ca să jure cum că ei au cumpărat acel sat. Şi au jurat înnaintia domnii meale cu acei 12 boiari. Iar featele Danciului, cari sînt scrisă mai sus, iale încă au luăt

www.dacoromanica.ro

leage denaintea domnii lui 24 de boieri şi i-au adus înnaintea domnii lui cum că featele Danciului aveau şi iale în Iaşi jumătate şi nu sînt iale datoare ⟨nimic⟩ Stanciului şi lui Jitiian, ce să ţină Stanciul şi Jitiian într-altă jumătate din Iaşi. Şi au rămas Stanciu şi Jitiian de leage denaintea domnii lui,

Şi iar după aceia au cumpărat feciorii Stancăi, Dragotă şi frate-său Voicu din Iaşi partea Neacşăi toată drept florinţi 35, bani gata.

Pentru aceia, i-au dat şi domniia lui acestor oameni numiţi mai sus, ca să le fie lor moştenire ohamnici, lor i nepoţi i strănepoţi şi cîţi Dumnezeu le va dărui pînă în veaci.

După aceia au iscălit domniia lui şi boiarii divanului domnii lui: jupan Vintilă mare vornic i jupan Stan mare ban i jupan Radul Paşadiia mare logofăt i Drăghici vel vistiiar i Badea vel spătar, Radul vel comis i Stoica vel stolnic, Drăghia vel postelnic. Ispravnic, Radul Paşadiia vel logofăt.

Au scris Dobrotă gramaticul în scaunul divanului Bucureştilor, în luna lui dechemvrie zile 1, anii 7056 ⟨1547⟩.

După Ştefulescu, *Doc. sl-rom.*, p. 117—118.

241 **1547 (7056) decembrie 8.**

† Милостию божию, Іѡ Мирчѣ воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїнскои, сынь добраго и великаго Радула воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Станчюл и съ братиам си и съ нїх синовн, елицн им [нм] Богъ даст, ѥкоже да им ест ѡчинѹ ѕ Фъркъшецин, дела Станев въса, каре елика се ѯтет нзбратн, понеже ю ест дала Стана, къда бист на свою съмрътъ, како да бѹдет братѹчед ею, Станчюл и съ братиам его ѡт Телецин.

И потом, ѡнн нмаше прѹ пред господство ми със Иван ѡт Чокаде ради тан ѡчинѹ вниге речено. И ѕ тем, ѕзе Иван ѡт пред господство ми $\overline{\text{вї}}$ болѣри, закѡн, како да заклет ѡн како ест било дадено тан дел ѡчинѹ Иванѹ. Тако, къда бист на дань сорокѡм, на свѣти Димитрїе, а Иван никакоже не може донести закѡн пред господство ми, анѹ ѡсташе Иван ѡт закона ѡт пред господства ми.

Сего ради, им дадоѯ и господство ми Станчюлѧи съ братиам ⟨с⟩и, ѥкоже да им ест въ ѡчинѹ и въ ѡѯабѹ, ним и синовом им и внѹкѡм и прѣк⟨нѹчето⟩м им. И а въ нїх пръдалика да нѣст, нѹ да ест ѡставшим им. И нн ѡт⟨когоже непотък⟩новено, по реч господства ми.

Сеже и свед⟨етел⟩не поставлѣем господство ми: жѹпан Ст⟨ан вел⟩ ban Жилски и жѹпан Кентилъ вел дѣѡрник и жѹпан Радѹл Пашадїа вел лѡгѡфет, Дръгнч внстїар и Бадѣ спатар и Кръчюн пеҳарник и Станко столник и Дїнкѹл ключер и Драгиа велнки постелник. Исправник, Цалапн лѡгѡфет.

Пнс мѣсеца декемврїе $\overline{\text{н}}$ дьнн, въ лѣт ×$\overline{\text{ЗНѕ}}$.

† Іѡ Мирчѣ вѡевѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul şi cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Fărcăşeşti, partea Stanei toată, oricît se va alege, pentru că a dat-o Stana, cînd a fost la moartea ei, ca să-i fie vărului ei, Stanciul şi cu fraţii lui din Teleşti.

Iar pe urmă, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Ivan din Ciocade pentru acea ocină mai sus-zisă. Şi întru aceasta, a luat Ivan lege dinaintea domniei mele, 12 boieri, ca să jure el că i-a fost dat acea parte de ocină lui

www.dacoromanica.ro

Ivan. Astfel, cînd a fost la ziua sorocului, la sfîntul Dimitrie, iar Ivan nicicum n-a putut să aducă legea înaintea domniei mele, ci a rămas Ivan de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, i-am dat şi domnia mea lui Stanciul cu fraţii săi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul Paşadiia mare logofăt, Drăghici vistier şi Badea spătar şi Crăciun paharnic şi Staico stolnic şi Diicul clucer şi Drăghiia mare postelnic. Ispravnic, Ţalapi logofăt.

Scris în luna decembrie 8 zile, anul 7056 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XXIX/282. Orig., hîrtie (32 × 23) rupt, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII: Slav. *Miletić*, 358—359. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 118—120; Berechet, *Cojurătorii*, III, 36—38. Trad. *D.I.R.*, *B*, 370. Facs. *ibidem*, 524.

242 1548 (7056) ianuarie 10, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирчѣ воевода и господинъ въсое земле Ѹгрровлахенское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воевода и господинь. Дават господства мн сїе повеленїе господства мн свѣтѡмѹ монастнр Говора и wтцѹ егѹмен Теѡдѡр и братїам живѹщїх въ свѣтѣх мѣсто тан, ıакоже да им ест село Стоичанїи по Ѡлт, съ въсоем хотар, понеже им ест стара и права wчина ещеже и приложена wт матеръ Радѹл воевода, госпожда Самонидь.

Ѩ потом, имаше wтцѹ егѹмен Тодор и съ братїам wт свѣтаго монастнр, прѹ радї того вниıе речена wчина със Грозав и съ четом его. И такон прѣıе Грозав како га притеснит свѣта монастнр. Ѩ господства мн ѹ тем дадох Грозав и четом его вї болѣри, како да заклет како нх притеснит свѣтаго монастнр над того wчинѹ. Ѩ тезн вї болѣрї пакнже дадоıе и заклѣıе како ест права wчина свѣтомѹ монастнр. Таже wсталıе Грозав wт закон wт пред господства мн.

Сего радї, дадох и господства мн свѣтомѹ монастн<р> и wтцѹ егѹмен Тодор и блатїам wт свѣтаго монастнр, ıакоже да им ест въ wчинѹ и въ wгѡвѹ и въ вѣки и нн wт когоже непотакниновено, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства мн: жѹпан Бинтилъ велнки дворник и жѹпан Стан велнки бан и жѹпан Радѹл вел логофет [и] и Дрѣгнч вел внстїар и Ѡпрѣ вел спатар и Станко вел столник и Кръчюн вел пеҳарник и Радѹл вел комис и Драгїа вел постѣлник. Исправник, Радѹл Пашадıа вел логофет.

Пнс аз, Кладѹл Илев, въ столни днвни Бѹкѹрещї, мѣсеца генарне ї дни, в лѣт ѕнѕ.

† Їѡ Мїрча вшевшда, мїлостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri Govora şi părintelui egumen Teodor şi fraţilor care trăiesc în acel sfînt loc, ca să le fie satul Stoiceani pe Olt, cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, încă şi dăruită de mama lui Radul voievod, doamna Samonida.

Iar după aceea, părintele egumen Todor şi cu fraţii din sfînta mănăstire au avut pîră cu Grozav şi cu ceata lui pentru acea mai sus-zisă ocină. Şi aşa

www.dacoromanica.ro

pîra Grozav că l-a cotropit sfinta mănăstire. Iar întru aceea, domnia mea i-am dat lui Grozav şi cetei lui 12 boieri, ca să jure că sfinta mănăstire l-a cotropit pe acea ocină. Iar acei 12 boieri iarăşi au dat şi au jurat că este dreaptă ocină a sfintei mănăstiri. Astfel Grozav a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri şi părintelui egumen Todor şi fraţilor din sfînta mănăstire, ca să le fie de ocină şi de ohabă în veci şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Stan mare ban şi jupan Radul mare logofăt şi Drăghici mare vistier şi Oprea mare spătar şi Staico mare stolnic şi Crăciun mare paharnic şi Radul mare comis şi Draghia mare postelnic. Ispravnic, Radul Paşadia mare logofăt.

Am scris, eu, Vladul al lui Ilea, în minunatul scaun Bucureşti, luna ianuarie 10 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 543 (Govora, VI/4). Orig., hîrtie (30,5×20), pecete timbrată. Cu o traducere din 1843; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 124v — 125, 447, f. 153(cu data ianuarie 4) şi 463, f. 16v (fără data zilei).

EDIŢII: Trad. *D.I.R.*, *B*, 370—371.

243 **1548 (7056) ianuarie 12, Bucureşti.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voivodŭ şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, fiiu marelui şi preabunului Alexandru voivodŭ [1]. Dat-amŭ domnia mea această poruncă a domniei mele Radu i Rate i Vladul i Stanciului i lu Pătru şi Opri cu ficiorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să fie lor jumătate den moşiie lui Ruteşi den Zlătari, pentru că le iaste bătrînă şi dreaptă moşie de moştenire de la Ruteşi, dată tatălui lor, Danciu, de a lui bunăvoe, dennaintea răposatului Vladu voevodŭ Călugărul.

După aceia, aceşti mai di susŭ zişi omene au avut pîră înnaintea dumni sale cu feciori lui Ruteşi şi cu nepoţii lui. Şi aşa au pirîtu nepoţii lui Ruteşi şi cu feciorii lui Stanŭ, cumŭ că n-au dat moşul Ruteşi Danciului acea mai susŭ-zisă jumătate den moşiia lui den Zlătari, ci o au înpresurat Danciu. Într-aceia, domneia o au dat feciorilor Danciului lege 12 boere, ca să jure cumŭ că au dat sîngur Ruteşi jumătate den moşiia lui tatălui lor, Danciului. Şi au juratŭ cu acei dosprezici boeri. Apoi, au rămasŭ nepoţii lui Ruteşi de lege înnaintea Vladului voevodŭ, iar Branŭ [2] şi Rate şi Vlaicu [3] şi Stanciul şi Pătru şi Oprea să ţie acea jumătate de moşie a lui Ruteşi în Zlătari.

Dreptŭ aceasta şi domniia mea amu dat lor, ca să le fie moşie de moştenire şi honică (!) feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domne mea.

Iată şi mărturii amŭ pusŭ domnia mea pe: jupan Vintilă vel vornicŭ şi jupan Stan velŭ ban şi jupan Radul velŭ logofătŭ şi Oprea vel spătari şi Drăghici vel vistiari şi Stroe [4] vel stolnicŭ şi Crăciunŭ vel păharnicŭ şi Radu vel comisŭ şi Draghiia velŭ postelnicŭ. Şi ispravnicŭ, Tudor logofătu.

Şi amŭ scrisŭ eu, Vladu scriitoriu, în scaunu Bucureştilor, în luna lui ghenare 12 zile, vă leatu de la Adamu 7056 ⟨1548 .

Io Mercea voevodŭ.

www.dacoromanica.ro

⟨Pe verso:⟩ S-au tălmăcit în limba rumânească după cartea domnească slovenească întocmită de mine, Deonisie eclisiiarŭ, dascălŭ slovonelnicŭ, ani de la Cristosŭ 1815.

Arh. St. Craiova, XL/1. Traducere.

EDIŢII. „Naţionalul Vîlcii", VI (1933), nr. 71, p. 6.

---

[1] În loc de: „Radul "
[2] În loc de: „Radu".
[3] În loc de: „Vladul".
[4] În loc de: „Staico".

244. 1548 (7056) ianuarie 18, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їw Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугровлахиискон, синъ прѣдобраго и велнкаго Радула воеводѫ. Дават господство мн сїю повѣленїе господства мн слѫгѫ господства мн, на име Тѫдор, сннъ Фрътатов дворник wт Дрѫгъшанн и съ снновн емѫ, елицнм Богъ прнпѫстнт, шкоже да мѫ ест Прѫндѫл и Кълннетѫл, занеже мѫ ест старе и праве wчнне и покѫпене wт жѫпанница Строиса, за ҳаѯ аспрн готови. Й жѫпанница Строиса, wна ест кѫпила сїе внше речене wчнне wт Манѣ Зграоне; и продал ест Манѣ wт ⟨своим⟩[1] добром волю.

Й къда ест съда, Манѣ Зграоне, wн ҳокет да ıҳ нзметнѫт аспрнн Тѫдоров, сннъ Фрътатов дворник. Й ѫ тем, господство мн гледаҳ и сѫдиҳ по правдѫ и по законѫ, съ въсн чьстнтнм правнтелїем господства мн и дадоҳ господство мн Тѫдорѫ, сннъ Фрътатов, шкоже да ест волен да ıҳ ме⟨т⟩нѫт аспрнн Манев Зграоне, како га w ест продал Манѣ тае wчннѫ wт нıҳнѫ добро волю. Й wна да бн продала даже до въ вѣкн, понеже ест wстал wт закон wт пред господства мн,

Сего радї, дадоҳ господство мн Тѫдорѫ, еже ест внше писан, шкоже да мѫ ест въ wчннъ и въ wҳабъ, нним и снновом его и внѫком и прѣвнѫчетом емѫ и не wт когождѫ непотъкновено, по реч господства мн.

И свѣдѣтелїе: жѫпан Бнитнлъ вел дворник и жѫпан Радѫл вел логофет и Драгнч внстнар и Ѡпрѣ спатар и Кръчюн пеҳарник и Радѫл комис и Станко столник и Драгна вел постелник. Исправник, Радѫл вел логофет.

Пнс аз, Стонка пнсецѫ, ѫ град Бѫкѫрещн, мѣсеца генарїе нї дьнн, в лѣт ҳ$\overline{\text{ЗНS}}$.

† Їw Мїрча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Tudor, fiul lui Fîrtat vornicul din Drăgăşani şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie Prundul şi Călinetul, pentru că îi sînt vechi şi drepte ocine şi cumpărături de la jupaniţa Stroiasa pentru 1 500 aspri gata. Iar jupaniţa Stroiasa, ea a cumpărat aceste mai sus-zise ocine de la Manea Zgarone; şi a vîndut Manea de ⟨a lui⟩[1] bunăvoie.

Şi cînd a fost acum, Manea Zgarone, el vrea să-i lepede asprii lui Tudor, fiul lui Fîrtat vornicul. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Tudor, fiul lui Fîrtat, ca să fie volnic să lepede asprii

www.dacoromanica.ro

lui Manea Zgarone, căci a vîndut-o Manea acea ocină de a lui bunăvoie. Şi ea să fie vîndută pînă în veci, pentru că a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Tudor, care este mai sus scris, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Drăghici vistier şi Oprea spătar şi Crăciun paharnic şi Radul comis şi Staico stolnic şi Draghia mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica piseţul, în cetatea Bucureşti, luna ianuarie 18 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 544 (Ep. Rîmnic, LXVII/7). Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 707, f. 244.

EDIŢII. Trad *D.I.R.*, *B*, 371—372. Facs. *ibidem*, 525.

---

[1] Loc rupt.

245 **1548 (7056) aprilie 2, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсо землю Оугровлахиско, сынъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство мн сїю повелѣнїе господства мн слѹзи господства мн Нѣг wт Пънътещї и със сновнм сн и Шърбан със братом сн, на нме Пекнѣ и Нѣг със братом сн Богдан ⟨и със нїх сновн⟩[1] елнцн нм Богъ даст, шкоже да нм сѣт wчинѹ дел Гергинев въсѣх, каре елнка се хтет избрат, понеже ест стара и права wчинѹ дѣденѹ, понеже покѹпнше Нѣг със сновн сн и Шърбан със братом сн Пекнѣ и Нѣг със братом сн Богдан дел Гергинев въсѣх, wт Ровина Мнкѹлwв, дорн ѕ Колнитнна, за ҳа҃ и ф҃ аспрн готовн.

И пак покѹпн Строе wт Цѹлещї и братнем сн wчинѹ въсах дел Цѹлев, wт Ровина Мнкѹлwв дорн wт Колнитнна, за т҃л аспрн.

Сего радї, дадох и господство мн, шкоже да нм ест wчинѹ и wхабѹ, нм и сновнм нм и внокwм и прѣвночетом нм и не wт когоже не[не]потъкновено, порнзмо господства мн.

Сеже сведетелѣ поставлѣем господства мн: жѹпан Стан велнкн бан Кралевскн и жѹпан Енитнлъ велнкн дворнк и жѹпан Радул велнкн лwгwфет и жѹпан Станко велнкн столнк и Кръчюн велнкн пехарнк и Дръгнчн велнкн внстнар и Сѡпрѣ вел спатар и Радул велнкн комнс и Драгне велнкн постелнк. Исправнк, Радул велнкн лwгwфет.

Испнсах въ столнн град ѕ Бѣкѹрещн. Пнс мѣсеца апрнлїе в дънн, въ лѣт ҳ҃ѕн҃ѕ.

† Їѡ Мирча вwевwда, милостїм божїм господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Neag din Pănăteşti cu fiii şi lui Şărban cu fratele său, anume Pecnea şi lui Neag cu fratele său Bogdan ⟨şi cu fiii lor⟩[1], cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină toată partea

www.dacoromanica.ro

lui Gherghina, oricît se va alege, pentru că este veche şi dreaptă ocină, dedină, pentru că a cumpărat Neag cu fiii săi şi Şărban cu fratele său Pecnea şi Neag cu fratele său Bogdan toată partea lui Ghergina, de la Rovina lui Micul pînă în Colintina, pentru 1 500 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Stroe din Giuleşti şi fraţii săi ocină toată partea lui Giulea, de la Rovina lui Micul pînă în Colintina, pentru 330 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi jupan Staico mare stolnic şi Crăciun mare paharnic şi Drăghici mare vistier şi Oprea mare spătar şi Radul mare comis şi Draghie mare postelnic. Ispravnic,[1] Radul mare logofăt.

Am scris în cetatea de scaun în Bucureşti. Scris luna aprilie 2 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 26 864. Orig., perg. (37 × 23), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 372—373.

[1] Omis.

246 **1548 (7056) aprilie 5, Bucureşti.**

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсои земли Оугровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радула воевода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми свѣтомоу Єпископїю ѡт Бузъ, ꙗкоже да мѣ ест един челѣд ациганин, на име Радул със ациганка си и съ децами си и виноград ѡт Съсѣни, али д̃ погоане, понеже га ест поклонил и дал сїе више речене комате свѣтомоу епископїю Миклѣ лиѕѡфет, радї свое дѹше. И писал се ест и ѕ свѣти поменик.

Сего радї дадоҳ и господство ми свѣтѣи епископїю, ꙗкоже да мѣ ест въ ѡчинъ и въ ѡҳабъ и не ѡт когождѣ непотъкновено, по ѡризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе: жупан Вунтилъ велики дворник и жупан Радул вел логофет и Драгич вистиар и Опрѣ спатар и Кръчюн пехарник и Радул комис и Станко столник и Драгїи велики постелник. Исправник, Вентилъ велики дворник.

И аз, еже изчиртаҳ, Стонка писец, въ градѣ Бъкърещи, мѣсеца априлїе ẽ дьни, въ лѣт ѯ҃зн҃ѕ.

† Їѡ Мирча воевода, милостїю божїю господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii din Buzău, ca să-i fie un sălaş de ţigani, anume Radul cu ţiganca sa şi cu copiii săi şi via din Săseni, însă 4 pogoane pentru că a închinat şi a dat aceste mai sus-zise averi sfintei episcopii Miclea logofătul pentru sufletul său. Şi s-a scris şi în sfîntul pomelnic.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iată şi martori: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Radul mare logofăt şi Drăghici vistier şi Oprea spătar şi Crăciun paharnic şi Radul comis şi Staico stolnic şi Drăghia mare postelnic. Ispravnic, Ventilă mare vornic.

Şi eu care am scris, Stoica piseţul, în cetatea Bucureşti luna aprilie 5 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CXXVI/136. Orig., hîrtie (23 × 33), pecete timbrată, căzută. Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 589.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 373.

247 1548 (7056) aprilie 18, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѫгрровлахїнскон, синъ великаго и прѣдобраго Радѹла воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн дѫшерев Стонкев wт Томѣнин, по име Кера и Стоикѫ и дѫшере Бѫнкев, Вилае и Кера и съ нїх синовн, елицн нм Богъ даст, шкоже да нм сѫт Томѣнини въсн съ въсѡм хотарѡм и wт Свинтецн половинѫ, понеже нм сѫт старе и праве wчине дѣдїне wт над родїтелю сн Стонка дворник.

И потом, имаше Стонка дворник братство със братѫ сн Ѡанча еже мѫ ест внл wт над матеръ над Свинтецн. Сне половинѫ wт Свинтецн вни ест дѣдїнѫ Стонкевѫ дворникѫ wт над wцѫ сн, а дрѹга половина бнла ⟨ест⟩ Ѡанчевѫ, занеже ю ест покѫпил. Таже се побратише wт пред Басараб воевода, како да дръ<жит> ⟨Ѡан>ча Свинтецни въсн дондеже хтет битн ⟨ж>нѣ, а по смрътн Ѡанчевѫ, да сѫт въсн Св<нитец>н дѣшерем Стонковѫ дворникѫ и дел Ѡанчевѫ, занеже бѣше Ѡанча стерп. Тем р<ади ...> побратише, шкоже више рѣх. И Ѡнча не д ... шет wт братство и wт тѫкмежне ... поклонил въсєх комате Радѹла конво<да> К<алѧге>ра, не тъчїю свое комате, нѫ ⟨и ком>ате дѫшерем Стонкевѫ. И потом, дадох господство мн дѫшерем Стонков инхне комате, ⟨а⟩ Ѡнча прїнде пред господство мн таже се паки побрати, шкоже и прѣжде със дѫшере Сто<ике>вѫ. И Ѡнча паки не се ест дръжал за братство, анѫ сн ест дал комате Ѡпрев Скѫртѫл негове и и дѫшерем Стонкев.

Того радї, дадох господство мн дѫшерев Стонков нениѫ дел wт Свинтецн и Томѣнин всн, а Ѡнча ни едно метѣх да не имат, анѫ да сн дръжит негов дел и да ю даст комѫ ке знает, а комате дѫшерем Стонкевѫ дворник да се варѫет и ни wт когоже непотѫкновенно, по реч господства мн.

И свѣдѣтелїе: жѫпан Ѣнитнлъ вел дворник и жѫпан Стан вел бан и жѫпан Радѹл вел лwгwфет и Дръгичю внстнар и Опрѣ вел спатар и Кръчюн пехарник и Станко столник и Радѹл комис и Драгїм вел постелник. Исправник, Радѹл вел логофет.

Пнс ѫ град Бѫкѫрещи, мѣсеца апрнлїе н̄ї дьни, в лѣт ×ѕ̄н̄ѕ̄.

† Їw Мїрча вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Stoica din Tomeni, anume Chera şi fiicelor Buicăi, Vilae şi Chera şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da ca să le fie lor Tomenii toţi, cu tot hotarul şi din Svinteşti jumătate, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine, dedine de la părintele lor Stoica vornicul.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, Stoica vornicul a avut frăţie cu Oancea, care i-a fost frate dinspre mamă, pe Svinteşti. Această jumătate din Svinteşti a fost dedină a lui Stoica vornicul de la tatăl său, iar cealaltă jumătate a fost a lui Oancea, pentru că a cumpărat-o. Aşa s-au înfrăţit dinaintea lui Basarab voievod, ca să ţină ⟨Oan⟩cea Svinteştii toţi, cît va fi viu, iar după moartea lui Oancea, să fie Sv⟨inteşti⟩i toţi fiicelor lui Stoica vornicul şi partea lui Oancea, pentru că Oancea a fost sterp. De aceea, s-au şi înfrăţit, cum s-a spus mai sus.

Iar Oancea nu s-a ţinut de frăţie şi de întocmire... a închinat toate averile lui Radul voievod C⟨ălugă⟩rul, nu numai averile sale, ⟨ci şi⟩ averile fiicelor lui Stoica. Iar apoi, am dat domnia mea fiicelor lui Stoica averile lor, iar Oancea a venit înaintea domniei mele de iarăşi s-a înfrăţit, ca şi mai înainte, cu fiicele lui Stoica. Iar Oancea iarăşi nu s-a ţinut de frăţie, ci şi-a dat averea lui Oprea Scurtul, şi a lui şi a fiicelor lui Sto⟨ica⟩.

De aceea, am dat domnia mea fiicelor lui Stoica partea lor din Svinteşti şi Tomenii toţi, iar Oancea să n-aibă nici un amestec, ci să-şi ţină partea lui şi să o dea cui va şti, iar de averile fiicelor lui Stoica vornicul să se ferească. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Şi martori: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Stan mare ban şi jupan Radul mare logofăt şi Drăghici vistier şi Oprea mare spătar şi Crăciun paharnic şi Staico stolnic şi Radul comis şi Draghia mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

Scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 18 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St., Buc., S. I., nr. 546 (Brîncoveni, XIX/1). Orig., hîrtie (32 × 22), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1860; alte traduceri ibidem, ms. 718, f. 36 şi la Bibl. Acad., MDCLXXVIII/2.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 373—374.

248 **1548 (7056) mai 4.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Ѹгровлахиньско, синъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воеводе. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми Миклеи и Минхнеи и Къзан съ четом сн, шкоже да им ест ѡчинѫ ѕ Кодста Рекев и ѕ Бале Широка и ѕ Бишора и Плакл, понеже им ест стара и права ѡчинѫ дѣдинѫ.

Я потом, имаше Миклѣ и Минхнѣ и Къзан съ четом сн прѫ пред господства ми със Стан и Фомете и съ Бѫрната съ четом сн. И таже преше Стан и Фомете и Бѫрната пред господства ми како ест бил ѡви ѡчине, цо сѫт вище писани, господскн. Я господства ми сѫдїхъ и гледах по правдѫ и по закон съ въсеми чьститими правителю господства ми и знандѡх господство ми ере не ест бил ѡви ѡчине вище речени господскн, ере сѫт бил Миклеи и Минхнеи и Къзан ⟨съ⟩ четом сн ѡчинѫ, дѣдинѫ, а Стан и ⟨Фо⟩мете и Бѫрната ѡсташе ѡт пред господства ми ѡт закон.

Я потом, имаше Минхнѣ прѫ пред господства ми съ с⟨ес⟩трам его Мѫша. И таже прѫ Мѫша пред господства ми како мѫ ест дал баща мѫ сн ѡчино, да имат школо съ братим сн. Я господства ми знандох ере не ест дал баща мѫ сн ѡчинѫ, нѫ ѡсташе Мѫша ѡт пред господства ми ѡт закона.

www.dacoromanica.ro

Сего радї, дадоҳ и господства мн Миклеи и Мнхнен и Къзан съ четом сн, ꙗкоже да нм ест въ wчнн и въ wҳабѣ, нм и сновнм нм и внокомѣ и прѣвночетомѣ <н> нн wт когоже нпо<тъ>кновено, по реч господства мн.

Сеже и свдетеле поставленм господства мн: жѣпан Стан велнки бан Жнлски и жѣпан Ѡпрѣ велнки дворник и Дан спатар и Нѣгое внстїар и Бонко пеҳарник и Неделко столник и Татѣл комис и Фрѫцилъ вел постелник.

Пнс мѣсеца маю д̄ дьни, въ лѣт ×ѕ̄нѕ̄.

† Іw Мїрча вшевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miclea şi lui Mihnea şi lui Căzan cu ceata lor, ca să le fie ocină în Coasta Rîului şi în Valea Largă şi în Viişoara şi Plaiu, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, au avut pîră Miclea şi Mihnea şi Căzan cu ceata lor înaintea domniei mele cu Stan şi Foamete şi Burnaia cu ceata sa. Şi aşa pîrau Stan şi Foamete şi Burnaia înaintea domniei mele că aceste ocine, care sînt mai sus-scrise, au fost domneşti. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că nu au fost domneşti aceste ocine mai sus-spuse, ci au fost ale lui Miclea şi Mihnea şi Căzan <cu> ceata lor ocină, dedină, iar Stan şi <Foa>mete şi Burnaia au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi a avut pîră Mihnea cu sora sa, Muşa, înaintea domniei mele. Şi aşa pîra Muşa înaintea domniei mele că i-a dat tatăl lor ocină să aibă împreună cu fratele ei. Iar domnia mea am aflat că nu i-a dat tatăl lor ocină, ci a rămas Muşa de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Miclea şi lui Mihnea şi lui Căzan cu ceata lor, ca să le fie de ocină şi de ohabă lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor <şi> de nimeni neatins după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului, şi jupan Oprea mare vornic şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Voico paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic.

S-a scris luna mai 4 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., MCCXXXI/304. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

249 <1548 mai 4 — iulie 2>.

† Мнлостїю божїю, Іw М<нрча воевода> н господнн̑ въсое земли Ѵгрровлаҳїнское, с<нн̑ъ великаго н> прѣдобраго Радула воеводе. Дават господство мн слѣг господство мн <Мнҳънлъв> и със братѣ емѣ Манѣ и съ нн̑ҳ сновнм нм <ели>це нм Богъ прнпѣстнт, ꙗкоже да мѣ сѣт wчнн̑ѣ <ѣ> Блъдещї и ѣ Мардинн негове деле, понеже мѣ сѣт старе и правѣ wчине и дѣднн̑ѣ.

Й потом, М<нҳън>лъ и братѣ емѣ Мънѣ нмаше прение със Гоа wт Мърдинѣнн и със Сечѣ wт Тъмпѣнн и със Орзѣ <със> братнам сн и със Кръстѣ със братїам сн и със Радул Гѣшѣенѣл със бра[н]тнем сн и със Данчюл със братїам с<н> и съ въси четом его прѣд господство мн. И тако прѣше Гоа и Сечѣ и Ѡрзѣ и Кръстѣ и Радул Гѣшоанѣл и Данчюл прѣд господства мн, како не нмат Мнҳънлъ и братѣ емѣ нища wчнн̑ѣ и дедннѣ. Й господство м<н>

www.dacoromanica.ro

8 ѳ>ем гледаҳ и сѹдиҳ по правдѹ и по законѹ със въсеми честитими [и] правителі господство ми и даде г<осподство ми> Михъилъ и брат емѹ Мънѣ законѣ вї болѣчи, тере да заклет како мѹ ест права[в] wчина. И донесит законѣ прѣд господство ми и заклеҳ како мѹ ест стара и права wчинѹ и дѣдинѹ. И Гоа и Сечѣ и Wрзѣ и Кръстѣ и <Радѹл> Гѹшѹанѹл и Данчюл и със въси четом его, wни wстаноше wт законѣ <wт прѣ>д <госпо>дство ми.

И пак п<окѹпише> Михъилъ wчинѹ 8 Блъдещи и 8 Марѹини wт дел То ... половино за ѷї аспри готови. <И продаи сѹт> wт <и>его доврѡ волю.

Сего радї, <дадоҳ и господство ми М>ихъилъ и брат емѹ Мънѣ, шкоже да мѹ сѹт <въ wчинѹ и въ> wҳабѹ и ним и синовим им и вн<ѹком и прѣвнѹчетом им и ни wт когоже> нъпотъкновено, по реч господства ми.

<Сеже и с>ведетелни поставлаем и господство ми: жѹпан ... дворник и жѹпан Блъчанѹл вел лwгwфет и Д<ан с>патар и Неделко столник и Нѣгое вистїр и Татѹл комис <и Фръцилъ> велики постелник. Исправник, Блъчанѹл велики лwгwфет.

,Аз, Радѹл граматик писаҳ 8 град ....

† Їw Мирчѣ вwевwда, милостїм <божїм господинь>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io M<ircea voievod> şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, <fiul marelui şi> preabunului Radul voievod. Dă domnia mea slugii domniei mele <Mihăilă> şi cu fratele său Manea şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină <în> Blădeşti şi în Margini părţile lor, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar apoi, Mihăilă şi fratele său Manea au avut pîră cu Goia din Mărgineni şi cu Secea din Tîmpeni şi cu Orzea <cu> fraţii săi şi cu Cîrstea cu fraţii săi şi cu Radul Guşuenul cu fraţii săi şi cu Danciul cu fraţii săi şi cu toată ceata lui înaintea domniei mele. Şi aşa pîrau Goia şi Secea şi Orzea şi Cîrstea şi Radul Guşoianul şi Danciul înaintea domniei mele, că nu are Mihăilă şi fratele său nimic, ocină şi dedină. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii [şi] dregătorii domniei mele şi a dat <domnia mea> lui Mihăilă şi fratelui său Manea lege 12 boieri, ca să jure că le este dreaptă ocină. Şi au adus legea înaintea domniei mele şi au jurat că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Iar Goia şi Secea şi Orzea şi Cîrstea şi <Radul> Guşuianul şi Danciul şi cu toată ceata lor ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Şi iar a cumpărat Mihăilă ocină în Blădeşti şi în Margini din partea lui To... jumătate, pentru 450 aspri gata. <Şi au vîndut ei> de a lor bunăvoie.

Pentru aceasta, <am dat şi domnia mea> lui Mihăilă şi fratelui său Manea, ca să le fie <de ocină şi de> ohabă şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor <şi strănepoţilor lor şi de nimeni> neatins, după zisa domniei mele.

<Iată şi> martori punem domnia mea: jupan... vornic şi jupan Vilceanul mare logofăt şi D<an> spătar şi Nedelco stolnic şi Neagoe vistier şi Tatul comis <şi Frăţilă> mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Eu, Radul grămăticul, am scris în cetatea...

† Io Mircea voievod, din mila <lui Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 542 (Căldăruşani, XXXII/1). Orig., hîrtie (36 × 29), rupt, pecete timbrată. Cu două traduceri.
Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 375—376 (sub data: <1548 mai — 1552 iunie>).

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевод и господинъ ⟨въсон земле Ѫгро⟩-влахинское, синъ великаго и прѣдобраго ⟨Радула воевода. Дават господство мн⟩ сїю повелѣнїе господства мн жупаницев Бонкъв, ыкоже ⟨да им ест ѡчинѣ ѕ . . .⟩ дѣл Ѳанчевъ и Радулѧн, каре елика ⟨се ѯтет избрат⟩[1], понеже га по⟨кѹпи жупаница Бонка ѿт Ѳанчѣ и ѿт Радул за⟩ ѯ҃ ⟨аспри готови⟩.

И потом, жупаница Бонка имаше преніе прѣд ⟨господства мн със Кефа и със⟩ братїим его ради тан ѡчинѣ что ест вніше писана. ⟨И тако прѣше Кефа⟩ със братїим его, ыкоже да нѯ ѿтметнит аспри ⟨и да ѹзмет ѡн със⟩ братїем си тан ѡчинѣ что е вніше писана. ⟨И ѕ тем, господство мн гледаѯ и сѹдиѯ по правдѣ и по закона⟩ със късе чѣститимн правителїе господства мн и ⟨изнандоѯ господство мн како⟩ не имат Кефа със братїем си нн едно м⟨етѣѯ със тан ѡчинѣ вніше писана. И ѡсташе⟩ Кефа ѿт закон ѿт прѣд господства мн със зло страмот.

Сего ⟨ради, дадоѯ и господство мн, ыкоже да им⟩ ест ѡчинѣ и ѡхабѣ и нім, синовом и вноком и пр҃ѣ⟨внѹчетом и нн ѿт когоже⟩ непотъкновено, порязмо господства мн.

Сеже свед⟨етелїе поставлѣем господство мн:⟩ жупан Стан вел бан Кралевски и жупан Ѳпр҃ вел ⟨дворник и жупан Елъчѣнѹл⟩ вел лѹгѡфет и Дан спатар и Нѣгое вистиар и Бонко пехарник и ⟨Неделко столник⟩ и Татѹл комис и Фръцилъ вел постелник. Исправник, Стан вел бан.

⟨Пис ѕ град Бѣкѹреци, мѣсеца . . .⟩

† Іѡ Мїрча вѡевѡда, ⟨милостїм божїм господинь⟩.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn ⟨a toată ţara Ungro⟩vlahiei, fiul marelui şi preabunului ⟨Radul voievod. Dă domnia mea⟩ această poruncă a domniei mele jupaniţei Voica, ca ⟨să-i fie ocină în. . .⟩ partea lui Oancea şi a Radului, oricît ⟨se va alege⟩[1], pentru că a cumpărat-o ⟨jupaniţa Voica de la Oancea şi de la Radul pentru⟩ 3 000 ⟨aspri gata⟩.

Iar apoi, jupaniţa Voica a avut pîră înaintea ⟨domniei mele cu Chefa şi cu⟩ fraţii lui pentru acea ocină care este mai sus-scrisă. ⟨Şi aşa pîra Chefa⟩ cu fraţii lui ca să-i lepede aspri ⟨şi să ia el cu⟩ fraţii lui acea ocină care este mai sus-scrisă. ⟨Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege⟩ cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi ⟨am aflat domnia mea că⟩ nu are Chefa cu fraţii săi nici un ⟨amestec cu acea ocină mai sus-scrisă. Şi a rămas⟩ Chefa de lege dinaintea domniei mele cu rea ruşine.

De aceea, ⟨am dat şi domnia mea, ca să le⟩ fie ocină şi ohabă şi lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor ⟨şi de nimeni⟩ neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori ⟨punem domnia mea⟩: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare ⟨vornic şi jupan Vîlceanul⟩ mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Voico paharnic şi ⟨Nedelco stolnic⟩ şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Stan mare ban.

⟨Scris în cetatea Bucureşti, luna. . .⟩.

† Io Mircea voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Bibl. Acad., MCLXXVI/1. Orig., hîrtie, rupt, pecete timbrată, stricată. Datat după divan.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѳ҃гроврлахїнскон, синъ прѣдобраго и великаго Радула воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слѹгѹ господства мн Дѣтков wт Дрѣгоещї и съ нѫ синовн, елици нм Богъ прнпѹстнт, ꙗкоже да мѹ ест wчнн ѹ Топещї, код Тнсмѣна, половнн, каре елка се ѫтет нзбратн, понеже мѹ ест стара и права wчина ,дѣдїна.

И потом, нмаше Дѣтко wт Дрѣгоещї съпрѣнїе със калѹгерн wт Тнсмѣна. И тако прѣше калѹгерн прѣд господства мн како не нмат Дѣтко ѹ Топещї половнн, нѹ дал ест сїе вншe речена wчина ѕещ Дѣтков калѹгерѡм wт Тнсмѣна, на свое съмрѣтъ.

И господство мн, ѹ том, гледах и сѹдн със честнтнм правнтелїем господства мн и нзнандох господство мн како ест дал ѕещ Дѣткѡв негов дел калѹгерѡм на свое съмрѣтъ, а със Дѣткѡв дел wт Топещї не ест нмал нн една метѣх със нега. Ѥщеже нм дадох господство мн Дѣтков ѳ҃ї болѣрн да заклет. И заклеше прѣд господства мн със ѳ҃ї болѣрн и мартѹрнсаш‹е ...› како не ест дал ѕещ [Дѣтков] Дѣтков дел wт Топещї нѹ ест дал свое д‹ел ... и wс›таше калѹ‹герн› wт закон wт прѣд господства мн.

Сего радї, дадох господство мн Дѣтков, ꙗкоже да мѹ ест ѹчнн ѹ Топещї, половнн, въ wчнн ѹ въ wхабѹ, немѹ и снновѡм емѹ и внѹкѡм и прѣкнѹчетѡм емѹ и нн wт когоже непотакновено, по реч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Стан велнкн бан Жилски и жѹпан Ѡпрѣ велнкн дворнк и жѹпан Радѹл Блъча велнкн лѹгѡфет и Дан спатар и Нѣгое внстїар и Конко пехарнк и Неделко столнк и Татѹл комнс и Фрѫцнлъ велнкн постелнк. Исправнк, Кръчюн wт Брѫсецн, пехарнк.

И аз, Братѹл, еже начрътах въ настолнн град Бѣкѹрецн, мѣсеца мане ѯ дьне, в лѣт ×ѯнѕ.

† Їѡ Мїрча вшевѡда, мнлостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Detco din Drăgoeşti şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Topeşti, lîngă Tismana, jumătate, oricît se va alege, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, a avut Detco din Drăgoeşti pîră cu călugării de la Tismana. Şi aşa pîrau călugării înaintea domniei mele că Detco nu are în Topeşti jumătate, ci această mai sus-zisă ocină a dat-o călugărilor din Tismana unchiul lui Detco, la moartea sa.

Iar domnia mea, întru aceasta am cercetat şi am judecat cu cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că unchiul lui Detco, la moartea sa, a dat călugărilor partea sa, iar cu partea din Topeşti a lui Detco n-a avut nici un amestec. Încă am dat domnia mea lui Detco 12 boieri să jure. Şi a jurat înaintea domniei mele cu 12 boieri şi au mărturisit... că unchiul lui Detco n-a dat partea din Topeşti a lui Detco, ci a dat partea sa şi au rămas călugării de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Detco, ca să-i fie ocină în Topeşti jumătate, de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Orea mare vornic şi jupan Radu Vîlcea mare logofăt şi Dan spătar

www.dacoromanica.ro

şi Neagoe vistier şi Voico paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispavnic, Crăciun din Birseşti, paharnic.

Şi eu, Bratul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 7 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 548 (Tismana, II/8). Orig., hîrtie (32,5× 23,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1844; alte traduceri ibidem, ms. 329, f. 183 şi 335, f. 39.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 120—122. Trad. *D.I.R.*, *B*, 376—377.

252 1548 (7056) mai 8, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воєвода и и господинъ въсон земли Оугровлахиское, сынъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѹзнм господства ми Стънимир със синови си, елнцн мѹ Богъ прнпѹстнт, ыкоже ⟨да⟩ нм ест ѡчнн8 8 Голецн, понеже покѹпише ѡт Ѡанча ѡт село место за кѹкю и за градннѹ и место за пчеларство и за фътъчюнѹ и єдни нив за конопле и єдни погон за виноград и четнрн нивє, двє 8 єдно полю, а двє 8 дрѹгѹ полю, за ѱ̃ аспри.

И пакн покѹпн Тома и Бонко и Драгнш и Нѣг ѡт Флъфоецн дел Нѣголов половнн8 и ѡт Лъѹдатов дел [1] половнн8 за ф̄ аспри и за в̄ волови.

И пакн покѹпн Стънимир и Стоган четнрн нивє, двє 8 єдно полю, а двє 8 дрѹгѹ полю, али покѹпише ѡт Сора за т̄ аспри.

Сего радї, дадоҳ и господство ми нм, ыкоже да нм сѣт въ ѡчнн8 и въ ѡҳабъ нним и снновом нм и внокомъ нм и прѣвночитом нм и ни ѡт когоже непотъкновенно, по реч господства ми.

И свєдетелне поставлѣхем господство ми: жѹпан Стан велнки бан Кралювскн и жѹпан Ѡпрѣ велнки дворник и жѹпан Дан велнкн спатар и жѹпан Радул Блъча велнкн лѹгѹфет и жѹпан Нѣгое вел внстнар и Бонко вел пехарник и Неделко велнкн столник и Татѹл велнкн комис и Фрѣцнлъ велнкн постелник. Исправник, Дан вел спатар.

И аз, Дръгѹлин ѡт Пророчн, слово сѣделавшаго въ столнн граду Бѹкѹрецн, мѣсеца ѵмане ѩ дьнн в лѣт ×ЗѲS.

† Їѡ Мїрча вшевѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stănimir cu fiii săi, ciţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Goleşti, pentru că au cumpărat de la Oancea din sat loc de casă şi de grădină şi loc de stupină şi de fătăciune şi un ogor pentru cînepă şi un pogon de vie şi patru ogoare, două într-un cîmp şi două în celălalt cîmp, pentru 400 aspri.

Şi iarăşi au cumpărat Toma şi Voico şi Draghia şi Neag din Filfoeşti partea lui Neagul jumătate şi din partea [1] lui Lăudat jumătate, pentru 500 aspri şi pentru 2 boi.

Şi iarăşi au cumpărat Stănimir şi Stoian patru ogoare, două într-un cîmp şi două în celălalt cîmp, le-au cumpărat de la Sora, pentru 300 aspri.

www.dacoromanica.ro

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Dan mare spătar şi jupan Radul Vîlcea mare logofăt şi jupan Neagoe mare vistier şi Voico mare paharnic şi Nedelco mare stolnic şi Tatul mare comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Dan mare spătar.

Şi eu, Drăgulin din Prooroci, am scris în cetatea Bucureşti, luna mai 8 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 549 (Sf. Ioan-Focşani, I/1). Orig., perg (28×32), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XIX.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 377.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

253 ⟨1548 mai — iunie⟩ **19, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їw Мирчѣ воєвода и господинъ въсон земли Оугрровлахїискон, синъ великаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство ми сїѣ повелѣнїем господство ми Стънилъ със синовим, Радул и Кръстѣ и Стонка и съ них синови, каре елици им Богъ даст, шкоже да им ест wчинѫ ѕ Стежар дел Ирсенїев и съ братнам сн и Данов съ братїим сн, въса, шестн дел и ѕ горѕ и ѕ водѕ и ѕ полъ и посѣде, понеже покѕпи Стънилъ със синовим за ×ар аспри готови wт Кръчюн пеҳарник и wт Ирка и съ братїим сн и wт Дан със братим сн. И потом, Стънилъ със синовим wт тензи ×ар аспри ф <н> р дадє Иркьи със братїим сн, а ф дадє Кръчюновѕ пеҳарник.

И пак Стънилъ със синовим да им <ест> wчинѫ ѕ Стежарѕ wт дел Бонкъи четвръти дел, занеже покѕпи Стънилъ wт Бонка за аї флорнитн.

И пак Стънилъ със синовим да им ест очинѫ ѕ Горѕа, дел Кръстев въса . . . н ѕ горѕ и водѕ и ѕ поле, понеже покѕпи Стънилъ със синовн wт Кръстѣ за ѣ флотнитн.

И пак Стънилъ със синовим да им ест еднно винограднѫ, понеже покѕпи Стънилъ със синовим Кръстѣ за л аспри готовн.

Єщеже и Петрѕ със синовим да им ест wчинѫ ѕ Стежар wт дел Бонкъи четвръти дел понеже покѕпи Петрѕ wт Бонка за вї флорнитн.

Сего радї и господство мн <дадоҳ> им шкоже да им ест wчинѫ и wҳабь нним и синовим им и не wт когоже непо[по]тъкновено, по реч господства мн.

Сеже сведѣтелїе поставлѣҳ господство мн: жѕпан Стан велнки бан Кралевскнн и жѕпан Єпрѣ велнки дворник и Радул велнки лwгwфет и Дан спатар и Нѣгое вистїар и Татѕл комнс и Неделко столник и Фръцилъ велнки постелник. Исправник, Радул велнки лwгwфет.

Пнс Герге граматнк въ столнн град Бѕкѕрещї, мѣсеца августѕт ѳї дьнн, в лѣт ×зне.

† Їw Мїрча вwевwда, лнлостїм божїм господннь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea

această poruncă a domniei mele lui Stănilă cu fiii lui, Radul şi Cîrstea şi Stoica şi cu fiii lor, oriciţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Stejar toată partea lui Arsenie şi a fraţilor lui şi a lui Dan cu fraţii săi a şasea parte şi in deal şi in apă şi în cimp şi pretutindeni, pentru a cumpărat Stănilă cu fiii lui pentru 1 100 aspri gata de la Crăciun paharnicul şi de la Arca şi cu fraţii săi şi de la Dan cu fraţii săi. Iar apoi, Stănilă cu fiii lui, din acei 1 100 aspri, 600 i-a dat lui Arca cu fraţii săi, iar 500 i-a dat lui Crăciun paharnicul.

Şi iar să-i fie lui Stănilă şi cu fiii lui ocină in Stejaru, din partea Voicăi, a patra parte, pentru că a cumpărat Stănilă de la Voica pentru 11 florinţi.

Şi iar să-i fie lui Stănilă şi cu fiii lui ocină in Goruia, partea lui Cîrstea toată... in munte şi apă, şi in cimp, pentru că a cumpărat Stănilă cu fiii lui de la Cîrstea pentru 5 florinţi.

Şi iar să-i fie lui Stănilă cu fiii lui o vie, pentru că a cumpărat-o Stănilă cu fiii lui de la Cîrstea pentru 30 aspri gata.

Încă şi lui Petru cu fiii lui să le fie ocină in Stejar din partea Voicăi a patra parte, fiindcă a cumpărat Petru de la Voica pentru 12 florinţi.

De aceea şi domnia mea ⟨le-am dat⟩, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare vornic şi Radul mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Tatul comis şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Radul mare logofăt.

A scris Gherghe gramaticul in cetatea de scaun Bucureşti, luna august 19 zile, în anul 7055 ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XC/10. Orig., hîrtie (31 × 21), rupt şi şters, pecete timbrată, căzută. Văleatul şi luna nu corespund cu divanul care e din mai-iunie 1548. Actul ar putea fi din aprilie, acelaşi an, dacă marele logofăt nu ar fi Radu Vîlceanu ci Radu Paşadia.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 366 (sub: 1547 august 19).

254 1548 (7056) mai 20, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Іѡ Мирча воевода и господинь въсои земле Ѫгрровлахїискои, синъ прѣдобраго и великаго Радѹл воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ и божествъномѹ монастирѹ зовемаго Говора, идеже ест храм честно и славнои ен Ѹспенїе прѣсвѣтне владїчїце наше Богородице и прѣсно дѣви Маріе, ꙗкоже да им ест wчинѹ ла Плопѹл, wт wбрѣшнꙗ Ѯрсоанен до Балѣ Кънинелѹи и до wбрѣшнꙗ Фетицен и до wбрѣшнꙗ Новатенѹлѹи, до матка Боѹлѹи и до ѯотарѹл Кокѹлѹи, понеже им ест стара и права wчинна и дѣдїна, ещеже и покѹпена wт поконнога Басарабе воевод wт Бадѣ wт Фъцецел и wт анеѱен его, за хѫ аспри и приложена свѣтомѹ монастирѹ.

Я потом, имаше и егѹмен Θеѡдор и братна wт свѣти монастир съпрѣнїе със Радѹл Фрѹнтеш и със Коман и със Мнѯънлъ граматик прѣд господства мн радї сїе вниѳ речена wчинна. Я господство мн глеѯах и сѣдиѯ съ въси честитими правителѣ господства мн и прочѣтоѯ книгѹ поконнаго Моуси воевод и изнандоѯ господство мн добре како ест сїа wчинна покѹпена wт поконнога Басарабе воевод и приложена свѣтомѹ монастирѹ. И wсташе Радѹл Фрѹнтеш и Коман и Мнѯънлъ граматик wт закон wт прѣд господства мн и wт прѣд въсѣм честитим болѣрѡм

www.dacoromanica.ro

господства мн. И дадоҳ господство мн свѣтомѹ монастирѹ, ѥкоже да нм ест въ ѡчинѹ и въ ѡцѣвѹ и нн ѡт когоже непотакновено, по реч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣҳ господства мн: жѹпан Стан велики ван Жилски и жѹпан Опрѣ велики дворник и жѹпан Влъчанѹл велики лигѡфет и Дан спатар и Нѣгое вистиар и Бонко пехарник и Неделко столник и Татѹл комис и Фръцилъ велики постелник. Исправник, Влъчанѹл вел лигѡфет.

И аз, Братѹл, еже написаҳ въ град Бѣкърещї, мѣсеца мая к̄ дьнь, к лѣт ϛ̄ns̄.

† Їѡ Мїрча воевѡда, милостїм божїм господинь

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Govora, unde este hramul cinstitei şi slăvitei ei uspenii a preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Plopul, din obîrşia Ursoanei pînă în Valea Cîinelui şi pînă în obîrşia Fetiţei şi pînă în obîrşia Noatenului, pînă în matca Boului şi pînă la hotarul Cocului, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, încă şi cumpărată de răposatul Basarab voievod de la Badea din Făgeţel şi de la nepoţii lui, pentru 1 000 aspri şi dăruită sfintei mănăstiri.

Iar apoi, egumenul Teodor şi fraţii din sfînta mănăstire au avut pîră cu Radul Frunteş şi cu Coman şi cu Mihăilă gramaticul înaintea domniei mele pentru această mai sus-zisă ocină. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit cartea răposatului Moisi voievod şi bine am aflat domnia mea că această ocină este cumpărată de răposatul Basarab voievod şi dăruită sfintei mănăstiri. Şi Radul Frunteş şi Coman şi Mihăilă gramaticul au rămas de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor boieri ai domniei mele. Şi am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Voico paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Şi eu, Bratul, care am scris în cetatea Bucureşti, mai 20 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 550 (Govora, IX/4). Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete timbrată. Cu două traduceri din 1750 şi din 1842; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 194v — 195, 447, f. 190 şi 463, f. 102.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 377—378.

255 **1548 (7056) mai 26, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѹгрогвлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радѹл воеводе. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн Нѣгое и Ѹрсѣ и Радѹл и Коман и Шарбъ и съ нмх сипови, елнцн нм Богъ дастъ, ѥкоже да нм ест ѡчинѣ ѕ Крънѹщени, дел Томеѫ и Балеѫ и Бонкѣ въса, варе елнка се ҳтет избратн нмхне делюке ѡт Крънѹщени

www.dacoromanica.ro

єдна ѿжа вѣса, понеже нм єст стара и права wчина и дѣдина, ещеже и покѡлєна при дѣни дедѡ господства мн, Влада воєвода Калѡгера.

И потом, имаше Нѣгое и четом сн прѡ пред господства мн радї вниє речена wчинѡ със Станчюл и Нѣгое и Воинѣ и Кръстъ и Драготъ и Бѡя, тере прѣше како нѣ сѡт Нѣгое и съ четом сн кѡповални вниє речена wчинѡ wт Кръмѣкни, анѡ ю сѡт притнс<нѡ>лн. И господство мн видѣх и книгѡ Радѵла воєвода за кѡпованїе, како сѡт кѡпили въ дѣни Влада воєвода Калѡгера за д волови. И заклели сѡт и тъда със ві волѣри како сѡт покѡпили. Такождере и господство мн дадох Нѣгое и съ четом сн пакн ві волѣри. И донесоше нх пред господства мн и заклеше и сведетелствовдаше како Нѣгое и съ четом сн, wни сѡт кѡпили вниє речена wчина, а Нѣгое и Радѵл и Станчюл и Воинѣ и Радѵл и Тъмне, а wни wстдаше wт закона wт пред господства мн.

Сего радї, дадох и господство мн Нѣгое и Ѹрсѡ и Радѵл и Коман и Шарвъ, такоже да им єст въ wчинѡ и въ wхабѡ, ним и синовом им и внѡком и прѣвнѡчетом им и ни wт когоже непотъкновенно, по реч господства мн.

Сеже и сведѣтелѣ поставлѣем господство мн: жѡпан Стан велнки ван Кралевски и жѡпан Ѡпрѣ велнки дворник и жѡпан Радѵл Блъчанѡл велнки лwгwфет и Дан спатар и Нѣгое вистїар и Воико пеҳарник и Неделко столник и Татѡл комис и Фрѣцнлъ постелник. Исправник, Могош вѣлнки портар.

И аз, Радѵл, еже написах въ столни град Бѡкѡрещї, мѣсеца мане ѯѕ дънъ, въ лѣтъ ×ѯѕѕ.

† Іw Мнрча ѭвевжда, милостїм божїм господнн.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe şi Ursu şi Radul şi Coman şi Şarbă şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Crîngeni, partea lui Toma şi a lui Balea şi a lui Voicu, toată, oricît se vor alege părţile lor din Crîngeni, o funie întreagă, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină încă şi cumpărată din zilele bunicului domniei mele, Vlad voievod Călugărul.

Iar apoi, Neagoe cu ceata sa a avut pîră înaintea domniei mele pentru ocina mai sus-zisă cu Stanciul şi Neagoe şi Voinea şi Cîrstea şi Dragotă şi Buia, de au pîrît că nu a cumpărat Neagoe şi cu ceata sa ocina mai sus-zisă din Crîngeni, ci a cotropit-o. Iar domnia mea am văzut şi cartea de cumpărătură a lui Radul voievod că au cumpărat în zilele lui Vlad voievod Călugărul pentru 4 boi. Şi au jurat atunci cu 12 boieri că au cumpărat. De asemenea şi domnia mea am dat lui Neagoe cu ceata sa iarăşi 12 boieri şi i-a adus înaintea domniei mele şi au jurat şi au mărturisit că Neagoe şi ceata sa a cumpărat ocina mai sus-zisă. Iar Neagoe şi Stanciul şi Voinea şi Radul şi Tămne, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Neagoe şi Ursu şi Radul şi Coman şi Şarbă, ca să le fie de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi martori pune domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Radul Vîlceanul mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Voico paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă postelnic. Ispravnic, Mogoş mare portar.

Şi eu, Radul, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 26 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Craiova, LXIX/1. Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată, căzută.

www.dacoromanica.ro

† Милостїе божїе, Їѡ Мирча воевод и господинь въсое земле Оугровлахиское и сынь великаго и прѣдобраго Радула воевод. Дават господства мн, сиѣ повелѣнїе господства мн ѡвем людїе, по име Владул и Стонка и съ сыновн им, целнцн мѫ Богъ даст, ѡкоже да им ест ѡчинѫ. ѕ Злътърен над петн дели понеже ест покѫпн ѡт Манѣ за т аспрн.

И пак да ест Владулѫв и Пътров ѡчинѫ, алн дел Петкѫлѫв къса, варн елика сн избрат, понеже ест покѫпнл ѡт Петкѫ за . . .[1] аспрн. И покѫпн ѡт Пътрѫ едни нив за п аспрн а дрѫгѫ нив Пътрѫ ѡн ест дал за неговѫ дѫшѫ Владулѫв. И покѫпн Владул ѡт Стаа ѡт Грѣдецн едни нив за н аспрн. И дадох Стоан дещера его, по име Сорка, прѣкне местѫ ѡт винѫград, алн един фалчѫ. И покѫпще Бонка ѡт Ѡана ѡт Сѫтецн к нив за рѫ аспрн.

Тога радї, дадох и господства мн ѡкоже дает ѡчинѫ, ѡхабѫ ним и сновн им и виникомѫ и прѣвнѫчнтомѫ, не когоже непътокнѫвенѫ, по речемѫ господства мн.

Сеже свѣдѣтели поставлѣнмѫ господство мн: жѫпан Стан велнки бан Крълнвески и жѫпан Оупрѣ велнкн дворникѫ и жѫпан Блъчанѫл велнки лѫгѫфет и Дан велнкн <спатар н>[1] Нѣгое велнки внстїар и Боико велнки <пеҳарник н>[1] Татѫл вел комис и Нѣдѣлкѫ велнки столник и Фръцнль велнки постелник. Исправник, Блъча<нѫл велнки>[1] лѫгѫфет.

Пнс ѕ град ѕ Бѫкѫрецн, мѣсеца юнїе г̄ <дьнн>[1], въ лѣтѫ ×ѕ̄н̄ѕ̄.

† Їѡ Мирча вѫевѫда, милостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei şi fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Vladul şi Stoica şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Zlătărei pe a cincea parte, pentru că a cumpărat de la Manea pentru 300 aspri.

Şi iarăşi să fie lui Vladul şi lui Pătru ocină, însă partea lui Petcul, toată, oricît se va alege, pentru că a cumpărat de la Petcu pentru ...[1] aspri. Şi a cumpărat de la Pătru un ogor pentru 80 aspri, iar alt ogor Pătru l-a dat lui Vladul pentru sufletul lui. Şi a cumpărat Vladul de la Staia din Grădeşti un ogor pentru 50 aspri. Şi a dat Stoian fiicei lui, anume Sorca, zestre loc de vie, însă o falce. Şi au cumpărat Boica de la Ioana din Suteşti 2 ogoare pentru 160 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să fie ocină, ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Dan mare <spătar şi>[1] Neagoe mare vistier şi Voico mare <paharnic şi>[1] Tatul mare comis şi Nedelcu mare stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlcea<nul mare>[1] logofăt.

S-a scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 3 <zile>[1], în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 552 (Ep. Rîmnic, LXXVI/3). Orig., hîrtie (28,5 × 20,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; altă traducere la Bibl. Acad., ms. 2083, f. 217 (cu data martie 3).

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 380.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсою земле Оугровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство мн сне повелѣние господства мн Владулѹ wт Сърби, шкоже да мѣ ест wчинѣ ѕ Злътърен, едно винорад, алн wчинѣ и ѕ вале, понеже покѣпи Владул wт Манѣ wт Злътърен, за ѵ аспри готови.

Сего радї, нм дадох и господства мн шкоже да мѣ ест въ wчинѣ и въ wхабѣ нним и синовом им и [е] внокомѣ и прѣвнѣчетомѣ и нн wт когоже непотокновеномѣ, по рѣч господства мн.

Сеже и сведетелне поставлеем господства мн: жѹпан Стан велнкн бан Кралевскн и жѹпан Ѡпрѣ вел дворник и жѹпан Блъчанѣл велнки лwгwфет и Дан спатар и Негое внстїмр и Неделко столник и Воико пахарник и Татѣл комис и Фръцилъ [1] вел постелник. Исправник. Блъчанѣл вел лwгwфет.

Пнс мѣсеца юнїе і дьнн.

† Їѡ Мирча воевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul din Sîrbi, ca să-i fie ocină în Zlătărei, o vie, însă ocină şi în vale, pentru că a cumpărat Vladul de la Manea din Zlătărei, pentru 400 aspri gata.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Nedelco stolnic şi Voico paharnic şi Tatul comis şi Frăţilă[1] mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Scris luna iunie 10 zile.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 553 (Ep. Rîmnic, LXXVI/1). Orig., hîrtie (21,5 × 31,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; alte traduceri ibidem, ms. 707, f. 258 (cu văleat 7060) şi la Bibl. Acad., ms. 2 083, f. 217 v.
Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 380—381.

[1] Nume scris peste: „Albul".

258 1548 (7056) iunie 12.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсое земле Оугровлахиское, синъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господства мн сне повелѣние господства мн Стонкъв и съ сномѣ свон Лѣпѣл и съ нн҃х сновнм, елнцн им Богъ прнпѣстнт, шкоже да мѣ ест wчинѣ ѕ Горни Милецн дел Негѣитев половнно, понеже покѣпи Стонка и сином его Лѣпѣл тае половнно за wчинѣ wт Негѣнта за ѯ аспри готови.

Сего радї, нмъ дадох и господства мн, шкоже да мѣ ест въ wчинѣ и wхабѣ, нним и сновом им и внѣкомѣ и прѣвнѣчетомѣ. И варѣ комѣ съ слѣчит смрътѣ

www.dacoromanica.ro

wт нихъ, а прѣдалника да нѣст, нѕ да ест wставшѕ. И нн wт когоже непотъкновеном, по рнзнмо господства мн.

Сеже н сведетелне поставлеем господства мн: жѕпан Стан вел бан н жѕпан Оприѣ вел дворник н жѕпан Влъчанѕл вел лwгwфет н Дан спатар н Негое вистнар н Неделко столник н Воико пеҳарник н Татѕл комис н Фрѣцилъ вел постелник.

Писе мѣсеца юніе ві дьнн, въ лѣт ×ѕнѕ.

† Іw Мирча вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica şi cu fiul său Lupul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Mileştii de Sus, partea Neguitei jumătate, pentru că a cumpărat Stoica şi cu fiul său Lupul acea jumătate de ocină de la Neguita pentru 600 aspri gata.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea, ca să le fie lor de ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi oricăruia dintre ei i se va întîmpla moarte, iar prădalică să nu fie, ci să fie celui rămas. Şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Nedelco stolnic şi Voico paharnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic.

Scris în luna iunie 12 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., LXXIV/180. Orig., hîrtie (21 × 31), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 381. Facs. *ibidem*, 527.

259 ⟨1548—1552⟩ **iunie 13.**

† Мнлостїю божїею, Іw Мирча воевода н господннъ. Дават господство мн сіе повелѣнїе господства мн слѣзем господства мн Токсабев н Данчюлов, швоже да сѣт волнцї дръжатн н wбладатн своиҳ планнн⟨з⟩оваго Мерѕwл, занеже нм ест стара н права wчнн, дѣдн н да пастент своиҳ wвце.

Сего радї, никто да не смѣет бантоватн нҳ нлн възнматн нм днжмѕ, ере тога человека еже се покѕснт бантоватн нҳ, велнко зло ке патнт. Инако да нѣст, по реч господства мн.

Исправник, Влъчанѕл вел лwгwфет.

Писе юніе гї дьнн, лѣт ×ѕнѳ [1].

† Іw Мїрча вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Tocsabă şi Danciul, ca să fie volnici să ţină şi să stăpînească muntele lor numit Meruol.

Şi să-şi pască oile pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină.

De aceea, nimeni să nu cuteze să-i tulbure sau să le ia dijmă, pentru că acel om care s-ar încumeta să-i tulbure, mare rău va păţi. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Ispravnic, Vilceanul mare logofăt.
S-a scris în iunie 13 zile, anul 7059 ⟨1551⟩[1].
† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 508 (Horezu, I/2). Orig., hîrtie (20,5 × 20), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere de la sfîrşitul sec. XVIII.
Datat după Vilceanul mare logofăt.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 381—382.

[1] Văleatul adăugat de altă mînă.

260 1548 (7056) iunie 24, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсои земле Оуггровлахїнское, сынъ велнкагѡ и прѣдобраго Радѹл воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтомѹ монастирѹ глаголемн Козїм и wтцѹ егѹмен їермонах Матею и въсем братїе, ндеже ест храм свѣтѣи, нераздѣлѣемн Троице, такоже да нм ест Сълътрѹкѹл wт Конска въсъ, със въсъм хотаром, понеже им ⟨ест⟩ стара и права wчинѹ, дѣдїнѹ. Понеже половинѹ wт село, дел Стонков, wи ест покѹпил егѹмен поп Ларнѡи wт жѹпанпца Нѣга за и флорнпти, а дрѹгѹ половинѹ wт тои Сълътрѹк бнла ест поклонила wт Магдалнна калѹгерица, сестра Драгнлов и Стонкѡв, еще wт прн дни Блада воевода Калѹгера, свѣтомѹ монастирѹ зовемаго Козїм.

И потом, нмаше прѹ свѣтомѹ монастирѹ и wтцѹ егѹмен їермонах Матею над сїе село еже ест внше писан пред господства мн със Стан и със Нѣгое. И господства мн гледах и сѣднх със въсн честитнмн правителю господства мн по прав и по закон. И вндѣх господство мн и книги свѣтомѹ монастирѹ за дѣдинѹ ⟨н⟩ изнандох господство мн како ест стара и права wчинѹ, дѣдинѹ свѣтомѹ монастирѹ, а Нѣгое и Стан метех не ест нмал със таю село еже ест внше писани никакоже, анѹ wсташа wт закон wт пред господство мн.

Сего ради, дадох и господство мн свѣтомѹ монастирѹ wт Козїм и wтцѹ егѹмен Матею и въсе братїам живѹщнх въ свѣтомѹ монастирѹ, такоже да нм ест въ wчинѹ и wхавѹ въ вѣки и нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Свѣдѣтеле поставлѣем господство мн: жѹпан Стан вел бан Жилскн и жѹпан Ѡпрѣ вел дворник и жѹпан Блъчанѹл вел логофет и Дан спатар и Нѣгое внстїар и Бонко пехарник и Неделко столник и Татѹл комис и Фрѣцнлъ вел постѣлник.

Пнса Дръгѹшнн граматик въ столни град Бѹкѹрещи, мѣсеца юніе кд̄ дни, въ лѣт ×ѕнѕ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Cozia, unde este hramul sfintei, nedespărţitei troiţe şi părintelui egumen ieromonah Matei şi tuturor fraţilor, ca să le fie Sălătrucul de la Coisca, tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină. Pentru că jumătate din sat, partea lui Stoica, a cumpărat-o egumenul popa Larion de la jupaniţa Neaga pentru 50 florinţi, iar cealaltă jumătate din acel Sălătruc a fost închinată de Magdalina călugăriţa, sora lui Draghilă şi a lui Stoica, încă în zilele lui Vlad voievod Călugărul, sfintei mănăstiri numite Cozia.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, a avut pîră sfînta mănăstire şi părintele egumen ieromonahul Matei înaintea domniei mele pentru acest sat, ce este mai sus-scris, cu Stan şi cu Neagoe. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după lege. Şi am văzut domnia mea şi cărţile sfintei mănăstiri de moştenire şi am aflat domnia mea, că este veche şi dreaptă ocină, dedină sfintei mănăstiri, iar Neagoe şi Stan amestec n-au avut cu acel sat ce s-a scris mai sus nicicum, ci au rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri de la Cozia şi părintelui egumen Matei şi tuturor fraţilor ce trăiesc în sfînta mănăstire, ca să le fie de ocină şi de ohabă în veci şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Dan spătar şi Neagoe vistier şi Voico paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic.

A scris Drăguşin grămăticul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 24 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 393 v. Copie.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 383.

261 **1548 (7056) iunie 29.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон землю Оугровлахїнскон, сннъ прѣдобраго и великаго Радул воевода. Дават господство мн сїю повелєнїе господства мн слѹзем господства мн Стефан и Драгобрат и съ нїх синовн сн, нлнце нм прнпѹстнт ⟨Богъ⟩, ѩкоже да нм сѣт ѡчнн8 8 Бѣдѣнн, негове дела, каре елнка се ѯтет нзбратн, понеже нм сѣт старе и праве ѡчнне и дѣднн8.

Я потом, Хера клѹчар и със жѹпанніца его, ѡнн нѯ сѣт прнтѹс[тѹ]нит по Драгобрат и по Стефан съ сїлостне. Я Стефан и Драгобрат, ѡнн прнндоше пред господства мн, а господства мн гледаѯ и сѹдиѯ съ въсемн чистнтнмн правнтелю господство мн и дадоѯ господства мн Стефанов и Драгобратов да мартѹрнсаше пред господства мн; снцеже и пакн мартѹрнсаше пред господства мн како м8 нм сѣт старе и праве ѡчнне и дедне.

Сего радї, дадоѯ и господства мн сїю внше нписанн ѡчнн8 ѡвемзн речени людїе, нже сѣт внше нписанн, ѩкоже да нм ест въ ѡчнне и ѡхаб8, нм и снновом нм и не ѡт когоже непотъкновенно, порнзм8 господства мн.

Сеже и сведетелю поставлѣем господства мн прав<нтелїем господства мн:> жѹпан ⟨Стан⟩ велнкн бан Кралевскн и жѹпан Ѳпрѣ велнкн дворнник8 и жѹпан Блъчанѹл велнкн логофет и жѹпан Дан велнкн спатар и жѹпан Нѣгое велнкн внстїар и жѹпан Неделко велнкн столник и жѹпан Бонко велнкн пехарник и жѹпан Татѹл велнкн комнс и жѹпан Фръцнлъ велнкн постелник8. Исправник, Блъчанѹл вел логофет.

Пнс мѣсеца юнїе $\overline{кѳ}$, в лѣт ×$\overline{знѕ}$.

† Їѡ Мїрча ѡевевѡда, милостїм божїм господнн8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stepan şi Dragobrat

www.dacoromanica.ro

şi cu fiii lor, cîţi le va dărui ⟨Dumnezeu⟩ ca să le fie ocină în Bădeni, părţile lor, oricît se va alege, pentru că sînt ale lor vechi şi drepte ocine şi dedine.

Iar după aceea, Hera clucerul şi cu jupaniţa lui, ei au cotropit pe Dragobrat şi pe Stepan cu sila. Iar Stepan şi Dragobrat, ei au venit înaintea domniei mele, iar domnia mea am căutat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Stepan şi lui Dragobrat să mărturisească înaintea domniei mele; astfel iarăşi au mărturisit înaintea domniei mele că sînt ale lor vechi şi drepte ocine şi dedine.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea aceste mai sus-scrise ocine acestor zişi oameni, care sînt mai sus-scrişi, ca să le fie de ocină şi ohabă lor şi fiilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea dregătorii ⟨domniei mele:⟩ jupan ⟨Stan⟩ mare ban al Craiovei şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi jupan Dan mare spătar şi jupan Neagoe mare vistier şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Voico mare paharnic şi jupan Tatul mare comis şi jupan Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Scris în luna iunie 29, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl, Acad., XL/28. Orig., hîrtie (31 × 28,5), rupt, pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 383—384.

262 1548 (7056) iulie 2, Bucureşti.

† Милостию божию, Їw Мирча воевода и господинъ въсои земле Оугровлахїнскоє, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе. Дават господство ми сию повелѣние господства ми слѫгѫ господства ми Михънлъ писец и съ синовн си, Гюра и Преда и Пръвѫл и ещеже елици емѫ Богъ даст, шкоже да мѫ и ест[1] wчинѫ ѫ Фатаа, занеже мѫ и ест стара и права wчинѫ, дѣднѫ и покѫпена wт поконнога Бъсъраѣе воеводе, варе елика се хтет избрати неговѫ дел и wчинѫ. И паки Михънлъ писец и съ синовн си да мѫ и ест ѫ Фата wчинѫ, дел синовн Добринѣсев wт Фъцецел, на име Манѣ и Драгомир и Тикѫч и Добрїин, въса, варе елика се хтет избрати, занеже га w покѫпи Михънлъ писец за ц̄п аспри готови. И паки Михънлъ писец и съ синовн си да мѫ и ест ѫ Фата, дел Станов wт Фъцецел, въса, понеже ю покѫпи Михънлъ писец wт Стан за х аспри готови. И ещеже дел Станов и дел Добринѣсев синове покѫпише се при дьни поконнога Радул воеводе, еже погибе на Рибник. И пак и Михънлъ писец и съ синовн си да мѫ и ест ѫ Фата дел Стонкев Кошев въса и дел Боев въса, занеже прѣжде врѣмена била ест продадена монастирев wт Говора за х̄а аспри готови. Й потом, слѫга господства ми Михънлъ писец, wн имаше тъкмежне със wтцѫ егѫмен Θеwдорѫ и съ въсем братьмь wт Говора ѫ пред господства ми, почто радї било ест дел Стонкев Коша и Боев wт wчинѫ и wт ѫже Фѣтев. Того радї, Михънлъ писец врати асприн свѣтомѫ монастирѫ и Θеwдорѫ егѫменѫ готовн ѫ рѫкѫ х̄а аспри. Сице ѫтакмише се wт нихѫ добро волю wт пред господства ми, како мегю нихъ съпрѣкние да не бъдет ⟨ник⟩[2]wгдаже. И паки Михънлъ писец и съ синовн си, шкоже да мѫ ест ѫ Фата дел Дадѫлов Цигънескѫл въса, занеже га w дадe и поклонн сам Дадѫл wт свою добро волю, ещеже wт прн дьни Кентнлъ воиводе, почто ⟨сїе wчи⟩[2]на ест бирника със бир и спенжал ест аспри по бирове и по шаждена . . . [2] ѫ тринадисет годїне, све аспри готовн жеженн. И паки Михънлъ писец и съ синовн си и съ братнмь си Йрка и поп ⟨К⟩[2]ортѫ и съ

www.dacoromanica.ro

инѫ синови си шкоже да им бѫдет wчинѫ wт хотарѫл Фѣтев и wт Кѫрсѫра Ѫрсѫлwв ѫздоле, даже до хотарѫлѫ Бѣрев, каре елика се хтет извратн, дел Баснешев, занеже било ест достнзал Баснешѫ wт къ покоиного Късърава воеводе съ правом и вѣрнѫ слѫжбѫ, тогда, а слѫг господства ми Мнхънлъ писец и съ братнмм, Ѩрка и поп Борте, wни w покѫпише wт синови си Басне<шев> за един кават добро и аспри . . . [3] Ѩли Мнхънлъ сам съ синови си да wбладѫет половин wт дел Баснешѫ а братне емѫ Ѩрка и поп Борте да дръжит дрѫга половина [4].

И паки Мнхънлъ писец и съ синови си да мѫ и ест един дѣте ацинганин, по име Костѣ, понеже га ест покѫпил wт Пръвѫл столник за w аспри готови, ецеже при дьни Радула воевода. И да мѫ и ест едно ацинганкѫ по име Єлена и съ децам си, понеже мѫ и ест стара и права дѣдїна wт по жителница емѫ, Малѣ.

Сего радї, мѫ дадох и господство ми шкоже да им ест въ wчинѫ и wхабѫ, емѫ и синовом емѫ и вноком емѫ и прѣвнѫчетом емѫ. И въ инѫ пръдалнка да нѣст, нѫ да: ест wставшним. И wт никогоже непотакновено по реч господства ми.

Сеже сведете[те]лне поставлех господство ми: жѫпан Стан велнки бан и жѫпан Ѿпрѣ велнки дворник и жѫпан Елъчанѫл велнки логофет и жѫпан Дан вел спатар и Нѣгое вел внстнар и Бонко велнки пеҳарник и Неделко велнки столник и Фръцнлъ велнки постелник. Исправник, Елъчанѫл велнки логофет.

И аз, Стан, наречени и Червен граматик, еже иснисах въ граду Кѫкърецин, мѣсеца юлне ѣ дьни, в лѣт ҳ$\overline{\text{знѕ}}$.

† Їw Мнрча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihăilă piseţul şi cu fiii săi, Ghiura şi Preda şi Pîrvul, şi încă cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie[1] ocină în Fata, pentru că este a lui bătrînă şi dreaptă ocină, dedină şi cumpărată de la răposatul Băsărab voievod, oricît se va alege partea şi ocina lui. Şi iar să-i fie lui Mihăilă piseţul şi cu fiii săi ocină în Fata, partea fiilor Dobrineasăi din Făgeţel, anume Manea şi Dragomir şi Ticuci şi Dobriin, toată, oricît se va alege, pentru că a cumpărat-o Mihăilă piseţul, pentru 980 aspri gata. Şi iar să-i fie lui Mihăilă piseţul şi cu fiii săi în Fata partea lui Stan din Făgeţel, toată, pentru că a cumpărat-o Mihăilă piseţul de la Stan pentru 600 aspri gata. Încă şi partea lui Stan şi partea fiilor Dobrineasăi le-a cumpărat în zilele răposatului Radul voievod care a pierit la Rîmnic.

Şi iar să-i fie lui Mihăilă piseţul şi cu fiii săi în Fata partea lui Stoica al lui Coşa toată şi partea lui Boia toată, pentru că au fost vîndute dinainte vreme mănăstirii de la Govora, pentru 1 000 aspri gata. Iar pe urmă, sluga domniei mele Mihăilă piseţul, el a avut întocmire cu părintele egumen Teodor şi cu toţi fraţii de la Govora dinaintea domniei mele, pentru că a fost partea de ocină a lui Stoica Coşa şi a lui Boia şi din funia Fetei. Pentru aceasta, Mihăilă piseţul a întors asprii sfintei mănăstiri şi în mîna lui Teodor egumenul gata 1 000 aspri. Aşa s-au întocmit de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele, ca între ei pîră să nu fie niciodată. Şi iar să-i fie lui Mihăilă piseţul şi cu fiii săi în Fata partea lui Dadul Ţigănescul toată, pentru că a dat-o şi a dăruit-o însuşi Dadul de bunăvoia lui, încă din zilele lui Vintilă voievod, pentru că <această> ocină a fost birnică cu bir şi a cheltuit 200 de aspri pe biruri şi pe mîncături ...[2] în treisprezece ani, tot aspri gata, bătuţi. Şi iar să-i fie lui Mihăilă piseţul şi cu fiii săi şi cu fraţii săi Arca şi popa Bortă şi cu fiii lor, ocină din hotarul Fetei şi din Cursura Ursului în jos pînă în hotarul Verei, oricît se va alege, partea lui Basneşu, pentru că a dobîndit-o Basneşu de la răposatul

www.dacoromanica.ro

Băsăraba voievod atunci cu dreaptă şi credincioasă slujbă, iar sluga domniei mele Mihăilă piseţul şi cu fraţii, Arca şi popa Borte, ei au cumpărat-o de la fiii lui Basneşu pentru un cavat bun şi aspri ...[3] Însă Mihăilă şi cu fiii săi să stăpînească jumătate din partea lui Basneşu, iar fraţii lui, Arca şi popa Borte, să ţină cealaltă jumătate[4].

Şi iar să-i fie lui Mihăilă piseţul şi cu fiii săi un copil de ţigan, anume Costea, pentru că l-a cumpărat de la Pîrvul stolnicul pentru 800 aspri gata, încă în zilele lui Radul voievod. Şi să-i fie şi o ţigancă, anume Elena şi cu copiii ei, pentru că îi este veche şi dreaptă dedină de la soţia lui, Malea.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea, ca să-i fie de ocină şi ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Oprea mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi jupan Dan mare spătar şi Neagoe mare vistier şi Voico mare paharnic şi Nedelco mare stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Şi eu, Stan zis şi Roşu grămăticul, care am scris în cetatea Bucureşti, luna iulie 2 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XL/29. Orig., perg. (42 × 27), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 384—385.

---

[1] De aici şters cu chinovar (v. nota 4).
[2] Loc rupt.
[3]. Loc răzuit.
[4] Pînă aici şters cu chinovar şi scris pe margine: „leat 7186 ⟨1678⟩ februarie 2 dni, s-au scos din divan".

263 ⟨1548—1552⟩ iulie 7.

† Мнлостїю божїю, Їѡ <Мнрча воєвода и господинъ въсен земли Оугровлахїнскои, снпъ вє>лнкаго и прѣдобраго Радула воєвода. Дават господство мн сїє <повелѣнїє господства мн болѣрѡ господства мн жѡ>панѡ Фрѫцнлъ велнкнѧ постелнпк и жѡпанѡ Елапкѡ<лѡ, нкоже да нм ест село Цнгънецнн съ въсѡм> хотарѡм, понеже нм сѣт старн и правн ѡчнпн и дед<нпн ... > нка ѧѕшѕлѡѳ.

Я потѡм, нмаше прѣнїє вншє реч<енн болѣрн господства мн прѣд Бен>тнлъ воєвода и потом и ѕ дьнн Радул воєвода ѡт <къ Мнхнѣ и ѡт къ> братїѡм сн, како ест нпхна ѡчнна половнна ... тако прѣше, како ест бнла покѡпена ... ѧѕшѕлѡѳ Цнгънецнн въсн ... ѡтецъ Мнхнєѳ, ѡн ест метнѕл аспрн ... прѣд Бнпт<нлъ воєвода ...> како сѣт <прѣлн и прѣд Радула воєво>да ... прѣнїє и пред господства мн ... како нм сѣт Цнгънн<ецнпн нпхна ѡчнна половнна>.. И дадѡх господство мн закон <вї болѣрн> да заклет, анѕ ѡсташе <ѡт закона ѡт пред господства мн>.

<Сего радї, дадох и господство мн> жѡпанѡ Фрѫцнлъ велн<комѡ постелнпкѡ и жѡпанѡ Елапкѡлѡ, нкѡ да нм ест въ ѡчнпѡ> и въ ѡхабѡ, нпм и синов<ом нм и внѡком и прѣвнѡчетом нм и нн ѡт когоже непотъкновено, порнзмо господства мн>.

<Сеже> и сведетелїе поставлѣ<х господство мн: ... Елъчѣнѡл велнкн логофет ...

Пнс мѣсеца юлїе ѕ <дьнн, въ лѣт ...>

† Їѡ Мнрча ѡв<евѡда, мнлостїм божїм господпнь>.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io ⟨Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul⟩ marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această ⟨poruncă a domniei mele boierului domniei mele⟩ jupanului Frăţilă marele postelnic şi jupanului Vlaicul, ⟨ca să le fie satul Ţigăneşti cu tot⟩ hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte ocine şi dedine ... a lui Auşul.

Iar apoi, au avut pîră mai sus-zişii ⟨boieri ai domniei mele înaintea lui Ven⟩ţilă voievod şi apoi şi în zilele lui Radul voievod de ⟨către Mihnea şi de către⟩ fraţii săi, că este a lor jumătate din ocină ... aşa pîrau că au fost cumpăraţi Ţigăneştii toţi de ... lui Auşul ... tatăl lui Mihnea, el a lepădat aspriî ... înaintea lui Vintilă ⟨voievod ...⟩ precum au ⟨pîrît şi înaintea lui Radul⟩ voievod ..., au avut pîră şi înaintea domniei mele ... că Ţigăneştii le sînt ⟨ocina lor jumătate⟩. Şi am dat domnia mea lege ⟨12 boieri⟩ să jure, dar au rămas ⟨de lege dinaintea domniei mele⟩.

⟨De aceea, am dat domnia mea⟩ jupanului Frăţilă marele ⟨postelnic şi jupanului Vlaicul, ca să le fie de ocină⟩ şi de ohabă, lor şi fiilor ⟨lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele⟩.

⟨Iată⟩ şi martori pune ⟨domnia mea ...⟩ Vilceanu mare logofăt ...

S-a scris în luna iulie 7 ...

† Io Mircea voievod, ⟨din mila lui Dumnezeu, domn⟩.

Bibl. Acad., CCCIII/40. Orig., hîrtie, lipsă jumătate din act.
Datat după Vilceanul marele logofăt şi Frăţilă marele postelnic.

264 **1548 (7056) iulie 11, Bucureşti.**

† Милостию божнею, Іѡ Мирча воивода и господинъ въсои земле Ѹгровлахіское, синъ великаго Радула воевода. Дават господство ми сіе повелѣнне господства ми Бнтан и съ синови си, шкоже да им ест ѕ Бѕнеци wчинѕ, варе елика се ѯтет нзбратн неговѕ дело свах, понеже ест стара и права дѣднинѕ и wчинѕ. И потом, пріинде Бнтан пред господства ми, таже си ѕложи негова дъщера по име Нѣга съ синови си над негова wчина, еже ест вншє писано, како да си ест съ синови емѕ Дръгою и Ѳпрѣ тронце братиа нераздѣлени, едни како и дрѣги wколо братиам w по въсах wчина и ѯотарѣ и wт село и wт селнще и wт поле и wт шѕма и wт покѕпенне и wт посѣде. И волна никомѕ да нѣст продатн. Яко ѯокет продатн или поклонити нѣкомѕ, а нна ничтоже със wчинѕ да не метѣѯат, нѕ да ест синови емѕ. И господство ми кон дадоѯ.

Сего радї, им дадоѯ господство ми, шкоже да им ест wчинѕ и w[т]ѯабѕ, нним и синовом им wт никогоже непотакновено, по wрнзмо господства ми.

Сеже сведителіе: жѕпан Стан великн бан Жилски и жѕпан Белчо беликн дворник и жѕпан Блъчанѕл велн<ки лwгw>фет, Идрѣ вел спатар и Нѣгое великн внстїар и Бонко пеха<рник> и Бладѕл ... <Не>делко столник и Татѕл комис и Фръцнлъ постелник. Исправник, <Бог>дан лwгwфет.

И аз, Тодер граматик, писах ѕ граду Бѕкѕреци, мѣсеца юліе аї дни, в лѣт ×ѕнѕ.

† Іѡ Мїрча вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vitan şi cu fiii săi, ca să le fie ocină în Buneşti, oricît se va alege toată partea lor, pentru că este veche şi dreaptă dedină şi ocină.

Iar apoi, a venit Vitan înaintea domniei mele de a aşezat pe fiica lui, anume Neaga, cu fiii săi, pe ocina lui, care este mai sus-scrisă, ca să fie cu

www.dacoromanica.ro

fiii lui, Drăgoiu şi Oprea, trei fraţi nedespărţiţi, unul ca şi altul împreună, fraţi pe toată ocina şi hotarele şi din sat şi din selişte şi din cîmp şi din pădure şi din cumpărătură şi de pretutindeni. Şi să nu fie volnic nici unul să vîndă; dacă va vrea să vîndă sau să închine cuiva, iar întru nimic cu ocina să nu se amestece, ci să fie a fiilor lui. Şi domniei mele au dat calul.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martori: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt, Idrea mare spătar şi Neagoe mare vistier şi Voico paharnic şi Vladul ... Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă postelnic Ispavnic, ⟨Bog⟩dan logofăt.

Şi eu, Toader gramaticul, am scris în cetatea Bucureşti, luna iulie 11 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CCCVIII/48. Orig., perg. (20 × 27), rupt şi şters.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 386.

265 ⟨1548 iulie — 1552 iulie⟩ 14.

† Cu mila lui Dumnezău, creştin Mircea voivod şi domn a toată Ţara Rumânească dintru Ungurie dăscălicată, feciorul marelui şi al preabunului Radului voivod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mèle Stanciului cu feciorii lui, Oprea şi Dumitru, şi cu ai lor feciori, cîţi Dumnezău le va da, şi Benea cu feciorii lui, Oprea şi Rădoslav şi Albul şi el cu feciorii lui, ca să le fie lor ocină în Homeşti ci să chiamă Burţunească, din partea ...[1] a treia parte, păntru că au fostu înfrăţit Filca de a lui bunăvoe. Iară Stanciul şi Benea, ei au dat 700 de bani aspri dă argint, şi 1 cal bun.

Iar după acèia, au avut feciorii Stanciului şi feciorii Benii pîră înaintea domnii mèle cu Neagoe ot Ferăşti. Şi aşa zicea Neagoe şi pîrîia naintea domniei mèle în divan cum că n-au avut feciorii Stanciului şi feciorii Benii ocină în Ferăşti. Dreptu acèia domniia mea am căutat şi am judecat pe dreptate şi pe lége cu toţi cinstiţii drigătorii domnii mèle şi am dat domniia mea feciorilor Stanciului şi ai Benii lége 12 boiari să jure cum că au fostu înfrăţit Filca pe Stanciul şi pe Benea. Şi au jurat denaintea domnii mèle cu aceşti 12 boiari. Iar Neagoe, el au rămas de lége şi de judecată denaintea domnii mèle.

Drept acèia, am dat domniia mea Stanciului şi cu feciorii lui şi Benii ca să le fie lor ocină stă⟨tă⟩toare ohabnică lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor. Şi dă nimeni clintiţi să nu fie peste zisa domnii mèle.

Şi mărturii am pus domniia mea: jupan Stan vel ban, jupan Bèlciu vel vornic i jupan Vîlceanul vel logofăt i Neagoe vistier i Udrea spătariul, Nedelco stolnic i ...[1] vel paharnic i ...[1] vel postèlnic.

Şi am scris eu, Drăguşin grămăticul, în luna ...[1] 14 zile, cînd au fostu numărul anilor 7090 ⟨1582⟩.

Tălmăcit şi scris de Mihalcea bănişorul ot Radul Dudescul căpitanul.

Muzeul de istorie a municipiului Bucureşti, nr. 76 858. Traducere din a doua jumătate a sec. XVIII.

Văleatul greşit; datat după divan.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Милостню божию, Іѡ Мирче воевода, господинъ въсон земли Ѹггровлахиское, сынъ прѣдобраго и велнкаго Радул воеводе. Дават господства ми сне повеленїе господства ми сл҃зе господства ми Кѵчѵлат словопнсател съ сиповом, по име Фрацнло и съ анепсеемъ, по нме Нѣгое и Никола и съ нпх братна, шкоже да им ест wчнн҃ѕ Извор Кълѵгърски съ въсемъ хотаром, понеже им ест старѣ и праве мошнле.

Й потом, прнпде Кѵчѵлат пред господства ми, тере жалова господства ми, понеже им ест прн[при]тнсн҃ѕл сиповн Тѵдорѕ лшгшфет, по нме Радул велнкн лшгшфет и Пръвѵл велнкн постелннк. Й ѕ тем, господства ми гледах правн закон и видех книге Старога Мирче воевода и книге Владїслав воводѕ, сынъ Мирчѣ[1] воевод и книге Доброга Радула воеводе; и свех гледах и прочетах съ въсемн чнстнти правителнн господства ми. И дадох господства ми сню wчнн҃ѕ що ест внше пнсано Кѵчѵлатѕ.

Й потомьже, ещеже се не можесе ѕпоконти Кѵчѵлат wт Фрацнлъ и wт Драгѵл и wт Гергине, нъ прптнсн҃ше тнзн wчнне що ест внше пнсано, а Кѵчѵлат нпх сѵрочи пред господства ми. Й господства ми гледах и сѵднх по прав закон и дадох господства ми Кѵчѵлатѕ тнзн wчнне що ест внше пнсано.

Й потомъже, ещеже се не може ѕпоконти Кѵчѵлат, нъ се поднже Моронна и Конснло, тере прптнсн҃ше дел анепсенмъ Кѵчѵлатовем, сннъ Петолев и ѕзеше дат wт свнн и къблове, пол село; а Кѵчѵлатъ нпх сѵрочн пред господства ми Моронна и Конснлъ. И тако преше Моронна и Ко<н>снлъ како да не нмат сннъ Петолев на тнзн wчнне що ест внше пнсано. Й господства ми гледах и сѵднх по прав закон. И шста wт закон Моронна и Конснло wт прѣд господства ми.

И пак по тон се поднже Моро<нна> и Конснло, тере дадоше тнн село що ест внше пнсано, дадоше и ѕложнше Елъчанѵл велнкн лшгшфет. Й потомъже се прѣше К<ѵчѵлат със> Елъчанѵл лшгшфет. И тако прѣше Елъчанѵл лшгшфет понеже зе ест wчнн҃ѕ и деднне Кѵчѵлатѕ, нь ест внле wчнне Тѵдорѕ лшгшфет. Й господства ми гл<е>дах и сѵднх съ въсемн чнстнти правителн господства мн; дадох закон Кѵчѵлатѕ да заклет със в҃ болѣрн пред господства ми како ест тан wчнна не<г<ова>, не ест внла Тѵдорѕ лшгшфет. Понеже и доне<сн>[2]г Кѵчѵлат в҃ болѣрн, тере заклеше и мартѵрнсаше пред господства ми понеже ест стара и права wчнн҃ѕ и мошнле Кѵчѵлат и анепсенм.

Сего радї, дадох и господства ми шкоже да им ест wчнн҃ѕ и wхаб, нпм и сиповом нм и въѕн҃четом и превѕн҃четом им. И въ нпх прьдалнка да нѣст, нѕ да ест wставшн им. И не wт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже сведѣтелне поставлѣемъ господства ми: жѵпан Стан велнкн бан К>ралевскн и жѵпан Белчѣ велнкн дворнпк и жѵпан Елъчанѵл лшгшфет и Ѯдрѣ спатар и Нѣгое внстнар и Неделко <столнпк . . .> и Татѵл колнс и Фръцнлъ постелнпкъ. Исправнпк, Стан велнкн бан.

Пис въ настолнн град Бѵкѵреци, мѣсеца wхтомврїе з҃ дьнн, въ лѣт ҳ҃зпз.

† Іѡ Мїрча вшевшда, милостїм божїм господнпь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod, domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Cuciulat scriitorul cu fiul său, anume Frăţilă şi cu nepoţii, anume Neagoe şi Nicola şi cu fraţii lor, ca să le fie oţină la Izvorul Călugăresc cu tot hotarul, pentru că le sînt vechi şi drepte moşii.

. Iar apoi, a venit Cuciulat înaintea domniei mele de s-a jeluit domniei mele că i-au cotropit fiii lui Tudor logofătul, anume Radul marele logofăt

www.dacoromanica.ro

şi Pîrvul marele postelnic. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat legea dreaptă şi am văzut cartea lui Mircea voievod cel Bătrîn şi cartea lui Vladislav voievod, fiul lui Mircea[1] voievod şi cartea lui Radul voievod cel Bun; şi toate le-am cercetat şi le-am citit cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea această ocină care este mai sus-scrisă lui Cuciulat.

Iar apoi, încă nu s-a putut linişti Cuciulat de către Frăţilă şi de către Dragul şi de către Gherghina, ci au cotropit acea ocină care este mai sus-scrisă iar Cuciulat i-a sorocit înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat după legea dreaptă şi am dat domnia mea lui Cuciulat această ocină care este mai sus-scrisă.

Iar apoi, încă nu s-a putut linişti Cuciulat, ci s-au ridicat Moroina şi Voisilă de au cotropit partea nepotului lui Cuciulat, fiul lui Petole şi au luat datul din porci şi găleţile, jumătate de sat; iar Cuciulat i-a sorocit înaintea domniei mele pe Moroina şi Voisilă. Şi aşa pîrau Moroina şi Voisilă ca să nu aibă fiul lui Petole la acea ocină care este mai sus-scrisă. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat după legea dreaptă. Şi au rămas de lege Moroina şi Voisilă dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi apoi s-au ridicat Moroina şi Voisilă de au dat acel sat care este mai sus-scris, l-au dat şi au aşezat pe Vîlceanu marele logofăt. Iar apoi s-au pîrît C⟨uciulat cu⟩ Vîlceanul logofătul. Şi aşa pîra Vîlceanul logofătul că nu este ocina şi dedina lui Cuciulat, ci a fost ocina lui Tudor logofăt. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele; i-am dat lege lui Cuciulat, ca să jure înaintea domniei mele cu 12 boieri că acea ocină este a lui, nu a fost a lui Tudor logofătul. Pentru că a şi adus Cuciulat 12 boieri de au jurat şi au mărturisit înaintea domniei mele că este veche şi dreaptă ocină şi moşie a lui Cuciulat şi a nepoţilor.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Edrea spătar şi Neagoe vistier şi Nedelco ⟨stolnic ...⟩ şi Tatul comis şi Frăţilă postelnic. Ispravnic, Stan mare ban.

Scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie 7 zile, în anul 7057 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 557 (Mitrop. Ţ. Rom., CLXVIII/1). Orig., hîrtie (43,5 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 136, f. 307.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 386—387.

[1] Vladislav al II-lea este fiul lui Dan al II-lea şi nu al lui Mircea.
[2] Omis.

267 **⟨1548⟩ octombrie 20.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele ⟨lui Radul⟩[1] cu frate-său şi lui Dragomir cu feciorii, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie

www.dacoromanica.ro

a lor moşie la Pădureţ, de piste tot hotaru, pentru că este a lor bătrînă şi dreaptă moşiie de baştină.

Pentru aceea a avut pîră Radu i Dragomir înaintea domniei mele cu Tatul şi cu Manea. Şi aşa pîra Tatul şi Manea, zicînd cum că sunt şi ei părtaşi pe acea moşiie ce scrie mai sus, încă de la părinţii Radului şi ai lui Dragomir, de la Stan şi de la Vladu ...[1], ca să fie frate peste moşie. Deci domnia mea am căutat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii boeri ai domniei mele şi am dat domniia mea Tatului şi Manei lege 12 boieri, ca să jure să mărturisească cu sufletele lor cum că au fost zălogi ...[1] peste aceea moşiie ...[1] dă la părinţii Radului şi ai lui Dragomir, care scrie mai sus, iar ei nici nu putură să jure cu acei 12 boieri. Şi au rămas Tatul şi Manea de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceea am dat şi domniia mea Radului şi lui Dragomir, ca să le fie lor moşiie stătătoare şi ohabnică şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor.

Mărturii am pus domniia mea pe: jupan Stan vel ban i jupan Belciu vel vornic i jupan Vîlcean ... vel logofăt i proci.

20 octomvrie, leat 7056 (1547).

Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu domn.

După Danielescu, *Doc. Scundu*, nr. 3, p. 441. Traducere.
Dregătorii din divan corespund anului 1548.

[1] Loc rupt.

268 ⟨1549—1550⟩.

† Зде клетовцїи Владꙋлов wт Мичецїи: wт Чѳмецїи, Роман и Стан и Рѣдивоеи Микѳл и Костѣ; wт Тѳксобецїи, Стоан и Барбѳл и Ѳпрѣ и Шербан и Ѳпришка; wт Лъпѳшанн, Драгомир; wт Петрецїи, Дарчюл.

И сорок на свѣта Параскива.

Исправник, Врѣжоге портар.

† Їw Мирча вwекwда, милостїм божїм господинь.

† Aici jurătorii lui Vladul din Micești: din Ciumești, Roman și Stan și Rădivoe și Micul și Costea; din Tucsobești, Stoian și Barbul și Oprea și Șerban și Oprișca; din Lăpușani, Dragomir; din Petrești, Darciul.

Și sorocul la sfînta Paraschiva.

Ispravnic, Vîrjoghe portarul.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XI/155. Orig., hîrtie (10,5 × 13), pecete aplicată, stricată.
Datat după domn și după portar.

269 ⟨1549—1550⟩.

† Зде клетовцн Стан Брѣс wт Мичецїи: wт Енрѣш, Стѧнислав; wт Тѧмѧшецїи, Ѳанча; wт Негрѣнн, Драгомир и Бѣлец; wт Мичецїи, Нwн; wт Чюмецїи, Роман и Микѳл; wт Бѧлилецїи, Сава; wт Нѳкшорѣ, Балѣ; wт Стънецїи, Татѳл; wт Лиχѣчецїи, Милѣ и Чернат.

www.dacoromanica.ro

Сорок на Рождество Ивана, на свѣти Петръ.
И хотарник, Ганѣ портар.
† Їѡ Мирча воевода, милостїм божїм господинь.

† Aici jurătorii lui Stan Bîrs din Micești: din Viră̆ș, Stănislav; din Tămă̆șești, Oancea; din Negreni, Dragomir și Beleț; din Micești, Ion; din Ciumești, Roman și Micul; din Bălilești, Sava; din Nucșoară, Balea; din Stănești, Tatul; din Lihăcești, Milea și Cernat.
Soroc la nașterea lui Ioan, la sfîntul Petru.
Și hotarnic, Ganea portarul.
† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., XI/156. Orig., hîrtie (21 × 11), pecete aplicată, stricată.
Datat după documentul anterior.

270 1549 (7057) ianuarie 5, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинь въсон земле Оугровлахиское, <сынъ велик>аго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми воемѹ людїе по име Радул и брат его <Илїе и съ> синови си емѹ, нлнци Богъ препѹстит, такоже да им ест вчино ѹ Липна и ѿ вчино Липнинѣскъ ... Негрев, вари колико се хтет извратн инхне делове.

И паки да ест Радул и съ брат его Илїе вчино Оугрѹ ... инхно делове ѿ вчино, вare колико се хтет извратн, понеже им сѹт стари и правн вчино и дѣдине. Й потом, прнинде Радул и брат емѹ Илїе прѣд господства мн, тере ѹложише и побратише по шѹрѹм си Дѹмитрѹ над вниче речени вчине, над въсих, ѿт <пос>вѣдї, како да сѹт три братїе неразделени въ веки.

И паки да ест Марнен и синови ен Радул <... вчин>о ѹ Сорецин, дел ѿтцѹ ен Радулн въсад, вare нлнка се хтет извратн, понеже им ест стари и пр<ави вчиие и дѣдине>. Й потом се деже Марна тере ѹложи и побратн синови ен Радул и Илїе и зет ен Дѹмитрѹ над <Со>рецин, како да сѹт три братїе неразделени въ веки. Й потом, прнинде Дѹмитрѹ прѣд г<осподства мн тер>е се даде ѿт своего нманїе что хокет нматн, нли скѹлнцї, нли сребро, нли злато, нли добн<ток>, нли виноградe, нли бѹде цѹ, тере даде Радулн и брат емѹ Илїе, половнно ѿт своих нманїе и ѿт стѣжанїе, понеже тако се ѹтъкмише ѿт своим добром волю и ѿт прѣд добрем людїе, нцеже и ѿт прѣд Йнанїе бившь нпискѹп и дѹховник Роман и ѿт тръг Бѹзъѹ: поп Шьрбан и поп Мнхаю и поп Фрѣцилъ и поп Кръстѣ и Радул Бадюлов, и ѿт Липїа: Стонка Талюв и Манѣ Братолюв и Дѹмитрѹ граматик и Линка и Татѹл и Белец. Такогере ѹтъкмише и ѿт прѣд господства мн.

Сего радї, им дадох и господства мн, ним и синови си им, такоже да им ест вчинъ и въ wхабнъ. И вare комѹ селѹчит ѿт них съмртъ прѣжде, прѣдамика да нѣст, нѹ да ест wставшим. И не ѿт когоже непоткыновенномѹ, по реч господства мн.

Сеже сведетеле поставлѣем господства мн: жупан Стан велнки бан Кралювски и жупан Бѣлчю велнки дворник и жупан Блъчанѹл велнки лигѡфет и Идрѣ спатар и Негое внстнар и Стънислав пехарник и Неделко столник и Татѹл комис и Фрѣцилъ вел постелник. Исправник, Блъчанѹл велнки лигѡфетъ.

И начертах аз ... въ столни град Бѹкѹрецин, пис мѣсеца генарїе ѣ дьнн, въ лѣт ҂ѕнѕ.

† Їѡ Мирча воевода, милостїм божїм господинь.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, ⟨fiul marelui⟩ și preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Radul și fratelui lui ⟨Ilie și⟩ cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Lipia și din ocina Lipiinească ... lui Negrea, oricît se vor alege părțile lor.

Și iarăși să-i fie lui Radul și cu fratele său Ilie ocina Ungur ..., părțile lor de ocină, oricîte se vor alege, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine. Iar apoi, au venit Radul și fratele său Ilie înaintea domniei mele de au așezat și au înfrățit pe cumnatul lor Dumitru pe mai sus-zisele ocine, pe toate, de pretutindeni, ca să fie trei frați nedespărțiți, în veci.

Și iarăși să fie Mariei și fiilor ei Radul ⟨... ocină⟩ în Soreşti, partea tatălui ei Radul toată, oricît se va alege, pentru că le sînt vechi și drepte ocine și dedine⟩. Iar apoi, s-a ridicat Maria de a așezat și a înfrățit pe fiii ei Radul și Ilie și pe ginerele ei Dumitru pe ... Soreşti, ca să fie trei frați nedespărțiți, în veci. Și apoi, a venit Dumitru înaintea ⟨domniei mele⟩ de a dat din averea sa ceea ce va avea, sau scule sau argint sau aur sau vite sau vii sau fiece, de a dat lui Radul și fratelui său Ilie, jumătate din averea sa și din agoniseală, fiindcă așa s-au întocmit de a lor bunăvoie și dinaintea oamenilor buni, încă și dinaintea lui Anania fost episcop și a duhovnicului Roman și din tîrgul Buzăului: popa Șerban și popa Mihaiu și popa Frățila și popa Cîrstea și Radul al Badiului; și din Lipia: Stoica al lui Talea și Manea al lui Bratul și Dumitru gramaticul și Liica și Tatul și Beleț. De asemenea s-au întocmit și dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am și dat domnia mea, lor și fiilor lor, ca să le fie ocină și de ohabă. Și oricăruia dintre ei i se va întîmpla moarte mai inainte, prădalică să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vîlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stănislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Și am scris eu ... în cetatea de scaun Bucureşti, scris în luna ianuarie 5 zile, in anul 7057 ⟨1549 .

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 558 (Ep. Buzău, LVI/1). Orig., hîrtie (42 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1861; altă traducere ibidem, ms. 172, f. 504.

EDIȚII. Trad. *D.I.R., B*, 388—389.

271 ⟨1549⟩ **ianuarie 5, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѹгровлахїнскон, сннъ добраго и великаго Радꙋла воеводꙋ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн Драгомир и Гонцен и със братїам сн Строе и Кончилъ и Нан и съ нихъ синовн, елици ⟨н⟩м Богъ дастъ, ѡкоже да нм ест ѡчнн8 8 Кнѫжд8 ѡт дел Калнн ... ѡт зъмлъ ... ест да нм ест дел Калнн8 въса, понеже нм ест старе и прав⟨е ѡчине⟩ и дедїне и пок8пенн ѡт дедам сн Кончилъ ѡт Калин ... еще ѡт п⟨рн дьнн⟩ Младї Басараба воиводе поконнаго.

Я потом, Драгомир и Гонцѣ, ѡни нмаше съпренїе прѣд господства мн със Грозав и със ⟨чета⟩ егѡ. И тако прѣше Грозав и чета его, како не сѣт пок8пенн тех ѡчине, еже сѣт вище писане, ѡт Кончилъ, дедѡм Драгомиров и Гонцев, ан8

www.dacoromanica.ro

сѫт бнл притеснѣл. Ѧ ѕ тем, господство мн гледахмо н сѣднхмо по право н по закон със въсн чнстнтнтн правнтелнм господства мн н дадох господство мн Грозавѡв н <четѣ> его вї болѣрн, да заклет пред господства мн, како не ест покѣпнл Кончилъ ... еже сѫт внше писанн. Ѧ ѕ тем, Грозав <н със четом нм> никакоже не може да нх донесит тех вї болѣрн пред господства мн ... Грозав н четом его ѡт закон <ѡт пред господства мн>.

Сего радї, дадох <н господство мн Драгомнров н Гонцев н със братїам сн, цкоже да нм ест въ> ѡчннѣ н ѡхабѣ, <нним н снновом нм н внѣком н> прѣвнѣчетом н ѡт нкогоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже сѵ<ѣдителїе> поставлѣем господство мн: жѫпан <Стан вел бан Кралевскн> н жѫпан Бѣлчю вел дворник н жѫпан Елъчанѣ лагѡфет н Идрѣ спатар н Нѣгое внстнпар <н> Стънислав пехарник н Татѣл комнс н Неделко столник н Фръцнлъ велнкн постелник. Исправник, Елъчанѣ <вел лагѡфет>.

Пнс въ настол град Бѣкѣрещн, въ мѣсеца генарїе ѣ, въ лѣт ѯ$\overline{\text{знѕ}}$.

† Їѡ Мнрча вшевѡда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir şi lui Gonţea şi cu fraţii lor, Stroe şi Voicilă şi Nân şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Chiojd din partea lui Calin ... de pămînt ... să le fie partea lui Calin, toată, pentru că le sînt vechi şi drepte ⟨ocine⟩ şi dedine şi cumpărate de bunicul lor, Voicilă, de la Calin ... încă din ⟨zilele⟩ răposatului Basarab voievod cel Tînăr.

Iar apoi, Dragomir şi Gonţea, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Grozav şi cu ⟨ceata⟩ lui. Şi aşa pîra Grozav şi ceta lui că nu sînt cumpărate acele ocine, ce sînt mai sus-scrise, de Voicilă, bunicul lui Dragomir şi al lui Gonţea, ci le-a cotropit. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Grozav şi ⟨cetei⟩ lui 12 boieri, să jure înaintea domniei mele, că nu le-a cumpărat Voicilă ... care sînt mai sus-scrise. Iar întru aceasta, Grozav ⟨şi cu ceata lui⟩ n-a putut nicicum să-i aducă pe acei 12 boieri înaintea domniei mele ... Grozav şi ceata lui de lege ⟨înaintea domniei mele⟩.

De aceea, am dat ⟨şi domnia mea lui Dragomir şi lui Gonţea şi cu fraţii săi, ca să le fie de⟩ ocină şi ohabă ⟨lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi⟩ strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan ⟨Stan mare ban al Craiovei⟩ şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanu logofăt şi Idrea spătar şi Neagoe vistier ⟨şi⟩ Stanislav paharnic şi Tatul comis şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanu ⟨mare logofăt⟩.

Scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna ianuarie, 5, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea, voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 56—57. Copie cu traducere. Se menţionează că originalul este rupt.
Văleatul greşit de copist. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 388.

www.dacoromanica.ro

† Мнлостїею божїею, Їѡ Мирча воєвода и господинъ въсон земле Ѹгровлахїнское, сннъ великаго и прѣдобраго Радул воєвода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства ⟨мн Новаков⟩ със синовн сн и Бонко и Костѣ със синовн сн и фнлнстрѳ Кръстен, да ест със синовн Кръстен над негов дел и Бъра със синовн сн и със дъщѣрам его и Ѡана и ... варн елнцнм Богъ прнпѳстнт, шкоже да нм ест шчннъ ѳ Котенпца, елнка се ѯтет нзбратн шт по вьсою ѯотарѳл ѳколо место, шт ѯотар до ѯот⟨ар ..., понеже покѳпнше шт ...⟩ и шт Таєкош и шт Бадѣ, снним Котенѣса, алн покѳплена въса шѳма, за аспрн ×Г. Й шнн шчнстнше тан шѳма със мотнкѳ и със много м⟨жка ...⟩ и дадоше Ѣ конн.

Й къда ест бнш въ дьнн Радула воєвода Калѳгера, шнним ѳзеѯ Єншан логофет тан шчннъ ѳ снлост и метнѳлн аспрн ×Г без своїам сн волѣ. ⟨Й потом, прїнде пред господства мн Новак ...⟩ и със синовн сн и тако прѣше Новак и четом сн како нм ест сїе вншє речена шчнна шѯабъ. Й Єншенѣса и синовн ен тако прѣше како не нм ест метнѳл ⟨аспрн ѳ снлост. Й господство мн гледаѯ⟩ със въсѣмн честнтнмн правнтелїем господства мн и нзнандоѯ господства мн како ест таю шчннѳ Новаков и четом сн покѳплена шт ⟨... И дадоѯ съм господство мн Новаков и четом сн⟩ закон ѣї болѣрн, тере да заклеше. И донесоше тензн ѣї болѣрн прѣд господства мн да заклет и заклеше и мартѳрнсаше како ⟨ест таю шчннъ Новаков и четом сн. И шсташе⟩ Єншънѣса шт закон шт пред господства мн и метѣѯ да не нмат.

И пакн покѳпн Стоіа шт Станчюл шт Изводръ шт негов дел ...

⟨Сего радї, дадоѯ съм господство мн шѥемзн людн⟩, шкоже да нм ест шчннъ и въ шѯабъ, нним и снновнм нм и внѳком и прѣквнчетом нм и нн шт когождо непотъкновено, порнзмо господства мн.

⟨Сеже н⟩ свє⟨днтѣлн поставлѣєм господства мн: жѳлан Стан вел ван Кралевскн⟩ и жѳпан Кѣлчю велнкн дворннк и жѳпан Елъчанѳ вел лшгшфет и Идрѣ спътар и Нѣгое внстїар и Татѳл комнс и Неделко столнник и Стънпславъ пеҳарнник и Фрѫцнлъ постелнник. И неправнник, Стан вел ван ...

† Їѡ Мирча вшєвшда, мнлостїм ⟨божїм господннь⟩.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Novac cu fiii săi şi Voico şi Costea cu fiii săi şi fiul vitreg al lui Cîrstea să fie cu fiii lui Cîrstea pe partea lui Bîra cu fiii săi şi cu fiicele lui şi Oană şi ..., oricîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Coteniţa, cît se va alege de peste tot hotarul împrejurul locului, din hotar pînă în hotar ⟨... pentru că au cumpărat de la ...⟩ şi de la Taecoş şi de la Badea, fiii Coteneasei, însă cumpărătura toată pădure, pentru 3 000 aspri. Iar ei au curăţit acea pădure cu sapa şi cu mult chin ... şi au dat 2 cai.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod Călugărul, le-a luat Vişan logofătul acea ocină cu sila şi le-a lepădat 3 000 de aspri fără voia lor. ⟨Iar apoi, a venit înaintea domniei mele Novac ...⟩ şi cu fiii săi şi aşa pîra Novac şi ceata sa că îi este această mai sus-zisă ocină, ohabă. Iar Vişeneasa şi fiii ei aşa pîrau că nu le-a lepădat ⟨asprii cu sila. Iar domnia mea am cercetat⟩ cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea că este acea ocină a lui Novac şi a cetei sale, cumpărată de la ⟨... Şi am dat domnia mea lui Novac şi cetei sale⟩ lege 12 boieri, ca să jure. Şi a adus acei 12 boieri înaintea domniei mele ca să jure şi au jurat şi au mărturisit că ⟨acea ocină este a lui Novac şi a cetei sale. Şi a rămas⟩ Vişăneasa de lege dinaintea domniei mele şi amestec să nu aibă.

www.dacoromanica.ro

Şi iar a cumpărat Stoia de la Stanciul din Izvoară din partea lui ...
⟨Pentru aceasta, am dat domnia mea acestor oameni⟩, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.
⟨Iată şi⟩ martori ⟨punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei⟩ şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanu mare logofăt şi Idrea spătar şi Neagoe vistier şi Tatul comis şi Nedelco stolnic şi Stănislav paharnic şi Frăţilă postelnic. Şi ispravnic, Stan mare ban ...
† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de istorie „Nicolae Iorga". Copie.
Datat după divan.

273 **⟨1549—1552⟩ martie 3, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Оугро-⟨влахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радул воеводе⟩. Дават господство мн сїю повелєнїю господства мн Нѣкшев и сестрам сн Станкав, ꙗко⟨же да им ест wчинѫ ѕ Сибичеѕ, каре елика⟩ се хтет избрати въса, понеже им ест стара и права wчинѫ и дѣдинѫ.
Й пот⟨ом, прїндоше Нѣкша пред господства мн тере⟩ ѕложеше за негови анепсеѕ по име Станчюл тан wчинѫ ѕ Сибичеѕ по въсах, ꙗкоже ⟨да дръжит wн wчинѫ⟩. Й братїн Станчюлов, а име Зрънъ и Стан, не имат неедни метех нища над ⟨сїю wчинѫ вище речена, понеже Станчюл сам⟩ и хранит по Нѣкша слѣпа немоцна до съмрътн ен. Сего радї, ѕложи по анепсеѕ сн, Ста⟨нчюл, над тан wчинѫ, над въсах⟩. И понеже Станка, матере Станчюлов и Зрънов и Станов пакн дадох wт на прѣд господства мн ⟨свою wчинѫ ѕ Сибичеѕ въса и комате и скѫлнци въса по съмрътн ен, ꙗкоже да им ест ⟨wчинѫ⟩ Станчюлов и Зрънов и Станов. И а потомѕ, дъщерем Станкъв, по име Стъна и Й ... нища метѣх да не [не] имат по тан wчинѫ и комате и скѫлнци по ... и Станкав wне не имат метах нища над тан wчинѫ Станкъв и Нѣкшъв ч⟨то ест вище писана⟩.
Сего радї, дадох и господство мн Станчюлов и Станнов и Зрънъв, ꙗкоже да ⟨им ест въ wчинѫ и въ wхабѕ, нимн и синовом им⟩ и внѫком и прѣвн⟨ѫчето⟩м им и не wт когоже непотъкновеново, п⟨о реч господства мн⟩.
⟨Еже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Стан велнки ван Кралевски и жѫпан Белчю велнки дворнк и жѫпан Елъчѣнѫл велнки логофет и жѫпан Идрѣ велнки спатар и жѫпан Нѣгое велнки внстїпар⟩ и Неделко столник и Стънислав пехарник и Татѫл комнх и Фрѫцнлъ ве⟨лнки постелник. Исправник ...⟩
⟨Пнс⟩ въ стѡлнн град Бѫкѫрещн, мѣсеца мартїе ї̄ ⟨дьнн, въ лѣт ...⟩
† Їѡ Мїрча вшевшда, мнлостїм ⟨вожїм господннь⟩.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungro-⟨vlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod⟩. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neacşăi şi surorii sale Stancăi, ca ⟨să le fie ocină în Sibiceu, oricît⟩ se va alege, toată, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.
Iar apoi, ⟨a venit Neacşa înaintea domniei mele de⟩ a aşezat pe nepotul ei, anume Stanciul, pe acea ocină în Sibiceu, pe toată, ca ⟨să stăpînească şi el ocină⟩. Iar fraţii lui Stanciul, anume Zîrnă şi Stan, nu au nici un amestec, nimic, pe ⟨acea ocină mai sus-zisă, pentru că Stanciul singur⟩ a îngrijit-o pe Neacşa, oarbă şi neputinciaosă, pînă la moartea ei. De aceea, a aşezat pe

www.dacoromanica.ro

nepotul său Stanciul ⟨pe acea ocină pe toată⟩. Şi pentru că Stanca, mama lu Stanciul şi a lui Zîrnă şi a lui Stan iarăşi a dat dinaintea domniei mele ⟨ocina sa⟩ în Sibiceu toată şi bucatele şi sculele toate după moartea ei, ca să le fie ⟨ocină⟩ lui Stanciul şi lui Zîrnă şi lui Stan. Şi iar apoi, fiicele Stancăi, anume Stana şi A... nici nu amestec să nu aibă pe acea ocină şi bucate şi scule după ... şi Stancăi, ele nu au amestec nimic pe acea ocină a Stancăi şi a Neacşăi, ⟨care este⟩ mai sus-scrisă⟩.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Stanciul şi lui Stan şi lui Zîrnă, ca să ⟨le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor⟩ şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după ⟨spusa domniei mele⟩.

⟨Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi jupan Idrea mare spătar şi jupan Neagoe mare vistier⟩ şi Nedelco stolnic şi Stănislav paharnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare ⟨postelnic. Ispavnic„ ...⟩.

⟨S-a scris⟩ în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 3 ⟨zile, în anul ...⟩.

† Io Mircea voievod, din mila ⟨lui Dumnezeu, domn⟩.

Bibl. Acad., CXXVIII/219. Orig., hîrtie, rupt, lipsă o treime, pecete timbrată. Datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 389—390.

274 1549 (7057) martie 5, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинъ въссон земли Оугровлахїнскон, сынъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство ми волѣюм господства ми сыновим Станчюлѫ, жѫпан Бадѣ комис и Бланкѫлѫ пехарник и със сыновн сн, елнцн нм Богъ прилѫстнт, ыко да нм бѫдет wчинѫ ѫ село Шефънецин дел ѫнкам сн Бадев Котескѫл, каре елнка се хтет извратн. Понеже нм ест бнл стара и права wчина и дѣдина Бадев Котескѫл. Я потом, бнw га ест Басарабъ воевода и приложнw га ест ѫ монастнр ѫ Аргнш, а Бадев Котескѫл дал мѫ ест половнн wт Бѫгѣнн, господска wчина. Я wтцъ Баден и Бланкѫлѫн, Станчюл, покѫпнw га ест бнл wт шѫр его wт Бадѣ Котескѫл за $\overline{x}$г аспрн и $\overline{s}$ лактн wт Брѫкеш[1] и еднн конь добръ.

Я потом, Бадѣ и Бланкѫл внше речени нмаше съпренїе със дъщерѫ Лwрнщwв, по нме Ѧнгелина и със мъж ен Герге, радї внше речена wчина половина wт Бѫгѣнн. Таже прѣше Ѧнгелина и Герге како нх ест притеснил Басарабъ воевода без правдѫ. Я ѫ тем, господство мн гледах и сѫднх, със въсн чьстнтнмн правителїе господства мн, по правдѫ и по законѫ и нзнандох господство мн како нм сѫт стара и права wчина, дедина Герген и жене емѫ, Ѧнгелинен, дъщере Лорнщwв, анѫ сѫт внли притеснили wт Басарабъ воевода. Тере дадох господство мн Герге и Ѧнгелинен внше речена wчина половина wт Бѫгѣнн, що нм ест бащинѫ, а Баден и Бланкѫлѫн дадох господство мн да сн дръжнт внше речена дел wт Шефънецин, що ест бнл ѫнкам нм Бадев Котескѫл, радї внше речени аспрн и цено.

Сего радї, дадох господство мн Баден и Бланкѫлѫн, сыновн Станчюлѫн, ыкоже да нм ест wчинѫ и wхавѫ нкм и сыновнм нм и внѫком и прѣвнѫчетом нм и не wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Стан вел бан Кралевски и жѫпан Бѣлчо вел дворник и жѫпан Балъчанѫл вел лwгwфет и жѫпан Нѣгое вел внстїар и Неделко столник и Татѫл вел комис и Стънислав пехарник и Фръцилъ вел постелник. Исправник, Нѣгое велнки внстїар.

www.dacoromanica.ro

И аз, Гергє, исписахъ въ столни градъ Бъкърещи, мѣсеца мартіє є̄ дьни в лѣт ×ѕ̄н̄ѕ̄.

† Іw Мирча вевевѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea boierilor domniei mele, fiilor lui Stanciul, jupan Badea comisul şi Vlaicul paharnicul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în satul Ştefăneşti, partea unchiului lor Badea Cotescul, oricît se va alege. Pentru că i-a fost veche şi dreaptă ocină şi dedină lui Badea Cotescul. Iar apoi, a luat-o Basarab voievod şi a dăruit-o la mănăstire la Argeş, iar lui Badea Cotescul i-a dat jumătate din Bugheni, ocină domnească. Iar Stanciul, tatăl lui Badea şi al lui Vlaicul, a cumpărat-o de la cumnatul său, de la Badea Cotescul, pentru 3 000 aspri şi 6 coţi de Bruchеş[1] şi un cal bun.

Iar apoi, mai sus-zişii Badea şi Vlaicul au avut pîră cu fiica lui Lorinţ, anume Anghelina şi cu soţul ei Gherghe, pentru mai sus-zisa ocină, jumătate din Bugheni. Astfel pîrau Anghelina şi Gherghe că i-a cotropit Basarab voievod fără dreptate. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după lege şi am aflat domnia mea că este a lor, a lui Gherghe şi a soţiei lui, Anghelina, fiica lui Lorinţ, veche şi dreaptă ocină, dedină, ci au fost cotropiţi de Basarab voievod. Deci, am dat domnia mea lui Gherghe şi Anghelinei mai sus-zisa ocină, jumătate din Bugheni care le este baştină, iar Badei şi Vlaicului le-am dat domnia mea ca să-şi ţină mai sus-zisa parte din Ştefăneşti, care a fost a unchiului lor Badea Cotescul, pentru asprii şi preţul mai sus-zis.

De aceea, am dat domnia mea Badei şi Vlaicului, fiii Stanciului ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi jupan Neagoe mare vistier şi Nedelco stolnic şi Tatul mare comis şi Stănislav paharnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Neagoe mare vistier.

Şi eu, Gherghe, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 5 zile, în anul 7057 ⟨1549⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe verso:⟩ Această carte o au dat jupîneasa Nedelea cînd au hărăzit viile din Ştefăneşti nepoată-sa jupînésii Elinii postelnicésii.

Bibl. Acad., XXIX/164. Orig., hîrtie (34 × 22), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 390—391. Facs. *ibidem*, 528.

[1] Bruxelles.

275 ⟨1549—1552⟩ **aprilie 10.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod şi domn. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle slugilor domnii méle, anume Pătru armaşul şi Diicul armaşul, ca să fie moşiia a lor din Mihăeşti, partea lui Voico vistîeriul toată cîtă să va alége să fie partea lui şi o vie care iaste la Şioaş.

www.dacoromanica.ro

Pentru că acest Voico vistiiariul şi-au pierdut toate bucatele ca un om rău şi viclean de către domnia mea. Iar aceşti ce sînt zişi mai sus, ei au ajuns cu bună şi credincioasă slujbă către domniia mea.

Pentru acéia să fie volnici a ţinea şi a stăpîni acéste moşii ce scriu mai sus şi de către nimini să nu aibă nici o bîntuială.

Iar care om s-ar scula şi nu i-ar lăsa a ţinea, unul ca acela mare şi grea pedeapsă va avea de către domniia mea. Într-alt chip să nu fie, că aşa iaste porunca domnii méle.

Şi am scris[1] eu Vîlceanul vel logofăt în luna lui aprilie 10 zile leat 7...

Io Mircea voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 447, f. 341 v — 342. Traducere din 1796; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 311 v — 312 şi S. I., nr. 545 (Govora, XXVII/6).

Datat după Vîlceanu marele logofăt, în domnia lui Mircea Ciobanul.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 392—393.

[1] În loc de: „ispravnic".

276 ‹1549—1552› aprilie 25, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинъ въсѣе земли Оугровлахиескои, сынъ великаго и прѣдобраго Радул воевод. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми болѣрнѧ господства ми жѫпан Мїхнѣ пръкълаб, ıакоже да мѧ ест селw по име Четъщѣнии въс, съ въсѣм хотарwмъ, поніже ми ест стара и права wчинѧ и дѣднѧ. И еси добивал wт поконнаго Бланкѫл лwгwфет, ещиже при дьни поконнаго Влада воевода Ѫдавленна, wт Барбѫ Гогоѳев; а Гогошае и синове и поніже изгѫби със велнкое хитлѣнство wт къ господства ми. Я жѫпан Мїхнѣ и Бланкѫл лwгwфет цо сѫт вніше писани, wни достигоше със правом и съ вѣрном слѫжбѫ wт къ господства ми.

Я потом, сне вніше реченн селw, дwи га ест притеснѫла wт Станко дворник. Я по съмрътн Станков дворник, а wн га ест притеснѫла wт ‹Ѳ›[1]прѣ дворник ... ‹н w›т ‹Щ›[1]ефѫл клѫчар. Я господства ми ‹гледаХ и сѫдиХ› по правдо и по закон, съ въсѣ‹ми› честитнми правителїнм господства ми и изнандоХ господства ми ıакоже ест старе и п‹раве wчи›не и дѣд‹ни›[1]е ‹... жѫпанѫ›[1] Бланкѫл лwгwфет и съ ниХ брати Мїхнѣ пръкълаб и съ ниХ синовн его, елицим Богъ даст, ıа‹кож›[1]е да мѧ ест wчинѧ и въ wХаб, ним и синовнм и ни wт когоже нипотикно, по реч господства ми.

Сеже и сведетеле поставлѣем господства ми: жѫпан Стан великї бан и жѫпан Бѣлчо велнки дворник и жѫпан Елъчанѫл вел лwгwфет и Ѳдрѣ вел спатар и Нѣгое внстиıар и Неделко столник и Татѫл комис и Стънислав пеХарник и Фрънцилъ вел постелник. Исправник, Бѣлчо вел дворник.

И аз, Стан, писаХ, сынѫ Миколwв wт Негоещи, въ столни град Бѫкѫрещї. ПисаХ мѣсеца апрнлїе кѣ дьнї, въ лѣт ҳ$\overline{знѕ}$.

† Їw Мирча воєвwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Mihnea pîrcă-

www.dacoromanica.ro

labul, ca să-i fie satul anume Cetăţenii tot, cu tot hotarul, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină. Şi a fost dobîndită de răposatul Vlaicul logofăt încă din zilele răposatului Vlad voievod Înnecatul de la Barbu al Gogoşoaei; pentru că Gogoşoaia şi fiii ei au pierdut cu mare hiclenie faţă de domnia mea. Iar jupanul Mihnea şi Vlaicu logofătul, care sînt mai sus-scrişi, ei au dobîndit-o cu dreaptă şi credincioasă slujbă de la domnia mea.

Iar apoi, acest mai sus-zis sat, el a fost cotropit de Staico vornicul. Iar după moartea lui Staico vornicul, iar el a fost cotropit de ⟨O⟩[1]prea vornicul şi de ⟨Şt⟩[1]eful clucerul. Iar domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, şi am aflat domnia mea că sînt vechi şi drepte ocine şi dedine ⟨ale jupanului⟩[1] Vlaicul logofătul şi cu fratele lui, Mihnea pîrcălabul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Edrea mare spătar şi Neagoe vistier şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Stănislav paharnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Belcio mare vornic.

Şi eu, Stan, fiul lui Micola din Negoeşti, am scris, în cetatea de scaun Bucureşti. Am scris luna aprilie 25 zile, în anul 7056 ⟨1548⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 547 (Valea, X/2). Orig., hîrtie (31 × 22), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XX.
Văleatul greşit; datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 374—375 (sub 1548). Facs. *ibidem*, 526.

[1] Loc rupt.

277 **1549 (7057) aprilie 26, Bucureşti.**

Cu mila lui Dumnezeu, Ion Mircea voievod şi domn a toată Ţara Românească, feciorul marelui şi preabunului Radul voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Pătru cu feciorii lui şi lui Bratco cu fetele, anume Stana şi ...[1] ca să le fie moşie la Certeji jumătate şi la Iermoneşti jumătate, de preste tot hotarul, din silişte şi din cîmp şi din apă şi din uscat şi din pădure jumătate. Apoi de la Jirov ...[1] de la izvorul Cladnicel pînă la gura Coşuştei şi apa Motrului în jos, pînă la hotarul Bucurovei şi la deal pînă la furcele Cernei şi în sus pînă la Geamăna şi pînă la furca Jirovului şi pînă la dealul Clădnicel din jos.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie moşie ohabnică, lor şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată şi mărturii am pus domnia mea: pe jupan Stan mare ban de la Craiova şi jupan Belciu mare dvornic şi jupan Vîlcean mare logofăt şi jupan ...[1] mare ...[1] pan ...[1] mare vistier şi jupan Tatul mare comis şi jupan Dara mare medelnicer şi Nedelco mare stolnic şi jupan Vîrjoghe mare portar şi Stanislav mare paharnic şi jupan Frăţilă mare postelnic. Şi ispravnic Stan marele ban de la Craiova.

www.dacoromanica.ro

Şi am scris eu, Neicul, în scaunul oraşului Bucureştii, în luna lui aprilie, în 26 zile, anul 7057 ⟨1549⟩.

Acest izvod s-au scris pe limba românească asemenea după hrisovul slavonesc de Lupp dascalul slavonesc la Şcoala Domnească în Bucureşti, iar unde nu s-au putut cunoaşte cuvintele la hrisovul slavonesc am lăsat loc aici nescris.

Eu Lupp dascalul slavonesc am scris.

Arh. St. Craiova, CCXVIII/1. Traducere din sec. XVIII; o copie a ei, la Arh. St. Buc., ms. 1 232, f. 58.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 393.

---

[1] Loc alb.

278 **1549 (7057) mai 3, Bucureşti.**

Милостїю божїею, Їѡанъ Мирчѣ воєводъ и господаръ всѣхъ Ѹгровлахїахъ, синъ Радꙋловъ воєводъ. Дахъ господства моꙗ се повеленїе господственмъ моимъ сїи болѣремъ именемъ Драгищебъ и Тоадеревъ и Становъ и Лѳповъ и Станчовъ и синове ихъ, елико Богъ дарꙋꙗ имъ, ꙗко да бꙋдетъ имъ достоꙗнїе се землꙗ знаменъ Хїршешовемъ всꙗ и на знаменъ старен и правъ: надъ червинъ древо, на Чемна и потомъ надъ востокъ надъ Почовалище, во каменъ, правъ во старемъ цръкви и паки wт тамъ правъ во Жилортъ и пакъ во знаменъ, на древо и wт тамъ и предѣлъ Поборищимъ всꙗ.

И пакъ давъ господства мїа, ꙗко да бꙋдетъ имъ и Поборищи всꙗ и съ горꙋхъ на ѳстъ Стезꙗ всꙗ, на старемъ знамена, зане кѳпивъ Драгищебъ се предѣлъ и Тоадеръ надъ л̄ краве и воли баграни и роганъ wт Соколъ ⟨wт⟩ Железинъ Паꙗ и wт Ныгъ, князъ Поборескъ и седми домъ цигански со [сетмъ] ×з̄ аспремъ готовъ.

И пакъ кѳпивъ Драгищебъ со всѣхъ единъ горъ Бѳвтъ полъ со аспремъ ×і̄ и л̃в̃ кони добри из Станчѳ болꙗрѣ wт Грꙋю.

И пакъ дахъ господства мꙗ ꙗко да wдоржитъ и нини горїи егоже менет сꙗ Тентегъ и нинъ Гробъ и нинъ Женави Полганъ и Чебанъ и Селанꙗ и Капра, зане видѣхъ господства мꙗ и рѳкописнъ wца моего Радѳ воєводъ и нинъ рѳкописнъ Негрѳм воєводъ старевъ писнъ.

И пакъ покѳпилъ Драгищебъ и wт Ситѣ wт Ситецин и wт Петръ wт селъ Лище, wт Пискъ съ вишше до предѣлъ Поꙗни и на востокъ до вода ... Почовалище ... грошн готовъ аспри ... и Добрѳ ... Драгищебъ и Тоадеревъ съ близнимъ своимъ из Станчѳ и из Мъцанъ и из близїа своꙗ четирен части wт предѣла Почовалище съ грошнмъ готовъ ... и единъ конь добри и два кобецн.

И пакъ да держитъ Драгищебъ и Тоадеръ и со близнимъ своимъ и во Галнча полъ и Мѳстицты [г] третїи частъ и во Жороаче ... и частъ Лѳповн попомъ надъ всю ... готово аспремъ ,ѣѱ̃ и две краве добре.

И пакъ покѳпивъ Драгищебъ и Тоадеръ съ близнимъ своимъ и часть достоꙗнїе попа wт Никѳли и wт Фрѳмошен и wт Скрада всѣ wт вси предѣли Ивановъ поповъ и братовъ его Данъ, зане продавъ ен вишше именища се на грошїи готовъ ×к̄ аспре и на н̄ wвецъ.

И потомъ дахъ господства мꙗ, ꙗко да держи сїи волгарїи више именита сїи достоꙗнїе и цигани непостиднн надъ моимъ повеленїе.

www.dacoromanica.ro

Се положихъ и исповедници вси болѣри господствомъ моимъ; жѹпанъ Станъ вел банъ и жѹпанъ Белчѹнъ вел ворникъ и жѹпанъ Вълчанъ вел логофетъ и Ѹдрѣ вел спатаръ и Негое вел вистїерю и жѹпанъ Татѹл вел комисъ и жѹпанъ Неделко вел столникъ и жѹпанъ Станиславъ вел пахарникъ и жѹпанъ Фрацилъ вел постелникъ.

Испсахъ азъ, Драгомиръ логофѣтѹл, во градъ Бѹкѹрещовъ, мѣсеца маи г, ×ѕнз.

† Їѡ Мирча вивевдъ, милостїю божїю господинъ.

Din mila lui Dumnezeu, Ioan Mircea voievod şi domn a toată Ungrovlahia, fiul lui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor boieri, anume lui Draghiţibă şi lui Toader şi lui Stan şi lui Lupu şi lui Stanciu şi fiilor lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie moştenire acest pămînt numit al Hirişeştilor tot şi pe semnele vechi şi drepte: la copacul roşu, la Cemna şi apoi spre răsărit, pe Pociovalişte, la piatră, drept la biserica veche şi iarăşi de acolo drept la Gilort şi iar la semn, la copac şi de acolo şi hotarul Poborăştilor tot.

Şi iar am dat domnia mea ca să le fie şi Poborăştii toţi şi cu toţi munţii de la gura Steziei, pe vechile semne, pentru că a cumpărat Draghiţibă şi Toader acest hotar pe 30 de vaci şi boi cornoraţi şi roşii de la Socol ⟨din⟩ Baia de Fier şi de la Neag, cnezul Poborăsc şi şapte sălaşe de ţigani cu [şapte] 7 000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Draghiţibă cu toţi un munte, Buvtă jumătate cu 3 000 de aspri şi 32 de cai buni de la Stanciu, boierul din Gruiu.

Şi iar am dat domnia mea ca să stăpînească şi alţi munţi ai lor care se numesc Teiteg şi altul Groapa şi altul Poiana Muierii şi Ciobanul şi Selanele şi Capra, pentru că am văzut domnia mea şi carte de la mîna tatălui domniei mele şi altă carte de la mîna lui Negru voievod cel Bătrîn.

Şi iar a cumpărat Draghiţibă şi de la Sitea din Siteşti şi de la Petre din satul Liţa, de la Piscu în sus pînă în hotarul Poianei şi spre răsărit pînă în apa ... Pociovalişte ... groşi aspri gata ... şi Dobru ... şi lui Draghiţibă şi lui Toader cu rudele lor de la Stanciu şi de la Măţan şi de la rudele lor patru părţi din hotarul Pociovaliştei cu groşi gata ... şi un cal bun şi doi şoimi.

Şi iar să stăpînească Draghiţibă şi Toader şi cu rudele lor şi în Galicea jumătate şi Mostiştea a treia parte şi în Joroace ... şi partea lui Lupu al popii peste tot ... aspri gata 1 700 şi două vaci bune.

Şi iar a cumpărat Draghiţibă şi Toader cu rudele lor de la Nicula şi partea de moştenire a popii şi din Frumoşei şi din Scrada, toate, din toate hotarele lui Ivan al popii şi ale fratelui lui, Dan, pentru că au vîndut ei cele mai susnumite pe groşi gata 2 000 aspri şi pe 50 de oi.

Şi apoi am dat domnia mea ca să stăpînească aceşti boieri mai susnumiţi aceste moşteniri şi ţigani neclintit, după porunca domniei mele.

Iată am pus şi martori toţi boierii domniei mele: jupan Stan mare ban şi jupan Belciun mare vornic şi jupan Vîlcean mare logofăt şi Udrea mare spătar şi Neagoe mare vistier şi jupan Tatul mare comis şi jupan Nedelco mare stolnic şi jupan Stanislav mare paharnic şi jupan Frăţilă mare postelnic.

Am scris eu, Dragomir logofătul, în cetatea Bucureştilor, luna mai 3, 7057 ⟨1549⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arhivele Statului din Sremski — Karlovci (R.S.F.Iugoslavia), fondul Patriarhiei. Copie făcută de cronicarul bănăţean Nicolae Stoica de Haţeg în 1831, după un original cu rupturi şi părţi ilizibile.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земли Ѫгрровлахїнскон, синъ великаго и добраго Радѫла воеводѫ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Радѫлѫ wт Нешчана със братїам и синовом его и Стонкъв със братїам и синовим его и Данѫ съ братїам и синовим нѫ Добре съ братїам и синовим нѫ и Миницкъв съ братїам и синовим нѫ и Драгѫлѫ съ братїам и синовим нѫ и Лѫпѫлѫ съ братїам и синовим нѫ, шкоже да нм ест wчинѫ ѫ Божорѫщ нинѫ дел въса и съ въсѣм хотарем, занеже нм ест стара и права wчина и дѣдїна.

Я потом, имали сѫт Радѫл със четѡм его съпрѣнїе със Станчюл и със Стонка и със попа wт Паде и със Стоян и със Стънилъ и със Лаеш и съ нинѫ чатѫ прѣд господства мн. И тако прѣше Стан и Стонка и нинѫ чатѫ въса како да wткинет wт wчина Бѫжорацев едно место еже се зовет Матка Лѫпоанев, да га прилепит wт wчина Пискѫпецилор. Я господство мн гледах и сѫдих нѫ съ въсн честитнмн правителїем господства мн по правдѫ и по закон и дадох господство мн Станѫ и Стонкъв и четом нѫ вше речени закон ѳ̄ї болѣрн, да заклет радї вше речена wчина. И заклели сѫт и wткинѫли сѫ то стар хотар и ѫзели сѫт по Калѣ Лѫпоанев, по маткъ.

Я потом, ѫзеше Радѫл и Стонка и Дан и Добре и Миницка и Драгѫл и Лѫпѫл закон кд̄ болѣрн, да заклет над тен ѳ̄ї болѣрн. И заклели сѫт Радѫл със четѡм его със кд̄ болѣрн, а Стан и Стонка и попа wт Падѣ и Стоян и Стънилъ и Лаеш и нѫ чатѫ wсташе wт закон [wт закон] wт прѣд господства мн и wт прѣд въсѣмн честитнмн правителїем господства мн.

Я потом, нзвадили сѫт Радѫл съ еговѫ чатѫ и съ хотарник еже нѫ съм дал господство мн по wни нѫхни съперницї wт по Матка Бъен, по ѫста Стрѫмбен по стари хотари и по Потокѫ Плопилор, таже wт тѫд, по дѣл, до хотарѫл Стрѫмбеен и до хотарѫл Бръдетѫлѫи, како веке Стан и еговѫ чатѫ въса метѣх да не имат въ вѣки.

Сего радї и господство мн дадох Радѫлѫ и Стонкъв и Данѫ и Добре и Миницкъв и Драгѫлѫв и Лѫпѫлѡв вше рече<нїи>, шкоже да нм ест въ wчинѫ и wхарѫ, нм и сино<вом нм> и внѫком и прѣвнѫчетѡм нм. И въ нѫ прѫдалнка да нѣст въ вѣки, нѫ да ест wставшнм нм. И нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣх господство мн: жѫпан Стан велнки бан Жнлскн и жѫпан Бѣлчю вели дворник и жѫпан Елъчанѫл велнкн лwгwфет и Нѣгое вистїар и Индрѣ спътар и Татѫл комис и Стънислав пехарник и Неделко столник и Фрѫцнлъ велнки постелник. Исправник, Елъчанѫл велнкн лwгwфет.

И аз, Братѫл wт Нецецн писац, еже написах въ настоещїи град рекшемн Бѫкѫрецн, мѣсеца мане и дънн, wт йдама текѫщаго лѣтѡм въ лѣт ×ѕнз̄.

† Їѡ Мїрча вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul din Peşceana cu fraţii lui şi fiii lui şi lui Stoica cu fraţii şi fiii lui şi lui Dan cu fraţii şi fiii lui şi Dobre cu fraţii şi fiii lui şi lui Minţica cu fraţii şi fiii lui şi lui Dragul cu fraţii şi fiii lui şi lui Lupul cu fraţii şi fiii lui, ca să le fie ocină la Bojorăşti toată partea lor şi cu toate hotarele, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, Radul cu ceata lui a avut pîră cu Stanciul şi cu Stoica şi cu popa din Pade şi cu Stoian şi cu Stănilă şi cu Laeş şi cu ceata lor înaintea domniei mele. Şi aşa pîrau Stan şi Stoica şi toată ceata lor, ca să scoată din ocina Bujo-

www.dacoromanica.ro

răştilor un loc care se cheamă Matca Lupoanei, să o lipească de ocina Piscupeştilor.

Iar domnia mea am cercetat şi i-am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea lui Stan şi lui Stoica şi cetei lor mai sus-zise lege 12 boieri, să jure pentru această ocină mai sus-zisă. Şi au jurat şi au scos acel hotar vechi şi au luat pe Valea Lupoanei, pe matcă.

Iar apoi, au luat Radul şi Stoica şi Dan şi Dobre şi Minţica şi Dragul şi Lupul lege 24 boieri, să jure peste acei 12 boieri. Şi au jurat Radul cu ceata lui cu 24 boieri, iar Stan şi Stoica şi popa din Pade şi Stoian şi Stănilă şi Laeş şi ceata lor au rămas de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele.

Iar apoi, Radul cu ceata lui şi cu hotarnicul pe care l-am dat domnia mea au scos pe pîrîşii lor de pe Matca Văiei, pe Gura Strîmbei, pe vechile hotare şi pe Pîrîul Plopilor, apoi de acolo, pe deal, la hotarul Strîmbei şi pînă la hotarul Brădetului, ca Stan şi ceata lui mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta şi domnia mea am dat lui Radul şi lui Stoica şi lui Dan şi lui Dobre şi lui Minţica şi lui Dragul şi lui Lupul mai sus-zişi, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi între ei prădalica să nu fie în veci, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Neagoe vistier şi Indrea spătar şi Tatul comis şi Stă⟨ni⟩slav paharnic şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Şi eu, Bratul din Negeşti piseţul, care am scris în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna mai 8 zile, de la Adam cursul anilor în anul 7057 ⟨1549⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul judeţean Gorj, nr. 24. Orig., perg. (30,5 × 47), pecete timbrată, căzută.
EDIŢII. Slav. şi trad. Ştefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 122—124.

280 ⟨1549—1552⟩ mai 22, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їw Мирча воивода и господинъ въсон земли Оугроулахїнскою, сынъ великаго и прѣдобраго Радоула воивода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѹг господства ми Нѣгѹл и съ нимь синови сн, елицї им Богъ принѹстит, ꙗкоже да им ест wчинѹ wт ѹста Слани Рибник и до изворѹл Кътъѹцѹлww и до изворѹл Бънен Релѣ дела wт из гор половина, каре елика се хтет избрати, понеже покѹпи Нѣгѹл wт ѹнкам сн Фръга за ×ар аспри готовн. И дела ѹнкам сн Нѣгѹлww въса, wт вода и wт сѹхо, понеже покѹпи Нѣгѹл wт ѹнкам сн Нѣгѹл за ×ар аспри готовн. И пакн покѹпи Нѣгѹл дел ѹнкам сн Нѣкѹлев въсаχ за ×ар аспри готовн. И пакн покѹпи Нѣгѹл делад братом сн Ѡпреѹ за ×ар аспри готовн.

И пакн покѹпи Нѣгѹл wт синовн Нѣкѹлев wчинѹ wт Тѫмпѣнн wт Фръга и wт Барбѹл за ×Т аспри wт сребро, wт въсеχ хотаром.

И пакн да им ест wчинѹ ѕ Тѫмбоецн, wт дела Мѹшатов фабрѹл половина и със виноградє и мѣсто за кѹке и ѕ wгорѹ и мѣсто wт горъ, каре елика се избратн wт деднѹ и wт кѹпованїе, понеже Мѹшат а wн побратнт по Мерѣща wт свон добром волю; а Меръща а wн извадит wт онр нщеже дават р аспри готовн и една меχ за сир и една слѫнина wт мѣсѹ и една кожок за з аспри.

www.dacoromanica.ro

И паки покѣпи Иван wт Тѫмпѣни една ачинганкъ, на име Мариика, wт Стоика wт Кълимънецин, за ѱо аспри. И паки покѣпи едни ацинган, по име Пътрѣ, wт Стан wт Прочькъ, за ҳа аспри. Ищеже сѣт били покѣпени тен ацинган къ дьни поконнаго Радула воиводѣ по великѣ гладнѣ wт през планина и wт Ханъш Унгѣрѣл wт Сибню, за по s къблове wт жито р цѣна ест една къбла по м аспри и по д свини тълъсти и едни свин по р аспри.

И потом ...[1] wт Кындецин тѫкмеж със анепсеїн Оанчев и със анепсеїе Голинцев, понеже га ест дал Татѣл една ацинганкъ по едни ацинган анепсеїн Оанчев и на анепсен Голинцев, да сътворише детн; а wни разделише а тнезн детн 8 двѣн, ере тнезн цигани, а wни прѣкнвали кѣпно петнадесет лѣт и сътворише д момцн и в дъцинре. Таже и раздели се и взеше Татѣл цинганка-шн и със двѣ момцн и една дъцинра, анепсеїн Оанчев и анепсен Голинцѣн а wни сн взимат а негов цинган и със двѣ момцн и а дъцинра.

И паки покѣпи Нѣгѣл wчинѣ 8 Тѫмпѣни, wт дел винкам сн Фръгъв к сежени, за ҳаф аспри.

Сего ради, нм дадоҳ и господство мн, шкоже да нм ест wчинѣ и къ wҳабѣ, нм и синовом нм и внѣком нм и прѣвнѣчитом нм и нн wт когоже непотъкновенно, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господства мн: жѣпан Стан велнкн бан Кралевскн и жѣпан Бѣлчо велнкн дворник и жѣпан Елъчанѣл велнкн лwгwфет и жѣпан Иѣгое внстїер, Идрѣ спатар и Стънислав пеҳарник и Неделко столник и Татѣл комнс и Фръцнлъ постелник. Исправник, Елъчанѣл велнкн логофет.

И аз, Бръсѣн, еже напнсаҳ къ настол град Бѣкѣрецин, мѣсеца мая кв дьни и wт Ѣдама текѣща лѣтомо ҳзнѕ.

† Їw Мнрча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neagul şi cu fiii săi, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină din gura Rîmnicului Sărat şi pînă la izvorul Cătăuţului şi pînă la izvorul Văii Rele partea de sus, jumătate, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Neagul de la unchiul său Frăga, pentru 1 100 aspri gata. Şi partea unchiului său Neagul toată, din apă şi din uscat, pentru că a cumpărat-o Neagul de la unchiul său Neagul, pentru 1 100 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Neagul partea unchiului său Necula toată pentru 1 100 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Neagul partea fratelui său Oprea pentru 1 100 aspri gata.

Şi iarăşi a cumpărat Neagul de la fiii lui Necula ocină din Tîmpeni de la Frăga şi de la Barbul pentru 4 300 aspri de argint, de peste tot hotarul.

Şi iarăşi să-i fie ocină la Tîmboeşti, din partea lui Muşat faurul jumătate şi cu vii şi cu locul de casă şi un ogor şi locul din deal, oricît se va alege, din moştenire şi din cumpărătură, pentru că Muşat, el a înfrăţit pe Mereuţă de a lui bunăvoie; iar Merăuţă l-a scos de la bir şi i-a mai dat 100 aspri gata şi un burduf de brînză şi o slănină de carne şi un cojoc de 60 aspri.

Şi iarăşi a cumpărat Ivan din Tîmpeni o ţigancă, anume Mariica, de la Stoica din Călimăneşti pentru 770 aspri. Şi iarăşi a cumpărat un ţigan, anume Pătru, de la Stan din Procică pentru 1 000 aspri. Şi încă au fost cumpăraţi acei ţigani în zilele răposatului Radul voievod, pe mare foamete, de peste munte de la Hanăş Ungurul din Sibiu pentru 6 găleţi de grîu şi preţul unei găleţi cîte 40 aspri şi pe 4 porci graşi şi un porc cîte 100 aspri.

Iar apoi, ...[1] din Cîndeşti întocmire cu nepoţii lui Oancea şi cu nepoţii lui Goliţă, pentru că a dat Tatul o ţigancă după un ţigan al nepoţilor lui Oancea

www.dacoromanica.ro

şi al nepoţilor lui Goliţă, ca să facă copii; iar ei au împărţit acei copii în două, căci acei ţigani, ei au petrecut împreună 15 ani şi au făcut 4 băieţi şi 2 fete. Deci i-au împărţit: şi Tatul a luat pe ţiganca lui şi cu doi băieţi şi o fată şi nepoţii lui Oancea şi nepoţii lui Goliţă şi-au luat ţiganul lor şi cu doi băieţi şi o fată.

Şi iar a cumpărat Neagul ocină la Tîmpeni 20 stînjeni din partea unchiului său Frăga pentru 1 500 aspri.

De aceea, i-am dat şi domnia mea, ca să-i fie ocină şi de ohabă, lui şi fiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi jupan Neagoe vistier, Idrea spătar şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Şi eu, Bîrsean, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 22 zile şi de la Adam cursul anilor 7056 <1548 .

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 551 (Ep. Buzău, IV/1). Orig., perg. (30 × 43,5), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 173, f. 387.
Văleatul greşit; datat după divan.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 378—379 (sub 1548).

[1] Loc rupt.

281 1549 (7057) iunie 6, Bucureşti.

† Милостие божїею, Іѡ Мирчѣ воевода и господинъ въсое Ѹгровлахиское земле, синъ прѣдобраго и великаго Радꙋла воевода. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми Гѹлев и Тѹдор и съ нимъ синове елици им Богъ даст, ꙗкоже да им ест ѡчинъ ѕ Бѣдѣни ѿт дел Бишен половинъ ѿт ѡчинѕ, понеже ест побратил Биша по више речени людїе над негова ѡчина, а сеже людїе именити писани Гѹлѣ и Тѹдор, а они ѕложише и побратише по Биша над иновем комате, или мало или много, али ѿт прн дьни Радꙋла воевода Калѹгера, како да сѹт ѡколо три братїе неразделени въ вѣки.

И потом, имаше прѣнїе пред господства ми Гѹлѣ и Тѹдор със Биша. И тако преше Биша ере не ест побратил никогоже над таа више речена ѡчина, аниѕ ѕфатише се за бьжѫ. Тем ради, гледаѫ и сѹдї по правдѣ и дадоѫ господство ми Гѹлен и Тѹдоров закон ѣї колѣри, да заклет како иѫ ест побратил над више реченаго ѡчина Биша ѿт негово добром волю. И тако иѫ донесоше пред господство ми и заклеше.

И ѕ тем, Биша ѕфатише се ѿт закон и тако мѕ дадоѫ господство ми ѫ колѣри, над закон Гѹлен и Тѹдоров, како да ѡткръвиѫ тензе ѣї колѣри. И поставише дьнъ на Възнесенїе Христово. Такогере на сорок не могоше донесити клетовци, аниѕ парнсаше га ѿт дома. Тем ради, ѡсташе Биша ѿт закон ѿт пред господство ми, а сеже людїе именити писани ѡправдише се ѿт пред господство ми.

Сего ради, дадоѫ и господство ми Гѹлен и Тѹдоров и съ нимъ синове, ꙗкоже да им ест више речена ѡчина въ ѡчинѕ и въ ѡхабѕ, им и синовом ним и виноком и прѣвнѹчетом им и не ѿт когоже непсколѣбимо, по реч господства ми.

www.dacoromanica.ro

Сеже и свѣдѣтелне поставлѣем господство мн: жѹпан Стан велики бан Кралевски и жѹпан Бѣлчо велики дворник и жѹпан Блъчанѹл велики логофет и Идрѣ спатар и Нѣгое вистиар и Татѹл комис и Стънислав пеҳарник и Недѣлко столник и Фръцилъ велики постелник. Исправник, Стан велики бан.

И аз, Михѹл wт Тръговище диак, ше начертаҳ въ настолни градѹ Бѹкѹреци, мѣсеца юніе ѕ дьни, wт Ѣдама текѹщаго, въ лѣто ҳѕнѕ

† Їѡ Мїрчѣ вшевѡда, мнлостїѭ божїѭ, господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gulea şi lui Tudor şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Bădeni din partea Vişei jumătate de ocină[1], pentru că a înfrăţit Vişa pe mai sus-zişii oameni pe ocina ei, iar aceşti oameni scrişi anume, Gulea şi Tudor, ei au aşezat şi au înfrăţit pe Vişa pe averile lor, puţine sau multe, însă în zilele lui Radul voievod Călugărul, ca să fie la un loc trei fraţi nedespărţiţi în veci.

Iar apoi, Gulea şi Tudor au avut pîră înaintea domniei mele cu Vişa. Şi aşa pîra Vişa că n-a înfrăţit pe nimeni pe acea mai sus-zisă ocină, şi s-a apucat de tăgadă. De aceea, am cercetat şi am judecat după dreptate şi am dat domnia mea lui Gulea şi lui Tudor lege 12 boieri, să jure că i-a înfrăţit Vişa pe mai sus-zisa ocină de a ei bunăvoie. Şi astfel i-au adus înaintea domniei mele şi au jurat.

Şi întru aceasta, Vişa s-a apucat de lege şi astfel domnia mea i-am dat 24 boieri, peste legea lui Gulea şi a lui Tudor, ca să înfrîngă pe acei 12 boieri. Şi au pus zi la înălţarea lui Hristos. Astfel, la soroc n-au putut aduce jurătorii, ci au fugit de acasă. De aceea, a rămas Vişa de lege dinaintea domniei mele, iar aceşti oameni scrişi anume s-au îndreptăţit dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Gulea şi lui Tudor şi cu fiii lor, ca să le fie mai sus-zisa ocină de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Idrea spătar şi Neagoe vistier şi Tatul comis şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Stan mare ban.

Şi eu, Mihul diacul din Tîrgovişte, care am scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna iunie 6 zile, de la Adam curgători, în anul 7057 ⟨1549⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 559 (Ep. Buzău, XVI/4). Orig., perg. (25,5 × 39), pecete timbrată. Cu o traducere din 1862.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*,*B*, 394.

---

[1] Cuvintele: полевинъ wт wчин8 (jumătate de ocină), adăugate ulterior pe loc răzuit.

282 1549 (7057) iunie 9.

†Мнлостїю божїю, Їѡ Мирча вонвода и господинъ въсон зимлн Ѹггровлаҳискон, синъ велика⟨го⟩ и добраго Радѹл вонвода. Дават господство мн сїи повелѣнїе господства мн славѣем господства мн, Митрен и Грозен, шкоже да нм сѣт wчинѹ ѕ Дръгничѣни въса и съ въса ҳотарѡм, понеже нм сѣт стара и права wчинѹ, дѣдїнѹ.

www.dacoromanica.ro

Я потwм, имат прѫ със Копач и Мошѫл. И тако прѣше Копач и Мошѫл, како да ѫзимает wчинѫ wт Митрѣ и wт Грозѣ. Я господство мн ѫ тем сѫдиѫмо по правѫ и по законѫ и дадоѫ господство мн Митреѫ и Грозеѫ закон ѣї болѣрн и ѯотарник Дан wт Стѫдинa, тере ѯотъръсат. И доносн Митрѣ и Грозѣ тензи ѣї болѣрн прѣд господства мн, тере заклет и мартѫрисат по ниѯне дѫше како не имат Копач и Мошѫл не едно метѣѯ със тае wчинѫ и не сѫт дали еднa дешѫгѫбинa, краве ч̄, къдa сѫт бил ѫбинет едно человѣкѫ по тае wчинa, анѫ сѫт вин дали тое дешѫгѫбинa кон сѫт бил виновати, а Копач и Мѫшѫл не ест дали не една крава. Сего радї, по векю метѣѯ да не имат Копач и Мошѫл със тае wчинa. Я кон се минт крнѣ, да ѫзимат <зако>н wт прѣд господства мн к̄д болѣрн над дрѫга закон. Сего радї wсташе Копач и Мошѫл wт закон.

Сежо радї, дадоѫ и господство мн Митреѫ и Грозеѫ, шкоже да им с<ѫт въ wчинѫ>1 и въ wѯавѫ, нним и синовн им и не wт когоже непотокновено, пѫрнзмо господства мн.

Сниже и сведѣтелїе поставлѣемѫ 2 <господства мн>1: жѫпан Стан великн бан Жилскн и жѫпан Бѣлчо велнкн дворник и жѫпан Елъчѣнѫл велнкн логѳфета и Нѣгое вистнар и Идрѣ спатар и Стънислав пеѯарник и Недѣлко столник и Татѫл комнс. Испрванник, Фръцнлъ велнкн постелник.

Пнс мѣсеца юнїе θ дьнн, въ лѣт ѕнз.

† Їѡ Мірча вшевѫда, мнлостїѫ божїѫ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Mitrea şi lui Grozea, ca să le fie toată ocina în Drăghiceni şi cu tot hotarul, fiindcă le este lor veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră cu Copaciu şi cu Moşul. Şi astfel au pîrît Copaciu şi Moşul, ca să ia ocina de la Mitrea şi de la Grozea. Şi domnia mea întru aceasta am judecat după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea lui Mitrea şi lui Grozea lege 12 boieri şi hotarnic pe Dan din Studina, ca să hotărnicească. Şi au adus Mitrea şi Grozea aceşti 12 boieri înaintea domniei mele de au jurat şi au mărturisit pe sufletele lor cum nu au Copaciu şi Moşul nici un amestec cu această ocină şi n-au dat o duşegubină 90 de vaci cînd s-a fost ucis un om pe acea ocină, ci au fost dat acea duşegubină cei care au fost vinovaţi, iar Copaciu şi Moşul n-au dat nici o vacă. De aceea, Copaciu şi Moşul mai mult să nu aibă amestec cu această ocină. Iar cui i se pare strîmb, să ia lege înaintea domniei mele 24 boieri peste cealaltă lege. De aceea, au rămas Copaciu şi Moşul de lege.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Mitrea şi lui Grozea, ca să le fie <de ocină [1] şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem <domnia mea [1]: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Neagoe vistier şi Idrea spătar şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis. Ispravnic, Frăţilă mare postelnic.

Scris în luna iunie 9 zile, în anul 7057 <1549 .

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bibl. Acad., CLXXXVII/3. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Codrescu*, IV, 115—117. Trad. *D.I.R.*, *B*, 395.

---

[1] Loc rupt.
[2] În original: поставлѣмѣ.

www.dacoromanica.ro

† Милостию божию, Їω Мирча воевода и господинъ въсои земле Оугровлашское, сынъ великаго и прѣдобраго Радул воиводе. Дават господство ми сїю повелѣние господства ми wвемзи человеци по име: Влад съ синови си, Мареш и Нанѫл [1] и Иwи съ синови си и Бъсию съ синови си и Нѣгое съ синови си, Радое съ дъщера си, Ѡпрѣ и съ синови си, Пътрѫ съ синови си, Семенѫ и Бадѣ и съ нѭ синови си, іакоже да им ест wчинѫ ѫ Стръмба и ѫ Лов ѫ варе елика се ѯтет изврати нѭю wчинѫ въса, занеже им ест стара и права wчинѫ, дѣдинѫ ешеже wт прн дьни Влада воиводa Калѫгера, анѫ им ест била книга за дѣдинѫ жежена ѫ едно кѫке. Тем радї сътворише и поновише книгѫ за дѣдинѫ ѫ пред господства ми.

И паки Ѡпрѣ ѧложи и побратн по Нанѫ съ синови си над негова wчинѫ, над половинѫ, ѫ Стръмба и ѫ Лов. а Нанѫл даде Ѡпреѣ ф аспри готови; еще сѫт били побратнли ѫ пред Радула воеводa еже погибе на Рѣбникѫ.

И паки Пътрѫ съ синови си да мѫ и ест wчинѫ wт дел брат емѫ Бъсию, wчинѫ за с аспри, ере w платн wт бир съ с аспри готови и дел братѫ си Иwи, занеже w изваде wт бир със ле аспри.

Сего радї, им дадоѯ и господство ми, іакоже да нл сѫт въ wчинѫ и въ wѯабѫ, <нним> и синовом нл, вѫком и прѣвнѫчетом им. И въ нѭ прѣдалнка да нѣст, нѫ да ест wставшем нл. И нн wт когоже нѣпотакновено, по реч господства ми.

Сеже сведетелне: жѫпан Стан велнки бан Кралевскн и жѫпан Бѣлчо велнки дворнк и жѫпан Елъчанѫл велнки лwгwфет и Идрѣ велнки спатар и Нѣгое вел внстнар и Бонко вел пеҳарнк [2] и Неделко вел столнк и Татѫл велнки комис и Фрѫцнлъ вел постелнк. Исправник, Елъчанѫл велнки лwгwфет.

И аз, Стан, писаѯ ѫ Бѫкѫрещн, мѣсеца юнїе кѳ дьнн, в лѣт ѯзнз.

† Їω Мирча вwевwда, милостїѭ божїѭ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Vlad cu fiii săi, Mareş şi Nanul[1] şi Ion, cu fiii lor şi lui Văsiiu cu fiii săi şi Neagoe cu fiii săi, Radoe cu fiica sa, Oprea şi cu fiii săi, Pătru cu fiii săi, lui Semen şi Badea şi cu fiii săi, ca să le fie ocină în Strîmba şi în Lovu, oricît se va alege ocina lor, toată, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină, încă din zilele lui Vlad voievod Călugărul, ci le-a fost arsă cartea de moştenire într-o casă. De aceea, au făcut şi au înnoit cartea de moştenire înaintea domniei mele.

Şi iarăşi Oprea a aşezat şi a înfrăţit pe Nanul cu fiii săi peste ocina lui, peste jumătate, în Strîmba şi în Lovu, iar Nanul a dat lui Oprea 500 aspri gata; încă s-au înfrăţit înaintea lui Radul voievod care a pierit la Rîmnic.

Şi iarăşi lui Pătru cu fiii săi să-i fie ocină din partea fratelui său Văsiiu ocină pentru 200 aspri, căci a plătit-o de bir cu 200 aspri gata şi partea fratelui său Ion, pentru că a scos-o de la bir cu 35 de aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie lor de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Idrea mare spătar şi Neagoe mare vistier şi Voico mare paharnic[2] şi Nedelco mare stolnic şi Tatul mare comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Şi eu, Stan, am scris în Bucureşti, luna iunie 22 zile, în anul 7057 (1549 -

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Buc., S. I., nr. 560 (Ep. Rîmnic, C/2). Orig., perg. (21 × 35), pecete timbrată. Cu două traduceri, din 1902 şi 1914.

EDIŢII. Slav şi trad. Ştefulescu, *Strîmba*, 13—15. Trad. *D.I.R.*, *B*, 395—396. Facs. *ibidem*, 529.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] În loc de: „ fost mare paharnic".

284 ⟨1549 septembrie 1 — 1550 august 31⟩ 7058, Bucureşti.

† Милостїю божнею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсои земле Оугровлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радула воевода. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн сл҃зем господства мн Албл҃л съ братиа си и Юга съ братиа си и Роман съ братиа си и Станчюл със братиа си и Могош съ братиа си и съ нїх синовн, елицн нм Богъ даст, шкоже да нм ест wчинл҃ ѕ Кръстнненцн, нїхнл҃ дел, варе елнка се хтет нзбратн, понеже нм ест стара и права wчина, дѣдїна. И потом, покл҃пнше wчинл҃ ѕ Кръстнненцн wт дел Дѣтковл҃ половнн понеже покл҃пнше за ҳ҃а аспрн. И паки покл҃пнше wт Кръжъшае дел Кръвъцев и дел Радославшв, алн тъчїю ѕ седалнце, за ҳ҃аѳ҃ аспрн.

И потом сл҃т прнтнснл҃ли калугерн wт монастнр wт Иргнш по вншє нменнтн людїе, таже нм ест распнали село ѕ неговл҃ снлост прн дьнн Радл҃ла воевода Калугера и нзметнили сл҃т аспрнн калогерни вншє реченнм члов҃цн над дел Крнвъцов и над дел Радославов. И потом нмаше прѣнїе прѣд господства мн; таже снце прѣше калогерн како ест била дел Крнвъцов и Радославов нїхнл҃ дѣднн. И ѕ тем, господство мн сл҃дїх по правдл҃ и по ⟨за⟩кон, със въснмн чнстнтнмн правнтелїе господства мн и вндѣх господство мн како сл҃т или прнтесненї вншє речени людї wт калугерн.

Таже, дадох и господство мн Албл҃л [1] съ братиа и Юга съ братиа си и Роман съ братиа си и Станчюл съ братиам си и Могош ⟨съ братиам си и съ нїх синовн ... въса ... и ѕзех wт нїх аспрїн еже сл҃т метнл҃ли ...

⟨Сего ради, дадох⟩ и господства мн вншє реченим людї, шкоже да нм ест ⟨въ wчинл҃ и въ wхабл҃ и нн wт когоже непотъкновено, по реч⟩ господства мн.

Сеже и свѣдетелїе поставлѣем ... ⟨постел⟩ник. Исправник, Блъчанл҃л великн лwгwфет.

... Бѕкѕрещн, мѣсеца ... дьнн ... ҳ҃нн.

⟨† Їѡ Мирча⟩ вшевшда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele: Albul cu fraţii săi şi Iuga cu fraţii săi şi Roman cu fraţii săi şi Stanciul cu fraţii săi şi Mogoş cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cîrstieneşti partea lor, oricît se va alege, pentru că le este veche şi dreaptă ocină, dedină. Iar apoi au cumpărat ocină în Cîrstieneşti din partea lui Detco jumătate, pentru că au cumpărat-o pentru 1 000 de aspri. Şi iarăşi au cumpărat de la Cîrjoae partea lui Crivăţ şi partea lui Radoslav, însă numai în vatră, pentru 1 500 aspri.

Iar apoi călugării de la mănăstirea Argeş au cotropit pe mai sus-numiţii oameni, de le-au risipit satul cu sila în zilele lui Radu voievod Călugărul şi au lepădat călugării asprii mai sus-zişilor oameni pe partea lui Crivăţ şi pe partea lui Radoslav. Şi apoi au avut pîră înaintea domniei mele: deci aşa pîrau

www.dacoromanica.ro

călugării că partea lui Crivăţ şi a lui Radoslav a fost dedina lor. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domnia mea că au fost cotropiţi mai sus-zişii oameni de călugări. Deci am dat domnia mea lui Albul[1] cu fraţii şi lui Iuga cu fraţii săi şi lui Roman cu fraţii săi şi lui Stanciul cu fraţii săi şi lui Mogoş ⟨cu fraţii săi şi cu fiii lor ...⟩ toată ... şi am luat de la ei asprii pe care-i lepădaseră...

⟨De aceea, am dat⟩ şi domnia mea mai sus-zişilor oameni, ca să le fie ⟨de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după spusa⟩ domniei mele.

Iată şi martori punem ... postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

... Bucureşti, luna ... zile ... 7058 ⟨1549—1550⟩.

⟨† Io Mircea⟩ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 571 (Ep. Argeş, XLIV/8). Orig., hîrtie (40,5 × 28), rupt, pecete timbrată. Cu o traducere din 1911. Copie slavă ibidem, ms. 708, f. 359.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 396—397.

---

[1] Peste cuvîntul: „Albul" s-a scris: „Radoslav".

285 1550 (7058) februarie 21, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсѣе земле Оугровлах<ѫи>[1]ское, сынъ великаго, прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господства ми сїю повеленїе господства ми слꙋзем господства ми Албѡтъ и Идрѣ, такоже да мѡ ест wчинѡ ѕ Рѡшецѣ, варн колнко се ѫтет извратн wт дел Радꙋл пръкълабѡ, понеже мѡ ест стара и права wчинѡ и дѣдина.

И потом, имаше Алботѡ и Идрѣ пренїе прѣд господства ми със Кодою и Тоадер и Матос и Мирча. И тако прѣше прѣд господства ми Кодою и Тоадер и Матос и Мирча како имат wчинѡ прѣтиснила ѕ Рошецѣ wт Радꙋл пръкълабѡ, а господства ми сѣдѣѫ мѡ и гледаѫ мѡ със въсеми чиститими правителю господства ми и проч<та>ѫ мѡ и книге Басараба воевода ⟨и⟩ изнандоѫ господства ми како ест заклелъ Радꙋл пръкълабѡл юшеже прѣд дьни Радꙋл воевода Стараго със к҃д болѣри, како ест права ⟨и стара⟩[1] д<ѣдин>[1]а wчинѡ Рѡшецѣ. И wт прѣд господства ми wсташе wт закон Кодою и Тоадер и Матос и Мирча.

Сего радї, иѫ дадоѫ господства ми слꙋзем господства ми Алботъ и Идрѣ, такоже да мѡ ест wчинѡ и wѫабѡ, нем и снъвн нм и вноком и прѣвночетом и не wт когоже непотъкновенѡ, по реч господства мн.

Сеже свѣдѣтелн поставлѣнм господства мн: жѡпан Стан велнкн бан, жѡпан Белчю велнкн дворнек и жѡпан Клъчанѡл велнкн лwгwфет, жѡпан Идрѣ велнкн спатар, Нѣгое велнкн внстнар, Стънислав пеҳарнк, Неделко столнек и Фръцелъ велнкн постелнк.

Пнс ѕ градѡ Бѡкѡреще, мѣсеца февроарїе к҃а дьни, въ лѣт ҂зннн.

† Іѡ Мирча вwевwда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui, preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugilor domniei mele, lui Albotă şi lui Idrea, ca să le fie ocină în Ruşeţu, oricît se va alege din partea lui Radul pîrcălabul, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, au avut Albotă şi Idrea pîră înaintea domniei mele cu Codoiu şi Toader şi Matos şi Mircea. Şi aşa pîrau înaintea domniei mele Codoiu şi Toader şi Matos şi Mircea că au avut ocină în Ruşeţu cotropită de către Radul pîrcălabul, iar domnia mea am judecat şi am cercetat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit şi cartea lui Basarab voievod şi am aflat domnia mea că a jurat Radul pîrcălabul încă în zilele lui Radul voievod cel Bătrîn, cu 24 de boieri, că îi este dreaptă ⟨şi veche dedină⟩[1] ocina Ruşeţu. Şi au rămas de lege şi dinaintea domniei mele Codoiu şi Toader şi Matos şi Mircea.

De aceea, le-am dat domnia mea slugilor domniei mele Albotă şi Idrea, ca să le fie ocină şi ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor. Şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi jupan Idrea mare spătar, Neagoe mare vistier, Stănislav paharnic, Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic.

Scris în cetatea Bucureşti, în luna februarie 21 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 561 (Ep. Buzău, LXXXVIII/1). Orig., hîrtie (30,5 × 21) pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1852; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 416.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 397. Facs. *ibidem*, 530.

[1] Loc rupt.

286 **1550 (7058) martie 9.**

... Стефанъ писацъ и жупанице его, Параскивеи и шюрь его, Дъмитрь и съ нимъ синови ...[1], шкоже да им ест вчине в селе по име Алънь и в Бане и ...[1] в Половраџї ...[1] колике сът биле Радулов от Бане и жупанцев его ...[1], ални дел тъстъ Стефановъ, по име Дъма ...[1] нъ биле сът притеснъте от братїи Дъмев, еже сът винец Дъмитров и Параскивин, занеже сът били устали малџини от ѡца своего, Дъма.

И потом, винци Дъмитров и Параскивин изгъбише виише речене селе ...[1] със зла хитлъкство от къ господство ми ...

И потом, пріинде Стефан и шюрь его, Дъмитрь ...[1] и просише от господства ми дел ѡца своем, Дъмев ...[1] и слъжба радї что ест послъжил Стефан господствъ ми и занеже им ест биле и праве и старе вчине и дѣдїне.

Сего радї и господство ми дадох Стефанъ ...[1] и шюре его, ⟨Дъмитрь⟩[1], шкоже да мъ сът виише речене делове Дъмев ...[1]

⟨мѣсеца марть҃е ѳ дьни, въ лѣт ×ѕ҃ни⟩.

... lui Stepan piseţ şi jupaniţei lui, Paraschiva şi cumnatului lui, Dumitru şi cu fiii lor...[1] ca să le fie ocine în satele anume Alunu şi în Baia şi...[1] în Polovragi...[1] cîte au fost ale lui Radul din Baia şi ale jupaniţei lui...[1] însă partea socrului lui Stepan anume Duma...[1] ci au fost cotropite de fraţii lui Duma, unchii lui Dumitru şi ai Paraschivei, pentru că au rămas mici de tatăl lor, Duma.

Iar apoi, unchii lui Dumitru şi ai Paraschivei au pierdut mai sus-zisele sate...[1] cu rea hiclenie de către domnia mea...[1]

Iar apoi, au venit Stepan şi cumnatul lui, Dumitru...[1] şi au cerut de la domnia mea partea tatălui lor, Duma...[1] şi pentru slujba ce a slujit Stepan domniei mele şi pentru că au fost ale lor drepte şi vechi ocine şi dedine.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Stepan şi cumnatului luĭ ⟨Dumitru⟩[1] ca să le fie lor mai sus-zisele părţi ale lui Duma...[1]

⟨... luna martie 9 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

După Ştefulescu, *Gorjul ist.*, p. 2—3 şi *Polovragii*, p. 24, cu anul 1554.

[1] Loc alb în textul editorului.

287 **1550 (7058) aprilie 9, Bucureşti.**

† Мїлостїю божїею, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсон Оугровлахїнскои земли, сынъ великаго и прѣдобраго Радула воиводе. Дакат господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомѹ и божественомѹ монастирѹ глаголеми Говора, иджеже ест храм прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенѣи владїчице нашеи Богородице и присно дѣвѣи Маріе и чьстное ея ѕспенїе, ѥкоже да и ест wчинѹ ѕ Нънъшецїи ѕ ѕста Тополовцѣ, нѭна дел въса варе елика се ѯтет избратн и wт водѹ и wт горѹ и воденице, понеже им сѣт стара и права wчина и дѣдїна, али покѹпена еще wт прн дьни поконнаго Блада воевод Калѹгера и поконнаго мн родїтелю господства мн Радула воиводѹ.

Й потwм, имали сѣт съпрѣнїе wтцѹ егѹмен кѵр Θеwдwре със Данчюл wт Крѫчецн и със Стан, сынъ Бнлев wт Съпата, и тако прѣше Данчюл и Стан прѣд. господства мн како нѣст била покѹпена дел Бнлев wт Нънъшецн, анѹ ест била притеснѹна. Й ѕ том, господство мн гледах и сѣднх съ въсн честитн правителїе господства мн, по правдѹ и по закwнѹ и гледах господство мн и прочътах и книге поконнаго Блада воеводе Калѹгера и книгѹ поконнаго мн родїтелю господства мн Добраго Радула воеводе и wбрѣтwх господство мн како ест бнл продах Бнлѣ неговѹ дел wт Нънъшецн поконномѹ Бладу воиводе, wт своемѹ добром волю, за ѯ҃аѵ҃ аспрн. И прнложена внст вншe речена wчнна wт поконнаго Блада воиводе ѕ свѣтомѹ и божественомѹ вншe реченномѹ wбнтѣл.

Й потом, господство мн не въсхотѣх да се плакат Данчюл wт Крѫчецн и Стан, сынъ Бнлев wт Съпата wт крнвнѹ, анѹ дадох нм господство мн закон ѳ҃ї болѣрн заклетн и свѣдѣтелствоватн како нѣст била продана вншe речена wчнна wт Бнлѣ wт своемѹ добром волю, анѹ ест бнл прнтеснен. Й Данчюл и Стан възмогоше прннести тех ѳ҃ї волѣрн да свѣдѣтелствѹет нм и да заклет никако, нѹ wсташе Данчюл wт Крѫчецн и Стан, сынъ Бнлев wт Съпата, wт закон и съ въсѣм. четом нх wт прѣд господства мн и wт прѣд въсѣм честнтем властелннwм господства мн.

Сего радї, и господство мн дадох вншe речена wчнна със воденнце и със въсѣх хотаре вншe речене божественѹ монастирѹ, ѥкоже да и ест въ wчннѹ и wхабѹ и не wт когоже непотакновено, по wрнзмо господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣх господство мн: жѹпан Стан велнки бан Жїлски, и жѹпан Бѣлчо велнки дворник и жѹпан Блъчанѹл велнки лwгwфет и Нѣгое внстнпар и Ндрѣ спатар и Татѹл комнс и Стънислав пехарник и Неделко столник и Фрѫцїлъ велнкн постелник. Исправник, Стан велнкн бан.

И аз, Братѹл[1], еже начрътах въ настоещїн град рекшемн Бѣкѹрещї, мѣсеца апрнлїе ѳ҃ дьнн wт Йдама текѹщїн лѣтwм, въ лѣт ѯ҃ѵ҃нѳ.

† Іѡ Мїрча вшевшда, мнлостїм божїм господннъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Govora, unde este hramul preasfintei, curatei şi prea binecuvîntatei stăpînei

www.dacoromanica.ro

noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocină în Nănăşeşti la gura Topologului, toată partea ei, oricît se va alege şi din apă şi din deal şi mori, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină, însă cumpărată încă din zilele răposatului Vlad voievod Călugărul şi ale răposatului părinte al domniei mele Radul voievod.

Iar apoi, au avut pîră părintele egumen chir Teodor cu Danciul din Crăceşti şi cu Stan, fiul lui Bilea din Săpata. Şi aşa pîrau Danciul şi Stan înaintea domniei mele că nu a fost cumpărată partea lui Bilea din Nănăşeşti, ci a fost cotropită. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, după dreptate şi după lege şi am cercetat domnia mea şi am ţitit şi cărţile răposatului Vlad voievod Călugărul şi cartea răposatului părinte al domniei mele Radul voievod cel Bun şi am aflat domnia mea că a vîndut Bilea partea lui din Nănăşeşti răposatului Vlad voievod de a lui bunăvoie, pentru 1400 aspri. Şi a fost dăruită mai sus-zisa ocină de răposatul Vlad voievod la sfîntul şi dumnezeiescul lăcaş mai sus-zis.

Iar apoi, domnia mea n-am vrut ca să se plîngă de nedreptate Danciul din Crăceşti şi Stan, fiul lui Bilea din Săpata, ci le-am dat domnia mea lege 12 boieri, ca să jure şi să mărturisească că n-a fost vîndută mai sus-zisa ocină de Bilea de a lui bunăvoie, ci a fost cotropită. Iar Danciul şi Stan n-au putut aduce nicicum pe acei 12 boieri ca să mărturisească şi să jure lor, ci au rămas Danciul din Crăceşti şi Stan, fiul lui Bilea din Săpata şi cu toată ceata lor de lege dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor cinstiţilor vlastelini ai domniei mele.

De aceea, i-am dat şi domnia mea mai sus-zisa ocină cu mori şi cu toate hotarele, mai sus-zisei dumnezeieşti mănăstiri, ca să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Neagoe vistier şi Idrea spătar şi Tatul comis şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Stan mare ban.

Şi eu Bratul [1] care am scris în cetatea de faţă numită Bucureşti luna aprilie 9 zile, de la Adam ani curgători, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 562 (M-rea Govora, VII/6). Orig., perg. (53 × 34,5), pecete timbrată. Cu două traduceri: una a lui Lupp dascăl şi alta din 1843; alte traduceri ibidem, ms. 234, f. 133 v — 134 şi 447, f. 164—165.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 398.

[1] Criptogramă: „ѧцѳѱѯ".

288 1550 (7058) aprilie 10.

† Милостїю божїею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Ѹгровлахїнскон, сннъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн честнѣншомѕ и прѣѡсвещеномѕ ѡцѣ їепнскѳпѕ кѵр Їеремна Бѳзжвски и свѣтѣн їепнскопїе, ѩкоже да нм ест ѡчннѕ ѕ Грошжнѣса ѡт дел Нѣгѕлов Къкъчанѕл третаго дела ѡт над въса ѡт елнка се ѯтет извратн негов дел.

Понеже вншe речена ѡчнна бнла ест претиснена ѡт ѕнкѕ сн Грошанѕл. Й къда ест бнл прн дьнн поконнога Радула воеводе, еже ѕзгибе на Рибнк, а жѕпан Драгомир

www.dacoromanica.ro

спатар и Нѣгѫл възеше в҃ї болѣри, таже извадѣше вниѥ писана ѡчина ѡт Грошанѫл. Того радї, ѕложи Нѣгѫл по жѫпан Драгомир спатар над третаго дел, а жѫпан Драгомир спатар приложиѡ нѫ ест ѕ свѣтѣи їепископе.

И потом, имаше прѣнїе ѡц҃ѕ їепископѫ пред господства ми съ Нѣгѫл. Таже сиѥ прѣше Нѣгѫл пред господства ми како не ест ѕложил по жѫпан Драгомир спатар и не им ест ѡн извадил ѡчина. И ѕ тем, господство ми сѫдиⷯ по правдѣ и по законѣ, съ въси правителїе господства ми и дадѡⷯ Нѣгѫлове закон в҃ї болѣри да заклет како не им ест извадил жѫпан Драгомир спатар ѡчина и не ест бил ѕложен ѡт нега а ѡн ни какоже не можаше заклетї или донести болѣри пред господства ми, анѣ ѡстал ест ѡт закона ѡт пред г<осподства м>и.

И паки да ест ѡц҃ѕ їепископѫ и свѣтѣи їепископе ѡчинѣ ѕ Грошънѣса, ѡт дел Фовриѭжъи третаго дел, по<неже ест> покѫпил ѡт Фовриѭа за л҃ краве, что мѣ се сѫт възели радї едни чловекъ еже га ест ѫбил.

Сего радї, дадоⷯ ѡц҃ѕ їепископѫ и свѣтѣи їепископїе, якоже да им сѫт вниѥ реченне ѡчине въ ѡⷯабѣ и въ ѫкрѣпленїе и ни ѡт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Стан велики ван Кралевски и жѫпан Кѣлчо велики дворник и жѫпан Елъчанѫл велики лѫгѡфет и Нѣгое вистиар и Идрѣ спатар и Стѫиславъ пеⷯарникѣ и Татѫл комис и Недѣлко столник и Фрѫцилъ велики постѣлник. Исправник, Елъчанѫл велики логофет.

Писа Герги лѫгѡфет, мѣсеца априлїе ї҃ дьни, в лѣт ⸗҃зиѳ.

† Їѡ Мїрча вѡевѡда, милостїѫ божїѫ господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstitului şi preasfinţitului părinte episcop chir Ieremia al Buzăului şi sfintei episcopii, ca să le fie ocină în Groşăneasa din partea lui Neagul Căcăceanul a treia parte, de peste tot, cît se va alege partea lui.

Pentru că mai sus-zisa ocină a fost cotropită de unchiul său Groşanul. Iar cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, care a pierit la Rîmnic, iar jupan Dragomir spătarul şi Neagul au luat 12 boieri, de au scos mai sus-zisa ocină de la Groşanul. De aceea, a aşezat Neagul pe jupan Dragomir spătarul peste a treia parte, iar jupan Dragomir spătarul a dăruit-o la sfînta episcopie.

Iar apoi a avut pîră părintele episcop înaintea domniei mele cu Neagul. Aşa pîra Neagul înaintea domniei mele că nu a aşezat pe jupan Dragomir spătarul şi că nu el i-a scos ocina. Întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi dregătorii domniei mele şi am dat lui Neagul lege, 12 boieri să jure că nu a scos ocina jupan Dragomir spătarul şi că nu a fost aşezat de el. Iar el n-a putut nicicum să jure sau să aducă boierii înaintea domniei mele, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Şi iarăşi să-i fie părintelui episcop şi sfintei episcopii ocină în Groşăneasa, a treia parte din partea lui Fovrija, pentru că a cumpărat-o de la Fovrija cu 30 de vaci, ce i s-au luat lui pentru un om pe care l-a ucis.

De aceea, am dat părintelui episcop şi sfintei episcopii, ca să le fie mai sus-zisele ocine de ohabă şi de întărire şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Neagoe vistier

www.dacoromanica.ro

şi Idrea spătar şi Stănislav paharnic şi Tatul comis şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vilceanul mare logofăt.

A scris, Gherghi logofătul, în luna aprilie 10 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 563 (Ep. Buzău, XXXIII/1). Orig., hîrtie (33,5 × 23,5), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri din 1850 şi 1891; altă traducere ibidem, ms. 471, f. 472.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 399.

289 **1550 (7058) ⟨aprilie 25⟩.**

† Милостїю божї<ю, Іw Мир>ча воєводa и господинъ въсои земле Оугровлахи<нскоє, сынь> великаго и добраго Радула воєводе. Дават господство <мн с>їе повелєнїе господства мн сновн Станецев и сн<новн Доб>ротев и сновн Дарослав, такоже да мо ест wчнн8 8 Кокоръцн д 8же и пол, понеже нм ест пок<8п>нл Станец и Добротъ и Дарослав ещеже пр<и дьн>и поконнаго Радул воєводе wт Пронка за <т> аспрн.

И потом, нмаше пр8 пред господства <мн> сновн Станец и сновн Добротъв и сновн <Дарос>лав със сновн Пронкев по нме Чек<анна> и Калин. И таже преше сновн Пронкъв п<ред> господства мн, како м8 ест положн бацам сн <Про>жка тан wчнн8 зълог не ест продал. <И господств>а мн гледах и сѣднх по правд8 и по закон8, съ въсемн честитнмн правителю господства мн <н да>дох господства мн сновн Станец и сновн Добротъв и сновн Дарослав закон ві бо<лѣр>н да заклет како мо ест пок8<пил> не ест положил Пронка зълог. <И зак>леше сновн Станец и сновн Добротъв и сновн <Дарослав> със тезн ві болѣрн, <а сновн Про>нкъи по нме Чеканна и Калнн, w<нн> wсташе wт закон wт пред господства <мн>.

<Сего радї, дадох и господство мн сновн> Станец и Добротев и Дарослав, такоже да м8 ест въ wчнн8 и <wхаб8> сновнм и вн8ком и прѣкн8четом и нн wт когоже нпо<тъ>кновено, порнзмо господства мн.

<Сеже> сведете<лїе> поставнх господства мн: жупан Стан <вел> бан и жупан Белчо вел дворнк и жупан <Блъча>нл вел лwгwфет и Нѣгое вистнар <н И>дрѣ спатар и Татул комнс и Неделко столнк и Стънислав пехарнк и Фръцнлъ вел постелнк.

Пнса Дръгушнн wт Шкewстрн граматнк, мѣсеца <апрнлїе кѣ> дьнн, въ лѣт ѯзнн.

† Іw Мїрча вwевwда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, ⟨Io Mir⟩cea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, ⟨fiul⟩ marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia ⟨mea⟩ această poruncă a domniei mele fiilor lui Staneţ şi fiilor lui Dobrotă şi fiilor lui Daroslav, ca să le fie ocină în Cocorăşti 4 funii şi jumătate, pentru că le-a cumpărat Staneţ şi Dobrotă şi Daroslav, încă în zilele răposatului Radul voievod de la Proica pentru ⟨300⟩ aspri.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele fiii lui Staneţ şi fiii lui Dobrotă şi fiii lui ⟨Daros⟩lav cu fiii lui Proica, anume Cec⟨aina⟩ şi Călin. Şi aşa pîrau fiii lui Proica înaintea domniei mele să a pus tatăl lor, ⟨Pro⟩ica, acea ocină zălog, nu a vîndut-o. ⟨Iar domnia⟩ mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am

www.dacoromanica.ro

dat domnia mea fiilor lui Staneţ şi fiilor lui Dobrotă şi fiilor lui Daroslav lege 12 boieri, să jure că a cumpărat, nu a pus Proica zălog. ⟨Şi⟩ au jurat fiii lui Staneţ şi fiii lui Dobrotă şi fiii lui ⟨Darosla⟩v cu acei 12 boieri, ⟨iar fiii lui Pro⟩ica, anume Cecaina şi Călin, ei au rămas de lege dinaintea domniei ⟨mele⟩.

⟨De aceea, am dat şi domnia mea fiilor⟩ lui Staneţ şi ai lui Dobrotă şi ai lui Daroslav, ca să le fie de ocină şi ⟨ohabă⟩ fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

⟨Iată⟩ martori am pus domnia mea: jupan Stan ⟨mare⟩ ban şi jupan Belcio mare vornic şi jupan ⟨Vîlcea⟩nul mare logofăt şi Neagoe vistier ⟨şi I⟩drea spătar şi Tatul comis şi Nedelco stolnic şi Stănislav paharnic şi Frăţilă mare postelnic.

A scris Drăguşin grămăticul din Şcheostri, luna ⟨aprilie 25⟩ zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 530 (Ep. Rîmnic, XIII/2). Orig., hîrtie (25,5 × 20) rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII, după care s-au făcut completările.

EDIŢII. Trad. *D.I.R., B*, 400.

290 1550 (7058) mai 11, Bucureşti.

† Милостїю божиею, Їѡ Мирча воевода и господинъ въсои земле Ѫгровлахїнскои, синъ великаго и прѣдобраго Радула воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнине господства ми слѫзем господства ми Ѩлбѫлѫ ѡт Чепа[па]ри съ братиам си и [и] Дара ѡт Шѳнч съ синови си и синовом Драгичов и Кладѫлѫв, анепсеи ѡт сини поконномѫ Шѳнкев дворникѫ и четом им, такоже да им ест Кончещїи въси и съ въсом хотарѫм и Какалецїи въси и съ въсом хотаром и Плешецїи въси, без что ест делиници Ѳпрев Ръцѫ съ братиам си и Кокоцїи, понеже им ест стара и права ѡчина и дѣдїнѫ.

Ѩ потом, имаше съпренїе пред господства ми със Ѳпрѣ Ръцъѫ и съ братѫ емѫ и съ четѫ им. И тако преше Ръцъни, како ест въсе сїе више речене ѡчине иныне делове и ѡчине, дѣдїне. Ѩ господство ми, ѕ тем, сѫдиҳ и гледаҳ им радѫ, по правдѫ и по законѫ и съ въси ⟨че⟩[1]стнтими болѣри господства ми и дадоҳ господство ми Ръцънлор закон $\overline{вї}$ болѣри, да заклет како ест ниҳна права ѡчина. Ѩ къда би на дьнъ да заклет, на рождество Богородїце, ни єдни клетовец не донде да заклет, нѫ ѡсташе Ръцъни ѡт закон.

Ѩ потом, паки прїндоше Ръцъни пред господства ми със $\overline{кд}$ болѣри на свѣти Гєѡргие и никакоже паки не можаше заклети, нѫ паки ѡсташе Ръцъни ѡт закон ѡт пред господства ми, како сѫт ѡстали и ѡт пред Енитилѫ воеводе и ѡ⟨т⟩[1] пред въсем господам, ере сїе више речене ѡчинѫ изгѫбили ниҳ сѫт еще прѣдѣдї Ръцънлов прѣжде ѡт Влад воеводе Цепеша, а жѫпан Бадѣ ѡт Шѳнч покѫпили ниҳ ест тъда, въ тие дьни, правом неговѫ стежание.

Сего радї, им дадоҳ и господство ми Ѩлбѫлѫ съ братиам си и Даръ и съ синови си и анепсеѡм поконномѫ Шѳнкев дворникѫ и четѫ им, такоже да им сѫт въсе више речене ѡчине въ ѡчинѫ и въ ѡҳабѫ, ним и синовом им и виоком и прѣвнѫчетом им и ни ѡт когоже непотѫкновенно, по ѡризмѫ господства ми.

Сеже и сведетелие поставлеҳ господство ми: жѫпан Стан велики бан и жѫпан Бѣлчо велики дворник и жѫпан Блъча⟨нѫл велики лѡг⟩[1]ѡфет и Нѣго⟨е⟩[1] вистиар

www.dacoromanica.ro

и Ндрѣ спатар и Татѹл комис и Стънислав пехарник и Неделко стольник и Фрѫцилъ великии постелник.

Пис въ настолнии градѹ Бѣкѹрещи, въ мѣсеца маие $\overline{аї}$ дьни, в лѣто $\overline{\text{ҳзнѳ}}$.

† Іѡ Мірча вевеѡда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, eu Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radu voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Albul din Ceparі cu fraţii săi şi Dara din Şuici cu fiii săi şi fiilor lui Drăghici şi ai lui Vladul, nepoţi de fii ai răposatului Şuica vornicul şi cetei lor, ca să le fie Voiceştii toţi şi cu tot hotarul şi Cacaleţii toţi şi cu tot hotarul şi Pleşeştii toţi, fără ceea ce sînt delniţele lui Oprea Răţău cu fraţii săi, şi Cocoţii, pentru că le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, au avut pîră înaintea domniei mele cu Oprea Răţău şi cu fraţii lui şi cu ceata lui. Şi aşa pîrau Răţăii că sînt toate mai sus-zisele ocine părţile lor şi ocine dedine. Iar domnia mea, întru aceasta, am judecat şi am cercetat rîndul lor după dreptate şi după lege şi cu toţi cinstiţii boieri ai domniei mele şi am dat domnia mea Răţăilor lege 12 boieri, să jure că este ocina lor dreaptă. Iar cînd a fost la zi ca să jure, la naşterea născătoarei de Dumnezeu, nici un jurător n-a venit să jure, ci au rămas Răţăii de lege.

Iar apoi, iarăşi au venit Răţăii înaintea domniei mele cu 24 boieri la sfîntul Gheorghe şi iarăşi nicicum n-au putut să jure ci iarăşi au rămas Răţăii de lege dinaintea domniei mele, cum au rămas şi dinaintea lui Vintilă voievod şi dinaintea tuturor domnilor, căci această ocină mai sus zisă au pierdut-o încă strămoşii Răţăilor mai înainte de la Vlad voievod Ţepeş, iar jupan Badea din Şuici a cumpărat-o atunci, în acele zile, cu agonisita lui dreaptă.

De aceea, le-am dat şi domnia mea lui Albul cu fraţii săi ⟨şi⟩[1] lui Dara şi cu fiii săi şi nepoţiior răposatului Şuica vornicul şi cetei lor, ca să le fie toate mai sus-zisele ocine de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Vîlcea⟨nul mare log⟩[1]ofăt şi Neagoe vistier şi Idrea spătar şi Tatul comis şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic.

Scris în cetatea de scaun Bucureşti, în luna mai 11 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

Bibl. Acad., MDXXXVII/16. Orig., hîrtie (41,5 × 27,5), pecete timbrată, stricată.

[1] Loc rupt.

291 **1550 (7058) iunie 10, Bucureşti.**

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча вонвода и господинъ въсон земли Ѹгровлахїнскон, сынь добраго и великаго Радѹл вонвода. Давят господство мн сїе повелѣнїе господства мн Тихѹлѡе със синови сн и Мош със синови сн, алн синови Тихѹлѡе на име Стънимир и Стънислав и Драгомиров и синови Мош, на име Тѹдор и Стан, ѩкоже да им ест ѡчинѹ ѕ Плъсѣнн ѡт посѣде третаго дело, понеже

www.dacoromanica.ro

имъ ѥст стара и права wчинѫ и дѣднѫ. Йнѫ ест были изгѫбили неговом книге wт дедїнѫ и жаловаше пред господства ми Стънимир и Тѫдор [1] како си изгѫбили книге. Й господство ми ѫ тем дадох wнемзи людїе еже вньше писани, да си ѫчинит книге wт деднѫ како сѫт имат wт по прѣжде врѣме wт нинн господарѣ, такождере и господство ми дадох wвемзи людїе еже сѫт вньше писани, да им ест wчинѫ ѫ Плъсѣни третаго дело, варе елика се хтет изврат неговом дело, понеже им ест стара и права wчина и дѣдина.

Й потом, пришде Стънимир пред господства ми, тере си побрати неговѫ пасторки, на име Боюко и Драгомин<р> със неговѫ сини на име Михаю над негово дело wт wчинѫ wт Плъсѣни, како да бѫде wколо трн братїе како едно дрѫго над дело бащам си Стънимир и над дедїнѫ и над покѫпенѫ. Й Боюко и Драгомир, пасторки Стънимиров, а они побратили над негов брат, по Михаю, над неговѫ wчинѫ и ѫ Черът и ѫ Гърбънецин, како да ест паки трн братїе нераздѣлени въ вѣки.

И паки да им <ест> Тѫдоров със брат си Стан wчинѫ wт дела Мѫшат, ѭкѫ си, д стънжени, понеже покѫпи Тѫдор и Стан wт ѭкѫ си Мѫшат за р аспри. И паки покѫпи Тѫдор и Стан wт дела Зъблѣскъ третаго дело за тл аспри. И паки покѫпи Тѫдор и Стан wт дела Къзана третаго дело за л аспри. И паки покѫпи Тѫдор и Стан wт дела Нѣгое третаго дело за л аспри. И паки покѫпи Тѫдор и Стан и Стънимир съ братїам си wт дела Бобев третаго дело за з <аспри>. И паки покѫпи Стънимир със братїам си и със пасторки емѫ, на име Боюко и Драгомир, дело Радѫлов въса за х аспри.

Сего ради, дадох господство ми wвемзи людїе еже сѫт вньше писани, ѩкоже да им ест сїе вньше wчине речени wчинѫ и wхабѫ и ним и синовwм им и внокwм и прѣквѫчетом им и не wт когоже непотъкновено, по реч господства ми.

Сеже свѣдетелїе поставлѣем господство ми: жѫпан Стан велики бан и жѫпан Бѣлчю велики дворник и жѫпан Бълчан лwгwфет и Идрѣ спатар и Нѣгое вистїар и Стънислав пехарник и Неделко столник и Татѫл комис и Фръцилъ велики постелник. Исправник, Бържоге вел портар.

Пис ѫ град Бѫкѫрещи, въ мѣсеца юніе ї дьни, въ лѣт ѯзнн.

† Їw Мїрча вwевwда, милостїм божїе господинь.

<Pe marginea dreaptă, adaos:> Понеже метни Стънимир Йлбѫлов столник седем стотнин аспри wт пред Мирча воеводї.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tihul cu fiii săi şi lui Moş cu fiii săi, însă fiii lui Tihul, anume Stănimir şi Stănislav şi Dragomir şi fiii lui Moş, anume Tudor şi Stan, ca să le fie ocină în Plăseni a treia parte de pretutindeni, fiindcă le este veche şi dreaptă ocină şi dedină, ci şi-au pierdut cărţile de moştenire şi s-au jăluit înaintea domniei mele Stănimir şi Tudor [1] cum şi-au pierdut cărţile. Iar domnia mea, întru aceasta, am dat acestor oameni, care sînt mai sus-scrişi, să-şi facă cărţi de moştenire, cum au avut de mai înainte vreme de la alţi domni; tot aşa şi domnia mea am dat acestor oameni care sînt mai sus-scrişi, să le fie lor ocină în Plăseni a treia parte, oricît se va alege partea lor, fiindcă le este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, a venit Stănimir înaintea domniei mele, de a înfrăţit pe fiii săi vitregi, anume Voico şi Dragomir, cu fiul său, anume Mihai, peste partea lui de ocină din Plăseni, ca să fie trei fraţi împreună, unul cu altul, peste partea tatălui lor Stănimir şi peste dedină şi peste cumpărătură. Iar Voico şi Dragomir, fiii vitregi ai lui Stănimir, ei au înfrăţit pe fratele lor, pe Mihai, peste ocina lor din Cerăt şi din Gurbăneşti, ca să fie de asemeni trei fraţi nedespărţiţi, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi iar să le ⟨fie⟩ lui Tudor cu fratele său Stan ocină din partea lui Muşat, unchiul lor, 4 stînjeni, pentru că au cumpărat Tudor şi Stan de la unchiul lor Muşat pentru 100 aspri. Şi iar au cumpărat Tudor şi Stan din partea Zăulească a treia parte pentru 330 aspri. Şi iar au cumpărat Tudor şi Stan din partea lui Căzan a treia parte, pentru 30 aspri. Şi iar au cumpărat Tudor şi Stan din partea lui Neagoe a treia parte, pentru 30 aspri. Şi iar au cumpărat Tudor şi Stan şi Stănimir cu fraţii lor din partea Bobei a treia parte, pentru 60 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Stănimir cu fraţii săi şi cu fiii săi vitregi, anume Voico şi Dragomir, toată partea lui Radul pentru 600 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor oameni care sînt mai sus-scrişi, ca să le fie aceste ocine mai sus-zise ocină şi ohabă şi lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlcean logofăt şi Idrea spătar şi Neagoe vistier şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîrjoghe mare portar.

Scris în cetatea Bucureşti în luna iunie 10 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

⟨Pe marginea dreaptă, adaos:⟩ + Fiindcă a lepădat Stănimir lui Albu stolnicul şapte sute de aspri dinaintea lui Mircea voievod.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 565 (Plumbuita, XI/1). Orig., perg. (24 × 29,5), pecete timbrată, căzută. Cu două traduceri, din 1800 şi din sec. XX.; altă traducere ibidem, ms. 255, f. 71.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 401—402.

---

[1] Cuvintele: „Stănimir şi Tudor" scrise între rînduri.

292 1550 (7058) iunie 13.

† Пишет жѫпан Дѫмитрѫ велнкн бан Кралевскн сїю мою книгѫ свѣтѣи монастнрн зовомою Бистрица, ѥкоже да нм сѫт воденнцн еже сѫт ѫ Ѡлтец, на Мнрилица, понеже нм сѫт старн н праве комати, покѫпене, ере нχ ест покѫпнл нгѫменѫ Мнсанл wт Дан н wт Стан бѫтарюл н wт Ѡанча заедно със wчннѫ нм вса, каре елнко нм се χтет извратн ннχне делове ѫ полѣ н ѫ горѫ н ѫ водѫ за ѳ аспрн готовн. И нмат свѣта монастнра Бистрица н книге господскн над теχ комати, wчнне н воденице.

Того ради, нм дам н аз бнти ен въ wчннѫ н въ wχабѫ, нн wт когоже непотъкновѣно, по мою реч. И ннχто да не смѣет ѫложитн се ѫ теχ комати свѣтѣи монастнрн елнко ест главѫ влас, понеже тога чловека нмат говорнти със мене. Инако неке бнти, през мою реч.

Исправнник сам аз, мою реч.

Пнс юнїе гї дьнн, въ лѣт ѯзнн.

† Scrie jupan Dumitru marele ban al Craiovei această carte a mea sfintei mănăstiri numite Bistriţa, ca să-i fie morile ce sînt pe Olteţ, la Miriliţa, pentru că îi sînt vechi şi drepte averi cumpărate, căci le-a cumpărat egumenul Misail de la Dan şi de la Stan butariul şi de la Oancea, împreună cu toată ocina lor,

www.dacoromanica.ro

oricît se vor alege părţile lor, în cîmp şi în deal şi în apă, pentru 5 000 aspri gata. Şi are sfînta mănăstire Bistriţa şi cărţi domneşti pe acele averi, ocine şi mori.

De aceea, îi dau şi eu, să-i fie de ocină şi de ohabă, de nimeni neatins, după zisa mea. Şi nimeni să nu îndrăznească a se aşeza nici cît un fir din cap în acele averi ale sfintei mănăstiri, fiindcă acel om va vorbi cu mine. Altfel nu va fi, peste zisa mea.

Ispravnic, eu însumi zisa mea.

Scris în iunie 13 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 566 (Bistriţa, XXII/2). Orig., hîrtie (31,5 ×21,5), pecete nelară, aplicată în ceară albă. Cu două traduceri: din 1847 şi din 1883; alte traduceri ibidem, ms. 194, f. 300 v, 202, f. 157 v — 158 şi 713, f. 568.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 402. Facs. *ibidem*, 531.

293 **1550 (7058) iunie 17, Bucureşti.**

† Милостню божню, Їѡ Мирча ⟨воевода н⟩ господинъ въсон земли Оугровлахїнскон, сннъ великаго н добраго Радул воиводе. Дава⟨т⟩ господство мн сне повѣлен⟨не господства мн . . .⟩ ѡт Бътнецин, якоже да нм бѫде ѡчина Мирканов сва, ⟨понеже м⟩ѫ ест стара н права ѡчина н дѣдина, понеже ⟨покѫпи . . .⟩ ѡт Мирка⟨н⟩ неговѫ ѡчинѫ сва ѡт посѣде за ҳ҃аф҃ ⟨аспр⟩ри н за а҃ кон за т҃ аспри н за е҃ воли. ⟨И⟩ продадоҳ Миркан тензи внше речена ѡчина за неговѫ добро волю. И паки да нм бѫде Лазарев, ѡчина Станкев сва, понеже ⟨по⟩кѫпил Лазар ѡт Станка тензи внше речена ѡчина за т҃ аспри. И продадоҳ Станка за негово добром волю [1]. И потом паки покѫпи Радоҳна ѡчинъ ѡт ѡчина Стънинславов половино за с҃ аспри н за е҃ вброче за жито. И продадоҳ Стънилъ ⟨!⟩ за нїхѫ добром волю, И паки покѫпи Радоҳнъ ѡт Драгомир негово дело ѡт Мъзърнце сва за а҃ кон. И а потом да нм бѫде Станов рѫдарюл ѡчинъ ѡт ѡчина Качюлов половино, понеже покѫпи Стан рѫдарюл ѡт Качюл за т҃ аспри готовн. И ѫ Рѫнкѫ н ѫ Рѫсинѫ покѫпи Стан със све, како да не имат Качюл нища метѣҳ. И продадоҳ Качюл за нїхѫ добром волю. И паки покѫпи Тома ѡт Кръстиianов негово дело ѡт ѡчинѫ, каре колико се ҳтет избрати сва, за ҳ҃ас҃ аспри, али да имат Тома н Строе ѡт дѣла половинѫ, а҃ дрѫго половинѫ да ест Кръстевѫ. И паки ѫ Къмпѫшор да имат Тома н Строе ѡт а иже половинѫ и ѡт лазѫл Керевѫ иже а҃ н ѡт код блато а҃ иже половинѫ. И потом, паки покѫпи Стан ⟨рѫ⟩дарюл ѡт Мижа иже а҃ ѡт код блато за . . . ⟨Таже сїе⟩ внше речени людїе въсн продадоше за ⟨нїхном⟩ добром волю.

Сего радї, мѫ дадоҳ н господство мн, якоже да ⟨б⟩ѫде въ ѡчинѫ н въ ѡҳабѫ, нем, синовом им, внѫком н прѣвнѫчетом им. И не ѡт когоже непотъкновено, порнзмѫ господства мн.

Сеже н св⟨ѣдѣ⟩телне поставлѣем господство мн: жѫпан Стан велики ван Кралевски н жѫпан Бѣлчо велики дворник н жѫпан Блъчанѫл велики лѫгѫфет н Идрѣ спатарюл н Нѣго⟨е⟩ вистиарюл н Татѫл комисѫл н Неделко столник н Стънислав леҳарник н Фръцнлъ велики постлиник.

Инс въ градѫ Бѫкѫреции, мѣсеца юніе з҃і днн, въ лѣто ҳ҃знн.

† Їѡ Мїрча вшевѫда, милостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea ⟨voievod şi⟩ domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi bunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă ⟨a domniei mele...⟩ din Bătieşti, ca să-i fie toată ocina lui Mircan

⟨pentru că⟩ îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină, fiindcă ⟨a cumpărat...⟩ de la Mircan toată ocina lui, de pretutindeni, pentru 1 500 aspri şi pentru 1 cal bun de 300 de aspri şi pentru 2 boi. ⟨Şi⟩ a vîndut Mircan această mai sus-zisă ocină de a lui bunăvoie. Şi iarăşi să-i fie lui Lazăr toată ocina Stăncăi, pentru că a cumpărat Lazăr de la Stanca această mai sus-zisă ocină pentru 300 aspri. Şi a vîndut Stanca de a ei bunăvoie [1]. Iar apoi iarăşi a cumpărat Radohna ocină din ocina lui Stănislav jumătate, pentru 200 aspri şi cu 5 obroace de grîu. Şi a vîndut Stănilă ⟨!⟩ de a lui bunăvoie. Şi iar a cumpărat Radohna de la Dragomir toată partea lui din Măzărişte, pentru un cal. Şi iar să-i fie lui Stan rudariul ocină din ocina lui Baciul jumătate, fiindcă a cumpărat Stan rudariul de la Baciul, pentru 300 aspri gata. Şi în Runcu şi în Rusin a cumpărat Stan cu totul, ca să nu mai aibă Baciul nici un amestec; şi a vîndut Baciul de a lui bunăvoie. Şi iar a cumpărat Toma de la Cîrstian toată partea lui de ocină, oricît se va alege, pentru 1 200 aspri, însă Toma şi Stroe să aibă jumătate din parte, iar cealaltă jumătate să fie a lui Cîrstea. Şi iar în Cîmpuşor să aibă Toma şi Stroe dintr-un ogor jumătate şi din lazul lui Berea un ogor şi de lîngă baltă jumătate dintr-un ogor. Iar apoi iarăşi a cumpărat Stan rudariul de la Mija un ogor de lîngă baltă, pentru ⟨... Deci aceşti⟩ mai sus-zişi oameni toţi au vîndut de ⟨a lor⟩ bunăvoie.

De aceea, le-am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor, fiilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Idrea spătarul şi Neagoe vistierul şi Tatul comisul şi Nedelco stolnic şi Stănislav paharnic şi Frăţilă mare postelnic.

Scris în cetatea Bucureşti, luna iunie 17 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 567 (Mitrop. Ţ. Rom., XCIII/1). Orig., hîrtie (42,5 × 27,5), rupt, pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 130, f. 522.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 403.

[1] Pasajul: „Лазарїа ... добром волю“ (lui Lazăr ... bunăvoie) şters cu chinovar şi scris deasupra: „Извадих Радуа вел логофет пред Їлиѧндрѡ водъ“ (a scos Radul mare logofăt înaintea lui Alexandru vodă).

294 1550 (7058) iunie 20, Tîrgovişte.

Izvodul după cartea Mircii voevod, feciorul marelui şi bunului Radu voevod.

Dat-au domniia mea această poruncă a domnii mele Stoii şi lui Stănislav şi lui Bran şi Liei şi lui Ion, cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor în Cucutêni partea părinţilor lor, anume Bran şi Badiul, oricît să va alege dupre acea parte de ocină, pentru că iaste a lor bătrînă şi dreaptă ocină de la moşi. Şi iar să fie ocină Vladului în Cucutêni den partea unchisău Stănislav jumătate pînă în Valea Tiselor, pentru că au întorsu aspri lui Berevoe 600 gata dinnaintea domnii mele. Şi iar să fie Vladului şi lui

www.dacoromanica.ro

Stănislav şi Lii ocină în Cucuteni partea unchi-său Stănislav din Valea Tiselor pînă în Plăiuleţ, pentru că au întorsu aspri 450 Chiţului. Şi iar au întorsu Stoia ocină în Cucutèni, partea frăţină-său, lui Şărban, drept 440 aspri.

Şi ca să să ştie hotarul: den valea Posăzii pînă în tîrg şi în cornul cetăţélii de jos şi pe plai pînă în munte în sus şi den valea Humei dăspre răsărit în sus pe ţărmurile pajăştii în curmejăşul Ialumiţei în funduri, pen mijlocul Rovinei în sus, în piscul Terterelii, pen jăreadă, pen fireaţe în pripor, în vîrful dumbrăvelilor şi plaiul pînă în munte. Şi un cal au dat domnii mèle.

Drept acéia, dat-am domniia mea, ca să le fie lor ocină ohabnică şi feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor. Şi întru dînşii gîlceavă să nu fie, ci să fie tocmite. Şi într-alt chip să nu fie peste zisa domnii mèle.

Adecă şi mărturii pus-am domnia mea boiarii divanului domnii mèle: pan Stan vel ban i pan Bîlciul vel vornic i pan Vlăcean vel logofăt i pan Stodăi [1] vel spătar i pan Neagoe vel vistier i pan Stănislav vel paharnic i pan Nedelco vel stolnic i pan Tatul vel comis i pan Frăţină vel postelnic. I ⟨ispravnic⟩, pan Vîrjoghie vel portar.

Şi am scris eu, Florea logofăt ot vă nastolni grad Trăgovişte iunie 20 dni, leat 7058 ⟨1550⟩.

Mihai Bărbătescu biv vel comis adevărăm

Andronache vel vornic za Tîr⟨govişte⟩.

⟨Pe verso:⟩

Iunie 7 dni, leat 7250

Am trimis la fratele Onofrie arhimandritul, Onofrie ot Tîrgovişte, 4 cărţi de Cucutèni să caute cu dumnealui vel vornicul ⟨şi mai jos⟩:

Cumpără⟨turi⟩ în Cucutèni de Varlaam egumenul:

155 taleri dat lui Dumitraşco şi Barbului
160 pol taleri dat popii Ion şi lui Negoiţă
115 pol taleri am răscumpărat zapise de la oameni cum arată zapisele
26 taleri am chiltuit la hotărnicia aceştii moşii.
cin taleri 457, bani 30.
1040 de stînjeni cîte bani 45, fac taleri 390.

şi la hotarît, taleri 26 cin cup taleri 416;

mai trec daţi taleri 41 peste tocmeală,

stînjenul cîte bani 45 — să mai punem cîte bani 5, fac taleri 43, bani 40.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 568 (Mitrop. Ţ. Rom., CCXC/1). Traducere din sec. XVIII; altă traducere ibidem, ms. 134, f. 185.

EDIŢII. *D.I.R.*, *B*, 404.

[1] În loc de: „Idrea".

295 **1550 (7058) iulie 3.**

† Милостїю божїю, Їw Мирча воевода и господинъ въсои земли Оугровлахїиское синъ добраго и великаго Радула воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Нѣг и съ анепсею си Еласїе и съ братимъ си и анепсею си Нѣг съ братимъ си и анепсею си Сѳпръ съ братимъ си и съ инх синовн елици им Богъ даст, такоже да им ест wчинѣ в Бѣлаши wт по въсwм хотарwм, wт село половино wт место, али без една дѣлинцѣ. И паки да им ест и дрѣга половина wт место Бѣлаши, али без три дѣлинце,варе елика се хтет избрати инхне делове

www.dacoromanica.ro

ѣсе, понеже нм сѫт старе и правѣ ѡчине, дѣдїне и покѫпене ѡт Радѹл и ѡт Стоика ѡт Добрѫша, алн ещеже ѡт прн дьнн Влада воєводѫ, за ×Ѕ аспрн.

И хотар ещеже да нм се знает: ѕ връхѫл Мамотѣв и дорн Кладенецѫ Стогѫлов и ѕ връхѫл Козїен.

И потом, ѡнн нмаше пренїе прѣжде сїа врѣме със Кърѫмбїн радї S нивє. Таже ѕ тем ѡнн събнраше старн и добрн людїе ѡколо место и никакоже не можаше се ѕтакмнтн и ѕпоконти се, анѫ ещеже нмаше прѫ и пред господство мн вншє речєнн людїе кѫпно. Таже ѕзеше Нѣг и със анепсею сн закѡн Ѕ волѣрн ѡт пред господєво мн. Таже събнраше ѣсн ѡнєн волѣрн ѡколо место тере нм гледаше редѫ по правдо и донесоше нх пред господство мн ѣсн, тере мартѫрнсаше и заклѣше със ннхне дѫше како тан ѡчннѫ вншє писана Нѣг със анепсєѡм сн, а Кърѫмбїн, ѡнн ѡсташе ѡт закѡна ѡт пред господство мн а вншє речене ѡнєн S нивє, а ѡнн нх ѕтакмнше тензн волѣрн тере дадѡше Кърѫмбнлор трн нивє, а Нѣг съ анепсен сн да нм сѫт паки трн нивє. Тако нх ѡтакмѡше да дръжит.

Сего радї, дадѡх и господство мн тѡкоже да нм ест въ ѡчннѫ и въ ѡхабѫ, нним и снновѡм емѫ є внѫкѡм и прѣвнѫчетом нм. И варе комѫ се сълѫчнт прѣжде съмрътъ, а въ ннх прѫдалнка да нѣст, а нѫ да ест ѡставшнм нм. И нн ѡт когоже непотѫжковенно, по реч господства мн.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство мн: жѫпан Стан вел бан Кралевскн, жѫпан <Белчѫл>[1] велнкн дворннк и жѫпан Блъчѣнѫл велнкн лагѡфет и Ндрѣ спатар и Нѣгое вистнїар и Татѫл комнс и Стънислав пехарнк и Неделко столнк и Фръцнлъ велнкн постелннк. И неправенк , ... [1] ѡн вел армаш.

И аз, Косорѡабъ писецѫ, пнс мѣсеца юлїе Г дьнн, въ лѣто ×ѕнн.

† Їѡ Мїрча вшевѡда, мнлостїм божїм господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul bunului şi marelui Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagu cu nepotul său Vlasie şi cu fraţii săi şi cu nepotul său Neagu, cu fraţii săi şi cu nepotul său Oprea, cu fraţii săi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Băiaşi de peste tot hotarul, din sat jumătate de loc, însă fără o delniţă. Şi iarăşi să le fie şi cealaltă jumătate de loc din Băiaşi, însă fără trei delniţe, oricît se vor alege părţile lor toate, fiindcă le sînt vechi şi drepte ocine, dedine şi cumpăraturi de la Radul şi de la Stoica din Dobruşa, însă încă din zilele lui Vlad voievod, pentru 5 000 de aspri.

Şi hotarul încă să li se ştie: din vîrful Mamotei şi pînă în Fîntîna Stogului şi în vîrful Coziei.

Iar apoi, ei au avut pîră înainte de această vreme cu Cărîmbii pentru 6 ogoare. Deci, întru aceasta, ei au adunat oameni bătrîni şi buni din jurul locului şi nicicum nu s-au putut întocmi şi linişti, ci încă au avut pîră şi înaintea domniei mele mai sus-zişii oameni împreună. Deci a luat Neagu şi cu nepoţii săi lege 12 boieri dinaintea domniei mele. Deci s-au adunat toţi aceşti boieri din jurul locului, de le-au cercetat rîndul după dreptate şi i-au adus înaintea domniei mele pe toţi, de au mărturisit şi au jurat cu sufletelor lor, că această ocină mai sus-scrisă este a lui Neagu cu nepoţii săi, iar Cărîmbii, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele, iar pe mai sus-zisele 6 ogoare, ei, aceşti boieri le-au întocmit de au dat Cărîmbilor trei ogoare, iar lui Neagu cu nepoţii săi să le fie iarăşi trei ogoare. Aşa i-au întocmit ca să stăpînească.

De aceea şi domnia mea le-am dat ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor. Şi oricui i se va întîmpla

www.dacoromanica.ro

mai înainte moarte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămaşi ai lor. Şi de·nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei, jupan ⟨Belciu⟩[1] mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Idrea spătar şi Neagoe vistier şi Tatul comis şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic,...[1] on ...[1] armaş.

Şi eu, Cosoroavă piseţul, am scris în luna iulie 3 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 569 (M-rea Cozia). Orig., perg. (30×39,5), pecete timbrată, căzută. Cu o traducere din 1911.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 404—405.

[1] Loc rupt.

296 1550 (7058) iulie 5, Bucureşti.

† Милостїю божїею, Їw Мирча воевода и господинъ въсои земле Оугровлахїнскоє, сынъ великаго и прѣдобраго Радꙋл воевода. Дават господство мн сїе повѣленїе господства мн слꙋзем господства мн Манѣ съ братнам сн и със синовн сн и Черника съ братнам сн и със синовн сн и Кръстѣ със синовн сн, елицн нм Богъ прнпꙋстнт, ꙗкоже да нм ест wчнн҃ ѕ Крꙋшов ѕ долнн поле wт Днжма Панковн два ѕже и паки да нм ест wчнн҃ wт Днжма Ꙋрдꙗв ѕ преко до ҳотар Бнщинев г҃ ѕже. И паки да нм ест wчнн҃ wт Днжма със Камени въса, варе колико сѐ ҳтет нзбратн wт посвѣде. И паки да нм ест wчнн҃ ѕ Брастовец два ѕже и ѕ Рѣде а҃ ѕже и ѕ Селнще г҃ ѕже. И паки да нм ест на Фънтънѣле а҃ ѕже и ѕ Излаз, г҃ ѕже понеже нм сѫт сїе внше речене wчнне старе и праве wчнне и дедне вншем нсане слꙋзѐ господства мн ещеже wт прн дѣнн дедѫ господства мн Влада воевода Калꙋгера. И видѣҳ и прочетаҳ господство мн и книгѫ Влада воевода Калꙋгера, како им сѫт праве комате, таже ѕтвръднҳ и поновнҳ господство мн старе книгѫ.

И паки да нм ест Манев със братнам сн и Черника съ братнам сн и Кръстѣ със синовн сн дел wт wчннѫ Станчюлов и братѫ емѫ Дадe въса, варе колико се ҳтет нзбратн wт посвѣде, понеже ю покꙋпнше wт Станчюл и wт Дадe за ҳ҃ аспр̃н, алн да нмат Манѣ със братнам сн едно дело wт тан wчннѫ и Черника съ братнам сн а҃ дело и да нмат Кръстѣ със синовн сн wт третаго дело половннѫ wт тан wчннѫ. И да нм ест паки wчнн҃ ѕ Крꙋшов Манев и Блъкан и Строе и със синовн сн и Черника и Преда и Кръстѣ със синовн сн и попа Мнтрѣ, да нм ест дел wт wчннѫ Новаков въса wт посвѣде, понеже ю покꙋпнше за ѱ҃и аспр̃н.

И паки покꙋпн Станко и Дꙗкꙋл д҃ пашн ѕ шнрннѫ и ѕ длъготѫ ф҃ пашн, понеже покꙋпнше wт Пꙋркарюл за с҃ аспр̃н. И паки да нм ест Станко и Дꙗкꙋл д҃ пашн, и ѕ длъготѫ ф҃ пашн понеже покꙋпнше wт Хръгота за с҃ аспр̃н. И паки да нм ест Станко и Дꙗкꙋл и҃ пашн wт блатѫ до мꙋгꙋрѣ, мѣсто wт лозїе, понеже покꙋпнше wт Пꙋркарюл за рмѕ҃ аспр̃н. И паки покꙋпн Станко и Дꙗкꙋл и Блкъан л҃ пашн wт блатѫ дорн ѕ чело полев, понеже [понеже] покꙋпнше wт Фръцнлъ и wт синовн Конков за см҃ аспр̃н.

И паки да ест Бꙋевѫ и Кокъв кѕ҃ пашн, понеже покꙋпнше wт Кръстнган за ск҃ аспр̃н. И паки покꙋ<пн> Бꙋга и Кока ві҃ пашн wт Кръстнган, за о҃ аспр̃н.

Сего радї, нм дадоҳ и господство мн вншем нсанн слꙋзем господства мн, ꙗкоже да нм ест въ wчннѫ и въ wҳабѫ, нним и сновом и внѫком и прѣвнѫчетом и нн wт когоже непотъкновено, по реч господства мн.

www.dacoromanica.ro

Сеже и сѣдѣтелїе поставлѣем господство мн: жѹпан Стан велики бан Кралевски и жѹпан Бѣлчо велики дворник и жѹпан Елъчанѹл велики лѹгѹфет и Ндрѣ спатар и Нѣгое вистиар и Стѣнислав пеҳарник и Неделко столник и Татѹл комис и Фрѣцилъ велики постелник. Исправник, Елъчанѹл велики лѹгѹфет.

Писаҳ аз, Барбѹл граматик, ѹ Бѣкѹреци, мѣсеца юлїе ѣ дньъ, въ лѣт ҳ҃знн.

† Іѡ Мїрча вѡевѡда, милостїѭ божїѭ господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Manea cu fraţii săi şi cu fiii săi şi lui Cernica cu fraţii săi şi cu fiii săi şi lui Cîrstea cu fiii săi, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Cruşov în cîmpul de jos, din Dijma lui Paico două funii şi iarăşi să le fie ocină din Dijma lui Urdea dincolo pînă în hotarul Vişinei 3 funii. Şi iar să le fie ocină din Dijma cu Pietre, oricît se va alege de pretutindeni. Şi iar să le fie ocină în Brastoveţ două funii şi în Redea o funie şi în Sălişte 3 funii. Şi iarăşi să le fie la Fîntînele o funie şi în Islaz 3 funii, fiindcă sînt aceste mai sus-zise ocine vechi şi drepte ale mai sus-scriselor slugi ale domniei mele, încă din zilele bunicului domniei mele Vlad voievod Călugărul. Şi am văzut şi am citit domnia mea şi cartea lui Vlad voievod Călugărul, că le sînt drepte averi, deci am întărit şi am înnoit domnia mea cartea cea veche.

Şi iarăşi să le fie lui Manea cu fraţii săi şi lui Cernica cu fraţii săi şi lui Cîrstea cu fiii săi toată partea din ocina lui Stanciul şi a fratelui său Dade oricît se va alege de pretutindeni, pentru că au cumpărat-o de la Stanciul şi de la Dade cu 1800 aspri, însă Manea cu fraţii săi să aibă o parte din acea ocină şi Cernica cu fraţii săi o parte, iar Cîrstea cu fiii săi să aibă din acea ocină din a treia parte, jumătate. Şi să le fie iarăşi ocină în Cruşov lui Manea şi lui Vîlcan şi lui Stroe cu fiii săi şi lui Cernica şi lui Preda şi lui Cîrstea cu fiii lor şi popii Mitrea, să le fie toată partea de pretutindeni din ocina lui Novac, fiindcă au cumpărat-o pentru 750 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Staico şi Ducul 4 paşi în lat şi 500 paşi în lung, fiindcă au cumpărat de la Purcariul pentru 200 aspri. Şi iarăşi să-i fie lui Staico şi lui Ducul 4 paşi în lat şi 500 paşi în lung, fiindcă au cumpărat de la Hîrgotă pentru 200 aspri. Şi iarăşi să le fie lui Staico şi lui Ducul 8 paşi din baltă pînă în măgurea, loc de vie, fiindcă au cumpărat de la Purcariul pentru 142 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Staico şi Ducul şi Vîlcan 30 paşi, din baltă pînă în capul cîmpului, fiindcă au cumpărat de la Frăţilă şi de la fiii lui Voico, pentru 240 aspri. Şi iarăşi să-i fie lui Bue şi lui Coca 22 paşi fiindcă au cumpărat de la Cîrstiian pentru 220 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Buia şi Coca 12 paşi de la Cîrstiian, pentru 70 aspri.

De aceea, am dat şi domnia mea mai sus-scriselor slugi ale domniei mele, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vîlceanul mare logofăt şi Idrea spătar şi Neagoe vistier şi Stănislav paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Am scris eu, Barbul gramaticul, în Bucureşti, luna iulie 5 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

www.dacoromanica.ro

Bibl. Acad., CLXXXIV/12. Orig., perg. (32 × 50,5), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 405—406.

297 1550 (7058) iulie 28, Bucureşti.

† Мілостїю божїю, Їѡ Мирча воєвода и господинь въсон земли Оугровлахїнскон, сынь прѣдобраго и великаго Їѡ Радул воєвода. Дават господства ми сїю повелѣнїе господства ми Татъл, ѣкоже да им ест ѡчинъ ѕ Стънчецин, понеже им ест стара и права ѡчина и дѣдина.

И потом, прїинде Татъл пред господство ми тере ѕложи сестрам си Славица над четвръти дел ѡт негов ѡчинъ, каре колико се ѯтет извратъ, ѡт свою доброволю. И потом покѫпи Лъмотъ ѡт Татъл ѡчинъ сеженн едни и половина за ѳ ѡвин. И пак покѫпи Лъмотъ ѡчинъ ѡт Дода ѕ Стънчецин сеженн г̄ за р̄н аспри. И пак покѫпи Лъмотъ ѡчинъ ѡт Сора ѡт Блътѣнин ѡчинъ ѕ Стънчецин, сеженн г за п аспри. И пак дадє Лъмотъ ѕ̄ краве ѕ дешнгѫбина Бѫжорѣв, ради ѡчинъ.

Сего радї, дадоѯ и господства ми, ѣкоже да им ест въ ѡчинъ и въ ѡхабъ, нам и синовнм им и внѫком и прѣвнѫчитом, ни ѡт когоже непотѫкновенно, по реч господства ми.

Сеже свѣдѣтелїе поставлѣем господства ми: жѫпан Стан велнки бан и жѫпан Бѣлчо велнкн дворник и жѫпан Радул Блъчанъл велнки логѡфет и Нѣгое вистнар и Идрѣ спатар и Татул комис и Недѣлко ⟨столник⟩[1] и Стънислав пеѯарник и Фрѫцнлъ велнки постелник. Исправник, Блъчанъл велнкн логѡфет.

Пнс ѕ град Бѫкѫрещн, юлїе к̄н дънн, въ лѣт ˛ѕ̄н̄.

† Їѡ Мїрча вѡєвѡда, мнлостїм божїм господинь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul preabunului şi marelui Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tatul, ca să-i fie ocină în Stănceşti, fiindcă îi este veche şi dreaptă ocină şi dedină.

Iar apoi, a venit Tatul înaintea domniei mele de a aşezat pe sora sa Slăviţa pe a patra parte din ocina lui, oricît se va alege, de a sa bunăvoie. Iar apoi, a cumpărat Lumotă de la Tatul ocină un stînjen şi jumătate cu 10 berbeci. Şi iarăşi a cumpărat Lumotă de la Doda ocină în Stănceşti 3 stînjeni pentru 150 aspri. Şi iarăşi a cumpărat Lumotă ocină de la Sora din Bălteni ocină în Stănceşti, 3 stînjeni, cu 80 aspri. Şi iarăşi a dat Lumotă 5 vaci la deşugubina lui Bujor, pentru ocină.

De aceea, am dat şi domnia mea, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban şi jupan Belcio mare vornic şi jupan Radul Vîlceanul mare logofăt şi Neagoe vistier şi Idrea spătar şi Tatul comis şi Nedelco ⟨stolnic⟩[1] şi Stănislav paharnic şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic, Vîlceanul mare logofăt.

Scris în cetatea Bucureşti, iulie 28 zile, în anul 7058 ⟨1550⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 570 (Ep. Buzău, XXXI/1). Orig., perg. (31 × 24), pecete timbrată. Cu o traducere din 1850; altă traducere ibidem, ms. 171, f. 301.

EDIŢII. Trad. *D.I.R.*, *B*, 407.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Милостїю божїю, Іѡ Мирча воевода и господинъ въсон земле Оугровлахїеское, синъ великаго и прѣдобраго Радул воевода. Дават господство ми сїю повѣленїе господства ми Стан и Токсабъ и Манѣ и Стонка и Бабошин и Кѫчюлат и Добра и съ нїх синовн, елицн нм Богъ даст, ꙗкоже да нм ест ѡчнн8 8 Бандеецн третаго дело, алн ѡт посѣде, варе елнка ⟨нм се нз⟩ братн место.

И паки да м8 ест ѡчнн8 8 Нѫнецн третн дел, алн ѡт посѣде, варе елн⟨ка нм се⟩ нзбратн место.

И паки да м8 ест ѡчнн8 8 Чернѫтецн третн дел, алн ѡт посѣде, ⟨варе елнка нм се нзбра⟩те место.

Йлн дела Бабошнпов въса, понеже нм ест стара и права ⟨ѡчнна и дѣдина⟩.

⟨Й по⟩том, нмаше пр8 пред господство ми ⟨със Стонка и със⟩ Шербан и .със братнам сн, поне⟨же сїе вн⟩ше речене комате, а ѡне с8т бнле дръжале и прнтеснене без закона ѡт анепсен Бабошн⟨нов, сїн вн⟩ше писанн, Стонка и Шербан съ братнам сн.

Й къда ест бнл съда, ѡнн прїндоше пред господ⟨ства ми, тере се п⟩рѣше лнц8. Й 8 тем радї, господство ми с8дн нх по прав8 закон, съ честитнмн правнтел⟨їн господства ми⟩ и нзнандѫх господство ми како с8т бнле вншс речене комате и ѡчнне, ѡне с8т бнле анепкню ⟨Бабошнпов⟩ вншс писанн, Стан и Токсабъ и Манѣ и Стонка и Бабошнн и Кѫчюлат и Добра ... ѡчнне, ан8 с8т бнл дръжалн Стонка и Шербан съ четам сн без п8та. Тако ⟨ѡсталн с8т С⟩тонка и Шербан съ братнам сн ѡт закона ѡт пред господства мн.

Сего радї, нм дадѫх и господство ми ⟨анепкню⟩ Бабошнпов, снновн Йницев и Станев, дѫшере Бабошнпов, нже с8т вншс писанн, ꙗкоже да нм ест въ ѡч⟨нн8 и въ ѡх⟩ав8, нним и снновом нм е вн8кѫм и прѣвн8четом нм. И а въ нїх прѣдалнка да нѣст, ⟨н8 да ест⟩ ѡставшим нм. И нн ѡт когоже ⟨непотъкновенно⟩, по ѡрнзм8 господства мн.

Сеже и сведетелнем по⟨став⟩нх господство мн: жѫпан Стан велнкн бан Кралевск8м и жѫпан Кентнлъ велнкн дворнпк и жѫпан Радул велнкн лѫгѫфет и ⟨Бар⟩бѫл спатар и Герге внстнпр и Станко столнпк и Бадѣ пехарнпк и Днпкѫл комнс и Прѣвѫл постелнпк. Исправнпк, Дръгнч вел портар.

И аз писах, Нан днпак, въ столнн град Бѫкорецн, мѣсеца авгѫст кѣ дьнн въ лѣт ₓ҃зне[1].

† Іѡ Мнрча вшевѫда ,милостїм божїм господнпь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan şi Tocsabă şi Manea şi Stoica şi Baboşin şi Cuciulat şi Dobra şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie : ocină în Vaideeşti a treia parte, însă de pretutindeni, oricît li se va alege locul.

Şi iar să le fie ocină în Ioneşti a treia parte, însă de pretutindeni, oricît li se va alege locul.

Şi iar să le fie ocină în Cernăteşti a treia parte, însă de pretutindeni, ⟨oricît li se va alege⟩ locul.

Însă toată partea lui Baboşin, pentru că le este veche şi dreaptă ⟨ocină şi dedină⟩.

⟨Iar⟩ apoi, au avut pîră înaintea domniei mele ⟨cu Stoica şi cu⟩ Şerban şi cu fraţii lor, pentru că ⟨aceste⟩ mai sus-zise averi, ele au fost stăpînite şi cotropite fără lege de nepoţii lui Baboşin, ⟨aceştia⟩ mai sus-scrişi, Stoica şi Şerban cu fraţii lor.

www.dacoromanica.ro

Iar cînd a fost acum, ei au venit înaintea domniei ⟨mele de s-au⟩ pîrît de față. Iar întru aceasta, domnia mea i-am judecat după legea dreaptă, cu cinstiții dregători ai ⟨domniei mele⟩ și am aflat domnia mea că aceste mai sus-zise averi și ocine, ele au fost ale nepoților lui ⟨Baboșin⟩, mai sus-scrișii, Stan și Tocsabă și Manea și Stoica și Baboșin și Cuciulat și Dobra... ocine, ci le-au stăpînit Stoica și Șerban cu ceata lor fără cale. Astfel, ⟨au rămas S⟩toica și Șerban cu frații lor de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea ⟨nepoților⟩ lui Baboșin, fiii Aniței și Stanei, fiicele lui Baboșin, care sînt mai sus-scrișii, ca să le fie de ocină ⟨și de⟩ ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Iar la ei prădalică să nu fie, ⟨ci să fie⟩ celor rămași ai lor. Și de nimeni ⟨neatins⟩, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și ⟨Bar⟩bul spătar și Gherghe vistier și Staico stolnic și Badea paharnic și Diicul comis și Pîrvul postelnic. Ispravnic, Drăghici mare portar.

Și am scris eu, Nan diacul, în cetatea de scaun București, luna august 21 zile, în anul 7055 [1] ⟨1547⟩.

† Io Mircea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de istorie „N. Iorga". Fotocopie după original, rupt și șters, aflat la Arhivele Statului din Budapesta.

Văleatul greșit, datat după divan.

NOTĂ

Documentul de față ne-a parvenit după ce volumul a fost încheiat, motiv pentru care l-am așezat la sfîrșit, în anexă, cu numerotare aparte.

[1] Ultima cifră pare a fi adăugată cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

EDIȚII ANTERIOARE	EDIȚIA NOASTRĂ
1526 ianuarie 8 (Ștefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 87—88).	⟨1536—1540⟩ ianuarie 8, doc. 3.
⟨1535 iulie — 1545 februarie⟩ *(D.I.R., B,* 184—185*)*.	⟨1536 februarie-martie⟩, doc, 4.
⟨1535—1545⟩ aprilie 18 (Ștefulescu, *Doc. sl.-rom.*, 101—102).	⟨1536⟩ aprilie 18, doc. 10.
⟨1536—1545⟩ martie 3 *(D.I.R., B,* 202—204).	⟨1536⟩ martie 3, doc. 8.
1537 iunie 28 *(D.I.R., B,* 229*)*.	⟨1536⟩ iunie 28, doc. 19.
1538 octombrie 16 *(D.I.R., B,* 253*)*.	1539 octombrie 16, doc. 84.
1540 februarie 23 *(D.I.R., B,* 266—267*)*.	⟨1539⟩ februarie 23, doc. 74.
⟨1542 ianuarie — 1545 februarie⟩ *(D.I.R.* B, 280).	⟨1542 ianuarie 10—1544 mai 4⟩, doc. 115.
1544 septembrie 17 (Iorga, *Ep. Buzău*, 175—177 și Cipariu, *Archiva*, 538—539).	1543 septembrie 17, doc. 150.
1545 februarie 28 *(D.I.R., B,* 318*)*.	⟨1544⟩ februarie 23, doc. 157.
1545 ⟨martie-iunie⟩ *(D.I.R., B,* 318—319*)*.	1545 aprilie, doc. 171.
1545 iunie 2 (Ștefulescu, *Doc. sl. -rom.*, 110—112)	⟨1544⟩ iunie 2, doc. 162.
⟨1546⟩ aprilie *(D.I.R., B,* 335—336*)*.	⟨1546⟩ iunie ⟨înainte de 30⟩, doc. 205.
1546 aprilie 8 *(D.I.R., B,* 336—337*)*.	⟨1545⟩ aprilie 8, doc. 172.
1546⟨mai-iunie⟩ *(D.I.R, B,* 337*)*.	⟨1545⟩ iunie 14, doc. 182.
1546 mai 29 *(D.I.R., B,* 338*)*.	⟨1545⟩ mai 29, doc. 178.
1546 iulie 25 *(D.I.R., B,* 343*)*.	⟨1545⟩ iulie 25, doc. 184.
1546 octombrie 3 *(D.I.R., B,* 344*)*.	⟨1545⟩ octombrie 3, doc. 189.
1547 ianuarie 20 *(D.I.R., B,* 348*)*.	⟨1546⟩ ianuarie 20, doc. 195.
⟨1547⟩ ianuarie 20 *(D.I.R., B,* 348—349*)*.	⟨1546⟩ ianuarie 20, doc. 196.
1547 aprilie 26 *(D.I.R., B,* 349—351*)*.	⟨1546⟩ aprilie 26, doc. 199.
⟨1547 după aprilie 26⟩ *(D.I.R., B,* 351*)*.	⟨1547 după aprilie 10⟩, doc. 225.
1547 iunie 25 *(D.I.R., B,* 360*)*.	⟨1546⟩ iunie 25, doc. 204.
1547 iulie 2 *(D.I.R., B,* 363—364*)*.	⟨1546⟩ iulie 2, doc. 207.
1547 august 9 *(D.I.R., B,* 364*)*.	⟨1546⟩ august 9, doc. 213.
1547 august 19 *(D.I.R., B,* 366*)*.	⟨1548 mai-iunie⟩ 19, doc. 253.
1547 august 27 *(D.I.R., B,* 366—367*)*,	⟨1546⟩ august 27, doc. 214.

www.dacoromanica.ro

1547 septembrie 20 *(D.I.R, B,* 368—369*)*.	⟨1546⟩ septembrie 20, doc. 216.
1547 ⟨septembrie-noiembrie⟩ 21 *(D.I.R,. B,* 369—370*)*.	1547 ⟨ianuarie-iulie⟩ 21, doc. 223.
1548 aprilie 25 *(D.I.R., B,* 374—375*)*.	⟨1549—1552⟩ aprilie 25, doc. 276.
1548 mai 22 *(D.I.R., B,* 378—379*)*.	⟨1549—1552⟩ mai 22, doc. 280.
⟨1548 mai—1552 iunie⟩ *(D.I.R., B,* 375—376*)*.	⟨1548 mai 4 — iulie 2⟩, doc. 249.
1548 iunie 19 *(D.I.R., B,* 382*)*.	⟨1547⟩ iunie 19, doc. 284.
1550 iunie 5 *(D.I.R., B,* 400—401*)*.	⟨1547⟩ iunie 5, doc. 281.

www.dacoromanica.ro

INDICE ONOMASTIC

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună	pah.	= paharnic
j	= judeţ	post.	= postelnic
lg.	= lîngă	pt.	= pentru
log.	= logofăt	ş.a.	= şi alţii
menţ.	= menţiune	top.	= toponimic
mnc.	= municipiu	v.	= vezi
m-re.	= mănăstire	vist.	= vistier
or.	= oraş		

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor aşezări omeneşti.
( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor şi, prin indicaţia „menţ"., lipsa de contemporaneitate.
⟨ ⟩ paranteza ascuţită indică intervenţiile şi identificările.
—pauza pusă la începutul rîndului arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.
(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales traduceri vechi şi copii. Cuvîntul „probabil" — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît şi îndoiala în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările s-au făcut în funcţie de împărţirea administrativă actuală, indicîndu-se, în măsura posibilităţilor, şi împărţirea pe judeţe istorice.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului.

A

Ada⟨uge⟩, vinde ocină în Prădăliceşti 160.
Aga, tatăl lui Barbul, stăpîn în Ageşti (menţ.) 210.
Aga, vinde parte la Cîrlomăneşti 113.
Ageşti, sat ⟨Hagieşti, j. Vlaşca; azi în c. Poeni, j. Teleorman⟩, întărit lui Mihnea pîrcălab ş.a. 210.
Aiaz v. **Badea Aiaz.**
Alăman cel bătrîn ⟨vătaf⟩ din Stăneşti, familie 11; vinde delniţă 235.
Albota, sat ⟨j. Argeş⟩, părţi ale m-rii Tutana schimbate pt. Miceştii de Sus 154.
Albotă din Ruşeţu, întărit cu ocină 285.
Albul din Cepari, slugă domnească, i se întăresc satele: Voiceşti, Cacaleţi, Pleşeşti şi Cocoţi 290.
Albul (Alb), fiul: lui Balotă, dăruieşte ocina din Viţicheşti, pt. gloabă 12; ≃ lui Benea, întărit la Homeşti 265; ≃ lui Neagoe, se judecă pt. Dăneşti 92; ≃ lui Radul portar, întărit cu satele Cepari, Căzăneşti ş.a. 24.
Albul, întărit la Cîrstieneşti 284.
Albu vinde părţi la Pietrari 18.
Albul (Alb) vistier, stăpîn în Cepari, Căzăneşti şi Bumbueşti 24; vinde satul Chinteşti (menţ.) 207.
Albul Rogoz (Albul) stolnic, 291; mare stolnic în sfatul domnesc 79—82, 84—87, 91—96, 98—100, 102—105, 108, 110, 113—122, 124—147, 149—157, 159—165 167—169; ⟨eroare:⟩ Fătul 101.
Alexandru voievod, tatăl lui Mircea voievod ⟨eroare⟩ 243.
Alexandru ⟨Mircea⟩ domn al Ţării Româneşti ⟨1568—1577⟩ 293.
Alexeni, sat ⟨j. Gorj⟩, întărit Neagăi ş.a. 186.

www.dacoromanica.ro

Alunu, sat ⟨j. Vîlcea⟩, întărit lui Stepan pisețul ș.a. 286.
Amiașul și Făgărașul, în titulatura domnului Țării Românești 8,39, 71, 119, 180.
Ana, fiica lui Grămadă, stăpînă în Gîrbovi 33.
Ana, sora călugăriței Sara, schimbă Aninoasa cu averile lui Stoica Milco 66.
Anania, episcop al Buzăului 270; drepturi 150.
Anca, doamna lui Vlăduț voievod, mama lui Vlad Înecatul, întărită cu parte la Pătrărești 31.
Anca, fiica : lui Badiul, înfrățită pe ocină la Găvănești 230; ≃ lui Dumitru, întărită în Prislop și Pereni 157.
Anca, i se întărește parte în Groși 48.
Anca, în pricină pt. ocină în Fărcășești și Telești 128.
Anca, vînd: vatră de casă și grădină în Mihăești 17; ≃parte în Mileștii de Sus 197.
Andrei, închină parte lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Andrei, popă traduce act (menț. ulterioră) 48.
Andreiaș v. **Valea lui Andreiaș**.
Andronache, vornic mare de Tîrgoviște (menț. ulterioră) 294.
Anghel, țigan 87.
Anghelina călugărița ⟨eroare⟩ v. **Maria** din Golești.
Anghelina, fiica lui Lorinț, soția lui Gherghe, întărită cu ocină în Bugheni 274.
Anini, sat ⟨probabil Valea Anilor, j. Mehedinți⟩ întărit lui Detco mare armaș ș.a. 144.
Aninoasa de lg. Tîrgoviște, sat ⟨j. Dîmbovița; azi în mnc. Tîrgoviște⟩, dăruit Mitropoliei din Tîrgoviște de Basarab și Radu voievozi 51, 66; întărit Mitropoliei din Tîrgoviște 51, 54, 66, 212.
Anița, fiica lui Baboșin, familie (menț.) A.
Apostol logofăt de la Episcopia Buzăului, traduce act slav (menț. ulterioară) 187.
Arbune turcul, tatăl Voicăi (menț.) 17.
Arca din Crasna, fratele lui Stanciul, pierde ocina 205, 206.
Arca, fiul lui Dan, întărit cu frații săi în Fărcășești și Telești 128.
Arca, frate cu popa Bortă, familie, întărit cu ocină în Fata 262.
Arca, vinde parte în Stejarul 253.
Arefu v. **Hareș**.
Areșani, locuitori ai satului Arefu 172.
Argeș (Uspenia), m-re, în or. Curtea de Argeș 28; stăpînă de sate, vămi, mori, țigani 24, 54, 107, 114, 118—120, 135, 204, 215, 274; danie de la Neagoe Basarab 274; pricini 138, 284; egumen 111.
Argeș, oraș ⟨Curtea de Argeș⟩, în pricină cu m-rea Bistrița pt. satul Stroești 164; act domnesc scris în ~ 119.
Argeș, rîu, sate pe ~ 65, 228.
Aricea, țigan 180.
Arsenie, partea lui în Stejarul (menț.) 253.
Arvătească v. **Harvătești**.
Athos, munte în Grecia, mănăstiri:
Dohiar (Sf. Mihail și Gavril), danie de bani 7;
Ehsinoh ⟨Xenofon⟩, în pricină pt. satul Recica Dabului 75;
Hilandar 6;
Sf. Pavel (m-rea Sf. Gheorghe) danie de bani 4,8; egumen 8;
Turnul Sf-lui Sava de la Careia, danie de bani 6.
Aușul, cu drepturi în Țigănești 263.
Auxentie, diacon la m-rea Tismana 230.

B

Babo, țigan 110.
Baboșin, nepotul lui Baboșin, familie, întărit la Ionești ș.a. A.
Baboșin, tatăl Aniței și Stanei, familie, stăpîn în Ionești, Cernătești și Vaideești (menț.) A.
Baciovul, baltă domnească ⟨j. Dolj⟩ dăruită lui Țalapi log. 1.
Baciul, vinde părți de ocină în Bătiești 293.
Badea, clucer din Hotărani dăruiește m-rii Bistrița satul Mușcel 184.
Badea, comiși: nepotul lui Badea Cotescul, familie, întărit cu ocină în Ștefănești 274; ≃ ispravnic în sfatul domnesc 19; ≃ în sfatul domnesc v. **Badea Zemlău**.
Badea din: Clejani, postelnic, ispravnic 30, 45; ≃ din Făgețel vinde lui Neagoe Basarab ocină la Plopul 254; ≃ din Șuici cumpără ocină (menț.) 290.
Badea, fiul: Coteneasei, vinde parte în Cotenița 272; ≃ lui Mihnea vist., întărit la Futești 152; ≃ popii din Lipărești, scrie act domnesc 174.
Badea, întăriți: cu parte în Blagodești 148; ≃la Strîmba și Lovu 283.
Badea, logofăt scrie hrisov 36.
Badea, paharnic, ține zălog ocină la Ostrovu de la Olt (menț.) 43.
Badea, pîrcălab, soțul Caplei, stăpîn de sat și țigani în Elhovețul 183.
Badea postelnic mare în sfatul domnesc v. **Badea Alaz**.
Badea, scrie act domnesc 158; v. și **Badea** log.
Badea stolnic mare ⟨eroare⟩ v. **Badea Zemlău**.
Badea, sulger, fratele lui Vlaicu mare log. din Piscani, întărit cu părți în Agești 210.
Badea, țigani 65, 107, 144.
Badea, vinde parte în Tigveni 114.
Badea, vornic, stăpîn în Viișoara și Tiha 65.

www.dacoromanica.ro

Badea Alaz-Izvoranul (~ Iaz, ~ al lui Izvoranu) mare postelnic, dă bani cu împrumut 144, 156;
în sfatul domnesc 1, 5, 10—15, 17—24, 26, 27, 29—33, 35—46, 48—52, 54, 56—62, 64—66, 70—73, 75—77, 79—82, 84—87, 91—100, 102—108, 110, 113; fost mare post. 119, 167; ispravnic 12, 59, 168.
Badea al Pipercăi (~ al Piperculuí), vinde livadă în Groşi 48.
Badea Cotescul, unchiul lui Badea comis, familie, stăpîn în Ştefăneşti şi Bugheni (menţ.) 274.
Badea Zemlău (Badea Zăblău) din Bucureşti,
în sfatul domnesc: mare comis 79—82, 84—87, 91—106, 108, 110, 113—117, 119—147, 149—157, 159, 161—165, 167—172; mare paharnic 173—175, 179—183, 186—189, 191—195, 198, 199, 202, 206, 207, 209, 210, 213; mare spătar 215, 219—223, 226—238, 240; ⟨eroare:⟩ mare stolnic 228.
Badiu v. **Radu al Badiului**.
Badiul din Găvăneştri de Coastă, înfrăţeşte pe fiica şi ginerii săi pe ocină 230.
Badiul (2), închină parte în Trestenic lui Dragul clucer 140.
Badiul, ocina lui din Cucuteni întărită fiilor săi 294.
Badiul, vinde ogoare la Popeşti 19.
Bahna, sat ⟨azi în mnc. Drobeta-Turnu Severin⟩, întărit m-rii Tismana 222, 232.
Baia de Fier (Baia) ,sat ⟨j. Gorj⟩ 278; părţi întărite lui Stepan piseţul ş.a. 286.
Baico, întărit cu ocină în Turbureşti 38, 61.
Balaur, fiul lui Balaur log., întărit cu ocină la Bădeni 5.
Balaur logofăt, stăpîn, familie, dobîndeşte ocină la Bădeni pt. slujbă dreaptă de la Radu ⟨de la Afumaţi⟩ (menţ.) 5.
Balaur postelnic, hotarnic 196.
Baldea, tatăl lui Stanciul din Redea lui Florea 39, 41.
Baldovin ⟨pîrcălab⟩, soţul jupaniţei Maria ⟨din Goleşti⟩ dăruieşte Mitropoliei din Tîrgovişte vinăriciul boieresc din dealul Ştefăneştilor 27.
Balea din Nucşoara, jurător 269.
Balea, întărit la Săcşorii de Jos şi Ludeşti 78.
Balea, îşi înfrăţeşte fiicele pe ocina Zărnească 58.
Balea paharnic ⟨din Pietroşani⟩, dăruieşte m-rii Snagov parte cu vinărici în Dealul Circiumarilor 132.
Balea, partea lui la Crîngeni 255.
Balotă v. şi **Stoica Balotă**.
Balotă din Viţicheşti, tatăl lui Oncea ş.a. (menţ.) 12.
Balta, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Balta, top. la Rădăcineşti 141.
Balta Albă, baltă la Potelu ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 180.
Balta Calului, baltă ⟨lg. Dăbuleni, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ întărită lui Detco mare armaş 144.
Balta Doamnei ⟨probabil balta Greaca, j. Ilfov⟩, parte din vama de peşte întărită m-rii Nucet 136.
Ban, în pricină cu m-rea Bistriţa pt. satul Bogdăneşti 179.
Ban, ţigan 65.
Ban, vînd: parte în Bălegoşi 173; ≃ vie la Rădăcineşti 141.
Banco, vinde parte şi loc de livezi în Groşi, la Valea Sasului şi Priboiasa 48.
Bancul din Giuleşti îşi vinde partea 21.
Bandul, fiul Voicăi, întărit la Dăneşti 92.
Banea, ţigan 144.
Barbul ban al Craiovei v. **Barbul Craiovescu**.
Barbul ⟨din Boldeşti⟩ mare comis, fiul lui Udrea comis, pierde satul Pîrscoveni pt. hiclenie 82;
în sfatul domnesc 33, 35—46, 48—52, 54, 56—62, 64—66, 69, 70—73, 75—77; ⟨erori:⟩ Bucur 48, Radul 69.
Barbu ⟨din Pietroşani⟩, mare vistier, mare spătar, mare vornic; intervine pt. iertarea lui Bălan pîrîş 209;
în sfatul domnesc: mare vistier 171—182; mare spătar 183, 187, 189, 191—195, 197—199, 201, 202, 204, 206, 207, 210, 213, 214, 216; mare vornic 219—223; 226, 227, 229—238; ispravnic 210, 221, 224, 234, 238; ⟨eroare:⟩ Iarciul 191.
Barbul din: Tîmpeni vinde ocină 280; ≃ din Tocsobeşti, jurător 268.
Barbul, fiul Agăi, aşează pe ocină sa din Ageşti, pe Vlaicu mare log. din Piscani 210.
Barbul, fiul lui Udrea v. **Barbu din Boldeşti**.
Barbul grămătic, scrie acte domneşti 235, 296.
Barbul, în pricină pt. parte la Poenile Zlătariului 137.
Barbul, întărit la Săcşori şi Ludeşti 78.
Barbu spătar mare v. **Barbu din Pietroşani**.
Barbu, unchiul lui Stoica, dobîndeşte ocină în Rusenesti pt. slujbă credincioasă şi aşează pe nepotul său 29.
Barbul, vinde în Cucuteni (menţ. ulterioara) 294.
Barbul vornic mare v. **Barbul din Pietroşani**.
Barbul al Gogoşoaiei ⟨mare ban al Craiovei⟩, hiclean, pierde sat (menţ.) 276.
Barbul Craiovescu, mare ban, fiul lui Preda ban, dăruieşte ocină (menţ.) 29.
Barbul Craiovescu, mare ban, vlastelin, ⟨fiul lui Neagoe Strehăianul⟩, ctitor al m-rii Bistriţa, îi dăruieşte sate, bălţi, vii etc. 180.
Baroe v. **Manea al lui Baroe**.
Basarab voievod v. **Neagoe Basarab**.

www.dacoromanica.ro

Basarab cel Tînăr (Băsărăbiel), domn al Ţării Româneşti ⟨1477—1482⟩ 154, 271.
Basneşu, dobîndeşte ocină în Fata, pt. slujbă credincioasă, de la Neagoe Basarab 262.
***Băbeni**, sat ⟨lg. Măteşti, j. Buzău⟩, părţi întărite lui Lupea 102.
Băbeni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte întărită m-rii Bistriţa 180.
Bădeni, sat ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩, părţi întărite lui Mihnea vist. ş.a. 5; părţi întărite lui Gulea ş.a. 281.
Bădeni, sat, parte întărită lui Stepan ş.a. 261.
Bădica comis, fratele lui Stroe v. **Radu Bădică.**
Bădica, ţigan 24.
Bădiceasa, top. la Nămăeşti ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 237.
Bădilă, întărit la Văsălaţi 30.
Băiaşi, sat ⟨Băiaşu, j. Vîlcea⟩, întărit lui Neagu ş.a. 295.
Băican, ţigan 65.
Băileşti, sat ⟨azi oraş⟩, silişti domneşti întărite lui Tatul log. ş.a. 1; întărit lui Detco mare armaş 101, 144.
***Bălaci**, sat ⟨probabil lg. Gherghiţa, j. Prahova⟩ 49.
Bălan, se judecă pt. Măniaci cu cărţi mincinoase 209.
Bălăceşti, sat ⟨probabil j. Gorj⟩, parte întărită lui Drăghici ş.a. 35.
Băldăluiul v. **Gura Băldăluiului.**
Bălegoşi, sat ⟨Deleni, j. Buzău⟩, parte întărită lui Stan ş.a. 173.
Bălileşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş, probabil în c. Bălileşti⟩ 260.
***Bălteni**, sat ⟨lg. Broşteni, j. Argeş⟩, întărit jupaniţei Caplea 110.
Bălteni, sat ⟨j. Buzău⟩ 297.
Băneşti, sat ⟨j. Prahova⟩, cu munte, întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
Băneştii de pe Neajlov, sat ⟨j. Ilfov⟩, întărit lui Bîrcă pitar 228.
Băneu, se judecă pt. părţi în Văsălaţi 30.
Bărbat, tatăl lui Oprea, stăpîn la Spinu din Lovişte 226.
Bărbătescu v. **Mihai Bărbătescu.**
Bărbulea, înfrăţit în Stoineşti 203.
Băsărab v. **Neagoe Basarab.**
Băsărăbiel v. **Basarab cel Tînăr.**
Băsărăboia v. **Despina.**
Băteşti, sat, ogor întărit lui Săbian 17.
Bătieşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi Vultureşti, j. Argeş⟩ 293.
Băţile v. **Buţilea.**
Beceni, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Coman ş.a. 239.
Bejan, vinde falce la Tigveni 24.
Bejeşti, sat ⟨Băjeşti, j. Argeş⟩ 185.
Belcio ⟨din Coteşti⟩, mare vornic, în sfatul domnesc 264—267. 270—274, 276—283, 285, 287—291, 293—297; ispravnic 276.
Beleţ din Negreni, jurător 269.
Benea, întărit la Homeşti 265.
Benea, ţigan 87, 144.
Benga v. **Stanciul Benga.**
Bercea, cumpără ocină la Gîrbovi 33.
Bercea, în pricină pentru Stăneşti v. **Borcea**, nepotul lui Tatul vornic.
Bercea, „moşul" lui Stoica, pierde ocină în Rusineşti 29.
Berislăveşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Dolofan vătaf cu ceata sa 77; părţi cu deal întărite lui Boşca 86.
Berivoe, fiul lui Vladul, vinde parte din Comarnic 65.
— **Berevoe**, pierde drepturi în Cucuteni 294.
Berteşti, sat ⟨j. Ialomiţa; azi j. Brăila⟩ întărit lui Drăghici spătar 65.
Bila, ţigan 65.
Bilea din Săpata, tatăl lui Stan (menţ.) 287.
Bircie, la Gilort, sat ⟨Bircei, j. Gorj⟩, părţi ale lui Stan Ciocuţ 85.
Bistreţ (Bistriţa?), baltă ⟨j. Dolj⟩, parte întărită lui Radu vist. 69; parte dăruită lui Detco mare armaş 144; întărită Tismanei 232.
Bistriţa (Uspenia) m-re, întărită cu sate, mori şi gîrle 164, 167, 174, 175, 179, 180, 184, 195, 196, 221, 227, 292; pricini cu m-rea Tismana 10, 49, 199; egumeni 49, 164, 167, 175, 179, 180, 195, 292.
Bistriţa, rîu ⟨afluent al Oltului⟩, m-re pe ~180.
Bistriţa, silişte şi sat ⟨Bistreţ, j. Dolj⟩ părţi cumpărate de Radu Paisie şi dăruite lui Radu vist. 69.
Bizina, ţigan 65.
Bîca, ţigan 87.
Bîlborea, tatăl lui Oană, închină partea sa din Clocotici lui Oprea vornic 163.
Bîra v. **Stan Bîra.**
Bîra, întărit la Coteniţa 272.
Bîrca, sat ⟨j. Olt⟩, întărit m-rii Argeş şi lui Pătru pîrcălab 120.
Bîrcă pitar, soţul jupaniţei Irina, întărit cu Băneştii de pe Neajlov, Sîrbii de pe Argeş şi părţi la Românăştii de Jos 228.
Bîrleşti, sat ⟨probabil c. Corbu, j. Olt⟩ 52.
Bîrsean, scrie act domnesc 280.
Bîrseanul vornic, călugărindu-se, dăruieşte parte din Cîrciumari cu vecini m-rii Snagov 108.
Bîrseşti, sat ⟨j. Argeş⟩, parte cu moară şi pomet întărită jupaniţei Marga ş.a. 24.
Bîrseşti, sat ⟨Bîrseştii de Sus, j. Olt⟩, parte întărită lui Detco mare armaş ş.a. 144; probabil acelaşi: 251.
Bîrseşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, hotare 223; dăruit m-rii Govora de Neagoe spătar 62; întărit lui Dumitru log. 223.
Bîrzeşti, sat, parte întărită lui Radomir vornic şi Drăghici piseţ 22.
Bîrzeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, părţi întărite lui Neagomir ş.a. 18.
Bîrzo Gîrla, gîrlă la balta Bistreţul 232.
Bîsca, rîu, ⟨afluent al Buzăului⟩ 58.

www.dacoromanica.ro

* **Blagodeşti**, sat ⟨Lunca, j. Ialomiţa⟩, părţi întărite jupaniţei Caplea ş.a. 148.
Blaj (Blăjul), sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit Deicăi ş.a. 104; jumătate, întărit lui Detco mare armaş 144.
* **Blădeşti**, sat ⟨probabil j. Prahova⟩, părţi întărite lui Mihăilă ş.a. 249.
Blendea, vinde ogor în Bătesti 17.
Boba, partea lui din Plăseni (menţ.) 291.
Boba, stăpînă în Nişcovenii de la Cîlnău şi de la Nişcov 33.
Boban, ţigan 65.
Bobolea, diac, scrie act domnesc 60.
Bobotul, baltă la Nedeia ⟨j. Dolj⟩, dăruită lui Detco mare armaş 121.
Bobu v. **Malul Bobului.**
Bodăieşti v. **Budoeşti.**
Bodea, închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Bodeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, părţi întărite lui Neagomir ş.a. 18.
Bodiu v. **Obîrşia lui Bodiu.**
Bogdan, fratele lui Coman, în pricină pt. parte în Mănesti pe Olteţ 73.
Bogdan logofăt, ispravnic în sfatul domnesc 264.
Bogdan, scrie acte domneşti 22, 71, 216.
Bogdan, ţigan 144.
* **Bogdăneştii** de la Codmeana, sat ⟨Răchiţele, j. Argeş⟩ întărit m-rii Bistriţa, dania lui Danciul comis 179, 180.
Bogdăneşti, sat ⟨c. Bujoreni, j. Vîlcea⟩, al m-rii Cozia 71; probabil acelaşi: parte întărită lui Detco vornicul 149.
Boia, vinde partea lui din Fata m-rii Govora 262.
Boica, cumpăra ogoare la Zlătărei 256.
Boiceşti, sat ⟨Buiceşti, c. Butoieşti, j. Mehedinţi⟩ întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
Boja, ţigan 144.
Bojin, fratele lui Radul Zăm, răscumpără ocină în Sălcuţa 94.
Bojorani, sat ⟨j. Vîlcea⟩, părţi întărite lui Stoica mare pah. ş.a. 99.
Bojarăşti v. **Bujorăşti.**
Bolan, ţigan 144.
Bolea Moldoveanu, dăruit de domn cu ocină în Sălcuţa 94.
Boleţ, din Lipia, martor 270.
Boloşin, stăpîn pe o jumătate din Călineşti 16.
Boloşin stolnic mare în sfatul domnesc 172.
Boluşin mare pitar, hotarnic la Stroeşti 164.
Borăscul, sat ⟨j. Gorj⟩ în hotar cu Homneşti 200.
Borcan, tatăl lui Stănilă (menţ.) 24.
Borcea, părinţii lui cotropesc satul Orboeşti 145.
Borcea, (Bercea) nepotul lui Tatul vornic, întărit în Purcăreni 80,81; probabil acelaşi: **Bercea**, în pricină pentru Stăneşti 103.
Borcea şetrar mare, familie 110; stăpîn în Vieroş, Mărăcineni, Goleşti, Vrăneşti ş.a. 109, 110.
Bordea, ţigan al m-rii Bistriţa 180.
Borea diac, scrie act domnesc 15, 75.
Borsea, în pricină pentru părţi la Văsălaţi 30.
Borte popă, frate cu Arca şi Mihăilă scriitorul, întărit cu ocină în Fata 262.
Boşca pitar, întărit cu ocină şi deal la Berisslăveşti 86.
Bot v. **Stan Bot.**
Boul, pîrîu la Plopul 254.
Boul, pîrîu la Stroeşti 164.
Bouroşu, vinde ogor în Crivina Broştenilor 231.
Bozoeşti, top. la Cuca 185.
Brabeţi v. **Vrabeţi.**
Bragă, în pricină pt. parte la Beceni 239.
Bran, întărit în Cucuteni 294; ~ în Zlătărei, ⟨eroare⟩ v. **Radu**, fiul lui Danciul.
Bran partea lui în Tigveni 114.
Braneţu v. **Brăneţi.**
Braniştea, sat ⟨probabil j. Prahova; azi j. Dîmboviţa, c. I. L. Caragiale⟩, în descriere de hotar la Dălbăneşti 91.
Brastoveţ, sat ⟨Brastavăţu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, părţi întărite lui Manea ş.a. 296.
Bratul v. **Manea al lui Bratul.**
Bratul armaş, fratele lui Vlaicul, întărit cu satul Ţigăneşti şi sălaşe de ţigani 42, 178.
Bratul diac mic, scrie acte domneşti 135, 251, 254; probabil acelaşi: **Bratul** din Negeşti piseţ, scrie act domnesc 279.
Bratul, întărit la Grabicina şi Şchei 129.
Bratul, vinde ocină la Muşcel 70.
Bratul vornic ⟨eroare⟩ v. **Radul** vornic.
***Brădăţeni**, sat ⟨probabil lg. Jiblea, j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Cozia 71.
Brădet, m-re ⟨j. Argeş⟩ 15; cotropeşte satele Brătianii de Sus şi Groşi 171; egumen 15.
Brădet, sat ⟨j. Gorj⟩, în hotar cu Bujorăşti 279.
Brăeşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 58.
Brăgăreşti, sat ⟨probabil Pucheni, j. Prahova⟩, jumătate, întărit doamnelor Despina şi Ruxandra 219.
Brăila, judeţ în eparhia Buzăului 150.
Brăneţi, sat ⟨j. Romanaţi; azi Braneţu, j. Olt⟩, întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
***Brătea**, sat ⟨probabil Brăteşti, j. Argeş⟩, loc de stupină întărit jupaniţei Marga 24.
Brătianii de Sus, sat ⟨Brăduleţ, j. Argeş⟩ întărit lui Voico ş.a. 171.
Brătilă, partea lui în Nişcovenii de la Nişcov şi Nişcovenii de la Cîlnău 33.
Brătuleasca, moşie la Tigveni, întărită m-rii Argeş 114.
Breaza, sat ⟨j. Prahova⟩ întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
Bresniţa, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.

www.dacoromanica.ro

Breştet, partea lui în Tigveni 114.
Broşteneasca, moşie la Urlaţi ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩, parte întărită lui Stoica ş.a. 40.
Broşteni v. **Crivina Broştenilor**.
Brîncoveni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit lui Detco mare armaş 144.
***Brusturoasa**, sat ⟨lg. Sălătrucu, j. Argeş⟩, parte întărită jupaniţei Marga ş.a. 24.
***Buari**, sat ⟨lg. Letca Veche, j. Ilfov⟩ 27, 42.
Bucea (Burţi), întărit la Săcşori şi Ludeşti 78.
Buceaci (Buceciul), munte ⟨Bucegi, j. Prahova⟩, parte dăruită Mitropoliei din Tîrgovişte 50; întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
Buceaciu, ţigan 65.
Buciaci, fratele lui Micul, întărit în Mirileşti şi Cîrpoi 23.
***Bucicăneşti**, sat ⟨probabil Bucicani, j. Dolj⟩, parte întărită lui Oncea şi Şerban 158.
***Bucina**, sat ⟨lg. Jidoştiţa, j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 222, 232.
Buciumişul, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit lui Detco mare armaş 106.
Buciumul de la Cricov, top. la Poenile Zlătariului 137.
Bucov, pîriu 59.
Bucov, sat ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ vii dăruite Episcopiei Buzăului 211.
Bucşă vornic, ispravnic în sfatul domnesc 113.
Bucur comis, în sfatul domnesc ⟨eroare⟩ v. **Barbul** din Boldeşti.
Bucureşti, oraş, cetate de scaun
Şcoala Domnească de la Sf. Gheorghe Vechi din ~ (menţ. ulterioară) 104, 137, 277;
acte emise în ~ 1, 10—12, 23—26, 52, 54, 57, 73, 74, 82, 87, 106, 115, 122, 123, 136, 137, 139, 154, 170, 171, 173—180, 186, 191—193, 195, 197, 199, 201—204, 206, 207, 209, 210, 212, 214—216, 219, 221—223, 226—238, 240, 242—247, 250—256, 260, 262, 264, 266, 270, 271, 273, 274, 276—281, 283—285, 287, 290, 291, 293, 296, 297, A.
***Bucureşti**, sat ⟨Marcea, j. Vîlcea⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Bucurova, top. la Jirov 277.
Budeşti, sat ⟨probabil j. Ilfov⟩ întărit cu silişti lui Teodosie post. ş.a. 142.
Budoeşti (Buzăeşti), sat ⟨Bodăieşti, j. Dolj⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Budulea, tatăl Stancăi, întărit la Soreşti 187.
Bugheni, sat ⟨probabil Bughea, j. Argeş⟩, cotropit de Basarab voievod şi dat lui Badea Cotescul pt. Ştefăneşti 274.
Buia (Bue), cumpără ocină ⟨în Cruşov⟩ 296.
Buia, se judecă pt. parte în Crîngeni 255.
Buica, mama Vilaei şi Cherăi 247.
Bujoara v. **Vadul Bujoarei**.
Bujor, duşegubina lui ~ 297.
Bujorani, sat ⟨j. Vîlcea⟩, deal cu vie şi pomet întărit lui Oprea vornic 143.
Bujorăşti (Bojorăşti) sat, ⟨Gura Bujorăscu, j. Gorj; azi Vîrtopu⟩ ocină întărită lui Radu din Peşceana ş.a. 279.
Bulfa, ţigan 65.
Bumbueşti, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită jupaniţei Marga ş.a. 24; părţi întărite lui Chirca şi Dragolei 97.
Buneşti, sat ⟨c. Cotmeana, j. Argeş⟩, parte cu deal întărită lui Şerban ş.a. 193.
***Buneşti**, sat ⟨Muşăteşti, j. Argeş⟩; părţi întărite lui Oprea ş.a. 76.
Buneşti, sat, parte întărită lui Vitan ş.a. 264.
Burnaia, cu ceata lui, în pricină pt. părţi din Coasta Rîului Viişoara ş.a. 248.
Burtea, ţigan 219.
Burţi v. **Bucea**.
Burţuneasca, moşie la Homeşti, întărită lui Stanciul ş.a. 265.
Bută, vinde vie la Rădăcineşti 141.
Buţilea (Băţile) vinde parte la Săcşorii de Jos 78.
Buvtă, munte ⟨Buha în masivul Parîngului⟩ întărit lui Draghiţibă ş.a. 278.
Buzăeşti v. **Budoeşti**.
Buzău, judeţ, cuprins în Episcopia Buzăului 150.
Buzău, oraş domnesc, tîrg 270; branişte domnească 9;
judeţul şi pîrgarii din ~ 9; act emis în ~ 211; episcopie 187, 211; întinderea eparhiei 150; danii şi întăriri de sate, mori, vii, ţigani 82, 153, 211, 246, 288; scutire de vinărici 83, 122;
scaun de judecată 150;
episcopi 9, 82, 83, 211;
log. de la ~ traduce act 187.

C

***Cacaleţi**, sat ⟨lg. Cotmeana, j. Argeş⟩, întărit lui Albul din Cepari ş.a. 290.
Calafat (Vadul Vidinului), vamă ⟨or. Calafat⟩ 224, 232; parte din vama domnească dăruită m-rii Argeş 135.
Calea, fiica Anghelinei călugăriţa, familie, înfiază pe nepoata ei, Caplea, peste părţile sale din Goleşti, Bălteni, Mărăcineni 110.
Calea, fiica lui Stoica, înfrăţită la Broşteneasca 40.
Calea, întărită în Popeşti 198.
Calea ⟨din Brîncoveni⟩, soţia lui Detco mare armaş, fiica lui Peia portar, întărită cu sate, bălţi şi ţigani 144.
— **Calia** ţigancă 24.
Calea, Mălaiului, drum la Băileşti 101.
Caleca, ţigan 180.
Calin, partea lui în Chiojd 271.
Calohna popă, martor la Nucet 34.
Calotă vornic, stăpîn la Padina 14.
Cambirea, ţigan 107.

www.dacoromanica.ro

Cambur, țigan 24.
Cană din Negoșina, fratele lui Capotă, stăpîn, se judecă 64, 181.
Caocea, țigan 65.
Caplea, jupanița lui Badea pîrcălab, stăpînă în Elhoveț 183.
Caplea, jupanița lui Radul vist. 69; fiica lui Ivașco, familie, întărită cu părți în . Golești, Bălteni, Mărăcineni ș.a. 110.
Capotă, fratele lui Cană, i se întărește parte în Negoșina 64, 181.
Capra, munte ⟨j. Gorj⟩ întărit lui Draghițibă ș.a. 278.
Caracal, sat ⟨azi oraș⟩ 69.
Carela, ⟨localitate în Grecia, centrul Athosului⟩ turnul lui Sava sfințitul de la ~ 6.
Catalina, fiica lui Pîrvul, familie, cu ocină în Sălcuța 94.
Catalina, mama Irinei, își înzestrează fiica cu satele Bănești, Sîrbi și Românești de Jos 228.
Cazan v. **Căzan.**
Căbel de la Săpatul, baltă ⟨j. Ialomița⟩, a m-rii Cozia 71.
Căca, țigan 144.
Căcăceanul v. **Neagul Căcăceanul.**
Călea, fiul Voicăi, întărit la Dănești 92.
Călimănești, sat ⟨azi oraș⟩ întărit m-rii Cozia 71.
***Călimănești**, sat ⟨lg. or. Rîmnicu-Sărat⟩ 280.
Călin, fiul lui Proica, se judecă pt. Cocorăști 289.
Călin, fratele lui Oancea, vinde parte la Pruni 220.
Călinești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, jumătate, schimbat cu Cernătești, al m-rii Glavacioc 16, 176.
***Călinetul**, sat ⟨lg. Căzănești, j. Vîlcea⟩ întărit lui Tudor, fiul lui Firtat vornic 244.
***Călugăreni**, sat ⟨Bistrețu, j. Dolj⟩, în hotar 1; întărit m-rii Tismana 232.
***Călugăreani**, sat ⟨lg. Cupele, j. Ilfov⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Căpățîna, munte, în hotar cu Hareșul ⟨j. Argeș⟩ 172.
Căpățîneni, sat domnesc ⟨lg. Poenari, j. Argeș⟩, dăruit pt. slujbă credincioasă lui Radu mare vist. 133; dăruit în parte lui Drăghici spăt. și Udriște vist. 159; sat al cetății Poenari, în pricină cu Hareșul 172, 189.
***Cărăreni**, sat ⟨Hagieni, j. Ialomița⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Cărîmbii, familie, în pricină pt. ogoare la Băiași 295.
***Căscioare**, mai jos de Floci, sat ⟨Băilița, j. Ialomița⟩, cu branișți, întărit lui Drăghici spăt. ș.a. 65.
Cășenca, munte (?) ⟨j. Buzău⟩, întărit lui Dobrotă ș.a. 146.
Cătăuțul, pîrîu ⟨j. Buzău⟩, hotar de sat 280.
Căzan, cu ceata lui, întărit cu ocine în Măniaci, Coasta Rîului, Valea Largă, ș.a. 209, 248.
Căzan, cumpără în Mileștii de Sus 197.
Căzan din Giulești, își vinde partea 21.
Căzan (Cazan) grămătic, scrie acte domnești 86, 110.
Căzan, partea lui din Plăseni (menț.) 291.
Căzănești, sat ⟨j. Vîlcea⟩, lg. Ocna, în hotar cu Birsești 223; întărit cu vinărici jupaniței Marga ș.a. 24; vie la ~ întărită m-rii Bistrița 180.
Ceauru v. **Ceurii.**
Ceban v. **Ciobanul**, munte.
Cecaina, fiul lui Proica, se judecă pt. părți la Cocorăști 289.
Celei (Celeiu), sat ⟨j. Romanați; azi or. Corabia⟩, parte întărită m-rii Bistrița 174, 175, 180.
Celian, sat ⟨Cilieni, j. Olt⟩, partea lui Dobre ș.a. 29.
Cemna (?), top. la Hirișești 278.
Cepari, pe apa Topolovului, sat ⟨j. Argeș⟩ 290; cu silișți și munți, întărit jupaniței Marga ș.a. 24.
Ceplea v. **Stîrcii de la Ceplea.**
***Cerășani**, sat ⟨lg. Berevoiești, j. Argeș⟩, în pricină cu Toplicianii 111.
***Cerăt**, sat ⟨probabil j. Ilfov⟩, parte întărită lui Voico ș.a. 291.
Cerna, sat ⟨Cernaia, j. Mehedinți⟩, în hotar cu Jirov 277.
Cernat din Lihăcești, jurător 269.
Cernat, nepotul lui Cernat vornicul, în pricină pt. Chintești cu m-rea Govora 207.
Cernat, stăpîn în Albota și Hurez (menț.) 154.
Cernat vornic (menț.) 207.
Cernătești, sat ⟨c. Valea Călugărească, j. Săcuiani: azi j. Prahova⟩, întărit m-rii Glavacioc 16; schimbat pentru jumătate din Călinești 176.
***Cernătești**, sat ⟨lg. Ionești, j. Vlașca; azi j. Dîmbovița⟩, parte întărită nepoților lui Baboșin, după pricină A.
Cerneț v. **Gura Cerneților.**
Cernica, slugă domnească, i se întărește ocină în Crușov, Redea, Brastoveț ș.a. 296.
Cernița, pîrîu la Groși ⟨j. Vîlcea⟩ 48.
***Ceroveț**, sat ⟨lg .Breznița, j. Mehedinți⟩, întărit m-rii Tismana 232.
***Certejl**, sat ⟨lg. Jirov, j. Mehedinți⟩ 229, 232; parte întărită lui Pătru 277.
Cetățele, top, la Groși ⟨j. Vîlcea⟩ 48.
***Cetățelele**, sat ⟨lg. Grivița, j. Ialomița⟩, întărit lui Drăghici spătar 65.
Cetățeni, sat ⟨j. Mușcel ;azi j. Argeș⟩, întărit lui Mihnea pîrcălab 276.
Ceurii (Ceurîi), sat ⟨Ceauru, j. Gorj; azi mutat⟩, întărit m-rii Bistrița, în schimbul unei jumătăți din Tismana 49; întărit m-rii Tismana 232.

www.dacoromanica.ro

*Chelani, sat ⟨lg. Căpăţîneni, j. Argeş⟩ domnesc, dăruit lui Radu ⟨Furcă⟩ mare visrier pt. slujbă credincioasă 133; ~ al cetăţii Poenari, cotropeşte satul Hareş 172, 189.
Chera, fiica Buicăi, întărită în Tomeni şi Svinteşti 247.
Chera, fiica lui Pîrvul, familie, aşezată în Sălcuţa 94.
Chera, fiica lui Stoica vornic din Tomeni, întărită cu părţi în Tomeni şi Svinteşti 247.
Chera jupan, întărit cu satele Găneasa şi Sadova 138.
Chiborovîţa, pîrîu ,în descriere de hotar la Cuca 185.
Chiciura Şoimului, top la Coasta Rîului 209.
Chinteşti, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit m-rii Govora 207.
Chiojd, sat ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩, părţi întărite lui Dragomir ş.a. 271.
Chirca, fratele Dragolei, întărit la Bumbueşti şi Clocotici 97.
Chirca vistier mare, în sfatul domnesc 199, 200, 202, 204, 207, 210; ispravnic 167.
Chiriac Grecul, vinde parte din Groşani m-rii Tismana 232.
Chirtop, cumpără ogoare la Stăneşti 235.
Chiţu, partea lui în Cucuteni 294.
Ciclea, ţigan 65.
Cilieni v. Celian, sat.
Cioară, tatăl lui Nan cu ogor în Bălegoşi (menţ.) 173.
Cioban, ţigan 65.
Ciobanul, munte ⟨Ceban, j. Gorj⟩, întărit lui Draghiţibă ş.a. 287.
Ciocade, sat ⟨j. Gorj⟩ 241.
Ciocăneşti, sat ⟨j. Argeş⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Ciochină, partea lui în Sibiceu 146.
Ciochină, ţigan 144.
Ciocuţi v. Stan Ciocuţi.
Ciofrîngeni, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită jupaniţei Marga ş.a. 24; parte întărită m-rii Argeş 114.
Ciomăgeşti v. Ciumăgeşti.
*Ciorani, sat ⟨probabil lg. Galiciuica, j. Dolj⟩, parte cu silişte întărită m-rii Govora 39.
Ciortea, ţigan 107.
Ciovică, vinde parte la Popeşti 130.
Ciremoşnic, sat ⟨Cireşu, j. Mehedinţi⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Ciumăgeşti, sat ⟨Ciomăgeşti, j. Olt; azi în j. Argeş⟩ 24.
*Ciumeşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi Argeşelu în c. suburb. Mărăcineni, mnc. Piteşti⟩ 268, 269.
Ciurileşti, sat, întărit lui Dan pah. ş.a. 46.
Ciutea, ţigan 28.
*Cîlceşti, sat ⟨lg. Stăneşti, j. Mehedinţi⟩, parte întărită lui Tatomir ş.a. 105.
Cîlnău (Clănău), pîrîu, afluent al Buzăului; sate pe ~ 33, 38.
Cîmpina, sat ⟨azi oraş⟩, mori la ~ 2.
Cîmpulung, oraş, sat lîngă ~ 37.
Cîmpuşor, top. la Bătieşti 293.
Cîndea (Condea), top. la Hareş 172.
Cîndeşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 280.
*Cîrciumari (Dealul Cîrciumarilor), sat ⟨Vadu Părului, j. Prahova⟩, parte cu deal şi vinărici dăruită m-rii Snagov 108, 132.
Cîrjeul, baltă la Recica lui Dabul ⟨lg. Dăbuleni, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, întărit lui Datco mare armaş 144.
Cîrjoaia (Magdalina monahia), dăruieşte m-rii Valea Ţigani 28; vinde părţi în Cîrstieneşti 284.
Cîrlig, partea lui la Soreşti 187.
Cîrlomăneşti, sat ⟨probabil j. Buzău⟩, părţi întărite lui Nenu ş.a. 113.
Cîrpoi, sat ⟨Crîmpoia, j. Olt⟩, parte întărită lui Buciaci şi Micul 23.
Cîrstea din Certeji, în pricină cu m-rea Tismana pt. seliştea Potoceţul 229, 232.
Cîrstea din Rădăcineşti, vinde livadă 141.
Cîrstea, fiii lui înfrăţiţi pe partea sa din Coteniţa 272.
Cîrstea, fiul lui Pîrlea, pierde ocina din Purcăreni pt. hiclenie 80 .
Cîrstea, fiul lui Stănilă, familie, întărit la Stejarul Bilţului şi Goruia 165, 253.
Cîrstea, fratele lui Nan ş.a., întărit la Popeşti 170.
Cîrstea, în pricină pt. ocină la Mărgineni 249.
Cîrstea, întărit cu parte în Groşi 48.
Cîrstea, partea lui de ocină cumpărată de la Cîrstian 293.
Cîrstea popă din Buzău, martor 270.
Cîrstea popă, martor la Nucet 34.
Cîrstea se judecă pt. parte la Crîngeni 255.
Cîrstea, slugă domnească, întărit cu ocine în Cruşov, Brastoveţ, Redea ş.a. 296.
Cîrstea, ţigani 65, 144.
Cîrstea, vînd: parte şi vie în Goruia 253; ≅ parte în Morăşti 155; ≅ jumătate din Săvestreani 71; ≅ parte din Tigveni 114.
Cîrstian v. Lazul lui Cîrstian.
Cîrstian din Stoiceani, logofăt, fratele lui Oprea pitar, stăpîn în Nănişeşti 44, 84; în pricină cu m-rea Govora 68, 84; probabil acelaşi: Cîrstian log., stăpîn în Piscul Cocorului 53; ≅, întărit cu satul Pleşoi. 76.
Cîrstian mare spătar ⟨din Stănceşti⟩, familie, în pricină cu m-rea Bistriţa pt. ocină la Celei 174;
în sfatul domnesc: mare spătar 173, 175—182; fost mare spătar 189; ispravnic 181.
Cîrstian (Cîrstian), vînd: ocină la Cruşov 296; ≅ toată partea lui de ocină, lui Toma 293.
Cîrstian vornic, schimbă satul Călineşti cu Cernăteşti, al m-rii Glavacioc 16, 176.
Cîrstieneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi c. Corbi, j. Argeş⟩ părţi cotropite de m-rea Argeş 111, 284.

www.dacoromanica.ro

Cîrstoae, dă zestre o livadă lui Radul Vălcanul 48.
Cîrstoane, vinde vie la Viţicheşti 12.
— **Cîrstone**, ţigancă 65.
Cîrstocea, slugă domnească, vinde parte la Lieşti şi din muntele Lupeşti, dăruit de domn 194, 238.
Cîrtojani, sat ⟨Cîrtojanca, or. Videle⟩, parte întărită lui Radomir vornic şi Drăghici piseţ 22.
Clădnicel (Cladnicel), top. la Certeji 277.
Clănău v. **Cîlnău.**
Clejani, sat ⟨j. Ilfov⟩ 30, 45.
***Clicevelul**, sat ⟨lg. Şuşiţa, j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Climent v. **Dionisie Climent.**
Clocotici, sat ⟨Bradu ~, j. Argeş: azi j. Vîlcea⟩, părţi întărite: jupaniţei Marga ş.a. 24; ≃ lui Chircă şi Dragolei 97; ≃ lui Ion ş.a. 123; ≃ lui Oprea vornic 163.
Coadă mare clucer, mare vornic;
în sfatul domnesc: mare clucer 40, 70, 95, 102, 106; mare vonic 114—147, 149—166; ispravnic 114—116, 122, 129, 134, 137, 147, 149, 163.
Coasta Judelui, top la Brătieni 171.
***Coasta Rîului**, sat ⟨probabil lg. Măneciu, j. Prahova⟩, părţi întărite lui Miclea ş.a. 209, 248.
Coca, cumpără ocină la Cruşov 296.
***Cocorăşti**, sat ⟨Gîrleasca, j. Galaţi⟩, părţi întărite fiilor lui Staneţ ş.a. 289.
Cocoş, vinde parte din Strîmba 161.
Cocoţii, sat (?) ⟨probabil Cucoiu, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, întărit lui Albul din Cepari ş.a. 290.
Cocu, sat ⟨j. Olt; azi j. Argeş⟩, în hotar cu Plopul 254.
Codmeana v. **Cotmeana.**
Codmeana, pîrîu ⟨afluent al Vedei⟩ sat pe ~ 180.
Codoiu, se judecă pt. ocină la Ruşeţu 285.
Codreşan, ţigan 65.
Coia, ţigan 144.
Coiani, sat ⟨Mironeşti, j. Ilfov⟩, act domnesc scris în ~ 121.
Coinsca (Coisca), pîrîu ⟨j. Vîlcea⟩, sate pe ~ 24, 260.
Colentina, rîu, sat pe ~ 245.
Colnice, top la Hareş 172.
Colţea jupan, întărit cu parte în Blagodeşti 148.
Coman, cumpără parte în Urseni 124.
Coman, fiul Neacşăi, vinde parte la Poganu 202.
Coman, fratele: lui Bogdan, în pricină pt. ocină la Măneşti pe Olteţ 73; ≃ lui Negomir, întărit la Pietrari, Bîrseşti şi Bodeşti 18; ≃ lui Vlaicul, întărit la Beceni 239.
Coman, în pricină cu m-rea Govora, pt. ocină la Plopul 254.
Coman, întăriţi: la Crîngeni 255; ≃ în Turbureşti 38, 61.
Coman, stăpîn în Periaţi 230.
Coman, tatăl lui Dan cu moşie în Rătunda (menţ.) 45.
Coman Făgărăşanul vinde jumătate din Sălătrucul de pe Coinsca (menţ.) 71.
***Comanca** cu Vadul (Comani, Vadul Cumanilor), sat ⟨Basarabi; azi în or. Calafat⟩, întărit m-rii Tismana 88, 232.
Comanca, sat ⟨j. Olt⟩, hotare 39, 41.
Comarnic, sat ⟨j. Prahova⟩, întărit lui Drăghici spătar 65.
Comăneasa vinde ocină la Frăsinetul de Cîmpie 39, 41.
Comăneşti v. **Gura Comăştenilor.**
Comşa popă, fiul lui Vîlcan, vinde parte la Spînu din Lovişte 226.
Conda mare stolnic, mare vistier;
în sfatul domnesc: mare stolnic 173—182; mare vistier 183, 186—188, 191—195, 197, 198, 203.
Conda, ţigan 63.
Condea v. **Cîndea**, top.
Copaciu, în pricină pentru ocină la Drăghiceni 282.
Copăcel, sat ⟨azi în mnc. Rîmnicul Vîlcea⟩, părţi întărite lui Stoica mare pah. ş.a. 99; jumătate întărit doamnelor Despina şi Ruxandra 219.
Corbi, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte întărită m-rii Argeş 111.
Corchia, ţigan 24.
Corcova, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 229, 232.
Coresi, scrie act domnesc 54.
Corlat clucer vinde lui Radu cel Mare satul Curtişoara 62.
Corlat din Padeş, stăpîn la Peştera ş.a. 236.
Corlăţel, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
***Cornăţel**, tîrg ⟨lg. Mănăstirea, j. Ilfov⟩, act scris în ~ 59.
Cornăţeni, sat ⟨probabil Cornăţel, j. Dîmboviţa⟩, act domnesc scris în 38.
Cornea, ţigani 65, 144.
***Corneni** sat ⟨lg. Lunga, j. Ialomiţa⟩, cu vii şi mori, întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
Cornul Pleşei, top. la Lieşti 238.
Cortofleş, fratele Tudorei 24; v. şi **Stanciul Cortofleş.**
Corugi, pădure la Hareş 172.
Coruga, ţigan 180.
Coslegi v. **Cozlecl.**
Cosoroavă piseţ, scrie act domnesc 295.
Costandin dascăl slovenesc la Şcoala Domnească din Bucureşti, fratele popii Florea (menţ.) 137.
Costea din: Ciumeşti, jurător 268; ≃ din Cîmpina vinde mori 2; ≃ din Giuleşti, vinde partea sa 21.
Costea, fiul lui Vlaicul din Nucet, se judecă pt. Stoiciani cu m-rea Govora 168.
Costea, întărit la Coteniţa 272.
Costea, ţigani 24, 65, 262.
Costea Rantea, ţigan 24.

www.dacoromanica.ro

Costeşti, sat ⟨j. Argeş⟩, în hotar cu Stroeşti 164.
Coşa v. **Stoica Coşa.**
Coşotă, ţigan 166.
Coşuştea, pîrîu ⟨afluent al Motrului⟩ în hotar 277.
Coteana (Coteniţa), sat ⟨j. Olt⟩, părţi întărite lui Detco mare armaş 144; părţi întărite lui Novac ş.a. 272.
Cotescul v. **Badea Cotescul.**
Coteşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 210.
Cotlova Mare, ~ **Mică**, baltă domnească ⟨j. Dolj⟩, dăruită lui Ţalapi log. 1.
Cotmeana (Codmeana, Bunavestire) m-re ⟨j. Argeş⟩, întărită cu vama din peşte de la balta Mamina, 36, 55; în prină pt. părţi la Cuca 185; egumen 36.
Cotroaşă, închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Covaciţa, top. la balta Bistreţul 232.
Cozia (Sf. Troiţă), m-re ⟨j. Vîlcea⟩ 90; întărită cu sate, bălţi, ţigani, vinărici domnesc, găletărit, vama de la Genune şi de la Mamina 36, 55, 71, 194, 238, 260; egumen 36, 71, 90 194, 238, 260.
Cozia, munte ⟨j. Vîlcea⟩ 24; virful ≃ în hotar cu satul Băiaşi 295
Cozianul v. **Efrem Cozianul.**
Cozieci, sat ⟨Coslegi, j. Prahova⟩, părţi dăruite de Ţintea mare armaş Episcopiei Buzăului 211.
Cracea ⟨din Boldeşti⟩ mare paharnic, dăruieşte Episcopiei Buzăului vinăriciul din Dealul Verneştilor 122;
în sfatul domnesc 104—108, 110, 113—147, 149—161.
Craiova (Craiuova), sat domnesc, oraş, scaun. părţi stăpînite de Drăghici spătar şi Udrişte vist. 159;
act al banului scris în ~ 184; bani ai ~, ai Jiului passim.
Craiovescu v. **Barbu Craiovescu.**
Craioveştii (Pîrvuleşti) boieri, cotropesc ocine 199, 200; ctitori şi donatori la m-rea Bistriţa 227.
Crasna, sat ⟨j. Gorj⟩, parte întărită lui Stanciul 205, 206.
***Crăcești**, sat ⟨lg. Cilieni, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 287; părţi întărite lui Stan Papa 166.
Crăciani, sat ⟨azi în or. Călăraşi⟩, parte întărită jupaniţei Caplea 110.
Crăciun ban mare al Craiovei, ispravnic în sfatul domnesc 128.
Crăciun din Bîrseşti paharnic mare, stăpîn în Stejarul 253;
în sfatul domnesc 241—247; ispravnic 251.
Crăciun din Hotărani, în pricină cu m-rea Bistriţa 195, 221.
Crăciun, scrie acte domneşti 29, 175, 179.
Crăcinn, ţigan 144.
Crăeştii, ceată de moşneni, în pricină pt. Negoşina 181.
Creţ. v. **Plaiul de la Creţ.**
Creţeştii de la Argeş, sat ⟨j. Ilfov⟩, jumătate întărit lui Drăghici spăt. 65.
Creţeşti, sat ⟨lg. Scărişoara, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 184.
Creţu portar, ispravnic în sfatul domnesc 77.
Crevelești v. **Crivelești.**
Cricov, pîrîu ⟨afluent al Prahovei⟩ sat pe ~ 137.
Criva, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, parte întărită lui Detco mare armaş 144.
Crivăţ, partea lui în Cîrstienești 284.
Criveleşti, sat ⟨Crevelești j. Buzău⟩ 58.
Crivina Broştenilor, sat ⟨probabil Broşteni, j. Gorj⟩, părţi cumpărate de Trunchea 231.
Crîmpoia v. **Cîrpoi**, sat.
***Crîngeni**, sat ⟨j. Teleorman⟩, părţi întărite lui Neagoe ş.a. 255.
Crîngul lui Manea, loc de vie la Popeşti 19.
Crîngure (Crîng), top. la Micești 167, 180.
Cru⟨ici⟩, sat ⟨Croici, j. Mehedinţi: azi j. Gorj⟩, părţi întărite lui Iovan ş.a. 13.
Cruşov, pîrîu la Mîrşa 201.
Cruşov, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, ocine întărite lui Manea ş.a. 296.
Cuca, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Lomotă ş.a. 185.
Cuciulat, nepotul lui Baboşin, întărit la Ioneşti ş.a. A.
Cuciulat, spătar, scriitor, tatăl lui Frăţilă, familie; întărit în Smileşti, Ţeroveţ, Izvorul Călugăresc ş.a. 236, 266.
Cucuteni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, hotare, părţi întărite lui Stoica ş.a. 294.
***Cucuteni**, sat ⟨lg. Şerbăneşti, j. Vîlcea⟩, întărit lui Radul vătaf ş.a. 85.
Cuibul Vulturului, top. la Poenile Zlătariului 137.
***Cuneşti**, sat ⟨lg. Arceşti, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, parte întărită lui Stan Papa 166.
Curchi, ţigan 180.
Cursura Ursului, top. la Fata 262.
Curtea de Argeş v. **Argeş**, oraş.
Curtişoara de pe Olt, sat ⟨j. Olt⟩ 184; schimbat de Radu cel Mare cu Neagoe spătar pt. satul Bîrseşti 62.
Cuşmiţa, baltă ⟨Potel, j. Olt⟩, întărită m-rii Bistriţa 175.
Cutlumuz v. **Athos**, m-ri.

D

Dabul, funia lui ~ la Frăsinetul de Cîmpie 39, 41.
Dade, fratele lui Stanciul, vinde ocină la Cruşov 296.
Dadul, ţigan 65.
Dadul Ţigănescul (Dadul), dăruieşte ocina lui din Fata în schimbul plăţii birului 262.
Daga, ţigan 65.
Dahna, vinde parte în Recica lui Dabul 144.

www.dacoromanica.ro

Daina. țigancă 65.
Dan, cu fiii săi Stancinl, Arca ș.a., întărit în Fărcășești și Telești 128.
Dan din Studina, hotarnic 282.
Dan; fiul lui: Coman, dăruiește m-rii Drăghicești moșie în Rătunda 45; ≃ Miinea, dărnește m-rii Drăghicești moșie în Negovani 45; ≃ Neacșăi, vinde parte la Pogann 202.
Dan, fratele lui Ivan al popii, cu parte la Frumoșei și Scrada 278.
Dan grămătic, scrie acte domnești 106, 115.
Dan, întărit la Bujorăști 279.
Dan, nepotul lui Stan Ciocuți, în pricină pt. Șerbănești, Cucuteni ș.a. 85.
Dan, paharnic mare, spătar mare, întărit cu părți în Cinrlești și Zgădești 46; în sfatul domnesc: mare paharnic 215, 219—223, 226—230, 232—238; mare spătar 248—258, 260—262; ispravnic 252; ⟨eroare:⟩ pitar 228.
Dan, partea lui în Sîrbești 180.
Dan, scrie act domnesc v. **Dan** grămătic.
Dan, tatăl Neacșei, i se întărește parte în Groși 48.
Dan vînd: ogoare la Bălegoși 173; ≃ loc cu cîmp și seliște la Bîrzești 18; ≃ mori la Miriliță 292; ≃ parte în Stejarul (menț.) 253; ≃ parte la Strîmba și Olov 13.
Dan I cel Bătrîn, domn al Țării Românești ⟨1384—1386⟩ 64.
Dan II, domn al Țării Românești ⟨1420—1431⟩ 139, 142, 181, 229.
Dana, țigancă 24.
Dancinl comis v. **Dancinl Craiovescu.**
Dancinl, cu parte: în Cruici 13; ≃ în Strimba și Olov 13.
Dancinl din: Crăcești, în pricină cu m-rea Govora pt. Nănășești 287; ≃ din Iași, tatăl Neacșăi ș.a. 240; ≃ din Petrești, jurător 268.
Dancinl, fratele lui Cucinlat spătar, vinde părți la Peștera ș.a. 236.
Danciu, în pricină pt. ocină la Blădești și Margini 249.
Dancinl întăriți: cu muntele Meruol 259; ≃ cu parte în Mîrșa 201; ≃ la Peștișanii de Sus 162.
Dancinl pîrcălab, postelnic ⟨din Popești⟩, dăruit cu satul Dobrușa pt. slujbă credincioasă 191; cumpără țigani 144.
Dancinl, răzorul lui ~ în descriere de hotar 34.
Dancinl, stăpîn la Zlătari 243.
Dancinl stolnic, hotarnic 154.
Dancinl, țigani 63, 144, 180, 219.
Dancinl, vinde părți la Piscnl Voievodulni și Bucinmișu 106, 144.
Dancinl Craiovescu ⟨Gogoașă⟩, mare armaș, mare comis, familie, dăruiește satele Bogdănești, Plăviceni ș.a. m-rii Bistrița 179, 180.
Dancinl Mureșanul vinde părți din Liești și din muntele Lupești, dăruite de domn 194, 238.
Daneș, stăpîn la Bogdănești 149.
Dara din Șnici, slugă domnească, i se întăresc satele: Voicești, Cacaleți, Plesești și Cocoți 290.
Dara mare medelnicer, în sfatul domnesc 277.
Darcinl cel bătrîn (Darcinl), partea lui din Turburești (menț.) 38, 61.
Daroslav, fiii săi întăriți la Cocorăști 289.
Darul, vinde partea sa din Tigveni m-rii Argeș 114.
Datco v. **Detco** din Brîncoveni.
Dăduleasa, moșie la Dănești 92.
Dădulești, sat, partea lui Dedinl din ~, întărită lui Dragomir mare spătar 134.
Dăești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 234.
***Dălbănești**, sat ⟨lg. Dărmănești, j. Prahova; azi j. Dîmbovița⟩, părți întărite lui Radnl ș.a. 91.
Dănești, sat, întărit Voicăi ș.a. 92.
Deag, sat ⟨j. Argeș⟩, ocină domnească întărită lui Vlaicu mare log. 59; partea lui ~ pe apa Teleormannlni 59.
Deal, m-re ⟨Dealu, j. Dîmbovița⟩, dăruită cu parte de moară la Pătrărești 31.
Dealnl Cîrcinmarilor v. **Cîrciumari**, sat.
Dealnl Șcheilor, top. la Vițichești 12.
Deba din Stoinești 203.
Dediul, pierde partea lui din Dădulești pt. o dușegubină 134.
Deica, fiica lui Doica, întărită la Blaj, își înfrățește fiicele 104.
***Delești**, sat ⟨probabil lg. Deleni, j. Buzău⟩, parte întărită lui Radnl 173.
Deonisie v. **Dionisie.**
Despina (Băsărăboaia, Dospina), doamna lui Neagoe Basarab 172; întărită cu sate: Brăgărești, Uești, Drăgoești, Copăcelnl, Găneasa 217, 219; răscumpără și dărnește m-rii Argeș părți în Tigveni și țigani 107, 114.
Detco (Datco) ⟨din Brîncoveni⟩ mare armaș, clucer, familie 144; dăruit cu satele Bogova, Nedeia, bălți și țigani pt. slujbă credincioasă 87, 121, 144; întărit cu sate: Piscu Voieodulni, Bucinmișu, Recica Dabulni 75, 106; ispravnic în sfatul domnesc 104, 111, 157, 162.
Detco din Drăgoești, întărit cu jumătate din satul Topești, după pricină cu m-rea Tismana 208, 251.
Detco din Goreni vinde vie și lnncă 162.
Detco, fiul lui Inga, întărit în Clocotici 123.
Detco paharnic, bunicul lui Detco mare armaș, stăpîn la Rogova (menț.) 87.
Detco, vinde partea lui din Cîrstienești 284.
Detco vornic, întărit la Bogdănești 149.
Deveselnl, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩, hotare 39, 41; întărit lui Detco mare armaș ș.a. 144.
Dicea întărit cu ocină în Bunești 76.
Dieneasca, moșie la Popești ⟨j. Teleorman; azi j. Argeș⟩, întărită lui Mihăilă 130.
Dîcnl armaș dărnit cu moșie la Mihăești pt. slujbă credincioasă 275.

www.dacoromanica.ro

Dilcul clucer mare, în sfatul domnesc 241.
Dilcul comis mare, în sfatul domnesc 183, 206, 213—216, 220—223, 226—238.
Dîjma cu Pietre, ~ lui **Paico**, ~ lui **Urdea**, topice la Crușov 296.
Dilca, vinde parte în Jiliște 17.
Dimitrie diac, v. **Dumitru Foame.**
Dionisie, din clirosul vlădicesc, martor la Nucet 34.
Dionisie, egumen al m-rii Cozia 36.
Dionisie Climent (Dionisie) eclisiarh, dascăl slovenesc, traduce acte (menț. ulterioare) 147, 243.
Dîlga v. **Gura Dîlgei.**
Dîngești sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită jupaniței Marga 24; întărit lui Dolofan vătaf și cetei sale 77.
Dîrvari, sat ⟨j. Mehedinți⟩, hotare 101.
Dîrzul din Tigveni, închină partea sa m-rii Argeș 114.
Dobra, fiica lui: Grămadă, stăpînă în Gîrbovi 33; ≃ lui Pîrvul, familie, așezată în Sălcuța 94.
Dobra, mama Neacșei, îi lasă zestre părți de ocine în Vădenii de Sus, Preajva și munți (menț.) 98.
Dobra, nepoata lui Baboșin, întărită la Ionești ș.a. A.
Dobra, sora lui Tatul, urmașă la moșie în Hoviza 40.
Dobra, soția lui Stoica din Costești, vinde ocină la Agești 210.
Dobra, țigancă 180.
Dobra, vinde ogoare la Vrabeți 231.
Dobre, înfrățit în Celian 29.
Dobre, întărit la Bujorăști 279.
Dobriin, fiul Dobrineasăi din Făgețel, familie, vinde parte în Fata 262.
Dobrin, nepotul lui Tatul vornic, întărit în Purcăreni 80, 81.
Dobrineasa din Făgețel, mama lui Manea ș.a. 262.
Dobromir spătar, i se întărește parte la Tătarul de Cîmpie 60.
Dobroslav, în pricină pt. parte în Rusenești 29.
Dobrotă, cumpără parte în Groși 48.
Dobrotă, fiii săi întăriți la Cocorăști 289.
Dobrotă, fratele: lui Nan, întărit la Popești 170; ≃ lui Stoica, întărit la Sibiceu 146.
Dobrotă grămătic, scrie act domnesc 240.
Dobrovoe, partea lui în Ohaba (menț.) 199.
Dobru, cu parte în Pociovaliște 278.
Dobruța, partea lui din Turburești (menț.) 61.
Dobruța, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 295; dăruit lui Danciu pîrcălab pt. slujbă credincioasă 191.
Doda, fiica lui Oprea, înzestrată la Cîrlomănești 113.
Doda, țigan 22.
Doda vînd: parte de moșie în Rusenești 29; ≃ ocină la Stănceștí 297.
Dohiar v. **Athos**, m-ri.
Doica din Blaj, stăpîn 104.
Dolj, județ, sat în ~ (menț. ulterioară) 94.
Dolofan vătaf, întărit în Bereslăvești, Stoenești, Dîngești, Groșani ș.a. 77: v. și **Stan Dolofan.**
Domnești, sat ⟨j. Mușcel: azi j. Argeș⟩, părți întărite m-rii Argeș 111.
Dorobanțul, în pricină pt. Fieni, Fîntînele ș.a. 131.
Dorothei, egumen al m-rii Govora (menț.) 207.
Dosotheí, egumen al m-rii Cotmeana 36.
Dospina v. **Despina.**
Dosul Măgurlei, top la Micșani 173.
Draghia (Draghie, Draghiia, Drăghia) clucer mare, ispravnic în sfatul domnesc 121, 131, 140, 153, 156; mare postelnic 240—247.
Draghia, cumpără parte în Filfoești 252.
Draghia, partea lui~ la Frăsinetul de Cîmpie 39, 41.
Draghila, fratele Stoicăi și al Magdalinei călugărița 260.
Draghițibă, întărit la Hirișești 278.
Dragnea, soră lui Gonțea Șterpul, fiul ei înfrățit în Găvănești 79.
Dragobrat, i se întărește ocină în Bădeni 261.
Dragoe, branișteа lui la Redea 39, 41.
Dragoe, întărit la Soreștí 187.
Dragoe (Drăgoe) se judecă: pt. Berislăvești 77; ≃ pt. părți în Văselați 30.
Dragolea, sora lui Chirca, întărită la Bumbuești și Clocotici 97.
Dragolea, văr cu Stanciul, întărit la Hareș 189.
Dragoman, vinde părți din Piscul Voivodului și Buciumișu 106.
Dragomir din: Cîrlomănești, înfrățește pe Nenul 113; ≃ din Giulești, închină partea sa lui Fîrtat vornic 21; ≃ din Negreni, jurător 269; ≃ Șchei, vinde partea sa 129.
Dragomir, fiul :Dobrineasei din Făgețel, familie, vinde parte în Fata 262; ≃ lui Scurtu, vinde loc de livadă în Groși 48; ≃ lui Stănimir, înfrățit în Plăseni 291; ≃ lui Tihul, întărit în Plăseni 291.
Dragomir, fratele lui Stoica, întărit la Cuca 185.
Dragomir, întăriți: la Berislăvești 77; ≃ la Chiojd 271; ≃ la Dănești 92; ≃ la Gura Jiltului ș.a. 56; ≃ în Mușcel 76; ≃ la Pădureți 139, 267; ≃ la Peștișanii de Sus 162; ≃ la Preotești 91; ≃ la Săcșori și Ludești 78.
Dragomir logofăt scrie act domnesc 278.
Dragomir paharnic mare în sfatul domnesc ⟨eroare⟩ 101.
Dragomir, părțile lor: în Ohaba (menț.) 199; ≃ la Poenile Zlătariului 137.
Dragomir portar, fratele lui Oprea vornic, întărit la Clocotici 163.

www.dacoromanica.ro

Dragomir postelnic mare ⟨din Boldeşti⟩, în sfatul domnesc 170—182; fost mare post. 189; ispravnic 177, 217.
Dragomir scrie act domnesc v. **Dragomir** logofăt şi ≃ uricar.
Dragomir spătar ⟨din Cepturi⟩ dăruieşte Episcopiei Buzăului ocină la Groşăneasa 288.
Dragomir spătar mare, întărit cu moşie în Dăduleşti şi Orboeşti 134, 145; în sfatul domnesc 102, 113—124, 126—132, 134—144, 147, 149—164, 167—171.
Dragomir stăpîn la Posobeşti şi Trestia 129.
Dragomir, strămoşul lui Radu vătaf şi Mihail log. (menţ.)85.
Dragomir, tatăl lui Stanciul, cotropeşte parte la Spinu din Loviştе 226.
Dragomir, ţigan 144.
Dragomir uricar, scrie acte domneşti 61, 62.
Dragomir, vecin cu delniţă în Stăneşti 235.
Dragomir, via lui în hotar la Pădureţi 139.
Dragomir, vînd: parte în Măzăriştе 293; ≃ loc de vie la Popeşti 19; ≃ ocină în Scăuiani 117.
Dragomir vornic, stăpîn în Şuici, Podeni, Pleşeşti, Voicesti ş.a. 24.
Dragomir al lui Scurtul închină şi vinde m-rii Argeş satul Futeştii de la baltă 118, 119.
Dragomir Mutul, ţigan 24.
Dragoslav, nepoţii lui, în pricină pt. Albota şi Huhurez 154.
Dragotă, cumpără parte în Urseni 124.
Dragotă, fiul Stancăi, cumpără parte în Iaşi 240.
Dragotă, întărit cu ocina Homneşti 200.
Dragotă, se judecă pt. parte la Crîngeni 255.
Dragul clucer, întărit cu ocină în Pietrari şi Trestenic 116, 140.
Dragul comis, martor în sfatul băniei Craiovei 184.
Dragul, în pricină pt. ocină la Izvorul Călugăresc 266.
Dragul, întărit cu parte în Blagodeşti 148.
Dragul stolnic mare, întărit în Orboeşti 145; cotropeşte ocină la Popeşti 170, 198;
în sfatul domnesc stolnic mare; 1, 5, 10—15, 17—24, 26 ,27, 29—33, 35—46, 48—52, 54, 56—62, 64—66, 70—73, 75—77; fost mare stolnic 85, 106; ispravnic 46, 58.
*Dranov, sat ⟨probabil lg. Corzu, j. Mehedinţi⟩, întărit lui Detco mare armaş 144.
Drăculea v. **Vlad Dracul** voievod.
Drăgan, în pricină pt. parte în Rusenesti 29.
Drăgan, tatăl lui Dumitru din Bîrzeşti 18.
Drăgan, ţigan 24.
Drăgan, vinde ocină la Piscul Voievodului 144.
Drăgăeşti, sat ⟨Drăgăeşti-Ungureni, j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Stan 32.
Drăgăneasa din Nănăşeşti, închină partea sa pt. plata birului 44.
Drăgăşani, sat ⟨azi oraş⟩ 244.
Drăghia v. **Draghia** postelnic.
Drăghiceni, sat ⟨azi în or. Caracal⟩, părţi întărite lui Mitrea şi Grozea, slugi domneşti 282.
Drăghicesti ⟨Mărgineni⟩ (Sf. Arhangheli Mihail şi Gavril), m-re ⟨j. Dîmboviţa⟩, metoh: m-rea Fîntînele 115; dăruită cu moşii în Negovani şi Rătunda 45, 182.
Drăghiceşti, sat ⟨j. Prahova⟩, întărit lui Drăghici spătar ⟨din Mărgineni⟩ ş.a. 65.
Drăghici, cu parte în Criva 144.
Drăghici, fiii săi întăriţi în Morăşti (menţ.) 155.
Drăghici, fratele lui Stoian răufăcătorul, înfrăţeşte pe Stanciul cu munte, vii şi vaduri de moară în Bălăceşti, Glogova şi Mănăstirea 35.
Drăghici, nepotul lui Şuica vornic, întărit în Voicesti, Cacaleţi, Pleşeşti, Cocoţi 290.
Drăghici piseţ, fiul lui Radomir vornic, întărit cu satele: Pietrosul, Mereni, Cîrtojani şi Bîrzeşti şi ţigani 22.
Drăghici mare portar, întărit cu satul Greci; ispravnic în sfatul domnesc 216, 226, 229—231, 233, A.
Drăghici spătar mare ⟨~ al lui Stoican, din Mărgineni⟩ vlastelin, nepotul lui Drăghici mare vornic, familie, întărit cu sate: Mărgineni, Filipeşti, Căpăţîneni şi ţigani 65, 100, 159;
în sfatul domensc: fost mare spătar 10, 11, 13, 65, 79—81, 87, 91, 92, 98, 106, 107, 119, 121, 125, 126, 130, 136, 139, 150, 157, 158; mare ban 170, 171; ispravnic 91, 120, 125, 161.
Drăghici, ţigan 65.
Drăghici, vinde parte şi loc de livezi în Groşi, la Valea Sasului şi Priboiasa 48.
Drăghici vistier mare, în sfatul domnesc 240, 242—247.
Drăghici vornic mare din Mărgineni, bunicul lui Drăghici spătar şi Udrişte vist., familie, stăpîn în Comarnic, Mărgineni şi Filipeşti 65, 100; în pricină pt. Negovani 182.
Drăghici vornic ⟨Vintilescu, din Floreşti⟩, ctitor şi donator al m-rii Tismana (menţ.) 199, 225;
în sfatul domnesc fost mare vornic 1, 10—13, 15, 17—24, 26—29, 31; hotarnic 189.
Drăghina, munte la Brătianii de Sus ⟨Brăduleţ, j. Argeş⟩ întărit lui Voico ş.a. 171.
Drăgilă, ţigan 144.
Drăgoe v. **Dragoe**.
Drăgoeşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 251.

www.dacoromanica.ro

Drăgoeşti, sat ⟨probabil j. Vîlcea⟩, întărit doamnelor Despina şi Ruxandra 219.
Drăgoi ⟨din Copăceni, frate cu Detco vornic⟩ cu Mihăilă şi Pătru, stăpîn în Ungurei 20; cumpără ocine cu pădure în Strîmba 161.
Drăgoi, fiii lui în pricină pt. părţi la Pădureţi 139.
Drăgoi, fiul lui Vitan, fratele lui Oprea, întărit la Buneşti 76, 264.
Drăgoi, fiul Voicăi, întărit la Dăneşti 92.
Drăgoi, tatăl lui Şerban, stăpîn la Comarnic 65.
Drăgoi, vînd: ogor la Dieneasca 130; ≃ parte de moşie la Rusenești 29.
Drăgoiu, vinde m-rii Cozia satele Jimblea, Şerbăneşti, Brădăţeni ş.a. 71.
Drăgulin grămătic din Prooroci, scrie acte domneşti 85, 238, 252.
Drăguşin grămătic din Şcheostri, scrie acte domneşti 260, 265, 289.
Drăman, fiul lui Vladul, întărit la Dălbăneşti 91.
Drîngă, ţigan 65.
Drumul Braşovenilor, drum, în descriere de hotar 91.
Drumul din Miez, drum, în hotar cu Tătarul 65.
Drumul Mehedinţului, drum, hotar de sat 223.
Drumul Sasului, top, la Clocotici 163.
Drumul Secărenilor, drum, în hotar la Dălbăneşti 91.
Drumul Tîrgului, în descriere de hotare 164, 223.
Ducul, întărit cu ocină în Crusov 296.
Dudure, vinde partea sa din Tigveni m-rii Argeş 114.
Dulea, cotropeşte ocină în Turbureşti 61.
Dulea, ţigan 22.
Duma, socrul lui Stepan piseţul 286.
Duma, ţigan 65.
Duma vornic, întărit cu parte în Mîrşa 201.
Dumbrava, top. la Bălegoşi 173.
Dumbrava lui Naneş, top. la Grabicina 129.
***Dumbrava** ⟨Năsipului⟩, selişte ⟨Catanele, j. Dolj⟩, întărită lui Tatul şi Ţalapi log. 1.
Dumbravă portar, ispravnic în sfatul domnesc 17.
Dumitraşco, întărit la Maniaci 209.
Dumitraşco, vinde în Cucuteni (menţ. ulterioară) 294.
Dumitru ban mare al Craiovei, dă cărţi de întărire 205, 206, 292.
Dumitru, cumnatul lui Radu şi Ilie, înfrăţit la Zorești, Lipia şi Ungurei 270.
Dumitru, fiul lui Drăgan, vinde falce la Bîrzeşti 18; ≃ lui Radul portar şi al Neacşăi, întărit cu satele Cepari, Căzăneşti ş.a. 24; ≃ lui Stanciul, întărit la Homeşti 265.
Dumitru, fratele lui: Micleuş, întărit la Pietrari 18; ≃ Oprea pitar şi Cîrstian log., întărit la Nănăşeşti 44; ≃ Paraschivei, familie, întărit la Alunu ş.a. 286; ≃ lui Radul, întărit la Pietrari 18; ≃ lui Stanciul, închină parte la Veţel 169; ≃ lui Vlăican, întărit la Plăviceni 147.
Dumitru grămătic v. **Dumitru Foame.**
Dumitru, întărit cu părţi în Nămăeşti 237.
Dumitru logofăt, întărit cu satul Bîrseşti 223.
Dumitru logofăt, întărit în Poganu 202.
Dumitru, partea lor în: Bogdăneşti 149; ≃ în Cîrlomăneşti 113; ≃ în Greci 151.
Dumitru, scrie act domnesc v. **Dumitru Foame.**
Dumitru, tatăl Ancăi, Voicăi ş.a., stăpîn la Prislop şi Pereni 157.
Dumitru, ţigan 110.
Dumitru, vinde ocină în Supţireni 160.
Dumitru Foame (Dimitrie, Dumitru, Foame) logofăt, grămătic scrie acte domneşti 79, 152, 237; martor 270.
Duna, ţigan 65.
Dunărea, fluviu 87, 232; bălţi la ~ 1; sate pe ~ 144, 222.
Duşa, vărul lui Cortofleş, vinde satul Cepari 24.
Duşa Grecul, fratele Nuşei, dă bani cu împrumut 144.
Duşe, fiii lui vînd vie şi luncă la Goreni 162.
Duţul v. **Stan Duţul.**

E

Edrea v. **Idrea** mare spătar.
Efrem (~ Cozianul), egumen al m-rii Cozia 71, 90, 194, 238.
Efrem ieromonah, dăruieşte o vie **Mitropoliei** din Tîrgovişte 34.
Ehsinoh ⟨Xenofon⟩ v. **Athos,** m-ri.
Elena, ţigancă 262.
***Elhoveţul,** sat ⟨Coteni, j. Ilfov⟩, întărit jupaniţei Caplea 183.
Elhoviţa, sat ⟨Iloviţa, j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Elina postelniceasa, nepoata jupaniţei Nedelca, moşteneşte vii la Ştefăneşti (menţ. ulterioară) 274.
Epoteşti, sat ⟨Ipoteşti, j. Olt⟩, jumătate întărit lui Detco mare armaş 144.
Erghevița v. **Răghevița.**
Erina v. **Irina.**

F

Farfa, moşia lui din Scăuiani (menţ.) 117.
Fata, partea ei în Broştenească 40.
Fata, sat ⟨probabil Valea Fetei, j. Olt⟩, părţi întărite lui Mihăilă piseţul 262.
Faurul, ţigan 107.
Făgăraşul v. **Amlaşul şi Făgăraşul,** în titulatura domnului.

www.dacoromanica.ro

Făgărăşanul v. **Coman Făgărăşanul.**
Făgeţel, pîrîu la Brătieni 171.
Făgeţel, sat ⟨j. Olt⟩ 254, 262; parte întărită jupaniţei Marga 24.
Fărcăşeşti (Fărăcăşeşti), sat ⟨j. Gorj⟩, parte întărită lui Dan ş.a. 128; parte întărită lui Stanciul 241.
Fătăciunea Stîrcii, top. la Nămăeşti ⟨j. Muşcel şi Păduret, azi j. Argeş⟩ 237.
Fătul, înfrăţeşte pe Dobre în Celiani 29.
Fătul mare stolnic în sfatul domnesc, ⟨eroare⟩ 101.
Ferăşti, sat ⟨Herăşti, j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ părţi întărite lui Stanciul ş.a. 265.
Fetea, fratele lui Raşa, cumpără locuri cu livezi în Groşi şi Vărateci 48.
Fetiţa, pîrîu la Plopul 254.
Fieni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte întărită lui Stan şi Nan 131.
Filca, înfrăţeşte pe Stanciul şi Benea la Homeşti 265.
Filcea, grămătic, piseţ, scrie acte domenşti 17, 31, 87, 149.
Filipeşti (Hilipeşti), sat ⟨j. Prahova⟩ întărit cu munte şi vii lui Drăghici spăt. 65, 100.
Finog, ţigan 110.
***Filfoeşti**, sat ⟨probabil lg. Goleşti, j. Vrancea⟩, parte întărită lui Toma ş.a. 252.
Fîntîna Lazului, top. la Brătienii de Sus 171.
Fîntîna Mitrii, top. la Cuca 185.
Fîntîna Stogului, top. la Băiaşi 295.
Fîntîna Ţiganului, top ⟨lg. Cocorăştii-Mislii, j. Prahova⟩, locul bătăliei dintre Radul Paisie şi Laiotă Basarab 69.
Fîntînea, top. la Stoieneşti 203.
Fîntînele, m-re, metoh al m-rilor Snagov şi Drăghiceşti ⟨Mărgineni⟩, închinată de Radu Paisie 115.
***Fîntînele**, sat ⟨?⟩ ⟨lg. Fieni, j. Dîmboviţa⟩, jumătate întărit lui Stan şi Nan 131.
Fîntînele, sat ⟨j. Romanaţi; azi în Slăveni, j. Olt⟩ 296.
Fînul Judelui, top. la Berislăveşti 86.
Fîrtat vornic din Drăgăşani, (pîrcălab 43), familie 244; întărit cu părţi în Giuleşti, Găvăneşti şi Ostrovu de la Olt 21, 43; hotarnic 139.
Floca v. **Stanciul al Flocăi.**
Floci, oraş ⟨c. Giurgeni, j. Ialomiţa⟩ 65; act domnesc scris în ~ 153.
Florea v. **Redea lui Florea.**
Florea logofăt, grămătic, scrie acte domneşti 114, 133, 147, 294.
Florea, popă, dascăl slovenesc la Şcoala Domnească din Bucureşti (menţ. sec. XVIII) 137.
Florea, vinde partea lui din Tigveni m-rii Argeş 114.
Floreasca, moşie la Tigveni întărită m-rii Argeş 114.
Florei (Floreiu), munte ⟨j. Prahova⟩, parte întărită lui Drăghici fost mare spătar ş.a. 65; părţi întărite lui Mihnea vist. 95.
Floru ierei, dascăl slovenesc, traduce act (menţ. ulterioară) 101.
Foame logofăt v. **Dumitru Foame.**
Foamete cu ceata în pricină pt. ocine la Coasta Rîului, Valea Largă ş.a. 248.
Forneş, ţigan. 65.
Fotie, scrie acte domneşti 74, 89, 95.
Fovriţa din Groşăneasa, îşi vinde partea 288.
Frăcea, tatăl lui Mihnea, în pricină pt. satul Ţigăneşti (menţ.) 103, 178.
Frăga, unchiul lui Neagul, vinde ocină 280.
***Frăsinet**, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Budulea ş.a. 187.
Frăsinetul de Cîmpie ⟨Frăsinet-Gară, j. Olt⟩, părţi întărite m-rii Govora 39, 41.
Frăţilă, fiul lui Cuciulat, familie, întărit cu ocine în Balta, Ţeroveţ, Smileşti şi Izvorul Călugăresc 236, 266.
Frăţilă, fratele lui Oprea, vinde loc la Bodeştii de Sus şi de Jos 18.
Frăţilă, în pricină pt. ocină la Izvorul Călugăresc 266.
Frăţilă, popă din Buzău, martor 270.
Frăţilă postelnic mare, întărit în Ţigăneşti 263;
în sfatul domnesc 248, 250—258, 260—262, 264—266, 270—274, 276—283, 285, 287—291, 293—297; ispravnic 282.
Frăţilă, stăpîn la Jirov, ş.a. 236.
Frăţilă, ţigan 65.
Frăţilă, vinde ocină la Cruşov 296.
Freja, întărit cu parte la Mîrşa 201.
Frumoşei, sat ⟨j. Gorj⟩, părţi întărite lui Drăghiţibă ş.a. 278.
Fuga, ţigan 65.
Fundei, vinde parte în Strîmba 161.
Furcitura Babii, top. la Cuca 185.
Furnicarul, culme, pisc la Bîrseşti 223.
***Futeşti**, sat ⟨probabil Sătucu, j. Buzău⟩, parte întărită lui Mihnea vist. 152.
Futeştii de baltă, sat ⟨or. Feteşti⟩, întărit m-rii Argeş 118, 119.

G

Ga..., partea lui în Pietrari 18.
Gago, întărit cu părţi în Gîrbovi 33.
Gaiţă, fiica lui Stoica, înfrăţită la Broşteneasca 40.
Galicea, sat ⟨j. Dolj⟩, jumătate întărit lui Drăghiţibă 278.
Ganea, fiica lui ~ vinde parte la Mirileşti 23.
Ganea, portar, hotarnic 269.
Ganea Taurul, vinde satul Păpeni m-rii Cozia 71.
Gavriil eclesiarh, martor la Nucet 34.
Gavriil egumen la m-rea Sf. Pavel de la Athos 8.

www.dacoromanica.ro

Găneasa, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit jupanului Chera 138, 217.
— **Găojani,** sat ⟨Găujani, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită jupinesei Marga ş.a. 24.
Găvăneşti, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Gonţea Sterpul ş.a. 79; ≃**din Coastă,** parte întărită lui Badiul ş.a. 230.
Găvăneşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, vad de moară şi ogor întărite lui Firtat vornic 21.
Geamăna, top. la Jirov 277.
Gemene, baltă ⟨Cîineni, j. Vîlcea⟩, vama de la ~ întărită m-rii Cozia 71.
Gemenele, munte ⟨j. Gorj⟩, întărit lui Nanul ş.a. 162.
Georocel v. **Joroacele.**
Gherghe, Gheorghe:
Gherghe, în pricină pentru părţi la Negoşani 182.
Gherghe (Gherghi, Gheorghie) logofăt, grămătic, scrie acte domneşti 118, 119, 253, 274, 288; scrie zapis 90.
Gherghe mare comis, mare vistier ⟨din Pietroşani⟩, fratele lui Toma ban 174; în sfatul domnesc: mare comis 173—182, 186—189, 191—195, 197—204, 209, 210; mare vistier 214—216, 219—223, 226—232, 234—238.
Gherghi, nepotul lui Pătru pîrcălab, stăpîn în Bîrca 120.
Gherghe, soţul Anghelinei, întărit cu ocină în Bugheni, după pricină 274.
Gherghina, în pricină pentru parte la Izvorul Călugăresc 266.
Gherghina, partea lui la Giuleşti 245.
Ghiura, fiul lui Mihăilă piseţ, întărit cu ocine în Fata şi ţigani 262.
Ghiura (Giura) logofăt, ⟨din Stăneşti⟩, tatăl lui Preda post., primeşte satul Dîlga de la Vlad cel Tînăr 192; dăruieşte parte la Redea 47; închină parte în Deag 59; spînzură ucigaş 73; hiclean împreună cu Şerban ban faţă de Radu Paisie, fuge peste Dunăre (menţ.) 87.
Ghiurman, întărit la Brătianii de Sus 171.
Gîlort, riu, în hotarul Hirişeştilor 278; sat pe ~ 85.
Giulea, partea lui în Giuleşti 245.
Giuleşti, sat ⟨azi în mnc. Bucureşti⟩, părţi întărite lui Stroe ş.a. 245.
— **Giuleşti,** sat ⟨j. Vîlcea⟩ părţi întărite lui Firtat vornic 21.
Giura v. **Ghiura.**
Gîciul, stăpîn la Negoşina 64, 181.
Gîlma Mălinişului, ≃ **Păişului,** topice la Stroeşti 164.
Gîndea, fiul lui Alăman, întărit la Stăneşti 11.
***Gîndeni,** sat ⟨Potopinu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit m-rii Bistriţa 180.
Gîra, ţigan 65.
Gîrbova, top. la Preoteşti 91.
Gîrbovi, sat ⟨c. Poşta Cîlnău j. Buzău⟩ părţi întărite lui Gago ş.a. 33; părţi întărite lui Budulea ş.a. 187.
Glavacioc (Glăvăciov, Blagoveştenia) m-re ⟨j. Vlaşca; azi j. Argeş⟩ sate; munte, mori 2, 15, 16, 57, 176, 177; egumen 15, 16, 176, 177.
Glavu, ţigan 65.
Glogova, sat ⟨j. Gorj⟩, parte întărită lui Drăghici ş.a. 35.
Gobliţa, ţigan 180.
Godineşti, sat ⟨j. Gorj⟩, întărit m-rii Tismana 199, 232.
Goe v. **Poiana lui Goe.**
Gogonea, ţigan 65.
Gogoşe, sat ⟨probabil Gogoşu, j. Dolj⟩, întărit lui Detco mare armaş 144.
Gogoşoaia ⟨Hrusana, jupaniţa lui Danciul Craiovescul⟩, mama lui Barbu mare ban, pierde satul Cetăţeni pentru hiclenie faţă de Mircea Ciobanul 276; v şi **Barbu al Gogoşoaiei.**
Goia din Mărgineni, în pricină 249.
Goicea, partea lui la Broşteneasca 40.
Golcea, ţigani 65.
Goleşti, sat ⟨azi în mnc. Focşani⟩, parte cu vie, grădină, stupină ş.a. întărite lui Stănimir 252.
Goleşti, sat ⟨probabil Goleştii-Badii; azi în or. Topoloveni⟩ mori întărite lui Borcea mare vist. şi lui Radu vist. 109; părţi întărite jupaniţei Caplea 110; părţi cu mori întărite lui Radu mare log. 216.
— **Guleşti,** sat ⟨probabil Schitu-Goleşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ vecini din ~ întăriţi lui Lăudat pah. 37.
Goliţă, nepoţii lui schimbă ţigani 280.
Gomoiu, ţigan 65.
Gonţea, fiul lui Manea, înfrăţit în Găvăneşti 79.
Gonţea, fratele lui Cană, întărit la Negoşina 181.
Gonţea, întărit în Chiojd 271.
Gonţea, văr primar cu Cană, întărit la Negoşina 64.
Gonţea Sterpul, întărit la Găvăneşti 79.
Gonţu, ţigan 107.
Goreni, sat ⟨Gureni, j. Gorj⟩, vie şi luncă întărite lui Manul ş.a. 162.
Gorgan, top. la Dălbăneşti 91.
***Goruia,** sat ⟨probabil lg. Negomir, j. Gorj⟩, partea lui Stănilă, cumpărată de la Cîrstea 253.
Govora (Adormirea), m-re ⟨j. Vîlcea⟩, sate, mori, ţigani 39, 41, 47, 62, 68, 84, 90, 126, 168, 190, 207, 215, 233, 234, 242, 254, 262, 287; vamă 55, 127,; egumeni 39, 41, 62, 68, 84, 90, 127, 168, 207, 215, 233, 234, 242, 254, 262, 287.
Grabicina, pîriu ⟨j. Buzău⟩ sat pe ~ 12-
Grabicina, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Bratul ş.a. 129.
Grădeşti, sat ⟨azi în or. Drăgăşani⟩ 256.
***Grădiştea** de la Cîmpulung, sat ⟨j. Muscel, azi j. Argeş⟩, întărit lui Lăudat pah. 37.
Grămadă, vinde ocină la Gîrbovi 33.

www.dacoromanica.ro

*Greci, sat ⟨lg. Cirtojani, j. Vlaşca; azi în j. Teleorman⟩, parte întărită lui Drăghici portar 151.
Greci, sat ⟨probabil în mnc. Bucureşti⟩, act domnesc scris în ~ 152.
Groapa, munte ⟨în masivul Paringului, j. Gorj⟩, întărit lui Draghiţibă ş.a. 278.
Gros v. Nan cel Gros, şi Vlad cel Gros.
Groşani, (Groşeneasa), sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite Episcopiei Buzăului, dania lui Dragomir spătar 288.
*Groşani, sat ⟨Vînăta, j. Gorj⟩, parte întărită m-rii Tismana 232.
*Groşani, sat ⟨lg. Băbeni, j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Lebul ş.a. 52.
*Groşani, (Groşi), sat ⟨probabil lg. Dîngeşti, j. Vîlcea⟩, hotare părţi vîndute de moştenii satului 48; întărit lui Dolofan vătaf ş.a. 77.
Groşanul, unchiul lui Neagul Căcăceanul 288.
Groşăneasa v. Groşani, j. Buzău.
*Groşi, sat ⟨lg. Brăduleţ, j. Argeş⟩, părţi întărite lui Voico ş.a. 171.
Grozav, din Dăeşti, în pricină pentru Stoiceani 234, 242.
Grozav, în pricină pentru parte în Chiojd 271.
Grozava, nepoata lui Tatul, cu parte în Stăneşti 235.
Grozea, slugă domnească, întărit cu parte în Drăghiceni, 282.
Grozeşti, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Gruiu, sat ⟨j. Gorj⟩ 278.
Gruiul Lazului, ~ Silistioarei, topice la Brătianii de Sus 171.
Gruiul lui Scoarţă, top. la Pietrari ⟨j. Vîlcea⟩ 18.
Gudea, vinde parte din Comarnic 65.
Gudlea, ţigan 65.
Gudlişor, ţigan 65.
Gulea, înfrăţit pe ocină la Bădeni 281.
Guleşti v. Goleşti.
Gura Bujorăscul v. Bujorăşti.
*Gura Băldăluiului, moşie şi silişte ⟨lg. Mărăcinele. j. Dolj⟩, parte întărită m-rii Govora 39, 41.
Gura Cerneţului, pîriu la Stroeşti ⟨j. Argeş⟩ 164.
Gura Comăştenilor, sat ⟨Comăneşti, j. Gorj⟩ întărit m-rii Bistriţa 180.
Gura Dîlgei, sat ⟨j. Dolj azi în s. Calopăr⟩, întărit lui Preda post. 192.
Gura Jilţului de la Cîmpul Turcilor, sat ⟨Jilţu, j. Gorj⟩ întărit lui Pătru ş.a. 56.
Gura Strîmbei, top. în descriere de hotar la Bujoreşti 279.
Gurbăneşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ parte întărită lui Voico 291; probabil acelaşi ≃ 112.
Gureni v. Goreni.
Guşoianul v. Radu Guşoianul.

H

Habaviţele, bălţi la Nedeia ⟨j. Dolj⟩, dăruite lui Detco mare armaş 121.
Hanăş Ungurul, din Sibiu, vinde ţigani 280.
Hareş, sat ⟨Arefu, j. Argeş⟩, întărit moştenilor 172, 189.
Harvat ban mare în sfatul domnesc ⟨eroare⟩ v. Şerban, ban mare.
Harvat logofăt, familie 14, 22; stăpîn de părţi în: Padina, Bîrzeşti, Cîrtojani, Băileşti, Piscu Voievodului şi bălţi 14, 22, 101, 106 144.
Haţăgul ⟨eroare⟩ 8.
Hărvăteşti, sat ⟨Arvăteasca, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
Hera clucer, cotropeşte partea lui Stepan şi Dragobrat din Bădeni 261.
Herăşti v. Ferăşti.
Hilandar v. Athos, m-ri.
Hilipeşti v. Filipeşti.
Hinato, baltă la Nedeia ⟨j. Dolj⟩, dăruită lui Detco mare armaş 121.
Hinoteşti, sat ⟨Inăteşti; azi în mnc. Rîmnicu-Vîlcea⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Hirişeşti (Hrişeşti), sat ⟨j. Gorj⟩, întărit lui Draghiţibă ş.a. 278.
Hîrgotă, vinde ocină în Cruşov 296.
Hîrs, întărit cu ocină în Turbureşti 38, 61.
Homeşti, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩, părţi întărite lui Stanciul ş.a. 265.
*Homneşti, moşie între Borăscul şi Ohaba ⟨j. Gorj⟩ 200.
Homorîcea, top. la Pădureţi 139.
Hotărani, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 184, 195, 221.
Hoviza, pîriu şi moşie lg. Urlaţi ⟨j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩, parte întărită lui Tatul 40.
Hrastu, sat ⟨Rastu, j. Dolj⟩, în hotar cu Strîmbele 1; părţi cu vecini dăruite lui Drăghici spătar şi Udrişte vist. 159.
Hrăbarul (Hrăbariul), tatăl Stancăi, cumpără parte în Groşi 48.
*Hrisumuinţi, sat ⟨lg. balta Bistreţul, j. Dolj⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Hrişeşti v. Hirişeşti, sat.
Hrusan, ţigan 65.
Hrusana v. Gogoşoaia.
*Huhurezi, silişte ⟨lg. Albota, j. Argeş⟩, părţi schimbate de Lumotă ş.a. cu m-rea Tismana, pt. părţi din Mirceştii de Sus 154.

I

Ialomiţa (Ialumiţa), riu, baltă la gura ~ 71; sate pe ~ 65, 174, 294.
Ianciul popă, în pricină pt. ocină în Budeşti 142.
Ianul, ţigani 65, 107, 180.

www.dacoromanica.ro

Iarciul spătar mare, în sfatul domnesc ⟨eroare⟩; v. **Barbul** din Pietroşani.
Iarciul, vinde parte in Mihăeşti m-rii Govora 90.
Iaşi, sat ⟨j. Gorj⟩, întărit fiicelor lui Danciul 240.
Ica, partea sa la Popeşti 198.
Idrea din Ruşeţu, întărit cu ocină 285.
Idrea (Edrea, Indrea) mare spătar, în sfatul domnesc 264—267, 270—273, 276—283, 285, 287—291, 293—297; ⟨eroare:⟩ Stodă 294.
Ieremia episcop al Buzăului 288.
Ieremia, patriarh al Constantinopolului, martor la Tîrgovişte 150.
Iermoneşti, sat ⟨Jormăneşti, j. Mehedinţi⟩, parte întărită lui Pătru 277.
Ilarion egumen al m-rii Tismana 10, 199.
Ilea, tatăl lui Vladul piseţ (menţ.) 193; v. şi **Vladul al lui Ilea.**
Ilfov, judeţ, găleţi de grîu din ~ 25.
Ilie, fiul Mariei, familie, stăpîn în Lipia şi Soreşti 270.
Iloviţa v. **Elhoviţa.**
Inăteşti v. **Hinoteşti** 71.
Indrea v. **Idrea** , spătar.
Ioan v. **Ion.**
Ioana din Suteşti, vinde ogoare la Zlătărei 256.
Ioana, fiica lui Nenu, înfrăţită la Cîrlomăneşti 113.
Ioanichie, duhovnic, martor la Nucet 34.
Ion, Ioan:
— **Ioan,** dascăl slovenesc, traduce act (menţ. tîrzie) 219.
Ion din Grabicina vinde locuri şi pădure 129; ≃ din Micesti, jurător 269; ≃ din Urecheşti, hiclean, pierde ocina 93.
Ion, fiul: lui Iuga, întărit în Clocotici 123; ≃ lui Vlad, întărit la Strîmba şi Lovu 283.
Ion, frate cu jupan Oprea, stăpîn la Spinu din Loviste 226.
Ion, întăriţi cu ocini în: Cucuteni 294; ≃ în Scăuiani 117.
Ion, partea lui la Spinu din Loviste 226.
Ion popă, vinde în Cucuteni (menţ. ulterioară) 294.
Ion (Ioan) scrie acte domneşti 137, 170, 210, 232, 236.
Ion, ţigan 144.
Ion, vinde parte în Popeşti 130.
Ion Coteiu, partea lui din Strîmba (menţ.) 161.
Ion Sirghiuţ scrie act domnesc 200; v. şi **Ion,** scrie acte domneşti.
Ioneşti, sat ⟨j. Gorj⟩, întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
Ioneşti, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa⟩, parte întărită nepoţilor lui Baboşin, după pricină A.
Iosif diac mic, scrie act domnesc 82.
Iosif iconom, martor la Nucet 34.
Iova, ţigan 180.
Iova Sîrbul, ţigan 180.
Iovan, fratele lui Zaharia, întărit la Cruicî 13.
Ipoteşti v. **Epoteşti.**
Irina (Erina), soţia lui Bîrcă pitar, înzestrată cu satul Băneştii de pe Neajlov ş.a. de mama sa, Catalina 228.
Islaz, sat ⟨probabil j. Teleorman⟩, funii întărite lui Manea ş.a. 296.
Iuba, întărit la Sibiceu 146.
Iuga, cumpără ocină în Clocotici (menţ) 123; fiii lui în pricină pt. Clocotici 163.
Iuga, întăriţi: la Cîrstieneşti 284; ≃ cu parte în Groşi 48.
Ivan din Ciocade, în pricină pt. părţi la Fărcăşeşti 241.
Ivan din Tîmpeni cumpără ţigani 280.
Ivan, înfrăţit pe parte la Alexeni 186.
Ivan, întărit cu ocină în Cîlceşti, familie 105.
Ivan, scrie act domnesc 215.
Ivan, tatăl lui Pîrvul, răscumpără ocină în Sălcuţa 94.
Ivan al popii, cu parte în Frumoşei şi Scrada 278.
Ivan Viezure, pretendent la domnie, pierde capul şi averile pt. hiclenie 194, 238.
Ivana, soţia lui Stanciul din Veţel 169.
Ivancea grămătic, logofăt, diac mic, scrie acte domneşti 164, 167, 168, 204; scrie act al marelui ban 184.
Ivanco, pierde părţile din Bujorani ş.a. pt. hiclenie 99.
Ivaşco ⟨Golescu⟩, tatăl Caplei, familie, (menţ.) 110.
Ivăneţ, munte ⟨lg. Goideşti j. Buzău⟩ 58.
Ivăniş, fiul lui Potolea, vinde parte la Smileşti ş.a. 236.
***Ivinţi,** sat ⟨probabil lg. Cireşul, j. Mehedinţi⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Izglăvociul, baltă la Nedeia, dăruită lui Detco mare armaş 121.
Izvoară, sat ⟨Izvoarele j. Olt⟩ 272.
***Izvor,** sat ⟨probabil j. Dîmboviţa⟩ 178.
Izvorani, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Detco mare armaş ş.a. 144.
Izvoranul v. **Badea Alaz-Izvoranul.**
***Izvorul Călugăresc,** sat ⟨probabil j. Mehedinţi⟩ ocină întărită lui Cuciulat scriitorul ş.a. 266.

J

***Jarcovăţ,** sat ⟨lg. Brezniţa-Ocol, j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Jiblea v. **Jimblea.**
Jidovştiţa, sat ⟨Jidoştiţa, j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Jilişte, sat ; parte întărită lui Săbian 17.
Jiţul v. **Gura Jiţului.**
Jimblea, sat ⟨Jiblea, în or. Călimăneşti⟩, întărit m-rii Cozia 71.

www.dacoromanica.ro

Jirov (Virovie), sat ⟨j. Mehedinți⟩ în hotar cu Certeji 277; părți întărite lui Cuciulat spătar 236.
Jitian din Iași, în pricină pt. parte cu fiicele Danciului 240.
Jitian, fratele lui Cană, întărit la Neagoșina 64.
Jitian stolnic, fiul lui Vasile monah din Frăsinetul de Cîmpie 39, 41.
Jiu, mari bani ai ~ v. **Craiova.**
Jiu, rîu 1.
Joica, țigan 65.
***Jorjani**, sat ⟨lg. Băbeni-Bistrița; azi Băbeni, j. Vîlcea⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Jormănești v. **Iermonești.**
Joroace, sate ⟨Georocel, j. Dolj⟩, părți întărite lui Draghițibă ș.a. 278.
Jugureni, sat, parte întărită lui Săbian 17.
Jupînești, sat ⟨j. Argeș⟩, parte întărită jupaniței Caplea 110; parte întărită m-rii Bistrița 180.

L

Lacul lui Nan, lac, în hotar la Dălbănești 91.
Laeș, se judecă pt. părți din Bujorăști 279.
⟨**Laiotă**⟩ **Basarab**, (Laută) domn al Țării Românești ⟨1473—1477⟩ 172.
Laiotă Basarab, pretendent la domnie, luptă cu Radu Paisie la Fîntîna Țiganului 69.
***Laiovul de Sus** ⟨Saelele, j. Teleorman⟩, în pricină cu m-rea Cutlumuz pt. satul Uda 214.
Lal, întărit la Bunești 76.
Lalie, munte ⟨j. Vîlcea⟩, vîndut 97.
Lamotă v. **Lumotă.**
Lata, sat ⟨lg. Grivița, j. Ialomița⟩, în hotar cu Tătarul 65.
Larion, fost egumen al m-rii Cozia (menț.) 260.
Lavrentie egumen al m-rii Argeș 34.
Laz v. **Lazul.**
Lazăr, cumpără ocina Stancăi 293.
Lazăr din Padina, megiaș, își vinde partea 14.
Lazăr din Stejarul Bilțului își vinde partea 165.
Lazăr egumen al m-rii Brădet 15.
Lazăr, vinde parte în Crivina Broștenilor 231.
Lazul lui Cîrstian, top. la Pietrari 18.
Lazul Oancei (~ Onei), top. la Groși 48.
Lăcșor, top. la Hareș 172.
Lăcșoru, top. la Brătienii de Sus 171.
Lădești, partea lor în Giulești 21.
Lăpușani, sat ⟨j. Argeș⟩ 268.
Lătureanul, țigan 144.
Lăudat paharnic, întărit cu satul Grădiștea de la Cîmpulung 37.
Lăudat, vînd: parte în Fîlfoești 252; ≃ doamnei Anca parte la Pătrărești 31.
Leaghin din Răgănești, își dăruiește ocina Episcopiei Buzăului 153.
Leaotă, întărit în Micșani 173.
Lebul, întărit cu parte în Groșani 52.
Lebul, oprit să strice hotarul la Piscul Cocorului 53.
Leica, mama Tudorei, cu ocină în Berislăvești (menț.) 86.
Lelca, țigancă 65.
Leontie egumen al m-rii Cozia 194, 238.
Lepădat, cu parte în Tigveni 114.
Lepădat din Redea lui Florea vinde parte 47.
Lepădat, fratele lui Stan, spînzurat pt. uciderea unui țigan 73.
Lera, țigan 219.
Lia, i se întărește ocină în Cucuteni 294.
Liasa, vinde parte din Tigveni 114.
***Liești**, sat ⟨lg. Berislăvești, j. Vîlcea⟩, hotare 238; parte întărită m-rii Cozia 194, 238.
Lihăcești, sat ⟨probabil j. Argeș⟩ 269.
Lilca din Lipia, martor 270.
***Lipărești**, de la rîul Ialomița, sat ⟨lg. Slătioarele, j. Ialomița; azi j. Ilfov⟩ 174.
Lipia, sat ⟨j. Buzău⟩, părți întărite lui Radu ș.a. 270.
Lița, sat ⟨probabil j. Teleorman⟩ 278.
Livezi, sat ⟨j. Dolj⟩ 184.
Lojii, fratele lui Vlad și Lomotă, întărit la Cuca 185.
Lomotă v. **Lumotă.**
Lora din Giulești își vinde partea 21.
Lorinț, tatăl Anghelinei stăpînă în Bugheni (menț.) 274.
Lotreanul, moștean, întărit cu parte în Groși 48.
Loviște v. **Spinu din Loviște.**
***Lovu** (Olov), sat ⟨lg. Strîmba, j. Gorj⟩ părți întărite lui Nan ș.a. 13; părți întărite lui Vlad ș.a. 283.
Luca, fratele lui Vuia grămătic, întărit cu ogoare în Popești 19.
Lucaci, partea lui în Nămăești 237.
Luciani, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ întărit lui Drăghici spătar 65.
Ludești, ~ **Păsăreanului**, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ părți întărite lui Slav ș.a. 78.
Lumcea, țigan 87.
***Lumineni**, sat ⟨Hagieni, j. Ialomița⟩, întărit m-rii Cozia 71.
Lumotă, cumpără ocine la Stănceși 297.
— **Lomotă** (Lamotă), fratele lui Vlad și Lojie, întărit la Cuca 185.
Lumotă, stăpîn în Albota și Huhurez (menț.) 154.
Lunceani, sat ⟨Lunca, j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Cozia 71.
Lungaș, se judecă pt. părți la Negoveni 182.
Lupea, întărit la Băbeni și Măteși 102.
Lupești, munte ⟨probabil lg. Berislăvești, j. Vîlcea⟩ partea lui Ivan Viezure întărită m-rii Cozia 194, 238.
Lupoaia, top. la Coasta Rîului 209.

www.dacoromanica.ro

Lupp, dascăl slovenesc, traduce act (menţ. ulterioară) 104, 277.
Lupşe, ţigan 180.
Lupul, fiul lui Stoica, întărit în Mileştii de Sus 258.
Lupul (Lupu), întăriţi la: Hirişeşti 278; ≃ la Peştişanii de Sus 162.
Lupul, partea lui în Micşani (menţ.) 173.
Lupul protopop (menţ. ulterioară) 239.
Lupu al popii, cu parte în Joroace 278.
Luţcan, stăpîn la Plăviceni 147.

M

Magdalina călugăriţa, sora lui Drăghilă şi a lui Stoica, dăruieşte m-rii Cozia Sălătrucul de la Coinsca (menţ.) 71, 260.
Magdalina, monahia v. **Cîrjoaia şi Maria** din Goleşti.
Mahera, vinde ocină în Ungurei (menţ.) 20.
Maica, ţigancă 144.
Malaia, vinde parte în Supţireni 160.
Malcoci v. **Radul al lui Malcoci**.
Malea din Stoineşti înfrăţeşte pe Mihăilă 203.
Malea, sora lui Chirca, în pricină pt. Bumbueşti şi Clocotici 97.
Malea, soţia lui Mihăilă log., întărită la Şerbăneşti, Cucuteni şi Mîndreşti 85, 262.
Malea, ţigancă 65.
Malul Bobului, top la Lieşti 238.
Malul Stejerelului, top. la Brătianii de Sus 171.
Mamaciuc, ţigan 166.
Mamlia, întărit la Popeşti 198.
Mamina (Mamino), baltă ⟨Potelu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ cu gîrle şi vama din peşte întărită m-rilor Cozia, Codmeana, Govora şi Muşeteşti 36, 55, 71, 127.
Mamota, vîrful ∼, top. la Băiaşi 295.
Manciul din Giuleşti îşi închină partea lui Firtat vornic 21.
Manciul, ţigan 144.
Manea v. **Crîngul lui Manea**.
Manea din Răgăneşti dăruieşte ocină Episcopiei Buzăului 153.
Manea din Zlătărei, cumnatul lui Vladul, vinde parte cu vie 213, 256, 257.
Manea, fiul Dobrineasei, familie, vinde ocină în Fata 262.
Manea, fratele lui Gonţea Sterpul 79.
Manea, fratele lui Mihăilă, stăpîn în Blădeşti şi Mărgineni 249.
Manea, închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Manea, în pricină: pt. Blaj 104; ≃ pt. ocină în Nucşoara 204.
Manea, întărit cu parte în Groşi 48.
Manea, nepotul lui Baboşin întărit la Ioneşti ş.a. A.
Manea, se judecă pt. parte în Pădureţi 267.
Manea, slugă domnească, întărit cu ocină în Cruşov, Brastoveţ ş.a. 296.
Manea, ţigani 65, 144.
Manea, vînd: ogor la Diienească 130; ≃ parte la Grabicina 129; ≃ ocină în Prădăliceşti 160; ≃ ocină în Scăuiani 117; ≃ parte în Tigveni 114.
Manea vornic v. **Manea Părşanul**.
Manea lui Baroe, vinde partea lui din Micşani 173.
Manea al lui Bratul din Lipia, martor 270.
Manea Negrul, tatăl lui Manea Perşanul vornic 43.
Manea Părşanul (Perişanul) vornic, fiul lui Manea Negrul vist., stăpîn de sate şi ţigani la Vieroş şi Mărăcineni 63, 109; în pricină pt. părţi la Ostrovu de la Olt 43; oprit să se amestece în Gîrbovi şi Frăsinet 187.
Manea Vulpariul, în pricină pt. parte la Stăneşti 11.
Manea Zgarone, vinde satele Prundul şi Călinetul 244.
Maniu, partea lui în Bumbueşti şi Clocotici 97.
Manul, întărit la Peştişanii de Sus 162.
Mara, jupaniţa lui Toma ban, fiica lui Harvat log., în pricină pt. Pietrosul, Mereni, Cîrtojani şi Bîrzeşti 22.
Marcea vornic, ispravnic în sfatul domnesc 117.
Marco voievod, fiul lui Radu Paisie, în pomelnicul m-rii Meteore 74, 89.
Mardarie egumen al m-rii Tismana 222, 229, 232.
Mareş, fiul lui Vlad, familie, cu părţi în Strîmba şi Lovu 161, 283.
Mareş, întărit la Pietrari 18.
Marga din Caracal, jupaniţă, vinde parte din siliştea şi balta Bistriţa şi din Poiana Urîţii 69.
Marga jupaniţa, mama Neacşei, familie, întărită cu satele Ceparii de pe Topoloveni, Căzăneşti, Bumbueşti ş.a. cu mori, selişti şi ţigani 24.
Margini v. **Mărgineni**, sat.
Maria ⟨din Goleşti⟩ (Magdalina monahia) soţia lui Baldovin pîrcălab, dăruieşte Mitropoliei din Tîrgovişte vinăriciul din dealul Ştefăneştilor 27; ⟨eroare:⟩ Anghelina călugăriţa 110.
Maria, fiica lui Dumitru, întărită la Prislop şi Pereni 157.
Maria, fiica lui Radul, stăpînă în Zoreşti şi Lipia, familie 270.
Marilca, ţigancă 280.
Marin, ţigan 65.
Marinco, ţigan 65.
***Marmurile**, sat ⟨lg. Nedeia, j. Dolj⟩ întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
Matca Lupoanei, ∼ **Văii**, topice la Bujorăşti 279.
Matei, egumeni ai m-rilor: Bistriţa 195, 196; ≃ Cozia 260; ≃ Tismana 208.
Matos, se judecă pt. ocină la Ruşeţu 285.
Maxim, sat 51.

www.dacoromanica.ro

Mazăre închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Măciuca, sat ⟨Oveselu j. Vilcea⟩, parte întărită lui Fîrtat vornic 21.
Măcreşti, partea lor în Văselaţi 30.
Măgura, top, la Grabicina 129.
Măgura Ursului, top. la Redea 39, 41.
Măgurea, top. la Clocotici 163.
Măgurica, top. la Pădureţi 139.
Măgurile Lazului, top. la Hareş ,172.
Măiean portar, ispravnic în sfatul domnesc 61.
Măican, stăpîn în Nişcovenii de la Nişcov şi Nişcovenii de la Cîlnău 33.
***Măldăreşti**, sat ⟨lg. Mîrşa, j. Ilfov⟩ în pricină de hotar 201.
Măleni, sat, întărit m-rii Bistriţa 180.
***Mălureni**, sat ⟨Colibaşi, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ întărit m-rii Bistriţa 180.
Mănăilă v. **Văile lui Mănăilă.**
Mănăstîrea, sat ⟨Valea Mînăstirii, j. Gorj⟩, parte întărită lui Drăghici ş.a. 35.
Măneşti pe Olteţ, sat ⟨Mîineşti, j. Romanaţi; azi în or. Balş⟩, parte întărită lui Stan 73.
Măniaci, sat ⟨Măneciu, j. Prahova⟩, părţi întărite lui Miclea ş.a. 209.
Mănngă din Giuleşti vinde partea sa 21.
Mărăcineni, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ întărit lui Borcea mare şetrar şi Vlaicu log. 109; întărit jupaniţei Caplea 110.
Mărgineni v. **Drăghiceşti**, m-re.
Mărgineni (Margini), sat ⟨j. Prahova⟩, întărit lui Drăghici spăt. şi Udriste vist. cu vinărici şi părpăr 65, 100; părţi întărite lui Mihăilă ş.a. 249.
Mărmanovţi, sat ⟨probabil Mormanul, j. Mehedinţi⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Măscan, se judecă pt. Berislăveşti 77.
Mătan (Motan), întărit în Turbureşti, după pricină 38, 61.
Măteşti, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Lupea 102.
Mătan, vinde parte la Pociovalişte 278.
Măzăriste, top la Bătieşti 293.
Mecica v. **Vîrtopul Mecichei.**
Mehedinţi. v. **Drumul Mehedinţilor.**
Meiul v. **Muchea Meiului.**
Mela, vinde parte la Pietrari 18.
Meleştii, ţigani ai m-rii Bistriţa 180.
Merăuţă, înfrăţit la Tîmboeşti 280.
Mereni, sat ⟨j. Teleorman⟩, parte întărită lui Radomir vornic şi Drăghici grăm. 22.
Merool (?) munte, întărit lui Tocsabă şi Danciul 259.
Meteore (Sf. Gheorghe), m-re ⟨Grecia⟩ dăruită cu obroc anual de bani 74.
Micesti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi comună, j. Argeş⟩ 268, 269; ~ **de Sus**, părţi schimbate de m-rea Tutana cu Lumotă şi Cernat 154.
Miclea, cu ceata lui, întărit cu ocine în Măniaci, Coasta Rîului, Valea Largă, ş.a. 209, 248.
Miclea logofăt ,dăruieşte Episcopiei Buzău vie la Săseni şi ţigani 246.
Micleuş din Bîrzeşti, fratele lui Dumitru, întărit în Pietrari 18.
Micola din Negoeşti, tatăl lui Stan (menţ.) 276.
Micşan, se judecă pt. parte la Spinu din Loviste 226.
***Micşani**, sat ⟨lg. Negoşina, j. Buzău⟩, parte întărită lui Stan ş.a. 173.
Micudu, top. la Broşteneasca 40.
Micul v. **Rovina lui Micul.**
Micul din Ciumeşti, jurător 268, 269.
Micul din Jugureni vinde ogor 17.
Micul, fratele lui Buciaci, întărit în Cîrpoi şi Mirileşti 23.
Micul, închină partea sa din Tigveni m-rii Argeş 114.
Micul, pierde ocina din Strîmba pt. dusegubină 161.
Micul postelnic, ispravnic în sfatul domnesc 112.
Micul, vinde loc de vie la Strîmba 13.
Mihai, Mihail:
— **Mihail** din Ciofrîngeni, partea lui în Tigveni 114.
Mihai, fiul lui Stănimir, înfrăţit în Plăseni 291.
— Mihail logofăt v. **Mihăilă grămătic.**
Mihaiu popă din Buzău, martor 270.
Mihai vistier, ispravnic în sfatul domnesc 198.
Mihai Bărbătescu fost mare comis, martor (menţ. ulterioară) 294.
Mihalcea bănişorul tălmăceşte act (menţ. ulterioară) 265.
Mihăeşti, sat, parte întărită lui Săbian 17.
Mihăeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, drum la ~, în hotar cu Bîrseştii 223; părţi cu vii şi case cumpărate de m-rea Govora 90; părţi dăruite lui Pătru şi Diicul armaşi pt. slujbă credincioasă 275.
Mihăilă ⟨din Copăceni, frate cu Detco vornic⟩, cu Drăgoi şi Pătru, stăpîn în Ungurei 20.
Mihăilă, fratele Matei, înfrăţit la Stoineşti 203.
Mihăilă, fratele lui Manea, stăpîn în Blădeşti şi Mărgineni 249.
Mihăilă (Mihail) grămătic, logofăt, familie, întărit cu satele Şerbăneşti, Cucuteni, Mîndreşti, Fata şi ţigani 85; 262; în pricină cu m-rea Govora pt. ocină la Plopul 254; probabil acelaşi: ≃ scrie act domnesc 151.
Mihăilă întăriţi: în Bunesti 76; ≃ în Groşi 48; ≃ în Popeşti şi Poeni 130.
Mihăilă, vinde parte la Cîrlomăneşti 113.
Mihnea, fiul lui Balaur log. familie, întărit cu ocină la Bădeni 5.
Mihnea, fiul lui Frăcea v. **Mihnea** vistier.

www.dacoromanica.ro

Mihnea, fratele Mușei, i se întărește ocină în Coasta Rîului, Valea Largă, Viișoara și Plaiul 248.
Mihnea pîrcălab, fratele lui Vlaicul log. din Piscani familie, întărit cu părți în Agești și Cetățeni 210, 276; pricini pt. mori pe Rîul Doamnei și Golești 167, 216.
Mihnea, vinde ogor la Mușcel 76.
Mihnea vistier, fiul lui Frăcea, familie 178; stăpîn în Bădeni, dobîndește ocină pt. slujbă dreaptă 5; întărit cu muntele Florei și în Futești 95, 152; în pricină pt. Țigănești 178, 263.
Mihnea ⟨cel Rău⟩, domn al Țării Românești ⟨1508—1509⟩ 28, 33.
Mihnocea, fiii lui se judecă pt. Măniaci 209.
Mihul, diac din Tîrgoviște, scrie act domnesc 281.
Miia, țigan 180.
Mija, vinde ogor în Bătiești 293.
Milco v. **Stoica Milco**.
Milco, boier, soția și fiii lui în pricină cu Vlad banul pt. Aninoasa (menț.) 51.
Milcoaia, soția lui Milco, în pricină pt. Aninoasa 51.
Mile, cu parte la Pietrari 18.
Milea din Lihăcești, jurător 269.
Milești ,sat ⟨j. Dolj⟩, ≃ de Sus, parte întărită lui Căzan și Toader 197; parte întărită lui Stoica și Lupul 258; ≃ de Jos, parte întărită lui Toader 197.
Milița, fiica lui Pîrvul, familie, stăpînă de ocină în Sălcuța 94.
Milostea, sat ⟨j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Bistrița 180.
Mimeran din Urechești, hiclean, își pierde ocina 93.
Minea, partea lui în Tigveni 114.
Mințica, întărit la Bujorăști 279; probabil același: **Mințică**, vinde parte la Vrabeți 231.
Mirău v. **Mirul**.
Mirca, fiul lui Stănislav, în pricină pt. Curtișoara 62.
Mircan, vinde ocină în Bătiești 293.
Mircea din Șerbănești dăruiește Mitropoliei din Tîrgoviște parte din muntele Buceciul 50.
Mircea, întărit la Poenile Zlătariului 137.
Mircea, se judecă pt. ocină la Rușețu 285.
Mircea, țigan 180.
Mircea ⟨cel Bătrîn⟩, domn al Țării Românești ⟨1386—1418⟩ 1, 87, 164, 199, 222, 229, 232; ctitor al m-rii Cozia 36; donator la m-rile Cozia, Codmeana și Tismana 36, 199; carte de la ~ 266.
Mircea ⟨Ciobanul⟩, domn al Țării Românești ⟨1545—1553; 1558—1559⟩ 291; fiul lui Radul ⟨cel Mare⟩ passim; nepotul lui Vlad Călugărul 296.
Mirilă, vinde parte la Popești și Poeni 130.
***Mirilești**, sat ⟨probabil lg. Dobrotești, j. Teleorman⟩, parte întărită lui Buciaci și Micul 23.
Mirilița, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩, mori întărite m-rii Bistrița 292.
Mirul (Mirău), întărit în Săcșorii de Sus și de Jos și în Ludeștii Păsăreanului 78.
Misail egumen al m-rii Bistrița 49, 292.
Misail gramatic, scrie acte domnești 6, 7.
Mislea, m-re ⟨j. Prahova⟩, acte domnești scrise la ~ 58, 138, 145, 165.
Mislea, sat și ocină ⟨Cocorăști Mislii, j. Prahova⟩ sarea de la ocnă întărită lui Drăghici spătar 65.
Mitiutelul paharnic, dobîndește ocină la Urechești pt. slujbă credincioasă 93.
Mitrea v. și **Fîntîna Mitrii**.
Mitrea popă, întărit cu ocină în Crușov 296.
Mitrea, slugă domnească, i se întărește ocină în Drăghiceni 282.
Mitropolia din Tîrgoviște v. **Tîrgoviște**.
Miine (Mînea), fiul lui Dan, familie, întărit în Fărcășești și Telești 128.
Miine, tatăl lui Dan care dăruiește moșie în Negovani (menț.) 45.
Minești v. **Mănești**.
Mîlmoc, țigan 65.
Mîndrea, țigan 65.
***Mîndrești**, sat ⟨lg. Șerbănești, j. Vîlcea⟩, întărit lui Radul vătaf ș.a. 85.
Mînea, partea lui din Tigveni întărită m-rii Argeș 114.
Mînea, stăpîn în Comarnic 65.
Mînea, vinde ogor la Bătești 17.
Mîrșa, sat ⟨j. Ilfov⟩, parte întărită lui Duma vornic ș.a. 201.
Mlaca Păișei (Mlaca), top. la Groși 48.
Mlaca Stani, top. la Hareș 172.
Mladin, vinde o falce la Pietrari 18.
Mogoș, întărit la Cîrstienești 284.
Mogoș mare portar, ispravnic în sfatul domnesc 255.
Mogoș, vinde delniță la Stănești 235.
Moise voievod, domn al Țării Românești ⟨1529—1530⟩, cărți de la ~ 46, 67, 254.
Moldova, țară, loc de pribegie al unui hiclean 5.
Moldoveanu v. **Bolea** ≃.
Moma, soția lui Stanciul post., stăpînă de sate, munte, mori și țigani 96.
Momcel, m-te ⟨j. Gorj⟩ întărit lui Manul ș.a. 162.
Morăști, sat ⟨j. Argeș⟩, parte întărită lui Vlad portar 155.
Mormanul v. **Mărmanovți**.
Moroina, în pricină pt. ocină la Izvorul Călugăresc 266.
Mortatul v. **Murtatul**.
Mostiștea, sat, parte întărită lui Draghițibă ș.a.. 278.
Mostiștea de Sus, top. pe Dunăre ⟨lg. Vîrciorova; azi mnc. Drobeta-Turnu Severin⟩ 232.

www.dacoromanica.ro

Moș cu fiii săi, Tudor și Stan, întărit în Plăseni 291.
Moș, întărit la Șchei 129.
Moșul, în pricină pt. ocină la Drăghiceni 282.
Motan v. **Mătan.**
Motru, rîu, sat pe ~ 277.
Moțea, fiul lui Harvat log., înfrățit în Pietrosul, Mereni, Cîtojani și Bîrzești (menț.) 22.
Moțotă, partea lui la Groși 48.
Movila Oii, top. la Broșteneasca 40.
Movila Ursului, top, la Redea 39, 41.
Muchea Coastelor, ≃ **Meiului**, ≃ **Popilor**, ≃ **Străminoasei** topice la Liești 238.
Muchea Strîmbei, ≃ **Telman**, topice la Stroești 164.
Muchea Vedelor, top. la Liești 238.
Muhcel v. **Mușcel.**
Muja comis, familie, stăpîn de părți cu pomet în Bujorani, Ulița și Copăcel 99, 143.
Murașco, țigan 65.
Mureșanul v. **Danciul Mureșanul.**
Murtatul, munte ⟨Mortatul lg. Goidești, j. Buzău⟩ 58.
Mușa din Micești v. **Cîrjoaia.**
Mușa, sora lui Dușa Grecul, dă bani cu împrumut 144.
Mușa, sora lui Mihnea, în pricină pt. ocine la Coasta Rîului, Valea Largă, Viișoara și Plaiul 248.
Mușa, stăpînă la Nișcovenii de la Nișcov și de la Cilnău 33.
Mușat din Răgănești își dăruiește ocina Episcopiei Buzăului 153.
Mușat, faurul vinde ocină la Tîmboești 280.
Mușat, fratele lui Vladul, înfrățit la Cîrlomănești 113.
Mușat, țigan 65.
Mușat, unchiul lui Tudor și Stan, vinde parte în Plăseni 291.
Mușat, vinde moșie în Celian 29.
***Mușățelul**, sat ⟨probabil lg. Lacul Rezii, j. Brăila⟩, întărit lui Drăghici spătar 65.
Mușcel, județ (menț. ulterioară) 11.
Mușcel, sat ⟨Valea Mușcelului, j. Argeș⟩, părți întărite lui Dragomir, ș.a. 76.
Mușcel (Muhcel), sat ⟨j. Romanați; azi Dranovăț, j. Olt⟩, întărit m-rii Bistrița 180, 184, 195, 221.
Mușcel, sat ⟨j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩, parte cumpărată de jupan Neagu 70.
***Mușcelul**, sat ⟨lg. Rădăcinești, j. Vîlcea⟩, întărit lui Dolofan vătaf ș.a. 77.
Mușetești, m-re ⟨Seaca, j. Olt⟩, întărită cu vama de pește de la balta Mamina și sălașe de țigani 55, 63, 127.
Mutul v. **Dragomir Mutul.**

Nan, Nanul:
Nan diac, grămătic, scrie acte domnești 10, 20, 65 100, 105, A.
— **Nanul** din Săcele, scrie act domnesc 153.
Nan, fiul: lui Cioară, vinde parte la Bălegoși 173; ≃ lui Vlad familie, întărit la Strîmba și Lovu 161, 283.
Nan, fratele lui Stan, întărit cu ocină în Fieni, plaiul de la Creț, Fîntînele și muntele Vaca 131; ≃ lui Stoica, întărit în Popești 170; ≃ lui Tatul, înfrățit la Hoviza 40.
Nan, închină partea sa din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Nan, întărit la Chiojd 271.
Nan (Nanul), țigani 24, 65, 144.
Nan, văr cu Dragolea, întărit la Hareș 189.
Nan cel Gros grămătic, scrie acte domnești 123, 126, 159, 180.
Nanciul, vînd: ogor la Stănești 235; ≃ părți din Tigveni și Ciofrîngeni, m-rii Argeș 114.
Naneș v. **Dumbrava lui Naneș.**
Nanuca, țigan 144.
Nanuș, țigan 107.
Nămăești, sat ⟨j. Mușcel și Păduret; azi j. Argeș⟩, părți cu munte întărite lui Dumitru 237.
***Nănășești** (Nănișești) la gura Topologului, sat ⟨Galicea, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Oprea pitar 44; parte cotropită, întărită apoi m-rii Govora 68, 84, 287.
Năsipul, sat ⟨Ceplea, j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana 232.
Neacșa ⟨din Brîncoveni⟩, fiica lui Harvat log., familie, plătește datoria tatălui ei 14; stăpînă în Odobești, Devesel, Brîncoveni ș.a. 144, 156.
Neacșa ⟨din Drăgoești⟩, soția lui Radu log., ctitoră la Tismana 199.
Neacșa ⟨din Golești⟩, mama jupaniței Caplea, soția lui Ivașco ⟨pah.⟩, familie 110.
Neacșa, fiica Dobrei, familie, întărită cu părți de sate: Vădenii de Sus, Preajva și Sîmbotin și munți: Polatiștea și Stoenița 98.
Neacșa, fiica lui: Dan, cu parte în Groși 48; ≃ lui Danciul, întărită în Iași 240; ≃ lui Iuba, întărită în Sibiceu 146; ≃ lui Ivanco, se judecă pt. părți la Bujorani 99; ≃ lui Nenu, înfrățită la Cîrlomănești 113; ≃ lui Slavul, înzestrată de tatăl ei la Săcșorii de Sus 78; ≃ lui Stan, înfrățită la Strîmba și Lovu 13.
Neacșa, jupanița lui Radu portar, fiica Margăi, întărită cu Cepari, Căzănești ș.a. 24.
Neacșa, jupanița, mama lui Dan, vinde parte la Poganu 202.

www.dacoromanica.ro

Neacşa, sora: lui Chirca, în pricină pt. Bumboeşti şi Clocotici 97; ≃ lui Dragomir, înfrăţeşte pe Nenu la Cîrlomăneşti 113; ≃ Stancăi, familie, stăpînă în Sibiceu 273.
Neacşa, soţia lui Dragomir al lui Scurtul, închină şi vinde satul Futeştii de pe baltă, m-rii Argeş 118.
Neacşa a lui Stroe (Stroiasa), jupaniţa lui Stroe, vinde părţi şi sate la Ostrovu, Prundul şi Călinetul 43, 244.
Neacşul, fratele lui Oancea, întărit la Popeşti 170, 198.
Neag v. **Neagul.**
Neaga, cu parte în Alexeni, înfrăţeşte pe Ivan şi Voico 186.
Neaga fiica: lui Dumitru, întărită la Prislop şi Pereni 157; ≃ lui Grămadă, stăpînă în Gîrbovi 33; ≃ lui Iuba, întărită la Sibiceu 146; ≃ lui Vitan, familie, moşteneşte parte în Buneşti 264.
Neaga, închină partea ei din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Neaga jupaniţa, mama lui Piprea, vinde parte din Sălătrucul de la Coinsca şi Siliştea Miloiului (menţ.) 71, 260.
Neaga jupaniţa, vinde ţigani 144.
Neaga, sora lui Chirca, în pricină pt. Bumboeşti şi Clocotici 97.
Neaga, soţia lui Tatul, întărită în Stăneşti 235.
Neaga a lui Udrişte, cumpără parte la Plăviceni 147.
Neagoe din: Cîrlomăneşti înfrăţeşte pe Nenu 113; ≃ din Ferăşti, în pricină cu fiii lui Stanciul 265; ≃ din Giuleşti vinde partea sa lui Fîrtat vornic 21.
Neagoe din Padeş, tatăl lui Vîlsan, stăpîn la Peştera ş.a. 236; ⟨probabil acelaşi:⟩ trimis să jure înaintea marelui bau 218.
Neagoe, fiul: lui Alăman, întărit la Stăneşti 11; ≃ lui Dragomir, în pricină pt. Dăneşti 92; ≃ lui Frăţilă, nepotul lui Cuciulat, întărit la Izvorul Călugăresc 266; ≃ lui Potolea, vinde parte la Smileşti ş.a. 236; ≃ Voicăi, întărit la Dăneşti 92.
Neagoe fratele: lui Chirca, în pricină pt. parte în Bumbueşti şi Clocotici 97; ≃ Neacşăi, în pricină pt. ocine în Vădeni, Preajva ş.a. 98; ≃ lui Teodosie post. v. Neagoe mare vistier.
Neagoe, ginerele lui Badiul, înfrăţit la Găvăneşti şi Periaţi 230.
Neagoe (Niagoe) grămătic, scrie acte domneşti 129, 172.
Neagoe, în pricină: pt. parte la Crîngeni 255; ≃ pt. Sălătrucul de la Coinsca 260.
Neagoe, întăriţi: la Buneşti 76; ≃ la Crîngeni 255; ≃ în Groşi 48; ≃ la Pruni 220; ≃ în Săcşorii de Sus, de Jos şi Ludeşti 78; ≃ la Strîmba şi Lovu 283; ≃ în Zărneasca 58.
Neagoe, partea lui: în Greci 151; ≃ în Plăseni (menţ.) 291.
Neagoe, scrie act domnesc v. **Neagoe grămătic.**
Neagoe spătar, dăruieşte m-rii Govora satul Bîrseşti, în schimbul Curtişoarei 62.
Neagoe, ţigan 87.
Neagoe, vînd: ocină la Blagodeşti 148; ≃ ogor la Buneşti 76; ≃ parte în Trestia 129.
Neagoe vistier mare ,fratele lui Teodosie post., întărit la Budeşti 142;
în sfatul domnesc 248—258, 260—262, 264—266, 270—274, 276—283, 285, 287—291, 293—297; ispravnic 274.
⟨**Neagoe**⟩ **Băsarab**, domn al Ţării Româneşti, ⟨1512—1521⟩, 22, 105, 123, 154, 164, 174, 181, 201, 204, 231, 247; familie 172; stăpîn de sate şi ţigani 63, 66, 254, 262, 274; danii şi ctitorii 26, 66 199, 254, 262, 274; cărţi de la ~ 46, 168, 285.
Neagomir, fratele lui Coman, întărit la Pietrari, Bîrzeşti şi Bodeşti 18.
Neagomir, stăpîn la Plăviceni 147.
Neagoslav grămatic, scrie act domnesc 228.
Neagoslava băneasa ⟨soţia lui Barbu Craiovescu⟩, dăruieşte ţigani m-rii Bistriţa 180.
Neagoslava, stăpînă la Posobeşti 129.
Neagoşina v. **Negoşina.**
Neagovan, vinde vie la Simbotin 98.
Neagovani, v. **Negovani**, sat
***Neagra**, sat ⟨lg. Glavacioc, j. Vlaşca; azi j. Argeş⟩, parte întărită m-rii Glavacioc 177.
Neagul, Neag:
— **Neag**, cneazul Poborăştilor, vinde satul 278.
— **Neag**, cumpără parte în Filfoeşti 252.
Neagu, cu parte la Tigveni, pe care o vinde m-rii Argeş 114.
— **Neag** din Pănăteşti, cumpără ocină la Giuleşti 245.
Neagul din Tîmpeni, nepotul lui Neagul familie, stăpîn 280.
— **Neag**, fratele lui Bogdan, cumpără ocină la Giuleşti 245.
Neagu, întărit la Buneşti 76.
— **Neag** întăriţi: la Dăneşti 92 ≃ la Popeşti 198; ≃ la Scăuiani 117.
Neagu jupan, cumpără ocină la Muşcel 70.
Neagu, nepotul lui Neagu, întărit cu ocină în Băiaşi 295.
Neagul, stăpîn la Posobeşti şi Trestia 129.
Neagu, unchiul lui Neagu, stăpîn în Băiaşi 295.
Neagul, unchiul lui Neagul din Tîmpeni, vinde ocină 280.
Neagul, vînd: parte la Băbeni 102; ≃ parte în Filfoeşti 252.
Neagul Căcăceanul, stăpîn în Groşăneasa 288.
Neajlov, riu ⟨afluent al Argeşului⟩, sat pe ~ 228.
Necula v. **Nicula.**

www.dacoromanica.ro

Nedeia Mare, ~ **Mică**, sate ⟨j. Dolj⟩, şi silişte domnească întărite lui Detco mare armaş pt. slujbă credincioasă 121, 144.
Nedelco ⟨din Balaci⟩ mare stolnic, în sfatul domnesc 248, 249, 251—258, 260—262, 264—267, 270—274, 276—283, 285, 287—291, 293—297.
Nedelea jupînească, „hărăzeşte" viile din Ştefăneşti nepoatei sale, Elina postelniceasa (menţ. ulterioară) 274.
Negeşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi Vlădeşti j. Argeş⟩ 279.
Negoeşti, sat 276.
Negoeşti, sat ⟨mnc. Ploieşti⟩, în hotar cu Popeşti, vad de moară la ~ 19.
Negoit, **Negoiţă** v. **Neguit**, **Neguita**.
Negoiu, munte ⟨j. Argeş⟩ 96.
Negomir v. **Neagomir**.
Negoşina (Neagoşina, Negusina), sat ⟨j. Buzău⟩, întărit lui Cană ş.a. 64, 181.
Negovani (Neagovani), sat ⟨Valea Nicovcni, j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ părţi întărite m-rii Drăghiceşti 45, 182.
Negraşu, munte ⟨j. Prahova⟩, întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
Negre, nepotul lui Tatul vornic, întărit în Purcăreni 80, 81.
Negrea, închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Negrea, partea lui din Lipia 270.
Negreiu, ocina lui la Bucicăneşti 158.
Negreni, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 269.
Negrita, fiica Neacşăi, vinde parte la Poganu 202.
Negrul v. **Manea Negrul**.
Negru cel Bătrîn voievod (menţ.) 278.
Neguit, scrie acte domneşti 41, 51, 144.
— **Negoit**, vinde ocină în Mileştii de Sus şi de Jos 197.
— **Negoiţă** ⟨vinde⟩, în Cucuteni (menţ. ulterioară) 294.
Neguita, vinde parte în Mileştii de Sus 258.
Negusina v. **Negoşina**.
Neicul, scrie act domnesc 277.
Nemania v. **Ştefan Nemania**.
Nenciul, fiul lui Nenu, înfrăţit la Cîrlomăneşti 113.
Nenciul grămătic, scrie act domnesc 209.
Nenciuleşti, părţile lor la Frăsinetul de Cîmpie 39, 41.
Néniul din Trestia, îşi vinde partea 129.
Neniul, întărit cu parte în Cîlceşti 105.
Neniul, tatăl lui Tatomir, întărit în Cîlceşti 105.
Neniu, ţigan 65.
Nenu (Nen), familie, întărit la Cîrlomăneşti 113.
Neza, ţigan 144.
Niagoe v. **Neagoe grămătic**.
Nicopole v. **Vadul Nicopolei**.
Nicula, **Necula**, **Nicola**:
Nicula din Groşani, cu parte de sat 232.
— **Nicola** din Livezi, martor 184.
Nicula din: Padeş, trimis să jure înaintea marelui ban 218; ~ din Tîmpeni (menţ.) 280.
— **Nicola**, fiul: lui Frăţilă, nepotul lui Cuciulat, întărit cu ocină la Izvorul Călugăresc 266; ~ lui Potolea ,vinde parte în Smileşti ş.a. 236.
— **Nicola**, nepotul lui Pătru pîrcălab, stăpîn în Birca 120.
— **Nicola**, popă din clirosul vlădicesc, martor la Nucet 34.
Nicula (Necula, Nicola), ţigani 107, 110, 144.
Nicula (Necula), unchiul lui Neagul, vinde ocină 280.
Nicula, vînd: parte în Crivina Broştenilor 231; în Frumoşei 278.
Niculcioae, ţigan 144.
Niculoe, ţigan 65.
***Nisipul**, sat ⟨Catanele Noi, j. Dolj⟩ în hotar 101.
Nistor, ţigan 65.
Nişcov, pîrîu ⟨afluent al Buzăului⟩, sat pe ~ 33.
Nişcovenii de la Cîlnău, sat ⟨probabil Gura Cîlnăului, j. Buzău⟩, părţi întărite Stanei ş.a. 33.
Nişcovcnii de la Nişcov, sat ⟨Nişcov, j. Buzău⟩, părţi întărite Stanei ş.a. 33.
Nizhăret, top. la Poenile Zlătariului ⟨lg. Moceşti, j. Prahova⟩ 137.
Noatenul, pîrîu la Plopul 254.
***Nolan**, sat ⟨lg. Piua Pietrii, j. Ialomiţa⟩, în hotar cu Căşcioarele 65.
Novac întărit la Coteniţa 272.
Novac, ⟨vinde⟩ ocină în Cruşov 296.
Novăceasca (Novac), moşie la Tigveni întărită m-rii Argeş 114.
Nucet (Sf. Gheorghe), m-re ⟨j. Dîmboviţa⟩, 34; întărită cu vama din peşte de la Balta Doamnei 136; egumen 34.

O

Oană, fiul lui Bilborea, întărit la Clocotici 163.
Oană, întărit la Coteniţa 272.
Oancca, **Oncea**:
Oancea, Onea v. şi **Lazul Oancei**.
Oancea diac v. **Oancea grămătic**.
Oancca (Oncea) din Tămăşeşti, jurător 269; ≃ din Tigveni, tatăl lui Vlad, cu parte 114.
Oancea (Oncea), fiul: lui Balotă, vinde şi dăruieşte ocină la Viţicheşti 12; ≃ lui Lebul, întărit cu parte la Groşani 52; ≃ lui Pîrlea, familie, pierde ocină în Purcăreni pentru „rea hiclenie" 80.
Oancea (Oncea) fratele: lui Călin, vinde parte la Pruni 220; ~ lui Neacşul v. Oancea vătaf; ≃ lui Stoica vornic din Tomeni, înfrăţit în satul Svinteşti 247.
Oancea (Oncea) grămătic, diac, scrie acte domneşti 38, 117, 176, 177.

www.dacoromanica.ro

Oancea (Oncea) întăriți: în Bucicănești 158; ≃ în Bunești 76; ≃ în Săcșori și Ludești 78.
Oncea, nepoții lui stăpîni de țigani 280. — **Oncea** țigan 65.
Oancea (Oncea) vătaf, fratele lui Neacșul întărit la Popești 170, 198.
Oancea vînd: ocină 250; ≃ vie în Cruici 13; ≃ grădină, stupină, ogor în Goleşti 252; ≃ mori la Miriliţa 292.
Obîrşia Călugărului, top. la Stroești 164.
Obîrşia Deşului, sat ⟨probabil Pîrîul Boia, j. Gorj⟩, întărit m-rii Bistriţa 180.
Obîrşia Draculuí, top. la Clocotici 163.
Obîrşia lui Bodiu, top. la Grabicina 129.
Obîrşia lui Pătru, top. la Stroești 164.
Obîrşia lui Şerbu cel mare, top. la Grabicina 129.
Obîrşia Pietricelii, top. la Grabicina 129.
Obîrşia Pietrişului, top. la Stroești 164.
Ocnele Mari (Ocna, Ocna cea Mare) lîngă Rîmnic, oraș, tîrg, ocnă; în descriere de hotar la Bîrsești 223; vie și pivniță la ~, întărite jupaniței Marga ș.a. 24; sare de la ~ 72; act domnesc scris în ~ 140.
Odobești, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, întărit lui Detco mare armaș 144, 156.
Ohaba, sat ⟨j. Gorj⟩ în hotar cu Homeștii 200.
***Ohaba**, sat ⟨lg. Hobiţa, j. Gorj⟩, întărit m-rii Tismana 199, 232.
Olanul, munte ⟨j. Argeș⟩ întărit jupaniței Marga ș.a. 24.
Olov v. **Lovu.**
Olt, rîu, sate pe ~ 43, 62, 85, 168, 242.
Olteț, pîrîu ⟨afluent al Oltului⟩ 232; sat pe ≃ 73; mori pe ~ 292.
Oncea v. **Oancea.**
Onceștii, ceată la Hareș, întărită în sat 189.
Onofrie, arhimandrit din Tîrgoviște, (menț. ulterioară) 294.
Onofrie, egumen la m-rea Bistriţa 164, 167, 175, 179, 180.
Oprea diac v. **Oprea** logofăt.
Oprea din Berislăvești, vinde loc cu deal din Fînul Judelui 86; ≃ din Hareș, întărit în sat 189; ≃ din Rîmnic, scrie act domnesc 226; ≃ din Tocsobești, jurător 268.
Oprea, fiica lui Radoe, întărită la Strîmba și Lovu 283.
Oprea, fiul lui întărit la Beceni 239.
Oprea, fiul: lui Benea, întărit la Homești 265; ≃ lui Danciu, întărit la Zlătărei 243; ≃ lui Oncea vinde parte din Tigveni m-rii Argeș 114; ≃ lui Stanciul, întărit la Homești 265; ≃ lui Vitan, frate cu Drăgoi, moștenește în Bunești 264.
Oprea, fratele lui Frățilă, vinde parte în Bodești 18; ≃ lui Neagul, vinde ocină 280; ≃ lui Roman, în pricină pentru Prislop și Pereni 157; ≃ lui Vladul, vinde parte la Pietrari 18.
Oprea, întărit: în Bunești 76; ≃ cu livadă și vie la Rădăcinești 141.
Oprea, jupan, fiul lui Bărbat, întărit în Spinu din Loviște 226.
Oprea logofăt, diac, scrie acte domnești 2, 45, 47, 57, 59, 145.
Oprea medelnicer v. **Oprea** vornic mare.
Oprea, nepotul lui Neagu, întărit cu parte la Băiași 295.
Oprea paharnic, întărit în satul Pleșoi 67.
Oprea pitar, fratele lui Cîrstian log., i se întărește ocină la Nănășești 44.
Oprea pîrcălab ⟨din Rîmnic⟩, dăruit cu părți în Bujorani, Uliţa și Copăcel pentru slujbă credincioasă față de Radu cel Mare 99; vornic 143.
Oprea postelnic, întărit la Veţel 169.
Oprea scrie acte domnești v. **Oprea** logofăt.
Oprea spătar mare v. **Oprea** vornic mare.
Oprea sulger mare ⟨din Sălătruc⟩, ispravnic: în sfatul domnesc 195, în poruncă domnească 196.
Oprea, tatăl Dodei înzestrată la Cîrlomănești 113.
Oprea, țigan 28.
Oprea vinde părți la Strîmba și Olov 13.
Oprea, vornici: cotropește satul Cetățeni 276; ≃ hiclean față de Radu Paisie, pierde ocina sa din Pietrari 116; v. și **Oprea** pîrcălab și **Oprea Scurtul.**
Oprea vornic mare, spătar mare, medelnicer;
în sfatul domnesc: medelnicer 177, 178; mare spătar 242-247, mare vornic 248, 250—262.
Oprea al Piperculuí, vinde livadă în Groși 48.
Oprea Rățău, în pricină pentru ocina din Pleșești pierdută de strămoșii lui în zilele lui Vlad Țepeș 290.
Oprea Scurtul (Oprea, Oprea al lui Scurtul) vornic, întărit la Clocotici, după pricină 123, 163; înfrățit la Svintești 247.
Oprișca din Toscobești, jurător 268.
***Orbuești**, sat ⟨lg. Adîncata, j. Prahova; azi j. Ilfov⟩, întărit lui Dragomir mare spătar și fraților lui 145.
Orbul, partea lui în Bogdănești 149.
Orcan, fiii lui vînd vie și luncă la Goreni 162.
Orlea, sat lîngă balta Mamina ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 71; al m-rii Cozia, întărire după pricină cu Vlaicul mare log. 36.
Orșova v. **Rișova.**
Orzea, în pricină pentru ocină în Mărgineni 249.
Orzea, vinde parte în Tigveni 114.
Osin din Ciumăgești, vinde loc de stupină la Brătea 24.
***Ostrovul** de la Olt, dinspre Pădureni, sat ⟨lg. Pădureţu, j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Fîrtat pîrcălab 43.

www.dacoromanica.ro

Pachina, țigan 144.
Pade, sat ⟨Padea, j. Dolj⟩, popă 279.
Padeș, sat ⟨j. Mehedinți ; azi j. Gorj⟩ 218 236.
Padina, sat ⟨j. Buzău⟩, întărit lui Stroe mare spătar 14.
***Padina Oreahova**, pe Dunăre, top. ⟨Vîrciorova; azi în mnc. Drobeta-T. Severin⟩ 232.
Paico v. **Dijma lui Paico.**
Paisie episcop (arhiepiscop) al Buzăului 9, 82, 83; dă mărturie pentru o diată 211.
Paisie episcop al Rîmnicului, martor 90.
Pană logofăt mare ⟨eroare⟩ v. **Radul logofăt mare.**
Pană postelnic ⟨eroare⟩ v. **Stan**, ban mare.
Panga, țigan 144.
Pangratie, popă la m-rea Sf. Pavel de la Athos 8.
Papa v. **Stan Papa.**
Paraschiva, soția lui Stepan pisețul, familie, întărită în Alunu ș.a. 286.
Pașadia v. **Radul Pașadia.**
Padul, țigan 65.
Pădure logofăt ⟨din Săcuiani⟩, ispravnic în sfatul domnesc 52, 98, 105, 136, 150, 154, 165; ispravnic de poruncă domnească 53.
Pădureți (Pădureni), sat ⟨j. Vîlcea; azi Scundu⟩ 43; întărit lui Radu ș.a. 139, 267.
Păișa v. **Mlaca Păișei.**
***Păltinetul**, sat ⟨lg. Rădăcinești, j. Vîlcea⟩, întărit lui Dolofan vătaf ș.a. 77.
***Pănățești**, sat ⟨probabil lg. mnc. București⟩ 245.
Păpeasca, parte la Futeștii de pe baltă 118, 119.
***Păpeni**, sat ⟨Hagieni, j. Ialomița⟩ al m-rii Cozia, cumpărat de la Ganea Taurul 71.
Părșanul vornic v. **Manea Părșanul.**
Păsăreanul, parte în satul Ludești 78.
Păteștii, sat ⟨j. Vîlcea⟩ al m-rii Cozia, cumpărat de la Drăgoi 71.
***Pătrărești**, sat ⟨lg. Hăbud, j. Prahova⟩, parte întărită doamnei Anca 31.
Pătru, Petre, Petru:
Pătru armașul, dăruit cu moșie la Mihăești pentru credincioasă slujbă 275.
Pătru (Petru) ⟨din Copăceni, frate cu Detco vornic⟩, cu Drăgoi și Mihăilă, stăpîn în Ungurei, Strîmba ș.a. 20, 161, 253, 283.
Pătru ⟨din Copăceni, strănepotul lui Pătru⟩, partea lui în Ungurei (menț.) 20.
— **Petre** din Liță, vinde parte 278.
Pătru, fiul: lui Danciul întărit la Zlătari 243, v. și ≃ vinde ocină la Zlătărei; ≃ lui Stepan zidarul, vinde ocină la Bucicănești 158.
Pătru, întărit: la Bunești 76; ≃ la Certeji Ieromonești, ș.a. 277. ≃ la Trestia 129.
Pătru pîrcălab, dăruiește satul Bîrca m-rii Argeș și nepoților săi, după moarte 120.
Pătru, tatăl Stoicăi, întărit la Gura Jiltului ș.a. 56.
Pătru, țigani 24, 144, 180, 219, 280.
Pătru, vinde: parte în Vețel 169; ≃ ocină la Zlătărei 256, v. și ≃ fiul lui Danciul.
Petru voievod zis Radu v. **Radu Paisie.**
Pătru Hoțul, țigan 24.
Pecnea, fratele lui Șerban, cumpără ocină la Giulești 245.
Peia portar, familie, zălogește satul Odobești 144, 156.
Pera; țigan 144.
***Pereni**, sat ⟨lg. Sălătrucu, j. Argeș⟩, parte întărită Ancăi și surorilor sale 157.
***Periați**, sat ⟨probabil Grădiștea, j. Brăila⟩, parte întărită lui Neagoe ș.a. 230.
Perișanul v. **Manea Părșanul.**
Pestrăvan v. **Prăstrăvan.**
Peșceana, sat ⟨Peșteana — Vulcan, j. Gorj⟩, în descriere de hotar la Gura Bujorăscul 279.
***Peștera**, sat ⟨probabil j. Mehedinți⟩, parte întărită lui Cuciulat spătar 236.
Peștera, top. la Groși 48.
Peștișanii de Sus, sat ⟨j. Gorj⟩, părți întărite lui Manul ș.a. 162.
Petcu, vinde parte în Zlătărei 256.
Petrolea v. **Potolea.**
Petrari, j. Gorj v. **Pietrari.**
Petre v. **Pătru.**
Petrești, sat ⟨probabil j. Argeș⟩ 268.
***Petrovița**, sat ⟨probabil lg. Brezniță-Ocolu, j. Mehedinți⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Piatra lui Hînsea, top. la Brătianii de Sus 171.
Piatra Mare, Piatra Neniului dvornic, topice la Hareș 172.
Picior v. **Stoica Picior.**
Pietrari, sat ⟨j. Dîmbovița⟩, partea lui Oprea vornic confiscată de domn pentru hiclenie și dată lui Dragul clucer 116.
***Petrari**, sat ⟨probabil lg. Ceplea, j. Gorj⟩, părți întărite lui Pătru ș.a. 56.
Pietrari, sat ⟨c. Pietrari, j. Vîlcea⟩, părți întărite lui Negomir ș.a. 18.
Pietriceaua, munte ⟨j. Argeș⟩, întărit jupaniței Marga ș.a. 24.
***Pietrosul**, sat ⟨probabil j. Vlașca; azi j. Teleorman⟩, parte întărită lui Radomir vornic și Drăghici piseț 22.
Pilitul, țigan 65.
Pipercul (Piperca) v. **Badea al Piperculuiu, Oprea al ~ și Radul Pipercăi.**
Piprea, fiul jupaniței Neaga, vinde jumătate din Sălătrucul de pe Coinsca (menț.) 71.
Piscul, munte ⟨în masivul Parîngului⟩ lg. Pociovalișie 278.
Piscul Cocorului, sat ⟨Cocorul, j. Vîlcea⟩ al lui Cîrstian log., încălcare de hotar 53.

Piscul Giurgiului, ~ Gorunetului, ~ lui Vlad, topice la Stroeşti 164.
***Piscul Năsipului**, selişte ⟨Cătanele Noi, j. Dolj⟩ întărită lui Tatul log. şi Ţalapi log. 1.
Piscul Şcheaului, top. la Stroeşti 164.
Piscul Terterelea, top. la Cucuteni 294.
Piscul Varlamului, munte ⟨j. Buzău⟩ 58.
***Piscul Voivodu**, (Piscul) sat ⟨Prapor, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, întărit lui Detco mare armaş 106, 144.
***Piscupeşti**, sat ⟨probabil lg. Vîrtopu, j. Gorj⟩ 279.
Piteşti, oraş ⟨azi mnc.⟩, grădină, livadă şi vad de moară la ~ dăruite m-rii Govora 190; oameni din ~ dau vinărici la m-rea Rîncăciov 72.
Pitrosul, top. la Dălbăneşti 91.
Piţurcă, fratele lui Vlăican, întărit la Plăviceni 147.
Pîrcioaia, ţigan 144.
Pîrîu, sat ⟨c. Godineşti, j. Gorj⟩ întărit cu imunităţi m-rii Tismana 3, 232.
Pîrîu, sat ⟨Pîrîul Boia, j. Gorj⟩ întărit m-rii Bistriţa 180.
***Pîrîul lui Marco**, care se numeşte „Drumul fără selişte", moşie ⟨Brezniţa-Ocol, j. Mehedinţi⟩ întărită m-rii Tismana 232.
Pîrîul Plopilor, pîrîu la Bujorăşti ⟨j. Gorj⟩ 279.
Pîrlea, cotropeşte cu fiii lui ocină în Purcăreni 80.
***Pîrscoveni**, sat ⟨Balta Plopului, j. Buzău; azi Lipia⟩ întărit Episcopiei Buzăului 82.
Pîrşcovel, pîrîu ⟨lg. Godieşti, j. Buzău⟩ 58.
Pîrvul, fiul: lui Ivan, familie, aşează pe fiicele sale pe ocina din Sălcuţa 94; ≃ lui Mihăilă scriitor, familie, întărit cu ocine în Fata şi ţigani 262.
Pîrvu, în pricină pentru Berislăveşti 77.
Pîrvul, mare postelnic, pîrcălab, fiul lui Tudor log. ⟨din Drăgoeşti⟩, familie, întărit la Voinigeşti 188; în pricină pentru Izvorul Călugăresc 266;
hiclean faţă de Radu Paisie, fuge peste Dunăre, pierde ocine 87;
în sfatul domnesc: mare postelnic 203, 206, 213—216, 219—223, 226, 227, 229—238; ispravnic 213.
Pîrvul, scrie act domnesc 182.
Pîrvul stolnic, vinde ţigan 262.
Pîrvu ⟨Cherbeleţ⟩, în pricină cu satul Comani pentru nişte boi 88.
Pîrvu ⟨Craiovescu⟩ ban, ⟨fiul lui Pîrvul mare vornic⟩, dăruieşte satul Piscul Voivodului 106, 144.
Pîrvu Craiovescu (Pîrvul) mare vornic, familie, dăruieşte sate şi mori m-rii Bistriţa 167, 180; hotarnic domnesc 91.
Pîrvuleştii v. **Craioveştii**.
Plaiul, top. la Măneci 248.
Plaiul de la Creţ, ~ lui Cîrlig, topice la Fieni 131.
Plăcintă v. **Socol al lui Plăcintă**.
Plăişor, top. la Hareş 172.
Plăiuleţ, top. la Cucuteni 294.
Plăsăleasca, moşie la Dăneşti 92.
***Plăseni**, sat ⟨lg. Tămădău, j. Ilfov⟩, părţi întărite lui Tihu ş.a. 291.
Plăviceni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, părţi întărite lui Vlăican ş.a. 147.
Plăviceni pe Şoaş, sat ⟨or. Ocnele Mari⟩ cu vii, întărit m-rii Bistriţa 180; localizare probabilă: act domnesc scris în ≃ 134.
***Plescăreni**, sat ⟨lg. Ungheni, j. Argeş⟩, în pricină pentru satul Deag 59.
Pleşa v. **Cornul Pleşei**.
***Pleşeşti**, sat ⟨lg. Văleni, j. Argeş⟩, parte întărită jupaniţei Marga ş.a. 24; întărit lui Albul din Cepari ş.a., urmaşii lui Şuica vornicul 290.
Pleşile, culme la Hareş 172.
Pleşoi, sat ⟨j. Olt⟩, întărit lui Oprea pah. şi Cîrstian log. 67
***Plopul**, sat ⟨Rîjleţu — Govora, j. Olt; azi j. Argeş⟩, parte întărită m-rii Govora, dania lui Neagoe Basarab 254.
Ploşceanşca, delniţă la Spinu din Lovişte 226.
Ploştina, sat ⟨j. Mehedinţi; azi în or. Motru⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Pobireă, vinde ogoare în Deleşti 173.
***Poborăşti**, sat ⟨lg. or. Novaci⟩ întărit lui Draghiţibă ş.a. 278.
Pociovalişte, sat ⟨azi în or. Novaci⟩, în hotar cu Hirişeşti 278.
Pocruia, sat ⟨j. Gorj⟩, întărit cu imunităţi m-rii Tismana 3, 10, 199, 232.
Podeni, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită jupaniţei Marga ş.a. 24.
***Podeni**, sat ⟨lg. Arjoci, j. Gorj⟩, întărit cu imunităţi m-rii Tismana 3, 232.
Poenari, cetate ⟨j. Argeş⟩, satele ei împresoară ocina Hareşanilor 172.
Poenari, sat domnesc ⟨Poienari, c. Corbeni, j. Argeş⟩ 159; dăruit lui Radu ⟨Furcă⟩ fost mare post. pentru slujbă dreaptă 133.
Poeni, sat ⟨j. Teleorman⟩, părţi întărite lui Mihăilă 130.
***Poenile Zlătariului**, sat ⟨lg. Moceşti, j. Prahova⟩, părţi întărite lui Mircea 137.
Poganu, sat ⟨j. Olt⟩, parte întărită lui Dumitru log. 202.
Pogoneşti, sat (?) 192.
Pogoruş, top. la Pădureţi 139.
Poiana, deal la Valea Călugărească 26.
Poiana, sat ⟨probabil Poienari, j. Gorj⟩ în hotar cu Pociovalişte 278.
Poiana, top. la Vrabeţi 231.
***Poiana lui Goe**, sat ⟨probabil Goia, j. Argeş⟩, întărit lui Vlaicu mare log. 59.
Poiana Mare, top. la Pietrari 18.
Poiana Muierii, munte ⟨în masivul Parîng, j. Gorj⟩ întărit lui Draghibiţă 278.
Poiana Săcuiului, top. la ocina Zărnească ⟨j. Buzău⟩ 58.
Poiana Sării, moşie (?) ⟨probabil lg. Telega, j. Prahova⟩, întărită lui Drăghici spătar 65.

www.dacoromanica.ro

Poiana Urîţii v. **Urîţi**, sat.
Poicea, ţigan 65.
Polatiştea, munte ⟨lg. Vădeni j. Gorj⟩ 98.
Pologa, ţigan 65.
Polovragi, sat ⟨j. Gorj⟩, părţi întărite lui Stepan piseţul ş.a. 286.
Popa, ţigan 65.
Popeşti, sat ⟨azi în c. suburbană a mnc. Ploieşti⟩, părţi întărite lui Vuia 19; părţi întărite lui Neacşul ş.a. 170, 198.
Popeşti, sat ⟨c. Popeşti, j. Teleorman; azi j. Argeş⟩, părţi întărite lui Mihăilă 130.
Porcea, ţigan 65.
Porţile de Fier v. **Vîrtejul** pe Dunăre.
Posada, top. la Cucuteni 294.
Posada, top. la Grabicina 129.
Posobeşti (Posoba) sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite Stanei ş.a. 129.
Potelul, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit m-rii Bistriţa 180.
***Potoceţul**, sat şi selişte ⟨lg. Jidoştiţa, j. Mehedinţi⟩, întărite m-rii Tismana 229, 232.
Potolea (Petolea), tatăl lui Neagoe ,Nicola, Ivăniş ş.a. partea lui la Smileşti 236; partea fiului său din Izvorul Călugăresc cotropită 266.
Potrus, nepotul lui Tatul vornic, întărit în Purcăreni 80.
Prahova, rîu, sat pe ~ 91.
Prahoviţa, rîu ⟨Proviţa, afluent al Cricovului⟩ în descriere de hotar 91.
Prăvăţ ban, ispravnic în sfatul domnesc 93, 139.
***Prădăliceşti**, sat ⟨probabil j. Rm. Sărat⟩, parte întărită lui Stan 160.
Prăstrăvan, fiul lui Potolea, vinde părţi la Smileşti ş.a. 236.
Preajvă, sat ⟨Preajba, azi în mnc. Tg. Jiu⟩, parte cu vad de moară întărită Neacşei 98.
Preda, fiul lui Mihăilă, familie, întărit cu ocine în Fata şi ţigani 262; ≃ lui Mihnea vist., întărit la Futeşti 152.
Preda, întărit cu ocină în Cruşov 296.
Preda postelnic ⟨din Stăneşti⟩, fiul lui Ghiura log., întărit cu satul Dîlga 192.
Preda stolnic, fratele lui Stoica banul, martor 184.
Predeal, top. la Coasta Rîului 209.
Predeal, top. la Poenile Zlătariului 137.
***Preoteşti**, sat ⟨lg. Dărmăneşti j. Prahova; azi j. Dîmboviţa⟩, părţi întărite lui Radu ş.a. 91.
Priba, ţigan 65.
Pribeagul v. **Stroe al lui Drăghici.**
Priboiasa, top. la Groşi 48.
***Pricopul**, sat ⟨lg. Brăiliţa, j. Ialomiţa⟩, întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
***Prierăstia**, sat ⟨lg. Brezniţa-Ocol, j. Mehedinţi⟩ întărit m-rii Tismana 232.
***Prilepeţul**, sat ⟨lg. or. Drobeta-T. Severin⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Pripor, top. la Groşi 48.
Prislop, munte ⟨probabil j. Argeş⟩, întărit m-rii Glavacioc 15.
***Prislop**, sat ⟨lg. Rădăcineşti, j. Vîlcea⟩ parte întărită Ancăi şi surorilor sale 157.
Prislopul Stogului, munte ⟨j. Gorj⟩, întărit lui Manul ş.a. 162.
Procica, sat ⟨Proşca, j. Buzău⟩ 280.
Predan vornic, fiul lui Vasile monahul, familie 39, 41.
Prodilă, vinde parte la Băbeni 102.
Proica, vinde părţi în Cocorăşti 289.
Prooroci, sat ⟨Ulmeni, j. Olt⟩, grămatic 85, 238, 252.
Proşca v. **Procica.**
Proviţa v. **Prahoviţa.**
Pruncea, hiclean faţă de Radu de la Afumaţi, îşi pierde ocina de la Bădeni 5.
***Prundul**, sat ⟨probabil lg. Căzăneşti, j. Vîlcea⟩ întărit lui Tudor, fiul lui Firtat vornic 244
Pruni, sat ⟨probabil Proieni; azi în or. Brezoi⟩ parte întărită lui Neagoe 220.
***Pruni**, sat (?) probabil lg. Corcova ⟨j. Mehedinţi⟩ 236.
Puica, ţigan 144.
Puişat din Negoşina, vinde funie în sat 181.
Pungă, întărit cu parte în Groşi 48.
Purcariul vinde ocină în Cruşov 296.
Purcăreni, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită lui Tatul vornic ş.a. 80.
Purcăreţi, top. la Groşi 48.

R

Racoviţa, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit lui Detco armaş 144
Rada v. **Strunga Radei.**
Rada, sora lui Stănilă, înfrăţită în Zărneasca 58.
Radivoi, popă din clirosul vlădicesc, martor la Nucet 34.
— **Rădivoe** din Ciumeşti, jurător 268.
Radoe, părţile lui în Strîmba şi Lovu 283.
Radohna (Radohna), cumpără ocină în Bătieşti şi Măzăriştе 293.
Radomir închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Radomir, înfrăţeşte şi îi vinde lui Detco mare armaş satul Recica lui Dabul 144.
Radomir, întărit cu parte în Groşi 48.
Radomir, ţigan 180.
Radomir vornic, tatăl lui Drăghici piseţ, stăpîn în Pietrosul, Mereni, Cîrtojani şi Bîrzeşti şi de ţigani 22.
Radoslav, partea lui în Cîrstieneşti 284.
— **Rădoslav**, fiul lui Benea, întărit la Homeşti 265.
Radul comis mare, în sfatul domnesc 240 242—247; ⟨eroare:⟩ 69.
Radul, cumpără: paşi de moşie în Celiani 29; ≃ ogoare în Deleşti 173 ≃ ocine în Tigveni 114.

www.dacoromanica.ro

Radul din: Baia, stăpîn 286; ≃ din Buari v. **Radul** logofăt; ≃ din Dobruşa, vinde în Băiaşi 295; ≃ din Văcăreşti, vinde vie 17.
Radul din ceata Roşceştilor, întărit la Hareş 189.
Radul, fiul: lui Alăman din Stăneşti (menţ.) 11; ≃ lui Balotă din Viţicheşti îşi dă ocina pentru scoatere de la bir 12; ≃ lui Balaur log. întărit la Bădeni 5; ≃ lui Danciul, întărit la Zlătari 243; ≃ lui Frăţilă, vinde parte la Jirov 236; ≃ Mariei, familie, stăpîn la Lipia şi Zoreşti 270; ≃ lui Stănilă, întărit la Stejarul Bilţului 165, 253; ≃ fiul lui Stroe din Stoineşti, exclus de la moştenire 203; ≃ lui Vladul, întărit la Dălbăneşti 91; ≃ vitreg al lui Vladul, înfrăţit pe ocină la Studina lui Sturza 125.
Radul, fratele: lui Coman, întărit la Beceni 239; ≃ lui Dumitru, întărit la Pietrari 18; ≃ lui Lebul întărit cu parte la Groşani 52; ≃ lui Mihnea vist. 152, vinde muntele Floreiu 95, în pricină pentru Ţigăneşti 178; ≃ lui Stan cumpără livezi şi locuri în Groşi, ş.a. 48; ≃ Stancăi, întărit în Sibiceu 146; ≃ lui Vîlcan, vinde parte la Cepari 24.
Radul, grămătici, scriu acte domneşti 25, 69, 120, 128, 155, 190, 249, 255.
Radul, închină partea lui din Trestenic lui Dragul log. 140.
Radul, în pricină pentru parte la Plăviceni 147.
Radul, întărit: la Brătianii de Sus 171; ≃ la Crîngeni 255; ≃ cu parte la Grabicina 129; ≃ cu parte în Groşi 48; ≃ la Pădureţi, via lui în descriere de hotar 139 267; ≃ la Săcşorii de Sus ş.a. 78; ≃ cu ocină în Scăueni 117.
Radul logofăt, cotropeşte în Goleşti 109 ⟨eroare⟩ v. **Vlaicu** mare log.
Radul logofăt din Buari, în pricină pentru ţigani 42; scrie act domnesc 27.
Radul logofăt din Rîmnic, pierde satul Voinigeşti pentru hiclenie faţă de Mircea Ciobanul 188.
Radul logofăt, întărit la Veţel 169.
Radul logofăt ⟨Măţilă⟩, ispravnic în sfatul domnesc: 123, 126, 127, 130.
Radul logofăt mare ⟨din Drăgoeşti⟩, fiul lui Tudor logofăt, familie, stăpîn în Voinigeşti şi Goleşti 188, 216; cotropeşte ocină la Izvorul Călugăresc 266; danii mănăstirilor Govora şi Tismana 199, 225, 233;
hiclean faţă de Radu Paisie împreună cu Şerban banul 87; în sfatul domnesc: mare logofăt 181—183, 186—189, 191—195, 197—199, 201—204, 206, 207, 209, 210, 212—215, 219—223, 227—238; ispravnic: 183, 187, 189, 191—193, 201, 204, 206, 207, 209, 212, 220, 222, 227, 228, 232, 235—237; ispravnic de poruncă domnească: 190 218; probabil acelaşi: postelnic în sfatul domnesc 176, 177; ⟨eroare:⟩ Pană mare log. 191.
Radul logofăt mare în sfatul domnesc v. şi **Radul Paşadia** şi **Radul Vîlceanul.**
Radul logofăt ⟨Mihăescu⟩, (menţ. ulterioară) 293.
Radul paharnic (?), în sfatul domnesc 231.
Radul paharnic mare în sfatul domnesc v. **Radul Paşadia.**
Radul, partea lui în Plăseni (menţ.) 291.
Radul, partea lui: la Poenile Zlătariului 137.
Radul pîrcălab, stăpîn la Ruşeţu 285.
Radul portar, ginerele jupaniţei Marga şi soţul Neacşei, întărit la Cepari, Căzăneşti, Bumbueşti ş.a. şi cu ţigani 24; probabil acelaşi: ≃ ispravnic în sfatul domnesc 29, 56.
Radul postelnic, în pricină pentru ţigan 112.
Radul postelnic în sfatul domnesc v. **Radul** logofăt mare din Drăgoeşti.
Radul postelnic, întărit cu părţi în Viţicheşti 12.
Radul postelnic mare în sfatul domnesc v. **Radu Paşadia.**
Radul, stăpîn la Posobeşti şi Trestia 129.
Radul, tatăl Mariei, stăpîn la Lipia şi Zoreşti (menţ.) 270.
— **Radol**, tatăl lui Oprea, întărit la Strîmba şi Lovu 283.
Radul, ţigani 42, 65, 107, 246.
Radul, văr primar: cu Gago, înfrăţit la Gîrbovi 33; ≃ cu Muja comis, dăruieşte pomet la Bujorani 143.
Radul vătaf mare, familie, întărit cu satele Şerbăneştii de la Olt, Cucuteni, Mîndreşti 85.
Radul vătaf mare, fiul lui Neniul, familie, stăpîn în Cîlceşti 105.
Radul, vînd.: parte la Băbeni 102; ≃ ocină împreună cu Oancea 250; ≃ ogor în Crivina Broştenilor 231; ≃ parte la Pietrari 18; ≃ parte la Tigveni 24, 114.
Radul vistier ⟨Furcovici⟩, soţul Caplei, stăpîn în Vieroş, Mărăcineni şi Goleşti 109; dăruit de domn pentru slujbă credincioasă cu sate, selişte şi baltă la Bistriţa, Poiana Urîţii, Poienari, Căpăţîneni, Cheiani 69, 133.
Radu voievod, care a pierit la Rîmnic v. **Radu de la Afumaţi.**
Radu voievod Călugărul v. **Radu Paisie.**
Radu voievod cel Bun 266, ~ cel Bătrîn 285 ~ cel Frumos 167 v. **Radu cel Mare.**
Radu voievod fratele lui Radu Paisie v. **Radu de la Afumaţi.**
Radu voievod, tatăl lui Mircea Ciobanul şi al lui Radu Paisie v. **Radu cel Mare.**
Radul vornic (Bratul eroare), dăruit de Radu cel Mare cu părţi la Bujoreni, Copăcel şi Ulita pentru slujbă credincioasă (menţ.) 99.

www.dacoromanica.ro

Radul vornic, fratele lui Tatul vornic, primeşte mori la Purcăreni 81.
Radu al Badiului din Buzău, martor 270.
Radu al lui Malcoci din Stoeneşti 203.
⟨**Radu**⟩ **Bădica**, domn ⟨1523—1524⟩, fratele lui Stroe; se ridică domn în Ţara Românească, pierde satele Viişoara şi Tiha 65, 180; dăruieşte Muşcelul împreună cu fratele lui m-rii Bistriţa 184, 195; vinde ţigan (menţ.) 144.
Radu cel Frumos (Radu Vîlvoi ~), domn al Ţării Româneşti ⟨1462—1475⟩ 101, 185;
carte de la ~ 200.
Radu ⟨**cel Mare**⟩, (cel Bătrîn, ~ cel Bun, cel Frumos) domn al Ţării Româneşti., ⟨1495—1508⟩, tatăl lui Radu Paisie passim; în zilele lui ~ 24, 29, 59, 65, 107, 123, 125, 143, 242, 285, 287; danii 51, 62, 99, 100, 168;
cărţi de la ~ 15, 84, 147, 154, 167, 222, 266.
Radu ⟨**Craiovescu**⟩, jupan, dăruieşte m-rii Bistriţa sate 180.
Radu ⟨**de la Afumaţi**⟩ (Radu voievod, care a pierit la Rîmnic), domn al Ţării Româneşti ⟨1522—1528⟩, fratele lui Radu Paisie 43, 64, 76, 137, 145, 177, 262, 283, 288; danii şi cărţi: 5, 26, 46, 59 63, 136.
Radu Dudescu, căpitan (menţ. ulterioară) 265.
Radul Frunteş în pricină cu m-rea Govora pentru ocină la Plopul 254.
Radul Furcovici v. **Radul vistier.**
Radu Guşoianul (~ Guşuenul), în pricină pentru ocină la Mărgineni 249.
Radu Mermelea vinde parte la Bîrseşti 24.
Radu ⟨**Paisie**⟩ (Petru, ~ Călugărul), domn al Ţării Romînesti, herţeg al Amlaşului şi Făgăraşului ⟨1535—1545⟩, fiul lui Radu cel Mare, nepotul lui Vlad Călugărul passim;
stăpîn 69, 121, 133, 159; danii şi scutiri 4, 6—8, 25 27, 55, 72, 74, 83, 87, 89, 100, 115, 119, 121, 133, 135 159;
boier, îşi închină averile lui ~ 247; luptă la Fîntîna Ţiganului 69, 133; ucide boier pentru hiclenie 188; taie capul pretendentului Ivan Viezure 194, 238;
în zilele lui ~ 171, 181, 210, 226, 227, 263, 272, 280, 281, 284, 289;
carte de la ~ 199.
Radu Paşadia (Radu) mare paharnic, mare postelnic, mare logofăt; în sfatul domnesc: mare paharnic 1, 5, 19, 162—165, 167, 168; fost mare pah. 176, 177, 180; mare post. 199, 201, 202, 204, 207, 209, 210; mare log. 240—247;
ispravnic în sfat: mare pah. 166; mare log. 240, 242, 244, 245, 247.
Radul Piperoli, frate cu Badea şi Oprea, vinde livadă în Groşi 48.
Radul Surdul, se judecă cu doamna Anca pentru parte la Pătrăreşti 31.
Radul Văleanul, cumpără ocină la Groşi 48.
Radu Vîlceanul (~ Vîlcea, Vîlceanul Vlăcean) mare logofăt, în pricină pentru satul Izvorul Călugărului 266;
în sfatul domnesc 249, 251—258, 260—267, 270—274, 276—283, 285, 287—291, 293—297; ispravnic 249, 254, 256, 257, 261, 262, 270, 271, 279, 280, 283, 284, 288, 296, 297;
ispravnic de poruncă domnească 259, 275.
Radul Vîlvoi cel Frumos v. **Radu cel Frumos.**
Radul Vlăduleţei (Radul), vinde pisc în Groşi 48.
Radul Zăm, fratele lui Bojin, întărit în Sălcuţa 94.
Rafetu, vinde loc la Bodeşti 18.
Rantea v. **Costea Rantea.**
Rastu v. **Hrastu.**
Raşa, frate cu Fetea, cumpără locuri la Groşi 48.
Ratea (Rate), fiul: **lui Cernat**, întărit în Albota, Hahurezi şi Tîrseni 154; ≃ lui Danciu, întărit la Zlătari 243.
Ratea (Rătea) vînd: parte la Negoşina 64; ≃ vie la Viticheşti 12.
Răchita, sat întărit m-rii Bistriţa 180.
Rădăcineşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, livadă şi vie întărite lui Oprea 141.
Rădiche cu ceata, întărit la Hareş 189.
Rădici mare portar, în sfatul domnesc 174; ispravnic 85, 92, 155; ⟨eroare:⟩ mare spătar 85.
Rădivoi v. **Radivoi.**
Rădoslav v. **Radoslav.**
Rădulea din Stăneşti 203.
Răgăneşti, sat ⟨Reghineşti, j. Buzău⟩, părţi întărite Episcopiei Buzăului 153.
Răgheviţa, sat ⟨Erghevita, j. Mehedinţi⟩, parte întărită lui Detco armaş ş.a. 144.
Răsipă, fiii lui în pricină pentru satul Bahna ş.a. 222.
Rătea v. **Ratea.**
***Rătunda**, sat ⟨probabil lg. Valea Nicovani, j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩, parte dăruită m-rii Drăghiceşti 54.
Rătunda, sat (?) în hotarul siliştei Băileştilor 101.
Răţăii, familie, în pricină pentru ocină la Pleşeşti 290.
Răţău v. **Oprea Răţău.**
***Răzloyul**, sat ⟨Jupîneşti, j. Gorj⟩, întărit m-rii Bistriţa 180.
***Recica Dabului** (~ lui Dabul), sat ⟨lg. Dăbuleni, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, întărit lui Detco clucerul 75, 144.
***Reciţa**, sat ⟨lg. Cireşu, j. Mehedinţi⟩, în hotar cu Bahna 222; parte întărită lui Cuciulat spătar 236.

www.dacoromanica.ro

Redea, sat ⟨ j. Olt ⟩, funie în ~ întărită lui Manea, Cernica ş.a. 296; **Redea Mare**, ≃ **lui Florea**, parte întărită m-rii Govora 39, 41, 47.
Reghineşti v. **Răgăneşti.**
Ricea, ţigan 65.
Riciale, ţigan 180.
Rîhov, sat ⟨Rîfov, j. Prahova⟩, părţi lăsate Episcopiei Buzăului de Ţintea mare armaş 211.
Rîmnicu Sărat, judeţ cuprins în Episcopia Buzăului 150.
Rîmnicu Sărat, rîu, hotar de sat 280.
Rîmnic, oraş ⟨ mnc. Rîmnicu Vîlcea⟩ 226; sat, ocnă lg. ~ 24, 71, 140; oameni buni din ~ 90;
vii ale m-rii Bistriţa în ~ 180;
judeţul şi pîrgarii din ~ 90;
moartea lui Radu voievod la ~ 177, 262, 283, 288;
acte emise în ~ 141—143.
Rîncăciov (Vovidenia), m-re de călugăriţe j. Muscel; azi j. Argeş⟩, dăruită cu mertic de grîu, sare, vin şi fîn 72.
Ripa, ţigan 65.
Rişava, sat ⟨ or. Orşova⟩ 232.
Rîul Doamnei, rîu ⟨afluent al Argeşului⟩, mori pe ~ 167, 180.
Rogova, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ dăruit lui Detco mare armaş, pentru slujbă dreaptă şi credincioasă 67.
Rogoz v. **Albul Rogoz.**
Roman din Ciumeşti, jurător 268, 269; ≃ din Stoineşti 203.
Roman, duhovnic la Episcopia Buzăului, martor 270.
Roman, fratele lui Oprea, se judecă pentru Prislop şi Pereni 157.
Roman, închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Roman, întăriţi; la Cîrstienesti 284; ≃ la Săcşorii de Sus şi Ludeşti 78.
Românestii de Jos, sat, părţi cu vii şi mori întărite lui Bîrcă pitar 228.
Roşca, fiii lui se judecă pentru părţi la Pădureţi 139.
Roşca, în pricină cu m-area Tismana pentru satul Bahna 222.
Roşca, întărit la Brătianii de Sus 171.
Roşceştii, ceată la Hareş, întăriţi în sat 189.
Roşiorii de Vede v. **Rusi.**
Roşul v. **Stan Roşul.**
Rotundul, top. la Deag 59.
Rovina, pîrîu la Cucuteni 294.
Rovina lui Micul, top. la Giuleşti ⟨azi în mnc. Bucureşti⟩ 245.
Rucsandra (Roxanda) doamna lui Radu de la Afumaţi, fiica lui Neagoe Basarab, întărită cu satele Găneasa, Brăgăreşti, Ueşti ş.a. 217, 219.
Rudeanii, boieri (menţ. ulterioară) 67.
Runcu, top. la Bătieşti 293.
Ruptura, sat ⟨probabil j. Mehedinţi⟩ întărit lui Detco mare armaş 144.
Rusenesti, sat ⟨Rusănesti, j. Olt⟩, parte întărită lui Stoica 29.
Rusi, sat ⟨or. Roşiorii de Vede⟩, parte schimbată de Alb vist. cu Staico log. pentru Căzăneşti 24.
Rusin, top. (?) la Bătieşti 293.
Ruşală, ţigan 144.
Ruşeţu, sat ⟨j. Buzău⟩ cu branişti întărit. lui Drăghici spăt. 65; părţi întărite lui Albota ş.a. 285.
Ruşile, top. (?) la Sibiceu 146.
Ruteşi din Zlătari îşi închină ocina lui Danciu 243.
Ruxandra v. **Rucsandra.**

S

Sacul, ţigan 65.
Sadova, sat ⟨j. Dolj⟩, întărit jupanului Chera 138.
Samonida doamna, mama lui Radul cel Mare, dăruieşte m-rii Govora satul Stoiceani 242.
Sara călugăriţa, sora Anei, stăpînă pe toate averile lui Stoica al lui Milea, se înfrăţeşte cu Udriste vist. şi Stroe spătar 66.
Sasul v. **Stan Sasul.**
Sava din Bălileşti, jurător 269.
Sava, egumeni: al m-rii Argeş 28; ≃ al m-rii Glavacioc 16, 176, 177.
Sava, ⟨fiul regelui Ştefan⟩ Nemania, ⟨arhiepiscop al sîrbilor⟩, ctitor 6.
Sava, ţigan 24.
Savele, top. la Clocotici 163.
Săbian, fiul lui Voico, întărit cu vatră de casă şi grădină în Mihăeşti, vie în Jiliste, Bătesti ş.a. 17.
Săcele, sat 153.
***Săcşorii de Sus**, ~ **de Jos**, sat ⟨probabil lg. Ludeşti, j. Dîmboviţa⟩, părţi întărite lui Slav ş.a. 78.
Săcucni, judeţ, ţine de Episcopia Buzăului 150.
Săcuiu v. **Piatra Săcuiului** şi **Poiana Săcuiului.**
Sălane v. **Selane.**
Sălătrucul de la Coinsca, sat ⟨Sălătrucel, j. Vîlcea⟩ al m-rii Cozia, fost al Neagăi jupîneasa şi al Magdalinei 71, 260.
Sălcişor v. **Stănciştor.**
Sălcuţa, sat ⟨j. Dolj⟩, parte întărită lui Radul Zăm, Bojin, ş.a. 94.
Săliştea v. **Siliştea.**
Săliştioara v. **Seliştioara.**
Săpata, sat ⟨j. Argeş⟩ 287.
Săpatul la balta Căbel, baltă ⟨probabil Săpata, j. Ialomiţa⟩ 71.
Sărata, sat şi selişte, întărite lui Drăghici spătar 65.
Sărata, vale ⟨j. Brăila⟩, în hotar cu Tătarul 65.
Săseni, sat ⟨j. Buzău⟩, vie a Episcopiei Buzăului 246.

www.dacoromanica.ro

*Săvăstreani, sat ⟨Căzănești; azi în or. Rm. Vîlcea⟩ al m-rii Cozia, cumpărat de la Solda ș.a. 71.
Scăuiani, sat ⟨Scăueni, j. Vîlcea⟩, părți întărite lui Ion ș.a. 117.
Scoarță v. Gruiul lui Scoarță.
Scrada, sat ⟨j. Gorj⟩, părți întărite lui Draghițibă 278.
Scurtul v. Dragomir al lui Scurtul, Stanciul Scurtul.
Scurtul, tatăl lui Dragomir, vinde parte în Groși 48.
Seaca m-re v. Mușetești.
Seaca, sat ⟨azi în or. Călimănești⟩, al m-rii Cozia, cumpărat de la Drăgoi 71.
Seaca, top. la Liești 238.
Secară sulger, hotarnic 189.
Secăria, sat ⟨j. Prahova⟩, întărit lui Drăghici spătar 65.
Secătura Monii, top. la Hareș 172.
Secea din Tîmpeni, în pricină 249.
Selanele, munte ⟨Sălane, în masivul Paring, j. Gorj⟩, întărit lui Draghițibă ș.a. 278.
Seliștioara (Săliștoara), girlă la Celei 180; întărită m-rii Bistrița 175.
Semca, fiul lui Vladul, întărit la Dălbănești 91.
Semen (Săman, Semăn) întăriți: în Groși, cu ocină, locuri și vad de moară 48; ≃ în Strîmba și Lovu 283.
Severin, țigan 144.
Sf. Ecaterina, m-re v. Sinai.
Sf. Gheorghe, Sf. Pavel, m-re, v. Athos.
Sfîrda, baltă la Nedeia ⟨j. Dolj⟩, dăruită lui Detco mare armaș 121.
Sibiceu, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, părți întărite lui Stanciul ș.a. 146, 273.
Sibiu, oraș ⟨azi mnc.⟩ 280.
Sihle, vîlcea la Groși 48.
Siliște, Sălișteː
— Sălișteː, sat (?) funii de ocină întărite lui Menea, Cernica ș.a. 296.
Siliștea Mîloiului, selișteː întărită m-rii Cozia, cumpărată de la jupanița Neaga 71.
Siliștea Seacă, sat și selișteː ⟨Seaca de Pădure, j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩, în descriere de hotare 94.
Sima vistier, ispravnic în sfat 170.
Simbotin, plai ⟨Șimbotin, j. Gorj⟩, vie întărită Neacșei 98.
Simeon zis Nemania v. Ștefan Nemania.
Sin, închină partea lui din Trestenic 140.
Sin piseț, „întocmitorul de cuvinte“ scrie acte domnești 222, 227.
Sinai, munte ⟨R. A. Egipt⟩, m-rea Sf. Ecaterina de la ~ dăruită cu obroc anual de bani 89.
Sirghiuț v. Ion Sirghiuț.
Sitea din Sitești vinde parte 278.
Sitești, sat ⟨azi în or. Novaci⟩ 278.
Șimbotin v. Simbotin.
Sîrbești, sat ⟨j. Vîlcea; azi j. Gorj⟩, parte întărită m-rii Bistrița 180.
*Sîrbii de pe Argeș, sat ⟨lg. Bănești, j. Ilfov⟩, întărit lui Bîrcă pitar 228.
Sîrbi, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 257.
*Sîrbșorii, sat ⟨lg. Tismana, j. Gorj⟩, întărit m-rii Tismana 199, 232.
Sîrbul, vinde loc la Bodești 18.
Slabciul, întărit la Peștișanii de Sus 162.
Slatina oraș, scaun domnesc 62; act scris în ~ 104.
Slatina, top. la Bîrsești 223.
Slav (Slavul), întăriți: la gura Jiltului ș.a. 56; ≃ la Săcșori și la Ludești 78.
Slav, țigani 42, 63.
Slavna v. Valea Slavnei.
Slănicu (Slănicul Sărat), riu ⟨afluent al Buzăului⟩ 58, 129.
Slătioare, sat ⟨j. Ilfov⟩, în hotar cu Orboești 145.
Slăveiu, țigan 65.
Slăvițești, sat ⟨Plopii ~ , j. Teleorman⟩ boieri din ~ , stăpîni la Pleșoi (menț. ulterioară) 67.
Slăvița, sora lui Tatul, înfrățită în Stănceștî 297.
Slăvuleasa, țigancă 22.
*Smilești, sat ⟨lg. Crăgulești, j. Mehedinți⟩, părți întărite lui Cuoiulat spătar.
Smîrdăștețul (Smerdeștețu), sat ⟨Viașu, j. Mehedinți⟩, hotare 101; întărit lui Detco mare armaș 144.
Snagov (Vovidenia), m-re de călugărițe ⟨j. Ilfov⟩ metoh 115; vii, vinărici, găleți de grîu, orz și fîn, perper 25, 26, 108, 132; mori 2.
Soare, hotarul lui ~ la Redea 39, 41.
Socol din Baia de Fier, vinde satul Poborăști 278.
Socol stolnic, ⟨din Răzvad⟩, ispravnic în sfat 133.
Socol al lui Plăcintă vinde partea lui din Micșani 173.
Sora din Bălteni, vinde ocină la Stănceștî 297.
Sora, fiica: Deicăi, înfrățită la Blaj 104; ≃ lui Dumitru, întărită la Prislop și Pereni 157.
Sora, partea ei în Groși (menț.) 48.
Sora, sora: lui Stănilă, înfrățită în Zărneassca 58; ≃ lui Tatul, urmașă la moșie în Hoviza 40.
Sora, țigancă 144.
Sora, vinde ogoare la Goleștî 252.
Sorca, fiica lui Stoian, înzestrată cu loc de vie la Zlătărei 256.
Soreștî, sat ⟨c. Blăjani, j. Buzău⟩, părți întărite lui Stan ș.a. 187.
Soreștî, sat ⟨probabil Zoreștî, c. Vernești, j. Buzău⟩, parte întărită lui Radu ș.a 270.
Sorovița popă, în pricină pentru Budești 142.
Spată uricarul, scrie acte domnești 188, 214.
*Spatnița, sat ⟨lg. Vlădeni, j. Prahova; azi j. Dîmbovița⟩, întărit lui Drăghici spătar ș.a. 65.
*Spinișor, sat ⟨probabil lg. Tomeni, j. Romanați; azi j. Olt⟩, întărit lui Detco mare armaș 144,

www.dacoromanica.ro

Spînu din Loviște, sat ⟨j. Vîlcea⟩, părți întărite jupînului Oprea ș.a. 226.
Sprinten, partea lui la Nănășești 68.
Sprînceană, țigan 144.
Staia din Grădești, vinde parte în Zlătărei 256.
Staia, țigan 107.
Staico ⟨din Cornățeni, fiul lui Vintilă mare vornic⟩, mare stolnic, în sfatul domnesc 214, 216—238, 240—247; ⟨eroare:⟩ Stroe 243.
Staico, întărit cu ocină în Crușov 296.
Staico logofeți: ⟨din Bucov⟩, stăpîn la Deag 59; ≃ din Ruși, dăruiește și vinde în Căzănești 24, 180.
Staico mare pitar ⟨eroare⟩ v. **Staico Șintescul.**
— **Staicu,** vinde parte în Recica Dabului 144.
Staico Șintescul, mare comis, mare vornic, socrul lui Cîrstian mare spătar, stăpîn în Celei 174; pierde satul Dobruța pentru hiclenie față de Mircea Ciobanul 191; cotropește satul Cetățeni 276; dă bani cu împrumut 144, 156;
în sfatul domnesc: mare comis 1,5, 10—15, 17—24, 26, 27, 29—31; mare vornic 32, 33, 35—46, 48—52, 54, 56—62, 64—66, 69—73, 75—77, 79—82, 84—87, 91—106, 108, 110, 113; fost mare vornic 114—123, 125—128, 130, 132, 134, 136, 139, 140, 142, 144—147, 150—159, 161, 163—165, 167, 168; ispravnic 42, 69,75, 87, 99, 164; ⟨erori:⟩ Stoica 23, 29; mare pitar 48.
Stan ban mare al Craiovei, postelnic mare, ⟨nepotul lui Mircea Ciobanul⟩; primește poruncă de la domn să ia jurămînt 218; în sfatul domnesc: mare postelnic 183, 186—188, 191—195, 197, 198; mare ban 202—204, 206, 207, 209, 210, 212—214, 216, 219—223, 226, 227, 229—233, 235—238, 240—243, 245, 247, 248, 250—258, 260—262, 264—267, 270, 273, 274, 276—283, 285, 287—291, 293—297; ispravnic: 250, 266, 272, 277; ispravnic de poruncă domnească 208; ⟨eroare:⟩ Pană 187.
Stan butar, vinde mori la Miriliță 292.
Stan clucer, fratele lui Tatul mare log., dăruiește jumătate din satul Strîmbele 126.
Stan, cumpără ocine în Supțireni și Prădălicești 160.
Stan din: Ciumești, jurător 268; ≃ din Făgețel vinde ocina din Fata 262; ≃ din Giulești, cu parte 21; ≃ din Goreni vinde vie și luncă 162; ≃ din Procică vinde țigan 280; ≃ din Tufești, în pricină pentru ocină în Tătarul 60.
Stan, fiii lui în pricină pentru părți la Zlătărei 243.
Stan fiul: lui Bilea din Săpata, în pricină pentru Nănășești 287; ≃ lui Frățilă, vinde parte la Jirov ș.a. 236; ≃ lui Micola din Negoiești, scrie acte domnești, 223, 276, 283, ≃ lui Moș, întărit în Plășeni 291; ≃ vitreg al lui Ursu, cumpără funie în Rusenești 29.
Stan, fratele: lui Lepădat, întărit cu ocină la Mănești pe Olteț 73; ≃ lui Nan, întărit cu ocină în Fieni, Fîntînele ș.a. 131; ≃ lui Radul, cumpără livezi și locuri în Groși ș.a. 48; ≃ lui Stanciul și Zîrnă, familie, întărit cu ocină în Sibiceu 273.
Stan grămătici, scriu acte domnești 163, 171; v. și: **Stan,** fiul lui Micola, **Stan,** scrie act domnesc, **Stan Duțul** și **Stan Roșul.**
Stan, închină partea lui din Trestenic 140.
Stan, în pricină: pentru Coasta Rîului Mănaci ș.a. 209, 248; ≃ pentru Sălătrucul de pe Coinsca 260.
Stan, întăriți: ≃ la Ciurlești și Zgădești 46; ≃ la Dănești 92; ≃ cu parte la Drăgăești 32; ≃ la Gura Jiltului ș.a. 56; ≃ la Hirișești 278; ≃ la Peștișanii de Sus 162; ≃ la Sorești 187; ≃ la Strîmba și Olov 13; ≃ la Zărneasca 58.
Stan logofăt, ispravnic în sfatul domnesc 37.
Stan, nepotul: lui Baboșin, întărit la Ionești ș.a. A; ≃ lui Stan, întărit în Micșani 173.
Stan paharnic, cumnatul lui Dragomir al lui Scurtul, închină și vinde satul Futeștii de pe baltă m-rii Argeș 118, 119.
Stan, partea lui din Fărcășești și Telești întărită nepoților săi Stanciul, Arca ș.a. 128.
Stan pitar, întărit cu parte la Tătarul de Cîmpie 60.
Stan pîrcălab, întărit cu părți în Bujoreni, Uliță, Copăcel 99; dă satele Brăgărești, Uești, Drăgoești, ș.a. pentru o datorie 219.
Stan popă din clirosul vlădicesc, martor 34.
Stan postelnic mare v. **Stan** ban mare.
Stan postelnic (stratornic), fratele lui Muja comis și al lui Stoica pah., întărit cu părți în Bujoreni, Uliță și Copăcel 99; dăruiește pomet în Bujoreni 143.
Stan rudar, cumpără ocine în Runcu și Rusin 293.
Stan, scrie act domnesc 169, 219; v. și **Stan,** fiul lui Micola, **Stan** gramatici, **Stan Duțul** și **Stan Roșul.**
Stan, tatăl: lui Radul, stăpîn în Pădureți 267; ≃ Stanei, familie, întărit în Micșani și Bălegoși 173.
Stan, țigan 219.
Stan, văr primar cu Gago, înfrățit la Gîrbovi 33.
Stan, vînd: parte în Grabicina 129; ≃ parte în Morăști 155; ≃ parte în Pietrari 18; ≃ parte la Tigveni 24; ≃ parte în Urseni 124; ≃ vie la Rădăcinești 141.
Stan al lui Duțul v. **Stan Duțul.**
Stan Bîra din Mircești, jurătorii lui ~ 269.
Stan Bot, țigan 107.

www.dacoromanica.ro

Stan Ciocuţi, stăpîn la Bircie pe Gilort 85.
Stan Dolofan, în pricină pentru ocină la Săcuiani 117.
Stan Duţul (Stan, ~ al lui Duţul) grămătic, scrie acte domneşti 14, 44, 48, 50, 70, 160; v. şi **Stan** grămătic şi **Stan** scrie acte domneşti.
Stan Papa, întărit la Cuneşti şi Crăceşti 166.
Stan Roşul grămatic, scrie acte domneşti 26, 140, 150, 199, 229, 262; v. şi **Stan** grămătic şi **Stan** scrie acte domneşti.
Stan Sasul din Corcova, în pricină pentru selişte la Potocetul 229. 232.
Stana din Tătărăştii de pe Teleorman, îşi dă ocina pentru scoaterea de la bir 57.
Stana, fiică: lui Baboşin, familie (ment.) A; ≃ lui Nanul, înfrăţită de el pe ocină la Strîmba şi Olov 13; ≃ lui Stan întărită cu ocină în Micşani 173; ≃ Stancăi, familie, fără drepturi de moştenire în Sibiceu 273.
Stana, partea ei la Fărcăşeşti 241.
Stana, soţia: lui Albul, vinde parte în Viţicheşti 12; ≃ lui Radul vătaf, întărită la Şerbăneşti, Cucuteni şi Mîndreşti 85; ≃ lui Stan pah. închină şi vinde satul Futeştii de pe baltă 118.
Stana, stăpîne: în Nişcovenii de la Nişcov şi de la Cîlnău 33; ≃ în Trestia şi Posobeşti 129.
Stanca, cumpără loc în Groşi 48.
Stanca fiica: lui Budulea, înfrăţită în Gîrbovi şi Frăsinet 187; ≃ lui Dan, familie, întărită cu ocine în Fărcăşeşti şi Teleşti 128; ≃ lui Danciul, întărită în Iaşi 240; ≃ lui Ivanco, în pricină pentru părţi în Bujorani ş.a. 99; ≃ lui Hrăbar, cu parte în Groşi 48; ≃ lui Stan, înfrăţită în Strîmba şi Olov 13 ≃ lui Nanul, înfrăţită în Strîmba şi Olov 13; ≃ lui Stoica, înfrăţită la Broştenească 40.
Stanca, mama lui Stanciul, Zîrnă ş.a. familie, lasă partea ei din Sibiceu fiilor ei 273.
Stanca, sora lui Radul, întărită în Sibiceu 146.
Stanca, vînd parte: la Bătieşti 293; ≃ la Soreşti 187.
Stanciul ban dă carte 88; probabil acelaşi: **Stanciul** ban, ispravnic în sfatul domnesc 94.
Stanciul (Stanciu) din: Crasna, frate cu Arca, întărit cu ocină 205, 206; ≃ din Groşani, oprit să strice hotarul la Piscul Cocorului 53; ≃ din Gruiu, boier, vinde muntele Bufta 278; ≃ din Iaşi, în pricină cu fiicele lui Danciul pentru parte 240; ≃ din Izvoară vinde parte la Coteniţa 272.
Stanciul fiul: lui Baldea, vinde ocină la Redea lui Florea 39, 41; ≃ lui Dan, familie, întărit la Fărcăşeşti şi Teleşti 128, 241; ≃ lui Danciu, întărit la Zlătărei 243; ≃ lui Dragomir, în pricină pentru ocină la Spinu din Loviştе 226; ≃ fiul Mariei, nepotul lui Harvat log., în pricină pentru Pietrosul, Mereni ş.a. 22; ≃ fiul Stancăi, familie, moşteneşte ocină în Sibiceu 273.
Stanciul fratele: lui Dade, vinde ocină în Cruşov 296; ≃ lui Dumitru partea lui în Veţel 169; ≃ lui Vlad, familie, întărit la Sibiceu 146; ≃ lui Vlăican, întărit la Plăviceni 147.
Stanciul, închină partea lui din Trestenic 140.
Stanciul, înfrăţit peste ocine în Bălăceşti, Glogova şi Mănăstirea 35.
Stanciul, în pricină pentru: părţi la Bujoreşti 279; ≃ parte la Crîngeni 255.
Stanciul întăriţi: în Berislăveşti 77; ≃ în Cîrstieneşti 284; în Fărcăşeşti v. **Stanciul** fiul lui Dan; ≃ cu parte în Groşi 48; ≃ în Gura Jiltului 56; ≃ în Hirişeşti 278; ≃ în Homeşti şi Ferăşti 200, 265; ≃ în Peştişanii de Sus 162; ≃ în Săcşori şi Ludeşti 78; ≃ în Văselaţi 30.
Stanciul, partea lui în Recica Dabului 144.
Stanciul postelnic, ispravnic în sfatul domnesc 60.
Stanciul postelnic, soţul Momei, lasă soţiei sate, mori şi ţigani 96.
Stanciul sulger, vărul lui Vlaicul pîrcălab, înfrăţit pe satul Grădiştea de la Cîmpulung 37.
Stanciul, tatăl lui Badea comis şi Vlaicul pah., familie, cumpără jumătate din satul Bugheni (ment) 274.
Stanciul, văr primar cu Dragolea, întărit la Hareş 189.
Stanciul, vînd: selişte în Bîrzeşti 18; ≃ loc în Groşi, la Priboioasa 48; ≃ parte în Pociovalişte 278; ≃ parte în Popeşti 19; ≃ vie în Rădăcineşti 141; ≃ în Stăneşti 235; ≃ în Tigveni 114.
Stanciu al Flocăi, vinde baltă 144.
Stanciul Benga (~ al lui Benga), mare postelnic în sfatul domnesc 107, 114—131, 134—169.
Stanciul Cortofleş, vinde părţi în Ohaba 199.
Stanciul Scurtul, hotarnic domnesc 223.
Staneţ, fiii lui întăriţi la Cocorăşti 289.
Stanimir v. **Stănimir.**
Stanislav v. **Stănislav.**
Stavrie, în pricină pentru parte la Plăviceni 147.
Stăncești, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Lumotă 297.
***Stănciştor**, sat şi selişte ⟨probabil la Bistriţa, j. Dolj⟩, întărit m-rii Tismana 232.
Stăneşti, j. Muscel, sat ⟨azi j. Argeş⟩ 269; părţi întărite fiilor lui Alăman, Gîndea şi Neagoe 11; părţi întărite lui Vladul şi Frăcea 103; părţi întărite lui Tatul 235.
Stăneşti, sat ⟨Stăncești; azi în mnc. Piteşti⟩, al m-rii Cozia, cumpărat de la Ganea Taurul 71.
Stănilă clucer, mare clucer ⟨din Pietroşani⟩ intervine pentru iertarea lui Bălan

www.dacoromanica.ro

pîrîș cu cărți false 209; ispravnic în sfatul domnesc 223.

Stănilă din Găvănești, își închină ogoarele lui Fîrtat vornic 21; ~ ⟨din Pietroșani⟩ v. **Stănilă** clucer.

Stănilă, fiul lui Borcan, vinde parte la Bumbuești 24.

Stănilă întăriți: în Gura Jiltului ș.a. 56; ≃ în Zărneasca 58.

Stănilă, în pricină pentru părți din Bujorăști 279.

Stănilă, tatăl lui Radul și Cîrstian, întărit la Stejar și Goruia 165, 253.

Stănilă, vînd: parte la Bătiești v. **Stănislav**, ≃ parte la Negoșina 64; ≃ părți la Pietrari 18.

Stănimir, fiul lui Tihul, întărit în Plăseni 291.

Stănimir, închină partea lui din Trestenic 140.

Stănimir, întărit cu ocină în Golești 252.

Stănislav din Crețești, martor 184; ≃ din Vierăș, jurător 269.

Stănislav, fiul lui Tihul întărit în Plăseni 291.

Stănislav, întăriți: cu ocină în Cucuteni 294; ≃ în Gura Jiltului ș.a. 56; ≃ în Zărneasca 58.

Stănislav, mare paharnic, în sfatul domnesc 270—274, 276—282, 285, 287—291, 293—297.

Stănislav, tatăl lui Mirca, hiclean față de Radul cel Mare, pierde satul Curtișoara 62.

Stănislav, unchiul lui Vladul și al lui Stănislav, partea lui din Cucuteni întărită nepoților lui 294.

Stănislav (Stănilă) vînd: ocină în Bătiești 293; ≃ parte în Pietrari 18.

***Stejarul**, sat ⟨lg. Deagu, j. Argeș⟩ 59.

Stejaru (Stejarul Biltului), sat ⟨j. Gorj; azi Fîntînele⟩ părți vîndute de Crăciun pah. ș.a. lui Stănilă ș.a. 165, 253.

Stepan v. și **Ștefan**.

Stepan, fiul lui Tepșe, stăpîn la Peștera ș.a. 236.

Stepan, întărit cu ocină în Bădeni 261.

Stepan piseț, familie, întărit în Alunu, Baia și Polovragi 286.

Stepan zidar, stăpîn în Bucicănești 158.

Stepan Vlădeanu postelnic, stăpîn la Pleșoia (menț. ulterioară) 67.

Sterpul v. **Gonțea Sterpul**.

Stezia, pîrîu la Poborăști 278.

Stîrcea v. **Fătăciunea Stîrcii**.

***Stîrcii de la Ceple**, sat ⟨Ceplea, j. Gorj⟩ 56.

Stoda mare spătar ⟨eroare⟩ v. **Idrea**.

Stoenești, Stoinești

Stoenești, pe rîul Coinsca, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩, parte întărită jupanitei Marga 24.

Stoenești, sat ⟨j. Dîmbovița; azi j. Argeș⟩, părți întărite lui Roman ș.a. 78.

Stoenești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ întărit lui Dolofan vătaf și cetei sale 77.

— **Stoinești**, sat, părți întărite lui Stroe ș.a. 203.

Stoenița, munte ⟨lg. Vădeni, j. Gorj⟩ întărit Neacșei 98.

Stoia, cumpără parte: în Cotenița 272; ≃ în Ungurei 20.

Stoia, fratele lui Cană, în pricină 64; întărit cu parte la Negoșina 181.

Stoia, ginerele lui Badiul, stăpîn la Găvănești și Periați 230.

Stoia, întărit cu parte în Cucuteni 294.

Stoian, cumpără ogoare la Goleși 252.

Stoian, din: Tocsobești, jurător 268; ≃ din Zlătărei, dă zestre fiicei sale un loc de vie 256.

Stoian, fratele lui Drăghici din Bălăcești, răufăcător (menț.) 35.

Stoian grămatic, piseț, scrie acte domnești 33, 39; probabil același: **Stoian** scrie act domnesc 77.

Stoian, în pricină pentru: părți în Bujorăști 279; ≃ parte la Popești 130.

Stoian, întărit cu ocină în Gura Jiltului, Stîrcii de la Ceple ș.a. 56.

Stoian piseț v. **Stoian** grămătic.

Stoian, țigan 144.

Stoian, vînd parte: în Cîrlomănești 113; ≃ în Tigveni 114.

Stoica comis ⟨eroare⟩ v. **Staico Șintescul**.

Stoica din: Bujorani v. **Stoica**, paharnic mare; ≃ din Călimănești, vinde țigancă 280; ≃ din Cotești vinde partea sa din Agești 210; ≃ din Dobrușa, vinde în Băiași 295; ≃ din Gurbănești, în pricină pentru un țigan 112; ≃ din Tufești, vinde parte 60; ≃ din Văcărești, vinde vie 17; ≃ din Viticheși își dă ocina pentru scoatere de la bir 12.

Stoica fiica: lui Pătru, întărită la Gura Jiltului ș.a. 56; ≃ lui Stoica vornic din Tomeni, întărită în Tomeni și Svinteși 247.

Stoica fiul: lui Cîrstea, întărit la Stejarul Biltului 165; ≃ lui Lupea, cu ocină la Băbeni 102; ≃ lui Stănilă, întărit cu parte în Stejarul 253; ≃ vitreg al lui Vladul înfrățit pe ocine la Studina lui Sturza 125.

Stoica fratele: lui Dobrotă, întărit la Sibiceu 146; ≃ lui Draghila și al Magdalinei, partea lui în Sălătruc (menț.) 260; ≃ lui Dragomir, întărit la Cuca 185; ≃ lui Nan, întărit la Popești 170.

Stoica gramatic v. **Stoica Tăuraș**.

Stoica închină partea lui din Trestenic 140.

Stoica, în pricină pentru: părți în Bujorăști 279; ≃ parte în Sibiceu 146.

Stoica, întăriți: în Bujorăști 279; ≃ în Ciurilești ș.a. 46; ≃ în Groși 48; ≃ în Rusenești 29; ≃ în Săcșori și Ludești 78; ≃ în Scăuiani 117; ≃ în Zlătărei 256.

Stoica, hotarnic la Cuca 185.

Stoica, nepotul lui Stanciul, vinde selițe la Bîrzești 18.

www.dacoromanica.ro

Stoica, nepoții lui Baboșin, se judecă pentru părți în Ioneşti A
Stoica, oprit să strice hotarul la Piscul Cocorului 53.
Stoica paharnic mare, din Bujorani, familie, întărit cu părți în: Bujorani, Uliţa, Copăcel 99;
în sfatul domnesc 79—82; 85—87, 91—98, 100, 103;
martor 90.
Stoica piseţul v. **Stoica Tăuraş.**
Stoica, popă din Goreni, vinde vie şi luncă 162.
Stoica portar, întărit la Berislăveşti 77.
Stoica, tatăl: lui Lupul, întărit cu parte în Mileştii de Sus 258; ≃ Stancăi, întărită la Broşteneasca 40.
Stoica, stăpîn în Bucicăneşti 158.
Stoica, ţigani 65, 107, 144.
Stoica, urmaşul lui Colţea jupan, întărit cu parte în Blagodeşti 148.
Stoica, vecin din Pleşoi, în pricină 67.
Stoica, vînd: părți la Pietrari 18; ≃ jumătate de sat în Săvăstreani 71; ≃ parte în Scăuiani 117; ≃ parte în Tigveni 114.
Stoica vornic din Tomeni, tatăl Stoicăi şi al Cherei, înfrăţit cu Oancea pe satul Svinteşti 247.
Stoica al lui Talea din Lipia, martor 270.
Stoica Balotă, vinde munte 97.
Stoica Coşa, vinde parte în Fata (menţ) 262.
Stoica Milco (Stoica), toate averile lui întărite Sarei călugăriţa şi surorii ei, Ana 66
Stoica Picior cotropeşte satul Vădastra Mare 227
Stoica Tăuraş (Stoica) grămătic, piseţ, scrie acte domneşti 202, 212, 234, 244, 246.
Stoican ban, fratele lui Preda stolnic, martor 184.
***Stoiceani** (Stoiciani) pe Olt, sat ⟨lg. Valea lui Albul, j. Vîlcea⟩ 68; întărit m-rii Govora, dania doamnei Samonida şi a lui Radu cel Mare 168, 234, 242.
***Stoichiţa**, sat ⟨probabil j. Ialomia⟩, jumătate cu mori întărit lui Drăghici spătar 65.
Stoicoş, ţigan 65.
Stoina, fiica Deicăi, înfrăţită la Blaj 104.
Stoineşti v. **Stoeneşti.**
Stolniceni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, drumul ~ , în descriere de hotar 223.
Străminoasa v. **Muchea Străminoasei**
***Streitnic**, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, părți întărite lui Cuciulat spătar 236.
Streţean, ţigan 24.
Streze, scrie act domnesc 112.
Strîmba, baltă la Urîţi 69.
Strîmba (Strînba), sat ⟨~ Vulcan; j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩ 279; părți întărite lui Nanul şi Vlad 13, 283; probabil acelaşi: ≃ , părți întărite lui Drăgoi 161.
***Strîmbele**, sat ⟨Catanele, j. Dolj⟩ întărit m-rii Govora 126; selişte întărită lui Tatul log. şi Ţalapi log. 1.
Stroe v. şi **Neacşa a lui Stroe.**
Stroe din: Floreşti v. **Stroe al lui Drăghici**; ≃ din Giuleşti, cumpără partea lui Giulea de la Rovina lui Micul 245; ≃ din Orboeşti v. **Stroe spătar mare.**
Stroe, fiul: lui Corlat din Padeş, vinde părți la Peştera ş.a. 236; ~ lui Drăghici v. **Stroe al lui Drăghici.**
Stroe fratele lui Bădica v. **Stroe** postelnic mare.
Stroe, închină partea lui din Trestenic 140.
Stroe, în luptă la Fîntîna Ţiganului v. **Stroe al lui Drăghici.**
Stroe, întăriți: în Chiojd 271; ≃ cu parte în Cîmpuşor 293; ≃ cu parte în Cruşov 296; ≃ în Stoineşti 203.
Stroe paharnic mare v. **Stroe al lui Drăghici.**
Stroe ⟨postelnic mare⟩, fratele lui ⟨Radul⟩ Bădica, dăruieşte satul Muşcelul 180, 184, 195.
Stroe, scrie acte domneşti 108, 136.
Stroe spătar mare 172; frate cu Dragomir mare spătar, întărit în Orboeşti şi Padina 14, 145; dăruieşte mori în Cîmpina 2; înfrăţit cu Sava călugăriţa şi sora ei, Ana 66;
în sfatul domnesc 1,5, 11—15, 17—24, 26, 27, 29—33, 35—46, 48—52, 54, 56, 57, 59—62, 64—65, 69—73, 75—77, 79—82, 84—87, 91—101, 103—106, 108, 110; fost mare spătar 122, 125, 133, 139, 140, 150, 158, 165, 168, 169; ispravnic 97, 119, 142, 144, 151, 158, 159, 169.
Stroe stolnic mare ⟨eroare⟩ v. **Staico** din Cornăţeni.
— **Stroie**, urmaşul lui Colţea, întărit cu parte în Blagodeşti 148.
Stroe vînd: parte la Dăneşti 92; ≃ vie şi luncă la Goreni 162.
Stroe al lui Drăghici (Stroe, ~ Pribeagul) ⟨din Floreşti⟩, mare paharnic, luptă la Fîntîna Ţiganului împotriva lui Radu Paisie 69, 133;
în sfatul domnesc: 10—15, 17—24, 26, 27, 29—33, 35—46, 48, 50—52, 54, 56—62, 64—66, 70—73, 75—77.
Stroeşti, sat ⟨j. Argeş⟩, întărit m-rii Bistriţa 164, 180.
Stroiasa v. **Neacşa a lui Stroe.**
Strunga Radei, top. la Groşi 48.
Studina, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 282; ≃ lui Sturza, parte întărită lui Vladul 125.
Stupina, deal la Şchei 129.
Suho v. **Şirco.**
Supţireni, sat, parte întărită lui Stan 160.
Suteşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 256.
***Svinţeşti**, sat ⟨lg. Mărgheni, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, jumătate din sat întărită fiicelor lui Stoica şi fiicelor Buicăi 247.

www.dacoromanica.ro

Ş

Şarbă, întărit la Crîngene 255.
Şărban v. **Şerban.**
Şărbăneşti v. **Şerbăneşti.**
Şchei, sat ⟨probabil Valea Şcheilor, c. Călugăreni, j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩, părţi întărite lui Bratul ş.a. 129.
***Şcheostri,** sat ⟨probabil Scrioaştea, j. Teleorman⟩ 289.
Şcoala Domnească v. **Bucureşti,** oraş.
***Şeoaşul** (Seoş, Şioaş) sat ⟨azi în or. Ocnele Mari⟩, luat de la Mitropolia din Tîrgovişte şi dat m-rii Argeş 54; ocină întărită m-rii Bistriţa 196; vie dăruită lui Pătru şi Diicul armaşi 275.
Şerb, Şerbu:
Şerb, fratele lui Oprea, în pricină pentru Prislop şi Pereni 157.
Şerb, închină partea lui din Buneşti 76.
— **Şerbu,** întărit în Groşi 48.
Şerb, partea lui în Berislăveşti 77.
— **Şerbu,** ţigan 28.
— **Şerbu,** vinde parte în Clocotici 123.
— **Şerbu cel mare** v. **Obîrşia lui Şerbu cel mare.**
Şerban, Şărban:
Şerban ban mare al Craiovei ⟨din Izvorani⟩, hiclean faţă de Radu Paisie, fuge peste Dunăre 87; pierde averile 144; complici cu ~ 94;
în sfatul domnesc 1, 5, 10—15, 17—24, 26, 27, 29—32, 35—43, 45, 46, 48—52, 54, 56—62, 64—66, 70—73, 75—77; ispravnic 20; ⟨eroare:⟩ Harvat 48.
Şerban din Giuleşti, îşi vinde partea 21; v. şi **Şărban,** fratele lui Pecnea; ≃ din Tocsobeşti, jurător 268.
Şerban, fiul lui Poldea, vinde parte în Smileşti 236.
— **Şărban,** fratele lui Pecnea, cumpără ocină la Giuleşti 245 v. şi **Şerban** din Giuleşti; ≃ , frate cu Stoia, partea lui în Cucuteni 294.
Şerban înfrăţit cu Vîlcul log. pe partea lui din Buneşti 193.
Şerban, întăriţi: în Bucicăneşti 158; ≃ cu parte în Groşi 48.
Şerban, nepotul lui Baboşin în pricină pentru părţi la Ioneşti A.
Şerban, popă din Buzău, martor 270.
Şerbăneşti, sat ⟨azi în or. Pucioasa⟩ 50.
— **Şerbăneşti,** sat ⟨probabil c. Sălătrucel, j. Vîlcea⟩ al m-rii Cozia, cumpărat de la Drăgoi 71.
Şerbăneşti, lîngă Olt ⟨probabil c. Ştefăneşti, j. Vîlcea⟩, întărit lui Radu vătaf ş.a. 85.
***Şevăliug,** sat ⟨Topolniţa, j. Mehedinţi⟩ întărit m-rii Tismana 222.
Şintescul v. **Staico Şintescul.**
Şioaş v. **Şeoaşul.**
Şirco (Suho..), baltă la Nedeia ⟨Măceşu de Jos, j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, întărită lui Detco armaş 121, 144.
Şoaş, pîrîu ⟨Şeoşul, j. Vîlcea⟩, sat pe ~ 180.
Şoimul, top. la Grabicina 129.
Şolda, vinde jumătate din Săvăstreani 71.
Şovîrliug v. **Şevăliug.**
Ştefan v. şi **Ştepan.**
Ştefan (doi), vînd vie în luncă la Goreni 162.
⟨**Ştefan**⟩ **Nemania** (în călugărie: Simion), rege al sîrbilor ⟨1168—1196⟩, ⟨tatăl lui⟩ Sava arhiepiscop al sîrbilor 6.
Ştefăneşti, sat ⟨azi în mnc. Piteşti⟩ partea lui Badea Costescu dată m-rii Argeş, întărită din nou nepoţilor lui 274; viile jupânesei Nedelea lăsate nepoatei sale Elina postelniceasa (menţ. ulterioară) 274; vinăriciul boieresc întărit mitropoliei din Tîrgovişte, dania lui Baldovin ş.a. 27.
Ştefu clucer, cotropeşte satul Cetăţeni 276.
Ştefu, întărit în Zărneasca 58.
Ştefu sulger mare, stolnic mare, ; în sfatul domnesc: sulger mare 177; stolnic mare 186—188, 191—195, 198, 199, 202—204 206, 207, 209, 210, 213.
Şterban, fiul lui Drăgoi, vinde parte în Comarnic 65.
Ştirbina, top. la Vrabeţi 231.
***Ştiubeiu,** sat ⟨lg. Moiseşti, j. Mehedinţi⟩, în descriere de hotar 222.
Ştuba, ţigan 65.
Şuia, vinde loc de arie la Bîrzeşti 18.
Şuica vornic, bunicul lui Drăghici şi Vlad (menţ.) 290.
Şuici (Şuica), sat ⟨j. Argeş⟩ 290; parte întărită jupînesei Marga ş.a. 24.
Şuşiţa, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, întărit m-rii Tismana 232.

T

Taencoş (Taecoş), fiul Cotenesei, vinde şi înfrăţeşte pe partea lui din Coteniţa 144, 272.
Talea v. **Stoica al lui Talea.**
Tatoe, ţigan 144.
Tatomir, fiu lui Neniul, întărit în Cîlceşti 105.
Tatomir, fratele lui Neniul, vinde parte la Trestia 129.
Tatomir, vinde parte în Tigveni 114.
Tatul comis mare, ⟨din Buciumeni⟩, în sfatul domnesc 248—258, 260, 261, 264—267, 270, —274, 276—283, 287—291, 293—297.
Tatul, cumpără loc în Groşi 48.
Tatul din : Cîrlomăneşti, înfrăţeşte pe Nanul 113; ≃ din Goreni vinde vie şi luncă 162; ≃ din Laiovul de Sus, în pricină pentru satul Uda 214; ≃ din Lipia, martor 270; ≃ din Stăneşti, soţul Neagăi, stăpîn 103, 235; jurător 269; probabil acelaşi; **Tatul,** nepotul lui Tatul

www.dacoromanica.ro

vornic, întărit în Purcăreni 80, 81; ≃ în Stănceşti, vinde parte de ocină, îşi înfrăţeşte sora 297.
Tatul, fiul lui Lucaci, se înfrăţeşte cu Dumitru la Nămăeşti 237.
Tatul, fratele lui Nan, întărit la Hoviza 40.
Tatul, în pricină pentru parte la Pădureţi 267.
Tatul, întăriţi: la Săcşori şi la Ludeşti 78; în Zărneasca 58.
Tatul logofăt, frate cu Stan clucer, 126; întărit cu seliştele Strîmbele, Băileşti, Dumbrava şi Piscul Nisipului, pe care a fost înfrăţit de Ţalapi log. 1; dăruieşte jumătate din satul Strîmbele 126; în sfatul domnesc: mare logofăt 97—108, 110, 113—147, 149, 152—164, 169; ispravnic 5, 10, 11, 22, 27, 33, 38, 64, 73, 81, 84, 101, 107, 108, 110; ispravnic de poruncă domnească, 2, 83; de hrisov 74, 89.
Tatul, soţul Neagăi v. **Tatul** din Stăneşti.
Tatul, stăpîn de ţigani 280.
Tatul, ţigan 65.
Tatul, vinde parte la Măteşti 102.
Tatul vornic, lasă nepoţilor săi ocine în Purcăreni 80, 81.
Tatuţea, ţigan 65.
Taurul v. **Ganea Taurul**.
Tămăşeşti, sat ⟨j. Vlaşca; azi în or. Videle⟩ 269.
Tănilşoara, top. la Poenile Zlătariului 137.
Tătar, top. la Groşi 48.
Tătarul, sat ⟨j. Brăila⟩ întărit lui Drăghici spătar 65.
Tătărăştii, de pe apa Teleormanului, sat ⟨j. Teleorman⟩, parte întărită m-rii Glavacioc 57.
Tăuraş v. Stoica **Tăuraş**.
Teiteg, munte ⟨Taia (?), în masivul Parîng, j. Gorj⟩, întărit lui Draghiţibă ş.a. 278.
Teleormanul, rîu, sate pe ~ 57; semn de hotar 59.
Teleşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 241; parte întărită lui Dan ş.a. 128.
Temna, sat ⟨Tîmna, j. Mehedinţi⟩, întărit lui Detco mare armaş ş.a. 144.
Teodor v. **Tudor**.
Teodosie, Theodosie:
— **Theodosie** arhiereu la m-rea Sf. Pavel de la Athos 8.
Theodosie ⟨din Periş⟩, mare ban al Craiovei, al Jiului, postelnic, fratele lui Neagoe, întărit la Budeşti 142; întăreşte m-rii Bistriţa satul Muşcelul 184; în sfatul domnesc: postelnic 176, 177; mare ban 189.
Tepşe, tatăl lui Stepan, stăpîn la Peştera ş.a. 236.
Teşila, sat ⟨j. Prahova⟩, întărit lui Drăghici spătar 65.
Texluiu, fiul lui Vlad, înfrăţit pe parte la Studina lui Sturza 125.
Theodosie v. **Theodosie**.
Theodor v. **Tudor**.
Tia v. **Tiha**, sat.
Tică, ţigan 63.
Ticuci, fiul Dobrineasei din Făgeţel, familie, vinde partea mamei sale din Fata 262.
Tigveni, sat ⟨j. Argeş⟩, parte întărită jupînesei Marga ş.a. 24; partea Tigvenească de la ~ întărită m-rii Argeş 114.
Tiha, închină partea lui din Trestenic 140.
Tiha, sat ⟨Tia, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, jumătate din ~ întărit lui Drăghici spătar ş.a. 65.
Tihul, tatăl lui Stănimir, Stănislav şi Dragomir, întărit în Plăseni 291.
Tintea, ţigan 65.
Tipicarul, călugăr la m-rea Sf. Pavel de la Athos 8.
Tismana (Uspenia), m-re ⟨j. Gorj⟩ 1; stăpînă de sate, seliştі, imunităţi 3, 10, 49, 88, 199, 208, 222, 225, 229, 232; vama de la Calafat 224, 232; în pricină 20, 224, 251; egumeni 10, 199, 208, 222, 229, 232.
Tismana, rîu, întărit m-rii Tismana 10, 199, 232.
Tismana, sat ⟨j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana cu imunităţi 3, 10, 49, 199, 225, 232; jumătate întărit m-rii Bistriţa 49, 180.
Tîmboeşti, sat ⟨j. Rm. Sărat; azi j. Vrancea⟩, părţi cu loc de casă şi vii întărite lui Neagul 280.
Tîmna v. **Temna**.
***Tîmpeni**, sat ⟨Cochirleanca, j. Buzău⟩ părţi întărite lui Neagul 280; localizare probabilă 249.
Tîmpeni, sat ⟨j. Olt; azi Movileni⟩, întărit lui Detco mare armaş 144.
Tîrgovişte, oraş, cetate de scaun, 281, 294; sate lîngă 66, 212; diac din ~ 282; Mitropolia ⟨Înălţarea⟩ din ~ : sate, munţi, mori, podgorii 50, 51, 54, 66, 212; danii: 34; a lui Radu cel Mare 51; a lui Neagoe Basarab 66; scutiri 27; arhimandrit 294; mitropolit 27, 51. acte emise în ~ 5, 6, 13—15, 17, 19—22, 27, 29, 30, 36, 37, 39—45, 47—49, 60—62, 64, 65, 69—72, 77, 79, 84—86, 93—100, 102, 103, 107, 110, 114, 116, 125, 126, 129, 130, 133, 144, 146, 147, 150, 155—159, 162—164, 167—169, 200, 294.
Tîrgşor (Tîrşor), oraş, tîrgşorenii în pricină pentru Dălbăneşti 91; acte emise în ~ 32, 33, 50, 51, 66, 91.
Tîrgu Jiu, oraş ⟨azi ninc.⟩, vînzare de slănini la ~ 206.
***Tîrsa**, sat ⟨Costeşti, j. Vîlcea⟩ întărit m-rii Bistriţa 180.
Tîrseni, sat ⟨c. Purcăreni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, întărit lui Vlaicu şi Ratea 154.
Tîrşor v. **Tîrgşor**.
Toader v. **Tudor**.
Toacă, munte, în descriere de hotar la Groşi 48.

www.dacoromanica.ro

Tocsabă, întărit cu muntele **Meruol** 259.
Tocsabă, nepotul lui **Baboşin**, întărit la Ioneşti ş.a. A.
***Tocsobeşti**, sat ⟨lg. Colibaşi, j. Muşcel şi Pădureţ; azi în mnc. Piteşti⟩ 268.
Toda, ţigan 144.
Teleac piseţul, scrie acte domneşti 84, 94, 103.
Toma ban mare ⟨din Pietroşani, fratele lui Dragomir mare spătar⟩, familie 22; cotropeşte ocină la Bădeni 5; năpăstuieşte boieri şi ia pentru o datorie satul Padina 14;
în sfatul domnesc 1.
Toma, cumpără parte în Goleşti 252.
Toma, întărit cu ogoare în Cîmpuşor ş.a. 293.
Toma, partea lui la Cringeni 255.
Toma, ţigan 233.
Tomeni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ întărit fiicelor lui Stoica şi fiicelor Buicăi 247.
Topeşti, sat ⟨j. Gorj⟩ întărit m-rii Tismana cu imunităţi 3, 208, 232; întărit lui Detco din Drăgoeşti 251.
***Topliciani**, sat ⟨lg. Albota, j. Argeş⟩, în pricină cu Cerăşanii 111.
Topoliţa, top. la balta Bistreţul 232.
Topolog (Topolov), riu ⟨afluent al Oltului⟩, sate pe ~ 24, 287.
Toporna, baltă şi selişte ⟨la Basarabi, j. Dolj⟩, întărită Tismanei 232.
Trăviţele, baltă la Nedeia ⟨j. Dolj⟩, dăruită lui Detco mare armaş 121.
Trestenic, sat ⟨j. Vlaşca; azi Tomuleşti, j. Teleorman⟩, Vladul, Badiul, Stănimir ş.a. îşi închină ocinele lui Dragul clucer 140.
Trestia, sat ⟨j. Buzău⟩, părţi întărite lui Pătru ş.a. 129.
Trestioara, sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩, părţi întărite lui Pătru ş.a. 56.
Tridih (Dridih), fratele lui Tatul, înfrăţit la Hoviza 40.
Trifa clucer dăruieşte m-rii Glavacioc parte din Tătărăştii de pe Teleorman 57.
Trifu logofăt, scrie hrisov 8.
Troian, deal cu vie ⟨lg. Rîmnicu Vîlcea⟩, parte întărită jupaniţei Marga 24.
Troineşti, sat ⟨lg. or. Ocnele Mari⟩, al m-rii Cozia, cumpărat de la Drăgoi 71.
Trunchea, întărit în Vrabeţi 231.
Tudor, Teodor, Theodor, Toader:
— **Toader** cumpără ocină în Mileştii de Sus şi de Jos 197.
Tudor din: Curtişoara, martor 184; ≃ din Vlădeni, ⟨logofăt⟩, scrie act domnesc 32.
— **Teodor** (Theodor), egumeni: al m-rii Argeş 111; ≃ al m-rii Govora 39, 41, 62, 68, 84, 90, 111, 127, 168, 215. 234, 242, 262, 287; ≃ ieromonah la m-rea Nucet, vinde vie 34.
Tudor, fiul: lui Fîrtat vornic din Drăgăşani, întărit cu satele Prundul şi Călinetu 244; ≃ lui Moş, întărit în Plăseni 291.
— **Toader** grămătic, scrie act domnesc 264.
Tudor, închină partea lui din Trestenic lui Dragul clucer 140.
Tudor, înfrăţit pe ocină la Bădeni 281.
— **Toader**, în pricină pentru ocină la Ruşeţu 285.
Toader, întărit la Hirişeşti 278.
Tudor (Teodor, Thudor) logofăt ⟨din Drăgoeşti⟩, tatăl lui Radul log. şi Pîrvul mare post., stăpîn în Voinigeşti 188; cotropeşte satul Rogova 87; fără drepturi în Izvorul Călugăresc 266; ucis pentru hiclenie faţă de Radu Paisie 188, 216;
în sfatul domnesc, fost mare log. 1.
Tudor (Theodor) logofăt, ⟨din Orboeşti⟩, frate cu Dragomir mare spătar, stăpîn 145;
în sfatul domnesc: 171, 173, 178, 179, 199, 243; vistier 145.
Tudor (Theodor), scriu acte domneşti 4, 12, 92; v. şi **Tudor** grămătic.
— **Theodor**, văr primar cu Muja comis, dăruieşte pomet la Bujorani 143.
Tudor, vinde parte la Veţel 169.
Tudor vistier v. **Tudor** log. din Orboeşti.
Tudora, fiica lui Leica, dă ocina din Berislăveşti 86; ≃ lui Vladul, înfrăţită pe parte la Studina lui Sturza 125.
Tudora, sora lui Cortofleş, vinde satul Cepari 24.
Tudoran logofăt, scrie act domnesc 1, 19.
Tudoran, ţigan 107.
Tudoran Argişeanul, îşi vinde partea din Muşcel 76.
Tudorel logofăt, scrie act domnesc 156.
Tudorel logofăt, scrie act domnesc 156.
***Tudorovţi**, sat ⟨probabil j. Gorj⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Tufeşti, sat ⟨j. Brăila⟩ 60.
Tupşa, sat ⟨azi Cărbuneşti Sat, ~ Tg. Cărbuneşti⟩ întărit m-rii Bistriţa 180.
***Turbureşti** pe Cîlnău, sat ⟨lg. Fundeni, j. Buzău; azi Batogu⟩, parte întărită lui Baico ş.a. 38, 61.
Turceanul, în pricină pentru Gura Jiltului, Trestioara ş.a. 56.
Turcin, vecin din Pleşoi, în pricină 67.
Turnul lui Sava, m-re v. **Athos.**
Turnul Nicopolului, cetate ⟨Tr. Măgurele⟩, vistieria Ţării Romîneşti dusă la ~ 133.
Tutana, m-re ⟨j. Argeş⟩ 1, schimbă părţi din Miceştii de Sus pentru părţi din Albota şi Huhurez 154.

Ţ

Ţalapi din Bălaci, diac mic, scrie act domnesc 49; ≃ din Birleşti, din Izvor, diac, scrie acte domneşti 52, 157, 178, 207.
Ţalapi logofăt, înfrăţeşte pe Tatul log. pe seliştea Strîmbele, Băileşti ş.a. 1; ispravnic în sfatul domnesc 200, 241.
Ţara Românească, sate de la întemeierea ei 229, 232; în titulatura domnului: passim.

www.dacoromanica.ro

Ţara Turcească, fuga unui boier hiclean în ~ 87.
***Ţerovet,** sat ⟨lg. Brezniţa, j. Mehedinţi⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Ţeţea, ţigan 144.
Ţigăncele, baltă la Nedeia ⟨j. Dolj⟩, dăruită lui Detco mare armaş 121.
Ţigănescul v. **Dadul Ţigănescul.**
Ţigăneşti, sat ⟨Ursoaia, j. Buzău⟩ întărit lui Frăţilă şi Vlaicul vist. după pricină 178, 263.
Ţigănuşa, dăruieşte m-rii Glavacioc parte la Neagra 177.
Ţigărţuiul, baltă la Nedeia ⟨j. Dolj⟩ dăruită lui Detco mare armaş 121.
Ţiia, ţigan 144.
Ţilea, întărit la Buneşti 76.
Ţintea mare armaş, stăpîn în Rîhov, Cozleci ş.a., danie Episcopiei Buzăului 211; în sfatul domnesc, ispravnic 172.

U

Uda, sat ⟨~ — Clocociov, j. Teleorman⟩, întărit m-rii Cutlumus 214.
Udrea comis, tatăl lui Barbul mare comis (menţ.) 41, 82.
Udrea mare logofăt (?) în sfatul domnesc 172.
Udrea, ţigan 144.
Udrişte v. şi **Neaga a lui ~.**
Udrişte, fiul lui Mihnea vist., întărit la Futeşti 152.
Udrişte mare vistier, vlastelin, nepotul lui Drăghici fost mare vornic, întărit cu sate şi ţigani 65; dăruit de Radu Paisie pentru slujbă dreaptă şi credincioasă în Căpăţîneni, Hrastu şi Craiova 159; întărit cu vinăriciul domnesc şi perperul din satele Mărgineni şi Filipeşti 100; înfrăţit cu Sara călugăriţa şi sora ei, Ana 66.
în sfatul domnesc 1, 5, 10—15, 17—24, 26, 27, 29—33, 35—46, 48—52, 54, 56—62, 64—65, 69—73, 75—77, 79—82, 84, 85, 87, 91—108, 110, 113—147, 149—158, 160—165, 167—170.
Ueşti (Uieşti), sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩, întărit doamnelor Despina şi Ruxandra 219.
Uliţa, sat ⟨azi în or. Rîmnicu Vîlcea⟩ al m-rii Cozia 71; părţi întărite lui Stoica mare pah. ş.a. 99.
Umbrerelul, top la Grabicina 129.
Unghea Ursului, top. la Preoteşti 91.
Ungheni, sat ⟨j. Argeş⟩, în pricină pentru Deag 59.
Ungrovlahia (Ţara Românească), în titulatura domnului passim.
Ungurei, sat ⟨Unguriu, j. Buzău⟩, părţi întărite lui Radu ş.a. 270.
Ungurei, sat ⟨probabil lg. Cornesti; azi în or. Tg. Jiu⟩ parte întărită slugilor domneşti Drăgoi ş.a. 20.
Ungurul v. **Hanăş Ungurul.**
Urdea v. **Dîjma lui Urdea.**
Urecheşti, sat ⟨j. Rm. Sărat; azi j. Vrancea⟩, părţi întărite lui Mitiutelul 93.
⟨**Urîţi**⟩ (Poiana Urîţii), sat ⟨Negoi, j. Dolj⟩, parte întărită jupanului Radu vist. 69.
***Urseni,** sat ⟨probabil lg. Cîrligei, j. Gorj⟩, parte întărită lui Coman şi Dragotă 124.
Ursoane, pîrîu la Plopul 254.
Ursu, Ursa, Urs:
Ursu, cumpără parte de moşie în Rusenesti 29.
— **Urs,** fiul lui Vlaicu din Nucet, în pricină, pentru Stoiceani 168.
Ursu, întărit la Crîngeni 255.
— **Ursa,** ţigan 110.
Utma, în pricină pentru parte la Plăviceni 147.
Utmeş, vinde parte la Pietrari 18.

V

Vaca, plai ce se zice muntele ≃ ⟨j. Dîmboviţa⟩ întărit lui Stan şi Nan, după pricină 131.
Vadul Bujoarăi, moşie la Nucşoara 204.
Vadul Nicopolei, vad ⟨probabil mnc. Turnu Măgurele⟩, act domnesc scris în ~ 160.
Vadul Vidinului v. **Calafat.**
***Vaideeşti,** sat ⟨lg. Ioneşti, j. Vlasca; azi j. Dîmboviţa⟩, parte întărită nepoţilor lui lui Baboşin A.
Valea, m-re de călugăriţe, întărire de ţigani 28.
Valea Călugărilor, sat ⟨Valea Călugărească, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte cu vie, vinărici domnesc şi perper întărite m-rii Snagov 26.
Valea Cîinelui, pîrîu la Plopul 254.
Valea Cruşovului v. **Cruşovul.**
Valea cu Pietrile, top. la Brătianii de Sus 171.
Valea Dracului, top, la Clocotici 163.
Valea Largă, sat ⟨Măneci-Ungureni, j. Prahova⟩, ocină întărită lui Miclea ş.a. 248.
Valea lui Andreiaş, top. la Lieşti 238.
Valea Humii, top. la Cucuteni 294.
Valea Sasului, top. la Groşi 48.
Valea Seacă, top. la Preoteşti 91.
Valea Slavnei, top. la Bodeşti 18.
Valea Rea, pîrîu ⟨j. Buzău⟩, hotar de sat 280.
Valea Tiselor, top. la Cucuteni 294.
Valea Turcilor, top. la Nămăeşti 237.
Valea Ursului, top. la Pietrari 18.
Varlaam, arhiepiscop la ⟨m-rea⟩ Sf. Ecaterina de la Sinai 89.
Varlaam, egumen, cumpără în Cucuteni (menţ. ulterioară) 294.

www.dacoromanica.ro

Varlam mitropolit al Ţării Româneşti 27, 51; judecă pricină între m-ri 49; în sfatul domnesc 10; martor 34.
Varlam, munte, în hotar cu ocina Zărneasc㠄Goideşti, j. Buzău〉 58.
***Varovnicele,** sate 〈lg. Schela Cladovei; azi în Drobeta-Turnu Severin〉 întărite m-rii Tismana 232.
Vasilie monah, tatăl lui Jitian stolnic, dăruieşte m-rii Govora ocină la Frăsinetul de Cîmpie 39, 41.
Văcăreşti, sat, vie întărită lui Săbian 17.
Vădastra (~ Mare), sat 〈j. Romanaţi; azi j. Olt〉 întărit m-rii Bistriţa 180, 227.
Vădăstriţa v. **Vodastriţa.**
Vădenii de Sus, sat 〈azi în mnc. Tg. Jiu〉 parte întărită Neacşei 98.
Văile lui Mănăilă, top. la Nucşoara 204.
Vărateci, sat 〈j. Vîlcea〉, livezi la ~ cumpărate de Fetea 48.
***Văselaţi,** sat 〈probabil lg. Dăneşti, j. Gorj〉 partea Măcreştilor întărită lui Stanciul şi lui Bădilă 30.
Văsiiu, partea lui în Strîmba şi Lovu 161, 283.
Vede v. **Muchea Vedelor.**
Ventilă voievod v. **Vlad Vintilă.**
Vera, top. la Fata 262.
Verbiţa v. **Vîrbiţa.**
Verneşti, sat 〈j. Argeş〉 parte întărită jupaniţei Marga ş.a. 24.
Verneşti, sat 〈j. Buzău〉, vii în dealul ~ ale Episcopiei Buzăului 122.
Verzea vătaf, martor 184.
Veţel, sat 〈j. Vîlcea〉, parte întărită lui Radul log. 169.
Vidin vamă v. **Calafat.**
Vieroş (Virăş), sat 〈Făgetu, j. Pădureţ; azi j. Argeş〉, întărit lui Borcea mare şătrar ş.a. 109.
Vigul, ţigan 24.
Viia, top. la Lieşti 247.
Viişoara, sat 〈probabil j. Teleorman〉, întărit jumătate lui Drăghici spătar 65.
Vilşoara, sat (?), ocină întărită lui Miclea ş.a. 248.
Vilaia, fiica Buicăi, întărită la Tomeni şi Svinteşti 247.
— **Vilae,** jupaniţă 〈din Stăneşti〉, vinde ţigani 144.
Vintilă comis 〈din Mărgineni〉, văr cu Drăghici spătar şi Udrişte vist., întărit cu sate şi ţigani 65.
Vintilă, fratele lui Nan, întărit la Popeşti 170.
Vintilă log. v. **Vintilă Florescu.**
Vintilă, vinde loc de vie la Popeşti 19.
Vintilă voievod v. **Vlad Vintilă.**
Vintilă vornic mare 〈din Cornăţeni〉, fiul lui Radu 〈Vintilescu〉 log., ctitor la Tismana 199; în sfatul domnesc 1, 5, 10—15, 17—24, 26, 27, 29—31, 170, 171, 173—177, 179—183, 186—189, 191—195, 197—204 206, 207, 209, 210, 212—216; fost mare vornic 32, 33, 36—46, 49—52, 54, 56, 59—62, 64—66, 71, 73, 75—77, 107, 219—223, 226, 227, 230—238; ispravnic 65, 174—176, 214, 219, 246.
Vintilă 〈Florescu〉 logofăt, dăruieşte m-rii Tismana părţi în Ohaba (menţ.) 199.
Virovie v. **Jirov.**
Vişa din Bădeni, înfrăţeşte pe Gulea şi Teodor 281.
Vişa, jupaniţă, înfrăţită pe satul Grădiştea de la Cîmpulung 37.
Vişa, sora lui Tatul, urmaşă la moşia din Hoviza 40.
Vişa, stăpînă în Nişcovenii de la Nişcov şi Nişcovenii de la Cîlnău 33.
Vişa, vinde ogor în Crivina Broştenilor 231.
Vişan logofăt, cotropeşte ocină la Coteniţa 272.
Vişan logofăt, ispravnic în sfat 15.
Vişeneasa, soţia lui Vişan logofăt, în pricină pentru Coteniţa 272.
Vişina, sat 〈j. Romanaţi; azi j. Olt〉 296; întărit m-rii Bistriţa 180.
Vişul grămătic, piseţ, scrie act domnesc 191, 220, 221.
Vitan, tatăl lui Drăgoi, Oprea şi Neaga, aşează pe copiii lui pe ocina din Buneşti 264.
Vitan, ţigan 110.
Vitian, ţigan 144.
Viţicheşti, sat 〈j. Păduret; azi în or. Topoloveni〉, parte întărită lui Radu post. 12.
Vîlcan, fratele lui Radul, vinde părţi la Cepari 24.
Vîlcan, întărit cu ocină în Cruşov 296.
Vîlcan, partea lui în Popeşti 130.
Vîlcan, vinde parte la Spinu din Lovişte 226.
Vîlcea, judeţ, găletăritul din orz şi grîu în ~ 71; căşăritul în ~ 180.
Vîlcea, Vîlceanu mare log. v. **Radu Vîlceanul.**
Vîlceaua Podului, top. la Groşi 48.
Vîlceaua Seliştei, top. la Pădureţi 139.
Vîlcul din Pogoneşti, diac, scrie act domnesc 192.
Vîlcul, fiul lui Iuga, întărit la Clocotici 123.
Vîlcul logofăt, slugă domnească, se înfrăţeşte pe ocina de la Buneşti 193.
Vîlsan, fiul lui Neagoe din Padeş, vinde părţi la Peştera 236.
Vîlxan, soţul Neacşei, cumpără părţi în Sîmbotin 98.
Vîltur, stăpîn la Bogdăneşti (menţ.) 179.
Vîrbiţa, sat 〈Verbiţa, j. Dolj〉, întărit m-rii Tismana 232.
***Vîrful lui Vlad,** sat 〈lg. Brezniţa, j. Mehedinţi〉, întărit m-rii Tismana 222.
Vîrjoghe mare portar în sfatul domnesc 277; ispravnic 268, 291—294.
***Vîrleţi,** sat 〈probabil Axintele, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov〉, întărit lui Drăghici mare spătar 65.
Vîrtejul pe Dunăre „la Iuţeli" 〈Porţile de Fier〉, trecătoare, pescării la ~ întărite m-rii Tismana 232.

www.dacoromanica.ro

Vîrtoape, top. la Hareș 172.
Vîrtopul Mecichei, munte la Brătianii de Sus, întărit lui Voico ș.a. 171.
Vlad, Vladul:
Vlad ban din Maxim, în pricină pentru satul Aninoasa 51; probabil același: Vladul ban, ispravnic de jurători (menț.) 75.
— **Vladul** comis, fiul lui Tudor log. ⟨din Drăgoești⟩, familie, întărit la Voinigești 188; hiclean față de Radu Paisie, pierde ocină 87.
Vlad, cumpără ocină la Gîrbovi 33.
Vlad din Micești, jurătorii lui ~ 268.
— **Vladul** din Sîrbi, întărit cu parte în Zlătărei 213, 256, 257; v. și ≃ , fiul lui Danciu.
— **Vladul,** fiii lui întăriți la Dălbănești 91,
— **Vladul** (Vlaicu eroare), fiul lui Danciu familie, întărit la Zlătărei 243, v. și ≃ din Sîrbi.
Vlad, fiul lui; Iuba, întărit la Sibiceu 146; ≃ lui Mihnea visitierul, întărit la Futești 152; ≃ lui Oncea, vinde parte în Tigveni 24, 114; lui Șuica v. **Vladul portar**; ≃ lui Tudor log., v. **Vladul comis.**
— **Vladul** (Vlad), fratele: lui Lumotă, întărit la Cuca 185; ≃ lui Mihnea vist., vinde la Futești, Stănești și muntele Florei, 95, 103, 152, 235, în pricină pentru Țigănești 178; ≃ lui Oprea, vinde parte la Pietrari 18.
Vlad (Vladul) grămătic, scrie acte domnești 40, 125, 130, 139, 243.
Vlad, închină partea lui din Trestenic 140.
— **Vladul,** în descriere de hotar la Tătarul 65.
Vladu, în pricină pentru parte la Plăviceni 147.
— **Vladul,** în sfatul domnesc 264;
Vlad (Vladul), întăriți: la Bunești 76; ≃ la Gura Jilțului ș.a. 56; ≃ la Ludeștii Păsăreanului 78; ≃ cu parte la Studina lui Sturza 125.
Vlad (Vladul) nepotul: lui Stănislav, întărit în Cucuteni 294; ≃ lui Tatul vornic întărit în Purcăreni 80, 81.
— **Vladul,** partea lor: la Sibiceu 146; la Strîmba v. ≃ , tatăl lui Mareș și ≃ unchiul lui Mareș; ≃ , la Trestenic 140.
Vlad (Vladul) portar, fiul lui Șuica vornic, întărit, în Morăști, Voicești, Cacaleți ș.a. 155, 290.
Vladul, stăpîni: la Cîrlomănești 113; la Nișcovenii de la Nișcov și de la Cîlnău 33.
Vlad (Vladul), tatăl: lui Berivoe, stăpîn în Comarnic 65; ≃ lui Dragomir, stăpîn la Pădureți 267; ≃ lui Mareș ș.a. întărit la Strîmba și Lovu 283; ≃ lui Radu, Stoica, Tezlui și Tudora, așează pe fiii lui pe ocina din Studina lui Sturza 125.
— **Vladul,** unchiul lui Nan și Mareș, partea lui în Strîmba 161.
— **Vladul** vînd: jumătate din satul Clocotici 24; ⇒ parte la Mătești 102.
Vlad voievod v. **Vlad Vintilă.**
Vlad voievod cel Bătrîn v. **Vlad Dracul.**
Vlad voievod cel Tînăr v. **Vlad Înecatul.**
Vlad voievod, fiul lui Radu Paisie în pomelnice 74, 89.
Vlad voievod, tatăl lui Radu Paisie, ⟨eroare⟩ v. **Radu cel Mare.**
Vlad vornic, stăpîn la Ruși (menț.) 24.
Vladul al lui **Ilea** grămătic, piseț, scrie acte domnești 193, 242; probabil același: ≃ scrie act domnesc 189.
Vlad Călugărul (~ cel Bătrîn), domn al Țării Românești ⟨1482—1495⟩, bunicul lui Radu Paisie; în zilele lui 24, 30, 53, 69, 85, 105, 117, 176, 180, 227, 243, 255, 383; stăpîn 24, 100, 287; face danii 24, 179, 285;
cărți de la ~ 15, 46, 84, 87, 147, 167, 175, 222, 283, 287, 296.
Vladul cel Gros, vinde satul Vădastra 180, 227.
Vlad cel Tînăr v. **Vlăduță** voievod.
Vlad Dracul (Vlad, ~ cel Bătrîn, Drăculea), domn al Țării Românești ⟨1436—1442, 1443—1446⟩ 20; danie la m-rea Snagov 26;
carte de la ~ 199.
Vlad Înecatul (~ cel Tînăr, Vlăduț), domn al Țării Românești ⟨1530—1532⟩ 11; 65, 276; fiul doamnei Anca 31; danie 42;
cărți de la ~ 39, 46, 63 (?), 67, 103, 147.
Vlad Țepeș, domn al Țării Românești ⟨1456—1462⟩ 290.
Vlad Vintilă (Vintilă) domn al Țării Românești, ⟨1532—1535⟩ 44, 178, 226, 262, 263, 290; stăpîn 61, 171;
cărți de la ~ 39, 46, 67, 103, 125, 199.
Vladislav I ⟨Vlaicu vodă⟩, domn al Țării Românești ⟨1364—1377⟩, carte de la ~ 222.
Vladislav II, domn al țării Românești ⟨1446—1456⟩
carte de la 266.
Vlaicu ⟨eroare⟩ v. **Vlad,** fiul lui Danciu.
Vlaicu armaș mare în sfatul domnesc 197; ispravnic în sfatul domnesc 186; hotarnic domnesc 189.
Vlaicul clucer v. Vlaicul mare logofăt.
Vlaicul din Nucet, familie, vinde satul Stoiceani (menț) 168.
Vlaicul, fiul: lui Lumotă,, familie, întărit în Albota, Huhurezi și Tîrseni 154; ≃ lui Mihnea pîrcălab, nepotul lui Vlaicul mare log., întărit cu părți la Agești 210.
Vlaicul, fratele: lui Bratul v. ≃ vistier; ≃ lui Coman, întărit la Bcceni 239.
Vlaicul mare logofăt ⟨din Piscani⟩, frate cu Mihnea pîrcălab și Badea sulger 167, 210, 216; stăpîn în Agești, Cetățeni și în Deagu 59, 210, 276; în pricină pentru

venitul bălții Mamina 36; cotropește la Vieroș, Mărăcineni și Goleşti 109, 216; cotropește mori ale m-rii Bistrița 167; în sfatul domnesc: mare log. 1, 5, 10, 12—15, 17—24, 26, 27, 29—33, 35—46, 48—52, 54, 56—58, 60—62, 64—66, 69—73, 75—77, 79—82, 84—87, 91—96; fost mare log. 98, 100; ispravnic 13, 18, 23—26, 31, 32, 39, 41, 43, 44, 49, 50, 51, 54, 57, 62, 72, 76, 79, 80, 82, 86, 90, 96; ispravnic de poruncă domnească 3, 9, 16, 28, 47, 55, 63, 68. clucer, hotarnic domnesc 111. ⟨eroare:⟩ Radul logofăt 109.

Vlaicul paharnic ⟨din Cotești⟩, fiul lui Stanciul, familie, întărit cu ocină în Ştefăneşti 274.

Vlaicul pîrcălab ⟨din Izvorani⟩, înfrățit pe satul Grădiștea de la Cîmpulung 37; în sfatul domnesc, pîrcălab 51, 173, 175—177, 180; ispravnic 1.

Vlaicul, țiganul 65, 107.

Vlaicul, vinde parte în Tigveni 114.

Vlaicul vistier ⟨din Rumceni⟩, familie, întărit în Țigănești 178, 263; stăpîn de țigani 42.

Vlaicu vodă v. **Vladislav Vlaicu.**

Vlaicu Urgie, în pricină pentru parte la Greci 151.

Vlasie, feciorii lui vînd locuri la Groşi 48.

Vlasie, nepotul lui Neagoe, întărit cu ocină în Băiași 295.

Vlădeanu v. **Stepan Vlădeanu.**

Vlădășelul, vale la Sălcuța 94.

Vlădeni, sat ⟨probabil j. Dîmbovița⟩ 32.

Vlădeni, sat ⟨probabil Vlădaia, j. Mehedinți⟩ întărit jumătate lui Detco mare armaș 144.

Vlădești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ (menț ulterioară) 141.

Vlădila, sat ⟨j. Olt⟩, în hotar 39, 41.

Vlăduleț, tatăl lui Radul, întărit cu părți în Groşi 48; v. și **Radul Vlăduleții.**

Vlăduț voievod v. **Vlad Înecatul.**

Vlăduță voievod ⟨Vlad cel Tînăr, 1510—1512⟩ dăruiește satul Dîlga lui Ghiura log. 192.

Vlăican, boier, întărit cu parte la Plăviceni 147.

Vlăsea, partea lui în Bogdănești 149.

Vodița Mare, pîrîu ⟨j. Mehedinți⟩ 222, 232.

Vodița Mare, sat (?) ⟨lg. Bahna, j. Mehedinți⟩, întărit m-rii Tismana 222, 232.

Voica, fiica: lui Arbune turcul, vinde ocină în Văcărești 17; ≃ lui Danciul, întărită în Iași 240; ≃ lui Dumitru, întărită la Prislop și Pereni 157; ≃ lui Nanul, înfrățită de el pe părți la Strîmba și Olov 13.

Voica, înfrățită pe ocină în Clocotici 123.

Voica, întărită la Dănești 92.

Voica jupaniță, întărită cu ocină cumpărată de la Oancea și Radul, după pricină 250.

Voica, vinde parte la Stejarul 253.

***Voicești**, sat ⟨lg. Văleni, j. Argeș⟩, parte întărită jupaniței Marga ș.a. 24; întărit lui Albul din Cepari ș.a., urmașii lui Șuica vornic 290.

Voicilă, bunicul lui Dragomir cumpără parte la Chiojd 271.

Voicilă, fiul lui Iuga, întărit în Clocotici 123.

Voicilă, întăriți: la Chiojd 271; ≃ la Măniaci 209.

Voicilă, vinde parte la Stoenești 78.

Voico, cumpără parte în Goleşti 252.

Voico, (Voicu) fiii lor vînd ocine: în Crușov 296; ≃ în Groşi (menț.) 48.

Voico (Voicu), fiul: Stancăi, cumpără parte în Iași 240; ≃ vitreg al lui Stănimir, înfrățit în Plăseni 291.

Voico, grămătic, scrie act domnesc 5, 42.

Voico, înfrățit pe ocină la Alexeni 186.

Voico, întăriți: la Brătianii de Sus și Groşi 171; ≃ la Bunești 76; ≃ la Coteniţa 272.

Voico mare paharnic, în sfatul domnesc 248, 250—252, 254—258, 260—262, 264; fost mare paharnic 283.

— **Voicu**, partea lui la Crîngeni 255.

Voico stăpîn la Trestia și Posobești 129.

Voico, tatăl: lui Săbian, cumpără vatră de casă și grădină în Mihăești (menț.) 17: ≃ lui Voico, Oprea, Roman și Şerb, fiii lui în pricină pentru Prislop și Pereni (menț.) 157.

Voico, țigan 107.

Voico, vînd parte: în Bunești 76; ≃ în Tigveni 24.

Voico vistier, hiclean față de Mircea Ciobanul, pierde moșie la Mihăești 275.

Voico Misescul, vinde la Clocotici 123, 163.

Voiculeț, întărit la Bunești 76.

Voinea, cumpără ocină la Gîrbovi 33.

Voinea, în pricină pentru parte la Crîngeni 255.

***Voinigești**, sat ⟨lg. Feţeni, j. Vîlcea⟩, parte întărită lui Radu mare log. ⟨Drăgoescu⟩ și fraților lui 188.

Voisilă, dă satul Izvorul Călugăresc lui Radu Vîlceanu mare log. 266.

Volijina, pîrîu (?) la Cuca 185.

Vrabeți, sat ⟨Brabeți; azi în or. Motru⟩, întărit lui Trunchea ș.a. 231.

Vrănești, sat ⟨j. Muşcel și Pădureți; azi j. Argeș⟩ parte întărită jupînesii Caplea 110.

Vuia grămătic, frate cu Luca, întărit în Popești cu ogoare și vad de moară 19.

Vulpeni, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩, mori în ~ întărite m-rii Bistrița 180.

Z

Zaharia, fratele lui Iovan, întărit la Cruici 13.

Zaharia Nenovici, dascăl de limba slovenească, traduce act (sec. XIX) 29.

*Zavlăşani, sat ⟨probabil j. Gorj⟩, părţi întărite lui Cuciulat spătar 236.
Zăbavă, ţigan 65.
Zăblău v. Badea Zemlău.
Zăboga, ţigan 65.
Zăgan, ţigan 24.
Zăm v. Radul Zăm.
Zănoaga, munte ⟨j. Vîlcea⟩ vîndut de Stoica Balotă lui Maniu 97.
Zărneasca, moşie ⟨Goideşti, j. Buzău⟩ întărită slugilor domneşti Stănilă, Steful ş.a. 58.
Zăuleasca, moşie la Plăseni 291.
*Zăvoaicle, sat ⟨lg. Ruşeţu, j. Buzău⟩ întărit lui Drăghici spătar 65.
Zbuciumatul, munte la Brătianii de Sus întărit lui Voico ş.a. 171.
Zemlău v. Badea Zemlău.
Zgarone v. Manea Zgarone.
Zgădeşti, sat (?) întărit lui Dan pah. ş.a. 46.
Zîrnă din Tufeşti, în pricină pentru ocină 60.
Zîrnă, fiul Stancăi, frate cu Stanciul ş.a. moşteneşte în Sibiceu 273.
Zlătărei (Zlătari) sat ⟨j. Vîlcea⟩, părţi întărite fiilor lui Danciul ş.a. 213, 243, 256, 257.
Zoreşti v. Soreşti.

X

⟨Xenofon⟩ (Ehsinoh), m-re v. Athos.

www.dacoromanica.ro

A

acte,
domneşti: hrisoave 4, 7, 8, 36, 71, 74, 89, 119, 144, 207, 232; cărţi porunci passim; răvaşe de jurători 268, 269; cărţi vechi, fără menţionarea domnului passim; cu menţionarea lui, de la: Vladislav (Vlaicu) 222; Negru Vodă cel Bătrîn 278; Mircea cel Bătrîn 87, 199, 229, 232; Dan al II-lea 139, 142, 229; Vlad Dracul 199; Radu cel Frumos 200; Basarab Laiotă 172; Vlad Călugărul 46, 84, 87, 147, 167, 174, 175, 182, 222, 287; Radu cel Mare 46, 62, 84, 147, 167, 168, 207, 222, 278, 287; Neagoe Basarab 46, 168, 174, 201, 204, 254, 285; Radu de la Afumaţi 136; Moise vodă 46, 67, 254; Vlad Înecatul 39, 41, 46, 67, 103, 147; Vlad Vintilă 39, 41, 46, 67, 103, 125, 199; Radu Paisie 199.
ale marelui ban 184, 205, 292; al marelui logofăt 225; zapise 34, 88, 90; furate 92; sparte în divan 97; arse 283; mincinoase 146, 209.
⟨adunare de stări⟩ 150.
arătură, făcută cu sila 53.
argint, aspri de ~ 265, 280; florinţi de ~ 161; obiecte de ~ 20, 35, 36, 110; ~ dat la înfrăţire 270.
arhiepiscop 27.
arhierei, iau parte la adunarea de stări 150.
arhimandrit 294.
arii 18, 48, 203.
armaşi, stăpîni 206; execută pentru pagubă 206; mari ~ stăpîni 87, 101, 106, 121, 144, 156, 211, 275; ctitor 180; hotarnic 189; ispravnici în sfat 104, 111, 157, 162, 172, 295.
aspri 25, 112; în preţuri 2, 12—15, 17—19, 21, 23, 24, 29, 31, 34, 36, 43, 44, 48, 60, 62, 64—66, 69, 71, 76, 78, 86, 90, 94, 95, 97, 98, 102, 106, 116—119, 124, 129, 130, 137, 141, 144, 147—149, 151, 152, 154, 158, 160—162, 168, 173, 180, 181, 187, 194, 197, 210, 213, 220, 227, 231, 232, 235, 237, 238, 245, 249, 250, 252—254, 256—258, 262, 272, 274, 278, 280, 284, 287, 289, 291—293, 296, 297; în obroace 6—8; în danie 25; dăruiţi la înfrăţire 230, 265, 280, 283; în dări şi gloabe 13, 73, 262, 283; luaţi pe seama domnească 171; la răscumpărare de ocină 114; în împrumuturi 144, 156; în datorii 107, 205; în despăgubire 206; lepădaţi cu sila 178, 244, 263, 272, 284, 291; întorşi 33, 111, 117, 163, 294; plătiţi turcilor 87; ~ de argint 265, 280.
aşezare v. **închinare, înfrăţire.**
aur, în podoabe 110; dat la înfrăţire 270.
averi, passim; pierdute pentru hiclenie 94, 194, 238; v. şi **hiclenie.**

B

bani ⟨dregători⟩:
mari ~ ai Craiovei stăpîni 22; dau cărţi 88, 184, 205, 292; ctitori 180; iau ocine, vite şi bani pentru pagube 94, 206; răsplătesc pentru slujbă credincioasă 29, ispravnici: de poruncă domnească 208; de jurămînt 75; ~ mici, opriţi să tulbure privilegiaţi 3; martori 184; în sfat passim. v. **Crăciun, Drăghici, Stan, Şerban, Teodosie;** v. şi **ispravnici.**
bani ⟨monede⟩ 4, 36, 294; v. şi **aspri, florini, groşi, taleri, ughi.**
bălţi 25, 36, 69, 121, 293, 296.
bănească, ctitoră 180.
bănişor, tălmăceşte act (menţ. ulterioară) 265.
bătaie, în divan 67, 226.
berbeci, ca preţ în natură 297.
bir 44, 161, 283; pe ocină 262; ocină vîndută pentru plata ~ 130; scoateri de la ~ 12, 57, 280, 283.
biserică, în descriere de hotar 278.
bob, în toponimie 238.
boi, în preţuri 29, 252, 293; ca preţ în natură 144, 180, 187, 255, 278; luaţi abuziv 88; luaţi de la jurători 185.
boieri, stăpîni passim; hicleni 194, 238; iau parte la adunarea de stări 150.
bolovani de sare, în mertic 72; la vamă 224.
branişti 9, 39, 41, 65, 91.
brînză 25, 280.
brîu de argint 20.
bruchеş, coţi de ~ , în preţ 274.
burdufe de brînză 25, 280.
butar 292.
butoaie de vin 35, 224.

www.dacoromanica.ro

C

cai 65; fel şi calitate (buni, româneşti, turceşti) 36, 59, 100 , 144, 179, 180, 227, 265, 293; în preţuri în bani 20, 24, 94, 100, 129, 148, 155, 150, 173, 235, 274, 293; ca preţ în natură 71, 78, 129, 144, 180, 187, 227, 278; în danii 36, 59, 265; in gloabe 12; furaţi 35; omoriţi 179; darea calului 12, 13, 18, 19, 23, 29, 33, 35, 44, 58, 76, 95, 129, 137, 140, 143, 154, 160, 163, 173, 186, 187, 193, 197, 230, 235, 264, 294; ~ de olac 3.
car 224.
case 12, 17, 25, 35, 72, 82; loc de ~ 252.
cavat, în preţ 262.
călugări, în pricini passim; martori 90; fac danie 108.
călugăriţe 25, 72; stăpîne 66, 110, 260; face danie 27.
cămăşi 35.
căpitan (menţ. ulterioară) 265.
căruţe 133.
căşărit 180.
ceară 25.
cetate de scaun v. **Bucureşti, Tîrgovişte.**
cete 66; a unui boier 290; de moşneni 64, 76, 117, 144, 162, 226, 234, 239, 242, 248, 271, 279, A.
cheltuieli 262, 294.
cioară, în onomastică 173.
cîmpuri, passim; ~ de sus, ~ de jos 131, 296.
cînepişte 129.
cluceri, 261; mari, cotropesc ocină 276; stăpîni 62, 75, 116, 126, 140; ctitori şi donatori 57, 184; hotarnic 111; v. şi **ispravnici.**
colterie, dulamă de ~ 12.
cojoc, în preţ 280.
comişi, stăpîni 99, 144, 188, 274; martori 184, 294; ispravnic în sfat 19; în sfat passim; v. **Badea Zemlău, Barbu, fiul lui Udrea, Diicul, Gherghe** ⟨**din Pietroşani**⟩, **Radul, Staico** ⟨**Şintescu**⟩, **Tatul.**
copii din flori 103, 157.
cotropiri de: sate 87, 276, 284; de ocine 68, 80, 92, 109, 171, 189, 198, 199, 216, 272, 287, A.
coţi ⟨măsură⟩ 274.
covor 12.
crap 25.
cruce, în preţ 48.
cupe de argint 20.
curături 64, 137, 237, 272.

D

danii (miluiri, închinări): domneşti către biserică 36, 51, 115, 274; domneşti către boieri 1; boiereşti către biserică 27, 36, 47, 57, 71, 108, 118, 119, 126; ale unor călugări către mănăstiri 34, 39, 41; ale unor moşneni către biserică 45, 50; vînzări deghizate 140, 262; cu clauze 39, 41, 183.
dascăli sloveneşti, în menţ. tîrzii 29, 101, 104, 219, 243, 277.
dat din porci 266.
datări: de la facerea lumii, de la Adam passim; cu indiction 82; cu sărbători religioase 26, 192, 269.
datorii de bani 107, 219.
dăjdii 3.
dări v. **bir, cai, găleţi, perper, vinărici.**
delniţe 129, 295.
diacon 232.
dieci, scriu acte domneşti 38, 49, 52, 59, 60, 65, 72, 75, 82, 135, 164, 176, 177, 192, 237, 281, A v. şi **grămătici, logofeţi, piseţi.**
doamnă a ţării, face danie 107.
domnul ţării, passim;
dregători, passim; iau parte la adunarea de stări 150.
duhovnic, martor 34.
dulămi 12, 230.
duşegubine 3, 106, 134, 144, 161, 282, 288, 297.

E

eclesiarh 34.
egumeni, cu numele şi mănăstirea 8, 10, 28, 34, 36, 39, 41, 49, 62, 68, 71, 84, 90, 111, 114, 127, 164, 167, 168, 175, 179, 180, 194—196, 199, 207, 208, 222, 229, 232, 234, 238, 242, 260, 262, 287, 292, 294; iau parte la adunarea de stări 150; martori 90; cu drept de judecată 3.
episcopi 83; martor 90; iau parte la adunarea stărilor 150.
episcopii, stăpîne de moşii 153, 246; cu scutiri 122; întinderea eparhiei 150.

F

fag, în descriere de hotare 171.
faur 280.
fălci de ocină, în preţuri 18, 24; ~ de vie 256.
fătăciune, loc de ~ 129, 252.
fiare, semne de hotar 58; v. şi **înfierături.**
fîn 25, 53.
florini (**florinţi**) **ungureşti** 30; de argint 161; în preţuri 30, 71, 161, 165, 199, 236, 240, 253, 260.
foamete 102, 113, 129, 152, 173, 181, 280.
frîu 35.
funii de ocină 117, 160, 173, 189, 289, 296.
furt de cai 35.

www.dacoromanica.ro

G

gaiță, în onomastică 40.

garduri 129, 230.

găletari, oprelişti 71.

găletărit 71, 266.

găleți de grîu, în scutiri 25; în mertic 72; în preț 280.

gîrle 174.

gloabe 3.

grădină 17; loc de ~ 190, 252.

grămătici, stăpîni 19; se judecă 254; scriu acte domneşti 5, 6, 10, 14, 25, 26, 33, 44, 50, 70, 86, 87, 100, 115, 117, 125, 128, 129, 140, 147, 149—151, 160, 163, 167, 171, 209, 212, 220, 221, 223, 228, 235, 238, 240, 253, 260, 262, 264, 265, 289, 296.

grec, în onomastică 144, 232.

grivne, luate la încălcări de hotare 53, 164.

grîu, în dări şi danii 25, 71; la vamă 224; în preţuri 280, 293.

groşi, în preţuri 278.

H

haţegani, negustori 20*.

herţeg, în titlul domnului Ţării Româneşti 39, 119, 180.

hicleniri faţă de domn: cu pierderea averii 5, 80, 82, 87, 93, 99, 116, 144, 188, 191, 275, 286; cu pierderea capului 194, 238.

hirotonisire, drept de ~ 150.

hotare passim.

hotarnici: domneşti 185, 223, 279, 282; ~, marele armaş 189; marele pitar 164; portar 269; postelnic 196; stolnic 154; vornic 91, 139; ~ 12 boieri 111, 164, 234; 24 de boieri 223; 36 de boieri, din 3 judeţe 189.

hotărniciri: 91, 111, 139, 164, 282, 294.

hramuri: **Adormirea Maicii Domnului** (Uspenia), la m-rea Argeş 107, 114, 118—120, 135; la m-rea Bistriţa 164, 167, 175, 179, 180; la m-rea Cutlumuz de la Athos 214; la m-rea Govora 39, 41, 190, 215, 254, 287; la m-rea Tismana 10, 222, 229, 232; **Bunavestire** (Blagoveştenia), la m-rea Cotmeana 36; la m-rea Glavacioc 57; **Intrarea în Biserică** (Vovidenia), la m-rea Rîncăciov 72; la m-rea Snagov 25, 26, 132; **Înălţarea** (Văznesenia), la Mitropolie 27, 50, 51; **Sf. arhanghelii Mihail şi Gavril**, la m-rea Dohiar de la Athos 7; la m-rea Mărgineni (Drăgheceşti) 45, 115, 182; **Sf. Gheorghe**, la m-rea Sf. Pavel de la Athos 8; **Sf. Troiţă**, la m-rea Cozia 36, 71, 194, 238, 260.

I

laz, cu mori 288.

iconom, martor 34.

iepe, în preţuri 29, 160.

ieromonahi 34.

iezer, în descriere de hotare 145.

ispravnici, la jurămînt, cu 24 de boieri, banul 75; de hrisoave, al doilea logofăt 74, 89; în porunci domneşti: marele ban 208; marele vornic 109, 224; marele logofăt 2, 3, 9, 16, 28, 47, 55, 63, 68, 190, 218, 259, 275; marele postelnic 217; marele portar 268; marele sluger 196; logofeţi 53, 83; ~ în sfat: marele ban 20, 128, 250, 266, 272, 277, 281, 287; bani 93, 94, 139; marele vornic 42, 69, 75, 87, 99, 114—116, 122, 129, 134, 137, 147, 149, 163, 174—176, 214, 221, 234, 238, 246, 276; fost mare vornic 65, 164, 219; vornici 113, 117, 167; marele logofăt 13, 18, 21, 23—25, 31, 32, 39, 41, 43, 44, 49—51, 54, 57, 62, 72, 76, 79, 80, 82, 86, 96, 101, 107, 108, 110, 165, 178, 183, 187, 189, 191, 192, 200, 201, 204, 206, 209, 212, 220, 222, 227, 228, 232, 235—237, 240, 242, 244, 245, 247, 249, 253, 254, 256, 257, 261, 262, 270, 271, 279, 280, 283, 284, 288, 296, 297; fost mare logofăt 207; al doilea logofăt 84; logofeţi 5, 10, 11, 15, 22, 27, 33, 37, 38, 52, 64, 73, 81, 98, 105, 123, 126, 127, 130, 136, 150, 154, 171, 173, 179, 199, 241, 243, 264; marele spătar 97, 181, 210, 252; fost mare spătar 91, 119, 120, 125, 142, 144, 151, 158, 159, 161, 169; marele vistier 274; vistieri 170, 198; marele stolnic 46, 58; stolnic 133; marele paharnic 166; paharnic 251; marele postelnic 12, 177, 213, 282; fost mare postelnic 59, 168; postelnici 45, 60, 112; marele armaş 104, 111, 157, 162, 186, armaş 172; marele clucer 40, 70, 95, 102, 106, 121, 131, 140, 153, 156, 223; marele sluger 195; marele portar 85, 92, 155, 216, 226, 229—231, 233, 255, 291, 294, A; portari 17, 29, 56, 61, 77; comis 19; pîrcălab 1; spusa marelui ban 292.

izlaz 296.

Î

îmbrăcăminte 35.

împrumut de bani 144, 156.

înfierături, semne de hotar 53.

înfiere 110.

www.dacoromanica.ro

înfrățire între: tată și fiice 13, 40, 94, 187, 230; mamă și fiice 104; frați 40; frați vitregi 23, 125, 247, 291; frați și surori 58, 113, 297; veri primari 33; unchi și nepoți 79; cumnați 270; boieri 1, 22, 37, 66, 193; moșneni 35, 64, 102, 129, 186, 237, 280; vînzare deghizată 144.
întocmire (așezare, tocmeală) 27, 96, 183, 262, 264, 273, 295.

J

jăreadă, în descriere de hotare 204.
jitnița domnească 25.
judecăți passim; după legea lui Dumnezeu 51; repetate 11, 105, 171, 178, 185, 239, 240, 279, 281.
județe 25, 71.
județi 9, 90.
jurămînt strîmb 59.
jurători, șase 43, 112, 130; doisprezece 11, 20, 30, 38, 56, 59, 60, 64, 67, 75, 91, 98, 105, 128, 131, 145, 151, 154, 177, 178, 181, 185, 204, 209, 214, 216, 218, 229, 232, 239—241, 243, 249, 251, 255, 263 265—268, 271, 279, 281, 282, 287—290,, 295; douăzeci și patru 75, 105, 117, 139, 145, 147, 178, 185, 201, 214, 222, 239, 240, 272, 279, 281, 285, 290.

L

lazuri 48, 237; v. și **curătură**.
leagăn 116.
lege passim.
lemn pentru mori, în preț 2.
litre ⟨măsură⟩ 25.
livezi 48, 87, 173, 190, 232.
locuri: de casă 129, 237; de arie 18; de grădină 190; de vie 13, 19, 129, 256, 296; de livadă 190; de stupină 129; de hrană 48; de fătăciune 129, pustiu 58.
logofeți mari, stăpîni și familie 59, 106, 188, 210, 266; ctitor 36; martor 90; în sfat, passim; v. **Vlaicul ⟨din Piscani⟩, Tatul ⟨din Strîmbele⟩, Radul ⟨din Drăgoești, Radul Pașadia, Radul Vîlceanu**; ~, stăpîni 1, 22, 24, 42, 59, 73, 85, 101, 188, 202, 223; cotropește ocină 272; face danie 246; se înfrățește 193; hicleni 87, 188; scriu acte domnești 8, 19, 36, 45, 152, 156, 204, 288, 294; v. și **ispravnici**.
luncă 162.
lupte pentru tron 69, 133.

M

majă de pește 25.
martori passim.
mazăre, în onomastică 140.
mănăstiri v. **Argeș, Bistrița, Cotmeaua, Cozia, Cutlumuz, Dohiar, Glavacioc, Govora, Mărgineni, Rîncăciov, Snagov, Sf. Pavel, Tismaua.**
măsuri v. **coți, fălci, funii, litre, obroace pași, pogoane, vedre.**
mei 18, 68; în toponimie 238.
mertice 25, 72.
metoh 115.
miere 25.
mitropolit 27, 51.
mîncături 44.
moldovean, în onomastică 94.
monahii v. **călugărițe.**
mori 96; ale bisericii 2, 16, 31, 167, 176, 180, 210, 287, 292; boierești 24, 43, 109, 216, 228; în preț 180; vaduri de ~ 19, 21, 35, 48, 98, 190, 215; în preț 2.
moșii v. **ocine.**
moșneni (megiași) passim; izgoniți din sat 198.
muncă domnească, în scutiri 3.
munți 15, 35, 48, 50, 98, 194, 238, 294.

N

nuci 34, 232.
nuntă 6.

O

oaste 133.
oboroc (obroc) ⟨măsură⟩ de grîu 18, 25.
obroc anual în bani 4, 6—8, 89.
ocine, (moșii) în întăriri, vînzări-cumpărări passim; cu bir 262, 283; pierdută pentru hiclenie 5; dată pentru dușegubină 134; v. și **cotropiri.**
ogoare 17, 19, 173, 235, 252, 293, 295; de cînepă 252.
oi, ca preț în natură 129, 144, 188, 278; în danie 25; la vamă 224; drept de a le paște pe munte 259.
om legat, în scutiri 3.
omor 97.
orb în onomastică 149.
orz 25, 71.
ostrov în toponimie 43.

P

pahar de argint 36.
paharnici mari, stăpîni 99; face danie 122; martor 90; în sfat passim; v. **Badea Zemlău, Crăcea, Crăciun din Bîrsești, Dan, Radul Pașadia, Stănislav, Stoica ⟨din Bujorani⟩, Stroe al lui Drăghici, Voico**; ~ stăpîni 37, 46, 87, 93, 132,

www.dacoromanica.ro

253, 274; zălogește ocină 43; v. și isprăvnici.
pași ⟨unitate de măsură⟩ 29, 39, 41, 230, 296.
pădure passim; curățită 272.
pedepse cu moartea 73, 194, 238.
perper 26, 100.
pescării la Dunăre 232.
pește 25, 36, 224.
pietre de hotar 91, 278.
piper 25.
pisceți (scriitori), stăpîni 262, 266; scriu acte domnești 22, 31, 39, 41, 103, 155, 159, 193, 227, 243, 244, 246, 279, 286, 295.
pitari, stăpîni 44, 60, 228; hotarnic 164.
pivniță domnească 25.
pîrcălabi, stăpîni 37, 43, 120, 183, 188, 191, 210, 219, 276; în sfatul domnesc 51; ispravnic 1.
pîrgari hotarnici 9; martori 90.
plaiuri de vii 13, 35, 131, 231; în descriere de hotar 294.
plăcintă, în onomastică 173.
podgorii 25, 51.
pogoane de vie 17, 246, 252.
pomelnice 74, 246.
pomet 24, 143, 203.
popi, stăpîni 162, 262; se judecă 279; martori 34, 90; egumen 260; în toponimie 238; în mențiuni tîrzii 48, 294.
porci, în preț 280; dat din ~ 266.
portari, stăpîni 24, 77, 155, 156; zălogește sat 144; hotarnic 269; v. și ispravnici.
poslușnici 3.
postelnici (stratornici) mari, stăpîni și familie 192, 263, 266; în sfat passim; v. Badea Aiaz-Izvoranu, Dragomir, Drăghia, Frățilă, Pîrvul, Radul Pașadia, Stan ⟨din Bujoreni⟩, Stanciul Benga, Tudosie ⟨din Periș⟩; ~ stăpîni 12, 96, 99, 144; se judecă 112; dau bani împrumut 144, 156; hotarnic 196; v. și isprav nici.
prădalică 13, 20, 23, 24, 32, 35, 38, 52, 55, 78, 94, 123, 142, 144, 151, 156, 157, 159, 226, 236, 258, 262, 266, 270, 295, A.
prețuri în bani de: sate 24, 66, 71, 106, 118, 119, 168, 180, 227; ocină delimitată 296; munte 278; fălci 18, 24; mori 180; vad de moară 2; lemne la moară 2; vecini (rumâni) 235; țigani 262, 280; cai 24, 100, 129, 235, 293; porci 280; mei 15, 18; cojoc 280; pahar de argint 36; cruce 48; ~ mixte, în bani și în natură 24, 71, 94, 144, 161, 180, 187, 227, 262, 274, 278, 293; ~ în natură 12, 20, 29, 44, 78, 129, 155, 160, 173, 235, 255, 278, 280, 293; 297; ~ de ocine nedelimitate passim.
pribegie 5.
pricini (judecăți) între: mănăstiri 10, 15, 49; mănăstiri și boieri 36, 51, 62, 84, 167, 168, 174, 179, 194, 195, 204, 221, 227, 229, 232, 238, 260; mănăstire și orășeni 164; mănăstiri și moșneni 154, 171, 177, 185, 234, 242, 254, 287; boieri 43, 66, 85, 99, 112, 147, 163, 216, 263, 266; boieri și moșneni 130, 142, 151, 201, 250, 261, 274; între orășeni și moșneni 91; moșneni 11, 30, 38, 56, 61, 73, 76, 97, 104, 131, 137, 139, 157, 239, 248, 255, 267, 271, 279, 289, 290, 295, A.
protopop ⟨menț. tîrzie⟩ 239.
pruni 236.

R

răufăcător 35.
răzor 34.
rudar 293.
rumâni v. vecini.

S

sapă 272.
sare 65, 224.
sas, în onomastică 229, 232; și în toponimie 48.
sate, în întăriri, danii, confiscări passim; date în datorie de bani 219; în prețuri 24, 66, 71, 106, 118, 119, 168, 180, 227.
săcui, în toponimie 58.
sălașe de țigani 24, 42, 144, 211, 278.
scaun de judecată 150.
schimburi de ocine și sate 18, 54.
scoateri de la bir 12, 57, 280, 283.
scriitori v. pisceți.
scule, de aur și argint, 35, 44, 92, 110, 270, 273.
secure 64, 137.
scliști 69, 121, 264.
sfat (divan) domnesc passim.
sfoară de moșie 29.
slav, în onomastică 78.
slănini 20 , 206, 280.
sluger v. sulger.
slugi: domnești, în întăriri passim; în oprelișți 3; ale banului 3, 205; ale marelui vornic 3.
slujbă, în scutiri 3; dreaptă și credincioasă, răsplătită de domn 1, 5, 24, 29, 62, 69, 80, 87, 93, 99, 106, 120, 121, 133, 144, 159, 166, 188, 191, 262, 275, 286.
sobor v. adunare de stări.
soroace de judecată 15, 43, 75, 146, 241, 266, 268, 269, 281, 290.
spadă ferecată 20.
spătari mari, stăpîni 14, 65, 100, 139, 145 înfrățit 66; se judecă 174; în sfat passim; v. Badea Zemlău, Barbu ⟨din Pietroșani⟩ Cristian ⟨din Stănceșți⟩, Dan, Dragomir ⟨din Orboești⟩, Oprea ⟨din Sălătruc⟩, Stroe ⟨din Orboești⟩; ~ stăpîni 60, 236; v. și ispravnici.
stejar, în descriere de hotare 34, 164; în toponimie 59, 165, 253.
stînă 203.
stînjeni, unitate de măsură 129, 291, 294, 297.

www.dacoromanica.ro

stolnici mari, stăpîni 145, 291; cotropește ocină 170, 198; în sfat, passim; v. **Albul Rogoz, Conda, Dragul** ⟨din Orboești⟩, **Nedelco, Staico** ⟨din Cornățeni⟩, **Șteful**; ~ stăpîni 262; martor 184; v. și **ispravnici.**
stratornic v. **postelnic**
stupi 116.
stupini 203, 252.
sulger (sluger), stăpîni 37, 210; hotarnic ~ 189; mari, ispravnici 195, 196.
svite 12, 144.

Ș

șea 35.
șetrar mare, stăpîn 109.
șoimi, ca preț în natură 278.

T

taleri, ⟨în mențiune tîrzie⟩ 294.
tămîie 25.
tetraevanghel, în preț 15.
tîrnăcop 137.
turci 17, 87, 100; cumpără copii pe vreme de foamete 173; în toponimie 237.

Ț

țelină 17.
țigani: mănăstirești 28, 63, 71, 107, 120, 180, 211, 233, 246; boierești 65, 66, 87, 96, 109, 110, 120, 138, 144, 183, 262, 278; omorît 73; pricină pentru ~ 112; în toponimie 69.

U

ungur, în onomastică 280.
urgie, în onomastică 151.
uricari, scriu acte domnești 62, 214.
urs, în onomastică 29, 168, 255, și în toponimie 18, 91, 262.

V

vaci, în danii și înfrățiri 25, 230; luate pentru datorii 205, 206; în gloabe și dușegubine 12, 282, 288, 297; în prețuri 12, 94, 160, 278; la vamă 224; în toponimie 131.
vaduri v. **mori.**
vamă din pește 36, 55, 71, 127; din sare 224; la plai 232; la Vadul Vidinului 135.
vătafi, stăpîni 77, 85, 105; martor 184; opreliști 3.
vecini (rumâni), mănăstirești 16, 72; boierești 23, 108, 159, 203, 228; cu delniță, în preț 235.
vedre 25.
vin 25, 35, 224.
vinăriceri 83.
vinărici: domnesc 25, 26, 71, 72, 83, 100, 122, 180, boieresc 24, 27, 132.
vii: ale bisericii 26, 27, 34, 83, 90, 176, 180, 246; boierești 65, 143, 211, 228, 252, 253, 274, 275; ale moșnenilor 12, 13, 17, 23, 35, 139, 141, 162, 213, 231, 256, 257, 270; v. și **locuri** de vie.
vistieri mari, stăpîni 65, 66, 100, 133; în sfat passim; v. **Barbu** ⟨din Pietroșani⟩, **Chirca, Conda, Drăghici, Gherghe** ⟨din Pietroșani⟩, **Neagoe** ⟨din Periș⟩, **Udriște** ⟨din Mărgineni⟩: ~ stăpîni 5, 24, 69, 95, 207; v. și **ispravnici.**
vistierie jefuită 133.
vite, date la înfrățire 270; ca preț în natură 44.
vînzări — cumpărări, passim; pe vreme de foamete 102, 113, 129, 173, 181.
vlastelini, stăpîni 180, 216, 218, 233; judecă pricini 49, 62, 157, 159, 164, 168, 179, 229.
vlădică 34, 51.
vornici mari, stăpîni 100; ctitori 180; cotropește sat 276; hicleni 116, 191; slugile lui 3; în menț. ulterioară 294; în sfat, passim; v. **Barbu** ⟨din Pietroșani⟩, **Belcio** ⟨din Cotești⟩, **Coadă, Oprea, Staico Șintescu, Vintilă** ⟨din Cornățeni⟩; ~ stăpîni 16, 21, 22, 80, 81, 108, 143, 149, 163, 176, 201; dau bani împrumut 144, 156; hotarnici 91, 139, 189; opreliști 187; v. și **ispravnici.**

Z

zapise v. **acte.**
zălog 30, 43, 144, 156.
zeciuială din vinărici 180.
zestre 24, 98, 102, 104, 113, 180, 228, 235.
zidar 158.
zlătar 180.

www.dacoromanica.ro

FOTOCOPII

www.dacoromanica.ro

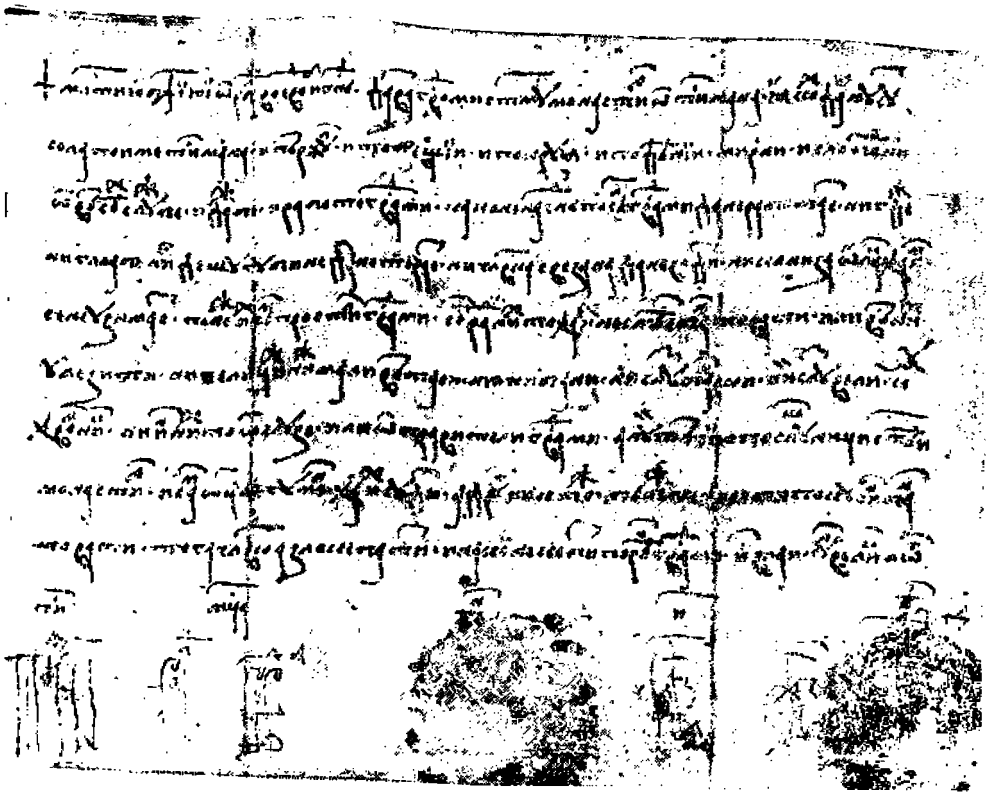

I = Doc. nr. 3.

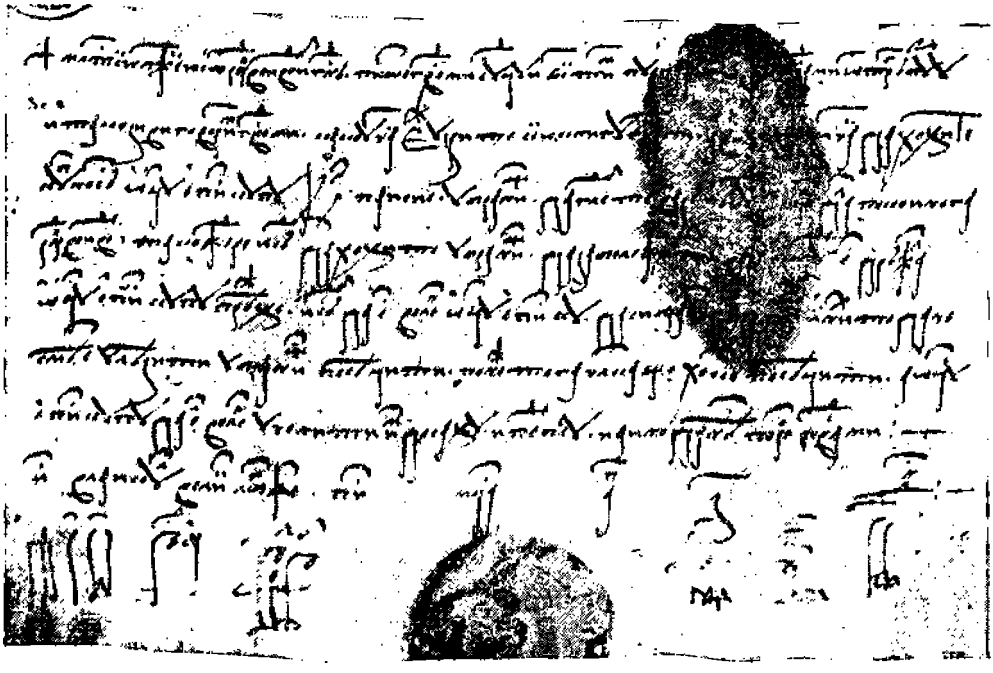

II = Doc. nr. 9.

www.dacoromanica.ro

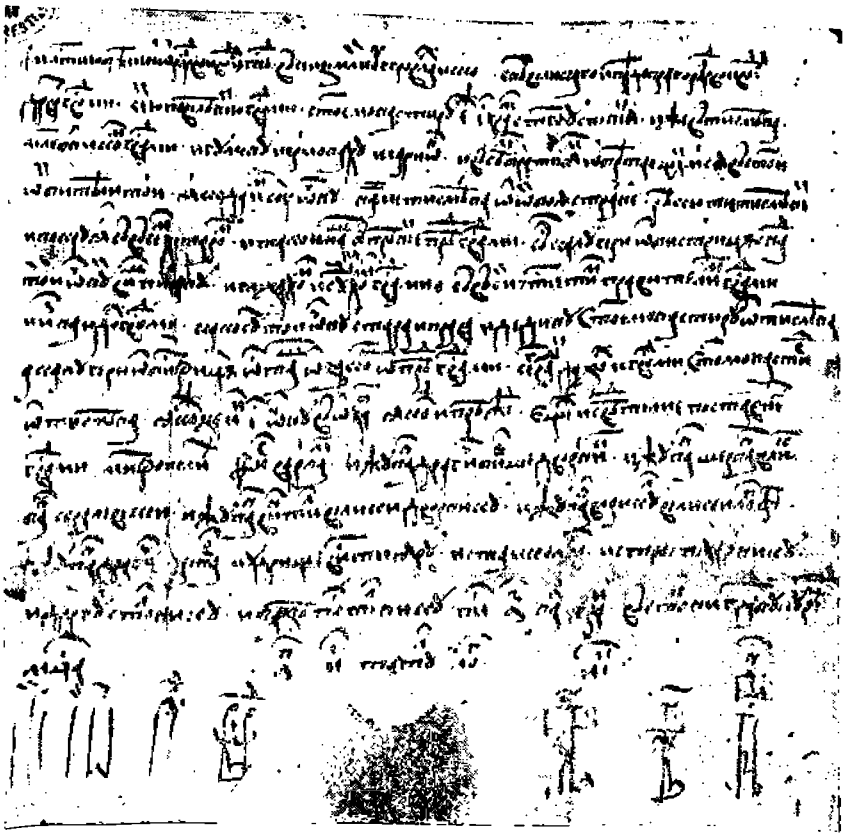

III = Doc. nr. 10.

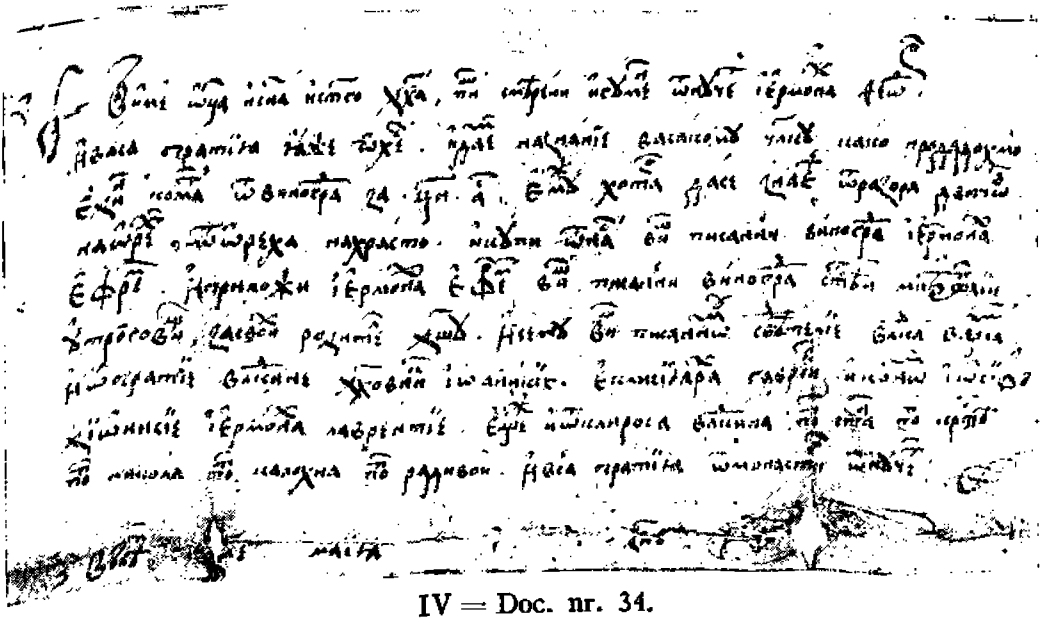

IV = Doc. nr. 34.

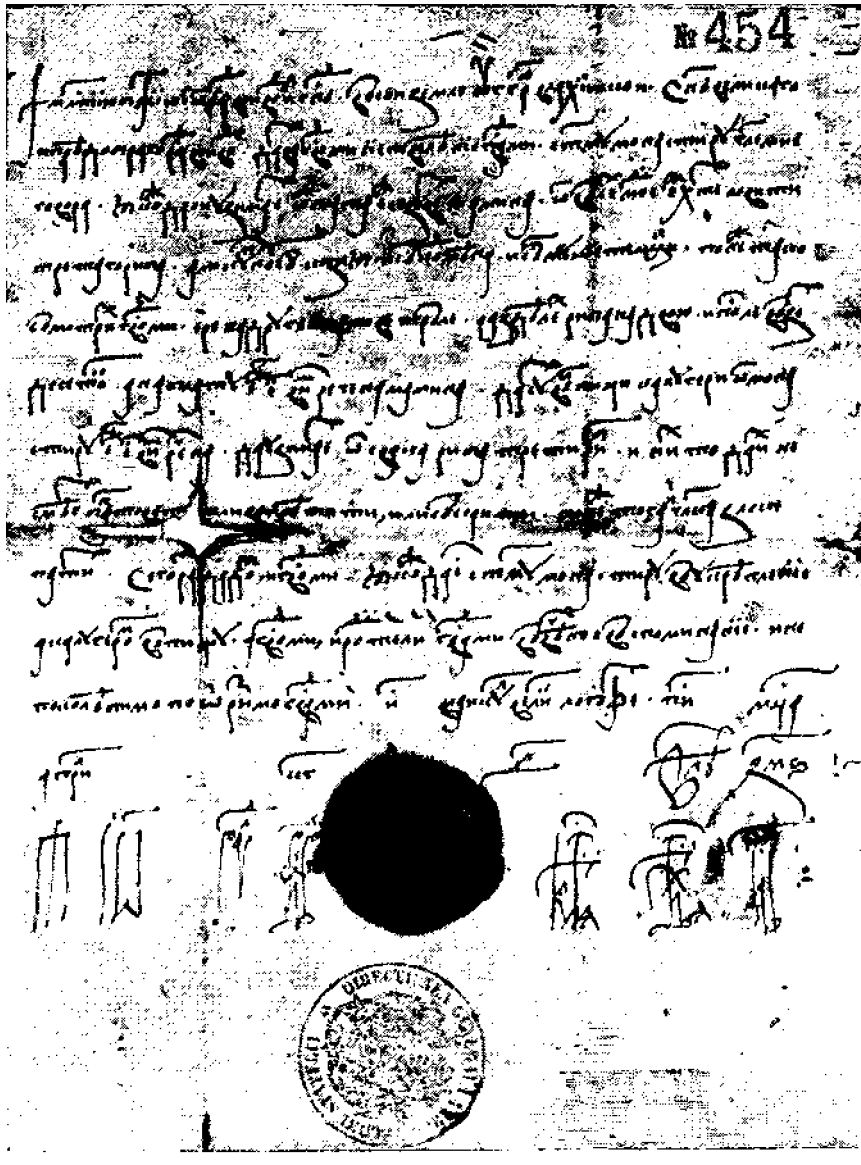

V = Dcc. nr. 55.

www.dacoromanica.ro

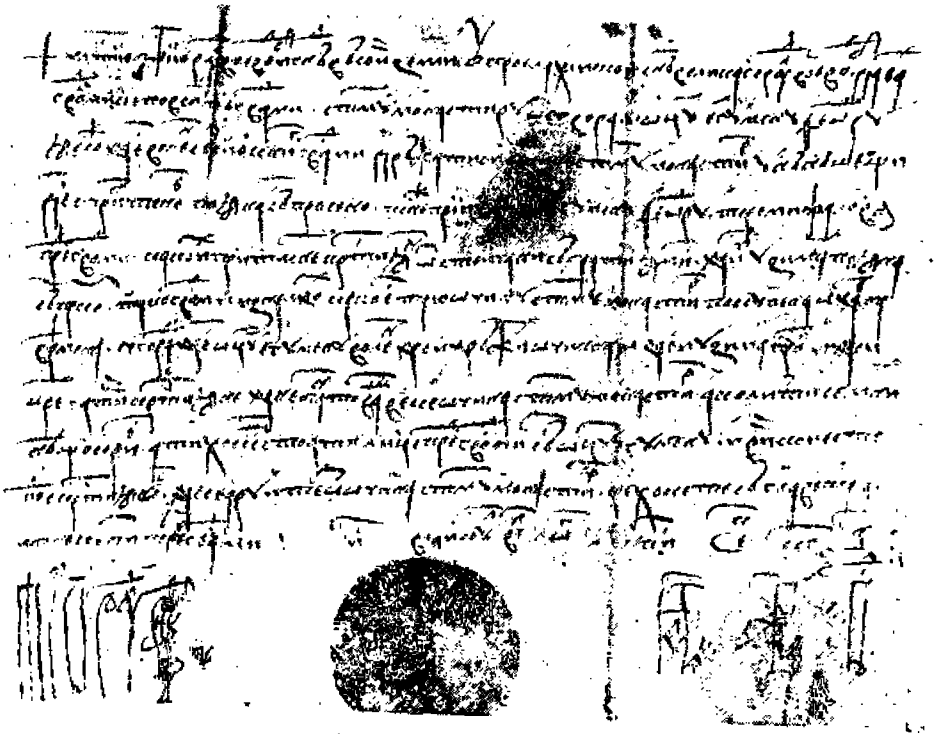

VI = Doc. nr. 68.

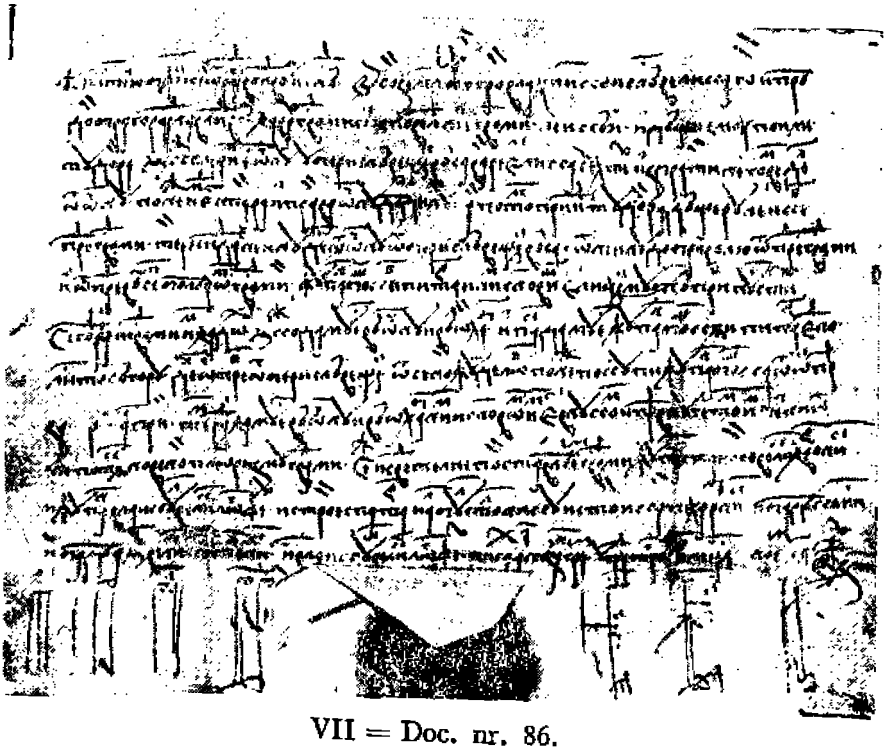

VII = Doc. nr. 86.

www.dacoromanica.ro

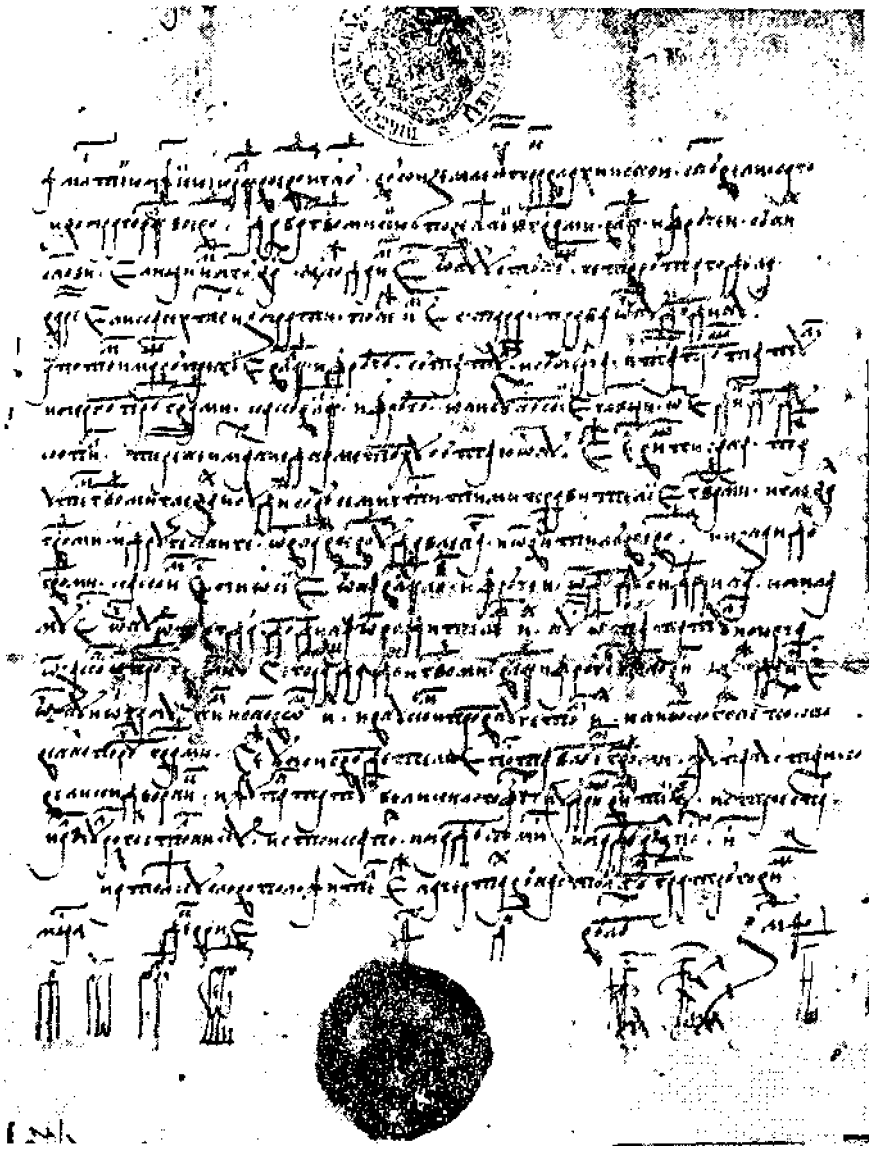

VIII = Doc. nr. 103.

www.dacoromanica.ro

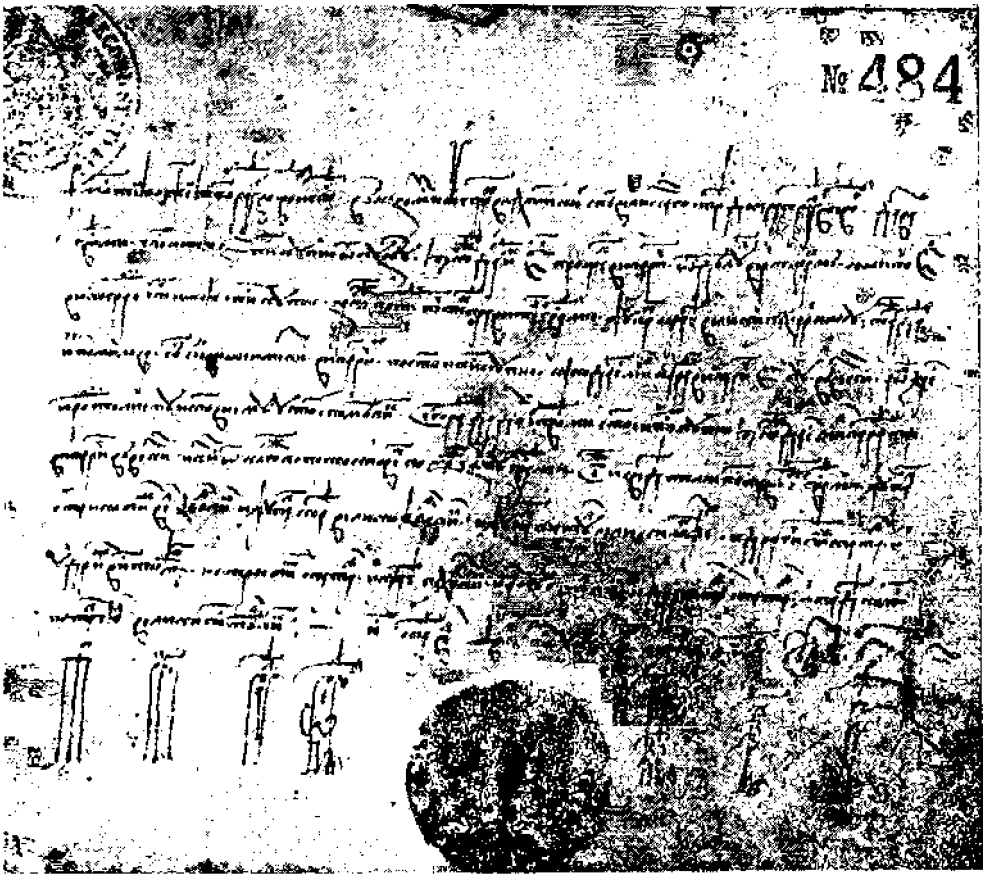

IX = Doc. nr. 122.

www.dacoromanica.ro

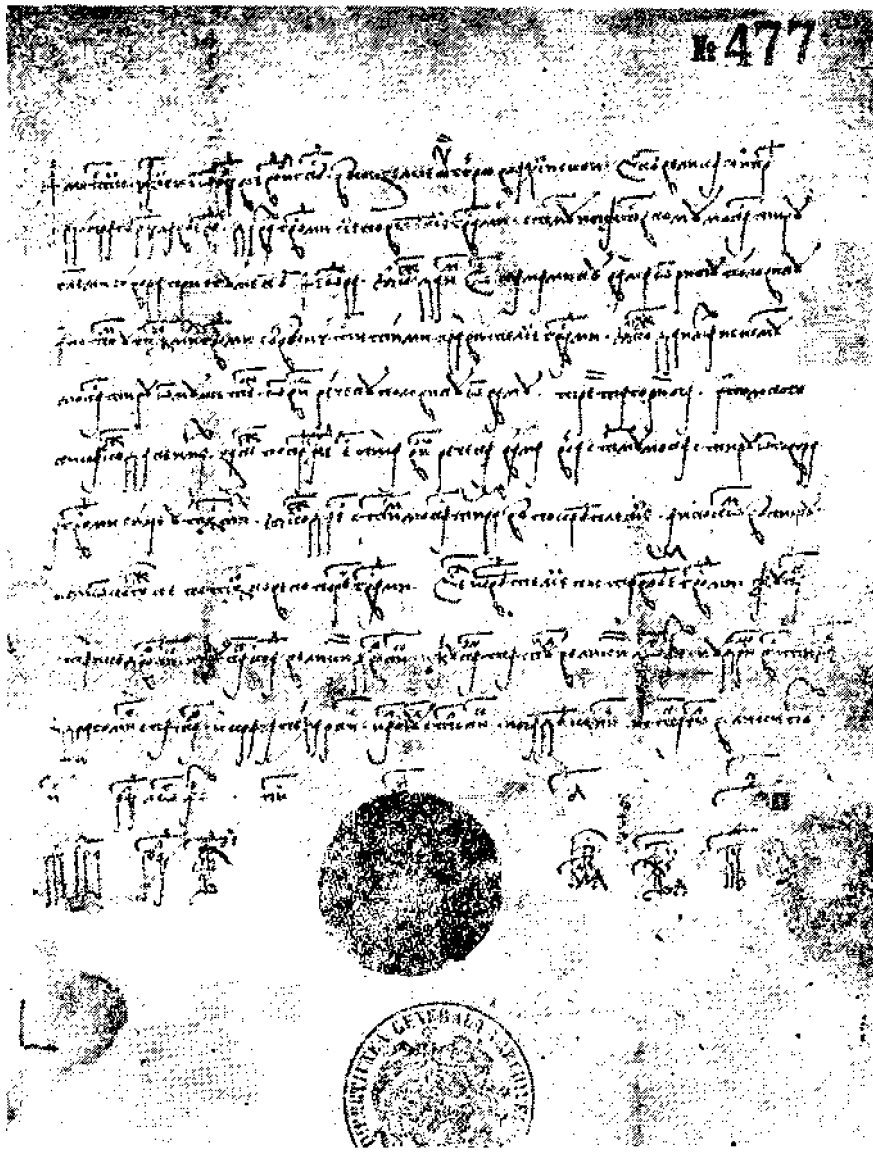

X = Doc. nr. 127.

www.dacoromanica.ro

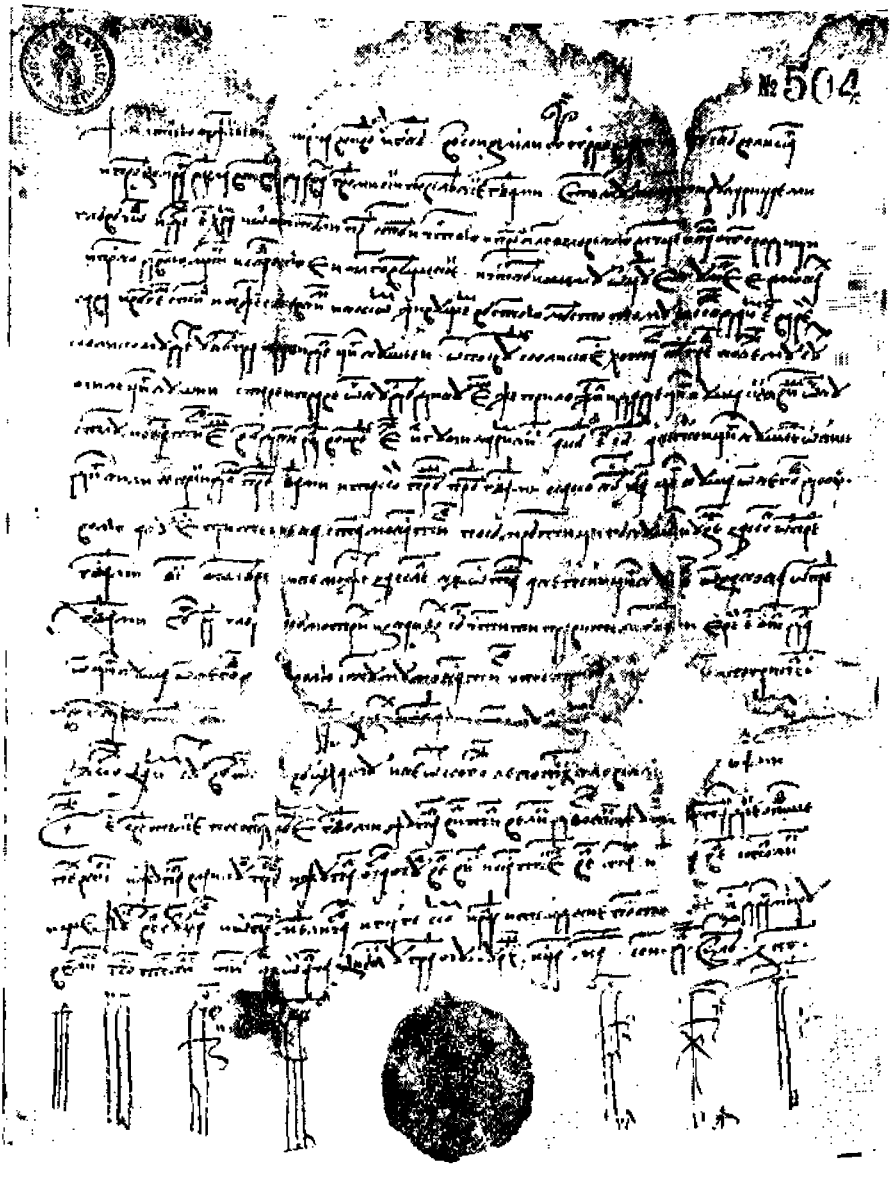

XI = Doc. nr. 176.

www.dacoromanica.ro

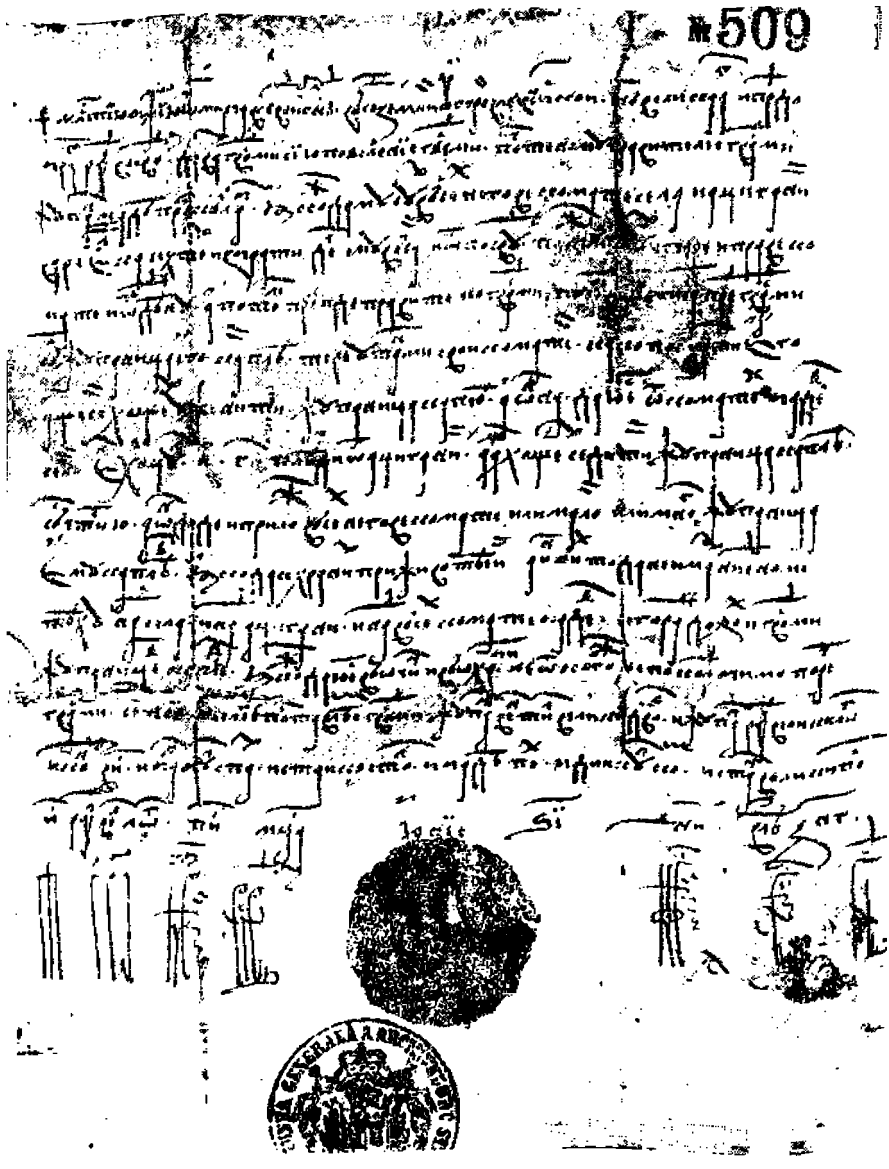

XII = Doc. nr. 183.

www.dacoromanica.ro

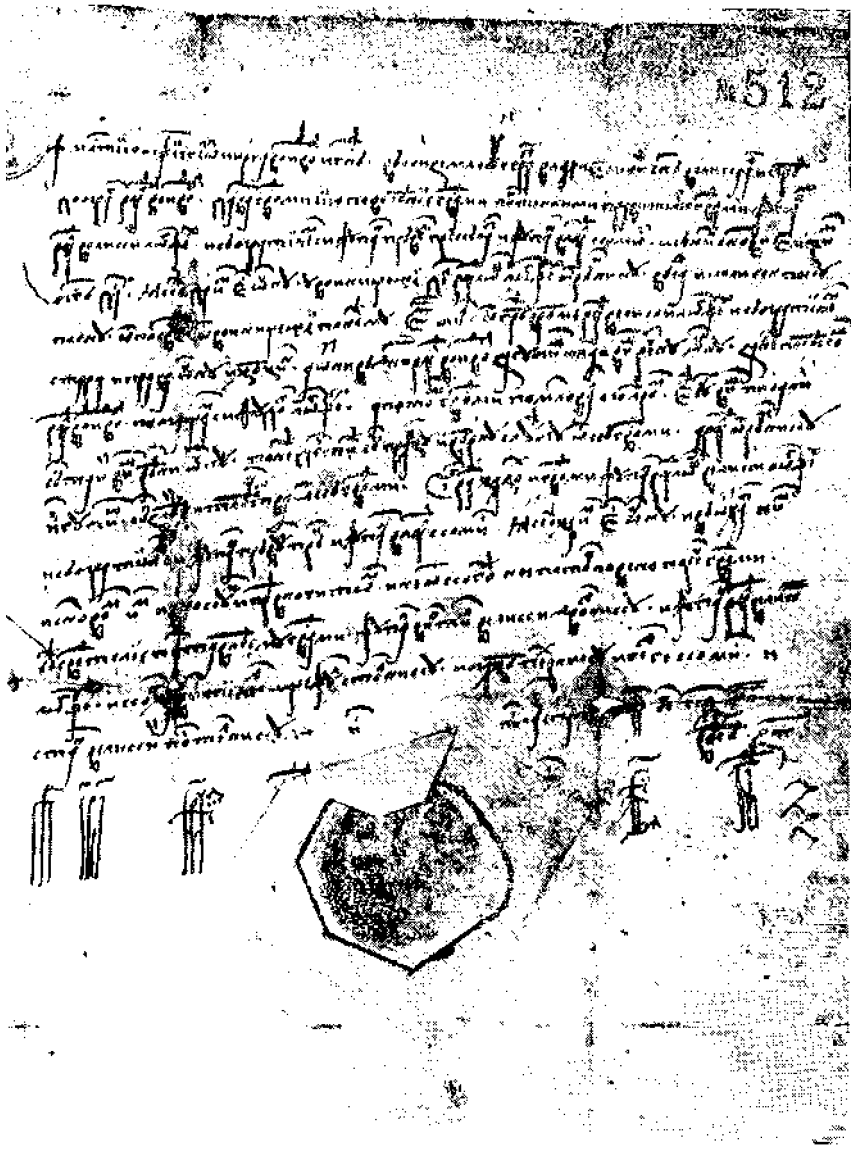

XIII = Doc. nr. 188.

www.dacoromanica.ro

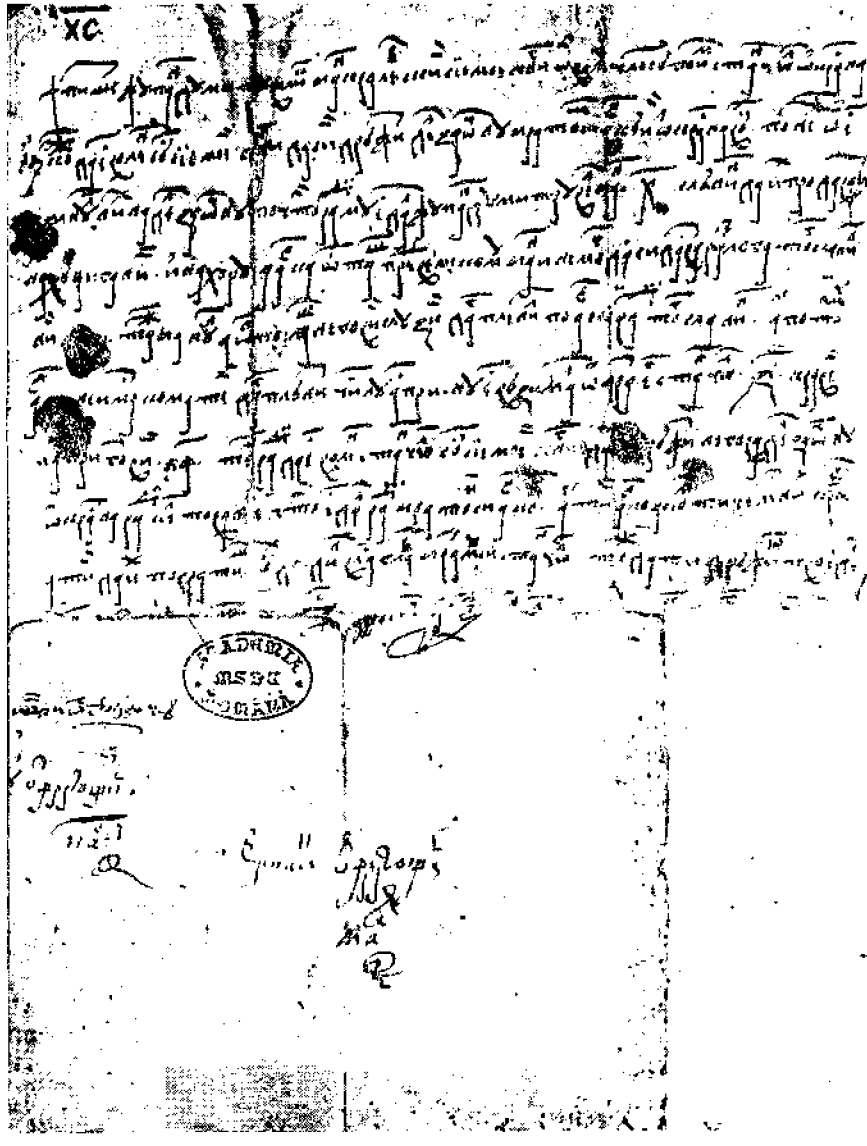

XIV = Doc. nr. 205.

www.dacoromanica.ro

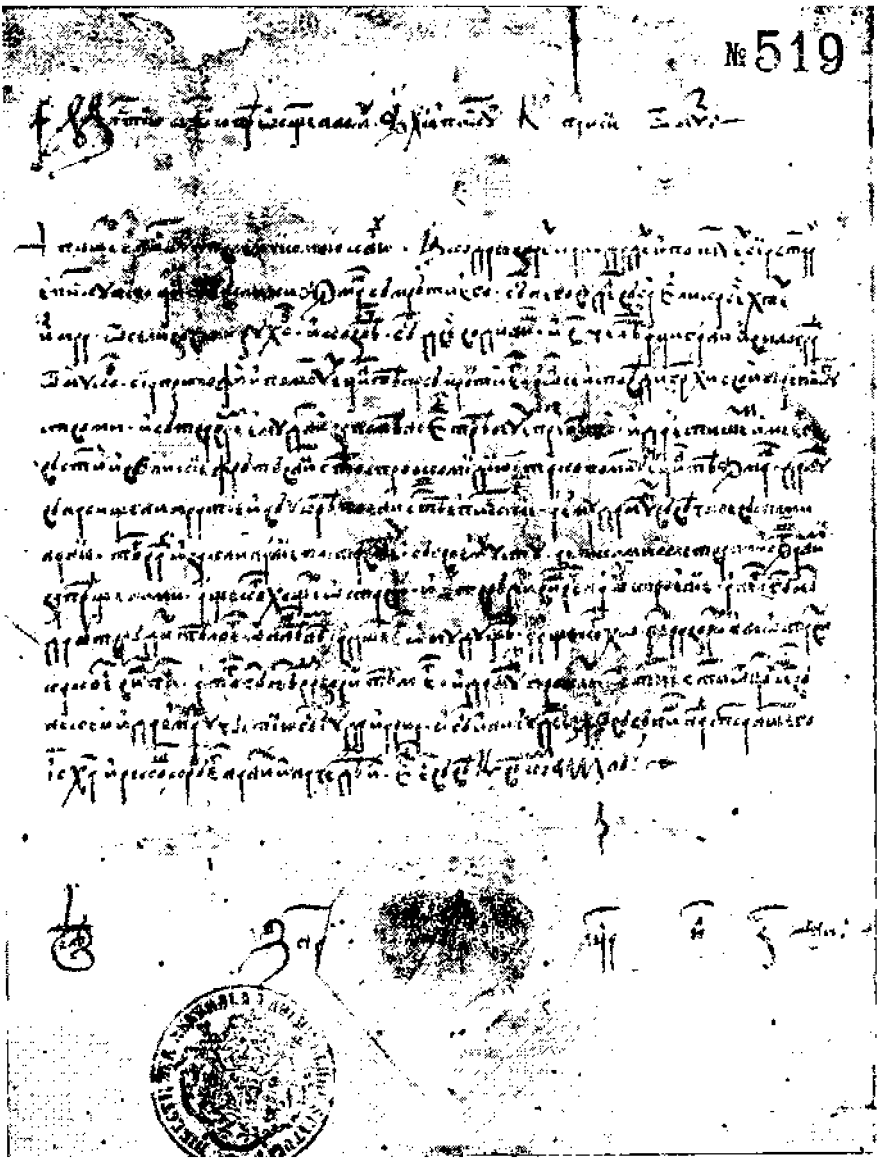

XV = Doc. nr. 211.

www.dacoromanica.ro

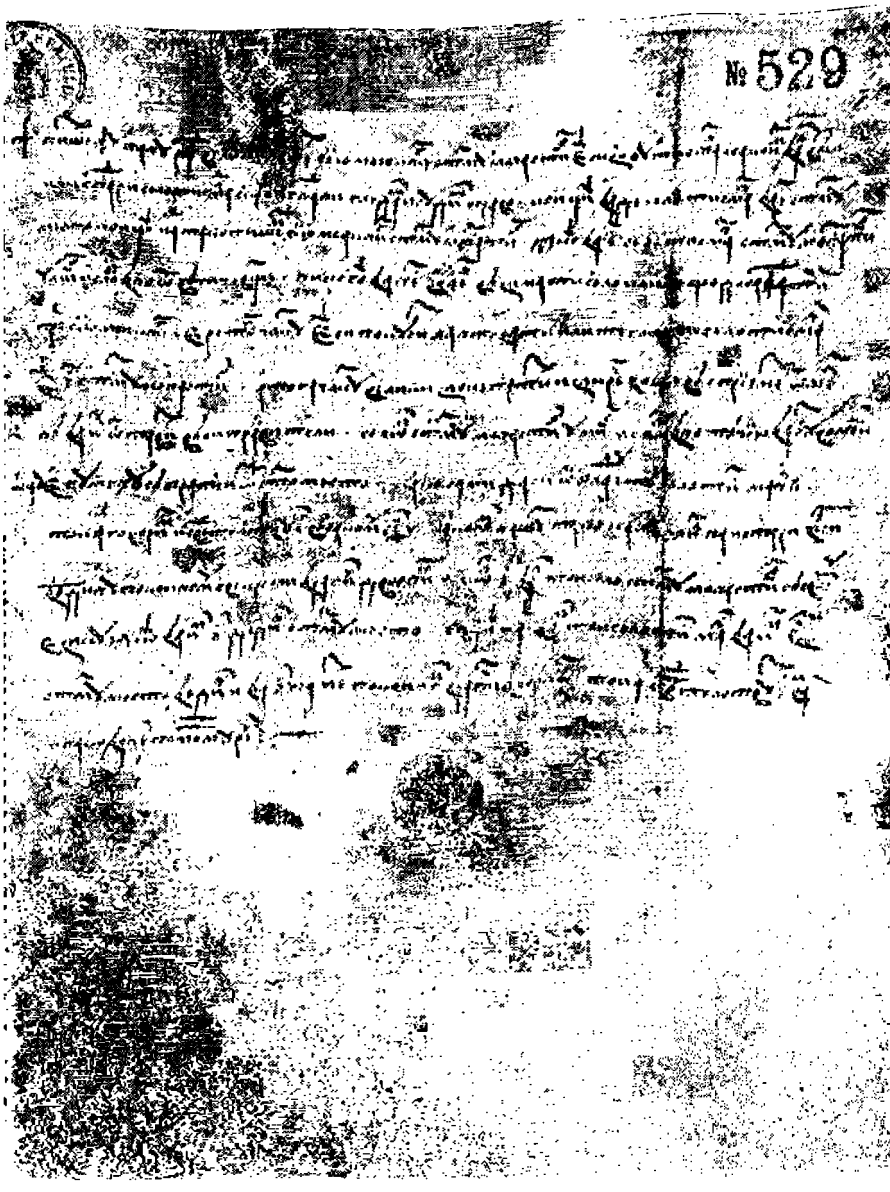

XVI = Doc. nr. 225.

www.dacoromanica.ro

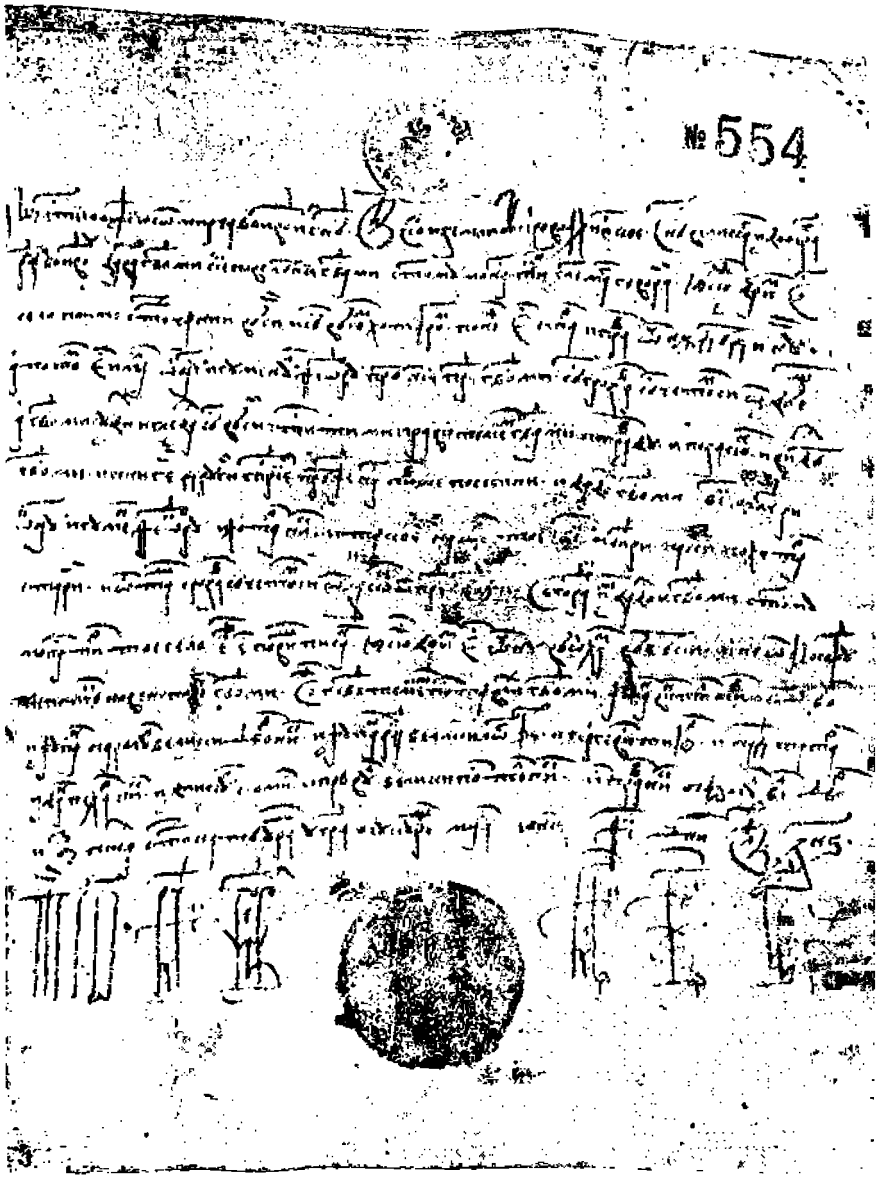

XVII = Doc. nr. 234.

www.dacoromanica.ro

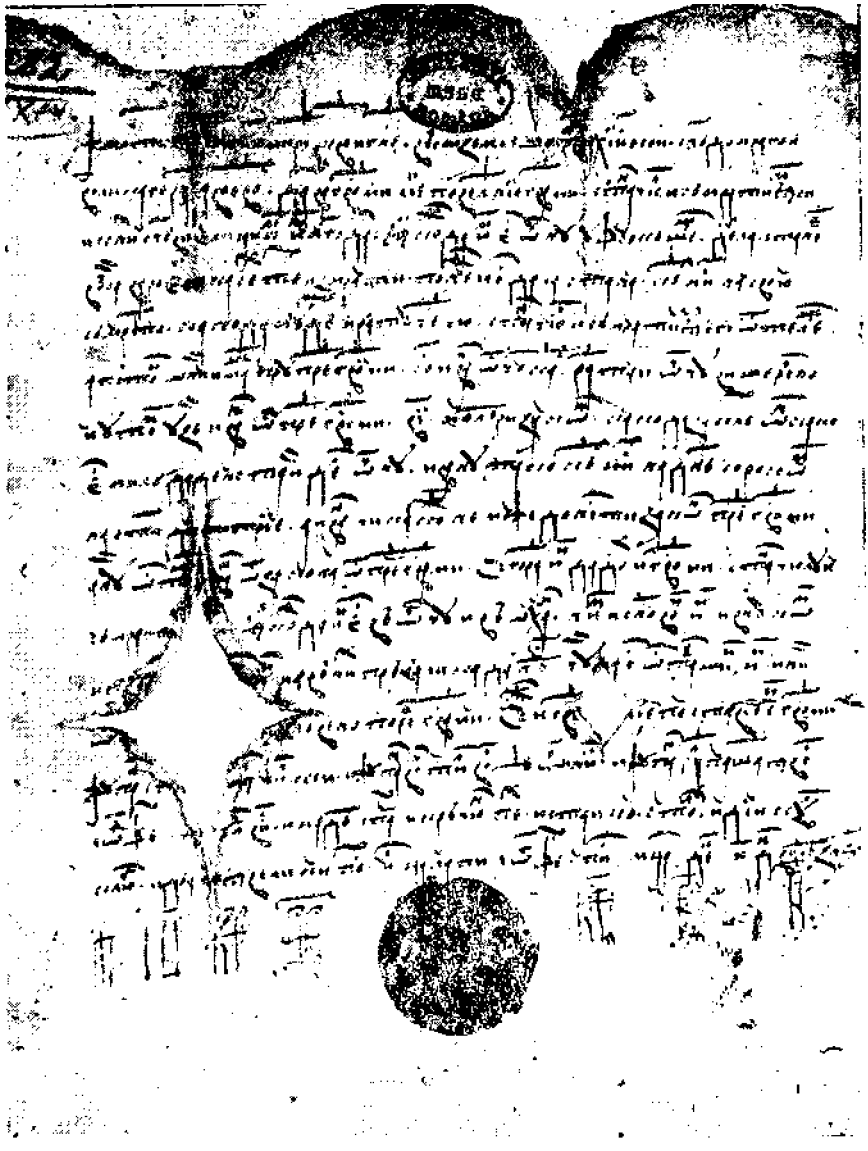

XVIII = Doc. nr. 241.

www.dacoromanica.ro

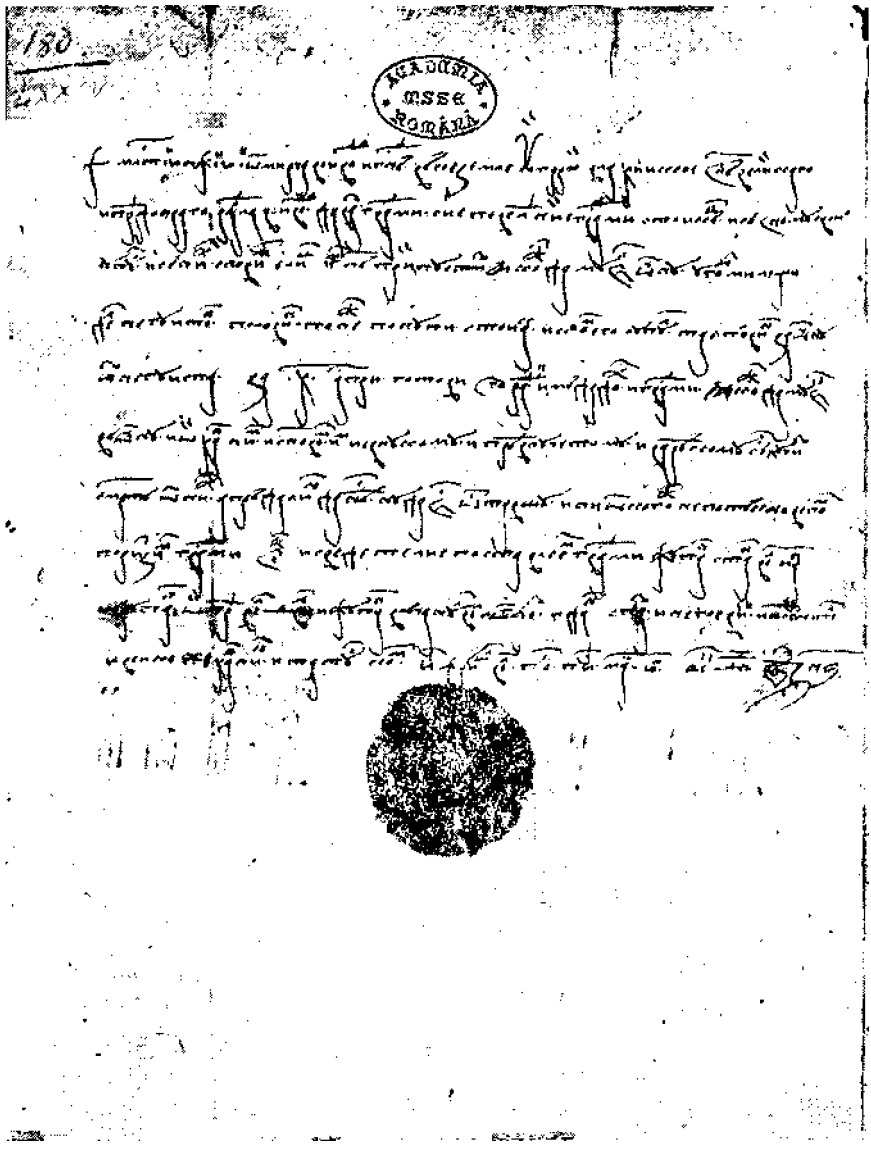

XIX = Doc. nr. 258.

www.dacoromanica.ro

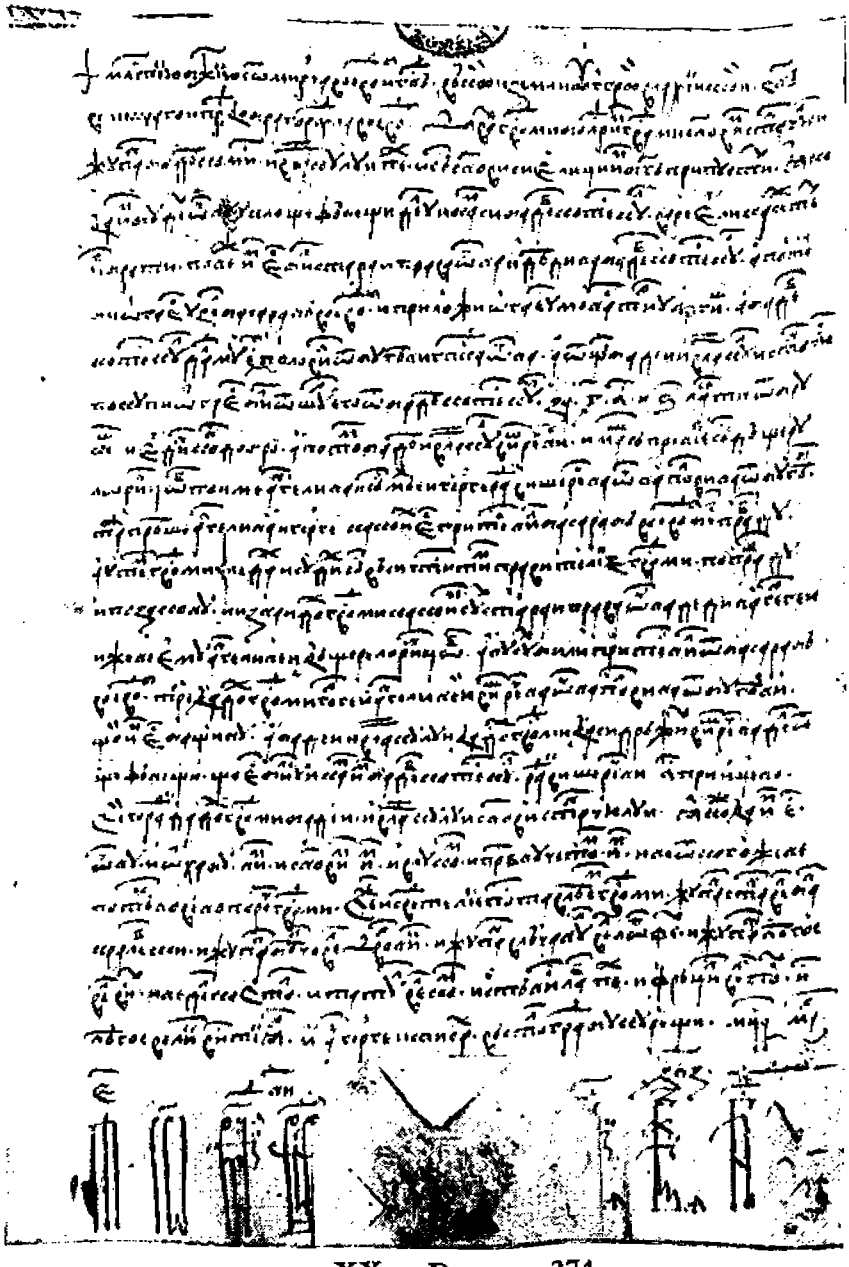

XX = Doc. nr. 274.

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefață	V
Prescurtări-Bibliografie	IX
Rezumatele documentelor	XII
Résumés des documents	XXXIII
Documente	1
Lista documentelor cu date rectificate	356
Indice onomastic	359
Indice de materii	404
Fotocopii	411

www.dacoromanica.ro

Redactor: MIRCEA SUCIU
Tehnoredactor: SONIA BÂRZEANU

Bun de tipar: 9. III. 1981. Format 16/70 × 100. Coli de tipar: 29. C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498) (001..12) 9(498.1) „1536:1550" (001—12. C.Z. pentru biblioteci mici: 9(498)

Tiparul executat sub comanda
nr. 1447 la
Întreprinderea poligrafică
„13 Decembrie 1918",
str. Grigore Alexandrescu nr.89—97
București
Republica Socialistă România

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro